

Mẹ Sắc Bén Mua Một Tặng Hai

Contents

Mẹ Sắc Bén Mua Một Tặng Hai	4
1. Chương 1: Đoạt Người Đẹp	5
2. Chương 2: Lần Đầu Gặp Gỡ Trình Nhị Thiếu Gia	7
3. Chương 3: Trình Quân Hạo Vs An Tâm Á	8
4. Chương 4: Ba Ngày Trước Đàm Phán	9
5. Chương 5: Điểm Yếu Của Cô	11
6. Chương 6: Bỏ Qua	12
7. Chương 7: Tai Nạn Xe	13
8. Chương 8: Giả Khóc Là Kỹ Thuật Giỏi Nhất	15
9. Chương 9: Giữa Thang Máy Không Thể Buông Tha	16
10. Chương 10: Hai Tiểu Bảo Bối	18
11. Chương 11: Gặp Nhau Rất Bất Thường	19
12. Chương 12: Hôm Nay Cực Kỳ Xui Xẻo	20
13. Chương 13: Năng Lực Bị Mai Một	21
14. Chương 14: Người Mẹ Sắc Bén Nhất	23
15. Chương 15: Muốn Nổi Tiếng Thì Không Nên Đi Con Đường Bình Fhường	24
16. Chương 16: Hai Bảo Bối Phúc Hắc Đáng Yêu	25
17. Chương 17: Mẹ, Mẹ Thật Là Thất Bại	26
18. Chương 18: Mẹ, Mẹ Muốn Giữ Được Hay Không ?	28
19. Chương 19: Không Nên Quá Thành Thực	29
20. Chương 20: Phúc Hắc Vs Sắc Bén	30
21. Chương 21: Khi Phúc Hắc Gặp Gỡ Phúc Hắc	31
22. Chương 22: Gặp Phải Phản Đòn	32
23. Chương 23: Bảo Bối, Mẹ Không Giữ Được	33
24. Chương 24: Trẻ Con Không Nên Xem	34
25. Chương 25: Trúng Số	35
26. Chương 26: Cùng Nhau Dốc Lòng	36
27. Chương 27: Người Nào Lắp Đặt Camera	37
28. Chương 28: Cẩm Thú Bạo Phát	39
29. Chương 29: Môi Là Cẩm Kị	39
30. Chương 30: Nghiệt Chung, Nghiệt Tử	40
31. Chương 31: Ôn Tâm	41
32. Chương 32: Giao Dịch	42
33. Chương 33: Quan Hệ Cha Con	43
34. Chương 34: Ảnh Nude	44
35. Chương 35: Bảy Năm Trước	45
36. Chương 36: Xi Căng Đan Bùng Nổ	46
37. Chương 37: Khoa Trường Đến Đáng Sợ	47
38. Chương 38: Ngày Đầu Tiên Đi Nhà Trẻ	48
39. Chương 39: Nhiều Lo Lắng	49
40. Chương 40: Cùng Đường	50
41. Chương 41: Hai Tiểu Quỷ Đòi Nợ	51

42. Chương 42: Tự Chui Đầu Vào Lưới	52
43. Chương 43: Còn Dám Tới Đòi Tiền?!	53
44. Chương 44: Chí Khí Không Bao Nhiêu Tiền	54
45. Chương 45: Đưa Tới Cửa Ăn	55
46. Chương 46: Chuyên Tâm Một Chút	56
47. Chương 47: Nguy Hiểm Cận Kề	57
48. Chương 48: Cái Chuyện Cười Này Rất Nhạt	58
49. Chương 49: Khả Khả Mất Tích	59
50. Chương 50: Bị Bắt Cóc	60
51. Chương 51: Sợ Hãi	61
52. Chương 52: Tức Giận Chợt Nổi Lên	62
53. Chương 53: Lo Lắng Muốn Khóc	63
54. Chương 54: Siêu Cấp Vú Em	64
55. Chương 55: Nơi Này Có Thuốc Nổ	66
56. Chương 56: Gặp Trở Ngại	67
57. Chương 57: Thoát Được	68
58. Chương 58: Mẹ, Thật Xin Lỗi	69
59. Chương 59: Nhất Định Phải Làm Cho Mẹ Hạnh Phúc	70
60. Chương 60: Anh Là Ai? !	71
61. Chương 61: Là Loại Phụ Nữ Nào?	72
62. Chương 62: Mẹ, Mẹ Thật Giỏi	73
63. Chương 63: Dấu Hôn	74
64. Chương 64: Đừng Nói Nhảm	75
65. Chương 65: Khuôn Mặt Nhỏ Nhấn Tương Tự	76
66. Chương 66: Ép Buộc Cũng Giống Như Che Chở	77
67. Chương 67: Cô Rất Sợ Tôi?	78
68. Chương 68: Muốn Chơi Trò Gì	79
69. Chương 69: Nhân Vật Nữ Chính Trong Xi Căng Đan	80
70. Chương 70: Những Ngày Tươi Đẹp Chấm Dứt	81
71. Chương 71: Sẽ Làm Cho Cô Nổi Tiếng	82
72. Chương 72: Ký Tên Đồng Ý Bán Minh	85
73. Chương 73: Hai Tiểu Phản Đồ	86
74. Chương 74: Lại Thêm Một Quỷ Kế	87
75. Chương 75: Được Voi Đòi Tiền	88
76. Chương 76: Ý Có Tiền	89
77. Chương 77: Sở Thích Đòi Bại	90
78. Chương 78: Trở Mặt Như Lật Sách	91
79. Chương 79: Đạo Diễn Hollywood	92
80. Chương 80: Rất Đối Tự Nhiên	93
81. Chương 81: Không Muốn Nổi Tiếng Cũng Không Được	94
82. Chương 82: Cậu Dám	95
83. Chương 83: Các Thúc Lãng Xê	96
84. Chương 84: Nổi Tiếng Vô Cùng	97
85. Chương 85: Khoảnh Khắc Dịu Dàng	98
86. Chương 86: Đôi Mặt Giăng Co	99
87. Chương 87: Cô Gái Này Rất Nổi Tiếng Sao? !	100
88. Chương 88: Phụ Nữ Trung Quốc Đều Là Như Vậy Sao?	101
89. Chương 89: Quan Hệ Giữa Hai Người Là Gì? !	102
90. Chương 90: Quản Lý Mới	103
91. Chương 91: Nguy Mạn	104
92. Chương 92: Tối Hôm Qua Tôi Bị Mất Ngủ	104
93. Chương 93: Tối Nay Đi Cũng Anh	105
94. Chương 94: Kế Hoạch Bắt Đầu	106
95. Chương 95: Phản Kích Của Ôn Tâm	107

96. Chương 96: Tôi Không Phải Là Trộm	109
97. Chương 97: Không Ăn CƠM Mà Ăn Em	112
98. Chương 98: Đừng Có Làm Loạn A	114
99. Chương 99: Bị Theo Dõi	116
100. Chương 100: Không Buông Tha Cho Dù Như Thế Nào	118
101. Chương 101: Tập Kích Từ Hai Phía	120
102. Chương 102: Giúp Anh Giải Quyết	124
103. Chương 103: Lại Bị Bắt Cóc	126
104. Chương 104: Lại Bị Liên Lụy	128
105. Chương 105: Ứng Môn	130
106. Chương 106: Không Bằng Sang Bằng Chỗ Đây	132
107. Chương 107: Người Không Phải Cần Phải Biết	134
108. Chương 108: Chỉ Có Thể Chọn Một	137
109. Chương 109: Ông Đủ Ác Độc	139
110. Chương 110: Vô Cùng Bất Ngờ	142
111. Chương 111: Giữ Bí Mật Với Anh Bảy Năm	144
112. Chương 112: Ở Lại	147
113. Chương 113: Hai Tên Nhóc Âm Hiểm	149
114. Chương 114: Đồng Lòng Với Nhau	151
115. Chương 115: Mối Thù Khó Quên	153
116. Chương 116: Một Nhà Bốn Người	156
117. Chương 117: Hai Người Là Những Kẻ Tới Muộn	159
118. Chương 118: Giết Gà Sao Phải Dùng Dao Mổ Trâu	161
119. Chương 119: Lời Hứa Hẹn Với Lâm Khả Nhân	163
120. Chương 120: Lại Phát Tình	165
121. Chương 121: Kinh Ngạc Nho Nhỏ	167
122. Chương 122: Tạo Quan Hệ Tốt	170
123. Chương 123: Bốn Người Gặp Mặt	172
124. Chương 124: Sự Ngây Thơ Hiểm Thấy	174
125. Chương 125: Bị Bắt Cóc	177
126. Chương 126: Là Lâm Khả Nhân	180
127. Chương 127: Cứu Người Quan Trọng Hơn	182
128. Chương 128: Người Đó Ở Đâu?	184
129. Chương 129: Lại Vào Hang Ổ Của Sói	186
130. Chương 130: Giấu Diễm Lừa Gạt Một Chút	188
131. Chương 131: Có Lẽ Không Có Tương Lai Cho Bốn Người	190
132. Chương 132: Quyết Định Dọn Ra Ngoài	192
133. Chương 133: Mẹ, Con Đồng Ý Với Mẹ	196
134. Chương 134: Ai Để Ý Tới Trình Quân Hạo Chứ	198
135. Chương 135: Vứt Đi Là Được	200
136. Chương 136: Chân Tướng Chuyện Bảy Năm Trước	202
137. Chương 137: Ghen Tuông Đáng Yêu	205
138. Chương 138: Anh Bị Vứt Bỏ	207
139. Chương 139: Quan Hệ Độc Nhất Vô Nhị	210
140. Chương 140: Dọn Đi	212
141. Chương 141: Chỉ Muốn Mỗi Em	215
142. Chương 142: Cô Là Ai?!	217
143. Chương 143: Bà Ngoại Điên Khùng	219
144. Chương 144: Tại Sao Lại Là Cô?!	222
145. Chương 145: Bắt Gian Tại Giường	224
146. Chương 146: Anh, Còn Chưa Cút?!	226
147. Chương 147: Cha, Sẽ Chữa Khỏi Cho Mẹ	229
148. Chương 148: Đảm Đương Vai Trò Thuốc Giải	231
149. Chương 149: Quyết Tâm Của An Như Ý	234

150. Chương 150: Chúng Ta Kết Hôn Đi	236
151. Chương 151: Cấp Bạc Cầm Thú	238
152. Chương 152: Thoả Thuận Tạm Thời	241
153. Chương 153: Nhờ Anh Giúp Một Tay	243
154. Chương 154: Lão Già Này, Tâm Thật Ác Độc	245
155. Chương 155: Đã Tới Chạm Một Bước	247
156. Chương 156: Nhóm Máu Không Trùng	250
157. Chương 157: Tắm Một Cái Rồi Ngủ Đi	252
158. Chương 158: Đến Cuối Con Đường, Sẽ Có Ngã Rẽ	254
159. Chương 159: Lại Hỏi Chuyện Kết Hôn Sao?!	257
160. Chương 160: Anh Yêu Em	259
161. Chương 161: Mẹ Ruột Bị Mua Chuộc	261
162. Chương 162: Hối Hận Không Ngừng	263
163. Chương 163: Bữa Cơm Của Ba Thế Hệ	265
164. Chương 164: Phút Giây Ấm Áp Của Tình Cha Con	268
165. Chương 165: Di Thư	270
166. Chương 166: An Như Ý?!	272
167. Chương 167: Mẹ, Bé Con	275
168. Chương 168: Vui Quá Tất Nhiên Sẽ Hoá Buồn	277
169. Chương 169: Chu Hoài Tìm Tới	279
170. Chương 170: Sợ Cái Gì Cái Đó Sẽ Đến	282
171. Chương 171: Công Phu Sư Tử Ngoạm	284
172. Chương 172: Cuộc Nói Chuyện Giữa Vương Lão Và An Tâm Á	286
173. Chương 173: Trình Quân Hạo, Em Yêu Anh	288
174. Chương 174: Yêu Thật Sâu Đậm	290
175. Chương 175: Báo Thù Cho Em	293
176. Chương 176: Trong Hoạ Có Phúc	295
177. Chương 177: Lá Bài Chủ Chốt Cuối Cùng	297
178. Chương 178: Chỉ Cho Phép Thắng Không Cho Phép Thua	300
179. Chương 179: Không Cho Phép Trêu Chọc Mẹ	302
180. Chương 180: Giáp Mặt Giao Chiến Bắt Đầu	305
181. Chương 181: An Ủi Của Con Trai	308
182. Chương 182: Thắng Trực Diện	310
183. Chương 183: Về Nhà Giúp Anh Ngủ	313
184. Chương 184: Các Người Muốn Kết Hôn?!	315
185. Chương 185: Bảy Năm Trước	317
186. Chương 186: Anh Chơi Xấu	320
187. Chương 187: Đàm Phán Thành Công	322
188. Chương 188: Đại Kết Cục	325

Mẹ Sắc Bén Mua Một Tặng Hai

Giới thiệu

Một truyện khá thú vị và đặc sắc. Tác giả Anh Vũ Phiêu Linh đã chuyển tải đến với bạn đọc những

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/me-sac-ben-mua-mot-tang-hai>

1. Chương 1: Đoạt Người Đẹp

Một biệt thự xa hoa rộng lớn ở ngoại thành, đèn trên tường phát sáng rực rỡ, lúc này đang tổ chức một buổi tiệc thượng lưu, Chu Hoài vốn là không có tư cách tham gia loại yến tiệc này, nhưng, vì bản thân, hắn đã xài một số tiền rất lớn mới có được hai tấm thiệp mời, hắn mang theo Chu Chỉ Vân cùng An Tâm Á, vì không muốn lộ mục đích, hắn không mang theo An Như Ý.

An Tâm Á nhìn một vòng xung quanh, nhíu mày, cô không thích hợp với chỗ này, cũng những người ở đây, người nào cũng áo mũ chỉnh tề, như Chu Hoài, nhưng lại có mục đích riêng, giống như dã thú đang rình mồi.

An Tâm Á từng thử hỏi qua An Như Ý, nếu như mẹ con cô có thể rời xa Chu Hoài, mà vẫn có thể sống thật tốt, bà có muốn lập tức rời đi hay không, nhưng An Như Ý lại nhìn cô kinh ngạc, hỏi cô tại sao có thể có loại ý nghĩ này.

Tựa như, An Như Ý nói bà yêu Chu Hoài, người đàn ông này rất đáng được phó thác cả đời, hướng chi, An Tâm Á muốn học lên, muốn thi đại học, muốn được đào tạo chuyên sâu, không thể rời bỏ Chu Hoài.

An Tâm Á hiểu, An Như Ý không muốn trở lại cuộc sống quá khứ, rất gian khổ. Cô có thể bỏ học đi làm, cô cố mở miệng, nhưng cuối cùng cũng là không nói được. Cô biết mẹ không muốn.

Cô thu lại ánh mắt, bình tĩnh trở lại.

Cửa một trận xôn xao.

“Là Trình nhị thiếu gia, a a, là thiếu gia Quân Hạo. Ôi trời, thật đẹp trai.” Chung quanh có thật nhiều âm thanh bàn luận xôn xao, phát ra âm thanh mê muội của các cô gái, chuyện không lạ gì trong xã hội thượng lưu.

“Trời ơi, nếu có thể gả cho anh ấy, ta sống ít đi mười năm cũng nguyện ý.”

“Ta nguyện ý sống ít đi hai mươi năm.”

“.” An Tâm Á cau mày, còn không kịp phản ứng, Chu Chỉ Vân cũng phát ra ánh mắt hung hăng, bộ dạng như hận không được một phác ăn luôn người ở cửa.

Mục đích Chu Hoài mang cô ta tới, vẫn còn chưa rõ.

An Tâm Á theo ánh mắt của cô ta xoay qua, nhìn lướt qua, liền rất kinh ngạc, người đàn ông này.

Đúng là có một loại vẻ đẹp câu hồn đoạt phách, ột thước chín trở lên, khuôn mặt tuấn mỹ tinh xảo, cộng thêm vẻ mặt lạnh lùng, còn có một cảm giác phách lối tự nhiên, hai chân thon dài mạnh mẽ, rất đẹp trai, nhưng cũng không thiếu phần ngang ngược. Cả người bày ra một loại khí thế độc nhất vô nhị, An Tâm Á

cũng không kiếm được tim đập liên hồi, ngay cả cô cũng trúng đạn, huống chi là mấy cô gái kia, đàn ông như vậy đúng là lý tưởng trong mắt phụ nữ.

Anh ta vừa xuất hiện ở cửa thì khí thế đã lan khắp phòng, mắt anh lạnh lùng đảo qua, lập tức tắt cả mọi người đều yên lặng, yên lặng được một giây, thì mấy người nịnh hót lại lao tới nghênh đón, khéo léo lấy lòng. Trình nhị thiếu gia không buồn để ý, làm như không thấy những người này, đối với anh mà nói, không cần thiết phải ứng phó với những người này. Phía sau anh bảo vệ lập tức chặn những người này lại, ký giả cũng nhào tới, Trình nhị thiếu gia đảo mắt qua, an ninh lập tức đi cầm cameras, không cho phép chụp hình.

An Tâm Á không kịp nhìn lần thứ hai, cô liền bị Chu Hoài vừa lôi vừa kéo, nói “Đi mau, Vương lão tới. . . .”

An Tâm Á tâm chìm vào đáy cốc, đối tượng cô bán mình đã tới. Thu lại tâm tư cùng ánh mắt nhìn trai đẹp, nặng nề đi theo Chu Hoài. Chu Chỉ Vân thì không tự chủ được tiến về phía chàng trai ở cửa càng ngày càng gần.

Vương lão cùng thuộc hạ đang đi cầu thang từ tầng hai xuống, ánh mắt lướt qua ngay lập tức nhìn thấy Trình Quân Hạo, hai bên nhìn nhau nghiên cứu đối phương một cái, ngoài cười nhưng trong không cười.

Ánh mắt Vương lão hiện lên một chút âm u, người đàn ông này vĩnh viễn như vậy không ai sánh được, thật khiến lòng người ta sinh ra chán ghét, bá chủ tự cho là đúng, thật là buồn cười. Vương lão nhìn điệu bộ này của Trình nhị thiếu gia, trong lòng không vui.

“Trình nhị thiếu gia tới.” Vương lão xuống thang lầu, khách khí mỉm cười hàn huyên, nhưng không một chút ấm áp, “Trình lão sao lại không tới? !”

Trình Quân Hạo khẽ mỉm cười, nụ cười không hiện đáy mắt, “Ông cụ gần đây thân thể không tốt lắm, đi châu Úc nghỉ ngơi rồi, không thể tham dự đại thọ Vương lão gia bảy mươi, xin lỗi, bất quá tôi tham gia cũng như vậy thôi.”

Một tia ánh sáng nhạt hiện lên đáy mắt Vương lão, rất nhanh biến mất, “Đó là, Trình nhị thiếu gia càng ngày càng tuổi trẻ tài cao, xem ra trọng trách Trình gia là muốn đặt trên vai Trình nhị thiếu gia.”

Trình Quân Hạo nhếch môi cười một tiếng, hơi giễu cợt. Phán phó người phía sau mang đến lễ vật, “Chút tâm ý, xem như tỏ tấm lòng.”

“Khách khí, khách khí.” Vương lão nở nụ cười, phán phó quản gia thu lễ vật, hai người hàn huyên hướng trong đại sảnh đi, bộ dạng giống như chú cháu thân thiết, người ngoại thoạt nhìn có thể cho là như vậy, chẳng qua là hai người vì làm chuyện lớn mà không chấp nhặt chuyện nhỏ nhặt.

Chu Hoài vội vàng lao tới, hơi có vẻ lỗ mãng, vừa thấy Vương lão liền gào lên “Vương đồng, ông xem.” . . . Tôi muốn giới thiệu con gái cho ông quen biết.” Hắn đem An Tâm Á đẩy tới, giống như tặng quà đưa đến trước mặt Vương lão. Điều bộ này nhìn rất mờ ám bất thường.

An Tâm Á nhú nhú mày, hơi có vẻ khó chịu, môi mím chặt, không nói lời nào.

Người xung quanh cũng tò mò dừng thẳng lỗ tai nghe, ngó chừng, xã hội thượng lưu luôn luôn là như thế, giấu diếm, dối trá.

Mặt Trình Quân Hạo mở lớn, tò mò nhìn Chu Hoài, ánh mắt lập tức chuyển dời đến trên người An Tâm Á, trong mắt lướt qua kinh hãi, bất quá rất nhanh che dấu, xem ra, cô gái này là đưa cho Vương lão, anh nhếch môi cười, lão gia này hơn bảy mươi, nhưng sức hưởng thụ còn rất tốt? !

Vương lão vì mỉm cười, chống gậy ngừng lại, “Làm cái gì vậy? ! Quản gia, người này từ nơi nào đến mà không biết phép tắc như vậy? Đuổi ra đi.”

Xem ra lão này cũng biết cách giấu diếm, trường hợp này, quả thật không thích hợp tiếp nhận nữ nhân, Trình Quân Hạo mỉm cười, nhưng ngay sau đó ngó sang An Tâm Á, đột nhiên cười nham hiểm, “Lễ vật đưa tới cửa không lấy, Vương lão đúng là chánh nhân quân tử, không bằng người đẹp có sẵn, tặng tôi hưởng thụ đi.”

An Tâm Á buồn bực, người này. Có phải hay không là người hai nhân cách? Mới có một vẻ mặt không ai bì nổi, bây giờ lại lộ ra kiểu cười lưu manh, hình tượng thiên thần trong lòng sụp đổ hoàn toàn.

2. Chương 2: Lần Đầu Gặp Gỡ Trình Nhị Thiểu Gia

Đột nhiên anh kéo tay An Tâm Á, lôi vào trong ngực, đầu ngón tay cột nhả nâng cằm cô lên, “Tiểu mỹ nhân, Vương lão nếu không muốn em, không bằng đi theo anh.” Trong mắt anh ánh lên sự trêu chọc, mắt tỏa sáng nhìn chăm chăm An Tâm Á. Hít thở khiến ùi hương thơm ngát đặc biệt trên người cô chui vào bên trong anh, làm cho anh động lòng một lúc.

An Tâm Á vừa giận vừa sợ, nhưng là, cô cũng không dám cử động, mặc dù nhất thời không kịp phản ứng, cũng may cô đã sớm chuẩn bị tốt tinh thần, hiện tại dù tình huống như thế nào cũng có thể tiếp nhận.

Người đàn ông này, cứng rắn nhưng vẫn hấp dẫn, đẹp trai bức người, khỏe miệng nhếch lên tạo chút tà khí, câu hồn đoạt phách, tìm An Tâm Á rất không biết nghe lời đập như trống, mặt cũng đỏ mấy phần.

Chung quanh một trận xôn xao, Trình Quân Hạo đã nổi tiếng phong lưu, lần này. Nhưng lại công khai giành quà tặng của Vương lão sao? ! Tuyệt ~ vô cùng kịch tính.

“Này, này.” Lần này Chu Hoài đỏ mặt, vừa giận vừa sợ lại sợ, nhìn Vương lão, lại nhìn Trình Quân Hạo, hôm nay nhất định phải đắc tội một trong hai sao? ! Trình Quân Hạo cũng là ác bá không thể đắc tội nổi.

Trong mắt Vương lão thoáng qua ánh tàn ác, nhưng rất nhanh che giấu, “Trình nhị thiếu gia là người trẻ tuổi, tiểu nha đầu này non nớt như vậy, tất nhiên cũng chỉ có người như Trình nhị thiếu gia đây mới có hứng thú nha, tài tử xứng mỹ nhân, tuyệt phối, Trình nhị thiếu gia thích thì cứ mang đi.”

Coi như ông thức thời! !

Trình Quân Hạo hừ lạnh, trong lòng sáng khoái vô cùng, đoạt được thịt trong mâm Vương lão, cuối cùng hôm nay cũng có một chuyện sáng khoái, hưởng chỉ tiểu nha đầu này quả thật rất xinh đẹp.

“Vậy tôi cũng không khách khí.” nhúu mày Trình Quân Hạo ôm An Tâm Á hướng bên ngoài đi, cười ha ha, “Tôi muốn hưởng dụng bữa tiệc lớn này không kịp đợi nữa rồi, tôi đi trước một bước.”

Anh cười đắc ý mà cuồng vọng, ôm mỹ nhân, trực tiếp đi ra ngoài.

Chu Hoài như thế nào cũng không ngờ tới chuyện lại diễn biến thành ra như vậy, hần nhanh chóng vò đầu bứt tai, “Vương lão, chuyện vay tiền của Chu thị.”

Trong mắt Vương lão hiện ra sự tàn ác, “Cút.” Bị Trình Quân Hạo khiêu khích xong, hần đang một bụng tức giận, Chu Hoài này lại không thức thời như vậy, làm hần rất khó chịu.

Hần hận không thể dùng ánh mắt ăn tươi nuốt sống tên họ Chu này được, Chu Hoài sợ hãi nào dám ở lại. Không đợi Vương lão gọi Quân gia tới ném hần, liền sợ tới mức muốn tè ra quần mà dắt Chu Chỉ Vân đang ngăn người chạy ra, đối với An Tâm Á vừa ghét vừa giận.

Chu Chỉ Vân vừa về nhà liền hướng phía An Như Ý như nổi đóa, “Con gái của tiện nhân, quả nhiên vẫn là tiện nhân, thế nhưng dám công khai câu dẫn Trình nhị thiếu gia, hạ tiện.” Ngôn ngữ ác độc, làm An Như Ý kinh hãi.

Chu Chỉ Vân thường như vậy, thời gian dài, bà cũng không buồn quan tâm, nhưng là, bà để ý chính là Chu Chỉ Vân nói câu dẫn Trình nhị thiếu là chuyện gì xảy ra? ! Bà vội vàng, kéo Chu Chỉ Vân lại, trong mắt mang theo vẻ kinh hoàng, “Con, con nói cái gì? !”

Trình nhị thiếu gia? ! Không, không. Trời ơi? ! !

Chu Chỉ Vân một bụng tức giận, đẩy bà ra tức giận mắng, “Đê tiện, mẹ con các người đều là lũ đê tiện. . . .”

Chu Hoài trầm ngâm đáng sợ, diện mạo đáng sợ, hoàn toàn cũng mất vẻ ôn hòa thường ngày, trong mắt toàn bộ đều là tức giận.

An Như Ý trong mắt thì toàn vẻ sợ hãi, hướng tới nắm lấy Chu Hoài, “Tâm Á đâu rồi, Tâm Á đi đâu vậy? ! Các người mang con bé đi đâu vậy? !”

Chu Chỉ Vân giận không kiềm được, vừa nghe đến chuyện này càng thêm giận dữ, “Cô ta, cô ta có bản lĩnh. Cô ta dám câu dẫn Trình nhị thiếu gia lên giường, bị anh ta mang đi rồi, kỹ nữ sinh con vẫn là kỹ nữ, hạ tiện.”

Lời của cô ta mang theo vài chỗ không đồng nhất, còn có sự ghen tỵ nồng đậm, mặt cũng đã thay đổi hình dạng.

“Không.” An Như Ý tức giận công tâm, liền thở gấp từng đợt, ngã nhào trên đất, bất tỉnh nhân sự.

3. Chương 3: Trình Quân Hạo Vs An Tâm Á

“Tên gọi là gì? !”

“An Tâm Á.”

“Bao nhiêu tuổi? !”

“17.”

Trình Quân Hạo nhướn mày lên, vẫn là Vị Thành Niên ? ! Họ Chu này thật đúng là độc ác nha, con gái mình cũng muốn đưa cho Vương lão đã tận bảy mươi tuổi sao? ! Xem ra thật là chó cùng búc đậu.

Không đúng, họ của cô là An.

“Tôi là kẻ nữ. Chu Hoài là cha ghê của tôi.” An Tâm Á sắc mặt không chút thay đổi, mắt hướng phía trước, ngồi ở ghế cạnh tài xế.

Nụ cười của Trình Quân Hạo càng sâu, cô có thể đoán ra suy nghĩ trong lòng anh, nha đầu này, anh liếc mắt nhìn cô một cái, cô ngồi bình tĩnh, cũng không thấy hốt hoảng.

“Cô không sợ sao? !” Trình Quân Hạo hài hước mà cười.

“Đã sớm dự liệu kết quả này tôi cũng không còn gì phải sợ.” An Tâm Á nói chuyện đương nhiên.

“Xem ra là muốn có giao dịch.” Trình Quân Hạo cười nhạt, anh thích phương thức tiền tình thanh toán sòng phẳng, rất tốt. “Muốn cái gì? !”

“Đầu tư vào Chu thị.” Thanh âm An Tâm Á tao nhã, nếu không phải đang cùng anh thượng lượng chuyện giao dịch lên giường này, Trình Quân Hạo nhất định sẽ cho là anh đang cùng cô tâm đầu ý hợp, tình cảm sâu đậm.

Tốt, rất tốt, Trình Quân Hạo tương đối hài lòng. Lấy điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại, một lời dứt khoát phân phó chuyện đầu tư.

“Tốt lắm.” Trình Quân Hạo bỏ lại điện thoại, tà khí liếc cô một cái, đập ga, giọng nói đột nhiên chuyển thô ráp, “Chuyện muốn tôi tôi đã làm, bây giờ, tới phiên cô.”

Rồ.

Xe hơi dất tiền lượn một vòng, chỉ chớp mắt đã dừng ở dưới bãi đậu xe chuyên dụng của khách sạn năm sao cao cấp, An Tâm Á còn chưa kịp phản ứng, cả người liền bị kéo vào trong ngực anh, đôi môi như ngọn lửa đã xông tới, đầu lưỡi nóng hừng hực đã mút lấy lưỡi của cô.

An Tâm Á đầu lưỡi tê dại, cả người vùi trong ngực anh, giống như con vật nhỏ, cả người mềm nhũn, cái lưỡi bá đạo của anh làm cho cô có chút đau, giống như trẻ con ngây thơ chưa thành thực, thậm chí ngay cả lấy hơi cũng không biết, Trình Quân Hạo cũng không khá hơn chút nào, cả người anh nóng bừng giống như con tôm lớn, vốn định dẫn dụ tiểu nha đầu trẻ trung ngây thơ này, nhưng ngược lại lại làm ình cả người bốc lửa, cộng thêm lần đầu tiên hôn một người con gái, làm cho chính anh sợ hãi giật mình, lúc hàm răng cắn vào môi của mình, anh rút cuộc không cam lòng lui ra một chút, rửa thắm một tiếng, mắt mặt, nụ hôn đầu của anh cứ như vậy trao đi, còn thất bại như vậy, anh làm người thế nào? !

Tiểu nha đầu toàn thân mềm nhũn đầu óc mơ hồ, thở hồng hộc, lần đầu tiên gặp phải tình trạng như vậy, thân thể của cô cũng căng thẳng, khẩn trương không thôi, bên trong thân thể giống như có một con bò sát rục rịch góc đầu dây.

Lập tức Trình Quân Hạo mắt tảo hào quang lại áp xuống, An Tâm Á nóng nảy, tay nhỏ bé đẩy anh, “Đừng ở chỗ này.”

Cái gì? ! Thanh âm này cũng rất câu dẫn, vô cùng mềm nhẹ.

An Tâm Á giật mình, mình lại có thể như vậy, ngẩng đầu nhìn Trình Quân Hạo, mắt đã bốc hỏa giống như con dã thú, nháy mắt sẽ phải nhào tới, thanh âm vừa nảy khiến hơi thở của anh hỗn hển nặng hơn. Trình Quân Hạo cũng rất im lặng, anh cũng không phải là không động qua phụ nữ, nhưng là vừa đụng đến cô gái này, dục hỏa trong người anh muốn bốc lên cao ba trượng.

Thẹn thùng, không son phấn, đúng là trẻ trung, nhưng là, hiện tại anh một khắc cũng đợi không được. Tuy nhiên, rốt cuộc có chút nhân tính, đối với một cô gái mới 17 tuổi, liền hơi có chút khắc chế, “Tốt, chúng ta lên trên tầng cao nhất.”

“Rầm” Anh đẩy mở cửa xe ra, nôn nóng sốt ruột ôm cô lên thang máy chuyên dụng, trực tiếp lên phòng Tổng thống của anh, vừa vào thang máy, ngay lập tức đã ôm lấy hông cô áp lên trên vách thang máy, đôi môi ẩm áp liền hạ lên miệng cô, cả người đẩy hai chân cô ra vòng chắc lấy hông của anh, thân thể chen vào giữa hai chân cô, hận không được lập tức ăn luôn cô ở đây.

Vừa vào bên trong phòng, hỏa nhiệt bộc phát. An Tâm Á thanh lệ, xinh đẹp động lòng người, Trình Quân Hạo đẹp trai bức người, cao lớn uy nghiêm, tuấn nam xứng mỹ nữ, giống như củi khô gặp lửa mạnh, An Tâm Á cũng mất hết lý trí, mặc dù là giao dịch, nhưng giao dịch này dường như cũng không mất mát gì, ngược lại được phục vụ thật thoải mái, kỹ thuật của Trình Quân Hạo thì không thể chê vào đâu được, một đêm này, An Tâm Á bị dày vò chết đi đi sống, sống lại chết đi, trở thành một người phụ nữ kiêu - mị.

4. Chương 4: Ba Ngày Trước Đàm Phán

(ba ngày trước)

An Tâm Á, 17 tuổi, cha đẻ không rõ. Hiện tại học lớp 12 phong nhã hào hoa, dáng dấp thanh lệ động lòng người. Lúc này đang đối mặt với Chu Hoài, mặt mỉm cười, đối với người cha ghê này, cô luôn luôn là bình tĩnh bình tĩnh, dù là hần thường quấy rầy cô, cô cũng chưa từng nói qua với mẹ mình.

An Như Ý là một người mẹ rất dễ xúc động, ban đầu sau khi sinh hạ An Tâm Á, kể sinh nhai cũng duy trì rất khó khăn, không thể làm gì khác hơn là ở phòng trà làm ca sĩ, nhưng đối mặt cảnh bị quấy rầy không kể xiết và không ngừng diễn ra, mẹ con cô trôi qua không an bình chút nào, sau đó, An Như Ý gả cho Chu Hoài, mặc dù người đàn ông này vẫn háo sắc như cũ, nhưng lại ngụy trang rất tốt, An Như Ý cuối cùng hạ quyết tâm gả cho hắn. Dĩ nhiên mang theo đứa con riêng còn nhỏ là cô.

An Tâm Á đau lòng thay ẹ, trong quá trình lớn lên ở đây, cô đối mặt với sự quấy rầy đêm không xuể của Chu Hoài, cô cũng chưa từng có nói qua một tiếng, nhưng trong bụng lại âm thầm sợ hãi, tự khi lên cấp 3, cô liền theo học một lớp quyền đạo tốt nhất trong vùng, chuẩn bị để phòng thân, cô xinh đẹp động lòng người, tự nhiên trong lớp các chàng trai đứng lớp dạy võ cũng mặt đỏ tim đập, cứ thế mãi, cô cũng có thể bình tĩnh đối mặt Chu Hoài, dần dần, Chu Hoài mấy lần ném qua thua thiệt về sau mặc dù trong lòng không phục, nhưng vẫn là dần dần cách cô xa một chút.

Nhưng lần này, hần hẹn cô ra gặp mặt, An Tâm Á cũng vô cùng không ngờ.

“Chu Hoài, tìm tôi có chuyện gì? !” An Tâm Á hí mắt, trong mắt lại mang theo phòng bị cùng cảnh giới. Cô ở trước mặt An Như Ý cũng gọi hần một tiếng ba, nhưng bên ngoài cô cho tới bây giờ đều là gọi tên hần, một chút tôn trọng cũng không có, chữ ba cũng gọi vô cùng chán ghét.

Chu Hoài khó chịu, nhúu nhúu mày, nhưng cũng không có phản bác.

“Ta chủ yếu là muốn nói với con chuyện này.” Chu Hoài nhìn chăm chăm cô, nói: “Chịu ảnh hưởng khủng hoảng kinh tế, việc buôn bán của ta có chút suy sụp, ngân hàng hiện tại cũng không chịu cho ta vay, An Tâm Á, con đi cùng ông cụ Vương nói một chút, hần chết vợ, ta muốn để cho con gả cho hần.” Trong giọng nói là ra lệnh.

À! An Tâm Á trong nội tâm cười lạnh, Chu Hoài này thật là càng ngày càng vô sỉ.

Cô hạ mắt xuống, lạnh lùng cười một tiếng, “Tôi nhớ được ông còn có một cô con gái là Chu Chỉ Vân, sao không tìm cô ta mà gả? Vương gia là gia đình tài phú, tài sản mấy chục tỷ, nếu như ông muốn gả cô ta, cô ta nhất định nằm mơ cũng muốn cười lên.”

Nằm mơ? ! Cô lần trước gặp qua ông cụ Vương, người cũng đã một cái chân bước vào quan tài, thế nhưng muốn cô gả cho ông ta? !

Lập tức Chu Hoài đỏ mặt, “Chỉ Vân làm sao có thể gả, Vương lão cũng hơn bảy mươi rồi.”

“A, ông cũng biết ông ta hơn bảy mươi rồi hả? !” An Tâm Á cười lạnh ra tiếng, nhìn chăm chăm hần, trên mặt giễu cợt.

Lập tức sắc mặt Chu Hoài biến đổi, có chút bị bẻ mặt, dứt khoát bỏ xuống mặt nạ, lộ ra bản tính, hung tợn nói: “Nếu như cô không gả, ta đem mẹ cô đưa cho hần.”

Rầm.

An Tâm Á quăng xuống bọc sách, tức sùi bọt mép từ trên ghế salon bung lên, kéo cà vạt Chu Hoài “Chu Hoài, ông dám! !”

Chu Hoài tức giận mặt đỏ tai cứng đỏ bừng, trong quán cà phê cũng bị một màn này hấp dẫn ánh mắt nhìn qua, hần lay tay An Tâm Á, càng lay không ra càng giận, “Cô không gả, ta lập tức đưa! !”

Giọng điệu của hần là căn răng nghiền lợi mà nói, biểu lộ bản tính ác nhân.

Khốn kiếp! ! An Tâm Á khiến inh tĩnh táo lại, “Ông không sợ tôi đến gần Vương lão, ngược lại phản quay đầu lại đập đổ ông sao? ! !”

“Cô sẽ không! !” Khiêu khích Chu Hoài nhìn cô một cái, giọng nói vô cùng chắc chắn.

Đúng vậy, cô sẽ không, bởi vì An Như Ý một lòng đi theo hần, thương hần, tuyệt không biết sự nguy trang của người đàn ông này, tất cả tình yêu của An Như Ý, toàn bộ dành cho người đàn ông này, yêu mù quáng.

An Tâm Á tỉnh táo lại, tâm chìm vào đáy cốc, “. Tốt, tôi đáp ứng.” Giọng nói của cô tràn đầy uy hiếp, nếu hần dám đối với mẹ không tốt, cô nhất định dùng hết sức lực còn lại của mình phá hủy Chu Hoài.

Chu Hoài cảm nhận được ánh mắt uy hiếp của cô, hơi co lại thu lại ánh mắt, chỉ là rất nhanh bình tĩnh xuống, chỉ là một tiểu nha đầu, cô ta thì có bản lĩnh gì? ! Chỉ là, bản lĩnh của cô quả thật làm cho hần hiện tại có chút sợ, không dám quấy rầy nhiều hơn, chỉ cần đáp ứng là tốt rồi, nghĩ đến chỗ này, trong ánh mắt của hần lộ ra tham lam. Dùng mỹ nhân kế, cũng không tin Vương lão vẫn không ủng hộ Chu thị.

5. Chương 5: Điểm Yếu Của Cô

An Tâm Á vô cùng tức giận, tức giận với sự vô sỉ Chu Hoài, tức giận với sự mền yếu của mẹ, một đêm bị Trình Quân Hạo giày vò cả người chưa xót đau đớn, mặc dù cô khó chịu, nhưng cũng không đến nỗi quá mức khó chịu, rốt cuộc chỉ là giao dịch mà thôi, quên đi là tốt nhất, coi như chuyện này đã qua.

Về đến nhà, phòng rất yên tĩnh, Chu Hoài không có ở đây, Quân gia và người hầu đều ở hậu hoa viên, cô hốt hoảng, chạy lên lầu, “Mẹ. Mẹ.”

Vọt vào phòng của Chu Hoài, An Như Ý mặt không có chút máu nằm ở trên giường. An Tâm Á giận không kềm được, “Mẹ, mẹ làm sao vậy? !” Nhìn trên mặt bà sưng vù lại có quầng thâm, cùng với mặt tái nhợt, cô giận, đá văng cửa ra, vọt vào phòng của Chu Chỉ Vân, Chu Chỉ Vân còn đang ngủ, chưa tỉnh. An Tâm Á giày cũng không cởi ra, nhảy thẳng lên giường, cách tấm chăn, nắm chặt quả đấm hướng về phía Chu Chỉ Vân đánh điên cuồng một trận.

“A a.” Chu Chỉ Vân giận dữ giãy giụa kêu lên. Nhưng cô ta làm sao có thể là đối thủ của An Tâm Á, chỉ còn biết cam chịu bị đánh, mặc dù cách một tấm chăn, Chu Chỉ Vân cũng chịu không ít quả đấm đau đớn, đánh cô sợ hãi kêu liên tiếp.

An Tâm Á quật cường đánh, nước mắt không thể không rơi xuống, “Cầu vật, thứ phụ nữ như người chỉ biết ăn hiếp mẹ ta, người dám nữa không, ăn hiếp nữa thử xem. Ta đánh chết người, đánh chết các người.”

Đây là An Tâm Á lần đầu tiên công khai phản kháng Chu Chỉ Vân cùng Chu Hoài. Một loạt chuyện xảy ra đã rất ủy khuất, cộng thêm chuyện tối ngày hôm qua, An Tâm Á rốt cuộc bộc phát, đánh Chu Chỉ Vân sưng mặt sưng mũi.

“Tâm, Tâm Á.” An Như Ý mặt tái nhợt hiện ra ở cửa, gian nan đỡ khung cửa, “Không nên đánh, không cần.”

“Mẹ.” An Tâm Á mềm lòng, cô cứng rắn thu hồi quả đấm, nước mắt quật cường không ngừng rơi xuống, “Mẹ, mẹ, tại sao?”

An Tâm Á mình cũng không biết vì sao sao? ! Cô thử hỏi, “Mẹ, chúng ta rời khỏi Chu gia có được hay không? Con bảo đảm nhất định sẽ nuôi sống được mẹ, sẽ không để ẹ chịu uất ức. Không cần phải sống ở Chu gia nữa.”

An Như Ý lắc đầu cười khổ, bỏ qua lời nói của cô, lại cảm thấy hứng thú với một chuyện khác, bà nắm lấy bả vai An Tâm Á, siết bả vai An Tâm Á rất đau, “Con, con tối hôm qua.”

An Tâm Á có thể cảm thấy rõ ràng sức lực của mẹ, nắm vô cùng đau, nhưng cô không có phản kháng, ánh mắt buồn bã, thì ra là mẹ biết.

An Như Ý sắc mặt trắng bệch, vô lực ngã ngồi xuống trên đất.

Bên này Chu Chỉ Vân vén chăn lên, giống như người điên nhảy lên, “An Tâm Á, cô dám đánh tôi, các người là lũ mẹ con tiện nhân, rút ra khỏi Chu gia cho tôi, rút.”

Cô ta đánh tới, An Tâm Á vừa đúng lúc đang đỡ mẹ mình, ngay lập tức liền bị Chu Chỉ Vân đánh một cái tát, kéo ra ống tay áo của cô một cách dã man, vừa nhìn trên người cô rất rõ ràng vết cắn cùng vết hôn, ánh mắt của cô ta bốc lửa, “Tiện nha đầu, cô tối hôm qua quả thật lên giường cùng Trình nhị thiếu gia, cô giỏi lắm, cô còn dám đánh tôi, tôi đánh chết cô.”

An Tâm Á nổi trận lôi đình, không để ý đến lời nói mẹ mình nữa, bay lên một cước liền đá trên đùi phải của Chu Chỉ Vân, “A.” Chu Chỉ Vân sắc mặt xám trắng, nước mắt ào ào chảy ròng, ngã xuống đất, nửa ngày không lên nổi, chỉ có trong mắt là ánh lên vẻ thù hận, đó là ánh mắt tràn đầy ghen tỵ, giống như muốn đem người ta đi lăng trì.

An Tâm Á không đếm xỉa tới cô ta nữa, chỉ đỡ An Như Ý dậy, đau lòng nói, “Mẹ.”

An Như Ý sắc mặt trắng phờ phạc vô cùng dọa người, ánh mắt của bà nhìn chăm chăm vào cánh tay của cô, bà biết cái này là có ý gì, tâm khuấy đau, đột nhiên, sức lực lớn kinh người nắm cổ tay của An Tâm Á, “Tâm Á, nghe lời mẹ, đi Anh quốc du học đi.”

“Cái gì? !” An Tâm Á ngẩn ngơ, sắc mặt trắng xanh. Mẹ đây là đang ngại cô trở thành kẻ dư thừa sao? ! Cô là kẻ dư thừa.

“Mẹ van con, Tâm Á.” An Như Ý khóc rống lên, nội tâm rất đau.

An Tâm Á ngơ ngác nhìn An Như Ý, đau lòng đến tận cùng, nước mắt rơi xuống, cô cũng không hiểu. Đúng vậy, cô đánh Chu Chỉ Vân, với tính tình hẹp hòi của Chu Hoài, nhất định sẽ tức giận, mẹ. Mẹ cứ như vậy quan tâm Chu Hoài sao? !

Hơi sức cả người cô giống như là bị rút khô, thật lâu, thất hồn lạc phách nói, “. Tốt.”

An Như Ý ôm An Tâm Á đang chết lặng khóc rống lên.

An Tâm Á trong lòng điên cuồng la, mẹ, vì cái gì, tại sao. Nước mắt không nghe lời, thẳng tắp rơi xuống. 17 tuổi, thật đau lòng. Mặc dù cô không mềm yếu, nhưng chỉ có mẹ, là điểm yếu duy nhất của cô.

6. Chương 6: Bỏ Qua

Phi trường A Thị

“Tâm Á, không nên trách mẹ, mẹ cũng là bất đắc dĩ.” An Như Ý mắt sưng đỏ, thất hồn lạc phách, tâm hồn đau đớn không thôi, hành hạ bà thành bộ dạng chỉ còn nửa phần người, nhìn mẹ nhanh chóng già nua, An Tâm Á bắt đầu mềm lòng. Mẹ cô mềm yếu lại nhu nhược, chỉ cần cô không có ở bên cạnh mẹ, ở cách xa như vậy, Chu Hoài đối với mẹ cô sẽ tốt hơn cô an tâm, không có cô ở bên cạnh bà, đối với bà rất tốt.

Mẹ đã từng chịu khổ rất nhiều rồi, đã rất đáng thương, An Tâm Á, ẹ một con đường sống đi, con đi rồi, đối với tất cả mọi người đều tốt.

“Mẹ.” An Tâm Á thanh âm nghẹn ngào, “Con không ở bên cạnh mẹ, mẹ phải tự chăm sóc mình thật tốt, không cần. Luôn bị cha con họ.”

“Tâm Á yên tâm.” An Như Ý không nói nhiều, từ trong lòng ngực móc ra một sổ tiết kiệm, kín đáo đưa cho An Tâm Á, “Mặt mã là ngày sinh nhật của con, đi học thật tốt, không cho phép trở lại.”

Không cho phép trở lại.

An Tâm Á kinh hãi, đau lòng, cũng kinh ngạc vì mẹ thậm chí có tiền riêng, nhưng lại bình thường trở lại, Chu Hoài mặc dù biến thái đối với cô, nhưng đối với các mẹ con cô cũng chưa từng hẹp hòi về phương diện tiền bạc không quản quá chắc chắn. Có tiền riêng cũng là bình thường.

“Mẹ, con không muốn, mẹ giữ đi, con có thể làm việc ở bên đó.” An Tâm Á cười khổ, cô là nhất định phải lưu lại bên ngoài rồi.

Không cho phép trở lại, những lời này giống như một ma chú, gắt gao áp đảo An Tâm Á.

“Cầm.” An Như Ý thái độ rất cường ngạnh nhét về trong tay cô, An Tâm Á thở dài không thể làm gì khác hơn là nhận lấy, qua kiểm an, lưu luyến lên máy bay.

An Như Ý rút cuộc không kiềm chế được, Tâm Á, không nên trách mẹ, không nên trách mẹ.

Bà rất nóng lòng, lập tức đưa con gái đi, một ngày cũng không còn đợi được. Nhất định phải đưa đi. Không cho phép trở về nữa. Không cản trở về nữa.

Bà khóc lóc nức nở, đây là sự lựa chọn bất đắc dĩ.

*

Ánh tà dương chiếu vào lầu cao nhất ‘phòng cho tổng thống’, một người đàn ông trần truồng chỉ có một cái mền bị kéo tới eo, nửa người trên cường tráng tạo cho người cảm giác lực lượng, ánh mặt trời chiếu vào trên da thịt, tạo nên một loại ánh sáng chói mắt.

Trình Quân Hạo chính là như thế, anh là trời sanh đã phong lưu đa tình, trong muôn hoa qua, phiến lá không dính thân. Chỉ là tối hôm qua, có chút ngoại lệ, từ trước đến giờ anh là lần đầu tiên hôn một người phụ nữ, cũng may người phụ nữ này không làm cho anh thất vọng, là một người con gái, rất trẻ trung, môi rất mềm mại, rất hợp khẩu vị của anh, như món ngon cực phẩm.

Anh hé mắt, xoay người ôm lấy bên kia giường, lại chụp huyệt, anh kích động, liền bò dậy, nhìn giường trống không lạnh lạnh, có chút im lặng, cô đi rồi? ! Thật đúng là sớm, nâng đồng hồ lên nhìn thời gian, mới 9h sáng.

Anh huyết sáo, đứng dậy, tắm mặc quần áo, liếc thấy trên tủ đầu giường tờ giấy, lấy tới nhìn, là nét chữ xinh đẹp: giao dịch hoàn thành, hai bên không thiếu nợ nhau!

Hai bên không thiếu nợ nhau? ! Nằm mơ đi. Trình Quân Hạo híp mắt xấu xa nghĩ, đoạt đi nụ hôn đầu của Trình Quân Hạo ta rồi nghĩ hai bên không thiếu nợ nhau, đó là chuyện tuyệt đối không thể nào.

An Tâm Á, kẻ nữ Chu thị tập đoàn Chu Hoài, tìm rất dễ dàng, trốn không thoát lòng bàn tay của anh.

Nhất thời tâm tình rất tốt, ăn mặc chỉnh tề, trực tiếp trở về Trình thị, chạy thẳng tới phòng làm việc của tổng giám đốc. Gọi thư ký tới, “Chuyện bên Chu thị làm như thế nào rồi?”

“Đã làm xong theo như tổng giám đốc phân phó.” Thư ký nghiêm chỉnh mà cung kính.

“Điện thoại cho Chu Hoài rồi thông cho tôi.”

“Vâng” thư ký âm thầm kinh ngạc, Chu thị chỉ là một công ty rất nhỏ, thế nào khiến tổng giám đốc đại động can qua, tự mình phân phó? ! Chỉ là, suy nghĩ riêng của tổng giám đốc anh không thể đoán được .

Trình Quân Hạo một lòng muốn An Tâm Á, lại không biết cô đã ở trên máy bay bay đi Luân Đôn.

7. Chương 7: Tai Nạn Xe

Lần này Chu Hoài là bị An Tâm Á hại chết, đắc tội Vương lão, lúc cô đi theo Trình nhị thiếu gia, Chu Hoài Phủ liền oán An Tâm Á không có ánh mắt, Trình nhị thiếu gia là ai chứ? ! Chỉ là bị chơi đùa.

Nhưng sau khi trở về từ tối hôm qua, nhận được điện thoại, Trình thị tập đoàn đã đầu tư Chu thị, Chu Hoài mừng rỡ như điên, thì ra nha đầu An Tâm Á này ngược lại có mắt vô cùng, tìm được một người vừa đẹp trai lại có thể lực, ít nhất trẻ tuổi hơn so với Vương lão, Chu Hoài âm thầm nghĩ, cái Tiểu tiện nha đầu này không chỉ biết chọn người lên giường, mà còn làm xong chuyện.

Trong lòng của hắc cao hứng trở lại, chỉ là khổ cho Chu Chỉ Vân, tối hôm qua vốn là thuận tiện muốn mang nó giới thiệu cho Trình nhị thiếu gia biết, không ngờ tới lại xảy ra chuyện này.

Chu Hoài nghĩ, chỉ cần chuyện này có thể giải quyết, những thứ khác không quan trọng.

Cộng thêm, lại mới vừa nhận được điện thoại của Trình nhị thiếu gia, nói muốn tới nhà hắc cao làm khách, cái này lại dọa sợ Chu Hoài, nhưng cảm thấy Chu Chỉ Vân có hi vọng rồi, tuy nhiên tâm thần thấp thỏm nghĩ đến anh có thể là đến tìm An Tâm Á, nhất thời rối ren, vội vàng chạy về nhà. Nôn nóng sốt ruột hỏi xem Tâm Á ở nơi nào? !

Quản gia cùng các người hầu hai mắt nhìn nhau, “Phu nhân mang theo nhị tiểu thư ra ngoài.”

Nói vừa dứt âm, An Như Ý liền từ bên ngoài về tới, trong mắt vẫn còn vương lệ nóng, đã khóc. Chu Hoài cũng không quan tâm, chỉ bắt lấy tay của bà, bức bách hỏi, “An Tâm Á đâu? Ở nơi nào? ! Một hồi Trình nhị thiếu gia tới, bà lập tức bảo cô ta về đây. Nhanh lên một chút.”

“” An Như Ý mấp máy miệng, cái gì cũng không phát ra được, bờ môi run rẩy, tay cũng không nghe lời, cả người đều run rẩy, rất kích động, Trình nhị thiếu gia, nhị thiếu gia.

Không, không. May mà chỉ là anh em họ, không được, đây là nghiệt duyên, bà phải bóp chết ngay từ trong trứng nước.

An Như Ý sắc mặt tái nhợt, thanh âm Chu Hoài rất lớn, thần sắc kích động hầm hừ, tâm tình thấp thỏm. Chu Chỉ Vân xuống, “Cha, cha tìm cái con tiện nha đầu đó làm cái gì, nó đi rồi, bị bà ta đưa đi du học.”

Chu Hoài hoảng hốt, “Đi đâu? Nói.” Hơi sức rất lớn, bóp An Như Ý đến xương cũng đau, nhưng bà vẫn không có phản ứng.

Chu Chỉ Vân không cam lòng, “Cha, cha tìm con nhỏ đó làm gì, nó tốt nhất chết ở trên máy bay, vĩnh viễn đừng trở lại nữa, cha xem cô ta đánh con thành ra như vậy nè.”

“Câm miệng! !” Chu Hoài hung ác, rống lên một tiếng với Chu Chỉ Vân, Chu Chỉ Vân kêu to, phẫn nộ, “Cha, cha yêu thương hai mẹ con này rồi sao? !”

“Đi lên lầu.” sắc mặt Chu Hoài không tốt.

Chu Chỉ Vân ngậm miệng, sắc mặt khó chịu, càng hận An Như Ý hơn nữa, tức giận trừng mắt liếc An Như Ý, tức giận chạy lên lầu.

“Con bé đi đâu? Bà có biết hay không Trình nhị thiếu gia coi trọng con bé.” Chu Hoài thấy mặt An Như Ý không chút thay đổi, sắc mặt thêm sợ hãi với u buồn, nếu như, nếu như An Tâm Á không có ở đây, ngộ nhỡ. Làm Trình nhị thiếu gia mất hứng, anh rất có thể rút lại tiền, Chu Hoài trong lòng hận, Tiểu tiện nha đầu An Tâm Á đó, thế nhưng lại có chiều này, hấn cắn răng nghiêng lợi. Nhưng An Như Ý vẫn như cũ không có phản ứng, chỉ là muốn, nếu như Trình nhị thiếu gia tới, bà, bà. sẽ được gặp hay không? !

Trong lòng nóng như đốt.

*

Vừa tan tầm buổi trưa, Trình Quân Hạo liền lên xe đi tới Chu gia, anh chính là muốn hướng An Tâm Á đòi một khoản nợ, người phụ nữ này, cho là cả hai không thiếu nợ nhau anh nhất định sẽ đáp ứng sao? ! Nghĩ quá dễ dàng rồi, Trình Quân Hạo ăn cô ngon miệng vô cùng, nha đầu này mùi vị rất tuyệt, anh muốn giữ lại bên người. Có Chu Hoài trong tay, không tin nha đầu này không khuất phục. Hấn biết cô đáp ứng giao dịch với Vương lão, tất nhiên trong lòng cũng có kiêng kỵ, bất kể cô e sợ điều gì ở Chu Hoài, chỉ cần có thể lưu bên cạnh, Trình Quân Hạo không quan tâm.

Lái xe một cách kích động, đến ngã tư đường giao với ngoại biệt thự, nơi khúc quanh, đột nhiên một chiếc xe hàng lớn vọt tới, Trình Quân Hạo bị phân tâm, tránh né không kịp, cả người cùng xe bị lật qua một bên. Ở đây người qua lại thưa thớt, cũng không có máy thu hình, thích hợp gây án nhất. Xe hàng lớn biến mất một làn khói.

Nửa giờ sau, rốt cuộc bị người qua đường phát hiện, gọi xe cứu thương tới, đưa vào bệnh viện. Bởi vì thời gian chậm trễ, vết thương nhẹ cũng trở thành nghiêm trọng.

Vương lão thu hồi ánh mắt, một tay chống gậy, một tay vuốt vuốt con cò trong lòng bàn tay, nghe đầy tớ hồi báo, mặc dù chỉ ngồi không nói lời nào, nhưng có thể làm cho người khác cảm nhận được một khí phách kinh người.

“Đã trôi chảy, tuyệt đối không có sai sót, không có người chứng kiến.”

Vương lão nheo mắt, “Hừ, cái tiểu tử chưa dứt sữa này, không có chút dạy dỗ thì không biết lợi hại, lại dám công khai đối địch với ta, muốn tìm chết.”

“Người phụ nữ kia Vương lão còn cần không? Nếu muốn chúng tôi liền cướp tới đây? Chu thị xử trí như thế nào? !”

“Không cần.” Vương lão cau mày, phụ nữ đã bị người khác chơi đùa qua hần không có hứng thú. Về phần Chu Hoài, hần thấy không cần phải phiền toái như vậy. Cho dù muốn bóp chết một con kiến cũng phải có tâm tình, Chu Hoài, hừ, không có hứng thú, không cần lãng phí sức lực.

Lần này ngoài ý muốn, Chu Hoài sắp phá sản, nhưng đầu tư thành công, hần cũng không truy cứu chuyện An Tâm Á, bởi vì Trình nhị thiếu gia không có tới, theo đánh giá của hần Trình nhị thiếu gia nhất định là có người phụ nữ nhân, làm sao có thể nhớ một tiểu nha đầu chứ? ! Cho nên, cũng bị ném qua một bên rồi. Chỉ có An Như Ý càng ngày càng thất hồn lạc phách, thỉnh thoảng nhìn ra ngoài cửa sổ ngẩn người.

8. Chương 8: Giả Khóc Là Kỹ Thuật Giỏi Nhất

Năm này An Tâm Á 24 tuổi, đã tốt nghiệp đại học, theo lý thuyết không thể nào mất đến bảy năm mới học hết đại học, nhưng bởi vì cô bảy năm trước ngoài ý muốn trúng thưởng, còn một lần trung tận hai.

Nuôi đến tận hai tiểu quỷ đòi nợ, cho nên làm trễ nãi thời gian, bởi vì phải chăm sóc hai đứa bé, cô vừa đi làm vừa đi học tập, lại muốn mang hai đứa bé, phải dùng đến bảy năm mới hoàn thành việc học, cũng may tuổi cô coi là nhỏ, 24 tuổi tốt nghiệp cũng không coi là mất mặt, lại càng không coi là lớn tuổi.

Về đến nhà, hai tên tiểu quỷ đã đứng ở trước cửa, ánh mắt sợ hãi nhìn cô chằm chằm, điều này làm cho An Tâm Á muốn khóc, đây là tình trạng gì? !

“Mẹ.” An Bình chạy tới ôm lấy chân của cô, uất ức đôi mắt trong suốt nhìn chằm chằm cô, An Tâm Á sống lưng chợt lạnh, đầu ngón tay mốc cổ áo cậu lên, đứng thẳng dậy, “An bình, con muốn làm gì? !” Diễn trò nữa, An Bình con lại muốn diễn trò gì

~~An Tâm Á có chút dự cảm vô cùng xấu, An Bình cùng An Tĩnh là một đôi song sinh, rõ ràng là lấy cái tên An Tĩnh tuyệt vời lại an bình như vậy, nhưng hai tiểu quỷ này tuyệt đối không yên tĩnh. Cò biết gây sự. Mỗi khi An Bình lộ ra vẻ mặt này cùng với giọng điệu này, An Tâm Á nhất định phải vô cùng cảnh giác mới có thể ứng phó được.

Quả nhiên

~~“Mẹ, cha của con cùng Lặng Lặng là ai? !” An Bình có chút uất ức, thuận thế ôm lấy cổ của cô, uất ức, An Tĩnh cũng tràn đầy chờ mong.

(Tien thể đây mình nói luôn đáng lẽ mình tính đổi thành An An cùng Bình Bình là tên gọi hằng ngày của hai cậu nhóc nhưng nghe nó không hay, nên mình sẽ giữ tên theo đúng bản raw của tác giả sẽ là Trữ Trữ và Lặng Lặng giống như nickname tại nhà vậy ^^!)

Rốt cuộc đã tới. Giống như bom nguyên tử nổ, cũng không cho An Tâm Á thời gian giảm xóc.

An Tâm Á không được tự nhiên quay mặt lại, “Cái này. cha các con đã chết.” Cô bắt đầu chế chuyện xưa, còn nặng nề thở dài một cái.

An Bình cùng An Tĩnh lặng yên một chút, rồi cùng nói, “Chết thế nào? !”

“Tai nạn xe mà chết.” An Tâm Á muốn nổi đóa rồi.

Hai tiểu tử kia đồng thời nhìn chăm chú một cái, rồi lặng yên.

Lòng An Tâm Á cũng có chút buồn bã, “Mặc dù các con chỉ có mẹ, nhưng mẹ sẽ yêu thương các con so với những người khác không ít hơn nửa phần, mẹ sẽ bù đắp luôn cả phần tình thương của cha cho cả hai con.”

“” Hai tiểu bảo bối cùng lặng yên. An Tâm Á rối rắm, cô vừa nói vừa than thở khóc lóc, như vậy mới kịch tính, nhưng dường như không có hiệu quả gì lớn, nhắc tới người đàn ông đó, cô nhìn mặt của hai tiểu bảo bối, cũng nhớ lại tên dã thú đó cùng một đêm kích tình kia! ! Muốn quên là không có khả năng, chỉ là, đêm hôm đó chỉ là giao dịch mà thôi, cô không muốn nghĩ tới nữa.

“Cha tên gọi là gì? !” Sắc mặt An Bình chăm chú, đương nhiên tồn tại hoài nghi, biết rõ thêm một chút rõ ràng tốt hơn.

An Tâm Á lặng yên, a a, cô nhớ mặt người đàn ông kia, nhưng tên. Trải qua bảy năm, làm sao còn nhớ rõ.

Cô nóng lòng , cúi đầu uất ức , “Ồ ô.”

Khóc, giả khóc là kỹ thuật giỏi nhất.

An Tĩnh nóng nảy, nhảy vào trong ngực cô, “Mẹ, không hỏi, cha chết thì chết thôi, về sau con cùng anh hai không bao giờ hỏi nữa.”

An Bình liếc mắt, im lặng hỏi ông trời. Bộ dạng này của mẹ, chỉ có Lăng Lăng là bị dụ sạch sẽ. Thật không chịu nổi.

Chỉ là, nếu mẹ không nói, nhất định là có đạo lý của mẹ, dù sao bảy năm cũng không cha, về sau không có cũng giống vậy, cùng lắm thì về sau ở vườn trẻ có người mắng Lăng Lăng, cậu trực tiếp vung quả đấm đánh cho chết là được.

Mẹ con ba người đều là cực phẩm, An Tâm Á mạnh mẽ sắc bén, An Bình khôn khéo quyết đoán, rất sáng dạ, có khuynh hướng thừa kế cái tên dã thú kia, An Tĩnh thì cực kỳ ngây thơ, cho nên, bình thường lúc diễn trò An Tâm Á, rất dễ dàng lừa gạt An Tĩnh, đối với An Bình dường như không có bao nhiêu tác dụng. Chuyện này làm An Tâm Á muốn khóc.

Mẹ con các cô sống cũng không dễ dàng, mà làm sao An Tâm Á có thể giải thích được về việc người đã cung cấp một, ách, hai tình trùng để có sự tồn tại của các con đây? ! Cho nên, dứt khoát nói chết cho rồi, dù sao về sau cả đời cũng không qua lại với nhau.

An Tâm Á khôi phục bình thường, bắt đầu nói chính sự, ” hiện tại mẹ đã tốt nghiệp, chuẩn bị trở về nước phát triển, An Bình, An Tĩnh, có muốn gặp bà ngoại hay không? !”

Hai tiểu bảo bối liếc mắt nhìn nhau, gật đầu một cái.

Tâm tình An Tâm Á trầm lặng, rất lâu không có liên hệ với mẹ, không biết bà như thế nào. Một câu không cho phép trở lại, làm cho cô không có cách nào không nặng nề, cộng thêm sự tồn tại của hai tiểu bảo bối, cô lại càng không biết nói với mẹ cô chuyện này như thế nào nữa, bảy năm nay dứt khoát một mực yên lặng chịu được, bảy năm này rất vất vả, rất muốn trở về nước thăm mẹ, rất muốn. Muốn An Bình cùng An Tĩnh gặp bà ngoại, bà cháu bọn họ có thể gặp mặt.

9. Chương 9: Giữa Thang Máy Không Thể Buông Tha

“Tổng giám đốc, phu nhân muốn gặp ngài.” Thư ký cầm điện thoại cung kính đi vào, Trình Quân Hạo chỉ là mắt lóe lên một chút thần, lại khôi phục bình thường, mặt lãnh khốc không có một thay đổi, “Không gặp.”

“Nhưng mà.” Thư ký lời còn chưa nói hết, cửa phòng Tổng giám đốc cũng đã bị đẩy ra, Lâm Diệu cả người rối rắm vọt vào, yếu điệu kêu một tiếng, “Quân Hạo.”

Thư ký lo lắng đi theo vào, không dám lên tiếng.

Rốt cuộc Trình Quân Hạo cũng ngắc đầu, ý bảo cô đi ra ngoài, thư ký lập tức đi ra, giống như con thỏ bị kinh hãi, trong nội tâm mặc niệm. Phu nhân chỉ có một mình tới đây chẳng phải Như vậy mười phần là có gian tình. Không dám động tới a.

“Mẹ nhỏ.” Trình Quân Hạo vẻ ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, trong nội tâm dè ép lửa giận, “Tối lần này, là muốn tính kế gì với tôi? !”

Lâm Diệu dáng người nhu mì xinh đẹp, vẻ mặt tràn đầy ủy khuất, “Quân Hạo, anh thật giận em? Nhưng không phải em cố ý, đó là do cha anh ông ta.”

“Đủ rồi.” Trình Quân Hạo mặt xanh đen, “Tôi không muốn nghe cô giải thích, đi ra ngoài.”

“Quân Hạo.” Lâm Diệu không cam tâm, “Anh nể mặt Khả Khả, cũng đừng giận em, nó là kết tinh tình yêu của chúng ta.”

Sắc mặt Trình Quân Hạo vẫn xanh đen như cũ, tuy nhiên cũng chậm rãi buông lỏng xuống, “Cô đi ra ngoài, tôi hiện tại không muốn gặp cô.”

Lâm Diệu vẫn còn nhiều điều muốn nói, nhưng vẫn là bất đắc dĩ, “VẬY CŨNG ĐƯỢC, NHƯNG KHẢ KHẢ MUỐN GẶP ANH, NÓ MUỐN ”ANH TRAI“.”

Ngón tay Trình Quân Hạo giật giật, vẫn rất tức giận như cũ, mặt không chút thay đổi. Lâm Diệu dậm chân, bất đắc dĩ đi ra.

Trình Quân Hạo hạ tầm mắt xuống, hừ lạnh một tiếng, lão già kia, lợi dụng Lâm Diệu muốn nuốt trọn một khối thịt béo lớn như anh, món nợ này, anh muốn từ từ tính toán, nhưng Khả Khả.

*

An Tâm Á lao đầu xuống xe buýt, khắp người toàn là mồ hôi, đầm đầu chạy như điên vào tập đoàn quốc tế giải trí điện ảnh và truyền hình CBD, trong lòng phẫn nộ, con mụ nó, đi khỏi thành thị này bảy năm mới trở lại, thế nhưng vẫn bức mình chết được, xe buýt trên đường bị kẹt xe tận nửa giờ, không còn kịp rồi.

Vừa nghĩ tới, trong lòng An Tâm Á như đốt.

Vọt tới sân khấu, “Xin hỏi tham gia ứng tuyển người mẫu quay phim ở lâu mấy? !”

Cô mồ hôi khắp người, hơi có vẻ nhếch nhác, hai cô gái đứng trước sân khấu mỉm cười, quả nhiên công ty lớn luôn huấn luyện nghiêm chỉnh, ”lâu 12.”

“Cám ơn.” Lời nói còn chưa dứt, người liền hướng trước thang máy xông tới. Cửa vừa mở ra, cô liền xông vào bên trong, nhưng cửa này rất kỳ lạ, cửa còn chưa mở hết liền đóng lại cái vèo.

“A.” An Tâm Á mồ hôi toát càng nhiều, nhếch nhác lại bị cửa thang máy kẹp lại, cô giận, vừa ngắc đầu liền nhìn thấy sắc mặt xanh đen tối sầm của người đàn ông đang gắt gao ấn nút đóng cửa, con người âm trầm nhìn cô, mặt không chút thay đổi, thờ ơ hững hờ.

An Tâm Á giận, nguyên do là tại người này khởi xướng, cô không khởi tức giận mắng, “Không thấy tôi muốn vào thang máy ư, buông nút đóng cửa ra.”

Người đàn ông lạnh lùng cười một tiếng, đột nhiên ngắc đầu, môi mỏng chỉ nặn ra một chữ, “Cút.” Diện mạo âm trầm có thể đóng băng cả nước, một đôi mắt cầm đầy thù hận.

An Tâm Á hốt hoảng, sắc mặt trắng xanh, người đàn ông này. Lúc này cúi đầu, cô còn chưa có thấy rõ, nhưng vừa ngắc đầu lên, lại. Ấy là cầm thú? ! A a a. Ông trời ơi.

Ngay lập tức An Tâm Á lui về phía sau một bước, tâm tình cố gắng giữ bình tĩnh, khốn kiếp, quá thật gặp quỷ rồi. Cô muốn ới. Hình ảnh tên cầm thú này thỉnh thoảng sẽ xuất hiện trong mộng của cô, cô làm sao có thể quên được chứ?

Cô cố trấn định lại, sau một lúc sợ hãi, ách. Chỉ là, nhìn vẻ mặt của anh giống như là không nhớ rõ cô mới đúng. Chỉ mong, chỉ mong. Không nhớ rõ là tốt rồi, không nhớ rõ thì tất cả mọi người vô sự.

Cửa thang máy đột nhiên đóng lại, An Tâm Á kinh ngạc, a a. . . . quay thử ở lầu 12, xong rồi. Cô ấn vào bảng ở cửa thang máy, bối rối. Chỉ cần nghĩ tới nếu phỏng vấn không tốt, cô cùng hai bảo bối phải uống gió tây bắc mà sống, cô liền ngổn ngang trong lòng, mới vừa bị hoảng sợ tâm tình cũng bị rối loạn gấp gấp cả lên, nôn nóng sốt ruột nhìn lên bảng số của thang máy đang hướng lầu 12 đi tới.

10. Chương 10: Hai Tiểu Bảo Bối

“Anh hai.” khuôn mặt An Tĩnh mềm mại nhỏ nhắn, tựa như có thể nhéo ra nước, đôi con ngươi sáng trong, cực kỳ đáng yêu, bất luận người nào nhìn cũng muốn cắn một hớp, “Anh nói, mẹ thật sẽ đi làm ở CBD sao? ! Ngộ nhỡ mẹ không chịu làm người mẫu thì làm thế nào? !”

An Bình cười âm hiểm một tiếng, “Vậy thì có một vạn biện pháp.”

An Tĩnh run lên, mỗi khi anh hai lộ ra cái biểu tình này thì đó là lúc bụng dạ âm hiểm vô địch.

An Tĩnh, “Tỷ như.”

“Hắc hắc.” An Bình phát ra một tiếng cười âm hiểm, “Đây là mẹ tự chuốc phiền phức, ai bảo mẹ lại nói cha của chúng ta chết rồi.”

“.” An Tĩnh lặng yên.

Mấy chủ ý xấu xa cũng đều là vì vậy mà tới.

Hai tiểu bảo bối nằm ở trên ghế sau xe taxi, cho đến khi chiếc limousine trước mặt dừng lại, bọn họ cũng ngừng lại, hai cặp mắt sáng rực lên nhìn trước mặt.

Sắc mặt Trình Quân Hạo rất âm trầm, anh mặc dù không muốn, lại rất hận, nhưng khi Lâm Diệu nói Khả Khả nhớ anh, anh vẫn lao xuống tầng hầm, lái xe tới gặp nó.

Nó là con anh, nhưng lại không thể không gọi anh là anh trai. Khả Khả, cha bảo đảm, sẽ mau chóng trước khi con hiểu chuyện sửa lại xưng hô này.

“Anh trai.” Khả Khả vừa nghe âm thanh bên ngoài, liền chạy như điên ra ngoài, nhào vào trong ngực Trình Quân Hạo.

“Khả Khả.” Mặt Trình Quân Hạo lập tức sáng lên, ôm cậu hôn một cái rồi mang vào xe hơi, “Anh trai mang bảo bối đi ăn cơm trưa.”

“Tốt.” Cậu bé lập tức cao hứng vỗ tay, không chờ kịp để lên xe, cậu rất thích anh trai, hơn cả thích ba luôn, bởi vì anh trai luôn là đối với cậu lộ ra khuôn mặt tươi cười thương yêu, mà ba, giống như cũng không thích cậu.

Đứa bé dùng cách thức đơn thuần nhất biểu hiện tâm tình của mình, chính là biểu hiện ra sự yêu thích của cậu.

Quay đầu Trình Quân Hạo lại trầm mặt, “Tôi một lúc nữa sẽ đưa nó về.”

Quản gia cung kính khom người với Trình Quân Hạo.

Hai tiểu bảo bối trầm mặt, trong đôi mắt có chút phức tạp, trong miệng có chút chua xót.

“Ông ấy giống như rất thương em trai của mình.” An Tĩnh nói chát chát, trong mắt không thiếu sự ghen tỵ.

An Bình lạnh lùng cười một tiếng, vuốt lưng trấn an em trai, “Chờ chúng ta trở lại bên cạnh ông ấy, nếu em trai ông ấy cũng cướp đi tình thương của cha đối với chúng ta.”

Khóe miệng An Bình có chút cười lạnh, em trai của ông ấy sao? ! Không đúng, có lẽ là em trai của hai người bọn họ mới đúng.

Một chút tính toán, làm cả người An Bình phát ra khí thể rất lạnh lùng, cảm giác muốn độc chiếm này làm cậu cực kỳ khó chịu, ánh mắt rất sắc bén, có chút xa lạ.

An Tĩnh nghe không hiểu lời của anh hai, anh hai như vậy có chút dọa người a, cậu đáng thương kéo ống tay áo của cậu, nhút nhát kêu lên, “Anh hai.”

An Bình phản ứng lập tức, hàn khí tức khắc tản đi, quay đầu liền lộ ra chiêu bài nụ cười cực độ ưu nhã đáng yêu, “Lặng Lặng, có muốn cha hay không? ! Có muốn sớm được trở lại bên cạnh cha hay không? !”

An Tĩnh không hiểu vậy là có ý gì, nhưng khát vọng trong lòng làm cặp mắt cậu sáng lên, dùng sức gật đầu một cái, “Muốn.” Một chút do dự cũng không có.

An Bình cười một cách đen tối rồi nói, “Như vậy, Lặng Lặng, về đến nhà phải nghe lời anh hai à nha, anh hai phụ trách khuyên mẹ, Lặng Lặng phải giả bộ đáng thương.”

a!

An Tĩnh gật đầu, hai anh em phối hợp với nhau cực kỳ ăn ý, cấu kết với nhau làm việc xấu.

11. Chương 11: Gặp Nhau Rất Bất Thường

An Tâm Á như lâm vào ngõ cụt, vô cùng buồn bực đi xuống lầu, nghĩ tới cuộc phỏng vấn mới vừa rồi làm sắc mặt cô cực độ khó chịu.

“Chúng tôi là tuyển người mẫu chuyên nghiệp, An tiểu thư cô tự xem lại mình thử coi, thấy cô có điểm nào giống như người mẫu không? !” Quả thật An Tâm Á nhìn lướt qua mình, đầu bù tóc rối, quả thật rất nhếch nhác.

Người giám khảo kia cũng không thêm liếc mắt lên, “Huong chi còn đi trẻ, công ty chúng tôi không hoan nghênh một nhân viên không chuyên nghiệp.”

An Tâm Á giận, muốn giải thích nhưng không mở miệng được, lời nói ra khỏi miệng cũng chỉ là xin lỗi, nói rất không có khí thế, “Cho tôi thêm một cái cơ hội nữa thôi.”

Chỉ cần vừa nghĩ tới hai bảo bối của cô, không có công việc cô không biết làm sao vượt qua được hoàn cảnh này.

Vị quản lý kia cũng mặc kệ cô, khoát tay áo, mời người đem cô đuổi ra ngoài.

“Mẹ nó! !” An Tâm Á trong thang máy bạo thô dùng sức. Vừa nghĩ tới ánh mắt chờ đợi của hai bảo bối, cô lại ỉu xiu, trở lại lầu rồi cũng chưa có công việc. Ách, cái danh tốt nghiệp đại học danh tiếng của cô không biết biến đi nơi nào rồi? !

Nghĩ muốn xin làm người mẫu, cũng là bởi vì lúc ở Anh quốc nghĩ hè có tham gia một vài show biểu diễn thời trang, bởi vì cô là người phương Đông khuôn mặt của xinh đẹp, da dẻ hồng hào, mang màu da nâu của người châu Á, bây giờ suy nghĩ một chút, dường như ở trong nước tương đối khó khăn hơn, dù sao người Trung Quốc cũng rất nhiều. Haizz, An Tâm Á suy nghĩ muốn tìm một công việc khác, nhưng dường như có chút khó khăn, bởi hai bảo bối ở nhà với đôi mắt nhỏ mong chờ, làm cô không nói ra miệng được. Tinh thần của cô xuống dốc cực kỳ nhanh. Mẹ nó.

Bi phẫn đi tới KFC, hai tiểu tử kia đã dặn cô, nhất định phải mua đồ ăn ở KFC cho chúng, cái này làm cô càng thêm khó chịu, nhất là bây giờ lo sao cho có ba bữa cơm cũng đã khó khăn, hai tên nhóc còn thừa dịp cháy nhà hôi của, nhưng vừa nghĩ tới ánh mắt trong sáng đáng yêu của chúng, cô không có cách nào cự tuyệt, khiến hai đứa trẻ phải chịu khổ cô có cảm giác đau lòng không lời nào có thể miêu tả được, ngay cả KFC cũng không có tiền ăn, cô rất đau lòng.

Hít một hơi, xem lại tiền trong túi rồi đi vào KFC, vừa nhìn lên, mắt cô mở lớn, ngày hôm nay thật là một ngày xui xẻo, tại sao cứ gặp phải tên cầm thú này.

Gào khóc

~~Trình Quân Hạo nhìn Khả Khả ăn đùi gà yếu thương mỉm cười, dùng khăn tay lau bên khóe miệng dính dầu mỡ của cậu bé, “Khả Khả, về sau nên ăn cái này ít thôi, không tốt cho sức khỏe.”

Lập tức Khả Khả tỏ ra đáng thương, “Anh trai, một tháng ăn một lần được không? !”

Trình Quân Hạo cười rất ôn hòa, “. Được.” Anh không khỏi mềm lòng mà đáp ứng, lấy tay sờ sờ đầu Khả Khả, đột nhiên cảm thấy có một ánh mắt nóng rực, chân mày anh nhíu lại, nâng lên ánh mắt quét xung quanh, liền nhìn thẳng vào An Tâm Á

~~An Tâm Á lập tức cúi đầu, không bình tĩnh vọt ra khỏi cửa chính, mẹ nó, thất đức sợ. Về mặt kia làm cô quá kinh hãi, cùng ánh mắt mới vừa này trong thang máy hoàn toàn khác nhau, ánh mắt đó rất có cảm xúc yêu thương ~ nhất là bên cạnh cậu bé có dáng dấp rất giống anh, An Tâm Á không muốn xao động cũng thật khó khăn.

Tình thần An Tâm Á bất an cùng sợ hãi ~~ phát ra hai tiếng tiếng cười quái dị, rồi chuẩn bị về nhà.

Trình Quân Hạo nhíu mày một cái, có sự hiểu nhầm gì sao, người phụ nữ này vừa nãy trong thang máy vừa nhìn thấy mặt của anh, lập tức lui lại, hiện tại gặp anh giống như là gặp ác ma tránh như tránh rắn rết bò cạp, anh khó chịu nhíu mày, rất không thoải mái.

Nhưng rất nhanh lực chú ý bị phân tán, giọng nói non nớt của Khả Khả vang ở bên tai, “Anh ơi, Khả Khả ăn xong rồi, anh mang em đi mua món đồ chơi có được hay không? !”

Khả Khả lôi kéo ống tay áo của anh làm nũng, Trình Quân Hạo lộ ra nụ cười mềm mại, ôm lấy cậu, “Tốt, anh mang bảo bối đi mua Transformers.”

12. Chương 12: Hôm Nay Cực Kỳ Xui Xẻo

Hôm nay An Tâm Á rõ ràng cực kỳ xui xẻo, không chỉ hai lần gặp một cách rất bất thường gã cầm thú của bảy năm trước, hơn nữa vừa ra khỏi KFC, đi tắt qua cái hẻm nhỏ đến trạm xe buýt, liền gặp phải bốn tên lưu manh.

An Tâm Á nghĩ một chơi bốn, dường như có chút khó khăn, ánh mắt của cô liếc về phía sau nhìn lướt qua, dường như muốn chạy ngược lại cũng không dễ dàng, cô chỉ vừa mới thủ thế, bốn người đã xông tới, phát ra tiếng cười dâm ô.

Trường hợp này An Tâm Á cũng không phải chưa từng gặp qua, chỉ là không ngờ tới ở thành phố A, ban ngày ban mặt, thế nhưng lại không ngờ cũng gặp phải chuyện như vậy.

“Cô em.” Tên lưu manh thứ nhất phát ra nụ cười bỉ ổi, “Dáng dấp khá tốt nha, đi chơi với anh một lần đi.”

Ba người còn lại cười lớn, “Vóc người này, bắt về chụp mấy tấm ảnh bán ra ngoài khẳng định sẽ rất lời.”

An Tâm Á nheo mắt, âm thầm nghĩ, choáng nha, thì ra là gặp phải mấy tên hèn hạ hay bắt gái làm mấy phim khiêu dâm, tâm tình cô nhất thời khó chịu, vừa đúng lúc giải quyết bọn họ luôn, tên lưu manh thứ nhất đã động thủ đánh tới, từ phía sau gắt gao ôm lấy An Tâm Á, “Trói chặt cô ta, mang về thoải mái một chút.”

“Mẹ kiếp.” An Tâm Á lại một lần nữa không kiềm được nói tục, khuỷu tay đánh về phía sau đánh thẳng vào bụng tên lưu manh thứ nhất, thêm một cước dẫm lên chân của hắn, tay vừa được tự do, lập tức đánh bất ngờ, một Long Trảo Thủ phê đi tiểu đệ của hắn. Động tác này cực kỳ mạnh bạo

~“A. . . .” Tên lưu manh thứ nhất phát ra tiếng kêu vắn vẹo, che hạ thân ngã nhào trên đất, toát ra mồ hôi lạnh, kêu lên “Chờ tao bắt được mày, đem về tao sẽ chơi mày tới chết con nhỏ chết bầm này. . . .”

Ba người kia lập tức tay mắt lanh lẹ cùng rút một cây gậy gỗ đánh tới, hơn nữa đề cao cảnh giác, “Không tệ lắm, bản lĩnh không tệ, càng khó trị, tao càng muốn bắt bằng được. . . .”

An Tâm Á cả kinh, cả người tóc gáy đều bị dựng lên.

“Anh. . . .” Khả Khả tỉnh mắt, đi qua nơi này liếc mắt liền thấy tình trạng bên trong, lập tức kêu lên, ngón tay chỉ vào trong hẻm nhỏ, “Anh ơi, có người đánh nhau. . . .”

Vừa nghe có người nói chuyện, An Tâm Á lập tức quay đầu lại, đang lúc vội vàng liếc thấy mắt anh thâm trầm, cũng không kịp nghĩ quá nhiều, kêu cứu, “Cứu mạng. . . . A. . . .”

Cô phản ứng không kịp nữa, phía sau bị một gậy đánh trúng làm cho bất tỉnh, ý thức sau cùng vẫn là ánh mắt thâm trầm của người đàn ông kia, xong rồi, cô biết anh sẽ không cứu cô. . . .

Mấy tên lưu manh cũng liếc thấy có người ở đầu ngõ, có chút khần trương, mắt thấy anh dường như không hề có ý muốn quản chuyện người khác, an lòng xuống, trừng mắt liếc Trình Quân Hạo, “Mang về. . . .”

Tên lưu manh thứ nhất vẫn đang rên rỉ, cắn răng đứng lên, hướng tới chỗ An Tâm Á, “Mẹ nó, đàn bà chết tiệt, xuống tay thật là hung ác, tao nhất định phải ăn đủ vốn trở lại. . . .” Mồ hôi lạnh nhỏ giọt, một đôi bàn tay liền sờ loạn trên người An Tâm Á, dùng sức nắn bóp, không chút lưu tình.

“Anh. . . .” Khả Khả có chút thấp thỏm nhìn Trình Quân Hạo, vừa khần trương nhìn bốn người kia.

Trình Quân Hạo mặt thâm trầm, “Khả Khả, nhắm mắt lại. . . .”

Khả Khả cuộn lại trong ngực anh, nhắm hai mắt lại, lông mi thật dài run lên một cái, ngón tay bấu lấy bả vai của anh, rõ ràng là sợ.

Bốn tên lưu manh chỉ chớp mắt liền nhìn thấy Trình Quân Hạo ôm đứa bé đi tới, sắc mặt lập tức biến đổi, “Thức thời, chớ xen vào việc của người khác. . . .” Giọng nói gian ác, bọn họ có đến bốn người đấy.

Trình Quân Hạo phát ra tiếng cười khinh thường, hừ lạnh một tiếng, bóng dáng cực nhanh, tay trái ôm đứa bé, chỉ một con tay phải, chớp mắt một cái liền bắt lấy cổ họng tên lưu manh thứ nhất. Anh không nói lời nào, như thế lại cực kỳ khủng bố, không tiếng động chặt ngón tay càng chặt hơn làm tên lưu manh thứ nhất sợ hãi, sắc mặt của hắn lập tức đỏ lên, cặp mắt nổi lên, dấy dựa giống như một con cá chết. Ba người hai mặt nhìn nhau, rất có ăn ý vây xung quang đánh tới, Trình Quân Hạo chỉ nhú nhú mày, tay phải không có buông ra, một chân quét ngang qua, đem ba người toàn bộ đập dẹp, té xuống đất tiếng, bọn họ sợ hãi trốn to hai mắt, ánh mắt nhìn Trình Quân Hạo giống như nhìn Tử Thần, bọn họ thậm chí không biết anh ra tay thế nào, quá đáng sợ. . . .

13. Chương 13: Năng Lực Bị Mai Một

Thấy tên lưu manh thứ nhất sắp tắt thở, Trình Quân Hạo nổi lên thiện tâm buông tay ra, miệng chỉ nặn ra một chữ lạnh lẽo, “Cút! !”

Tên lưu manh thứ nhất xịu lơ rơi xuống đất, nằm trên mặt đất thở hổn hển, ôm cổ họng sợ hãi, ánh mắt thất thần. . . . Xem chút nữa là đầu của hắn chia tay cái cổ rồi, cổ có chút mất cảm giác. . . .

Ba tên lưu manh còn lại nào dám dài dòng nữa, run run kéo tên lưu manh thứ nhất chạy như điên ra khỏi hẻm nhỏ, bộ mặt như có ác quỷ đuổi theo sau lưng, biểu hiện đặc biệt kinh hãi, như là gặp ác quỷ địa ngục tới đòi mạng cực độ sợ hãi.

Trong hẻm nhỏ lập tức yên tĩnh lại, Khả Khả nghe không có tiếng động nữa mới mở mắt, vui mừng ôm cổ Trình Quân Hạo, vỗ tay, “Anh thật là lợi hại a, bốn người toàn bộ bị đánh chạy.” Ánh mắt của cậu bé tràn đầy sùng bái.

Trình Quân Hạo mỉm cười, sờ sờ đầu của cậu, xoay người, đi ra khỏi hẻm nhỏ.

“Anh, chị kia té xỉu, chúng ta không cứu chị ấy sao? !” Khả Khả cau mày ngồi trên bả vai anh nói do dự.

Trình Quân Hạo lạnh nhạt nói, “Chỉ là ngất đi mà thôi, một hồi sẽ tự mình tỉnh lại.”

Huống chi cũng đã giúp cô. Nếu không phải Khả Khả ở đây, anh cũng sẽ không xen vào việc của người khác, anh chỉ không muốn làm cho tâm hồn trong sáng của Khả Khả bị vấy bẩn, đối với anh chỉ có vậy, không hơn.

Dứt khoát rời đi, thậm chí một ánh mắt thương hại cũng không để lại cho người phụ nữ ngất nằm trên mặt đất.

An Tâm Á vừa tỉnh lại, cảm thấy có chút choáng váng, cô không sao, không có bị cưỡng bức, không bị mang đi. Chỉ là, một cơn tức giận trào lên, cái tên cầm thú đó, thế nhưng thấy chết cũng không cứu, trong đầu An Tâm Á rất nhanh đem công lao thoát nạn của mình đổ lên bốn tên lưu manh lương tâm đột nhiên bộc phát mà tha cho cô, chỉ cảm thấy thế giới này thật kỳ lạ, gặp phải bốn tên lưu manh cao cấp biết quay đầu lại là bờ.

o()o

“Amen.” An Tâm Á kêu lên, đầu có chút đau, “Xem ra vận khí tốt của lão nương vẫn chưa hoàn toàn dùng hết, tính ra ông trời đối với mình còn có lương tâm.”

Cô đứng dậy, cũng không thèm nhìn lại, đi khỏi hẻm nhỏ, toát mồ hôi lạnh chui vào xe buýt.

Trường hợp như vậy, cô ở Anh quốc cũng đã gặp qua mấy lần, luôn là ban đêm, là lúc cô trên đường về nhà từ lớp học đêm, cũng may cô có học quyền đạo, tuy có chút nguy hiểm, nhưng cũng bình an vô sự, lần này, quả thật là năng lực bị mai một, mới trở về thành phố A liền gặp phải chuyện tốt này.

An Tâm Á trầm nghĩ trong lòng lúc đó đáng lẽ không nên trông cậy vào tên đàn ông đó, mà để ỉnh bất ngờ bị đánh một gậy. “An Tâm Á, người thật là đàn hết chỗ nói.”

Cô giận dữ gõ đầu mình một cái, chẳng lẽ một lần lên giường với nhau đầu óc cô cũng bị dụ dỗ lương rồi? ! Lần sau, gặp chuyện gì, không cần trông cậy vào bất kỳ kẻ nào, nhất định phải tự bảo vệ mình, chỉ có thể dựa vào bản thân, mà còn có hai bảo bối nữa đó? ! Trong lòng buồn bực An Tâm Á tự nói với bản thân, thế giới này còn có thể trông cậy vào ai khác chứ, nếu như cô không mạnh mẽ lên, còn ai làm điểm tựa vững chắc cho bảo bối dựa vào?

Thế giới này chỉ có thể dựa vào bản thân mình.

An Tâm Á vững tâm . Toàn thân tràn đầy quyết tâm.

Khả Khả đứng ở trên quầy mở ra món đồ chơi nụ cười tảo sáng.

Mắt Trình Quân Hạo không tự chủ nhìn lướt ra ngoài hướng một người phụ nữ đang đi ra khỏi hẻm nhỏ, anh nhếch miệng cười một tiếng lạnh lùng, cô gái này thật đúng là mệnh lớn, bị đánh một gậy, nhanh như vậy đã tỉnh rồi hả ? !

Ánh mắt của anh lạnh lẽo, thu về ánh mắt, giống như cũ đặt trên người Khả Khả. Cõi đời này, chỉ có đứa trẻ này có khả năng hấp dẫn ánh mắt của anh, là máu mủ của anh, trừ nó ra, những thứ khác anh không quan tâm.

Anh chỉ tỏ ra dịu dàng đối với Khả Khả, con của anh.

14. Chương 14: Người Mẹ Sắc Bén Nhất

“An Tâm Á, mày phải làm người mẹ sắc bén nhất trong lịch sử, bảo vệ tốt hai bảo bối.” An Tâm Á tự cổ vũ bản thân, hít một hơi thật sâu, mới vào nhà, đề phòng hai bảo bối lo lắng, cô sửa soạn lại bộ dạng nhếch nhác của mình một chút, mới xoay chìa khóa vào nhà.

Mới vừa đóng cửa lại, An Tâm Á liền giặt mình.

“Mẹ.” An Bình hí mắt, mang biểu tình như đang xem kịch, còn có chút xem thường, nhìn lướt qua An Tâm Á từ trên xuống dưới, giống như đang phán xét có chút đặc ý, “KFC đâu? !”

o(_)o

An Tâm Á toàn thân cứng đờ, sợ điều gì sẽ gặp điều đó, bởi vì cô gặp tên cầm thú đó nên ngay lập tức quên sạch hết mọi chuyện.

“À.” An Tâm Á đang suy nghĩ cách giải thích, An Bình liền đưa một ánh mắt sai khiến bảo An Tĩnh đang ở bên khóc lớn lên, “A a, mẹ, bảo bối thật đói bụng.” Nước mắt của cậu nhóc liền ồ ạt rơi xuống, trên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại một là bộ mặt cực kì uất ức, cộng thêm bộ dạng đáng thương ôm bụng cào trạo, An Tâm Á liền cảm thấy rất đau lòng, nhào qua liền ôm lấy cậu mà hôn, “Bảo bối, mẹ lập tức nấu cơm cho con ăn.”

“Bảo bối muốn ăn KFC cơ.” An Tĩnh giống như quyết tâm, trưng ra bộ dạng như không được ăn KFC thì không bỏ qua.

“Được rồi, mẹ mang bảo bối đi ra ngoài ăn.” An Tâm Á mặc dù sốt tiền, nhưng thấy cậu bé như vậy, trong lòng cô cũng không chịu nổi, chỉ trách cô quá vô dụng thôi.

An Bình hừ lạnh một tiếng, neho mắt tỉnh táo hỏi, “Mẹ, người ta có nhận mẹ vào làm chưa? !”

“.” An Tâm Á vô cùng đau lòng, trầm mặc một lúc.

“Chưa? !” An Bình bình tĩnh nhíu mày, “Bây giờ đi ăn KFC có phải muốn ba ngày sắp tới đói chết? !”

“.” An Tâm Á chống chế, “Hôm nay phỏng vấn mặc dù không thành công, mặc dù không được làm người mẫu, nhưng mẹ có thể tìm một công việc khác, chắc chắn có thể chi trả được tiền mướn phòng cùng sinh hoạt phí.”

Bộ dạng hoài nghi của An Bình quét qua, An Tâm Á lập tức chột dạ rùng mình, An Bình tiểu bảo bối, con có thể không cần dùng cái ánh mắt người lớn như vậy nhìn mẹ được hay không, làm cô không biết nói gì, giống như thấy được một tên cầm thú tương lại.

“Mẹ.” An Bình cười âm hiểm, “Mẹ có biết hay không hiện tại ở Trung Quốc rất khó tìm công việc, nhất là thành phố A này, chờ mẹ tìm được công việc, con cùng Lăng Lăng đã đói chết ở đầu đường.”

“.” Nói vậy rất có lực sát thương, hơn nữa An Tĩnh khóc càng lớn tiếng thanh âm như xé lòng, làm cho An Tâm Á một mặt trấn an Lăng Lăng, một mặt chịu sự xét hỏi của An Bình, ứng phó không kịp.

“Mẹ, mẹ có biết hiện tại công việc bình thường tiền lương rất thấp hay không, mẹ chắc chắn mình sẽ tìm được một công việc có thể nuôi nổi con cùng Lăng Lăng sao? ! Hiện tại học phí của vườn trẻ cũng rất cao, còn có sinh hoạt phí, giao thông phí, tiền mướn phòng, tiền điện nước.” An Bình giơ đầu ngón tay lên đếm, mỗi một ngón tay đếm ra, đầu An Tâm Á cũng nặng thêm một phần, cực kỳ rối rắm và áp lực.

Cô cắn môi, “Mẹ dù sao cũng có một tấm bằng đại học danh tiếng có trình độ học vấn, có thể tìm loại công việc như thư ký ... còn có thể làm kiêm chức.”

Nhưng lập tức liền bị ánh mắt xem thường của An Bình hoàn toàn cắt đứt, “Sau đó thì mệt mỏi quá độ lao lực mà chết, con cùng Lăng Lăng thành cô nhi, đói chết đầu đường.”

O(_)O

~An Tâm Á cười gượng, “Trữ Trữ bảo bối, có thể đừng nói nghe dễ sợ như vậy có được hay không, mẹ rất có khả năng, con có thể không cần nghiêm túc mà nói những lời đáng sợ như vậy.”

“Không được.” An Bình một lời cự tuyệt.

=.=! ! An Tâm Á cứng họng, xem ra con mình quá thông minh cũng không phải là chuyện tốt, thường làm cho cô ghen đến chết đi sống lại. Cô nổi giận, “Vậy rốt cuộc là muốn như thế nào? !”

An Bình cười hắc hắc, vô cùng nghiêm túc, giọng nói giống như mẹ không có lựa chọn nào khác, “Phải đi làm người mẫu CBD, thứ nhất công việc người mẫu này kiếm được rất nhiều tiền, thứ hai, CBD là công ty đứng đầu ngành giải trí, nếu có thể tham gia giới văn nghệ sĩ ở đây, sẽ kiếm được rất nhiều tiền, con cùng Lăng Lăng ngày ngày ăn KFC sẽ không thành vấn đề.”

15. Chương 15: Muốn Nổi Tiếng Thì Không Nên Đi Con Đường Bình Thường

An Tâm Á xoắn xuýt, đến cuối cùng vẫn là muốn cô đi làm người mẫu. Nhìn lại An Tĩnh chỉ có duy nhất một vẻ mặt gặt đầu đồng ý, cô yên lặng khóc thầm trong lòng.

Nửa ngày mới nói được một câu, “Ăn KFC không tốt cho sức khỏe, ăn nhiều không tốt.”

“.”

“.” An Bình cùng An Tĩnh cả hai đều coi như không nghe thấy lời cô.

An Tâm Á im lặng mà kêu trời, “Ngộ nhỡ không không nổi tiếng được thì.”

An Bình bình tĩnh cười một tiếng, “Nếu muốn vào được công ty quốc tế, không thể vào bằng đường bình thường. Nhất định sẽ nổi tiếng.”

“Như là.” An Tâm Á cảm thấy có chút muốn nổi điên, lại bị buộc thảo luận cái vấn đề này. Muốn vào được quốc tế, không vào bằng đường bình thường? ! Chuyện này với chuyện làm người mẫu có quan hệ gì? ! Một câu, mẹ nó.

An Nĩnh cười hắc hắc, “Mẹ cứ xem mình tinh đang nổi tiếng Ôn Tâm, không phải là dựa vào cơ thể mình, mà lần đầu tiên quân vào giới người mẫu liền nổi tiếng, hiện tại cô ta là minh tinh lớn của giới văn nghệ sĩ, rất nổi tiếng, đếm tiền đếm đến mỏi tay, muốn nổi tiếng, thì những cái khác đều không quan trọng, quan trọng nhất là cô ta đã rất nổi tiếng, mẹ, chắc mẹ cũng biết, muốn vào được quốc tế, không thể vào bằng con đường bình thường, mẹ, nghe bảo bối, bảo bối sẽ giúp mẹ, chỉ cần nổi tiếng, con với Lăng Lăng có KFC ăn, chỉ riêng việc này thôi, hy sinh chút sắc đẹp cùng không coi là lớn.”

“.” An Tâm Á như sét đánh ngang tai, đợi phản ứng kịp, một tay liền véo lỗ tai cậu, “Tiểu tử thú, những thứ này con học được từ đâu? Con nói là muốn mẹ hy sinh nhan sắc, mẹ là mẹ của con, con cứ như vậy hiểu thuận mẹ sao? !”

“Đau đau.” An Bình nhú lông mày, ngay sau đó uất ức chu miệng, “Mẹ không muốn sao? !”

An Tâm Á muốn trút giận, gõ lên đầu cậu một cái, “Chớ giả khóc với mẹ, không cần học Lăng Lăng cái kỹ xảo này, con có biết hay không con diễn tuyệt không giống chút nào.”

An Bình bị vạch trần, lộ ra hai tiếng cười quái dị, lại khôi phục, “Mẹ, mẹ không muốn sao? !”

“.” MD, cô không muốn sao? ! Cô trừng mắt lạnh lùng nhìn cậu.

An Bình tiếp tục, “Nếu không thì vẫn còn một con đường khác, gả ột tên đại gia sắp chết giàu chảy mỡ, chờ hần chết rồi, chúng ta thừa kế tài sản của hần.”

“Mẹ nó.” An Tâm Á lần nữa nổi đóa, nhin đến cực hạn, lại gõ đầu cậu, “Tiểu tử chết toi, đây lại càng thái quá.”

An Bình xoa đầu, lui một bước, đề phòng An Tâm Á lần nữa nổi đóa đánh cậu.

Tiểu bảo bối An Tĩnh đi tới, trưng ra bộ dạng sắp khóc, ngăn lại An Tâm Á, “Mẹ, mẹ thật hung dữ, luôn đánh anh hai.”

“” An Tâm Á mặc niệm, An Bình tên nhóc này cũng không phải là đèn đã cạn dầu, nhưng là, An Tĩnh che chở nó như vậy, cô có chút vô lực.

An Bình nhìn mẹ đã trút giận, nói tiếp, “Hơn nữa, được làm người mẫu là tốt nhất rồi còn gì nữa, có thể nổi tiếng, có thể kiếm tiền, có thể câu được trai đẹp, không phải chuyện tốt sao? !”

Mất thấy ánh mắt An Tâm Á như hận không thể đem cậu ra giết chết luôn, An Bình cười gượng, “Mẹ, con bảo đảm đối tượng để mẹ hy sinh rất cao cấp, cũng không phải một tên đại gia già sắp chết.”

“” An Tâm Á lặng yên, vậy nếu không cần quan hệ với mấy tên đại gia có được hay không? !

“Mẹ.” An Tĩnh tội nghiệp nháy con người, “Mẹ, bảo bối đói bụng.”

An Tâm Á đau lòng, đúng vậy, An Tĩnh nói cũng rất đúng, những năm gần đây cô đã làm việc rất cật lực, nhưng vẫn là no một bữa đói một bữa ăn bữa nay phải lo bữa sau, đối với hai đứa bé, cô cảm thấy thật rất đau lòng, cô trầm mặc, có lẽ, lời nói An Bình không tồi, nếu như cô nổi tiếng, có thể kiếm được tiền, hai bảo bối nhất định có thể tốt hơn, nhất là muốn hai bảo bối được đi học đàn hoàng, cái gì đều muốn tiền, cô làm sao có thể cật lực? ! Cô giương mắt nhìn căn nhà thuê tồi tàn này, thật sâu thở dài, dù sao bấy năm trước vì mẹ bán thân một lần, bấy năm sau vì hai bảo bối, cô còn có cái gì lo lắng nữa? ! Nghĩ như vậy, tâm vững vàng hơn, gạt đầu đồng ý, hạ quyết tâm.

16. Chương 16: Hai Bảo Bối Phúc Hắc Đáng Yêu

Nói đến lập gia đình, cô là ngàn lần không đáp ứng, lại chưa nói chính cô, tìm một người đàn ông bình thường, nhất định sẽ ghét bỏ hai đứa con của cô, chỉ tổ hành hạ lẫn nhau, cô cần gì uất ức mình? !

Tìm một người có tiền? Kinh nghiệm của chính cô rõ mồn một trước mắt, làm sao nhẫn tâm để hai đứa bé đi con đường giống cô, không thể, An Tâm Á dù là có khổ cực thế nào đi nữa, cũng không thể chấp nhận như vậy, cô đã chuẩn bị tốt tư tưởng, một mình nuôi dưỡng hai đứa bé thành người, nếu đã thông suốt, còn có cái gì phải suy nghĩ nữa? ! Không phải chỉ là quan hệ xác thịt thôi sao? ! Không phải cũng chẳng có gì sao.

Trong lòng có chút đau, mặc dù đã nghĩ thông rồi.

Trầm mặc hồi lâu, cô mở điện thoại ra, thật là nhớ, thật là nhớ. Gọi một cú điện thoại ẹ, cho dù là nghe một chút thanh âm, nói cho bà biết con gái đã trở lại.

Nhưng là, ngón tay đặt trên phím ấn của cô dừng lại, không ấn xuống, ngón tay khẽ run, nếu như, mẹ không muốn mình quấy rầy bà, nếu như, mẹ rất ghét hai đứa con của cô thì sao đây? !

Lòng An Tâm Á càng đau, chán nản bỏ điện thoại đi động xuống, thôi, chờ một thời gian nữa rồi hãy nói, đợi tới lúc cô không liên lụy mẹ nữa, đợi lúc cô mạnh mẽ hơn có thể bảo vệ mẹ cùng bảo bối.

Lời nói mơ hồ lộ ra đau lòng của An Bình, vòng quanh ở bên tai cô, “Mẹ, bảo bối sẽ giúp mẹ, mẹ bộ dáng rất xinh đẹp, tuyệt so với cô gái Ôn Tâm kia không kém, nhất định sẽ nổi tiếng.” Cũng nhất định sẽ lấy được lòng của cha, như vậy, cả nhà bọn họ bốn người có thể vĩnh viễn ở chung một chỗ.

An Tâm Á bình tĩnh lại, đem An Bình cùng An Tĩnh ôm vào trong lòng ngực, hạ quyết tâm.

An Tâm Á mặc dù vừa kiên cường lại sắc bén, nhưng vừa gặp phải hai bảo bối, tất cả kiên cường cùng nguyên tắc của cô cũng không còn, ước chừng là đối với tuổi thơ của mình quá mức tiếc nuối, cô không thể tha thứ nếu làm hai đứa bé thất vọng đối với mình. Không có gì không thể từ bỏ, chỉ có hai bảo bối mới là quan trọng nhất.

An Tâm Á đột nhiên cảm thấy có chút khó chịu.

Mặc dù có chút vui mừng, nhưng lại cảm thấy giống như bị các con cứ như vậy bán đi? !

*

An Tĩnh một mặt gặm đùi gà, một mặt dùng chân đá đá An Bình một cái, lo lắng nói, “Anh hai, lỡ mẹ biết được sẽ tức giận với chúng ta hay không? !”

An Bình trấn an vuốt vuốt đầu của cậu, cười híp mắt, “Lẳng Lẳng nhớ cha, muốn cha, nhất định phải đem mẹ đẩy tới CBD”

“” An Tĩnh lặng yên.

An Bình tiếp tục dụ dụ dỗ, “Lẳng Lẳng, về sau nghe lời anh hai nói, về sau anh hai không bận việc liền dẫn em tới ăn KFC.”

“” An Tĩnh tiếp tục im lặng, một hồi lâu, mới nói, “Anh hai, anh xác định không giao ít tiền ẹ ư, mẹ thật đáng thương, ngày ngày dùng tiền rất tiết kiệm.”

An Bình vừa nghe An Tĩnh nói như thế, cũng có chút đau lòng, nhưng ngay lập tức kiên định trở lại, trong lòng kiên quyết, “Không thể cho, cho rồi hậu hoạn vô cùng, không chỉ không có cha, ngay cả chuyện của chúng ta cũng phải đưa ra nói rõ, em muốn bị mẹ đánh sao? !”

“” An Tĩnh nghe An Bình uy hiếp, nín thinh, không lên tiếng, ngộ nhờ bị mẹ biết cậu. Mẹ nhất định sẽ thất vọng sẽ tức giận

“Ngoan, Lẳng Lẳng, chỉ cần chúng ta không nói, sẽ không ai biết.” An Bình cười híp mắt, “Chờ mẹ cùng cha ở cùng một chỗ, một chút tiền lẻ này của chúng ta cũng không coi là cái gì, cha là một con rùa vàng rất to.” (“một chút tiền lẻ” mà làm sập cả công ty người ta mình cũng muốn có chút tiền lẻ này =.!=)

“” An Tĩnh liên tục lặng yên. Đột nhiên cảm thấy mẹ thật đáng thương cực kỳ đáng thương, anh hai cực kỳ nham hiểm.

Một cặp sinh đôi nhỏ nhắn, xinh đẹp giống như thiên sứ nhỏ, hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người, thật muốn ôm lên cưng nựng vài cái, quá đáng yêu.

Rất nhiều người lấy điện thoại di động ra chụp hình, đôi song sinh này thật quá đáng yêu

17. Chương 17: Mẹ, Mẹ Thật Là Thất Bại

Tự lần trước sau khi phỏng vấn thất bại, An Tâm Á lo lắng không thôi, hận không được lập tức vọt vào CBD lên làm thủ lĩnh người mẫu, ngược lại, An Bình cũng có vẻ hơi bình tĩnh, “Mẹ, thời cơ sẽ đến nha thôi, mẹ cứ bình tĩnh một chút ~”

An Tâm Á muốn rơi nước mắt, bảo bối á, con có biết hay không tiền dự trữ sắp hết sạch rồi, sắp phải sống đầu đường xó chợ a a a.

An Bình cũng không nhận được xem thường cô, “Mẹ, mẹ vậy mà cũng làm kiêu, mấy ngày trước đây không phải là không muốn sao, sao hiện tại lại càng ngày càng không chờ đợi nổi nữa rồi? !”

o()o

“” An Tâm Á lặng yên, làm sao cô có thể lại giống như không kịp chờ đợi muốn đi làm ấm giường cho tổng giám đốc CBD được chứ. Cô không phải ý này a, chỉ là không đủ tiền dùng

An Bình vượt phía sau lưng cô, giọng nói an ủi, “Mẹ thật là thất bại, dục tốc bất đạt, cứ tỏ ra sốt ruột, phải biết nhìn xa trông rộng, mẹ.” Cậu cười hắc hắc, “Con bảo đảm nhất định sẽ làm ẹ rất nổi tiếng.”

Ánh mắt thẳng nhóc này. Nhìn cô làm cô run lên, có toán tính có toán tính a.

“” An Tâm Á lần nữa lặng yên, liền khẩn trương trở lại. Thằng nhóc này, nhỏ như vậy đã biết dùng cách như vậy nói cô kiếm tiền nuôi nó, sau này không biết sẽ bán cô mấy lần. Trừ Trừ bảo bối, con thật là nham hiểm. . . .

An Bình bình tĩnh vào phòng, từ dưới sàng móc ra chiếc máy tính, mở ra hộp thư thoại, có mấy chữ run động hiện ra: đã chuẩn bị xong toàn bộ, yên tâm.

An Bình hồi đáp: máy thu hình phải là loại có hình ảnh high definition, tôi muốn mọi chuyện phải rõ ràng không có sai lầm.

Đối phương: hiểu rõ, với kỹ thuật của ta bảo bối cứ yên tâm.

Hắn do dự một chút, lập tức hỏi lại, “Cậu thật ác như vậy muốn thu một video hình ảnh khiêu dâm của cha cùng mẹ của mình? !”

An Bình: nói nhảm, nếu không dùng máy thu hình làm gì? !

Đối phương:

Cuối cùng phát tới một hình ảnh ngón tay cái dựng lên.

Một chữ, mạnh! !

An Bình đột nhiên lại cảm thấy tâm phiền ý loạn, quả quyết tắt máy, khép máy tính lại. Chỉ mong ngày mai tất cả thuận lợi.

*

Tại phòng hội nghị hào hoa của khách sạn năm sao cao cấp, Trình Quân Hạo xoa xoa trán, liên tục mở hội nghị suốt hai tiếng rưỡi, anh có chút mệt mỏi, thư ký thấy tinh thần anh không tốt, nhỏ giọng hỏi: “Trình tổng, nếu không thì lên lầu trên cùng nghỉ ngơi một chút, cũng cho các vị tham dự buổi họp ăn bữa trưa nghỉ ngơi một chút, buổi chiều lại tiếp tục họp? !”

Trình Quân Hạo nhìn lướt qua tất cả trưởng bộ phận với đạo diễn cùng nhiếp ảnh gia, mọi người lộ vẻ mặt mệt mỏi, đoán chừng cũng thức mấy đêm rồi, tinh thần đều không tốt, anh đứng lên, liếc nhìn đồng hồ, “Trước tan họp nghỉ ngơi, hai giờ rưỡi chiều tiếp tục họp.”

Dù sao bận rộn cũng lâu rồi, tạm nghỉ ngơi chút cũng không sao.

Mặt đạo diễn lộ vẻ khó xử, “Trình tổng, vị trí nữ chính thảo luận lâu rồi cũng chưa có quyết định, tôi nghĩ hay là chọn Ôn Tâm đi, dù sao cũng là ngôi sao lâu năm của công ty.”

Trình Quân Hạo lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt thâm trầm, “Ôn Tâm? ! Đạo diễn Lưu lại giúp đỡ cô ta như vậy, với cô ta rồi cuộc quan hệ thế nào? !” Trình Quân Hạo cũng không nâng mắt lên, dời bước đi, không quan tâm nói: “CBD là lớn công ty, tôi không hi vọng dùng người không khách quan, hướng chỉ nghệ sĩ phía dưới vô số, để Ôn Tâm một người độc đại, nếu cô ta tự cho là CBD không thiếu được cô ta, về sau có phải CBD không cần phát triển tiếp? !”

Trình Quân Hạo lạnh lùng hừ một tiếng, cô Ôn Tâm này để cho anh cực kỳ không thích.

Đạo diễn Lưu cứng lại, mặt đỏ bừng. Trình Quân Hạo cũng không quay đầu lại, ra khỏi phòng hội nghị. Thư ký quét mắt nhìn hắn một cái, đi theo Trình Quân Hạo. Cả phòng hội nghị lạnh như băng, bởi vì một câu nói của tổng giám đốc, làm ặt đạo diễn Lưu không đẹp mắt chút nào.

18. Chương 18: Mẹ, Mẹ Muốn Giữ Được Hay Không ?

An Tâm Á, “Có muốn bỏ thuốc hay không? ! Mẹ hỏi hộp”

Muốn tiếp cận mà không có dũng khí như vậy sao? ! Đôi mắt nhỏ với ánh mắt khinh bỉ của An Bình lập tức làm cô câm nín, “Mẹ, mẹ muốn giữ được hay không? ! Mẹ có còn muốn không, hạ độc, dưới tình huống người ta không tỉnh táo, mẹ bị người ta ăn nhưng lại không nhận thức được thì làm thế nào? !”

Không suy nghĩ hậu quả một chút sao? !

An Tâm Á cực kỳ không biết nói gì, nuốt một ngụm nước bọt, có chút sợ, bảy năm trước cả đêm kia, nhưng lại làm cho cô ấn tượng khắc sâu, tên dã thú này phát tình lên thật không phải là người, nếu là hạ thuốc nữa, cô Chắc chắn hài cốt cũng không còn.

Hơn nữa, ngộ nhỡ như bảo bối Trữ Trữ nói, hẳn ta thật không nhận ra thì làm thế nào? ! An Tâm Á càng rối rắm. Không, nhất định phải giữ được.

Nhưng An Tâm Á vẫn cứ khẩn trương.

“Con yêu, người kia rốt cuộc là ai? !” An Tâm Á rối rắm, “Không phải là một tên sếp già.”

” Tổng giám đốc CBD. Rất tuần tú, vô cùng đẹp trai, mẹ không lo bị thua thiệt.” An Bình khoe miệng giật giật, mắt nhìn cô một cái, quả nhiên mẹ không nhớ rõ, trời ạ, ngay cả một người đàn ông mạnh mẽ như vậy cũng không biết là ai, mẹ thật là quá thất bại rồi.

o()o

An Tâm Á hoàn toàn bị xem thường, lại lập tức bình tĩnh, lúc này nói thêm cái gì cũng vậy, đều là tên đã lấp vào cung, không bắn không được.

An Tâm Á theo sự an bài của An Bình, nghiêm mặt len lén vào phòng lớn lầu trên cùng, cô tâm phiền ý loạn, căn bản không để ý tới An Bình làm thế nào lấy được chìa khóa cũng tránh ra tất cả máy thu hình cùng tai mắt hộ vệ của người ta.

Một chữ, mạnh.

Quả nhiên, trong lúc ý loạn tình mê chỉ số thông minh của phụ nữ giảm cực kỳ thấp.

Trình Quân Hạo hít một đường sử dụng thang máy chuyên dụng lên tầng lầu trên cùng, có chút tâm phiền ý loạn, anh không muốn quốc tế giải trí CBD bị Ôn Tâm một người độc chiếm, nhất định phải bồi dưỡng người mới, nhưng tìm phía những người mẫu, nghệ sĩ, ca sĩ. . . . mỗi một người đều không có tính kinh tế, cũng không phù hợp với khẩu vị quần chúng, không được khán giả yêu thích, anh có chút phiền não.

Mấy ngày trước chiêu mộ người mẫu mới cũng không có mấy người đặc sắc, mặc dù có thể bồi dưỡng, nhưng anh quét mắt qua một cái cũng biết không có một người nào có thể làm nên thời cuộc. Nhíu mày thật chặt, tâm tình buồn bực càng thêm không tốt.

Mở cửa, đột nhiên lông mày anh nhíu lại, có một loại mùi vị bất thường chui vào mũi anh, có chút mát mẻ, là mùi vị của đàn bà, anh lập tức lạnh lùng, “Người nào? !”

An Tâm Á giật mình, cô bị An Bình bắt buộc chỉ mặc một cái áo ngủ gợi cảm, không muốn lên giường, chỉ ngồi ở trong phòng khách, ngồi chờ ở trên ghế sofa, không có kiên nhẫn chờ một lát liền ngủ mất. Bỗng chốc bị thức tỉnh, cả người nhảy dựng lên, có chút mông lung, bị hoảng sợ hướng nguồn gốc âm thanh nhìn tới, giống như con thỏ nhỏ bị kinh sợ, thái độ cực kỳ thú vị.

Sắc mặt Trình Quân Hạo âm trầm, thân thể đứng thẳng ở cửa, cả người phát ra khí thế như thể muốn nổi giận.

An Tâm Á có chút bối rối, vẻ mặt vô cùng đặc sắc, nuốt một ngụm nước bọt, cười khan hai tiếng, “Anh, anh trở lại. Ha ha.” Giọng điệu này nói giống như biết anh, cùng anh rất thân thiết, An Tâm Á vừa nói ra khỏi miệng lập tức hối hận, hận không thể đánh mình hai tát tai thật mạnh. Đỏ mặt phát run, vội vàng cúi đầu, muốn che giấu.

Trình Quân Hạo hùng hổ nghiêm mặt tiến tới gần, bước chân gần như không tiếng động ép sát làm An Tâm Á cắn môi, muốn loạn thần kinh.

Trình Quân Hạo híp mắt nhìn kỹ cô, người phụ nữ này ngoại hình xinh đẹp, mặc áo ngủ lụa trắng, lại hơi có vẻ cảnh giác, anh cười lạnh một tiếng, lại thêm một người phụ nữ tự vát xác tới cửa, không biết liêm sỉ, vì muốn nổi tiếng, không biết có bao nhiêu phụ nữ thử qua chiêu này. Trình Quân Hạo cũng không muốn ăn loại này, anh nghĩ thầm, người phụ nữ này nhìn cũng còn không tệ, nếu không phải áp dụng loại phương thức này, có lẽ anh sẽ ngoại lệ chiêu mộ cô vào CBD.

Nhưng anh vô cùng ghét loại hám lợi này, loại phụ nữ bán thân thể mình.

Còn chưa nhìn kỹ, trong lòng đã sinh một nỗi chán ghét.

19. Chương 19: Không Nên Quá Thành Thực

Anh nghiêng đầu sang chỗ khác, khóe miệng vô tình thốt ra một chữ, “Cút.”

An Tâm Á sững sốt, lập tức quẩn đi sự ngỡ ngàng kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn anh, còn chưa có đạt được mục đích, anh đã lạnh lùng đem cô vứt đi như dép cũ rồi sao? ! An Tâm Á tỏ rõ lòng tự ái bị tổn thương, bị tổn thương rất nặng nề, mấy thứ như tỏ ra ngỡ ngàng toàn bộ ném đi sạch sẽ, đang muốn cùng anh lý luận, mắt liếc nhìn lên diện mạo của anh, sắc mặt ngay lập tức tái nhợt, “A.” Kêu khẽ một tiếng, lui về phía sau một bước.

Khốn kiếp, lại. Lại là người đàn ông này? !

Cô bị giật mình, trong vòng năm giây, vẻ mặt thay đổi, năm giây sau lại lập tức nổi trận lôi đình, đáng chết tên đàn ông này, hại cô bị thang máy kẹp hết sức chật vật, ở trên đường rõ ràng anh nhìn thấy cô kêu cứu, mặt anh cũng không chút thay đổi, cố ý không cứu cô. Tất cả những món nợ này hôm nay phải tính rõ.

An Tâm Á hai con mắt bốc lửa híp lại, bất mãn trong lòng toàn bộ bùng nổ, đôi tay nhỏ nắm lại thật chắc, sắc mặt cực kỳ thú vị cùng đặc sắc.

Cảnh này, Trình Quân Hạo nhìn thất hết sức kinh ngạc, người phụ nữ này. Là cô ta. Người phụ nữ ở trên đường hôm đó, bản lĩnh không tệ, nếu không phải muốn lệ thuộc vào người khác, giải quyết bốn tên lưu manh đoán chừng không thành vấn đề.

Anh híp mắt, bởi vì biểu tình của cô muôn màu muôn vẻ, anh nhìn kỹ cô lần nữa, diện mạo xinh đẹp, tuổi cũng rất trẻ, vóc người rất tốt, biểu cảm cuốn hút. Quả thật chính là ngôi sao tiềm năng, anh bắt đầu do dự, mắt cũng khẽ sáng lên, nếu không phải bởi vì cô ngay lúc này kỳ lạ xuất hiện trong phòng anh muốn đi đường tắt, anh nhất định lập tức lôi cô đi sắp xếp làm người đại diện.

“Tên gì? !” Môi mỏng khẽ mở, cho thấy hứng thú.

“An Tâm Á.” Cô nổi giận đùng đùng, giọng nói không tốt, mặt lộ vẻ nghi ngờ, “Anh là tổng giám đốc của CBD? !” Thấy anh nghe được tên của cô mặt không chút thay đổi, cô an tâm, tốt, rất tốt, anh ta đã quên mất, như vậy cô cùng hai bảo bối cũng bình an vô sự.

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, chậm chạp nói, “Đừng nói cô không phải biết.”

Không biết mà còn xuất hiện trong phòng anh? ! Người phụ nữ này giả bộ cũng phải giống chút chứ.

Anh tiến tới gần một bước, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm cô, đột nhiên giơ tay lên nắm cằm của cô, nâng lên, “ Bao nhiêu tuổi? !”

An Tâm Á kinh ngạc, quả đấm nâng lên, thiếu chút nữa đánh anh, nhưng vừa nghĩ tới lời dặn dò của An Bình, cô cứng rắn nhìn xuống, mẹ nó, quá xui xẻo rồi, bảy năm sau, cô vẫn phải cùng anh lên giường sao? Có làm hay không? !

“24.” An Tâm Á không còn hơi sức, dứt khoát trả lời câu hỏi của anh.

Những câu đối thoại cùng với những câu bảy năm trước sao mà giống nhau quá vậy a.

Trình Quân Hạo nhú mày, cô đã 24 rồi sao ? ! Xem ra không giống, nhiều lắm là nhìn qua chỉ có mười mấy tuổi, rất trẻ a. Anh có chút động lòng, nhưng vẫn phòng bị hỏi, “Tối phòng tôi làm gì? !”

“Quyển rũ anh lên giường.” Mặt An Tâm Á không đổi sắc, “Không đúng, phải là người nắm quyền CBD, tôi muốn làm người mẫu.”

Giật mình.

Sắc mặt Trình Quân Hạo tái xanh, trong cơn giận dữ, ngón tay đột nhiên siết chặt, “Quyển rũ tôi lên giường? ! Lá gan cô thật đúng là lớn, cái gì cũng dám nói. Có phải bất cứ ai có thể làm cho cô nổi tiếng, cô cũng cùng người đó lên giường.” Trình Quân Hạo thế nào cũng không còn ngờ tới, cô như thế này mà rất thành thực, sự thành thực này khiến anh muốn nổi giận.

An Tâm Á nhú nhú mày, cảm có chút đau, nhưng cũng không có phản kháng, nghiêng đầu qua, nghiêm túc suy nghĩ một chút, muốn gật đầu, chỉ là cảm không dùng được lực, không thể làm gì khác hơn là nghiêm túc nói, “Phải.”

“Tốt.” Trong lồng ngực Trình Quân Hạo lửa giận nổi lên vạn trượng, tức giận nổi đóa, “Tôi đáp ứng cô.”

Đột nhiên vọt tới thân thể của cô, nhanh chóng rút ngắn khoảng cách giữa hai người, môi chèn ép lên miệng của cô, một bàn tay siết chặt hông của cô, một bàn tay tập kích phía trước ngực cô, hung hăng chà đạp xoa nắn.

20. Chương 20: Phúc Hắc Vs Sắc Bén

Trời ~~ An Bình ngồi ở trước máy vi tính lập tức che mắt An Tĩnh, cái này, cũng quá mạnh bạo rồi, mắt của cậu tỏa sáng lấp lánh, không hổ là cha mình, thuộc trường phái hành động hóa tốc.

An Tĩnh bất mãn kháng nghị, “Anh hai, đừng cản em, em cũng muốn xem.”

Kháng nghị không có hiệu quả, An Bình lạnh lùng bác bỏ, tự mình rất hài lòng cùng mãn nguyện, hắc hắc cười gian hai tiếng, tiếp tục xem.

Tên nhóc này, nham hiểm làm người ta giận sôi! ! (chút giận đối vật vãnh, làm sao có thể cản được cậu nhìn hình ảnh độc của cha với mẹ chứ? !)

Người phụ này quá không kiểu cách, mục đích tiếp cận mình cũng nói thật, sự thành thực này làm sắc mặt Trình Quân Hạo rất khó coi, vừa nghĩ tới việc anh bị cô lợi dụng để nổi tiếng, khuôn mặt ngàn năm không đổi của anh xuất hiện dấu hiệu khó chịu.

Tên cầm thú này làm cô choáng nha, An Tâm Á mặt đỏ tới mang tai, trong đầu hiện ra hình ảnh dã thú của bảy năm trước cũng giống như vậy, quả nhiên. Tất cả sự lạnh lùng của anh đều là giả bộ, hiện tại lộ ra nguyên hình.

Bản chất thì của dã thú, còn bề ngoài lại lạnh khốc, vô tình.

Những nụ hôn nóng bỏng, thân thể cường tráng, đốt cao nhiệt độ bên trong người cô, đầu óc An Tâm Á liên rối loạn, lâu rồi không bị người khác chạm qua thân thể giống như trời hạn gặp phải rào, sự ham muốn xalạ như một bày sâu trong thân thể muốn bò ra, khó chịu muốn chết.

Hơi thở nhàn nhạt mờ ám quẩn quanh hai người, không khí này liền đặc biệt ám muội.

Trình Quân Hạo cũng kinh ngạc vì sự vọng động của mình, nhưng lập tức chấn định xuống, nheo mắt lại, nguy hiểm nhìn chằm chằm cô, “Cô có phải biết tôi hay không? ! Tại sao hôm nay ba lần nhìn thấy cô, cô lại có một biểu tình như thấy quỷ? !”

Vừa nhìn thấy mặt của anh liền tránh, chẳng lẽ lại muốn lạc mềm buộc chặt?!

An Tâm Á trong lòng chợt dạ, lập tức dùng sức lay đầu, giống như một gáo nước lạnh hắt thẳng vào cô làm tất cả mê loạn bị dập tắt, ngay lập tức phủ nhận, “Không biết.”

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, nhìn bộ dáng của cô, biết là loại giấu đầu hở đuôi.

Chẳng lẽ ba lần gặp mặt này, tất cả đều là cô an bài hay sao? Người phụ nữ này. Tâm cơ quá sâu rồi. Anh, rất không thích, rất giống Ôn Tâm.

Không khí nóng bỏng lúc này cũng đột nhiên biến mất vô ảnh vô tung, không khí lúc này giữa hai người chuyển biến đột ngột, như đang giương cung bạt kiếm. An Tâm Á cực kỳ lo lắng, thận trọng nhìn anh, chỉ sợ anh nhớ ra cô, biểu hiện này Trình Quân Hạo nhận ra, cũng xác nhận ý nghĩ trong lòng, không khỏi trong cơn giận dữ, siết chặt cằm của cô, “Cô, giả bộ đơn thuần cũng phải có mức độ, cô.” Anh dừng lại, khinh thường cười, “Có điều suy nghĩ.”

Mục đích của cô chỉ là câu dẫn anh? ! A, Trình Quân Hạo thất thanh cười lạnh, nếu như là vậy, anh thành toàn cho cô? ! Nhưng anh muốn hung hăng đem cô chà đạp.

Đối với những người phụ nữ mơ ước có anh cùng danh lợi, anh luôn luôn không chút lưu tình.

Ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, ôm lấy hông của cô, tiến thẳng tới trên ghế sofa, anh dùng sức ném cô trên thảm trải sàn, mình ngồi vào trên ghế sa lon, làm bộ muốn cởi ra đai lưng, từ trên cao nhìn xuống cô, khinh thường lạnh lùng nói: “Không phải là muốn nổi tiếng sao? ! Dùng cái này hầu hạ tốt huynh đệ của tôi, tôi liền làm cho cô nổi tiếng.”

Một tay của anh ma sát môi của cô, trên mặt là bộ dạng cười sự xem thường. Người phụ nữ này, tôi ngược lại muốn nhìn xem cô sẽ làm được đến trình độ nào? !

An Tâm Á trợn mắt há hốc mồm, sắc mặt đột nhiên đỏ hồng như một con tôm chín. Nhưng vẻ mặt của anh cùng động tác hoàn toàn chọc giận An Tâm Á.

Cô giận, cũng không biểu hiện ra ngoài.

Dùng miệng giúp anh hút? ! Cái chuyện thiết thời như vậy anh cũng nghĩ ra được? Tốt, tốt vô cùng. Mọi tức giận trong lòng An Tâm Á liền muốn bùng phát ra, hận không được hung hăng quất anh mấy cái tát tai thật mạnh.

Cô cười một cái vô cùng quyến rũ, lui về phía sau xỏ tóc xuống, phong thái cuốn hút vô cùng, áo ngủ được cô tự động tháo ra hai nút phía trên, trong một lúc phong cảnh thật tốt, ánh mắt Trình Quân Hạo u ám, cũng thuận theo, một tay cũng dò vào chỗ cổ áo của cô, bàn tay bọc lại ngọn đồi mềm mại Không chút khách khí xoa bóp nhào nặn

21. Chương 21: Khi Phúc Hắc Gặp Gỡ Phúc Hắc

An Tâm Á cứng đờ, “@#%.” Mẹ nó. Cô tức giận trong nội tâm mắng chửi, tên háo sắc này phải chính hắn một trận. Cả chuyện bảy năm trước nữa không thể buông tha, cô hôm nay nhất định tính toán toàn bộ với hắn không tha.

Ánh mắt xem thường của anh rõ ràng nhìn mình, trong đôi mắt lại nổi lửa dục vọng, trên tay cũng không chút nào nương tay, cô bị anh làm cho cả người nổi trận lôi đình.

An Tâm Á ra sức uốn éo. Cười duyên nham hiểm, thanh âm rất hút hồn, “Ồ chỗ này sao? ! Đờng à, chúng ta lên giường đi.”

Lên Giường. Từ một chuyện đơn giản lại biến thành phức tạp. Con dã thú trong người lập tức liên tưởng đến một cảnh tượng vô cùng mất.

Con người Trình Quân Hạo càng u ám hơn, người phụ nữ này. Lại rất có cá tính, vừa nói được, liên động làm, càng mời gọi cũng làm cho anh không thể cự tuyệt.

Anh không tìm được mắt khổng chế, cũng không quản, liền nhanh chóng ôm lấy eo của cô, nhào tới giường lớn, nệm sập xuống, Trình Quân Hạo không chút khách khí, môi mút ở miệng của cô, đầu lưỡi, ngón tay khắp nơi ở trên người cô nhóm lên lửa.

Không tốt. An Tâm Á trong lòng một tiếng chuông báo động rung lên mãnh liệt, cứ tiếp tục như vậy, nhất định bị anh ăn đến xương cũng không còn dư lại, choáng nha, từ trên xuống dưới bản chất chính là một tên chúa nham hiểm, An Tâm Á trong lòng mơ hồ đoán được anh căn bản là muốn sàm sỡ cô, căn bản không muốn thực hiện mục đích của cô, trong lòng cô kiềm chế lửa giận, nếu anh lại không khách khí như vậy, cô cũng không khách khí với anh làm gì.

Hỗn hển.

Trình Quân Hạo mắt khổng chế, bắt đầu túm kéo áo ngủ đáng thương của cô, tay không an phận liền mò đến giữa hai chân cô.

An Tâm Á miệng vừa được buông ra, liền gào thét, “Không phải nói muốn tôi phục vụ anh sao. Tổng giám đốc.” Trong ánh mắt của cô hiện lên vẻ cầu xin mời gọi, giống như xin anh để cho cô hầu hạ mình, vì muốn đổi lấy vị trí ngôi sao của cô.

Trình Quân Hạo cứng lại, bày tỏ hiểu, cũng không hàm hồ, không chút khách khí kéo tới bàn tay nhỏ bé của cô áp lên tiểu huynh đệ oai phong hùng dũng của anh, thanh âm khàn khàn, “. Tốt, cô tới giải quyết nó.”

An Tâm Á trong lòng muốn chửi tục, nhưng mà trên mặt lại cười kiêu mị một tiếng, nhào thân tới liền đảo ngược vị trí hai người, hai chân mở ra, áp lên chỗ đang trương lớn của anh, bởi vì áo ngủ rất ngắn, anh liền nhìn thấy một ít nơi rừng rậm mơ mơ hồ hồ phong cảnh, trong lúc nhất thời dục vọng lại càng trương lớn hơn, ôm eo của cô, tự mình áp lên trên tiểu đệ, “Phục vụ tốt nó, tôi sẽ làm cho cô nổi tiếng.”

Thanh âm này lọt vào trong lỗ tai An Tâm Á cũng rất mất hồn, giọng nam trầm thấp tràn đầy dụ hoặc, mang theo ham muốn cùng dục vọng. Cô có chút động lòng, cái này quá cuốn hút rồi.

Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh! !

22. Chương 22: Gặp Phải Phấn Đòn

An Tâm Á bị phấn đề nén sự ngứa ngáy trong lòng, liều mạng tìm về lý trí, tay nhỏ bé mặc dù nắm tiểu huynh đệ nóng phồng tay, cô ớn ợo đón nhận vật to lớn này, ngón út không có quy tắc, bắt đầu từ từ động tác trên chọc, trong đầu lại tràn đầy suy nghĩ tính toán.

Chiếc lưỡi nhỏ nhỏ thon thả, đi lên, thành công ngậm chiếc gậy nóng đỏ của anh vào. Trình Quân Hạo toàn thân chấn động, tràn đầy khoái cảm đến muốn chửi thề, người phụ nữ này, rõ ràng nhìn rất trẻ trung, làm sao lại đối với cảm giác mẫn cảm của đàn ông quen thuộc như vậy.

Anh nghiêm mặt, trong đôi mắt lại đỏ rực một mảnh, dục vọng dần dần chiếm cứ đại não khiến đầu óc dần tiến dần vào mơ hồ.

An Tâm Á khẽ mỉm cười, đầu lưỡi tác quái tựa như đi lên, từ từ. dưới thân đến chiếc cổ cường trăn. đến cằm. Rồi hòa cùng đôi môi lạnh như băng của anh.

Trình Quân Hạo vừa hôn môi của cô, không thể không chế được nửa hôn trả lại cô, anh không tại sao mình sẽ hôn lại, tạm thời bỏ qua không muốn nghĩ đến. Trong mắt lúc này chỉ cô An Tâm Á.

Hồn hển. Trong không khí đã tràn đầy mùi vị dục vọng, Trình Quân Hạo càng thêm mất khống chế, mắt đỏ tươi, “Ngồi lên. Nhanh lên một chút.”

Đây là anh chủ động muốn mời, cô gái này. Để cho tự chủ của anh giảm xuống không ít, anh không biết mình tại sao lại như vậy, muốn nhanh lên một chút có được cô.

An Tâm Á liếm khắp trên người của anh, ánh mắt sáng trong, cười hắc hắc.

Tiểu yêu tinh này. Trình Quân Hạo càng thêm khắc chế không được, muốn xoay ngược lại cục diện, giơ tay lên muốn đem cô đè đến dưới thân cướp đoạt, lại đột nhiên phát giác tay của mình bị trói chặt rồi.

Bị trói lại, bị trói.

Trình Quân Hạo kinh ngạc giật mình, trong mắt dâng lên ngọn lửa cao vạn trượng, “Cô. Cô làm gì đấy? !” Trong lòng của anh chuông báo động lập tức rung lên mãnh liệt, mới vừa rồi. Chỉ mới một phút đồng hồ, cô liền trói chặt anh, cô muốn làm gì? ! Trong mắt Trình Quân Hạo hiện lên sự phòng bị cao độ, lập tức dùng sức muốn thoát khỏi dây trói.

Anh gần như là nghiêng răng nghiêng lợi gầm nhẹ ra ngoài, người phụ nữ này. Không đơn giản, ở trên đường cái bộ dạng đã rất bản lĩnh, làm sao anh lại mất cảnh giác khinh thường, đây có nên gọi là chết vì sắc đẹp. Trình Quân Hạo hối tiếc thật lớn.

An Tâm Á vẫn như cũ thản nhiên cười, “Buộc lại không phải càng vui vẻ sao, tôi sẽ hầu hạ anh thật tốt, tổng giám đốc.”

Trình Quân Hạo sắc mặt đột biến, “Cô dám? !”

Cô muốn chơi trò gì? ! Liếc nhìn, hay là muốn chơi SM? ! Bất kể bên nào, anh cũng sẽ không chịu nổi, anh đột nhiên kinh hãi, cô gái này. Có phải hay không là một sát thủ? !

An Tâm Á bình tĩnh, cực kỳ bình tĩnh, “Ừm, chính là muốn nhìn một chút tình trạng quần bách của anh, tên đàn ông đàn giặc, hại tôi bị thang máy kẹp gần chết, cực kỳ nhếch nhác làm mất cơ hội phỏng vấn, đều tại anh.”

Cô không chút khách khí, cắn răng nghiêng lợi, đột nhiên điệu võ dương oai một quyền đánh lên trên bụng của anh.

“Ừm.” Trình Quân Hạo phát ra một tiếng kêu rên, sắc mặt đột biến, phụ nữ chết bầm này, muốn phé tiểu huynh đệ của anh sao.

23. Chương 23: Bảo Bối, Mẹ Không Giữ Được

“Ồ trên đường, tôi hướng anh cầu cứu, anh không phải cứu coi như xong, báo cảnh sát cũng không chịu báo, anh không phải là đàn ông, có cái linh kiện này có ích lợi gì chứ? !” An Tâm Á không chút khách khí, lần nữa một quyền đánh đi lên.

Trình Quân Hạo sắc mặt đỏ tím, MD, anh giận điên lên, cắn răng, “Cô dừng tay cho tôi, không muốn nổi tiếng nữa sao? !”

Anh cũng không muốn giải thích chuyện trên đường, bởi vì anh không thấy cần thiết phải giải thích.

Vừa nhắc tới chuyện này, An Tâm Á lại càng không bình tĩnh, “Đồ đàn ông ghê tởm, anh căn bản là chỉ muốn chiếm tiện nghi của tôi, anh sẽ giúp tôi sao? Không thể nào.”

Tâm tình cô khó chịu, nghĩ tới việc vừa mới hy sinh đáng điệu kia, cơn tức giận muốn đánh người của cô lại xông lên, không chút khách khí một quyền đánh lên tiểu huynh đệ của anh.

“A.” Rốt cuộc Trình Quân Hạo chịu không được, phát ra một tiếng kêu thảm thiết, trên người gân xanh nổi lên, đáng vẻ rất kinh khủng.

An Tâm Á bị anh làm cho cả người run lên, ách. Đường như cô có chút tàn khốc rồi, linh kiện của anh ta, giống như rất yếu ớt, bộ dạng rất đau.

Một chút xú đau lòng nổi lên.

Cô cười hắc hắc, trong lòng lại thầm dễ chịu, báo được thù của bảy năm nay, tâm tình làm sao mà lại không sung sướng được chứ? ! Ha ha.

An Tâm Á thấy anh cũng rất nhếch nhác, báo thù cũng sướng, hơn nữa ánh mắt của anh rất đáng sợ như muốn ăn thịt người, cô rụt đầu lại, không dám nán lại thêm nữa, giờ giờ lên quả đấm nhỏ phách lối mà nói: “Lần sau còn dám như vậy, nhất định sẽ đánh anh.”

Cô nhảy xuống, sắp xếp ổn thỏa y phục, chạy như điên ra khỏi phòng, một bên gọi điện thoại cho An Bình, “Bảo bối, mẹ không giữ được.”

An Bình ở bên kia ôm bụng cười lăn lộn, đã sớm cười đến khuôn mặt méo mó, cũng rất có lương tâm, nhắc nhở An Tâm Á, “Đi về hướng bên phải, bên đó có một cái thang máy dùng vận chuyển hàng hóa, trực tiếp xuống lầu một, mẹ ra ngoài thì nhắm hướng tây mà đi, xuyên qua cái hầm nhỏ ngồi xe thì đến nhà rồi, không ai có thể bắt được mẹ.”

Tiếng cười của cậu làm An Tâm Á cả người run lên, lúc này chạy trốn chết quan trọng hơn, cũng không còn chú ý tới An Bình đang cười cái gì, càng không có nghĩ tới cậu làm sao lại biết cô muốn hỏi cái gì, vừa ra khỏi phòng như một làn khói chạy như điên xuống lầu.

An Bình cúp điện thoại, nắm tóc, đấm cái bàn, đều không thể phát tiết cơn buồn cười của cậu, nhất là nhìn người đàn ông trên màn ảnh, cậu thật là muốn cười điên rồi.

24. Chương 24: Trẻ Con Không Nên Xem

Tiếng cười của An Bình rất đáng sợ, ngón tay cũng buông lỏng mắt An Tĩnh ra, An Tĩnh bị cậu cười cả người run lên, lập tức ngấm trộm vào hình ảnh trên màn hình, nghi ngờ nói: “Ah, làm sao mà tay chân bị trói chặt rồi hả ? !”

Lẳng Lẳng tương đối thuần khiết hỏi, An Bình biểu tình liền ngay lập tức thay đổi.

Đúng vậy a, trói lại, trói lại, mẹ quả thật dũng mãnh, đây mới là mẹ sắc bén của cậu nha, không thể nào dễ dàng lấy được. An Bình rất không thuần khiết nghĩ, càng không chiếm được thì sẽ càng muốn có, gào khóc

~~Chỉ là, người đàn ông trên màn ảnh thì lại cực kỳ tức giận, rõ ràng mình cũng có võ công, thế nào bị một sợi dây nhỏ bé cầm giữ lại làm khó anh? ! Chẳng lẽ khi dục vọng dâng lên, võ công này toàn bộ thành phù vân? Không được việc? ! Ngay cả đầu óc cũng không dùng được? !

An Bình suy nghĩ có chút rối rắm, An Tĩnh chu môi, khó chịu, “Anh hai, anh đều không cho em xem, em cũng muốn xem, anh tua lại lần nữa cho cho em xem đi.”

Biểu tình An Bình hung hăng cười vụn vụn, hướng An Tĩnh nở rộ một khuôn mặt tươi cười, “Lẳng Lẳng bảo bối, cái này trẻ con không nên xem, nhìn vào con mắt sẽ bị thương, anh hai mới vừa cười đến nổi điên, cũng là bởi vì mắt vừa ngứa vừa đau.”

=.=! !

“ ” An Tĩnh lặng yên, anh hai, anh giỏi thật, rất có năng lực nói xạo. Anh nha cứ coi như là thiên tài, đương nhiên là em cũng không phải là ngu ngốc, An Tĩnh bộ dạng cực kỳ bất mãn.

O o.

An Tâm Á chạy như điên rồi leo lên xe, cố gắng khiến ình thở bình thường lại, có chút kinh ngạc mình lại làm ra chuyện kinh tâm động phách như vậy, thật rất nể phục bản thân nữa à, chỉ là lập tức vui quá hóa buồn, công việc của cô, o()o!

Hiện nay hết gạo lại sách đạn, cô cùng hai bảo bối phải uống gió tây bắc mà sống rồi.

Cho nên, khi cô về đến nhà đứng ở trước mặt hai tiểu bảo bối thì một trận đau lòng hung hăng trói chặt trái tim của cô, có chút không thở nổi, vẻ mặt phức tạp a. . .

Cô lập tức cười lấy lòng, “Hai bảo bối, mẹ ổn mà, mẹ còn có thể tìm công việc khác, đúng không? ! Mặc dù tiền lương thấp một chút, nhưng mà, mẹ có thời gian chăm sóc các con, chúng ta chịu đựng một chút là trôi qua thôi, làm nghệ sĩ thật ra thì rất bận , đến lúc đó ai chăm sóc các con bây giờ? !”

Chăm sóc? ! An Bình biểu lộ không cần. Cậu nhú mày, cố nhịn sự buồn cười trong nội tâm, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn hồng có chút vụn vặt, “Mẹ, công việc mất thì cũng mất rồi, dù sao đây cũng không phải là lần đầu tiên.”

25. Chương 25: Trúng Số

Trữ Trữ bảo bối, không nói móc không được sao, cô đi trên một con đường thật đáng thương à, uất ức quá, “Vậy thấy rõ mẹ đối với sự nghiệp người mẫu này là vô duyên.”

An Tĩnh sắc mặt giống như có chút xấu xa, nhìn chằm chằm An Bình, muốn nói điều gì, lại bị An Bình vô tình trấn áp xuống đi, An Tĩnh muốn rơi lệ

~~Cậu đối với sự bá đạo của anh hai rất bất mãn, nhưng lại thỏa hiệp vì phần KFC của anh hai.

An Tâm Á cũng không có phát giác sự quái dị của hai anh em, cô chỉ suy nghĩ tìm việc gì để làm, nếu không cứ tiếp tục như vậy, họ nhất định uống gió tây bắc mà sống mất.

An Bình đột nhiên chạy lên trước, từ trong túi móc ra một bọc tiền đưa cho An Tâm Á, rất ăn năn mà nói: “Con mua vé số trúng một vạn, giao ẹ.”

“ ” An Tâm Á lặng yên, Trữ Trữ, con cũng quá lợi hại đi, tùy tiện mua vé số cũng có thể trúng một vạn đồng, mẹ nó, có còn thiên lý nữa hay không, cô cho tới bây giờ không có trúng qua? !

Ngón tay nhéo lỗ tai của cậu, cắn răng nghiêng lợi, “Tiểu tử thú vị, đã nghèo như vậy rồi, còn mua vé số, mua bao nhiêu, thành thực khai báo.”

An Bình cau mày, uất ức vô cùng, “Mẹ, thật sự mua có một tờ, không nghĩ lại trúng.”

Tâm An Tâm Á đau nhói, cũng không còn hoài nghi, An Bình vận số nhất định tốt. Tốt đến khác thường. Cô thả tay ra, “Bảo bối ngoan, về sau mẹ làm ra tiền nuôi con, không cần đầu cơ trục lợi mua vé số, không phát tài được đâu”

An Bình cùng An Tĩnh ăn ý liếc mắt nhìn nhau, bày tỏ trầm mặc.

An Tâm Á đột nhiên lại cười lên, “Tiền này cũng có chi trả cho tình thế tạm thời, tìm việc làm có thể được chọn lựa việc tốt một chút, nếu bị bắt buộc không biết lại tìm được cái công việc dở dở ương ương gì, ngộ nhờ tiền lương thấp lại sống không được, thật đáng thương, Trữ Trữ, Lăng Lăng, các con thật có tài vận, lúc này trúng số quả thực là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a.”

“ ” Mới vừa còn là ai nói không được mua vé số, hiện tại cặp mắt lại sáng lên, hai tiểu tử cũng sẽ không ngu đến nỗi nói đây là tiền của mình.

“Mẹ lập tức đi mua chút thức ăn ngon mang về, mẹ con chúng ta ba người ăn thật ngon một bữa.”
An Tâm Á vui vẻ chạy ra cửa.

An Tĩnh hướng An Bình giơ ngón tay cái, “Anh hai, anh là thiên tài diễn trò.”

An Bình cười hắc hắc, cam chịu.

Trong lòng hai anh em có chút rối rắm, mẹ đi mua món ăn mặn rồi, dường như hai anh em bọn họ mấy ngày rất thoải mái toàn ăn KFC, tựa hồ không ẹ ít tiền, trong lòng lo lắng, lặng yên, coi như trúng số độc đắc đi, mồ hôi

~~An Bình như một làn khói trở về phòng, móc ra máy tính, An Tĩnh canh giữ ở phía sau nhìn, một hồi lâu, lo lắng nói, “Anh hai, thật muốn đem những hình này phát ra ngoài sao? !”

An Bình kiên quyết, “Phát.”

Bên kia lại truyền tới một đoạn video được chỉnh sửa lại thật tốt, bộ vị mấu chốt toàn bộ được đánh dấu, còn có vài tấm hình, gương mặt rất rõ ràng, biểu tình rất hút hồn.

26. Chương 26: Cùng Nhau Đốc Lòng

Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tĩnh cố kìm nén, “Anh hai, như vậy đối với mẹ có thể hay không không tốt à? ! Mẹ biết có thể đánh chúng ta hay không? !”

An Bình cắn răng, “Chúng ta không nói, không ai biết.”

“.” An Tĩnh im lặng lần nữa.

Bên kia phát tới một chữ: mạnh.

Tâm tình An Bình nhất thời khó chịu trở lại: Đêm 13, người xem cha mẹ ta lửa thế, vui hay không vui? !

Giọng nói rất âm trầm.

Đêm 13 run lên: không dám, Trữ Trữ đại nhân, tiểu nhân đã sớm xóa bỏ tất cả các phần khác rồi, ngoại trừ phần mới vừa gửi tới cho cậu, chỗ này ta không có giữ bất cứ phần nào, xin chồng vó lên trời bảo đảm! !

An Bình: tốt nhất là như vậy! !

Đêm 13:

An Bình mà nổi lên bão tố đến lúc đáp trả là rất kinh khủng khiếp, không chọc thì tốt hơn.

Hắn tốt bụng nhắc nhở: cũng đừng làm cho những thứ này bị tra ra a, cha cậu rất mạnh đó, còn có mẹ cậu nữa nha, ừ, vạn không cần thận bị cô ấy nhìn thấy.

An Bình:

Cậu không lo lắng cái này, chỉ sợ tác hợp không được cha mẹ, dù sao lòng người là thứ khó khăn nắm chắc nhất.

Hai tiểu bảo bối tâm ý tương thông, trong lúc bất chợt có chút phiền muộn. Chỉ mong thời điểm tất cả chuyện xảy ra, tất cả mọi chuyện đều như tính toán ban đầu là tốt rồi, cũng chỉ mong bọn họ biết tất cả, hiểu rõ nỗi khổ tâm của anh em cậu, không nên tức giận.

Nhớ tới đứa bé Trình Khả Khả đó, trong lòng hâm mộ cùng ghen ghét, bọn họ. Thật ra thì rất muốn cùng mẹ cùng cha cùng nhau sinh hoạt.

Chỉ là, không thể cưỡng cầu. Thuận theo tự nhiên a. Lòng có chút chua xót

~~Biểu tình Trình Quân Hạo rất dữ tợn, hung hăng vụn vụn.

Anh cười lạnh một tiếng, nhắm lại hai mắt tỉnh táo hai giây, tay vùng vẫy, sợi dây đứt rời, hoàn toàn thay đổi. Trình Quân Hạo từ trên giường nhảy xuống, quần áo xốc xếch liền kéo cửa ra chạy đến gọi hộ vệ.

Bọn cận vệ giật mình, “Nhị thiếu.”

Trình Quân Hạo sắc mặt âm trầm, “Mới vừa rồi có phải có một người phụ nữ? !”

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, cái gì phụ nữ ? !

“Đi tìm.” Trình Quân Hạo muốn nổi điên, đuổi bọn cận vệ đi tìm một hồi lâu, nơi nào cũng không thấy bóng người? Người phụ nữ kia đã sớm chạy không thấy rồi.

Trình Quân Hạo lần đầu tiên bị người khác đùa giỡn một trận như thế, trong lòng giận dữ, một cú điện thoại gọi trợ lý con muỗi đang xử lý công việc ở bên ngoài kêu trở về.

Con muỗi nghe Trình Quân Hạo nói sự kiện này, cũng có chút kinh ngạc, thậm chí có thể người không biết quỷ không hay tránh né hộ vệ cùng camera tiến vào căn phòng ngủ này? !

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, trong lòng nổi lên tức giận, “Anh hai, anh không có bị thương chứ, có thể là bọn họ phải sát thủ tới hay không? !”

27. Chương 27: Người Nào Lắp Đặt Camera

Trình Quân Hạo vừa nghe hai chữ bị thương này, cực kỳ khó chịu nói, “Không có bị thương, cũng không phải là sát thủ, người đi tra, tên gọi là An Tâm Á, nhất định. Bằng mọi cách phải đem cô ta lôi ra Tra cho rõ ràng lai lịch của cô gái đó, ta muốn tra được cả tổ tông mười tám đời của cô ta”

Về mặt dữ tợn này làm cho Con Muỗi rất kinh hãi, hần run lên, thẳm liếc nhìn Trình Quân Hạo, thấy anh thật không có bị thương mới yên lòng, cũng biết tình thế nghiêm trọng, làm anh nôn nóng sốt ruột.

Nếu hôm nay tới là một sát thủ, hẳn không dám tưởng tượng, tính mạng anh hai có còn hay không? ! Chỉ là, Con Muỗi có chút buồn bực, theo lý thuyết, anh hai bản lĩnh rất cao, làm sao sẽ. Chẳng lẽ bị đối phương dùng sắc đẹp mê hoặc sao ? ! Con Muỗi lập tức bị cái ý nghĩ này của chính mình làm cho kinh hãi, khụ, hẳn bị điên phải không, làm sao lại nghĩ đến khả năng này, ở phương diện này anh hai luôn luôn tự nhiên biết kiểm chế, không thể nào.

Những tên bảo vệ kia cũng thật là vô dụng, tổ tổn cơm gạo, về sau hẳn tự mình bảo vệ an toàn của anh hai còn hơn, Con Muỗi cảm thấy chuyện này tương đối nghiêm trọng, hẳn cau mày nhớ tới tai nạn xe cộ bảy năm trước, cũng rất tức giận, tai nạn xe cộ lần đó, căn bản là quá mức bí hiểm, một chút cũng không tra được là ai làm, nhưng là vì sao, con muỗi tức giận, “Lão tử tra được là ai muốn lấy mạng anh hai, lão tử đem hẳn bầm thây vạn đoạn.”

Ngồi ở trên ghế sa lon sắc mặt Trình Quân Hạo âm trầm, che lại tiểu huynh đệ, rất đau, nhưng rất đáng giận là nó vẫn cứ cương cứng, MD, anh bắt đầu hoài nghi mình có phải BT rồi hay không, mặc dù đang tức giận như thế này nhưng vẫn còn sưng, hận không thể lập tức kéo An Tâm Á qua, hung hăng xử lý cô.

Nội thương này, muốn nói cũng khó mở miệng. Người phụ nữ này, anh nhớ. Ngoan độc.

Ngón trở không tìm được vuốt ve môi mỏng của mình, mùi của cô. Có chút quen thuộc, ngay cả anh cũng không biết vì sao lại chủ động hôn cô, không hiểu.

Con Muỗi phái người đi xem lại camera, phát hiện một vài bộ phận camera bị trộm mất. Con Muỗi tức giận, trong phòng của anh hai lại phát hiện có máy thu hình, Trình Quân Hạo giận không kềm được, “Mẹ nó, tra cho ra là ai chụp ảnh, lão tử phải sử lý hắn.”

Trình Quân Hạo hung tợn nói.

Xảy ra chuyện như vậy, Trình Quân Hạo làm sao còn có tâm tình quay lại hội nghị, phân phó Lâm bí thư kéo dài hội nghị, anh tức giận nằm ở trên sofa nghỉ ngơi, sắc mặt âm trầm, sức lực đầu ngón tay muốn bóp vỡ khay trà bằng đá cẩm thạch

Lâm bí thư giật mình, cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là tổng giám đốc hiện tại tâm tình không tốt, không khí cực kỳ căng thẳng, Con Muỗi cùng bọn họ vệ sắc mặt ai nấy âm trầm. Anh không dám nhiều lời, lập tức đi tuyên bố tan họp.

Sắc mặt đạo diễn Lưu rất khó chịu, thầm nói: “Hiện tại chỉ còn lại nữ chính là chưa có quyết định, dùng Ôn Tâm không phải tốt vô cùng sao, mỗi lần họp, nhưng cũng không đưa ra được nguyên nhân, thời gian này không bằng nhanh chóng khởi động máy quay phim.”

28. Cầm thú bạo phát

Lâm bí thư nghe được, trừng mắt liếc hẩn một cái, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: “Tổng giám đốc tự nhiên có suy nghĩ riêng của mình, đạo diễn Lưu nếu là vội vã mở máy, không muốn đi họp, trực tiếp rời đi CBD cũng được, CBD là thiếu ngôi sao tiềm năng, nhưng không thiếu đạo diễn, tài nghệ giống như đạo diễn Lưu đây đây rầy khắp nơi”

Đạo diễn Lưu giận dữ, mở miệng mắng to, thiếu chút nữa vung nắm đấm lên, bị người xung quanh kéo lại. Lâm bí thư cũng không quan tâm tâm tình của hẩn có tốt hay không, trực tiếp đi xử lý công việc, Lâm bí thư đi theo Trình Quân Hạo cũng đã lâu lắm rồi, lời nói cũng rất biết giữ gìn, hơn nữa anh cũng không ưa chuyện giữa đạo diễn Lưu cùng Ôn Tâm.

Người phụ nữ Ôn Tâm, không phải người lương thiện, không biết bí mật quan hệ với bao nhiêu đối tác của tổng giám đốc, nếu không phải là có cô ở đây, tổng giám đốc cũng không bị làm phiền như vậy, cộng thêm cô lại ưa thích đùa bỡn quá mức, làm cho người khác rất chán ghét.

*

Lâm Khả Nhân xuất hiện tại lầu cuối thì Con Muỗi mặt lộ vẻ khó xử, “Anh hai hiện tại tâm tình có chút không tốt.”

Lâm Khả Nhân thấy không khí khấn trương của mọi người như vậy, cũng cảm thấy khấn trương theo , “Quân Hạo xảy ra chuyện gì? !”

Con Muỗi trầm mặc, biết quan hệ của anh hai với trên danh nghĩa là mẹ kế, nhưng cũng không đại biểu hẩn có thể nói hết sự tình cho cô ta biết, lần trước mới ném qua một lần thua lỗ do cô gây ra, nếu không phải cô bán đứng tin tức, anh hai cùng hẩn hiện tại cũng sẽ không bận rộn như vậy, mệt mỏi. Đối với quan hệ phức tạp của ông cụ cùng với cô, hẩn còn là có điều cố kỵ .

Lâm Khả Nhân thấy Con Muỗi không lên tiếng, nóng nảy, “Tôi muốn gặp anh ấy.”

“Cái này.” Con Muỗi còn đang do dự, cô đã vượt lên trước một bước đẩy cửa ra tiến vào. Con Muỗi cười khổ, nếu không phải bởi vì cô là người phụ nữ của anh hai, hẩn đã sớm không quan tâm ném cô ra ngoài, làm sao mà giờ ngay cả ngăn cản cũng không ngăn được cô, chỉ là không muốn thôi. Hẩn là rất đề phòng người phụ nữ này

Chỉ sợ anh hai phản đối lại tự hại chính mình.

“Quân Hạo.” Lâm Khả vui mừng tự nhiên đẩy cửa ra đi vào, khiêu khích liếc hẩn một cái, phanh đóng cửa lại, Con Muỗi sờ sờ lỗ mũi, có chút khó chịu.

Lâm Khả vui mừng lắc mông đi vào, từ phía sau lưng ôm lấy anh, mềm mại kêu một tiếng, “Quân Hạo, anh đi thăm Khả Khả, cũng không thuận tiện thăm người ta. Người ta rất nhớ anh.”

Động tác Trình Quân Hạo so với suy nghĩ chuyển động còn nhanh hơn, cả người vừa động, ngay tại chỗ kéo cô qua, áp lên trên ghế sofa, khép hờ mắt, kéo lên bộ lễ phục cô, vén lên áo ngủ liền vọt vào. Động tác rất dũng mãnh, rất mạnh mẽ, giống như sói đói đã lâu, điều này làm cho Lâm Khả Nhân rất ưa thích.

28. Chương 28: Cầm Thú Bạo Phát

Lâm bí thư nghe được, trừng mắt liếc hắt một cái, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: “Tổng giám đốc tự nhiên có suy nghĩ riêng của mình, đạo diễn Lưu nếu là vội vã mở máy, không muốn đi họp, trực tiếp rời đi CBD cũng được, CBD là thiếu ngôi sao tiềm năng, nhưng không thiếu đạo diễn, tài nghệ giống như đạo diễn Lưu đây đây rầy khắp nơi”

Đạo diễn Lưu giận dữ, mở miệng mắng to, thiếu chút nữa vung nắm đấm lên, bị người xung quanh kéo lại. Lâm bí thư cũng không quan tâm tình của hắn có tốt hay không, trực tiếp đi xử lý công việc, Lâm bí thư đi theo Trình Quân Hạo cũng đã lâu lắm rồi, lời nói cũng rất biết giữ gìn, hơn nữa anh cũng không ưa chuyện giữa đạo diễn Lưu cùng Ôn Tâm.

Người phụ nữ Ôn Tâm, không phải người lương thiện, không biết bí mật quan hệ với bao nhiêu đối tác của tổng giám đốc, nếu không phải là có cô ở đây, tổng giám đốc cũng không bị làm phiền như vậy, cộng thêm cô lại ưa thích đùa bỡn quá mức, làm cho người khác rất chán ghét.

*

Lâm Khả Nhân xuất hiện tại lầu cuối thì Con Muỗi mặt lộ vẻ khó xử, “Anh hai hiện tại tâm tình có chút không tốt.”

Lâm Khả Nhân thấy không khí khẫn trương của mọi người như vậy, cũng cảm thấy khẫn trương theo , “Quân Hạo xảy ra chuyện gì? !”

Con Muỗi trầm mặc, biết quan hệ của anh hai với trên danh nghĩa là mẹ kế, nhưng cũng không đại biểu hắn có thể nói hết sự tình cho cô ta biết, lần trước mới ném qua một lần thua lỗ do cô gây ra, nếu không phải cô bán đứng tin tức, anh hai cùng hắn hiện tại cũng sẽ không bận rộn như vậy, mệt mỏi. Đối với quan hệ phức tạp của ông cụ cùng với cô, hắn còn là có điều cố kỵ .

Lâm Khả Nhân thấy Con Muỗi không lên tiếng, nóng nảy, “Tôi muốn gặp anh ấy.”

“Cái này.” Con Muỗi còn đang do dự, cô đã vượt lên trước một bước đẩy cửa ra tiến vào. Con Muỗi cười khổ, nếu không phải bởi vì cô là người phụ nữ của anh hai, hắn đã sớm không quan tâm ném cô ra ngoài, làm sao mà giờ ngay cả ngăn cản cũng không ngăn được cô, chỉ là không muốn thôi. Hắn là rất đề phòng người phụ nữ này

Chỉ sợ anh hai phản đối lại tự hại chính mình.

“Quân Hạo.” Lâm Khả vui mừng tự nhiên đẩy cửa ra đi vào, khiêu khích liếc hắt một cái, phanh đóng cửa lại, Con Muỗi sờ sờ lỗ mũi, có chút khó chịu.

Lâm Khả vui mừng lắc mông đi vào, từ phía sau lưng ôm lấy anh, mềm mại kêu một tiếng, “Quân Hạo, anh đi thăm Khả Khả, cũng không thuận tiện thăm người ta. Người ta rất nhớ anh.”

Động tác Trình Quân Hạo so với suy nghĩ chuyển động còn nhanh hơn, cả người vừa động, ngay tại chỗ kéo cô qua, áp lên trên ghế sofa, khép hờ mắt, kéo lên bộ lễ phục cô, vén lên áo ngủ liền vọt vào. Động tác rất dũng mãnh, rất mạnh mẽ, giống như sói đói đã lâu, điều này làm cho Lâm Khả Nhân rất ưa thích.

29. Chương 29: Môi Là Cẩm Kị

“A.” Lâm Khả Nhân mặt đỏ hồng phát ra một tiếng thở nhẹ, ôm thật chặt anh, môi tiều gằn lên, muốn anh hôn cô.

Trình Quân Hạo tránh ra.

Lâm Khả Nhân mắt khép hờ, có một chút thất vọng, nhưng biết là không có ngoại lệ, môi của Quân Hạo luôn luôn là cấm kỵ, dù họ có một đứa con trai, anh vẫn cũng không để cô chạm vào.

Rất nhanh, thất vọng của cô trong lúc anh phía dưới tiến công mà trôi đi, anh hung hăng mãnh liệt mà va chạm, anh phía dưới khai triển càn quét đóa hoa diễm lệ ướt át nhiễm đầy dịch xuân, giống như cánh hoa phiêu đảng ở trong mây.

Trình Quân Hạo nhắm mắt lại, thở hổn hển, người phụ nữ chết tiệt. Thế nhưng đánh ba lần vào huyệt đạo của ta, tôi mà bắt được cô, nhất định làm cô đến chết. Trình Quân Hạo hung tợn nghĩ, làm cũng hung hăng mãnh liệt không dứt, ghê tởm nhất chính là làm cho anh một thân hỏa khí, nếu không phải Lâm Khả Nhân tới đúng lúc, anh nhất định phải lấy tay giải quyết, MD, nghĩ đến đây anh liền không nhịn được muốn chửi tục.

Lâm Khả Nhân kiều mị hí mắt nhìn người đàn ông dũng mãnh này, cô chính là thích sự dũng mãnh của anh, cái mà lão già đó không thể cho.

Cô mừng rỡ, tới dữ dội như vậy, nhất định là rất muốn cô, cô quần càng chặt hơn, muốn cùng anh tan chảy ở chung một chỗ, rất yêu thích sự va chạm kích động mà dũng mãnh này.

“Quân Hạo. Ách a.”

Con Muỗi ở ngoài phòng than thở, tiến vào đã lâu như vậy không ra, dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết đang làm gì. Mẹ nó, người phụ nữ này. Rất biết cách dụ dỗ anh hai, hẳn đã khuyến qua mấy lần, như vậy đối với anh hai không tốt.

Nếu như muốn đấu với lão già, người phụ nữ này cùng với Khả Khả đều là điểm yếu của anh hai, có một Khả Khả đã đủ áp chế rồi, lại thêm người phụ nữ này, Con Muỗi tâm phiền ý loạn, chỉ sợ anh hai tự đã thương mình.

Sau một màn kịch liệt, Trình Quân Hạo nằm ở trên người cô thoải mái thở hổn hển, nhắm mắt lại, vừa nghĩ tới bộ dạng phách lối của nha đầu kia, anh lại vươn lên mạnh mẽ rồi. Vừa nhắc thân, ôm Lâm Khả Nhân hướng giường lớn đi tới.

Lâm Khả Nhân sợ hãi kêu lên, lại vừa phát ra tiếng hô vui mừng, anh quả nhiên là muốn cô rồi, mới vừa làm xong lại cứng lên rồi. Tiếp tục.

Bên trong phòng thanh âm ám muội liên tiếp phát ra, rất không hài hòa.

Trình Quân Hạo hơi mở đôi mắt, người phụ nữ kiều mị phía dưới dần dần cùng với cô gái họ An đó mơ hồ trùng hợp, có cái gì. Tương tự như cảnh tượng nào đó trong đầu anh. Anh khắc chế không được, chỉ hung hăng muốn, mới có thể phát tiết dục vọng tràn đầy trong lòng hiện tại. Ngay cả anh cũng không biết vì sao lại như vậy.

Xuân sắc qua đi, Lâm Khả Nhân hí mắt, thoải mái thở hổn hển, vùi ở trong ngực anh, cười hạnh phúc.

Trình Quân Hạo đột nhiên liền có chút mất mát, có cái gì ở trong lòng vừa trượt mà qua, anh cũng không biết là cái gì, quá nhanh không nắm bắt được. Anh hé mắt, khôi phục lý trí, đẩy Lâm Khả Nhân ra, nhàn nhạt nói, “Về sau tuyệt đối không nên tới công ty cùng nơi này.”

30. Chương 30: Nghiệt Chung, Nghiệt Tử

“Tại sao?” Lâm Khả Nhân sắc mặt trắng nhợt, “Người ta nhớ anh nha, không đến nơi này và đi công ty, đi đâu mà tìm anh? !” Cô không hiểu người đàn ông này làm sao lại thay đổi sắc mặt nhanh như vậy, mới vừa rồi vẫn còn bộ dạng muốn muốn chết ở trong lòng cô, hiện tại sao lại lạnh lùng như vậy.

Lâm Khả Nhân hốc mắt đỏ lên, “Anh mấy ngày trước đi thăm Khả Khả, cũng không gặp em một chút, Quân Hạo, anh có phải hay không trong lòng không có em.”

Trình Quân Hạo đưa lưng về phía cô, giọng nói lạnh nhạt như cũ, “Nếu như cô tới lâu như vậy không đi xuống, lão già đó không phải sẽ sinh lòng nghi ngờ sao.”

Lâm Khả Nhân lại cao hứng , nhảy xuống giường, từ phía sau lưng ôm lấy anh, ” Không cần cái này lo lắng á...em đi đường vòng, lão ta không biết, Hạo, người ta nhớ anh muốn phải điên nha, cũng không cần cần thận như vậy.”

Trình Quân Hạo đột nhiên có chút phiền não, vài ba lời đem Lâm Khả Nhân dụ dỗ đuổi đi, một mình anh ngồi lẳng lặng ngắm người, trong lòng trống trải, cúi đầu nhìn lướt qua tiểu huynh đệ còn muốn ngẩng cao đầu, anh cười khở, cái người phụ nữ chết tiệt đó thật giống như yêu tinh nha, vừa nghĩ tới cô anh vẫn còn muốn, MD, anh không nhịn được nghĩ muốn chửi thề, rõ ràng đã phát tiết thiệt nhiều lần rồi.

Anh không cảm thấy đó là tính yêu, chẳng qua chỉ cảm thấy muốn phát tiết dục vọng của đàn ông mà thôi, anh cùng với Lâm Khả Nhân cũng chỉ là tình cờ đụng hỏa, lại không ngờ tới lại có Khả Khả. Sự thay đổi quan hệ này lại có điểm phức tạp.

Chuyện của anh cùng với lão cha già đã đến lúc tốc chiến tốc thắng rồi, nếu không bị thương sẽ là con trai của anh.

*

Lâm Khả Nhân trở lại đại sảnh, sắc mặt đỏ thắm, sáng bóng mồ hôi, vừa nhìn liền biết mới chịu qua sự khai phá ngọt ngào của đàn ông, cô kiều mị hướng Trình lão lên tiếng chào, “Ông xã, tôi đã trở về.”

Về mặt Trình lão nhàn nhạt, không có trả lời, tiếp tục uống trà. Lâm Khả Nhân cũng không để ý, ông cụ luôn luôn đều là như thế, người đã già đều như vậy, cô ngâm nga bài hát đi lên lầu.

“Mẹ.” Trình Khả Khả vừa nhìn thấy cô trở về liền nở rộ một khuôn mặt tươi cười, mẹ con hai người vào phòng ngủ Khả Khả chơi.

Trình lão trên mặt thoáng qua một ánh mắt hung ác, “Nghiệt chủng nghiệt tử.” Giọng nói âm trầm kinh khủng, một bên Quân gia cũng không nhịn được run lên.

Quân gia, “Lão gia, người trở lại.”

“Đến thư phòng.” Trình lão đứng dậy, vào thư phòng, trên người là khí phách nghiêm nghị. Đi theo phía sau Quân gia còn có một người đàn ông mặt áo đen.

31. Chương 31: Ôn Tâm

“Hôm nay phu nhân đi đến tòa nhà Lê Tinh ở tầng cao nhất, ở đó khoảng bốn giờ.” Người đàn ông mặc áo đen không dám ngẩng đầu, giọng nói một mực cung kính.

“Bóp.” Sắc mặt Trình lão âm trầm đáng sợ, liền bóp nát ly trà tinh xảo trên tay. Nước trà rơi đầy trên bàn, không khí nhất thời yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng nước chảy.

Quân gia cúi đầu, im lặng không tiếng động tới dọn dẹp, những báo cáo như vậy ông đã sớm nghe thành thói quen.

Trình lão lồng ngực nhấp nhô bất định, ánh mắt sắc bén, hồi lâu, mới bình tĩnh xuống, “Quân gia, gọi điện thoại gọi Nhị thiếu gia buổi tối về nhà ăn cơm.”

“Vâng.” Quân gia dọn dẹp cái ly, đứng dậy ra khỏi thư phòng.

Trình lão khẽ ngẩng đầu, khoe miệng lộ ra một nụ cười đáng sợ, nhàn nhạt phân phó người mặc áo đen một số chuyện, Quân gia thu thập xong ly trà quay lại thư phòng thì người mặc áo đen mới ra ngoài, vòng phía sau vườn hoa đi ra ngoài, lặng yên không một tiếng động, như một chiếc bóng.

“Lão gia, trà.” Quân gia cung kính nói.

Trình lão bình tĩnh nhận ly trà, âm trầm cười hai tiếng, mặt mày khó chịu.

“Lão gia, Ôn Tâm tiểu thư mới vừa gọi điện thoại , muốn gặp lão gia.” Quân gia vẫn như cũ cung kính trả lời.

“Hừ, vừa vừa gặp cô ta buổi chiều nay.” Trình lão trầm giọng nói.

*

Khu ngoại ô thành phố A, một quán trà mát mẻ trang nhã trong tòa nhà rất lớn, lầu trên cùng trong một lô ghé khuất Trình lão cùng Ôn Tâm ngồi cùng nhau, bọn họ bình thường gặp mặt đều là tránh tai mắt, lựa chọn chỗ này để đàm nói chuyện.

Ôn Tâm chán ghét ngồi trên người Trình lão, áo nửa lộ, dây áo lót đã sớm bị mở ra, lộ ra một mảng lớn da thịt mềm mại trắng nõn, vấy kéo đến gần lộ cả mông, cô ả rên lên hai tiếng, ngồi trên người Trình lão hơi nhúc nhích, phát ra âm thanh hưởng thụ không hòa hài, vẻ mặt rất kiều mị, mặt Trình lão không chút thay đổi, hưởng thụ sự phục vụ cùng da thịt trẻ tuổi của cô, tay cũng không khách khí gắt gao xoa khuôn ngực mềm mại, một tay khác lưu luyến ôm lấy xoa nắn chiếc mông của cô ta còn tham lam tiến vào vùng giữa hai chân, ngón trở lạng lẽ tiến vào bên trong.

“Ách a.” Ôn Tâm mềm mại cười một tiếng, “Lão gia thật là xấu.”

Ngay sau đó lại ngồi dậy hưởng thụ sự chuyển động Bên trong góc phòng không khí rất ám muội, phản phát không khí dâm dãn.

Hồi lâu chuyện hoàn thành, Trình lão chỉ là ngồi ngay ngắn, áo mũ chỉnh tề, Ôn Tâm quần áo sộc xệch lộ ra cơ thể, nhìn ngon miệng xinh đẹp lạ thường, mặt đỏ hồng, vẫn như cũ ngồi ở bên cạnh Trình lão.

“Nói đi, chuyện gì? !” Trình lão giọng nói lạnh lẽo.

32. Chương 32: Giao Dịch

Ôn Tâm kiều mị cười một tiếng, “Lão gia, người ta là muốn gặp ông chứ sao.”

Trình lão cười lạnh một tiếng, “Bộ nghĩ ta không biết cô suy nghĩ gì sao?” Phụ nữ đều là đồ đê tiện, không có một người nào tốt. Cô ta cho là mình trong công ty quan hệ qua lại cùng với mấy cái lão đạo diễn, người chế tác ông không biết sao? !

Danh tiếng hôm nay của cô, một nửa là ông cho, một nửa là cô cùng những người đó lên giường mà có được, nói trắng ra là một kỹ nữ cao cấp.

Nhưng kỹ thuật quả thật khá tốt, đáng đáp cũng tốt, mỗi lần hầu hạ ông, Trình lão cảm giác rất là thỏa mãn.

“Lão gia thật là xấu.” Ôn Tâm sắc mặt cũng là cứng đờ, đôi mắt rũ thấp nhưng trong con ngươi lộ ra mờ nhạt ánh sáng đùa cợt lại chột lóe lên, rất nhanh che giấu đi.

Mặc dù rất chán ghét lão già này, nhưng trên mặt cô lại không hiện lấy nửa phần suy nghĩ không kiên nhẫn, vẫn như cũ cười nói, “Chuyện lão gia phân phó em đều đã làm rất tốt, có thể hay không cầu xin lão gia cho em một phần thưởng nha, Nhị thiếu gia gần đây muốn kéo em xuống, món tiền khổng lồ đầu tư điện ảnh dành cho nữ chính không muốn dành cho em, muốn bồi dưỡng người mới ra nghề, lão gia, ông giúp em đi, có được hay không, người ta cũng có thể giúp lão gia làm được nhiều việc khác nữa mà.”

Ôn Tâm giọng nói mềm mại, mềm mại nấp vào trong ngực, người nam nhân nào lại không động lòng, nhưng Trình lão thì không, cái dạng phụ nữ gì ông chưa từng thấy qua, đối mặt với người phụ nữ như Ôn Tâm, ông cũng không phải là không thích nhưng, giữ lại cô ta, cũng chỉ là vì muốn khống chế Trình Quân Hạo thật tốt.

“Vậy phải xem xem cô có thể cũng cấp cho ta cái gì.” Trình lão cười lạnh, “Giúp ta làm một chuyện, vị trí nữ chính này sẽ là của cô.”

Ôn Tâm cứng lại, vì được nổi tiếng, vì giữ vững địa vị đứng đầu, cô hy sinh bao nhiêu, lão già này còn không chịu bỏ qua, cứ đấu đá cùng Trịnh nhị thiếu, cũng không thể cứ luôn lôi kéo cô vào cuộc nha, cô rất khó chịu, nhưng mà trên mặt lại không thể không nở nụ cười, “Nói một chút coi là chuyện gì vậy.”

Trình lão nói nhỏ đôi câu, Ôn Tâm sắc mặt biến hóa, “Cái này, cái này. Không phải rõ ràng để cho em cùng Nhị thiếu gia đối đầu sao? !” Cô kinh ngạc, từ trước cho tới giờ đều là ngấm ngầm đấu đá, hiện tại làm rõ ràng như vậy, cô là đứng mũi chịu sao, trực tiếp cầm súng bắn chim, cô không phải là không hiểu đạo lý này, mặt trắng xanh mồ hôi lạnh toàn thân rơi xuống.

Trình lão châm chọc nhìn chằm chằm cô một cái, Ôn Tâm lập tức lông tóc dựng đứng, vì không thể để công sức từ trước đến giờ đổ sông đổ biển, cô chỉ có thể cắn răng đáp ứng.

Trình lão hài lòng cười một tiếng, vẻ mặt lạnh lùng hơi vừa lòng.

*

Trong nhà lớn của Trình gia ánh đèn sáng choang, bên trong lại rất yên tĩnh, Trình Quân Hạo khó chịu cau mày xuống xe, anh vô cùng không muốn trở về nơi này dùng cơm, nhưng là.

Con Muỗi lo lắng, “Anh hai.”

Trình Quân Hạo khoát khoát tay, “Các người đều ở bên ngoài chờ ta.”

Con Muỗi gật đầu một cái, biết Trình Quân Hạo cho dù trở lại ăn cơm, cũng sẽ không quá lâu, anh cùng với ông cụ luôn luôn không hợp nhau.

Trình Quân Hạo vào bên trong, Trình Khả Khả trên bàn ăn tung tăng nhảy xuống, nhào vào trong ngực Trình Quân Hạo, “Anh, anh trở lại? !”

Trình Quân Hạo khẽ mỉm cười, ôm lấy Khả Khả, ngồi vào một bên, nhàn nhạt kêu một tiếng, “Cha, mẹ nhỏ.”

33. Chương 33: Quan Hệ Cha Con

Trình đại thiếu lạnh lùng khế hừ, sắc mặt tái xanh. Lâm Khả Nhân mặt mừng rỡ nhìn Khả Khả cùng Trình Quân Hạo, không che đi chút nào vẻ mặt hưng phấn, Trình lão vẫn như cũ nhàn nhạt, “Ừ, Quân gia, ăn cơm thôi.”

Bắt đầu bữa ăn, như cũ là yên tĩnh, yên tĩnh như tờ, Trình lão không mở miệng, không ai dám đánh vỡ cục diện bế tắc, Trình Quân Hạo cũng không có khẩu vị để ăn, tùy ý ăn hai miếng, có chút không kiên nhẫn, cái này không giống anh lúc bình thường, nhưng là, hôm nay chính là anh không nhận được, “Cha, ông gọi tôi về có chuyện gì? !”

Thật là hiếm thấy, hẳn là có chuyện.

Trình lão không kiên nhẫn, giọng nói uy nghiêm, “Không có việc gì thì không thể gọi anh trở lại ăn cơm sao? Anh là con cháu Trình gia, ...”

Trình Quân Hạo khinh thường cười một tiếng, “Cha, có chuyện gì trực tiếp nói thẳng ra, không cần quanh co lòng vòng.” Ý tứ là những lúc có chuyện cần nói thì không cần ngại ngùng.

“Cần rồi! !” Trình lão sắc mặt tái xanh, bị khiêu khích nổi trận lôi đình, Trình Quân Hạo không biến sắc, chuyện như vậy, đã vô số lần.

Trình Khả Khả sợ hết hồn, mắt sợ hãi liếc Trình lão một cái, cậu là vô cùng sợ ba, cẩn thận hướng Trình nhị thiếu bên cạnh nhích lại gần, một màn này rõ ràng chọc giận Trình lão, hẳn trong mắt dâng lên vạn tượng hỏa hoạn, rồi dùng lý trí ép xuống.

Trình đại thiếu không khách khí, “Em trai, có phải cậu muốn ba ăn một bữa cơm trong lòng cũng không thoải mái phải không? ! Ăn cơm xong rồi hãy nói cậu khó chịu phải hay không? ~”

Giọng điệu của hắn giễu cợt, tức giận, ghen ghét, toàn bộ đều có.

“Lão gia, đừng nóng giận a.” Lâm Khả Nhân cũng bị hù sợ, vội vàng trấn an Trình lão.

Trình Quân Hạo vẫn như cũ ngồi yên như núi, không biến sắc, lão già kia, nhìn ông nhất thời, tuyệt đối về sau không nhìn ông nữa.

Trình lão lạnh lùng hừ một tiếng, trên mặt hơi có tức giận, “Tôi tìm anh về muốn nói với anh hai chuyện.”

Trình Quân Hạo nhú mày, “Nói.”

Trình lão không vui, lại ngăn chặn tức giận, “Chuyện thứ nhất là về chuyện của Khả Khả, nó đã bốn tuổi rồi, có thể đi nhà trẻ rồi, tôi muốn cùng anh thương lượng chuyện chọn vườn trẻ.”

Lâm Khả Nhân sửng sốt, có chút bị giật mình, len lén liếc một cái Trình lão, có chút lộ ra vẻ mặt chột dạ. Trình đại thiếu lạnh lùng cười một tiếng, ông cụ rõ ràng chính là hoài nghi huyết thống của Khả Khả rồi.

Hắn lạnh lùng cười một tiếng, Trình Quân Hạo là nghiệt chủng, Khả Khả không phải là nghiệt chủng của nghiệt tử sao? ! Thật là buồn cười, ba còn cố tình quan tâm cái chuyện hư hỏng này, khiến trong lòng Trình đại thiếu khó chịu.

Chỉ có Trình Quân Hạo bất động như sơn, neho ánh mắt, ông cụ muốn cùng anh thương lượng chuyện Khả Khả đi nhà trẻ? ! Theo lý bình thường đúng là dư thừa, trừ phi lão đã biết.

Mí mắt Trình Quân Hạo hơi thu lại lại, trong lòng liền nghiêm túc suy nghĩ.

“Cha, chuyện của Khả Khả ông làm chủ là tốt, lý thường thì đâu cần phải cùng tôi thương lượng.” Trình Quân Hạo mặt không đổi sắc, giọng nói lạnh lạnh.

Trình lão lạnh lùng cười một tiếng, ánh mắt lóe ra ánh sáng, “Vậy sao? ! Vậy tôi liền làm chủ a.”

34. Chương 34: Ảnh Nude

Trình Quân Hạo do dự một hồi, “Vừa đúng lúc tôi có một người bạn làm hiệu trưởng ở vườn trẻ Song Tinh, nếu ba đồng ý, cho Khả Khả qua bên đó tốt hơn.”

Rốt cuộc vẫn phải thiếu kiên nhẫn a, rất tốt! !

Trình lão gật đầu một cái, “Tốt.”

“Cha, còn có chuyện gì muốn phân phó? !” Trình Quân Hạo thẳng thắn, không chút nào che giấu vẻ mặt lạnh lùng của việc anh cực kỳ chán ghét cái nhà này.

“Nghe nói công ty gần đây đầu tư một bộ phim, nữ chính quyết định chưa? ! Tôi thấy Ôn Tâm cũng không tệ, giao cho cô ta đi.” Giọng nói Trình nhị lão giống như rất bình tĩnh, lại mang theo ý tứ uy nghiêm không cho cự tuyệt.

Trình Quân Hạo nhú mày, ngay sau đó giễu cợt cười lên, “Cha, làm sao ông quan tâm tới nữ chính của một bộ phim điện ảnh vậy? Loại chuyện nhỏ này còn cần ba quan tâm sao, Ôn Tâm dù nổi tiếng thế nào, cũng chỉ là một ngôi sao nhỏ, làm sao lại khiến ba nhọc công quan tâm, cái này không khỏi khiến người ta phải suy nghĩ, chẳng lẽ đúng như lời thiên hạ đồn đại, cha cùng cô ta có loại quan hệ không thể để người khác biết? !”

“Anh hỗn láo!” Trình lão nổi giận dùm dùm, đánh rơi chiếc dưa, phát ra thanh âm bèn nhọn, đem Trình Khả Khả sợ rúc vào trong ngực Lâm Khả Nhân, ngay lập tức phát run.

Trình Quân Hạo liếc Khả Khả một cái, lòng có chút không vui, “Chẳng lẽ không đúng sao?” Trình Quân Hạo cười lạnh, quá khứ Ôn Tâm đúng là nổi tiếng khắp nơi, anh cũng biết là do ông cụ tạo ra, nhưng đây chính là lần đầu tiên chính thức can thiệp, quả thật. Ông cụ gần đây càng ngày càng không muốn làm cho anh yên ổn rồi.

“Tôi nói cô ta chính là cô ta, không cần nói nhảm nhiều như vậy.” Trình lão ngang ngược tuyên bố, không cho cự tuyệt.

“Không được, tôi quyết định nhất định phải bồi dưỡng người mới.” Trình nhị thiếu kiên định vẻ mặt cũng không đổi.

Trình lão giận dữ, vừa đúng lúc bùng nổ, Con Muỗi bên ngoài vội vàng chạy vào, sắc mặt khác thường, ở bên tai Trình Quân Hạo nói thầm một hồi, mặt Trình Quân Hạo liền biến sắc, tức sùi bọt mép, vọt đứng lên, kêu cũng không nghe, liền vội vã chạy ra ngoài.

Mọi người kinh ngạc, Con Muỗi từ trước đến giờ không lỗ mãng thế này xông vào, biểu tình lúc vừa nãy cũng đã nói lên xảy ra chuyện lớn. Đến tốt cùng là chuyện gì? ! Trình lão sinh nghi. Trình đại thiếu cười lạnh một tiếng, “Càng ngày càng không hiểu quy củ, ngay cả chào hỏi cũng không có liền chạy đi.”

“Anh trai.” Khả Khả không tự chủ kêu một tiếng, Trình lão ánh mắt quét qua, Khả Khả sợ cả người run lên, lập tức im lặng. Vẻ mặt Lâm Khả Nhân hướng theo cũng lập tức thu lại.

Nhà lớn Trình gia sau một lúc nặng nề lại phục hồi như cũ.

*

Trình Quân Hạo giận không kềm được, toàn thân tất cả đều là tức giận, “Đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? !”

Con Muỗi cũng mặt lộ vẻ khó xử, đưa cho anh một máy Laptop vào internet, “Anh hai nhìn là biết.”

Trình Quân Hạo mở ra một trang web giải trí lớn, ảnh nude cực lớn của anh trải rộng ở các trang web lớn rất rõ ràng, trần truồng còn có cái người phụ nữ chết tiệt kia nữa, chỉ là bộ vị mấu chốt thì được che mờ, gương mặt cùng vẻ mặt cũng rất rõ ràng, tương đối YD.

Vọt. Lửa giận trong lòng bùng phát, “Chuyện gì xảy ra? !”

35. Chương 35: Bảy Năm Trước

Con Muỗi cũng lo âu, “Có lẽ chuyện camera bị đánh cắp, nhất định là bị người phụ nữ kia lấy đi để làm chuyện này rồi, anh hai, còn có video nữa, cắt một đoạn ngắn.”

Con Muỗi thấy sắc mặt anh không tốt, vội vàng dừng câu chuyện lại, “Em đã phái người tìm cách đóng trang web này rồi, nhưng mới có người hồi báo lại nói mới vừa xóa thì lại xuất hiện trở lại, các trang web này đều bị hacker không chế rồi.”

Trình Quân Hạo tức giận đến mặt nổi gân xanh, thanh âm giận dữ, “Là người đàn bà chết tiệt đó làm? !”

“Chỉ sợ là.” Con Muỗi .

“MD, thế nào còn chưa tìm được cô ta, tăng thêm người tìm cho tôi, đào ba thước đất cũng phải tìm ra cô ta cho tôi, để lão tử lột da cô ta ra.” Trình Quân Hạo bùng nổ, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, muốn phát điên, cái người phụ nữ chết tiệt đó, cô không xong với anh.

Cô ta nhất định là muốn tự mình tạo sự nổi tiếng .

Trình Quân Hạo lãnh lẽo cười một tiếng, phụ nữ có đầu óc, quả nhiên là không chừa thủ đoạn nào, MD, thủ đoạn này mà cô ta cũng có thể nghĩ ra được sao? ! Anh nhếch miệng cười. Tốt, rất tốt, người phụ nữ chết tiệt, chúng ta cũng xem thử.

Con Muỗi phong tỏa trang web, không hiệu quả rất rõ rệt, toàn bộ trang đầu của các tờ báo lớn là xi căng đan của bọn họ, lúc này trán con muỗi liền đổ mồ hôi lạnh, còn bên nào đó, An Bình cười muốn vỡ bụng.

“Ha ha, Lặng Lặng, em nói anh hai có tài hay không, chân thật mà nói nha.” An Bình đắm bàn cười to, “Hắc hắc, soạn ra chuyện xưa cảm động đến chảy nước mắt như vậy.”

An Tĩnh đổ mồ hôi lạnh, “. Ừ, chỉ sợ hai bọn họ biết sẽ lộ da của anh.”

Nhưng chuyện đó không ảnh hưởng tới sự vui sướng trong lòng bảo bối An Bình chút nào. Nhất là khi thấy tin tức trên websites bị hack một lần lại bị cậu hack lại lần nữa, cậu tựa hồ có thể tưởng tượng đến khuôn mặt giận dữ đến nám đen của ai kia, càng nghĩ tâm tình lại càng vui vẻ.

An Tĩnh đổ mồ hôi hột dử dội hơn, nhìn hình ảnh lớn khắp trên websites, vì cha mẹ mình trong lòng tự mặc niệm ~ ~ gào khóc

~ ~Sáng mai sẽ có chuyện hay để xem đây. Mị ha ha. Cậu em An Tĩnh tính tình cũng là tương đối nham hiểm.

Quả thật, sáng sớm ngày thứ hai, (_) An Tâm Á vừa lên mạng tìm việc làm liền ngây ngẩn cả người, mở mạng ra trên websites tất cả đều là tin tức tiêu cực của tiên đầu heo kia, cô vừa mới bắt đầu có chút vui vẻ, nhưng khi nhìn đến mặt người phụ nữ nằm phía trên, cô. Nước mắt liền tuôn rơi ròi.

o()o

Mẹ nó, kẻ nào tài hoa như vậy, thế nào lại chụp được loại hình này? ! Nhất là hình ảnh ánh sáng tạo ra khi hai người hôn nhau, rất tha thiết, như một tình yêu rất thuần khiết, khiến An Tâm Á chịu kích thích thật lớn, “Mẹ nó.”

Trừ chữ này, cô cũng tìm không ra chữ thứ hai để hình dung tâm tình của mình.

Phía dưới hình ảnh tha thiết đó là một đoạn chuyện xưa vô cùng khoa trương, cái này làm An Tâm Á đọc xong cũng phải cảm động đến rơi nước mắt, dĩ nhiên nếu như nhân vật chính không phải là mình, tên đầu heo nào có tài hoa như vậy? !

36. Chương 36: Xi Căng Đan Bùng Nổ

Chuyện xưa là như vậy:

Bảy năm trước, An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo vừa gặp nhau liền yêu nhau, yêu oanh oanh liệt liệt, không thể phân ly, bởi vì một chuyện hiểu lầm, An Tâm Á ra nước ngoài, Trình Quân Hạo đuổi theo cô đến phi trường, ai ngờ trời xui đất khiến, trong lúc chạy xe đến sân bay lại xảy ra tai nạn xe cộ, não bộ bị thương mất trí nhớ, bảy năm sau, cô rốt cuộc trở về, hơn nữa còn là dưới thân phận người mẫu, đầu Trình Quân Hạo trải qua tác động kịch liệt rốt cuộc nhớ lại cô, vì vậy, lại có một chuyện tình yêu cực kỳ lãng mạn bắt đầu.

An Tâm Á nghiêm mặt, dở khóc dở cười.

Rốt cuộc là ai a a a. Quá có tài rồi, làm sao có thể làm cho cái chuyện gian tình này cũng với hình ảnh này hợp lại thành một chuyện xưa thâm tình lãng mạn như vậy chứ? ! Phu nhân. Quá khoa trương rồi, nếu như không phải đang nói đến nhân vật chính là cô, cô chắc cũng cảm động mà khóc lớn.

Vì sao a, vì sao a, rốt cuộc là cái tên khốn kiếp nào làm? ! Chẳng lẽ là cái tên khốn kiếp ngày hôm đó? !

An Tâm Á lặng im, hiện tại cô. Làm thế nào đây? Ra ngoài đi mua thức ăn cũng không dám, vì sao lại khổ cực như vậy ? Vì sao a, vì sao à? !

Nhìn vào tin tức ngày thứ hai, khoe miệng Trình Quân Hạo giật giật, gương mặt vắn vẹo một cách dữ dội.

Chuyện xưa giả tạo như vậy, rốt cuộc là ai tung ra ngoài? ! Anh phái Con Muối đi thăm dò, các tòa soạn báo toàn bộ nói là có người làm xong gửi cho bọn họ, biểu tình Trình Quân Hạo lại càng thêm dữ tợn.

Cái người phụ nữ chết tiết đó, anh âm thầm oán hận, phụ nữ có tâm kế đến vậy. Làm sao có thể đơn giản, hơn nữa kỹ thuật hacker cộng thêm năng lực bịa đặt chuyện xưa của cô, cũng làm cho anh không nhìn được nghĩ muốn quồn nắm đấm vào ai đó, cô gái này, rất khiến người ta chán ghét, nhưng. Cũng rất có tài.

Hiện tại trên internet tất cả đều là xì căng đan về anh, còn có chuyện xưa cùng thân thể của cô, bay đầy trời.

Kinh nghiệm người mẫu của cô gái này cũng bị đào lên, nhưng biểu hiện xuất sắc khi làm ở Anh quốc, còn kèm theo rất nhiều hình ảnh đẹp ở trên mạng, vóc người cân đối, khuôn mặt biểu cảm, gương mặt ngây thơ, khiến ọi người đều chung một ý nghĩ, nhanh chóng muốn biết cô là người nào. Cái này so với bất kỳ hoạt động tuyên truyền nào cũng còn hiệu quả hơn. Chỉ có điều lợi dụng Trình Quân Hạo anh.

Trình Quân Hạo càng thêm khó chịu, vẻ mặt càng khó coi. Con bà nó, hiện tại trong đầu anh tất cả đều là bộ dạng của cô khi nằm trên giường bị anh hôn ý loạn tình mê.

Đúng là điên rồi, trúng tà rồi.

Anh cắn răng, gọi Con Muối, gương mặt đen sạm, hỏi, “Lập tức xóa hết mấy tin tức này cho tôi, nếu không.” Ánh mắt anh rất đáng sợ.

Con Muối cũng lau mồ hôi, “Anh hai, này dường như có chút khó khăn. . . .”

Trình Quân Hạo trừng mắt liếc hẩn một cái, “Vẫn không tra được địa chỉ IP? Vẫn còn chưa tìm ra người? ! Nhân viên kỹ thuật của công ty làm ăn kiểu gì vậy hả, làm sao ngay cả việc này cũng làm không được? !” Anh tức giận thở gấp, “Nói cho bọn chúng biết, niêm phong những tin tức này, nếu không toàn bộ đều bị đuổi ra khỏi quốc tế CBD, đi ra ngoài xin cơm ăn đi.”

37. Chương 37: Khoa Trương Đền Đáng Sợ

Con Muối sờ sờ mũi, “Cái này. Hiện tại mục tin tức này lượng xem đã đạt tới hai tỷ lần, hơn nữa. Chuyện này ai cũng đều biết cả rồi, nếu tin tức đột ngột bị xóa mất, cũng rất không bình thường, hơn nữa.” Cũng khó mà xóa được, dù sao miệng lưỡi công chúng rất là đáng sợ. Con Muối nhìn qua hình trên tờ báo, âm thầm ngẫm nghĩ một lúc, bảy năm trước. Bảy năm trước, phát hiện cô gái này có chút cực kỳ quen thuộc.

Trình Quân Hạo tối mặt, “Cô gái này.” Anh nhất định phải tìm ra cô, nhưng phải làm thế nào? ! Trình Quân Hạo lần đầu tiên cảm giác mình mất đi sức phán đoán, hiện tại anh hoàn toàn ở trong hỗn loạn, hồi lâu, mới âm hiểm cười một tiếng, “Xóa không hết sao? ! Tốt, rất tốt. Phát một mẫu tin tức cho tôi, tôi muốn tự mình tìm được cô ta.” Lợi dụng lực lượng công chúng.

Cô muốn nổi tiếng, tốt, tốt vô cùng, anh sẽ để cho cô nổi như cồn, hơn nữa còn lời được cô ta tới CBD. Anh nghĩ ra một kế sách để chinh cô.

Con Muối lạnh sống lưng , cảm giác sự nham hiểm của hai người đều là kẻ tám lạng người nửa cân? ! Quá đáng sợ.

Không biết mục đích của Trình Quân Hạo là gì, nhưng những ngày sau lại có một tin tức vô cùng kịch tính được tung ra, các công ty truyền thông lớn, Internet, tòa soạn báo, đầu đường trên các màn ảnh của thành

phố A xuất hiện một người đàn ông vô cùng quyến rũ, mặt mày u buồn, phía dưới phụ họa thêm một hàng chữ: Tâm Á, mau trở lại đến bên cạnh anh.

Một tin tức khác lại tung ra muốn treo giải thưởng cho ai cung cấp tin tức của cô gái này, giải thưởng là một vạn, trực tiếp dẫn người đến CBD, mười vạn.

Dòng chữ này khiến người ta phải rơi lệ, quá cảm động rồi.

Lại không nói có bao nhiêu là tiền, mấu chốt là công chúng cảm thấy Trình Quân Hạo đột nhiên quá si tình, ai cũng muốn góp phần tham dự vào câu chuyện này, trong lòng mọi người lúc này đều rất cảm động, hận không được lập tức đem hai người tình cảm sâu nặng bị chia cách bảy năm cột chung một chỗ.

Khoa trương đến mức làm người ta đáng sợ.

An Tâm Á lại một lần nữa hoàn toàn muốn rơi lệ, a a, tại sao có thể như vậy? ! Hiện tại cô. Bị đuổi giết rồi, xong rồi, xong rồi a. Người đàn ông này thật rất đáng sợ, ngay cả việc ra ngoài mua thức ăn cô cũng không dám.

An Tâm Á lần đầu tiên cảm thấy bất lực vô cùng.

An Bình tốt bụng đi tới vỗ vỗ đầu của cô, làm bộ an ủi, “Mẹ, không có việc gì đâu, dù xảy ra nhiều chuyện như vậy, nhưng bảo bối sẽ luôn ủng hộ mẹ.”

An Tĩnh không tìm không phổi, giống như có mục đích tới nói một câu, “Mẹ, bảy năm. Con cùng anh hai sáu tuổi.”

An Tâm Á cứng đờ, lập tức rống to, “Không phải, cái chuyện xưa này là bịa đặt, giả tạo. Con mù nó, nếu để cho ta biết rõ là người nào soạn ra, ta nhất định lột da hắn.” An tâm Tâm Á cắn răng nghiêng lợi, ánh mắt hừng hực thiêu đốt.

An Bình cùng An Tĩnh giật mình một cái, âm thầm lau mồ hôi. An Tĩnh âm thầm nhìn An Bình nâng lên ngón tay cái, một chiêu này, đích xác là cao, chỉ là, xác thực cũng quá hung ác đi.

38. Chương 38: Ngày Đầu Tiên Đi Nhà Trẻ

An Tâm Á lại không có ngờ tới trận phong ba sắc mùi giả tạo này lại làm cho cô nổi tiếng ngoài ý muốn, lý lịch đời tư của cô bị đào ra hết, phơi ra trước mặt công chúng, cũng là một cơ sở rất tốt. Dù sao quá khứ xuất sắc của cô đều là ở Anh quốc, trong nước biết rất ít, hiện tại vụ xì căng đan này cũng giúp cô được toại nguyện. An Tâm Á đỡ khóc đỡ cười, bảo bối An Bình thật là nói không hề sai, có lúc không thể đi bằng con đường tầm thường, dù có hiệu quả, nhưng thật rất đáng sợ.

Mặc dù vậy, An Tâm Á tình nguyện không muốn hiệu quả đến như vậy, nhất là đối tượng ấy là anh. Người đó, vì sao anh lại là tổng giám đốc của CBD a, vì sao lại có chuyện xui xẻo như vậy xảy ra? ! (Bị hai đứa con gài chứ sao nữa chị =)))

Nếu đổi lại là một người đàn ông khác, cô nhất định vì nổi tiếng mà nhào tới làm một đêm đại chiến 30 hiệp rồi, làm sao sẽ dẫn đến chuyện như vậy được chứ? ! An Tâm Á khóc không ra nước mắt. Cô đột nhiên lạnh người, nếu cô đột nhiên xuất hiện ở trước mặt công chúng, hai bảo bối của cô sẽ không bị moi ra luôn chứ? ! Không cần, cô hít thở không thông một hồi, cô không thể để cho người đàn ông kia biết đến hai bảo bối, tính tình của anh là có thù tất báo, nhất định sẽ cướp đi hai anh em bọn họ. An Tâm Á sợ, dặn dò An Bình, “Về sau. Cả ba mẹ con ít đi ra ngoài một chút.”

An Bình An Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, bày tỏ trầm mặc, =.= ! Chẳng lẽ mẹ không muốn tìm việc làm luôn sao? ! Quả nhiên chột dạ là rất đáng sợ. Mẹ, mẹ càng như vậy, hai anh em bọn họ càng biết đến sự hiện hữu của người đó. Lại càng muốn ẹ cùng người đó có một kết quả tốt, bất kể bảy năm trước xảy ra chuyện gì.

Lâm Khả Nhân nhìn trang báo trước mặt của ngày hôm nay, mắt hờn chốc lát. Nụ hôn của anh kinh tâm động phách, dành ột người phụ nữ xa lạ. Mặt của anh cực kỳ dịu dàng, cũng là dành cho người phụ nữ xa lạ này, vậy anh đã yêu rồi sao? ! Có phải hay không cũng là dành cho người phụ nữ này? !

Lâm Khả Nhân trong lòng chợt đau đớn. Những ngày qua trên báo đều là hình ảnh tha thiết này của anh, cứ liên tục đâm vào lòng cô rất đau, còn có thâm tình hy vọng của anh trên internet, Lâm Khả Nhân đột nhiên sợ. Đây không phải, là sắp mất đi anh? !

Không, không, cô còn có Khả Khả, nhớ lại chuyện của cô cùng anh trải qua sáu năm qua, cô là không cách nào có thể thay thế được , nhất định không cách nào thay thế được .

Lâm Khả Nhân dần dần thở bình thường lại, không nhịn được gọi cho anh một cú điện thoại, nhưng không ai bắt máy, Lâm Khả Nhân kinh hãi một hồi, tâm lạnh, anh. Hôm nay rất bận sao? !

Nhưng là, nhưng là, cô không có lý do gì để có thể đi tìm anh, có thể hôm nay không thích hợp hay không? !

Một hồi do dự.

Trình Khả Khả chạy chậm tới, “Mẹ.”

Lòng Lâm Khả Nhân được an ủi một chút, ôm lấy thân thể nho nhỏ mềm mại của cậu, “Bảo bối, mẹ đưa con đi nhà trẻ có được hay không? !”

“Ừ.” Trình Khả Khả ánh mắt hướng lên cười một tiếng, hai lúm đồng tiền thật đáng yêu, “Anh trai đâu rồi, con cũng muốn anh trai theo cùng con.”

39. Chương 39: Nhiều Lo Lắng

Lâm Khả Nhân bật cười, “Được được, mẹ nhắn tin cho anh con, để xem anh con có rảnh rồi hay không nha.”

Lâm Khả Nhân gửi tin nhắn đi: Em đưa Khả Khả đi nhà trẻ, anh có rảnh cùng đi không? !

Hồi lâu, không có hồi đáp.

Lâm Khả Nhân sợ hãi một hồi, nửa giờ trôi qua, rốt cuộc có điện thoại gọi tới, Lâm Khả Nhân kích động nhận cuộc gọi, “Alo, Quân Hạo.”

“Tôi hôm nay không đưa Khả Khả đi được, bên vườn trẻ kia đã sắp xếp xong xuôi, cô dẫn nó đi, viện trưởng sẽ trực tiếp đón hai người, hôm nay tôi có rất nhiều chuyện, ngày mai nếu rảnh rồi sẽ đưa Khả Khả đi nhà trẻ.” Thanh âm lạnh nhạt, luôn luôn lạnh nhạt, không giải thích thêm bất kỳ lời nào, liền cúp máy.

Lâm Khả Nhân mất mắ một mảnh, nhìn Khả Khả kéo cô, cô mới cười lên, nụ cười có chút miễn cưỡng, “Mẹ cùng con đi nha, ngày mai anh trai sẽ đưa Khả Khả đi.”

“Thật tốt quá.” Trình Khả Khả vỗ tay, rất vui sướng, cậu quá nhỏ, không biết sự rối rắm của người lớn, không thấy được Lâm Khả Nhân ẩn chứa đau đớn trong mắt.

*

Vườn trẻ Song Tinh.

Trong phòng trẻ Trình Khả Khả sợ hãi nhìn chung quanh, ánh mắt lại không rời đi Lâm Khả Nhân đang đứng ngoài phòng, viện trưởng an ủi cô, “Đứa bé mới bắt đầu đều là như vậy, chờ cậu bé quen thuộc với các bạn trong lớp sẽ không còn sợ nữa, giáo viên của chúng tôi cũng nói là như vậy , giáo viên của lớp này là ưu tú nhất trong vườn trẻ của chúng ta, nhất định sẽ làm cho đứa bé vui vẻ, phụ nhân xin yên tâm.”

Lâm Khả Nhân gật đầu một cái, mắt nhìn Trình Khả Khả, nhưng tâm trí không biết bay đến nơi nào, viện trưởng thấy cô không nói lời nào, cũng không biết được suy nghĩ của cô, không thể làm gì khác hơn là cười theo.

Một đứa bé của một gia đình như vậy đến đây học, vườn trẻ của bọn nhất định phải coi chừng hầu hạ, nếu không, chịu không nổi.

Trình Khả Khả quay đầu lại lại nhìn thấy một đôi song sinh tò mò nhìn mình chằm chằm, cậu sợ hãi là không dám nói lời nào, chỉ là cũng nhìn bọn họ, An Bình khẽ mỉm cười, “Tôi tên là An Bình, đây là em trai tôi An Tĩnh, tên cậu là gì vậy? !”

“Tôi tên là Trình Khả Khả.”

Ba người nhất thời thân thiện, Trình Khả Khả bởi vì có người cùng cậu nói chuyện cùng chơi, khuôn mặt nhỏ nhắn liền hồng hào trở lại, rất hưng phấn.

Cặp song sinh trong lòng thở dài, em trai của bọn họ a, thật sự là em trai, đáng đáp rất giống bọn họ, nhưng là, cũng không thể chán ghét được. Nhưng lại có chút ghen tỵ với cậu có được tình yêu của cha.

Quả thật là nghiệt duyên, lại cùng nhau học chung một vườn trẻ, còn chung một lớp. Bọn họ mới vừa quyết định chọn học tại nhà trẻ này, thì Trình Khả Khả cũng liền tới nhà trẻ này học. Duyên phận này, rõ là.

Lâm Khả Nhân ở bên ngoài nhìn kinh hãi, hai cậu bé đó biểu cảm và khuôn mặt cùng Khả Khả rất giống nhau. Cũng giống cả anh ấy nữa, làm sao lại như vậy? ! Cô liếc mắt, quay đầu lại hỏi viện trưởng, “Hai cái đứa bé này là con cái nhà ai? !”

40. Chương 40: Cùng Đường

Viện trưởng thấy thần sắc của cô không đúng, vội vàng nói: “Hai người bọn họ có vấn đề gì sao? ! Anh em bọn họ mới từ nước ngoài trở lại, vốn là được sắp xếp ở lớp nhỏ hơn, nhưng tôi thấy bọn họ rất thông minh, nên đem bọn họ sắp xếp vào lớp này, nếu phụ nhân không thích, tôi có thể chuyển bọn họ đi.”

Lâm Khả Nhân lắc đầu một cái, nhìn biểu tình Khả Khả vui vẻ như vậy, cô không hạ được quyết tâm. Khả Khả ở nhà vẫn sợ hãi, không dám nói chuyện lớn tiếng, không dám chơi đùa, ở chỗ này, ngược lại giống như rất vui vẻ.

Cô thất hồn lạc phách bước lên xe, trong óc tất cả đều là hình ảnh hai khuôn mặt kia, sẽ không, nhất định sẽ không, chỉ là giống như mà thôi, giống nhau mà thôi. Trong óc lại xuất hiện khuôn mặt thâm tình trên báo, cô ghen tỵ muốn nổi điên, chỉ cần vừa nghĩ tới niềm vui khi nằm bên dưới anh cô lại muốn nổi điên, không nhịn được muốn lái ô-tô đi tìm anh, nhưng cô cứng rắn nhịn xuống, đi chất vấn sao? ! Đi gặp người phụ nữ kia, không, không đúng, mấy ngày qua báo chí vẫn đăng tin tức tìm kiếm như cũ, người phụ nữ kia vẫn chưa có tìm được, cô nhịn lại, đến thời cơ. Lại nói.

Huống chi hai đứa bé kia cũng không nhất định có quan hệ với cô gái đó.

Bên này Trình lão nhìn tờ báo, diện mạo âm trầm, ánh mắt lạnh lẽo, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Quản gia thông báo đi vào, “Hôm nay phụ nhân đưa tiểu thiếu gia đến vườn trẻ Song Tinh.”

Trình lão khẽ mỉm cười, đột nhiên hung ác nói, “Tốt, rất tốt, tôi muốn bẻ gãy một cái cánh này của tên nghiệt chủng.”

Quản gia kinh hãi, mặt lại không lộ ra chút thay đổi, Trình lão lướt mắt nhìn ông, thần nhiên nói: “Lão quản gia, người cũng sống ở Trình gia mấy thập niên rồi, có một số việc, chỉ cần theo như ta nói đi làm là tốt rồi.”

“ Vâng ” Quân gia cả kinh, vội vàng thu lại suy nghĩ.

“Ừ.” Trình lão trầm ngâm một lúc, liền cười lên, “Gần đây nó rất bận, như vậy cũng tốt. Không có cách nào mà nó có thể chuyên tâm. Ha ha.” Tiếng cười kinh hãi, làm người ta rợn cả tóc gáy, rất đáng sợ.

*

Mấy ngày nay, An Tâm Á rất muốn nổi điên, cô thật muốn cắn răng nghiêng lợi, người đàn ông này làm sao mặt có thể dày đến như vậy ở trước ống kính dùng vẻ mặt thâm tình như vậy để khiến cho cô tự chui đầu vào lưới sao? !

“A a.” An Tâm Á mắt không chế thét chói tai, trong lòng bàn tay vò tờ báo thành một mảnh nhỏ, vụn vò đến nát bầy.

Cô thật là bị chọc giận điên rồi, tên khốn kiếp này tại sao có thể làm như vậy đối với cô, anh ta làm như vậy không phải muốn ép cô đến con đường cùng sao? ! Hiện tại cô không có cách nào ra ngoài tìm việc làm, chỉ có thể ở trong nhà làm ổ ngủ đông, tiếp tục như vậy nhất định sẽ đói chết.

Chẳng lẽ? ! Cô lại muốn tự chui đầu vào lưới? !

Nghĩ đến đây, tim An Tâm Á muốn ngừng đập, hiện tại biện pháp duy nhất chính là chuyện tới đâu hay tới đó.

An Bình cùng An Tĩnh từ vườn trẻ trở về liền nhìn thấy bộ dạng An Tâm Á ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi với biểu tình tràn đầy bi phẫn này, thần sắc kia nhìn giống như muốn ăn thịt người.

“Mẹ.” An Tĩnh giật mình thất thanh kêu to.

An Tâm Á vô lực xoay đầu qua, một bộ mặt xám mảy tro.

41. Chương 41: Hai Tiểu Quỷ Đòi Nợ

An Bình nhún vai, dường như không để ý hỏi, “Mẹ, mẹ lá làm thế nào mà đắc tội với hần à nha? ! Hần nhất định phải làm như vậy đối với mẹ? ~”

Một câu nói nháy mắt giết An Tâm Á, An Tâm Á muốn giải thích nhưng cũng vô lực, cô lắc đầu, “Lỡ chân dẫm lên đuôi heo rồi, bây giờ bị heo dả kích.”

An Bình cùng An Tĩnh dĩ nhiên là biết chuyện gì xảy ra, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, hôm nay nhìn thấy Trình Khả Khả, cậu đến sự thương yêu mà Trình Quân Hạo dành cho cậu, bọn họ càng muốn nhanh chóng hơn được ở bên cạnh cha.

Vì vậy, An Bình giục giây cô, “Mẹ, bắt kể mẹ trước kia đối với hần làm cái gì, mẹ bây giờ cũng chỉ có thể vào CBD làm việc, nếu không mẹ con chúng ta thật sự phải chết đói, sớm một chút đến đó, còn có thể làm cho hần nhanh hết giận.”

=.=! !

An Tâm Á rồi lệ, “Hai bảo bối, các con thật muốn đem mẹ đưa vào hang hổ? ! Tên biến thái đó bắt kể chuyện gì cũng có thể làm được.”

An Bình cười híp mắt, “Không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con? ! Mẹ, mẹ đành phải nhẫn nhục.” Ánh mắt thương xót của cậu, làm cho sự bình tĩnh của An Tâm Á bay biến mất, cô thế nào lại sinh ra hai bảo bối không có lương tâm? !

Nhưng cũng giống như lời An Bình nói, chuyện tựa hồ cũng đã đến tình cảnh khó giải quyết rồi? !

Nhưng An Tâm Á trong lòng rối rắm, rốt cuộc mấy cái tin tức đó là ai làm ra? ! Thật chẳng lẽ chính là anh? ! Bất kể như thế nào, cũng phải đi tìm anh tính sổ.

An Tâm Á quyết định không như con rùa đen rúc đầu nữa, né mấy ngày cũng không phải là biện pháp, còn muốn kiếm tiền ăn cơm, thay vì bị mấy người đi đường bắt được dẫn đi CBD, không bằng chính cô đi tìm anh, con mụ nó.

“Vậy mẹ sẽ đi tìm hân.” An Tâm Á rơi lệ.

An Bình hì hì cười, “Mẹ yên tâm a, con cùng Lăng Lăng sẽ chăm sóc tốt chính mình, mỗi ngày sẽ đúng giờ đi học, sẽ tự mình làm cơm giặt quần áo, mẹ, mẹ không được để thua kém người khác.”

An Tâm Á, “.”

Sao cảm giác giống như bị anh em bọn họ đá cô ra khỏi cửa vậy? !

An Tĩnh cũng cười, “Mẹ, mẹ phải làm ra tiền nhiều hơn, mua KFC, làm ra tiền nhiều hơn cho con với anh hai đóng học phí.”

An Tâm Á, “. Hai người các người là tiểu quỷ đòi nợ.”

*

CBD quốc tế, tầng cao nhất, phòng làm việc tổng giám đốc, Trình Quân Hạo đang phiền lòng khiển trách quản lý bộ phận kỹ thuật, tâm phiền ý loạn, “Cứ tiếp tục như vậy, một nhóm người các người, cút đi hết cho ta.”

Anh kéo kéo cà vạt, vô cùng khó chịu.

Quản lý bộ phận kỹ thuật rơi lệ, “Tổng giám đốc, không phải kỹ thuật chúng tôi không giỏi, mà là đối phương quá xuất sắc, chúng tôi những cái này. Cho dù xuất thân chánh thống, đại học danh tiếng hàng đầu, cũng không phải là đối thủ.”

Trình Quân Hạo giận, “Mình tài nghệ không bằng người, còn muốn kiếm có? !”

“.” Quản lý bộ phận kỹ thuật lặng yên, lần này. Từ trước tới nay, cái này là đại hạn lớn nhất, lại còn là chuyện tình của tổng giám đốc.

“Đi ra ngoài.” Trình Quân Hạo giận dữ.

Quản lý bộ phận kỹ thuật ảo não đi ra, mồ hôi đầm đìa.

Con Muỗi nghiêm mặt, nói: “Anh hai, chuyện này cũng không thể trách nhưng người bên bộ phận kỹ thuật, quả thật chuyện này rất quỷ dị.”

42. Chương 42: Tự Chui Đầu Vào Lưới

Trình Quân Hạo nhú chặt lại chân mày, không lên tiếng, đích xác là như thế, bộ phận kỹ thuật CBD tất cả đều là những người xuất sắc do anh nặng lương lời về, từng người đưa ra ngoài đều là nổi tiếng, ở quốc nội khó gặp địch thủ, lần này, có tài năng như vậy, đây tất cả, thật sự là người phụ nữ kia làm sao? ! Anh đối với cô càng ngày càng hiếu kỳ rồi. Một loại cảm giác thất bại chưa bao giờ có, chẳng biết tại sao, một màn này có một chút quen thuộc.

Trình Quân Hạo hiện tại vô đầu bức tóc, trải qua chuyện này anh cảm thấy, giận dữ đến muốn tổn thọ tận mười năm.

Điện thoại vang lên, tiếng chuông ở không gian im lặng trong phòng làm việc tổng giám đốc có vẻ bén nhọn lý kỳ đáng sợ.

Trình Quân Hạo giận không kềm được, giận dữ bắt máy, thư ký thanh âm nhún nhủ đến trong lỗ tai anh, “Điện thoại của tiếp tân nhấn tổng giám đốc, nói là chuyện An Tâm Á.” Lâm bí thư cũng có chút không thể tin.

Trình Quân Hạo con người nhú lại, sâu thẳm không dứt, “Nhận đi vào.”

Giọng nói mềm mại của tiếp tân truyền đến, có vẻ có chút kích động, lại có điểm sợ hãi, “Tổng, tổng giám đốc. An, An tâm Á tiểu thư ở phía trước sảnh nơi này.”

Trình Quân Hạo vọt từ trên ghế nhảy lên, cũng không nói chuyện, chạy như điên ra phòng làm việc, giống như một trận gió.

Con Muỗi sờ sờ lỗ mũi, im lặng.

“Uy. Tổng, tổng giám đốc.” Cô gái tiếp tân thấy nửa ngày không có phản ứng, cũng không dám cắt đứt, chỉ là thận trọng hỏi, Con Muỗi nhận lấy điện thoại, “Nói cô ấy đợi ở bên dưới.”

“Vâng.” Tiếp tân cúp điện thoại, mồ hôi lạnh đổ toàn thân. Gần đây không khí trong CBD cực kỳ căng thẳng, người người cảm thấy lo lắng, bởi vì CBD có chuyện lớn xảy ra, sắc mặt tổng giám đốc mỗi ngày rất không tốt, điều này làm cho bọn họ cũng không tốt được. Cô thận trọng liếc mắt nhìn An Tâm Á, cười híp mắt nói: “Tổng giám đốc nói chị chờ một chút, mời đến ghế sa lon bên kia ngồi một chút, tôi sẽ mang cho chị một ly trà.”

An Tâm Á đang muốn cảm tạ, đột nhiên thang máy “Đing.” mở ra, một trận gió thổi qua, chớp mắt liền bị kéo vào thang máy.

Tiếp tân ngẩn người một hồi, tay cứng duy tư thế mời An Tâm Á đến ghế sa lon ngồi, buồn bực, mới vừa. Một trận gió nhỏ là tổng giám đốc? !

A a, có gian tình gì hay không? !

Hồn hển.

Thang máy chạy bằng điện đóng cửa lại, Trình Quân Hạo mắt không rời cô, nhấn lầu trên cùng, thang máy từ từ đi lên, hai người đều không nói chuyện, chỉ còn lại tiếng hít thở trong thang máy, An Tâm Á cảm giác một chút hít thở không thông, người đàn ông này, ánh mắt nhìn cô bây giờ, là rất kinh khủng.

Dường như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy, không khỏi quá đáng sợ, không chỉ là dục vọng, còn có thứ khác, cô nhìn không ra.

Trình Quân Hạo tiến một bước tới gần cô, dán chặt vào cô, giữa hai người khe hở nhỏ đáng sợ, anh nhìn cô đe dọa, đưa tay nâng cao cằm của cô, lạnh lẽo mở miệng, “Cô gái, mục đích của cô đạt tới rồi, bây giờ sao còn dám xuất hiện ở đây? Không sợ chết sao? !”

Cô cũng có thể đoán được anh có rất nhiều tức giận, lại vẫn dám chủ động xuất hiện, chẳng lẽ. ? ! Trình Quân Hạo giận dữ, lại muốn tới lợi dụng anh? ! Mẹ nó, trong lòng của anh cực kỳ khó chịu.

43. Chương 43: Còn Dám Tới Đòi Tiền?!

An Tâm Á cười gượng cứng ngắc, ngón tay có chút run run, “Cái này. Ha ha. Tôi sợ sẽ chết chứ, chỉ là, ngộ nhờ thật phải chết, anh có thể đem mười vạn đưa trước cho tôi hay không.”

“Cái gì mười vạn! ?” Trình Quân Hạo tức điên.

“Chính là tiền treo giải thưởng.” An Tâm Á híp mắt, trong lòng thầm tính toán.

Trình Quân Hạo một hơi thiếu chút nữa nghẹn chết, ngón tay đột nhiên dùng sức, nhìn cô mím lại cái miệng nhỏ nhắn, một cổ hỏa khí ngàn ngạt toát ra, không nói lời nào hôn lên môi của cô, áp bức dùng sức.

Còn dám tới gặp anh đòi tiền? ! Trình Quân Hạo bị ép điên rồi, mấy ngày nay. Người phụ nữ này, thật không biết sống chết.

“Ừm ừm.” An Tâm Á trong nội tâm bị phần, tên cầm thú này, làm sao lại đột nhiên hôn cô? ! Ô ô. Cô giãy giụa, tay lại bị anh đè lên vách thang máy, cô vô lực a.

Khoảng cách giữa hai người thu nhỏ lại đến không còn gì, rốt cuộc không khí thở cũng không có, An Tâm Á một hồi bị ai, xong rồi, đưa tới cửa chính là cho hắn ăn.

Hồn hển, hồn hển. Tiếng hít thở nặng nhọc, tròng mắt đỏ sẫm chỗ sâu nhất ẩn chứa khát vọng, An Tâm Á nhìn thấy mà ghê.

Trình Quân Hạo gắt gao chiếm lấy môi của cô, anh không biết, chuyện này giống như là theo bản năng, thấy cô di động cái miệng nhỏ tràn đầy tính toán, anh liền muốn nuốt cô vào trong bụng. Tiêu hóa hết.

Cô gái này, mê hoặc người đến đáng chết.

“Đing.” Cửa thang máy mở ra, bên ngoài thang máy Con Muỗi trợn mắt hốc mồm, vội vàng thừa dịp anh còn chưa có phản ứng kịp thì nhanh nhẹn chuồn mất.

Ách, tình huống này, phát triển có chút khiến người ta ngoài ý muốn chứ sao.

Trình Quân Hạo xoa nắn thân thể nhỏ nhắn của cô, kéo cô vào phòng làm việc tổng giám đốc, có trời mới biết, anh dùng bao nhiêu hơi sức để nhấn nháy, mới không có lập tức đem cô nuốt luôn vào bụng, trời mới biết. Anh dùng bao nhiêu tự chủ, mới có thể nhịn được không chiếm lấy cô, vì chút, Trình Quân Hạo tâm phiền ý loạn, anh thế nào ở trước mặt cô, lại cứ như vậy.

Anh kéo kéo cà vạt, có vẻ tàn ác âm ngoan đáng sợ, ném cô lên trên ghế sofa, lùi lại một bước, cắn răng giậm dữ hỏi, “Cô còn dám tới? !”

An Tâm Á tâm lo lắng trực nhảy, thân thể yếu đuối vô lực, mặt đỏ tới mang tai, mắt sáng tỉnh táo, Trình Quân Hạo nhìn nuốt nước miếng một cái, Mie nó, anh thật muốn lập tức sẽ làm cô. Nhịn, phải nhịn, cô gái này.

“Bởi vì là không có biện pháp khác nha, bị anh bức đến đường cùng rồi.” An Tâm Á yếu ớt nói, “Hiện tại ngay cả ra ngoài cũng không dám, ngộ nhờ bị người khác bắt được rất không có lời, mười vạn này lại không tới được tay tôi.”

“.” Trình Quân Hạo giậm dữ, “Tiền? ! Chỉ vì 10 vạn tiền thưởng? !”

Khóe mắt anh hung hăng bắn ra, người phụ nữ này, thật đúng là thành thực đến mức đáng chết ? ! Tốt, rất tốt, anh thật sự bức cô đi ra không phải sao, có hiệu quả là tốt rồi.

44. Chương 44: Chí Khí Không Bao Nhiêu Tiền

“Hừ, cô không phải cũng là vì muốn nổi tiếng sao ? ! Thế nào? Cô dám nói cô tới đây không phải là vì muốn có được một công việc tốt ? !” Trình Quân Hạo châm chọc cô.

An Tâm Á híp mắt, nhẹ đầu nghiêm túc suy nghĩ một chút, “Cũng có thể nói như vậy.”

Trình Quân Hạo ghen thiếu chút nữa nổi điên, “Cái người phụ nữ này.” Sao lại có thể thành thực như vậy, lợi dụng anh mà cũng nghĩ là đúng tình hợp lý như vậy. Thật là ghê tởm, “Tôi sẽ không để cho cô làm người mẫu.”

Ý tứ rõ ràng là tâm cơ của cô đã uống phỉ, đừng hy vọng có thể nổi tiếng .

“A nha.” An Tâm Á siêu cấp bình tĩnh, “Cũng được a, công việc tùy tiện gì, có tiền lương là được, làm phụ tá, thư ký, tạp công, cái gì đều được, chỉ cần có thể kiếm tiền.”

Trình Quân Hạo lần nữa bị buộc đến nỗi điên, “Cô cô.” Anh cắn răng nghiêng lợi, “Cô thiếu tiền đến như vậy sao? !”

An Tâm Á gật đầu một cái, đích xác là, cô cực kỳ thiếu tiền, lệ rơi. Cái bộ dáng hiện tại này, chính cô cũng muốn khi dễ chính mình, trong lòng có chút yếu ớt, dù sao cũng cực kỳ sợ anh phát hiện bí mật của cô, nhưng hiện tại với tình trạng này, cô ở bên ngoài không thể nào tìm được công việc, hơn nữa, như vậy một loạt xi căng đan, cô cũng là không thể nào ra ngoài, dù sao. Cho nên, với tính hình này bị bắt làm lao công tạp vụ chính là có khả năng cao nhất? ! An Tâm Á nghĩ rất rõ rồi, bất kể, chỉ cần có thể cầm được tiền lương, cái gì cũng không quan trọng, quan trọng là hai bảo bối, dù là bây giờ đối với hắn phải ăn nói khép nép, có thực mới vụt được đạo.

Không có chí khí, An Tâm Á âm thầm khinh bỉ mình, ai, với tiền cộng với hai bảo bối trước mặt, cái chí khí thứ đồ này không bao nhiêu tiền.

Cô đáng thương nhìn anh, chẳng khác gì là tới xin khoan dung.

Nhưng càng nhìn trái tim Trình Quân Hạo càng thêm bốc lửa, cô giằng co nhiều như vậy, chính là vì muốn làm một nhân viên tạp vụ? ! Đánh chết anh cũng sẽ không tin? !

Cô gái này, đơn giản đúng là vì tới CBD, không cùng một dạng với Ôn Tâm, thủ đoạn lừa bịp người ta khiến người khác không nhận, nghĩ đến chỗ này, con mắt Trình Quân Hạo liền lạnh lẽo.

Nắm cằm của cô, “Thích tiền như vậy sao, tốt, rất tốt, làm nghệ sĩ cô nghĩ cũng đừng nghĩ tới, cho cô một lựa chọn, làm phụ nữ của tôi, hầu hạ tốt cho tôi, tự nhiên cho cô tiền đếm không hết.”

Chịu đựng chịu đựng

~~An Tâm Á ngây ngẩn cả người, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ngây ngô mất một hồi, chẳng lẽ hắn còn muốn tiếp tục chuyện lần trước? ! A a, cô trầm mặt, lần trước đắc tội hắn quá ác, hắn có thể phát tiết muốn chơi chết cô hay không ? !

“Thế nào, sợ? !” Trình Quân Hạo âm thầm khinh bỉ, “Đây là lựa chọn duy nhất của cô.”

An Tâm Á phàn nàn cả mặt, cảm giác cực kỳ bị kịch, “Cái này. Ừm.”

Không muốn nghe lời nói tính toán của cô nữa, trực tiếp chặn lại miệng cô, hành động tốc chiến luôn tốt nhất. Bàn tay trực tiếp tập kích đến trước ngực của cô, hai ngón tay nhẩy lên, áo lót liền bị đẩy ra. Thật chặt bao lấy.

An Tâm Á toàn thân cứng đờ, tên dã thú này, cô nên biết đi tới nơi này, chạy không khỏi một kiếp này.

45. Chương 45: Đưa Tới Cửa Ăn

“Ừm. Không, không cần. Không nên ở chỗ này.” An Tâm Á bị anh hôn đến choáng váng không chịu nổi, vừa được thả lỏng, miệng liền kháng nghị, do chuyện cô làm được lần trước, Trình Quân Hạo biết cô có chút bản lĩnh, đột nhiên dùng hết sức tay để áp chế cô, phòng ngừa cô phản kích, cho nên cô chỉ có thể sử dụng miệng kháng nghị, nhưng cũng chẳng có chút giá trị nào, thanh âm lại thay đổi có chút ám muội, Trình Quân Hạo trong sự phản ứng này liền có thể dò thám sâu vào trong miệng.

Anh phát ra tiếng kêu rên, đem quần áo cô lột sạch sẽ từ đầu tới đuôi, chỉ kém một bước cuối cùng.

An Tâm Á thật lệ rơi rồi, thế nào có thể như vậy? ! Khuôn mặt nhỏ nhắn cô muốn nổi điên, cô cần y phục a, y phục a. Bị tên dã thú này một động tác làm cho nó thành vô số miếng vải tả tơi, đáng thương.

Trình Quân Hạo có chút mất khống chế, nhưng vẫn còn có chút lý trí, anh rũ đầu, dùng sức cúi ở cái cổ nhỏ của cô thầm than thở, sao anh lại thế? ! Thế nào đối với người phụ nữ này, mê luyến như thế, thật rất

muốn, rất muốn, nhưng anh đối với cô có một ít nghi ngờ, rất nhiều nghi ngờ, cô gái này, đúng như biểu hiện đơn giản như vậy sao? !

Có khi nào đụng vào rồi về sau sẽ không dứt ra được nữa không ? ! Có thể mang đến tình duyên toái hay không, anh luôn luôn là con người của lý trí, nhưng vì sao đối với cô gái này, anh nghĩ muốn, thật là rất muốn cô, tựa như một người nghiện thuốc, nếu không hút một chút, sẽ nổi điên mất.

Tại thời điểm sau cùng Trình Quân Hạo liền mạng khắc chế mình, con mắt đỏ ngầu, nguy hiểm hỏi cô, thanh âm ám ách, có chút đáng sợ, “Lần trước. Làm thế nào cô vào được trong phòng của tôi? Vào bằng cách nào? !”

Bức cung? ! An Tâm Á toát mồ hôi lạnh ra ngoài, a a, mới vừa rồi chính là Mỹ Nam Kế, quá đáng sợ, quá đáng sợ, thiếu chút nữa liền bị mê hoặc, cô cắn môi, không dám nhìn anh, ánh mắt lóe lên, giống như một con vật nhỏ đáng thương, nhìn Trình Quân Hạo rên lên một tiếng, rốt cuộc anh hoàn toàn mất tự chủ, ôm thân thể của cô, nâng cái hông, thân thể của cô chìm ở trước người, trực tiếp chạy vào phòng nghỉ ngơi phía sau, ném cô lên giường lớn, nhưng vẫn là không quên nắm hai tay của cô, không để cho cô phản kháng, chỉ dùng một tay, phí sức mà nóng nảy cởi y phục của mình.

Cà vạt, áo sơ mi. Đai lưng. Quần dài. Toàn bộ rơi lại phía sau, cuối cùng cởi ra quần nhỏ, điều này làm cho An Tâm Á trợn mắt hốc mồm, quên mất phản kháng, người đàn ông này.

Thế nào lại yêu nghiệt như vậy? ! Thế nào mà hình ảnh cởi y phục cũng hấp dẫn như vậy? !

Về mặt ngờ ngác của cô quả thật làm cho Trình Quân Hạo mất lý trí cuối cùng cũng mất đi, chống đỡ đẩy hai chân cô ra, quả quyết đâm vào.

“Ách a. Ừm.” An Tâm Á chớp mũi thấm ra mồ hôi lạnh, này choáng nha. Cô mới vừa nhìn ngây người, ngay cả anh muốn xâm nhập vào, cô đều chưa chuẩn bị, ừm, thật thương.

Đang muốn phản kháng, lưỡi nhọn của Trình Quân Hạo liền ngậm lấy cái quả nhỏ ở trước ngực cô, An Tâm Á cứng lại, hoàn toàn mất đi sức chống cự.

46. Chương 46: Chuyện Tâm Một Chút

Bảy năm thân thể chưa bị khai thác, hơi có vẻ ngây thơ, cái này lại làm cho Trình Quân Hạo tức cười, cô gái này. Không phải là giả vờ, thật cực kỳ cứng nhắc, làm cho anh động tâm.

Trình Quân Hạo bỏ qua một bên những ý niệm này không muốn nghĩ tiếp, anh thật, thật. Muốn nhanh chóng phóng ra một lần.

Giai điệu mãi mãi bất biến, bắt đầu, giường lớn có chút rung đưa, dưới hành động mãnh liệt cùng sự kích thích tốt cùng của anh, An Tâm Á lý trí có chút hồng mắt, cô không thể nào biết tại sao chuyện lại biến thành như vậy, rõ ràng không phải tới hiến thân à? !

Mặc dù đã làm tốt tâm lý chuẩn bị không thể làm người mẫu được nữa, nhưng cũng không phải là vì làm người phụ nữ của anh mà đến a. Cô thế nào lại, thế nào lại, a a, bị sắc dụ rồi.

Một màn này, cô thật không biết, rốt cuộc là người nào sắc dụ người nào, rốt cuộc là ai vì ai mà hiến thân, bởi vì. Đường như người chiếm được tiện nghi là cô mới đúng ? ! Dù sao một người đàn ông phải gắng sức như vậy. Ách. phi, đang suy nghĩ cái gì đấy.

Trình Quân Hạo vào ra vào ra càng thêm mạnh mẽ, anh có phần thích thú với sự ngây thơ của cô, nhất thời ý loạn tình mê, ở bên tai cô nỉ non, “Cô, bắt kể cô. Lại lịch ra sao, bắt kể cô. Mục đích gì, về sau. Chỉ cần an tâm sống ở bên cạnh tôi, làm người đàn bà của tôi. Muốn tiền, tôi cho cô.”

Ách, chuyện này có chút làm cho cô hơi sững sờ, nhìn cô mất hồn, anh càng dùng lực hơn, tiếp tục tình thâm ý động, “Nếu như. Có thể càng làm tôi hài lòng, cô muốn nổi tiếng. Chỉ cần một câu nói của bản thiếu gia. Điều này cũng. Không phải là việc gì khó? !”

“” An Tâm Á lệ rơi, thế nào lại biến thành cô hiến thân, dường như hiến còn chưa đủ, muốn cô càng làm anh hài lòng mới được. Ý tứ của anh là sao chứ? !

An Tâm Á hai tay cũng đã bị buông ra, anh tựa hồ cũng sáng tỏ, chỉ cần anh đang trong cơ thể cô, cô còn có thể làm gì được? !

An Tâm Á cũng biết nỗ lực, chủ động nâng lên hai cánh tay, ôm cái đang căng lên của anh, hôn lên môi của anh, Trình Quân Hạo mừng rỡ dị thường, một cổ rung động từ môi đến trái tim đến tứ chi làm anh giết mình, rung động đáng sợ, anh hôn lại, càng thêm ra sức .

Đối với cô gái này, dục vọng tràn đầy của anh kích động hiếm thấy, càng như vậy lại càng không cách nào tự kiềm chế.

An Tâm Á trong ý loạn tình mê, như cũ vẫn không quên kiếm tiền, “Nói hay lắm. Trước tiên đem mười vạn. Treo giải thưởng này. Cho tôi. Ách a.”

Trình Quân Hạo, “” Giận, làm ơn, loại thời điểm này, có thể chuyên tâm một chút hay không?

47. Chương 47: Nguy Hiểm Cận Kề

CBD quốc tế tràn đầy chuyện nhiều chuyện, tổng giám đốc lôi một cô gái vào phòng làm việc, đến bây giờ cũng không thấy động tĩnh, không có gây gỗ, không có đánh nhau. Ách, có gian tình.

Toàn bộ công ty người trên kẻ dưới đều dựng lỗ tai lên, tai nghe tám hướng, mắt thấy sáu đường.

Nhất là phòng thư ký tầng trên cùng, có phần hơi náo nhiệt, thông thường cũng có thể đi đến tất cả các bộ phận, động một chút là đi tìm hiểu mấy chuyện vô vị này, thật ra thì cũng không có chuyện lớn gì, ánh mắt của bọn họ cũng chỉ dám liếc cửa phòng làm việc của tổng giám đốc.

Bí thư Lâm tự nhiên sáng tỏ, hạ lệnh cấm: không có chuyện gì quan trọng, không cần lên tầng cao nhất, CBD cự tuyệt nhiều chuyện.

Còn phân phó rõ ràng các nữ thư ký thuộc hạ cho hắn, không được nhiều chuyện, nếu không chén cơm khó bảo toàn.

Rõ rệt là không được nói chuyện tào lao rồi, chỉ là, mấy chuyện đồn thổi vụng trộm càng thêm bắt đầu khởi động.

*

An Bình ở dưới gốc cây ngáp một cái, An Tĩnh cau mày, thầm nói: “Tại sao không thấy được nữa rồi, ưm, thật là không thú vị nha.”

“” An Bình lặng yên, chẳng lẽ cái lão cha kia trong chính phòng nghỉ của mình không biết rút kinh nghiệm gắn máy thu hình, để ngừa chụp ảnh sao? Có thể động tới phòng làm việc tổng giám đốc một lần cũng là giỏi rồi, ít nhất cũng đã chứng kiến một chút mùi vị gian tình, Lăng Lăng còn không biết dừng.

An Bình buồn bực, tiếp tục như vậy, hai anh em bọn họ nhất định bị đám người của cha chúng giáo huấn một trận mất.

Vừa nghĩ sau này mình cũng giống như cha một dạng ép một người phụ nữ giống như muốn ăn tươi nuốt sống không thừa chút xương nào, An Bình hoa lệ lệ muốn phát quần , không cần, cậu dùng sức vẩy vẩy đầu, thậm chí tức chính mình tự suy nghĩ quá nhiều rồi.

Cha thật là thuộc phái hành động , nhanh chóng nổi lửa như vậy, cậu thích, An Bình cười cợt, chỉ có An Tĩnh ôm Computer ngó đông ngó tây ngó ngó, thật muốn đem hình ảnh tái xuất hiện trở lại.

An Bình gõ lên đầu cậu một cái, “Lẳng Lặng, nhi đồng không nên nha.”

An Tĩnh trừng cậu, “Hừ hừ, dù sao xem cũng xem rồi, nhìn một hồi nữa cũng sẽ không sao mà? !”

“Các cậu đang làm gì vậy? !” Trình Khả Khả từ phía sau chạy tới, đôi mắt nhỏ sáng trong, tràn ngập tò mò, “Đây là Computer sao? ! Trữ Trữ, Lẳng Lặng, các cậu thật lợi hại a, thế nhưng lại có cái này.”

An Bình bình tĩnh khép lại Computer, giở chiêu bài ưu nhã cười, “Chỉ biết mở một chút trò chơi mà thôi.”

Trình Khả Khả mặt hâm mộ cùng sùng bái, “Thật là lợi hại a, lợi hại giống anh trai.”

An Tĩnh vẻ mặt vui vẻ, “Có thật không? !”

“Dĩ nhiên, anh trai cũng là siêu cấp lợi hại.” Trình Khả Khả cười híp mắt, công túi sách nhỏ, “Ngày nào đó mình dẫn các cậu đi gặp anh hai, anh ấy nhất định cũng sẽ yêu mến các cậu.”

An Bình cùng An Tĩnh hưng phấn cười một tiếng, tràn đầy chờ mong, nhưng lại lo lắng hắc có lẽ. Không cần hai cậu con trai dư thừa này? !

Vườn trẻ sắp tan học, bọn nhỏ đều ở đây chơi, ba cậu nhóc đáng đáp rất giống, nhìn từ đằng xa, cũng thật giống như ba anh em, nguy hiểm đến thật gần. Ba người hồn nhiên không để ý.

*

Trình Quân Hạo thở dài thỏa mãn, nhìn cô gái mệt mỏi đang ngủ vùi ở trong ngực anh, anh âm thầm có chút khó chịu, sao anh lại như vậy? Tại sao lại có chút lo lắng rồi, rõ ràng chỉ là một người phụ nữ, lại làm cho anh cảm thấy cảm giác an toàn và lòng trung thành trước nay chưa bao giờ có, điều này làm anh thật sự có chút ngoài ý muốn.

Anh muốn khôi phục lãnh khốc, có chút khó khăn, đối với cô, hoàn toàn mất đi hiệu lực

48. Chương 48: Cái Chuyện Cười Này Rất Nhạt

Không ngủ được, cho dù đã làm năm lần, vẫn là không ngủ được, còn muốn cô, nghĩ hành động liên hành động, đem lo lắng chôn xuống đáy lòng, mỗi nhanh chóng tìm thấy mỗi của cô, đi xuống, đi xuống, xuống chút nữa.

Đột nhiên chợt vén chăn lên, ánh mắt anh giận dữ mở to, không có. Tại sao không có? !

Cô, không phải trinh nữ ? ! Trình Quân Hạo ngẩn ngơ, lòng có tia lạnh, một ít dục vọng cũng bởi vì một màn này mà biến mất vô ảnh vô tung, tình cảm mới vừa tuông trào lên, cũng rút về không ít.

Anh luôn luôn không quan tâm những người phụ nữ khác không phải trinh nữ, nhưng đối với cô gái này, anh có ý muốn độc chiếm đến đáng chết, thậm chí khi anh tưởng tượng có một người đàn ông khác dạy dỗ qua cô, anh liền hận căm rằng nghiêng lợi.

Lần trước, cô là bộ dạng câu dẫn anh, mặc dù không phải nói, nhưng cũng từng trải qua nhiều việc, Trình Quân Hạo càng nghĩ càng tâm lạnh.

Không thể, dù thích người phụ nữ này thế nào, anh cũng không thể để cô ảnh hưởng tâm tình của mình, lại trở nên lạnh lùng , không thể.

Anh âm thầm nghĩ, nếu như, lời nói của cô giống như. Anh về sau đều không muốn giấu cô điều gì, thương yêu cô, rồi sau đó, cô thành điểm yếu của anh, Trình Quân Hạo đau lòng, nhưng ngược lại vừa nghĩ, đây cũng là chuyện tốt.

Chỉ là phụ nữ, dùng để làm ấm giường, không cần để ý cái này, không cần.

An Tâm Á bị làn khí lạnh làm cho bừng tỉnh, cô chuyển cái đầu nhỏ, vừa quay đầu lại nhìn ánh mắt anh lạnh như băng, lập tức liền thanh tỉnh, , ánh mắt này là có chuyện gì, sao lại có chút đáng sợ ? !

Cổ khí lạnh kia thì ra là đến từ chính anh? ! Cô rồi. Bộ dạng này vẻ mặt này có chút đáng sợ a, không biết muốn trả thù cô thế nào, An Tâm Á có chút khấn trương. Khấn trương cái gì, cô cũng không biết.

“Lần đầu tiên của cô cho người nào? !” Trình Quân Hạo lạnh lùng hỏi, trong nội tâm lại thầm buồn, rõ ràng không muốn để ý, làm sao lại hỏi ra lời rồi ? ! MD, Anh âm thầm mắng mình.

An Tâm Á, “.” một hồi lâu, rốt cuộc mở miệng nói một chữ, “Anh.”

Trình Quân Hạo giận dữ, trên mặt cũng rất bình tĩnh, cười lạnh ra tiếng, “Cái chuyện cười này rất nhạt.”

“Là rất nhạt.” An Tâm Á nhún vai, cẩu thả cười cười, hơn nữa còn là vào bảy năm trước, chỉ là, đánh chết cô cũng sẽ không nói, nói là anh, cũng biết anh sẽ không nghĩ là thật, như vậy nói làm chi ệt.

Trình Quân Hạo tâm tình khó chịu, biết cô không muốn nói, lại càng phát lạnh lùng càng khó chịu, đột nhiên liền tiến tới gần cô, hung tợn nói: “Bất kể người đàn ông kia là ai? Nếu cùng hắn dây dưa không rõ nữa, tôi nhất định giết hắn rồi cô. Sau này cô sẽ là của tôi, hiểu chưa? !”

“.” An Tâm Á lặng yên, choáng nha, về sau cô nhất định sẽ lại cùng người đàn ông kia dây dưa không rõ rồi, Trình Quân Hạo, anh có thể tự giết chính mình sao? ! Nếu như anh tự sát, cô liền thanh tỉnh, An Tâm Á vì cái ý tưởng này chọc cười.

49. Chương 49: Khả Khả Mất Tích

“Không được cười.” Vẻ mặt Trình Quân Hạo rất nghiêm túc nhìn chằm chằm cô.

An Tâm Á lập tức thu nụ cười, nghiêm túc nói: “Được, sau này nhất định trung thực, không cùng anh ta dây dưa không rõ.”

Trong lòng Trình Quân Hạo hỗn độ, cái này, quả thật người đàn ông kia là tồn tại, rất muốn biết là ai, anh sẽ làm thịt hắn. Anh vì sự ghen tức của bản thân mà giết mình, sự bình tĩnh của anh vậy mà vẫn bị ảnh hưởng.

Có một cảm giác bị cô khống chế, nhưng Trình Quân Hạo không muốn buông tha cô gái này, ít nhất hiện tại, anh thật muốn cô.

Nhìn ngoài cửa sổ, trời đã tối rồi, An Tâm Á bất đắc dĩ nói: “Tôi có thể tan việc chưa? Tôi nghĩ. Mười vạn kia, anh nguyện ý đưa thì cho tôi luôn đi, còn không muốn cho thì thôi.”

Giọng nói kia cũng rất nhỏ cùng dè chừng.

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, “Muốn tiền làm gì? ! Nuôi đàn ông? ! Về sau có tôi nuôi cô, cô còn cần tiền này.” Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng tay vẫn ký một tờ chi phiếu, ném cho cô.

“.” An Tâm Á lặng yên, thật sự cô chính là đi nuôi đàn ông, là hai đứa con trai của anh.

Thận trọng cầm lấy chi phiếu, cô đứng dậy mặc quần áo, trên người vết hôn có chút áy náy, An Tâm Á thở dài. Chỉ là, có tiền này, cô cùng hai bảo bối An Bình An Tĩnh có thể chống đỡ một khoản thời gian.

Trình Quân Hạo âm dương quái khí nhìn chằm chằm cô, ánh mắt kia liền có chút đáng sợ, chẳng lẽ cô thật sự nuôi đàn ông? !

“Ồ đâu vậy? Tôi đưa cô về.” Trình Quân Hạo khó được tốt bụng.

An Tâm Á vội la lên, “Không cần, tôi đón taxi về nhà.”

Trình Quân Hạo hí hóp mắt lại, cô gái này. Thật sự có bí mật.

Thế nhưng anh lại không có phản bác cô nữa. An Tâm Á mặc quần áo tử tế, chạy trốn chết. Sau lưng Trình Quân Hạo còn ác độc uy hiếp, “Cô gái, phải giữ lời hứa, sáng mai tới công ty tìm tôi, nếu không.”

An Tâm Á cả người run lên, cô có thể không tới sao? ! Mẹ nó.

Trình Quân Hạo vuốt ve môi, nơi đó. Có cảm giác ấm áp, giống như bị lấp đầy tiếc nuối, cô gái này, hương vị thật không tệ, tâm tình nhất thời lại thích .

Anh đang muốn về công ty, lại truyền đến tiếng điện thoại, anh cau mày liếc nhìn điện thoại, là Lâm Khả Nhân, anh nhận cuộc gọi.

“Quân Hạo, ...” Lâm Khả Nhân ở đó đầu khóc lên, “Khả Khả mất tích. Ô ô.”

“Cái gì? !” Trình Quân Hạo giận dữ, vọt ra khỏi phòng làm việc, “Mất tích khi nào, từ từ nói.”

*

“Người nào là Trình Khả Khả? ! Ba đứa bé đáng đáp rất giống.” Người đàn ông mặt áo đen cầm ống nhòm, một bên nhìn hình so sánh, trầm giọng nói.

Phía sau năm người mài dao sèn soẹt, vẻ mặt hung ác, cả giận nói: ” nếu vậy không bằng bắt tất cả ? Thà bắt nhầm 1000, không thể bỏ qua Trình Khả Khả.”

Người đàn ông áo đen trầm ngâm một tiếng, quyết định nói: “Được, tất cả đều trói lại cho ta, cẩn thận đừng làm cho người xung quanh nhìn thấy.”

“. Vâng” phía sau năm người thận trọng nhích tới gần. Cầm trong tay ba cái khăn lông có tẩm thuốc mê. An Bình nhất thời cảm thấy sau lưng có một luồng sát khí mãnh liệt, cậu quay đầu lại liền thấy năm người đi tới, anh cả kinh kêu lên, “Các ông muốn làm gì.”

Nhưng cậu lại bị động tác nhanh chóng của bọn họ cho bịt kín miệng mũi, An Bình trong lòng kinh hãi, không tốt. Anh lập tức thừa dịp còn sót lại ý thức sau cùng nhấn cái nút của đồng hồ trên cổ tay, không còn kịp nhìn Lăng Lăng, người đã mất đi ý thức.

Ba đứa bé, ở dưới gốc cây, bị năm người đàn ông bắt đi, chỉ còn lại ba cái cặp sách bị vứt linh linh ở trên thảm cỏ.

50. Chương 50: Bị Bắt Cóc

Trình Quân Hạo khấn trương lái xe chạy đến, liền nhìn thất Lâm Khả Nhân ở nơi bóng cây đó khóc, lòng anh rối loạn xông tới, “Thế nào? ! Ruột cuộc là xảy ra chuyện gì? !”

Lâm Khả Nhân khóc mất sưng đỏ, “Khả Khả không thấy, chỉ có cặp sách ở đây.”

“Tìm xung quanh đây không thấy hay sao? !” Trình Quân Hạo giận dữ, “Viện trưởng đâu rồi, làm sao người ở vườn trẻ lại tìm không thấy? Hẳn rồi cuộc có muốn tiếp tục làm viện trưởng hay không.”

“Viện trưởng nói, Khả Khả có thể cùng hai đứa bé khác đi chơi, bọn họ đang đi tìm.” Lâm Khả Nhân cực kỳ khó chịu, ” Bảo bối Khả Khả, con ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện gì mới được.”

Lúc này Trình Quân Hạo mới chú ý tới còn có hai túi sách nhỏ, ánh mắt của anh càng thêm khấn trương, trong lòng lướt qua một tia dự cảm chẳng lành.

Con Muỗi lúc này từ phía sau chạy tới, thở hổn hển nói: “Anh hai, em hỏi người ở cửa tiệm bên cạnh, bọn họ cũng không nhìn thấy tiểu thiếu gia.”

Trình Quân Hạo ánh mắt híp lại, sâu thẳm mà âm trầm, trong tay siết quai đeo cặp sách thật chặt, lão già, cũng dừng để cho tôi biết đây là chuyện ông làm, nếu không nhất định sẽ không tha ông.

“Khả năng là bị bắt cóc.” Trình Quân Hạo trầm giọng tỉnh táo nói, “Tìm xem các camera đặt ở khu vực này, nhất định phải tìm ra Khả Khả cho tôi.”

“Dạ.” Trong lòng Con Muỗi cũng quần bách, đứa bé nhỏ như vậy, nếu là bị bắt cóc, rất có thể.

Lo lắng mấu chốt của hắn là mục đích của đối phương là cái gì? ! Uy hiếp Nhị thiếu gia? !

Lâm Khả Nhân đôi mắt đỏ hơn, trong lòng cũng lướt qua một tia dự cảm chẳng lành, nhào vào trong ngực Trình Quân Hạo khóc lớn lên, “Quân Hạo.”

Trình Quân Hạo tay niết bả vai của cô, trong mắt trượt qua sự nhất mạt âm trầm, lão già, cái này là ông muốn hạ uy phong của tôi sao? !

Mơ hồ cũng đã có thể đoán được là ai làm rồi, anh lập tức kéo Lâm Khả Nhân, hướng nhà cũ Trình gia nhanh chóng đi tới, Con Muỗi đi tìm Khả Khả, anh muốn gặp lão già đó trực tiếp, xem ông ta rốt cuộc tính toán cái gì? !

Buộc anh từ chức, còn có thể khác sao? ! Cái đuôi hồ ly cuối cùng cũng lộ ra rồi sao? ! Hừ.

“Quân Hạo.” Lâm Khả Nhân trong lòng run sợ hỏi, “Có phải lão già đã biết chuyện của chúng ta rồi hay không? ! Có phải hay không. Muốn trừng phạt chúng ta. Mới làm như vậy đối với Khả Khả? !”

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, “Ông ta, còn chưa đủ tư cách? !”

Lâm Khả Nhân tròn mắt rủ xuống xuống, đôi tay nắm thật chặt lại với nhau, cô nghĩ thấy, trên người của anh. Mùi vị trải qua tình dục do tới gấp gáp nên chưa kịp tẩy đi.

Cô lập tức lại nghĩ đến hai đứa bé kia, càng nghĩ càng thấy giống Trình Quân Hạo. Trong lòng cực kỳ rối loạn, rối như tơ vò không cách nào nói ra.

Trình Quân Hạo trong lòng tràn đầy tức giận, cũng không có chú ý tới biểu tình của Lâm Khả Nhân, anh chỉ là âm thầm lo lắng, về sau, Khả Khả ở vườn trẻ, thậm chí ở nhà cũ, nhất định phải an bài người bảo vệ, MD, nếu như lần này không có chuyện gì.

Xích.

Xe hơi sang trọng dừng ở trước mặt nhà cũ, Trình Quân Hạo vội vã vọt vào thư phòng Trình lão, giận không kiềm được, “Có phải ông làm hay không? !”

51. Chương 51: Sợ Hãi

Trình lão khuôn mặt mỉm cười, vẻ mặt thâm trầm, “Ta làm cái gì? Thế nào vừa mới trở về liền nổi giận dè dè? Càng ngày càng không có giáo dục rồi.” Biểu tình liền châm chọc.

Giả bộ không hiểu? !

Trình Quân Hạo kìm nén sợ hãi, lạnh lùng nói: “Muốn giả bộ không biết chuyện gì với tôi sao? Khả Khả hôm nay ở vườn trẻ mất tích, ông lại không biết sao? !”

Trình lão mỉm cười một hồi, “Khả Khả mất tích? Chuyện gì xảy ra? !” Giọng nói giống như khản trương, nhưng vẻ mặt lại tuyệt không giống như khản trương, giống như vẫn còn cười sảng khoái lấy sự phấn nộ của anh làm niềm vui.

Trình Quân Hạo không thể nhin được nữa, chỉ hỏi hần, “Đến cùng có phải ông làm hay không? ! Ông muốn cái gì? ! Giao Khả Khả ra, tôi với ông trao đổi.”

Trình lão cười như không cười, hơi giễu cợt, “Lời nói này, Khả Khả mất tích, tôi cũng rất lo lắng vậy, hiện tại chủ yếu là phải tìm được Khả Khả, cái gì mà trao đổi? ! Chẳng lẽ anh muốn giao ra cái ghế tổng giám đốc CBD hiện tại? !”

Trình Quân Hạo cười lạnh, “Tôi từ trước đến giờ cũng không lạ gì chuyện ông muốn lấy CBD, ông muốn tôi biến mất, không có vấn đề, đem Khả Khả giao ra đây, tôi lập tức từ chức.”

Trình lão mím chặt đôi môi, trầm ngâm cười nhẹ, không khí liền trở nên căng thẳng như dây đàn.

Hần nguyên bản là có tính toán sâu hơn, đứa con trai này của hần luôn luôn khôn khéo lạnh lùng, hần không chỉ muốn anh nhường ra CBD, còn muốn con hần chết chưa hết tội.

Hận ý của Trình lão thật sâu dằng lên, hơn hai mươi năm sâu hận vào hôm nay giờ khắc này càng thêm trở nên cay nghiệt. Hần vẫn sợ Trình Quân Hạo sẽ nhớ chuyện nhiều năm trước, hần vẫn một mực sâu hận đứa con trai này, sâu hận mẫu thân anh, hần muốn. Đoạt lại đây tất cả, phá hủy tất cả để thỏa nỗi hận của hần đối với đứa con trai hơn hai mươi năm nay.

Nghịch chủng.

*

An Bình ở trong phòng tối đen như mực tỉnh táo lại, chung quanh đã yên tĩnh lại, mơ hồ có thể nghe được tiếng ngáy, cách một cánh cửa truyền vào trong lỗ tai của cậu.

Cậu khẽ nheo mắt, cũng may, còn sống, mấy người này không tốt, chỉ sợ cậu và Lăng Lăng bị Trình Khả Khả liên lụy rồi.

“Lăng Lăng.” Tay chân không bị trói, có lẽ mấy người bên ngoài cũng không cố kị ba đứa bé tay trói gà không chặt như bọn, chỉ là khóa cửa, cũng không có trói gô, đầu tiên cậu vặn mở đèn pin của đồng hồ trên tay, trong phòng tối om có một tia ánh sáng, cậu không dám mở sáng quá, chỉ mơ hồ có thể nhìn thấy An Tĩnh cùng Trình Khả Khả là tốt rồi.

“Anh hai.” An tĩnh cũng cau mày thanh tỉnh lại, “Chuyện gì xảy ra? !”

An Bình bĩu bĩu môi, thở dài một tiếng, lay tỉnh Trình Khả Khả, cậu nhóc vừa tỉnh liền muốn khóc lớn, hoàn hảo bị An Bình bịt miệng, “Chớ lên tiếng, chúng ta bị bắt cóc rồi, nếu làm bọn họ thức dậy, hần phải chết không thể nghi ngờ.”

Nước mắt lớn chừng cái đầu từ trong con ngươi hoảng sợ của Trình Khả Khả chảy xuống, tội nghiệp nhìn cậu, An Bình một hồi mềm lòng, nhẹ giọng dụ dỗ cậu, “Đừng sợ, có các anh ở đây.”

52. Chương 52: Tức Giận Chợt Nổi Lên

“Ừm, ừ.” Trình Khả Khả hết sức không chế sợ hãi, tay còn khẽ run, ỷ lại kéo vạt áo An Bình, “Anh Bình, anh trai ta sẽ đến cứu của chúng ta.”

An Bình im lặng hỏi ông trời, chờ hần cứu, bọn họ không chừng đã chết không toàn thân rồi. Không bằng tự cứu.

Kiểm tra đồng hồ đeo tay một chút, tin hiệu cũng đã phát ra ngoài rồi, An Bình có chút lo lắng, Đêm 13 rốt cuộc ở nơi nào, ngộ nhỡ ở nước ngoài, chờ hần cứu, dường như cũng có chút mạo hiểm, mạng người là quan trọng a, An Bình bắt đầu thật sâu hối hận mình không mang một món vũ khí nào, nếu không có thể trực tiếp nhảy mất giết bọn người phía bên ngoài.

An Tĩnh liếc mắt nhìn Trình Khả Khả, cùng An Bình liếc mắt nhìn nhau. Mục đích bọn người bên ngoài chính là Trình Khả Khả, sâu xa hơn chính là nhắm vào Trình Quân Hạo sau lưng cậu, như vậy. Những người này là người nào? ! Đáng giá tra cứu, An Bình trên người có một cổ sát khí không thể bỏ qua, cậu không cho phép người khác uy hiếp cha của cậu, để cậu tra được là ai, cậu nhất định giết tổ tông mười tám đời của hắn. Mồ hôi lộc cộc lộc cộc.

“Anh hai.” An Tĩnh nhỏ giọng hỏi, “Làm sao bây giờ? !” Thanh âm coi như tĩnh táo.

An Bình nhũm mày, “Thân thể chúng ta quá nhỏ, nếu không chính mình có thể thoát ra ngoài, hiện tại chỉ có thể chờ người tới cứu.”

“Nhưng là điện thoại di động bị tịch thu.” An Tĩnh bất đắc dĩ nói.

An Bình quý dị liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, “Có lẽ. Còn có chuyển biến, Đêm 13 nhất định sẽ tới cứu chúng ta.”

Ánh mắt An Tĩnh sáng lên, đúng rồi, còn có người này, nhưng hắn rốt cuộc ở nơi nào à? ! An Tĩnh lại yên lặng rồi, “Vậy chúng ta có thể chống được tới lúc hắn tới.”

=.= !!

An Bình bày tỏ cũng vô lực, uể oải nói: “Chờ anh thoát ra ngoài, anh nhất định phải học quyền đạo.”

“.” An Tĩnh mặt đầy hắc tuyến, làm ơn, phải thoát ra ngoài trước có được hay không, cho dù muốn học, cũng không thể học giống như mẹ mấy loại võ mèo cào, đối phó vài tên côn đồ tạm được, đối phó bọn cướp chuyên nghiệp là không thể nào.

*

Bên này Trình lão cùng Trình Quân Hạo vẫn còn ở giằng co, mặc dù Trình lão còn chưa thừa nhận, nhưng Trình Quân Hạo chính là xác định Khả Khả nhất định trên tay hắn.

Con Muỗi gọi điện thoại tới, thâm trầm mà nói: “Anh hai, chúng ta nhận được vật phẩm tùy thân của tiểu thiếu gia.”

“Là cái gì? !” Trình Quân Hạo thất kinh, ngón tay khẽ run, không phải là. Ngón tay cái gì chứ? ! Tức giận chợt nổi lên, muốn Hủy Thiên Diệt Địa.

“Anh hai tạm thời an tâm, chỉ là cái mũ cùng điện thoại di động.” Con Muỗi trầm ngâm nói, “Bên này đã tra ra một chút thông tin, thêm một ít thời gian nữa tin tưởng có thể tìm được người.”

“Tiếp tục tìm cho tôi, nhất định phải cứu được Khả Khả.” Thanh âm Trình Quân Hạo có chút run rẩy, tình cảm cha con của anh dành cho Khả Khả là thương yêu quá mức, là tất cả thân tình của anh trút xuống, làm sao có thể cho phép cậu có chuyện gì? !

“Anh Hai, yên tâm.” thanh âm Con Muỗi trầm thấp, vô cùng trung thành Trình Quân Hạo từ trước tới nay cực kỳ tin tưởng, hắn là có một không hai, nhưng hắn là rất rõ ràng, làm sao lại không biết địa vị Khả Khả ở trong mắt của anh, coi như là vì để cho anh hai không bị người khác khống chế, hắn cũng không thể không đem Khả Khả cứu ra ngoài.

53. Chương 53: Lo Lắng Muốn Khóc

“Cha.” Trình Quân Hạo mặc dù an tâm không ít, nhưng lo lắng vẫn không nguôi, “Tôi lập tức rời khỏi CBD, trả Khả Khả lại cho tôi.”

Khóe miệng Trình lão nâng lên ý châm biếm, nào có chuyện đơn giản như vậy? ! Hắn không lên tiếng, khóe mắt hiện ra ánh sáng, Trình Quân Hạo giận không kềm được, thật muốn một tay xé tan cái mặt nạ của ông ta, dẫm trên đất.

Nắm chặt quả đấm, nhưng nghĩ đến Khả Khả vẫn còn ở trong tay ông ta, anh liền nhin xuống tất cả, trên trán gân xanh nổi lên, đại biểu giận dữ cùng ẩn nhẫn. Điểm yếu của anh, anh biết rõ, chỉ trách anh quá không cẩn thận, không ngờ tới lão già này kiên nhẫn đã mất hết, lựa chọn đúng lúc này xuống tay, hơn nữa còn là với Khả Khả.

Đã như vậy thì, quan hệ ngoài mặt cũng không bao giờ nữa tồn tại. Ông già vốn hẳn đã biết Lâm Khả Nhân là của phụ nữ của anh, Khả Khả là con trai của anh, cõi đời này lại có ông nội bắt cóc cháu trai sao? ! A, cũng chỉ có Trình gia bọn họ có thể làm ra.

Trình lão khẽ mỉm cười, CBD ông muốn, chỉ là. Hừ.

Trình Quân Hạo cũng không chế không nổi nữa, tìm mấy tên thủ hạ giám sát nơi này, còn bản thân thì tức giận đằng đằng lên xe chạy đi, chuẩn bị đi tìm người.

Lâm Khả Nhân nơm nớp lo sợ, ở gần Trình lão, không dám ngẩng đầu, Trình lão cười lạnh ra tiếng, “Khả Nhân, cô nói. Lần này, cô có phải muốn rời khỏi ngôi nhà này rồi hay không ! ?”

Lâm Khả Nhân không dám trả lời ông ta, chỉ dám khóc thút thít.

“Chỉ là.” Trình lão nguy hiểm cười lên, “Đáng tiếc, cô phải mất đi tất cả, bị quét ra khỏi nhà lớn Trình gia rồi.”

Lâm Khả Nhân đột nhiên ngẩng đầu lên, “Lão gia, ông nói cái gì? !”

“Tôi nói cái gì.” Trình lão cười mỉa mai, híp mắt nói, “Tôi nói, tôi muốn phá hủy tình nhân vụng trộm của cô còn có các đứa con nghiệt chủng của cô nữa.”

“Không.” Lâm Khả Nhân mắt tái đi, nhào tới, ôm lấy cánh tay Trình lão, “Không, đừng.”

Trình lão một tay chống gậy, một tay kéo lấy tóc của cô, “Đàn bà đê tiện, bây giờ mới biết cầu xin tha thứ? Lúc nằm ở phía dưới hẳn tận hưởng vui sướng, tại sao lại không nghĩ tới hậu quả ngày hôm nay? !”

“Lão gia, cầu xin ông không nên. Không cần. Khả Khả.” Lâm Khả Nhân đau lòng vô cùng, “Quân Hạo.”

*

An Tâm Á kiệt sức về đến nhà, trời đã tối rồi, nhưng hai tiểu bảo bối vẫn chưa về, cô sợ hãi, chẳng lẽ bọn nó lạc đường? ! Nghĩ tới đó rét lạnh cả người, trong nhà lạnh lẽo, không có náo nhiệt như bình thường.

An Tâm Á trong lòng lo lắng, cô quả thật là một người mẹ quá bất cẩn.

Vội vội vàng vàng chạy vội tới vườn trẻ, nhưng ở vườn trẻ cũng trống trải, cô một hồi mê mang, hai tiểu bảo bối của cô. Gọi điện thoại cũng không được.

An Tâm Á lòng như lửa đốt, hận không được lập tức đi báo cảnh sát.

“Trữ Trữ, Lăng Lăng.” An Tâm Á lo lắng muốn khóc, dọc theo đường về nhà bắt đầu tìm kiếm tung tích của bọn chúng, có thể bọn chúng đang chơi trò trốn tìm hay không, “Không cần hù dọa mẹ a.”

An Tâm Á trong lòng có 1000 loại suy tưởng không tốt, càng nghĩ càng khó chịu.

54. Chương 54: Siêu Cấp Vú Em

“Tìm được.” Con Muối vui mừng nói, “Tìm được tiểu thiếu gia rồi, ở một kho hàng ở vùng ngoại ô.”

Trình Quân Hạo chuyển đầu xe, nhấn ga, hướng vòng ngoại ô đi tới, một bên hướng về phía điện thoại phân phó, “Người cũng dẫn người tới, bất luận người nào tới trước, nhất định phải bảo đảm Khả Khả an toàn.”

“Dạ, ...” Con Muỗi cúp điện thoại, mang người hướng ngoại ô mà đi, trong lòng nhanh chóng suy nghĩ, chuyện này sao lại tra ra thuận lợi như vậy? Giống như có người cố ý cung cấp đầu mối cho bọn họ.

Con Muỗi lát đầu vầy vầy, bất kể như thế nào, hiện tại chuyện trước mắt là phải cứu Khả Khả ra rồi nói. Mang người một đường thẳng hướng vòng ngoại ô đi đến.

Trình Quân Hạo một đường chạy như bay, xe dừng ở bên ngoài kho hàng, sáu người đàn ông bên trong thấy anh đèn xe liền lập tức đề phòng, “Có người tới, cẩn thận.”

“Anh trai, nhất định là anh trai tới cứu ta rồi.” Trình Khả Khả lớn tiếng hoan hô, vội vàng bị Trữ Trữ bịt miệng, nhú chân mày, trong lòng trào lên mong đợi, bất kể người nào tới trước, cũng không nên quá lỗ mãng, chớ kích thích bọn cướp đang bắt giữ bọn họ đối với con tin sẽ không tốt.

Nhất định là Trình Quân Hạo tới trước, Đêm 13 luôn làm việc sẽ không không có tiêu chuẩn như vậy, theo như cách thức của hắn, nhất định sẽ lặng lẽ giải quyết người bên ngoài, tuyệt đối sẽ không kinh động người mới đúng.

(PS: Về tên gọi của anh “vú em” có một không hai này thì vốn dĩ trong bản convert mình đang edit thì tên gọi là Dạ Thập Tam nhưng mình đọc trong bản convert đầu tiên là Đêm 13 và mình rất thích cái tên ẩn tượng này nên mình quyết định sẽ dùng cách gọi “Đêm 13” dành cho anh ^^!)

=.= ! ! An Bình có chút đau đầu, làm ơn, cha, hiểu là người muốn cứu con trai yêu quý trong lòng của mình, nhưng cũng đừng nóng vội không lại làm cục diện rối loạn, có được hay không? !

Đang suy nghĩ, cửa lại đột nhiên bị mở ra, An Bình giật mình, sợ hãi làm cả người toát mồ hôi lạnh, cửa đột nhiên mở ra, lại lộ ra khuôn mặt như hoa như ngọc cửu yêu nghiệt Đêm 13, hướng về phía cậu nở một nụ cười giả tạo.

An Bình giận dữ, choáng nha, dọa người cũng cần không chọn thời điểm như vậy hù dọa có được hay không? !

“Đêm 13, làm sao bây giờ anh mới đến? !” An Bình giận.

Đêm 13 cười híp mắt, “Bảo bối, đừng nóng giận mà, vừa nhận được tín hiệu cầu cứu của cậu, người ta là lập tức từ Bắc Mĩ hỏa tốc bay trở về rồi, tổn thất một việc làm ăn rất lớn đang làm đây.”

“.” An Bình thật muốn một chưởng đánh giết hắn, “Đừng nói nhiều, cứu chúng tôi ra ngoài.”

Đêm 13 cười híp mắt, tay trái ôm An Bình, tay phải ôm An Tĩnh, rồi nhìn tới Trình Khả Khả, hần bình tĩnh không thêm nghĩa đến, “Mẹ nó, mẹ các cậu tại sao lại sinh một đứa em trai cho các cậu rồi? !”

“Cút.” An Bình giận chụp lấy đầu Đêm 13, nhìn Trình Khả Khả nói, “Để cho cậu ta ngồi trên cổ người.”

Đêm 13 buồn bã, “Mẹ kiếp, ta trực tiếp thăng chức làm siêu cấp vú em rồi, còn có đạo lý hay không.” Nhưng vẫn là cho Trình Khả Khả ngồi trên cổ của hắn.

Trình Khả Khả con người sáng trong nghi ngờ hỏi, “Anh Lăng Lăng, ông ấy là cha của các anh sao? !”

“.” An Tĩnh An Bình một đầu mồ hôi lạnh, quyết định không đáp.

Đêm 13 quỳ dị mà cười.

Hắn dựng lên lỗ tai nghe động tĩnh bên ngoài, khẩn trương nghiêm túc, cũng may sáu người kia cũng không chú ý tới bọn họ, chỉ để ý ở bên ngoài chuẩn bị phục kích, An Bình thở phào nhẹ nhõm.

Trình Quân Hạo chạy đi vào, dựng thẳng tai lắng nghe động tĩnh bên trong, yên tĩnh, có điều không đúng a.

Anh bắt kẻ, trực tiếp vọt vào cửa.

55. Chương 55: Nơi Đây Có Thuốc Nổ

Đêm 13 đang muốn ra ngoài, Trình Quân Hạo một cước đá cửa văng ra, tức giận trợn trừng mắt nhìn Đêm 13, “Buông Khả Khả ra.” Câu này khí phách mười phần, cước lực hùng hậu, thiếu chút nữa đá bị thương Đêm 13.

“Anh trai.” Trình Khả Khả kích động khi nhìn thấy Trình Quân Hạo, lớn tiếng hô.

An Bình An Tĩnh trầm mặc một chút, không có lên tiếng. Đêm 13 khó chịu, “Anh là ai à? ! Tới cản đường!”

“Đêm 13, đem Khả Khả đưa cho ông ấy.” An Bình lạnh nhạt mở miệng, Đêm 13 kinh ngạc nhìn cậu một cái, đợi một hồi nhìn thấy rõ mặt của Trình Quân Hạo thì mặt hần hoa lệ lệ , mẹ kiếp, quá ly kỳ rồi. Nhân vật chính trực tiếp tới.

Trình Khả Khả đã không kịp chờ đợi nhào vào trong ngực Trình Quân Hạo, “Anh trai, em biết anh nhất định sẽ tới cứu em.”

Trình Quân Hạo sờ sờ đầu của cậu, sự khản trương biến mất, trong lòng phòng bị nhìn ba khuôn mặt Đêm 13 còn có An Bình An Tĩnh, trong lòng anh thoáng vào một tia kinh ngạc, ngơ ngác nhìn đôi song sinh An Bình An Tĩnh mất hết vài giây, cuối cùng chống lại ánh mắt của Đêm 13, sắc bén như sao, “Anh, là ai? !”

Không khí liên căng như dây đàn. Đêm 13 , người nọ không phải là coi hần là bọn cướp chứ, mẹ nó.

An Bình cau mày, “Tôi nói, ông cũng phải nhận biết một chút cái tình trạng hiện tại có được hay không? Chuyện gì ra ngoài trước rồi nói, không thấy nơi này nguy hiểm bốn phía sao? !”

Trình Quân Hạo kinh ngạc nhìn chằm chằm An Bình, loại cảm giác này. Hai cái đứa bé này.

Đêm 13 cũng nhún vai một cái, nói: “Tôi cũng muốn cùng anh giải thích một chút, chỉ là, theo như lời Trữ Trữ, nhận thức tình trạng hiện tại, hai đứa bé này là người vô tội chịu dính líu. Còn có, anh không thấy những người bên ngoài đang muốn phá hủy nơi này ư, nơi này. Tất cả mọi nơi đều đã đặt bom.”

Trình Quân Hạo giật mình, khản trương, ôm chặt Trình Khả Khả, “Sao anh không nói sớm.”

Đêm 13 nhún vai, liếc mắt, mẹ kiếp.

Trình Quân Hạo dẫn đầu hướng bên ngoài chuẩn bị đi, Đêm 13 theo ở phía sau, An Bình nhìn bóng lưng phía trước mặt, sắc mặt có chút phức tạp.

Con Muối lúc chạy đến, liền ngửi thấy mùi thuốc súng nồng nặc, hần kinh hãi, “Không tốt, nơi này có thuốc nổ.” Sắc mặt hần biến đổi, chẳng lẽ lão già muốn cho bọn họ thịt nát xương tan? !

“Cứu anh hai.” Con Muối vội vàng xông vào bên trong, nhưng một phòng trong đó dẫn đầu nổ tung, một loạt tiếng nổ lớn vang lên theo sau đó, gần đó, toàn bộ phòng ốc bên cạnh cũng nổ tung , nhất thời vùng ngoại ô ánh lửa liên tiếp.

Con Muối cùng thủ hạ cả người bị hun đầu đầy bụi đất, hần sốt ruột không kiềm chế được, tâm lạnh lẽo, “Anh hai.”

Thủ hạ ngăn hần lại, “Anh Con Muối, nổ lớn như vậy, anh hai khẳng định.”

Những người khác đều đỏ mắt, Con Muối trông mắt cũng đỏ, giận dữ kêu lên, “Sống phải thấy người, chết phải thấy xác. Xông vào tìm kiếm cho ta.” Con Muối phát điên, hận không được vọt vào trong ánh lửa.

Trên mặt của hắn tất cả đều là bụi than, hợp với vẻ mặt đau thương, lại chuyển hóa thành thật tức giận cực độ.

56. Chương 56: Gặp Trở Ngại

Đêm 13 chập vạt từ trong đồng bụi đất bò dậy, lại từ phía dưới lòi ra hai tiểu bảo bối bụi đất đầu đầy, “Mẹ nó, lưng của ta, đau quá.”

Trình Quân Hạo trước mặt cũng không tốt hơn chút nào, “Khụ khụ” Anh ho khụ khụ, từ trong lồng ngực kéo Trình Khả Khả ra, tốt quá đứa bé không có việc gì, anh quay đầu lại liếc mắt nhìn Đêm 13, “Vừa rồi cảm ơn người.”

Đêm 13 trừng mắt nhìn anh, MD, kỳ thật hắn cũng không muốn xả thân cứu anh ta, chỉ vì anh ta vô tình lại là cha của hai cậu nhóc chứ sao.

Trình Quân Hạo cũng không dài dòng, nghe Đêm 13 nói chuyện, “Hiện tại tính mạng chúng ta vẫn còn trong vòng nguy hiểm, tốt nhất là thoát ra từ phía sau bức tường này, hoàn hảo chúng ta có thể tránh xa nơi này.”

Đêm 13 âm thầm kêu may mắn, may nhờ hắn đã đi tra xét tình hình trước đó một chút, vốn định cứu người trước lại nói, lại không có ngờ tới Trình Quân Hạo làm cho hắn trễ nãi thời gian. Con bà nó, hiện tại bị vây, trách nhiệm toàn tại anh ta.

Hắn âm thầm hối hận, sớm biết vậy không bằng trước đó dứt khoát giải quyết chuyện đặt bom của bọn cướp rồi hãy tới, Đêm 13 trong lòng khó chịu, trừng mắt liếc Trình Quân Hạo, tâm tình tốt đến cực điểm.

Trình Quân Hạo cũng đầu đầy bụi đất, mới vừa rồi nếu không phải Đêm 13 kéo anh vào nơi này, anh đã vùi thân trong đồng lửa đó rồi. Nhất thời có chút lúng túng.

An Bình ho khan, “Đêm 13, phải mau thoát ra ngoài, nếu không ta cùng Lăng Lặng nếu bị sặc chết mất.”

“Cậu cho rằng tôi không biết sao? !” Đêm 13 buồn bã, “Nếu không phải bởi vì cha cậu, chúng ta đã sớm thoát ra ngoài.”

“.” An Bình lặng yên. An Tĩnh tỉnh táo nói: “Gặp trở ngại sao.”

“.”

“.” Đêm 13 cùng Trình Quân Hạo đồng tình im lặng, hai cậu bé này không phải mạnh mẽ bình thường.

An Bình chỉ chỉ phía sau cái cột gỗ, nhúu lông mày, “Làm ơn, hai người các người nhanh chân một chút, chẳng lẽ trông cậy vào đứa bé như chúng ta sao? !”

“.” Trình Quân Hạo lặng yên.

Đêm 13 buồn bã, “Trữ Trữ, người ta là vì cậu làm Trâu làm ngựa, cậu phải báo đáp ta thế nào? ! Không bằng đem mẹ cậu cho ta đi.”

An Bình giận, “. Cút.”

“Ồ ô.” Đêm 13 bị phẫn.

Trình Quân Hạo hết ý kiến, loại thời điểm này còn nói giỡn? ! Anh dẫn đầu đứng dậy, ôm Khả Khả đến một chỗ an toàn, ôm lấy cây cột gỗ, Đêm 13 cũng bị thống chạy tới, “Đây là không phải gọi là đâm đầu vào ngõ cụt sao. Trữ Trữ.”

Giọng buồn bã của hắn làm Trình Quân Hạo nhíu chân mày, cả người run lên, nhưng động tác của Đêm 13 cũng không hàm hồ, động tác thành thạo, cùng anh cùng nhau ôm cái cột gỗ, hướng nơi yếu nhất của bức tường đập vào.

Trình Quân Hạo sửng sốt một chút, người đàn ông này là ai? ! Cùng hai cậu bé kia là quan hệ như thế nào? Có chút mập mờ a. Trong lòng nổi lên nghi ngờ.

Khả Khả cùng An Bình An Tĩnh ngồi ở chung một chỗ, Trình Quân Hạo liếc một cái, liền tâm thần chấn động, ba đứa bé này, làm sao sẽ giống nhau như thế? ! Không trách được bọn cướp lại đem trói hết cả 3 bọn họ cùng nhau, chỉ sợ bọn họ cũng không phân biệt rõ ai là ai.

Đêm 13 giận, “Làm ơn, Trình nhị thiếu gia, người chưa ăn cơm sao, sao lại không còn hơi sức như vậy? !”

Trình Quân Hạo , cũng không nói chuyện, chuyên tâm đập vào bức tường .

57. Chương 57: Thoát Được

Rầm.

Bức tường bị phá vỡ, phá ra một cái lỗ thủng to, bị đánh đến mức cả nóc nhà cũng rớt mấy miếng xuống, viên ngói toàn bộ nện vào trên người của hai người, vừa bụi bặm mù mịt một mảnh, hai người trông rất nhếch nhác.

An Bình An Tĩnh ở bên này không có lương tâm cười lớn, Đêm giận, ôm lấy hai người, chạy ra khỏi đồng lửa, “Cười nữa, trở về đánh vào mông.”

Trình Quân Hạo mất hồn ôm lấy Khả Khả, cũng đi ra ngoài, nhìn ba người nói đùa, lướt qua một chút suy nghĩ mơ hồ, tâm nhột khó nhịn.

“Anh trai.” Trình Khả Khả ôm chặt lấy cổ anh, thở phào nhẹ nhõm, “Thoát được.”

Trình Quân Hạo lấy lại tinh thần, ôm chặt cậu nói, “Không sao.”

Hai người mang theo ba đứa bé ra ngoài, thân thể run lên, một thân bụi rơi xuống, đang tinh thần mất mát rối loạn, Con Muối mang người vui mừng vọt tới, “Anh hai. Tốt quá anh không có việc gì.”

Con Muối hốc mắt hồng hồng, “Tiểu thiếu gia cũng không có chuyện.” Thấy Đêm 13 bọn họ, “Bọn họ là.”

Trình Quân Hạo thần sắc nghiêm nghị, “Tôi không sao, các người đi tìm người, những người đó nếu dám đốt lửa, nhất định còn chưa chạy xa được, bắt được người lại nói.”

“Phải.” Con Muối kinh ngạc liếc Đêm 13 một cái, rồi phân phó người đi bắt người, đối với Đêm 13 vẫn là không yên lòng, không dám rời bên cạnh Trình Quân Hạo, về mặt đề phòng.

“Hôm nay cảm ơn người.” Trình Quân Hạo luôn luôn ân oán rõ ràng, “Muốn cảm tạ cái gì, tôi có thể cho.”

Đêm 13 liếc mắt, “Không cần, chỉ là về sau bắt cóc cái gì, chớ liên lụy Trữ Trữ và Lăng Lăng.”

Hắn hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi, mười bước đi thẳng, mới khó chịu oán trách, ” Trữ Trữ, Lăng Lăng, không thể không nói, cha của các người chẳng chút thú vị, các người thật muốn đem mẹ mình ném cho hắn, mẹ kiếp, còn không bằng cho ta đi.”

“Chớ hòng mơ tưởng.” An Bình trực tiếp từ chối.

Đêm 13 muốn rơi nước mắt, An Tĩnh xoa xoa đầu của hắn an ủi hắn, “Không có việc gì á..., ngộ nhờ mẹ thật không thích ông ấy, ta có thể ngoại lệ đem mẹ cho người.”

“Nhé.” Đêm 13 kích động hôn An Tình một cái, “Chỉ có bảo bối Lăng Lặng là cực kỳ đáng yêu.”

An Bình quay đầu lại liếc mắt nhìn Trình Quân Hạo, anh vẫn còn đang ngẩn người, An Bình mỉm cười, ước chừng hôm nay đối với anh mà nói vẫn là một sự kích động rất lớn? !

“Anh hai. Anh có bị thương không? Nhanh chóng mang tiểu thiếu gia trở về gặp bác sĩ.” Con Muỗi khẩn trương hỏi Trình Quân Hạo tinh thần vẫn còn đang sững sờ.

“Bọn họ.” Trình Quân Hạo mắt hờn hỏi Con Muỗi, “Nhìn thấy mặt đôi song sinh kia không? !”

“.” Con Muỗi sững sờ, đầu tóc mặt mũi toàn tro bụi thấy thế nào? !

“Bọn họ là ai? !” Trình Quân Hạo tiếp tục sững sờ, Con Muỗi tiếp tục mờ mịt.

“Tra cho tôi người đàn ông kia.” Trình Quân Hạo mang chút lo lắng nói: “Còn có hai đứa bé kia.”

Người đàn ông kia biết mình là ai, còn mang theo hai đứa bé giống Khả Khả như thế, này chân tướng. Làm cho anh nghĩ đến có phần hỗn loạn.

Trình Quân Hạo tâm nhột khó nhịn, rất muốn khẩn cấp biết được là xảy ra chuyện gì.

58. Chương 58: Mẹ, Thật Xin Lỗi

“. Vâng.” Con Muỗi lệ con mắt, người nguồn gốc không rõ làm sao tra? ! Ô ô.

“Đi về nghỉ ngơi trước đi, anh hai, nơi này để tôi dọn dẹp.” Con Muỗi vội vàng đưa bọn họ lên xe, tự mình làm người hộ tống trở về, chỉ sợ lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Trình Quân Hạo ôm chặt Khả Khả, nhíu mày, hai khuôn mặt nhỏ nhắn đó. Làm sao sẽ giống anh đến như thế, trong óc một chút đầu mối cũng không có. Chuyện gì xảy ra đây? !

*

“Mẹ.” An Bình đầu tiên dùng điện thoại của Đêm 13 gọi cho An Tâm Á.

An Tâm Á tới lúc gấp rút muốn khóc, vừa nghe thấy điện thoại của An Bình liền tức giận, “Tiểu tử chết toi, con mang em đi đến nơi nào rồi hả ? Con có biết mẹ rất lo lắng hay không.”

“Mẹ, thật xin lỗi. Đừng nóng giận a, chúng con ở bên ngoài chơi, nhất thời quên thời gian.” An Bình nói dối, “Chúng con lập tức trở lại, mẹ không nên gấp gáp.”

An Tâm Á lòng yên tĩnh xuống, “Các con đang ở đâu? Mẹ tới đón các con.”

“Không cần, mẹ, mẹ về nhà trước ăn cơm, con cùng Lăng Lặng lập tức trở về.” An Bình cười híp mắt dụ dỗ cô.

“.” An Tâm Á lặng yên, hồi lâu, “Trong nhà không có làm cơm.”

“.” An Bình im lặng, giựt giựt khóe miệng, “Vây chờ chúng con trở về, đi ra ngoài ăn.”

Cúp điện thoại, An Bình vô lực hạ bả vai xuống, haiz ... , mẹ cậu, thật sự là vô cùng đặc biệt. Đêm 13 ở bên kia cười xấu xa, “Trữ Trữ, bản lãnh nói dối của cậu càng ngày càng cao rồi, đừng làm hư Lăng Lặng.”

Một đôi mắt nhỏ liếc qua, “Cái này gọi là lời nói dối có ý tốt, có hiểu hay không? !”

Đêm 13 .

“Anh hai, trước tiên tìm chỗ rửa mặt một cái rồi trở về nhà thôi, nếu không mẹ sẽ lo lắng đến chết.” An Tĩnh liếc mắt nhìn bộ dáng mình đầu đầy bụi đất, có chút im lặng.

An Bình, Đêm 13 tỏ ra đồng ý, “Tắm thơm ngào ngạt về nhà gặp mẹ các cậu.”

“Cút.” An Bình chụp hấn.

“Ô ô, Trữ Trữ, cậu đứng núi này trông núi nọ, ta thật vất vả đem các cậu cứu ra, vì sao vừa mới qua khỏi nguy hiểm liền qua sông rút cầu rồi.” Dạ Thập Tam lệ, “Ta muốn đi gặp mẹ các cậu.”

“Không cho phép.” An Bình kháng nghị.

“Ta còn muốn ở tại nhà cậu, không muốn đi.” Đêm 13 quỷ dị cười, “Ta muốn ở thành phố A nghỉ ngơi, khôi phục tinh thần để làm việc.”

“.” An Bình An Tĩnh không biết nói gì. Mẹ kiếp, tên Đêm 13 này, thật muốn róc xương lóc thịt hấn.

*

Trình lão nghe được tin tức giận dữ, “Cái gì? !” Sắc mặt hấn khê biến, thả hổ về rừng, một khi bị trả thù, hấn đã có thể. Hấn thậm chí có thể tưởng tượng đến ánh mắt đáng sợ của Trình Quân Hạo.

Hấn nắm chặt Lâm Khả Nhân, diện mạo dữ tợn, “Cô nói thử, hấn sẽ quan tâm tới sống chết của cô hay không? !”

“Không.” Lâm Khả Nhân nhanh chóng muốn tránh thoát, nhưng lại bị đánh cho bất tỉnh. “Lặng lẽ mang đi ra ngoài, hiện tại cô ta là bùa hộ thân của ta.”

59. Chương 59: Nhất Định Phải Làm Cho Mẹ Hạnh Phúc

Trình Quân Hạo nhìn chằm chằm Trình Khả Khả, híp mắt lại, suy nghĩ không biết đã bay tới nơi nào.

Điện thoại đột nhiên kêu lên, anh nghe máy. “Anh hai, như anh đã đoán, quả nhiên là như vậy.”

“Cứu cô ta ra ngoài, đưa đến biệt thự ở ngoại ô đi.” Trình Quân Hạo quả quyết phân phó.

“Anh hai yên tâm đi.” Bên đầu kia điện thoại tắt máy.

“Anh trai, em muốn gặp mẹ.” Khả Khả nói yếu ớt.

Trình Quân Hạo cười, “Chúng ta lập tức đi gặp mẹ em, ngoan, từ nay về sau sẽ cùng với anh, có được hay không? !”

Trình Khả Khả mắt ánh lên niềm vui, “Có thật không anh? !”

“Đương nhiên là thật, về sau em với mẹ, và anh nữa sẽ cùng nhau ở chung một chỗ, sẽ không bao giờ khiến Khả Khả gặp phải chuyện như hôm nay nữa, anh nhất định bảo vệ tốt em cùng mẹ em.” Trình Quân Hạo cam kết.

“Thật tốt quá, Khả Khả thích anh nhất.” Trình Khả Khả cười híp mắt nhào vào trong ngực anh.

Trình Quân Hạo không chút để ý hỏi, “Hai cậu bé kia là ai vậy? Là bạn học của em sao? !”

“Đúng vậy.” Trình Khả Khả vừa nhắc tới bọn họ cũng trở nên cao hứng, “Bọn họ là bạn học tốt nhất của Khả Khả.”

“Nhưng bọn họ so với em có vẻ lớn tuổi hơn ? Sao vẫn còn đi nhà trẻ? !”

“An Bình An Tĩnh vừa từ nước ngoài trở về, mặc dù đã sáu tuổi rồi, nhưng vẫn không thể lên tiểu học, chỉ có thể đi nhà trẻ, còn có thể luyện tập quốc ngữ nha, bọn họ đối với cuộc sống mới còn chưa quen thuộc. . . .” Trình Khả Khả giọng nói rất non nớt, không thể che giấu chút nào sự thích thú của cậu đối với hai đứa bé kia.

Sáu tuổi à, An Bình, An Tĩnh.

Trình Quân Hạo trầm mặc, hai đứa bé đó rất cuộc là. Anh nhất định phải tra rõ. Trong đầu lập tức thoáng qua khuôn mặt An Tâm Á, anh ngẩn cả người, không biết vì sao.

*

“Tiểu tử thú.” An Tâm Á lửa giận lên cao, gõ một cái lên đầu An Bình, “Dẫn em trai đi ra ngoài quậy phá cái gì? Vì sao không gọi điện thoại ẹ? ! Lần sau còn dám như vậy nữa hay không hả ? !”

An Bình đang muốn kháng nghị, lại thấy trong hốc mắt An Tâm Á tràn ngập lệ nóng, lòng cậu liền mềm nhũn, đáng thương mà nói: “Mẹ, con hiểu rõ mình sai rồi. Lần sau cũng không dám nữa.”

An Tĩnh cũng cầu xin tha thứ: “Mẹ, là Lăng Lăng nhất định đòi anh dẫn đi. Là Lăng Lăng không tốt.”

An Tâm Á ôm bọn họ khóc lớn, “Hai tiểu tử thú, kiếp trước nhất định là thiếu nợ các con, kiếp này tới để hành hạ mẹ.”

“Mẹ.” Trong lòng An Bình An Tĩnh khó chịu.

Mẹ, chúng con nhất định sẽ làm ẹ hạnh phúc.

60. Chương 60: Anh Là Ai? !

An Tâm Á dán lên mặt Trữ Trữ băng keo cá nhân, một mặt oán trách, “Chơi cái gì không biết, bị trầy lên tận trên mặt có thể sẽ để lại sẹo à? !”

An Bình im lặng, chỉ là một chút ít vết thương, không có gì đáng ngại mà, nhưng An Tâm Á rất để ý, không muốn khuôn mặt hoàn mỹ của anh em họ bị một chút tổn thương nào, điều này làm cho cậu rất đau đầu, ưm.

“Điện thoại di động đâu? !” An Tâm Á giận.

“Chuyện này.” An Bình quần bách, ngộ nhỡ nói rớt, An Tâm Á khẳng định sẽ cực kỳ tức giận. Đang chần chờ, Dạ Thập Tam lên tiếng nói chuyện, cười híp mắt ngọt đến phát ngán, “Điện thoại di động của bọn họ hết pin rồi, đang sạc ở nhà tôi.”

An Tâm Á lúc này mới phát hiện còn có một người khác đang đứng ở cửa, cô há to miệng, nhìn chằm chằm khuôn mặt tuần tú của Đêm 13, “Anh. Là ai? !”

“Đêm 13, tiểu thư An, cô mạnh khỏe nha, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.” Đêm 13 hì hì cười xấu xa.

“.” An Tâm Á im lặng, chuyện này choáng nha, “Tôi hỏi anh làm sao lại ở nhà tôi? Trữ Trữ? !”

Cô lại tròn mắt nhìn An Bình.

Trong lòng An Bình kêu rên, tên Đêm 13 quái thai này, nhất định phải cùng về đây, làm cho cậu đau cả đầu, “Anh ta là giáo viên ở vườn trẻ của chúng con.”

Lập tức An Tâm Á mặt mày hớn hờ, “Hóa ra là thầy giáo a, hèn chi tác phong nhanh nhẹn như vậy, chỉ là, lần sau làm phiền thầy không cần bắt cóc con tôi đi chơi mà có miệng cũng không báo một tiếng.”

“.” Đêm 13 muốn rơi nước mắt. “Lần sau nhất định sẽ gọi điện thoại xin phép tiểu thư An.” Biểu hiện cho thấy là cũng rất hối tiếc về sai lầm của mình.

An Bình hắc hắc cười xấu xa, An Tĩnh giống như cô vợ nhỏ nghe lời đứng bên cạnh An Bình, tuy ý An Bình làm chủ.

“Đói bụng rồi, ăn cơm thôi.” Đêm 13 nịnh nọt mà nói, “Coi như là xin lỗi cho chuyện lần này, tiểu thư An, lần này là tôi mời.”

An Tâm Á lúc này mới cười híp mắt nói: “Lần sau không tái diễn chuyện này nữa là tốt rồi.”

An Bình An Tĩnh đầu đầy hắc tuyến, quả nhiên là dễ dụ.

An Tâm Á khó có được một người mời ăn cơm, quả quyết không chọn một nhà hàng bình thường mà phải chọn một nhà hàng cao cấp, một mặt nham hiểm dẫn An Bình An Tĩnh, “Dùng sức mà ăn, phải chọn những món đắt nhất, ai bảo tên thầy giáo xấu bụng này dám bắt cóc các con.”

“” Hai bảo bối cũng nhau im lặng, làm ơn, muốn Đêm 13 phá sản vì một bữa cơm sao, vậy đơn giản là không có khả năng.

Hai anh em bình tĩnh ưu nhã ăn cơm, An Tâm Á ăn như hổ đói, Đêm 13. Rất quý dị, nhưng mà anh đã tận mắt thấy ảnh hỏa thân của cô, sao có thể không quý dị được, muốn bình tĩnh cũng bình tĩnh không được nữa là.

Khuôn mặt này, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

61. Chương 61: Là Loại Phụ Nữ Nào?

Cả đêm Trình Quân Hạo xử lý sự cố kho hàng bị nổ nhưng mọi chuyện lại rất im lặng, Con Muỗi chỉ bắt được mấy người gây án đốt lửa, nhưng cái gì cũng hỏi không ra , Trình lão làm rất kín đáo.

Trình Quan Hạo lạnh lẽo cười một tiếng, lão già, dám động đến con trai của anh, anh sẽ lấy con trai yêu quý hấn ra chịu trận.

“Tìm Trình đại thiếu cho tôi, hấn gần đây không phải đang cần thuốc phiện để hút sao? !” Trình Quân Hạo nở nụ cười giả tạo lãnh khốc, “Tôi để cho hấn hút đủ.”

Con Muỗi cũng rất giận dữ, vừa đúng lúc có thể hả giận, hấn đương nhiên hỗ trợ đắc lực.

Việc Trình đại thiếu hút thuốc phiện cũng là bọn họ tìm người dụ dỗ, hôm nay muốn bắt hấn chịu trận, chỉ trách Trình lão, không trách được bọn họ.

Sự kiện lần này, làm cho quan hệ giữa Trình lão cùng Trình Quân Hạo đang duy trì tình trạng bằng mặt không bằng lòng nhanh chóng vỡ vụn, hai người đang âm thầm đấu đá chuyển thành công khai đối đầu. Ngay cả quan hệ bình thân ngoài mặt cũng không duy trì nữa.

Trong lòng Trình Quân Hạo sâu hận, thù mới hận cũ toàn bộ trào ra, anh nhất định phải vì mẹ cùng con trai báo thù.

Lâm Khả Nhân được cho uống thuốc giải, tỉnh táo lại, kinh sợ quá độ, vừa nhìn thấy Trình Quân Hạo cùng Trình Khả Khả đều ở bên cạnh, nhất thời vui mừng không thôi, vui quá mà khóc, “Quân Hạo, Khả Khả.”

“Không sao.” Trình Quân Hạo trầm ngâm, “Từ nay về sau cô cũng ở đây đi, rất an toàn.”

Lâm Khả Nhân vui mừng, “Quân Hạo, anh nói là về sau chúng ta ở đây cùng với nhau sao? !”

“ Ừ” Trình Quân Hạo gạt đầu một cái, “Chỗ này là biệt thự riêng của tôi, có người chăm sóc, cũng có hộ vệ, không cần lo lắng chuyện như hôm nay sẽ xảy ra nữa, ta tuyệt đối không để cho loại chuyện như vậy xảy ra lần thứ hai.”

“Quân Hạo.” Lâm Khả Nhân cảm động rơi lệ, cô rút cuộc có thể cùng anh quang minh chính đại ở cùng nhau, dù còn chưa có danh phận. Cô biết rằng, cô sẽ không có danh phận, bởi vì sự gièm pha này. . . . Cô từng là mẹ kế của anh.

Nhưng chỉ cần có thể ở bên cạnh anh, như vậy là đủ rồi, Lâm Khả Nhân yên lặng cảm tạ trời xanh.

Bọn họ còn có Khả Khả.

Cô vội vàng gạt lệ, ôm lấy Khả Khả, nhìn cậu bình an, cô rút cuộc yên tâm, dự dõ nói, “Khả Khả, về sau đừng có gọi anh trai nữa, phải gọi là cha.”

Trình Khả Khả mờ mịt, “Cha? Anh trai chính là cha sao? !”

Một cậu bé như cậu căn bản không hiểu.

Trình Quân Hạo sờ đầu cậu, “Đúng, về sau gọi ta cha, con chỉ có ta là cha.”

Trình Khả Khả mặc dù không hiểu, tuy nhiên nó cao hứng vô cùng, nhảy vào trong ngực anh, “Cha, Khả Khả thích cha nhất.”

Trình Quân Hạo cười ầm ập một tiếng, ánh mắt thù hận tan mất không ít, Lâm Khả Nhân ôm Khả Khả ỏ vào trong ngực của anh, híp mắt, anh đã tắm rửa, mùi trên người không thấy.

Vẫn có chút đau lòng. Người phụ nữ khác ư, rút cuộc là loại phụ nữ nào? !

62. Chương 62: Mẹ, Mẹ Thật Giỏi

Đêm 13 khóc lớn, ôm bắp chân An Bình, khoa trương nói: “Trữ Trữ, cậu thật muốn đem tôi đuổi đi sao? ! Ô ô, tôi muốn ngủ với cậu.”

An Bình giận, khinh thường dùng ngón út đẩy hấn, “Đủ rồi cú thật xa cho tôi.”

Đêm 13 càng khóc lớn, “Trữ Trữ, cậu thật không có lương tâm a, lợi dụng con người xong sau khi toàn vẹn về nhà, lại liền đuổi người ta đi.”

“.” An Tĩnh im lặng, nhìn bên cạnh An Tâm Á đang bị hóa đá, cẩn thận an ủi cô, “Mẹ, thầy giáo có hơi chút biến thái.”

An Tâm Á khóe miệng giật giật, mẹ nó, làm gì mà chỉ “có hơi chút“, là cực kỳ biến thái, cô cực kỳ mất kiên nhẫn, trực tiếp tiến lên, không chút khách khí ôm cổ áo của hấn ném ra ngoài cửa, ”Đi về nhà.”

“Phanh.” Cửa lớn tiếng đóng.

An Bình An Tĩnh giờ ngón tay cái lên, “Mẹ, mẹ quả thật rất giỏi! !”

Ngoài phòng còn truyền đến tiếng rên không cam lòng của Đêm 13, “Ô ô, Tâm Á, sao lại đuổi người ta đi như vậy. Cho người ta ngủ một đêm cũng không được sao.”

An Tâm Á khắp người nổi hết cả da gà, cô giận dữ trừng An Bình, “Người này thật sự là thầy giáo của các con? Làm sao lại biến thái như vậy? Chẳng lẽ là yêu quái? ! Yêu quái cũng có thể làm thầy giáo sao? Mẹ nó, mình còn chạm vào, không biết có bị gì hay không a.”

An Bình nhún vai một cái, bày tỏ cũng bó tay. Tánh tình Đêm 13 vốn đã là như vậy rồi, còn có thể làm thế nào nữa? !

“Tắm đi.” An Tâm Á kéo hai cậu lên, hướng trong phòng tắm ném vào, quả quyết muốn cởi quần áo, đột nhiên ngón tay liền cứng ngắc.

Đang cởi quần áo giữa chừng An Tĩnh kỳ quái hỏi, “Mẹ, sao không cởi quần áo đi tắm? !”

Hai bảo bối cùng nhau ngâm mình ở trong nước nhìn cô khó hiểu, An Tâm Á lúng túng , “Khụ, hôm nay có chút bất tiện, không thể dùng bồn tắm rồi.”

“Mẹ, không phải kỳ kinh của mẹ tới sớm quá sao? !” An Bình hoài nghi thẩm vấn.

An Tâm Á hóa đá, vì sao a vì sao, vì sao ngay cả kỳ kinh của cô, hai bảo bối đều rõ ràng như vậy, có phải làm người ta có chút sợ hãi hay không à? !

“Mẹ.” An Bình hoài nghi đôi mắt nhỏ nhìn chằm chằm cô, “Hay là trên người mẹ có cái gì mà người khác không được nhìn thấy hay sao? !”

An Tâm Á giận, chính xác mà nói là thẹn quá thành giận, “Nào có cái gì, hai người các con là hai tên quái thai, không được phép đoán đông đoán tây.”

An Bình nhún nhún vai, dường như lơ đãng đối với An Tĩnh nói: “Anh hiểu rõ rồi, nhất định là mẹ hôm nay bị đánh, hoặc là bị ăn rồi, Lăng Lăng, em nói thử coi cái này có được coi là hiến thân thành công không.”

“Hắc hắc, em đoán trên người mẹ đầy dấu hôn nha.” An Tĩnh tặc tặc cười.

An Tâm Á đứng ở bên bồn tắm lớn, vạch đen đầy đầu, tức giận giậm chân, “Hai người các con hai tên quỷ nhỏ, làm sao biết nhiều như vậy? ! Tắm nhanh cho ta, rồi đi ngủ sớm.”

Nói xong, phanh đóng lại cửa phòng tắm, mắc cỡ đỏ mặt đi ra ngoài.

63. Chương 63: Dấu Hôn

An Tĩnh nhìn An Bình ngẩn người, “Hôm nay cuối cùng cũng gặp ông ấy, dáng dấp thật đúng là đẹp trai, chỉ là.” Tròng mắt của cậu ảm đạm, “Ông ấy có thích chúng ta hay không a.”

An Bình không lên tiếng, hồi lâu mới trấn an Lăng Lăng, “Nếu ông ấy không thích chúng ta, chúng ta cũng không cần thích ông ấy, có được hay không? ! Như vậy mới công bằng chứ.”

An Tĩnh gật đầu một cái, thở dài, An Bình biết cậu vừa mong đợi vừa sợ hãi, lần này coi như là lần đầu tiên cha con ba người gặp mặt. An Bình nghĩ, lần này nhất định để lại cho anh ấn tượng khắc sâu.

Tắm xong, An Bình An Tĩnh chủ động leo lên giường An Tâm Á, An Tâm Á xững sờ , hai đứa này, đã sớm đòi ngủ riêng một phòng rồi, sao hôm nay lại bỏ qua nguyên tắc rồi hả ? ! Sự phòng bị trong lòng nhất thời dâng lên, quả nhiên. An Bình thừa dịp cô không chú ý, lập tức lật vạt áo ngủ của cô ra, “Lăng Lăng, đến xem, dấu hôn a ~”

Ấm tiết cuối cùng cũng kéo dài ra bộ dạng như bắt được trộm, hai anh em phát ra tiếng cười hặc hặc.

An Tâm Á quỳnh lên, gõ đầu mỗi đứa một cái, cả giận nói: “Mẹ mà cũng dám đem ra đùa giỡn? Không muốn sống? !”

Cô quần bách kéo áo ngủ lại, lại lộ vẻ giấu đầu hở đuôi, hai anh em dù sao đã thấy rồi, cô suy nghĩ một chút, cũng không xong, cuối cùng cắn răng, “Hôm nay bị dày vò vô cùng mệt mỏi, đều do những cái ảnh hỏa thân kia, nếu để ẹ biết rõ là ai làm, mẹ nhất định làm thịt hắn, hại mẹ không thể không tự chui đầu vào lưới.”

=.=! !

An Bình An Tĩnh lau mồ hôi, lấy lòng mà hỏi nhiều chuyện, “Mẹ, ngày hôm nay xảy ra chuyện gì? !”

“. Umh.” An Tâm Á rất lúng túng, đề tài này trẻ con không nên hỏi chứ? ! “Hôm nay. Ừ. Dù sao hắn cũng đã treo thưởng mười vạn rồi thì phải tới lấy chứ sao, không cần phí phạm.”

Hai anh em giơ ngón tay cái lên, “Mẹ, mẹ thật giỏi.”

An Tâm Á tự đắc tự mãn, “Lần này có thể chống đỡ được một thời gian dài rồi.”

An Bình tặc nước lạnh, “Mẹ, mẹ đừng vội đắc ý sớm quá à, con với Lăng Lăng càng lớn lại càng xài nhiều tiền, mẹ không thừa dịp tuổi còn trẻ làm ra thật nhiều tiền sao được? ! Con cùng Lăng Lăng còn phải học Piano, ra nước ngoài du học, mọi thứ đều cần phải dùng tiền đấy.”

An Tâm Á giận, “Con dứt khoát bán mẹ con luôn đi.”

An Bình cười mờ ám, đây cũng không phải là đang bán sao? ! Cậu giọt nói lấy lòng: “Dù sao cùng đã hy sinh nhan sắc một lần rồi, thân cũng hiến, sao không thừa dịp này tìm cách nổi tiếng, rất hợp đạo lý nha, mẹ, mẹ phải cố gắng lên, phải làm người mẫu nổi tiếng nhất, lấy lòng ông ấy nhiều hơn, ông ấy nhất định sẽ giúp mẹ.”

“” An Tâm Á lo lắng không dứt, chẳng lẽ ngày mai thật còn phải đi đến đó, cô vốn là tính toán không bằng đối qua kiếm sống ở một thành phố khác, nhưng An Bình An Tĩnh vừa mới ổn định, không đành lòng, tiền lại không nhiều lắm, lại biết rất nhanh sẽ xài hết.

Hai cục cưng cũng biết mẹ nhất định sẽ nửa đường bỏ cuộc, An Tĩnh lại tiếp tục ra đón dụ hoặc, “Mẹ, chẳng lẽ mẹ không muốn nổi tiếng sao? ! Đối với việc kiếm sống bằng nghề nghiệp người mẫu này mẹ không có muốn sao? ! Mẹ, không cần bởi vì chúng con mà từ bỏ a.”

64. Chương 64: Đừng Nói Nhảm

Từ bỏ? ! An Tâm Á muốn khóc, không phải là hai anh em chúng nó buộc mình không đi bằng con đường tầm thường sao? ! Đông tố cuộn cuộn a.

An Tâm Á rút cuộc buồn bã, vô lực nói: “ Được, mẹ không từ bỏ là được.”

Hai bảo bối thấy việc lừa gạt thành công mà cười, “Mẹ sáng mai đi sớm một chút đi nha.”

“” An Tâm Á im lặng.

*

Ngày thứ hai, Trình Khả Khả không có tới vườn trẻ, An Bình An Tĩnh hai anh em im lặng, xem ra ông ấy đem bọn họ đi bảo vệ riêng rồi, trong lòng có chút ê ẩm.

Quả quyết lấy điện thoại di động ra gọi cho Đêm 13 hành hạ hắn, “Giúp tôi tra một chút rốt cuộc là kẻ nào tìm chết bắt cóc Trình Khả Khả, dám uy hiếp người của ông ấy, tôi sẽ không bỏ qua.”

Đêm 13:

Hắn xấu hổ, buồn bực nói: “Trữ Trữ, hiện tại mới mấy giờ a, tám giờ, tám giờ phải hay không? ! Cậu ngày hôm qua vô tình đem ta đuổi ra khỏi nhà ta liền mất ngủ, rạng sáng mới ngủ được, lại muốn ta dậy sớm vì cậu làm trâu làm ngựa là sao? !” Đêm 13 buồn bã nói.

An Bình vạch đen đầy đầu, rốt cuộc có lương tâm hỏi, “Anh ở chỗ nào vậy? !”

“Đường cái.”

“Đừng nói nhảm.” An Bình giận.

“Khách sạn Lệ Tinh.” Dạ Thập Tam lệ rơi.

“Vậy thì tốt.” An Bình bình tĩnh nói.

“” Đêm 13 cực kỳ buồn bực, đứa nhỏ này tuyệt không đáng yêu chút nào, nói chuyện cũng không nói thừa lấy một câu, thật đáng buồn chứ sao.

“Được rồi, ta giúp cậu tra.” Đêm 13 mắt muốn rơi lệ a, “Chẳng qua ta ngủ thêm một chút.” Trước khi An Bình kháng nghị vội vàng cúp điện thoại, lại sợ cậu bé nổi đóa, vội vàng gửi một cái tin nhắn: buổi chiều lại nói chuyện tiếp, người ta tinh thần không tỉnh táo, dễ dàng phạm sai lầm.

“” Hai anh em vạch đen đầy đầu.

An Tĩnh: “Anh hai, chúng ta không phải đối với hấn quá độc ác.”

“Không hung ác không được, hấn bản chất bỉ ổi, đối với hấn quá tốt, hấn dễ dàng phạm sai lầm.” An Bình nói rất bình tĩnh, mí mắt cũng không động.

“” An Tĩnh vạch đen đầy đầu. Anh hai cậu, một chữ hình dung, giỏi.

Không thể không nói, hai anh em này đều là rất bản lĩnh.

An Bình cũng đeo lên tay An Tĩnh một cái đồng hồ, nghiêm túc nói, “Đề phòng lần sau lại xuất hiện nguy hiểm, ngộ nhỡ chúng ta bị tách ra không có ở chung cùng nhau, nhớ nhất định phải nhấn vào cái nút trên đồng hồ đeo tay, Đêm 13 có thể thông qua vệ tinh tìm được chúng ta, Lẳng Lẳng, chúng ta một khi có quan hệ với ông ấy, có lẽ về sau những thứ này đều là khó tránh khỏi.”

An Tĩnh gật đầu một cái, An Bình đã hạ quyết tâm muốn học quyền đạo, cậu cũng phải đi theo học, để dùng phòng thân, tuy không đánh bại kẻ địch, ít nhất cũng có thể chu toàn cái mạng cũng là tốt.

An Bình trên mặt hiện lên sự khắc nghiệt, đối với chuyện ngày hôm qua cực kỳ tức giận. Đồ dùng để phòng thân cũng đã chuẩn bị một chút, không thể bởi vì sơ sót mà làm mình lâm vào nguy hiểm.

Sợ nhất là, mẹ sẽ bị dính líu.

Khuôn mặt nhỏ nhắn vì lo lắng mà nhăn lại, rất lo lắng.

65. Chương 65: Khuôn Mặt Nhỏ Nhăn Tương Tự

Trong phòng hiệu trưởng của vườn trẻ, Con Muỗi nhận tài liệu do viện trưởng đưa qua, nhanh chóng xem qua một lượt, nhúu chặt chân mày, An Tâm Á. An Tâm Á. em trai? !

Sao lại có chuyện như vậy? ! Con muỗi sắc mặt xanh lét.

Viện trưởng thận trọng nói, “Người giám hộ của hai cái đứa bé này là An Tâm Á, là chị gái của bọn chúng.”

Con Muỗi sắc mặt nghiêm túc, “Chuyện này không được cho ai biết, nếu không.” Hấn rút súng bên hông ra chơi đùa, viện trưởng sợ hãi thân toát đầy mồ hôi lạnh.

“ Vâng” Viện trưởng run rẩy nhìn Con Muỗi dẫn người đi ra ngoài, mới thở dài một hơi, đúng là năm hạn, chuyện xảy ra tối hôm qua đã làm ba hồn bảy vía của ông bay mất rồi, bây giờ lại chuyện liên quan đến hai anh em này.

Ai.

*

Con Muỗi đem tài liệu đưa cho Trình Quân Hạo, gương mặt nghiêm túc nói “Anh hai.”

Trình Quân Hạo nhìn sắc mặt hấn có chuyện không đúng, mở ra đến xem, đôi mắt liền mở thật lớn, bên trong là chứa đầy sự kinh hãi, ngẩn đầu hỏi “An, An Tâm Á.”

“Đúng, anh hai.” Con Muỗi nghĩ thầm, tình huống của cô An Tâm Á này cũng có phần giống quan hệ giữa anh hai với Trình Khả Khả, nói không chừng có thể ba người là mẹ con. Hấn nghĩ được thì hiển nhiên Trình Quân Hạo tự nhiên cũng nghĩ được.

Thân thể anh run rẩy, “Chuyện gì xảy ra? !”

Con Muỗi giật mình, thấy Trình Quân Hạo giật mình chấn động lớn như vậy, đây cũng là lần đầu tiên, hẳn nghĩ tới đỡ anh, lại nhin xuống, sắc mặt rối rắm, “Anh hai, có một việc em muốn.”

“Nói.” Trình Quân Hạo mắt nhìn chăm chăm hẳn, “Lúc nào thì trở nên không thoải mái như vậy chứ.”

“.” Con Muỗi lúng túng, “Hai đứa bé kia sáu tuổi rồi, bảy năm trước anh hai xảy ra tai nạn xe cộ, nếu như đem những thứ này liên hệ với nhau, hai đứa bé sinh nhật cũng rất phù hợp, nếu như vậy. Bài viết trên mấy tạp chí Có lẽ nói không chừng là thật.”

(—)

Trình Quân Hạo trợn tròn mắt, giật mình, “Anh nói là. Bọn họ là con trai của tôi.”

Nhất thời một loạt những liên tưởng tràn vào trong đầu, khiến cho người ta muốn chảy máu não. Theo báo cáo này, chẳng lẽ là hai anh em bọn họ. A, MY GOD! Trình Quân Hạo nắm tay thật chặt, sắc mặt căng thẳng dọa người.

Con Muỗi im lặng, hai gương mặt này. Giả thuyết cũng chỉ là giả thuyết, cần phải có bằng chứng, nếu có báo cáo DNA lúc đó mới có thể chắc chắn.

Khôi phục trấn tĩnh, Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, tốt, rất tốt, tốt vô cùng, “Chuyện này không được phepsp nói với bất cứ ai, hiện tại đang trong tính huống nguy hiểm, nếu bị lão già biết được sự hiện hữu của bọn chúng, nhất định sẽ liên lụy bọn họ.”

Anh nhìn hình chăm chăm, trong lòng trào dâng cảm giác âm áp , An Tâm Á, An Bình, An Tĩnh.

Ba cái tên này không ngừng vòng quanh trái tim anh, hẳn có chút mừng rỡ. Vui đến phát điên. Hai gương mặt này không lừa ai được.

66. Chương 66: Ép Buộc Cũng Giống Như Che Chở

“Điều tra thêm về An Tâm Á cho tôi. Với chuyện trước khi tôi mất trí nhớ ruột cuộc là xảy ra chuyện gì? !” Trình Quân Hạo sắc mặt nghiêm túc, “Lặng lẽ đi thăm dò, đừng làm cho lão già đó phát giác ra điều gì.”

“Dạ” Con Muỗi cúi đầu trả lời.

“Còn có người đàn ông tối hôm qua.” Trình Quân Hạo tâm tình khó chịu, chẳng lẽ là tình nhân của An Tâm Á? ! Cô thiếu tiền chính là vì nuôi đàn ông khác, mẹ nó, liên tưởng này làm anh nhất thời cực kỳ khó chịu.

“Không tra được anh ta.” Con Muỗi sắc mặt lúng túng, “Dùng hết tất cả các biện pháp, người đàn ông này rất thần bí, không có chút đầu mối nào.”

“.” Trình Quân Hạo im lặng, chẳng lẽ là từ trên trời rơi xuống hay sao? ! Anh không tin, “Tìm người điều tra, nhất định phải điều tra ra cho tôi.”

Con Muỗi thở dài, o()o, thầm nghĩ, anh ta với hai đứa con trai của anh thân thiết như vậy, không bằng trực tiếp tới hỏi không nhanh hơn sao. Chỉ là, lời này đánh chết hẳn cũng không dám nói.

“Vâng”

“Mau tìm cho ra Trình đại thiếu.” Biểu tình Trình Quân Hạo rất nghiêm túc, nghĩ đến chuyện tối ngày hôm qua, anh hận không được lập tức lột da hắn. Nếu anh không bị đánh cũng sẽ không phản kích lại, anh nhin đã đủ lâu rồi.

Con Muỗi gật đầu một cái, vội vàng đi ra ngoài, bận rộn làm việc được giao.

Trình Quân Hạo híp mắt nhìn hình chăm chăm, cảm giác trong lòng rất rối rắm rất phức tạp, An Tâm Á. An Tâm Á. Người phụ nữ này.

Móc ra điện thoại gọi đến biệt thự, là Lâm Khả Nhân nhận cuộc gọi, vừa nghe là tiếng nói của anh liền vui mừng cực kỳ, Trình Quân Hạo chỉ là nhàn nhạt phân phó, “Cho Khả Khả đi nhà trẻ đi học đi, tuổi của nó là tuổi chơi đùa, ở nhà buồn bức không tốt, tôi sẽ phái người bảo vệ tốt cho nó, cô yên tâm.”

Lâm Khả Nhân thân thể cứng đờ, tối hôm qua. Anh không phải là cũng nhìn thấy hai đứa bé kia rồi chứ ? !

Lâm Khả Nhân cười khổ, hai khuôn mặt này không thể lừa được ai, cô cúp điện thoại, không nhìn được rất muốn khóc, nhưng còn phải đưa Khả Khả đi vườn trẻ.

Trình Quân Hạo là muốn cho Khả Khả cùng với anh em họ bồi đắp tình cảm thật tốt, nhất định là.

Lại gọi một cú điện thoại cho phòng thư ký, phân phó, “Nếu An Tâm Á tới công ty, không cần thông báo, lập tức đưa đến phòng làm việc của tôi.”

“Dạ, tổng giám đốc.” Phòng thư ký nở oanh, cái này cái này. Có gian tình phải hay không ? !

Quốc tế CBD rất cuộc có thêm một người phụ nữ tranh giành cùng Lâm Khả Nhân, gào khóc, rất nhiều người có tâm trạng mong chờ được xem trò vui.

Vì vậy, ngay khi An Tâm Á vừa xuất hiện ở đại sảnh CBD, không chỉ có những người trong đại sảnh, mà tất cả mọi người lập tức mạo hiểm ánh mắt nhìn cô chăm chăm, An Tâm Á ngay lập tức lui về phía sau, hận không thể co dò mà chạy, nhưng có người so với cô nhanh hơn rất nhiều lần, phía trước sảnh lớn hai cô gái mỹ miều lập tức giữ cô lại, lấy lòng nói, “An tiểu thư, chúng ta hộ tống cô lên lầu trên cũng gặp tổng giám đốc.”

“Hả? !” An Tâm Á đầu có chút choáng váng, đây là có chuyện gì sao? ! Cô mơ hồ không rõ.

“Hi hi.” Trước sảnh lớn hai cô gái mặt mày nhả nhẩn, “Là tổng giám đốc ra lệnh, vừa thấy An tiểu thư lập tức hộ tống lên lầu.”

Áp hộ tống? ! Khái niệm về hai cô gái tự động chuyển đổi.

An Tâm Á cả người nổi da gà, đây là có chuyện gì? ! Không kịp ngẫm nghĩ nữa, người đã bị nhét vào thang máy.

67. Chương 67: Cô Rất Sợ Tôi?

Nhân vật nữ chính trong xì căng đan truyền thuyết. Mọi cặp mắt sáng rực hướng theo, mạo hiểm xì xầm nói chuyện nhiều chuyện, cô gái này. Có thể uy hiếp được địa vị Ôn Tâm hay không đây? !

Cô xuất thân là người mẫu, cao ráo, dạng người xinh đẹp, lại gần gũi với tổng giám đốc như vậy. Thật là! ! Tin đồn chỗ nào cũng có a.

Thang máy vừa mở ra ở lầu trên cùng, tất cả thư ký chạy như điên ra, “An tiểu thư, tổng giám đốc đang ở trong phòng làm việc chờ cô.” Tình huống này, làm cho An Tâm Á có chút sợ hãi, thật muốn khóc.

Như cái xác không hồn đi vào phòng làm việc tổng giám đốc, đóng cửa lại cuối cùng cũng cách xa được những ánh mắt như sói đói của mấy cô thư ký, cô rút cuộc thở phào nhẹ nhõm, “Haizz.” Vận mạng của cô a a a.

Vừa ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy ánh mắt Trình Quân Hạo có bối rối có phức tạp có thâm tình.
. nhìn cô chăm chăm, làm cô lúng túng .

“Có chuyện gì xảy ra sao? !” An Tâm Á chân mày co quắp, chất vấn anh, “Tại sao vừa vào đại sảnh liền giống như có khỉ đến thăm.”

Trình Quân Hạo vốn là đang suy nghĩ miên man, bị cô cắt đứt, tâm tình khó chịu, lạnh lùng nói: “Tối hôm qua chúng tôi phải làm việc ở đây suốt cả đêm, cô muốn nói là chuyện gì xảy ra? !”

o()o An Tâm Á đau đầu , thì ra là cô trở thành đối tượng cho các tin đồn nơi công sở rồi.

An Tâm Á chìm trong suy nghĩ buồn giận của riêng mình, vẻ mặt cực kỳ rối rắm.

“An Tâm Á.” Trình Quân Hạo vẻ mặt thâm trầm, nhìn cô ngẩn người rất không thoải mái, đánh thức cô.

“Có chuyện gì không? !” An Tâm Á tỉnh táo lại, lập tức hỏi, “Có công việc gì cần phân công cho tôi không, quét nhà cầu quét sân cũng có thể.” Đối với đãi ngộ dành ỉnh cô không có nhiều kỳ vọng.

Trình Quân Hạo im lặng, chỉ nhìn cô chăm chăm, nhìn đến nỗi cả người cô đổ mồ hôi lạnh, ở nơi không gian tách biệt này, bị một con sói nhìn chăm chú, có chút nguy hiểm vô cùng.

“Tối hôm qua.” Trình Quân Hạo bắn khoăn hạ mi mắt xuống, suy nghĩ tìm từ ngữ, “Không xảy ra chuyện gì chứ? !”

“Chuyện gì? !” An Tâm Á nghi hoặc nhìn anh, không biết lời anh nói là có ý gì.

Cô không biết? ! Trình Quân Hạo ngậm chặt miệng, qua hồi lâu mới lại hỏi, “An Tâm Á, cô còn có người thân nào khác không? !”

“Không có, tôi là cô nhi.” An Tâm Á liếc mắt, liếc anh một cái, “Làm ơn, rốt cuộc tôi được phân công việc gì? ! Dù gì làm việc cũng đâu cần phải tra hộ khẩu chứ? !”

Con người Trình Quân Hạo càng thêm thâm trầm, anh đột nhiên đứng thẳng dậy, đi thẳng tới phía cô, An Tâm Á một hồi rụt rè, tên cầm thú này sẽ không. Không tự chủ lui về sau một bước, cầm lại bị anh nâng lên, bị buộc nhìn thẳng, cô không thể lui được nữa, lưng dựa vào bàn làm việc, không gian eo hẹp này làm cô có chút sợ a a.

“Cô rất sợ tôi? !” Sắc mặt Trình Quân Hạo thâm trầm, không nhìn ra tâm tình.

“Không có.” ánh mắt An Tâm Á bắt đầu rối loạn, “Muốn nói gì thì cứ nói, không cần phải đứng gần như vậy.”

68. Chương 68: Muốn Chơi Trò Gì

“Ha ha.” Trình Quân Hạo phì cười, “Xem ra cô thật sự rất sợ tôi.”

Tên cầm thú này, vẻ mặt cũng nham nhở như vậy, mẹ nó. Mới vừa rồi bộ dạng như cô thiếu tiền anh ta không bằng, bây giờ lại cười cái kiểu làm người ta muốn đánh, khiến người ta cực kỳ chán ghét, cô không kìm được liếc mắt.

“Không thể không nói, động tác trợn mắt của cô rất xấu.” Trình Quân Hạo cười cợt.

Cái này choáng nha, thật muốn đánh chết anh ta mà. An Tâm Á trong nội tâm tức giận mắng, thật muốn một cái tát đập bẹp anh. Trình Quân Hạo không chút nào thối lui, tay giữ cằm của cô lưu luyến, làm cô rợn cả tóc gáy. Một cái tay khác ôm hông của cô, không khí mờ ám này làm cô cả người không thoải mái. Anh vẫn đe dọa nhìn cô, ánh mắt lóe lên, “Cô nói. Ngày đó chúng ta gặp mặt ba lần, lần nào cô cũng muốn chạy, tại sao sợ tôi như vậy? ! Tôi là quỷ sao? !”

“” An Tâm Á nhú mày, chuyện gì xảy ra đây? ! Sao đột nhiên lại hỏi tới chuyện này? ! Một tia lo lắng lướt qua trong lòng.

“Xem ra cô thật sự sợ tôi.” Trình Quân Hạo cũng không đợi cô trả lời, lưu manh mà cười, “Sợ tôi cũng tốt, sợ tôi. Cũng sẽ không chạy trốn, An Tâm Á, về sau ngoan ngoãn sống ở bên cạnh tôi làm đàn bà của tôi, nếu dám chạy trốn, tôi nhất định bẻ gãy cánh của cô. Nhớ, cô chính là không đầu không lại.”

Anh mặc dù cười cười nói nói, nhưng lại làm An Tâm Á cả người nổi lên bệnh sôi, vẻ mặt này, thêm vào giọng nói này. Thật là đáng sợ, cô run lên, không dám nói tiếp.

Vẻ mặt cô lo lắng càng thêm làm Trình Quân Hạo tin chắc.

“Tốt lắm. Ngoan.” Trình Quân Hạo sờ sờ đầu của cô, bắt đầu cười lên âm hiểm, vẻ mặt giống như cưng chiều nhìn sủng vật của mình, An Tâm Á cả người không thoải mái.

Vừa định phản kháng lại anh, Trình Quân Hạo lại nói, “Thích làm người mẫu? Muốn nổi tiếng sao? ! Vậy tôi. Sẽ làm cho cô nổi tiếng.” Ánh mắt kia, tràn đầy khí phách, giọng nói kia, tràn đầy tự tin, giống như chuyện anh đã quyết định, không người nào có thể ngăn cản, giống như anh chính là thần, gương mặt kia, làm An Tâm Á cũng chốc lát mất hồn.

Anh, biểu tình mới vừa rồi, giống như vương tôn quý tộc, một khí chất nghiêm nghị lẫm liệt, làm An Tâm Á khiếp sợ.

Người như vậy, muốn làm gì mà không được chứ? !

An Tâm Á trong chốc lát như đưa đám, cô không phải là. Lại nghĩ muốn ôm ấp mộng tưởng gì nữa chứ? !

Anh lui ra một bước, tay chậm rãi vuốt qua thân thể của cô, trước ngực. Cho đến ngón tay của cô, đột nhiên cầm, cường bách mười ngón tay của cô cùng anh đan lại với nhau, chuyện này làm An Tâm Á toàn thân chấn động, “Anh, anh. Muốn chơi trò gì? !”

“Lời này.” Trình Quân Hạo du côn cười, “Phải là tôi hỏi cô.”

Ánh mắt của cô, làm nàng rất lo lắng, An Tâm Á bắt đầu có chút hối hận, hối hận không nên tới nơi này.

Nhìn vẻ mặt cô lúng túng lo lắng, lòng của Trình Quân Hạo liền dâng tràn một cảm giác dễ chịu, bấy năm trước. Bất kể xảy ra chuyện gì, nhất định là cô chạy trốn, anh nhất định phải tìm ra, trong lòng mới có thể thoải mái.

69. Chương 69: Nhân Vật Nữ Chính Trong Xì Căng Đan

An Tâm Á, An Tâm Á. Trong lòng anh gọi thầm cái tên này, anh nhất định sẽ nhớ lại chuyện bảy năm trước.

Bất kể cô có nguyện ý hay không, cô cùng hai đứa bé kia, nhất định phải ở bên cạnh anh.

Trình Quân Hạo đột nhiên cảm thấy ông trời đối với anh cũng rất công bằng, mặc dù mất đi rất nhiều, nhưng lại đột nhiên gặp được An Tâm Á, còn có hai đứa con trai, tâm tính mất đi rồi có được này, có chút làm người ta khó nói lên lời.

An Tâm Á vẻ mặt chết lặng, bị Trình Quân Hạo vừa cười quỷ dị vừa dắt tay đi ra ngoài, đi qua phòng thư ký, bị mọi người vây xem làm cho tâm tình của cô khó mà bình ổn được, tâm giống như có cái gì đó nắm chặt, rất lo lắng, rất bất an, cảm giác giống như bị Trình Quân Hạo sắp đặt tính toán.

Cô nghiêng đầu nhìn anh, anh thật sự. Không nhớ cô sao, hoàn toàn không nhớ được, chuyện cũng đã bảy năm rồi, anh một người bạn bạn, làm sao sẽ nhớ nhiều chuyện như vậy đúng không? !

An Tâm Á thôi miên chính mình, ngơ ngác nhìn anh, Trình Quân Hạo đột nhiên quay đầu lại nhìn cô âm áp cười một cái, An Tâm Á ngẩn ra, nhịp tim đập loạn, thoáng cái mặt đỏ ửng.

Trình Quân Hạo tâm tình rất sáng khoái, cười lên ha hả.

Tổng giám đốc Trình cười. Tin tức này tương đối kinh hãi, tin đồn trong CBD bị cái tin này làm bùng nổ.

*

Phòng họp lâu 12, tất cả các đạo diễn, nhà chế tác, đều tham gia họp ở đây, mỗi một người đều vẻ mặt mệt mỏi, bởi vì chuyện chọn nữ chính cho bộ phim mới vẫn chưa có quyết định cuối cùng, vẫn chưa xác định được là sẽ chọn ai, vô số đề cử, vô số nữ diễn viên được đưa ra, toàn bộ đều bị tổng giám đốc bác bỏ, tất cả mọi người có chút bất mãn, không nhận được có chút oán giận.

Nhất là đạo diễn Lưu, ông là đạo diễn có thâm niên, đứng đầu trong giới điện ảnh, rất có tầm ảnh hưởng, luôn luôn nói một không hai, lần trước bị trợ lý Lâm chỉnh một lần, cả người bất mãn.

“Tôi thấy là chọn Ôn Tâm đi, tổng giám đốc cố tình không chịu, cô ta có chỗ nào không tốt? Dù sao cũng là diễn viên đang nổi tiếng, rất có sức hút giúp tăng doanh thu phòng vé không ai có thể đối đầu được.” Đạo diễn Lưu khó chịu nói, “Tôi cũng không tin, còn có thể có một nữ diễn viên nào khác có thể vượt qua cô ấy, tổng giám đốc Trình không biết là đang nghĩ gì? Đến bây giờ cũng không quyết định, ở vị trí của anh ta, chỉ cần phê duyệt đề án là được rồi, đâu cần phải làm gì, không bằng chúng ta là chuyên gia, lại vẫn cứ lưỡng lự, thật khiến cho người ta không thoải mái.”

Mọi người phụ họa, những tiếng bất mãn liên tiếp vang lên, đều là bởi vì nguyên nhân chưa chọn được nữ nhân vật chính này mà bộ phim bị mắc kẹt vẫn chưa thể mở máy quay được. Mọi người vội vã đến muộn sức đầu mẻ trán, ngày ngày làm thêm giờ, nhưng tổng giám đốc vẫn cố tình không hài lòng.

Phòng họp một màn hỗn loạn.

Đột nhiên, cửa bị đẩy ra, Trình Quân Hạo dắt An Tâm Á xuất hiện trong phòng hội nghị, mọi người lập tức giảm âm thanh.

Vừa nhìn thanh hai người nắm tay nhau, mọi người tự nhiên đưa ánh mắt tập trung nhìn vào An Tâm Á, trên mặt. Tất cả mọi người đồng loạt há to miệng, trợn mắt hốc hốc.

Cô gái này. Chính là nhân vật trên tạp chí, nữ nhân vật chính trong xì căng đan.

Trình Quân Hạo nhìn mọi người một vòng, đột nhiên đem An Tâm Á đẩy về phía trước, lạnh nhạt mở miệng, “An Tâm Á, 24 tuổi, chính là nữ nhân vật chính cho bộ phim mới yêu Như Ý”

Giải quyết dứt khoát. Lời nói của anh giống như sét đánh, gần như vẫn còn có thể nghe được dư âm lượn quanh.

70. Chương 70: Những Ngày Tươi Đẹp Chấm Dứt

An Tâm Á chìm trong suy nghĩ của bản thân, ah, không phải quét nhà cầu, không phải làm vệ sinh. Không phải người mẫu, mà là trực tiếp thăng cấp lên làm nữ diễn viên chính? ! Mẹ nó, có cần phải quần bom bất ngờ như vậy hay không a, muốn quần bom cũng phải nói cho cô trước vài tiếng chứ a, cô cả người cứng ngắc, không biết phải phản ứng ra sao.

Mọi người bất ngờ hết nửa ngày vẫn không kịp phản ứng, nữ chính là cô gái này. Dùng một cái danh tiếng người mẫu bé tí tẹo đó? ! Chuyện này không phải là.

Năm giây trôi qua, phòng hội nghị lập tức nổ tung, đầu tiên phản đối là đạo diễn Lưu, ông vọt đứng lên, bất mãn nói: “Tôi không đồng ý, tổng giám đốc, anh biết rõ anh cùng với cô ta có quan hệ mờ ám, chính anh cũng biết, về phương diện dùng người, anh không phải là dân chuyên nghiệp, An tiểu thư này vẫn là

người mới, hơn nữa còn là một người mẫu, làm sao cô ta có thể diễn xuất được ? ! Tôi không đồng ý.”

Trình Quân Hạo cười bình tĩnh, “Đạo diễn Lưu lời nói này cũng không đúng rồi, chẳng lẽ đạo diễn Lưu cùng Ôn Tâm có quan hệ mờ ám thì có thể dùng cô ta, tôi với An tiểu thư lại không thể, tôi là tổng giám đốc CBD, về trình độ chuyên nghiệp mà nói, đạo diễn Lưu cũng chưa chắc hơn được tôi, tôi hiểu rất rõ hạng người gì sẽ được hoan nghênh, khuôn mặt già nua của Ôn Tâm, khán giả cũng nhìn đến phát chán rồi, Ôn Tâm cũng là xuất thân từ người mẫu, An tiểu thư cũng xuất thân từ người mẫu có vấn đề gì sao? ! Diễn xuất. Cô gái này là giỏi nhất rồi.”

o()o, An Tâm Á tức chết rồi, tổng giám đốc, anh cái này là khen tôi hay là chế bai tôi đây? ! Còn có quan hệ mờ ám, anh không phải là thừa nhận cô. Ách, mà trên mấy tạp chí cũng đã nói là anh giống như đã hoàn toàn thừa nhận, An Tâm Á cảm giác những ngày tươi đẹp của mình đến đây coi như là chấm dứt.

Khuôn mặt tức giận của đạo diễn Lưu lúc đỏ lúc trắng, đỏ mặt tía tai, đang muốn phản bác, Ôn Tâm ở một bên mở miệng nói chuyện, ánh mắt cô bén nhọn, quét An Tâm Á một cái, thản nhiên nói: “Tổng giám đốc Trình, tôi xác thực là khuôn mặt già nua rồi, chỉ là, gừng càng già càng cay, dùng người mới, tổng giám đốc Trình không sợ mất hết cả vốn lẫn lãi sao? !”

Cô mới vừa rồi vẫn không có lên tiếng, nhưng bây giờ, chẳng qua là lần giãy giụa cuối cùng, cô rất không cam tâm, âm ngoan nhìn chằm chằm An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo, cắn răng nghiêng lợi.

yêu Như Ý là bộ phim điện ảnh được CBD đầu tư một món tiền khổng lồ, lực ảnh hưởng tự nhiên rất lớn, Ôn Tâm nếu có thể được làm nữ chính, càng có thể nâng cao thêm một bậc, mà bây giờ lại muốn dùng một người mới, điều này làm cho Ôn Tâm trong lòng không phục, cô vì cái gì trả giá rất nhiều, chỉ có chính cô là biết rõ nhất, nghĩ đến chuyện này làm cô càng thêm hận.

Gặp phải vật cản, cô vẫn không thể từ bỏ, một mặt là thỏa hiệp, mặt khác vì CBD là công ty đứng đầu ngành giải trí, rời bỏ CBD, đi các công ty nhỏ khác, sẽ chết nhanh hơn.

Điều này làm cho Ôn Tâm tức giận vô cùng, như là con ếch đang bị nước ấm nấu chín dần, biết rõ là sẽ chết, nhưng không có cách nào giãy giụa.

Trình Quân Hạo cười một tiếng, “Đối với việc đầu tư tiền vốn này, tôi còn tính nâng lên.”

Sắc mặt mọi người đại biến, hai mặt nhìn nhau, chuyện này. Tổng giám đốc tính lấy bộ phim này ra đùa giỡn sao? ! Công sức bọn họ mấy ngày mấy đêm cần cù lao động phải làm sao bây giờ? ! Bọn họ làm sao chịu nổi? !

Mọi người nhìn về phía An Tâm Á sắc mặt của cũng thay đổi, vốn là chất vấn lại chuyển thành thù hận.

Đi bằng đường quốc lộ cũng đâu cần phải thuận lợi đến như vậy chứ.

71. Chương 71: Sẽ Làm Cho Cô Nổi Tiếng

71. Sẽ làm cho cô nổi tiếng

Sắc mặt của Ôn Tâm cùng đạo diễn Lưu đều tái đi, đạo diễn Lưu tức giận đập bàn một cái, lửa giận bùng bùng vọt ra khỏi phòng họp, “Quả thực là hồ đồ. Bộ phim này tôi không làm.”

Ôn Tâm tức muốn học máu, nhưng lại cố gắng nhịn xuống.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đạo diễn Lưu không làm, ai tới chỉ đạo đây? !

Trình Quân Hạo khinh thường cười một tiếng, “Nữ chính cứ quyết định như vậy, đạo diễn Lưu không chỉ đạo, vị trí đạo diễn này, tôi cũng sẽ sử dụng người mới.”

Mọi người xôn xao, chuyện này cũng quá đáng sợ.

Sắc mặt Trình Quân Hạo chuyển lạnh, “Nếu có người nào nghi ngờ lời nói của tôi, hiện tại có thể ngay lập tức rời CBD, sẽ không ai ngăn, nếu không có chuyện gì khác thì cố gắng làm việc cho tôi.”

Mọi người cúi đầu xuống, cho dù bất mãn, nhưng cũng không muốn thất nghiệp.

Mấu chốt là khi thất nghiệp, cũng không tìm được một công ty lớn giống như CBD, mọi người giận dữ, tổng giám đốc quyết định như vậy, chẳng lẽ ngay cả CBD cũng không giữ nữa sao? !

Ôn Tâm cười lạnh một tiếng, đột nhiên bật cười, “Tổng giám đốc Trình, tôi rất mong đợi bộ phim này được công chiếu, nhất định làm người ta bất ngờ.”

Trình Quân Hạo vẻ mặt lạnh nhạt, “Tất nhiên sẽ khiến cho người ta bất ngờ. Cô, một ngôi sao hết mùa, khó có thể với tới.”

Ôn Tâm giận dữ, phát tay áo rời đi.

An Tâm Á , biểu hiện của Ôn Tâm giống như muốn ăn thịt cô, làm cô lạnh cả sống lưng a, phụ nữ khi ghen tỵ rất là đáng sợ.

“Trước khi đạo diễn mới đến, phải đưa cho tôi kịch bản chính thức của bộ phim mới.” Trình Quân Hạo phát xong nhưng lời cuối cùng, vô cùng bình tĩnh kéo tay An Tâm Á đi ra ngoài.

Trong phòng họp liên xô sao bàn luận, “Quá càn quấy, cô gái này. Thật là nhiều thủ đoạn.”

“Nhất định rồi.”

“Ngay cả quay thử cũng không có, tổng giám đốc có phải bị cô ta mê hoặc đến thất hồn lạc phách rồi hay không hả? Không phải là hồ ly tinh chuyển thế chứ? !”

“Tôi thật lo lắng không biết đạo diễn mới là ai.”

“.”

So với một diễn viên chính mới toanh, đạo diễn mới lại làm người ta lo lắng hơn rất nhiều, ngộ nhỡ thật sự là người mới, chẳng phải là.

Sắc mặt mọi người sầm khổ.

An Tâm Á đến bây giờ vẫn không có kịp phản ứng, cho đến khi trở lại trong thang máy, tay mới đổ mồ hôi.

Trình Quân Hạo trực tiếp châm chọc, “Thế nào? Sợ? Nếu không tin tưởng thực lực của mình, không dám kiên trì, không dám đối mặt chỉ trích, không bằng về nhà làm bà nội trợ của gia đình đi, nếu không có dám đảm nhận công việc này hay không, muốn kiếm tiền nữa không? !”

Trình Quân Hạo kích cô, cô gái này. Vậy sao lúc phát tán cái video đó lại không biết sợ hãi. Không đúng, có lẽ là hai anh em song sinh kia, trong lòng lại mềm đi.

Trên thế giới này, anh lại có thêm hai đứa con trai, hai người thân.

Đối mặt với chê cười của anh, An Tâm Á giận mà gấp, “Sao anh không nói với tôi một tiếng, tôi không có kinh nghiệm diễn xuất a, sao lại đột nhiên để cho tôi làm nữ diễn viên chính chứ, tại sao lại không hỏi ý kiến của tôi.”

Trình Quân Hạo bật cười, đột nhiên khuôn mặt tiền gần lại, nhẹ nhàng hô hấp ở bên tai cô, nỉ non, “Bất kể cô có thực lực hay không, có kinh nghiệm hay không, tôi muốn cô nổi tiếng, cô nhất định sẽ nổi tiếng.”

72. Ký tên đồng ý bán mình

“.” An Tâm Á hết ý kiến. Bị anh làm cho thần thờ, người đàn ông này rốt cuộc đang có chủ ý gì, cảm giác tựa hồ căn bản không thể nào đơn giản như vậy. Bản thân như bị lấy ra làm vật đỡ đạn, nhất là khi nhớ tới anh mắt ghen tỵ đáng sợ như muốn ăn thịt người của Ôn Tâm. Anh căn bản không quan tâm cô có kỹ năng diễn xuất hay không, anh vốn dĩ không quan tâm.

Người đàn ông này đang suy nghĩ gì, làm An Tâm Á toát mồ hôi lạnh.

*

Ôn Tâm giận muốn bốc hỏa, ở trong sảnh lớn phim trường mà phát tiết, cô gái An Tâm Á kia, dùng chút thủ đoạn mờ ám liền nghĩ có thể uy hiếp cô, cô Ôn Tâm sẽ không dễ bị uy hiếp như vậy, không có chuyện dễ dàng như vậy đâu.

Địa vị ảnh hậu của cô sẽ không bị cô ta cướp đi dễ dàng như vậy.

Trình Quân Hạo, anh điên rồi. Nhất định phải làm cho anh phải trả giá thật đắt.

*

“Thư ký Lâm, chuẩn bị hợp đồng.” Trình Quân Hạo trực tiếp phân phó.

“Vâng.” Chuyện này khiến thư ký Lâm cũng khó hiểu, liếc An Tâm Á một cái, lập tức đi thảo hợp đồng.

Cái nhìn này, làm An Tâm Á cảm thấy rất không thoải mái.

Cô là một người đâm ngang mới vào a, tự nhiên bị bao vây tứ phía, cũng là chuyện bình thường, ánh mắt ám muội của mọi người buổi sáng cũng biến thành ý vị không rõ, An Tâm Á biết, cô đang trong một tình huống chẳng tốt chút nào.

Cô liếc nhìn qua Trình Quân Hạo, liền chửi thầm anh: đồ âm hiểm, đại biến thái.

“Ký.” Trình Quân Hạo ném tập hợp đồng cho cô, động tác kia giống như chủ nhân ném xương cho chó ăn, làm An Tâm Á rất bị phần.

“Tôi vì cái gì mà phải ký? !” An Tâm Á giận muốn bốc hỏa.

Trình Quân Hạo nguy hiểm nheo mắt lại nhìn chằm chằm vào cô, “Cô xác định mình không muốn ký.”

An Tâm Á cả người run lên, nhưng vẫn muốn giữ lập trường của mình, quả thật đối với chuyện mèo mù vớ phải cá ràn này không nên không nắm lấy, cô không phải là vì nổi tiếng sao, ư, giờ sao lại đột nhiên kiểu cách, cuối cùng thử dài một hơi, nhận mệnh.

Ký tên, đồng ý bán mình! !

Về sau trên người của cô sẽ không thể nào xóa được các mác dựa vào Trình Quân Hạo mà nổi tiếng, cái nhãn hiệu gặp may, thật là đau đầu a.

Nhưng Trữ Trữ nói rất hay, nổi tiếng như thế nào không quan trọng, quan trọng là nổi tiếng.

Trình Quân Hạo nheo mắt lại, hài lòng nhếch miệng khe mỉm cười, đem hợp đồng thu hồi, bình tĩnh hỏi cô, “Bây giờ đã chính thức trở thành nữ diễn viên chính rồi, cảm giác như thế nào? Mục đích của cô đã đạt được, bây giờ có thể nói cho tôi biết tại sao nhất định phải nổi tiếng? Chẳng lẽ. Là bởi vì nuôi trai? !”

Về mặt thật rất bình tĩnh, ánh mắt cũng rất đáng sợ.

An Tâm Á chột dạ, “. Không phải.”

Trình Quân Hạo thế nhưng lại cười một tiếng, thái độ mưa nắng thất thường làm An Tâm Á hoa mắt, oán hận thầm mắng chửi.

Không phải trai là tốt rồi, nuôi hai đứa con trai đúng là cần một số tiền lớn, đột nhiên tâm tình Trình Quân Hạo tương đối tốt.

“Cô ở đâu? !” Trình Quân Hạo lại đột nhiên đặt câu hỏi.

Hả? !

An Tâm Á không có kịp phản ứng, há to miệng, không hiểu câu hỏi này của anh là hỏi đến chỗ ở nào.

Kéo ra ngăn kéo, móc ra một cái chìa khóa, ném cho cô, “Đây là chìa khóa căn hộ riêng của tôi, về sau cho cô ở, lập tức chuyển đến.”

“ Không cần, tôi ở nhà tôi.” An Tâm Á đỏ mặt phản bác, ngộ nhờ bị phát hiện ra sự tồn tại của An Bình An Tĩnh phải làm thế nào? ! Huống chi ở chỗ của anh, anh chẳng phải là tùy lúc có thể cầm chìa khóa mở cửa vào nhà sao? !

72. Chương 72: Ký Tên Đồng Ý Bán Mình

“” An Tâm Á hết ý kiến. Bị anh làm cho thần thờ, người đàn ông này rốt cuộc đang có chủ ý gì, cảm giác tựa hồ căn bản không thể nào đơn giản như vậy. Bản thân như bị lấy ra làm vật đỡ đạn, nhất là khi nhớ tới anh mắt ghen tỵ đáng sợ như muốn ăn thịt người của Ôn Tâm. Anh căn bản không quan tâm cô có kỹ năng diễn xuất hay không, anh vốn dĩ không quan tâm.

Người đàn ông này đang suy nghĩ gì, làm An Tâm Á toát mồ hôi lạnh.

*

Ôn Tâm giận muốn bốc hỏa, ở trong sảnh lớn phim trường mà phát tiết, cô gái An Tâm Á kia, dùng chút thủ đoạn mờ ám liền nghĩ có thể uy hiếp cô, cô Ôn Tâm sẽ không dễ bị uy hiếp như vậy, không có chuyện dễ dàng như vậy đâu.

Địa vị ảnh hậu của cô sẽ không bị cô ta cướp đi dễ dàng như vậy.

Trình Quân Hạo, anh điên rồi. Nhất định phải làm cho anh phải trả giá thật đắt.

*

“Thư ký Lâm, chuẩn bị hợp đồng.” Trình Quân Hạo trực tiếp phân phó.

“Vâng” Chuyện này khiến thư ký Lâm cũng khó hiểu, liếc An Tâm Á một cái, lập tức đi thảo hợp đồng.

Cái nhìn này, làm An Tâm Á cảm thấy rất không thoải mái.

Cô là một người đâm ngang mới vào a, tự nhiên bị bao vây tứ phía, cũng là chuyện bình thường, ánh mắt ám muội của mọi người buổi sáng cũng biến thành ý vị không rõ, An Tâm Á biết, cô đang trong một tình huống chẳng tốt chút nào.

Cô liếc nhìn qua Trình Quân Hạo, liền chửi thầm anh: đồ âm hiểm, đại biến thái.

“Ký.” Trình Quân Hạo ném tập hợp đồng cho cô, động tác kia giống như chủ nhân ném xương cho chó ăn, làm An Tâm Á rất bị phần.

“Tôi vì cái gì mà phải ký? !” An Tâm Á giận muốn bốc hỏa.

Trình Quân Hạo nguy hiểm nheo mắt lại nhìn chằm chằm vào cô, “Cô xác định mình không muốn ký.”

An Tâm Á cả người run lên, nhưng vẫn muốn giữ lập trường của mình, quả thật đối với chuyện mèo mù vớ phải cá ràn này không nên không nắm lấy, cô không phải là vì nổi tiếng sao, ư, giờ sao lại đột nhiên kiểu cách, cuối cùng thở dài một hơi, nhận mệnh.

Ký tên, đồng ý bán mình! !

Về sau trên người của cô sẽ không thể nào xóa được các mác dựa vào Trình Quân Hạo mà nổi tiếng, cái nhãn hiệu gặp may, thật là đau đầu a.

Nhưng Trữ Trữ nói rất hay, nổi tiếng như thế nào không quan trọng, quan trọng là nổi tiếng.

Trình Quân Hạo nheo mắt lại, hài lòng nhếch miệng khẽ mỉm cười, đem hợp đồng thu hồi, bình tĩnh hỏi cô, “Bây giờ đã chính thức trở thành nữ diễn viên chính rồi, cảm giác như thế nào? Mục đích của cô đã đạt

được, bây giờ có thể nói cho tôi biết tại sao nhất định phải nổi tiếng? Chẳng lẽ. . . . Là bởi vì nuôi trai? !”

Về mặt thật rất bình tĩnh, ánh mắt cũng rất đáng sợ.

An Tâm Á chột dạ, “. . . . Không phải.”

Trình Quân Hạo thể nhưng lại cười một tiếng, thái độ mưa nắng thất thường làm An Tâm Á hoa mắt, oán hận thầm mắng chửi.

Không phải trai là tốt rồi, nuôi hai đứa con trai đúng là cần một số tiền lớn, đột nhiên tâm tình Trình Quân Hạo tương đối tốt.

“Cô ở đâu? !” Trình Quân Hạo lại đột nhiên đặt câu hỏi.

Hả? !

An Tâm Á không có kịp phản ứng, há to miệng, không hiểu câu hỏi này của anh là hỏi đến chỗ ở nào.

Kéo ra ngăn kéo, móc ra một cái chìa khóa, ném cho cô, “Đây là chìa khóa căn hộ riêng của tôi, về sau cho cô ở, lập tức chuyển đến. . . .”

“. . . . Không cần, tôi ở nhà tôi.” An Tâm Á đỏ mặt phản bác, ngộ nhờ bị phát hiện ra sự tồn tại của An Bình An Tĩnh phải làm thế nào? ! Huống chi ở chỗ của anh, anh chẳng phải là tùy lúc có thể cầm chìa khóa mở cửa vào nhà sao? !

73. Chương 73: Hai Tiểu Phản Đồ

Trình Quân Hạo nheo mắt lại, thâm trầm nhìn chằm chằm cô, “Bây giờ em là nghệ sĩ, ở một chỗ không đảm bảo, sẽ bị người ta dòm ngó, em xác định thật không dời đi. . . .”

“Không dời đi. . . .” thái độ An Tâm Á kiên quyết, quyết không thương lượng.

Trình Quân Hạo đột nhiên tốt bụng không ép cô nữa, lấy lại chìa khóa, “Tốt thôi, trước sau gì cũng phải vướng vào phiền toái. . . .”

“. . . .” An Tâm Á thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt cũng dịu xuống, cũng may, tên biến thái này không có kiên trì nữa.

Trình Quân Hạo lại đột nhiên rất muốn trêu chọc cô một chút, lại thần kinh bộc phát cười thật to, âm hiểm mà nói: “Em ở đâu? Tôi đưa em về nhà. . . .”

“. . . . Tôi hiện tại không trở về nhà, không phải làm việc sao? ! Hiện tại.” An Tâm Á cắn răng, sắc mặt trắng bệch. Tuyệt không thể cho anh biết chỗ ở của cô, ngộ nhờ. . . .

Trình Quân Hạo giả hoạt mà cười, “Thân là tổng giám đốc, tôi có nghĩa vụ quan tâm cuộc sống của em. . . . Hơn nữa em là nữ diễn viên chính của tôi, lại là diễn viên mới. . . .”

Con bà nó, CBD hơn vạn nhân viên, sao anh không quan tâm? !

“Không cần. . . .” An Tâm Á giọng nói mặc dù mềm mại xuống, mà thái độ lại như cũ rất kiên quyết.

Trình Quân Hạo cười khế, cô gái này. . . . Như vậy là sợ anh đến nhà cô, trong lòng thật sự có quỷ a. Là sợ anh nhìn thấy hai đứa con trai của mình sao? !

Bảy năm trước, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? !

A, cô cùng các con tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay của tôi.

Đột nhiên tâm tình Trình Quân Hạo tốt lên rất nhiều, gọi điện thoại cho thư ký Lâm, “Chuẩn bị cho An Tâm Á một phòng làm việc ở tầng trên cùng. . . .”

“” An Tâm Á lặng yên, vì sao lại là ở lâu trên cùng.

“Dạ” Mấy thư ký hai mặt nhìn nhau, đả ngộ này. Ngay cả Ôn Tâm ở CBD rất nổi tiếng cũng không có được một phòng làm việc riêng như vậy nha . Cô gái này, thật không đơn giản a.

“Còn nữa, sắp xếp hai phòng ăn. phải thật gần” Trình Quân Hạo phân phó xong, bỏ điện thoại xuống, hướng An Tâm Á cười nham hiểm một tiếng, “Buổi trưa cùng nhau ăn bữa trưa a.”

“Không cần.”

“A, đừng nói phải về nhà nấu cơm nha, không phải cô nói mình độc thân, trong nhà còn có người nào, cùng nhau ăn sao.”

“” An Tâm Á lặng yên, trong nội tâm tức giận mắg, ăn cái đầu anh đó, cuối cùng hóa thành vô lực, “Tôi đi.”

Trình Quân Hạo rốt cuộc hạnh phúc cười.

Thư ký Lâm hiệu suất làm việc rất cao, phòng làm việc rất nhanh sắp xếp xong xuôi, An Tâm Á một khắc cũng không nán lại phòng làm việc của tổng giám đốc, như đưa đám đám đầu vào phòng làm việc mới nổi đóa, đem tổ tông Trình gia thăm hỏi N lần.

Cuối cùng bấm số điện thoại của An Bình, “Bảo bối” Thanh âm rất vô lực.

An Bình cười xấu xa, “Thế nào? Mẹ bị chà đạp xong rồi hả ?”

An Tâm Á vạch đen, Trữ Trữ này thật là, chẳng lẽ cô bị chà đạp xong rồi, nó thật cao hứng như vậy sao? !

“Mẹ đã ký hợp đồng, nữ chính mới ột bộ phim điện ảnh.” An Tâm Á vô lực nói.

An Bình cùng An Tĩnh hoan hô lên, “Chúc mừng mẹ.”

“” An Tâm Á u ám oán thăm, hai phần đồ này nha, cô gọi điện thoại cho bọn chúng không phải muốn được chúc mừng, là muốn được an ủi Lệ, hai tâm phúc của mẹ lại biến thành phần đồ rồi.

74. Chương 74: Lại Thêm Một Quỷ Kế

“Tiểu tử thúì.” An Tâm Á cắn răng thở dài, quả thật ba cha con này ghen di truyền thật tốt quá, tên nhóc An Bình này âm hiểm giống hệt cái tên kia.

An Bình làm bộ muốn an ủi An Tâm Á, cười híp mắt nói: “Mẹ, bảo bối sẽ giúp mẹ một tay.”

“” Nhất thời An Tâm Á dự cảm không hề tốt.

Điện thoại vừa cúp, An Tâm Á nghe đến sự quan tâm trong điện thoại di động, có chút mất hồn, tên nhóc này. Gần đây có cái gì đó rất không đúng a.

An Bình cười hắc hắc không ngừng, cùng An Tĩnh cười rất nham hiểm, hai anh em cấu kết với nhau làm việc xấu, giương mắt nhìn thấy Trình Khả Khả xuống một chiếc xe sang trọng, dưới sự bảo vệ của bọn cận vệ vào vườn trẻ, Trình Khả Khả vừa nhìn thấy bọn họ liền kêu to lên, “Trữ Trữ, Lăng Lăng.”

Trong mắt không khỏi mang theo mừng rỡ.

An Bình An Tĩnh cũng bình tĩnh cười, hai anh em liếc mắt nhìn nhau, không cần nói cũng rất ăn ý, “Anh trai cậu rất đẹp trai a, tối hôm qua anh ta có hỏi về hai chúng tôi hay không ? !”

“Ừ a.” Trình Khả Khả mặt mày rạng rỡ mà nói: “Là cha, không phải là ” anh trai ” a, ngày hôm qua mẹ nói ta sửa lại miệng, cha ta rất đẹp trai đi, hì hì, ngày hôm qua ông ấy thật có hỏi các cậu thì sao.”

Trữ Trữ nhăn trán, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, một cổ chua xót ý xông tới, “Là cha cậu a.”

“Đúng vậy a.” Trình Khả Khả lôi kéo tay của hai cậu, hiển nhiên rất vui vẻ.

Trữ Trữ Lặng Lặng trong lòng lướt qua vẻ cô đơn, không có lên tiếng nữa, có vẻ thiếu sự hăng hái.

Nghĩ ngược lại, đến cuối cùng nếu như ngay cả một mối quan hệ ngoài mặt cũng không còn, quan hệ giữa Trình Quân Hạo cùng Trình lão cuối cùng cũng tan vỡ, như vậy. Hiển nhiên có thể đoán ra chuyện ngày hôm qua người nào là chủ mưu rồi.

Hỏi Trình Khả Khả, xác định cậu thật sự được đem đến nơi ở của Trình Quân Hạo, không trở về nhà cũ nữa, An Bình càng thêm tin chắc là ai ở sau lưng giở trò quỷ.

Tâm tình An Bình không được tốt lắm, cả hai bên đều bị ảnh hưởng.

Sau khi tan học, An Tĩnh mới an ủi An Bình, “Anh hai, đừng để ý nhiều như vậy, ông ấy có thể thật sự không biết sự hiện hữu của chúng ta. Chỉ là, ngày hôm qua ông ấy hỏi Trình Khả Khả, không phải là dấu hiệu tốt hay sao.”

“Vậy sao? !” An Bình cười cười buồn bã, “Quản chi chuyện ông ta có biết hay không, dù sao mẹ đã được làm nữ chính rồi, bất kể ông ta có thể trở về bên cạnh chúng ta hay không, mẹ nổi tiếng là tốt rồi.”

“Ừ.” Hai mắt An Tĩnh tỏa sáng, một kế hoạch lại xông lên đầu, anh em hai người lại đi làm chuyện nhiều chuyện một chút.

Người bắt đầu dĩ nhất, phải chịu đựng quá mức chính là Đêm 13, hắn bị hai cậu nhóc kéo đi làm trâu làm ngựa, kêu khổ liên tiếp, chỉ là, cũng là cam tâm tình nguyện.

“Người ta thật là đáng thương oa. Tôi thành phố A, tưởng đâu cũng được ăn ngon ngủ yên rồi.” Dạ Thập Tam oán trách.

An Bình đá hắn, “Dĩ nhiên, tận tâm điều tra cho tôi, còn nữa, tôi cùng Lặng Lặng muốn học một ít võ phòng thân, chuyện này phải nhờ anh rồi.”

Ánh mắt Đêm 13 sáng lên, cười híp mắt bắt hai cậu lại, “Người tốt, lần này thật muốn nhận thức tôi làm sư phụ rồi sao? !”

An Bình không được tự nhiên, giựt giựt khoe miệng, “Chuyện này phải xem anh dạy như thế nào rồi nói? !”

75. Chương 75: Được Voi Đòi Tiền

“Nha.” Đêm 13 cười híp mắt, “Người ta nhất định sẽ dạy hai anh em các cậu thật tốt mà, vậy về sau sau khi tan học, đều sẽ luyện tập chút võ phòng thân với ta chứ gì. Chỉ là.”

Đêm 13 cười gian xảo, híp mắt lại, “Số tiền trong tài khoản ngân hàng của ta, cậu có thể biến thành gấp đôi được không? !”

An Bình mặt mày nhăn lại, “Anh thật là được mỗi cái voi đòi tiền a, anh cho tôi là máy in tiền chắc? !”

“Trữ Trữ.” Đêm 13 giả bộ đáng thương, “Người ta làm trâu làm ngựa giúp cậu cũng mất thời gian nha, không có kiếm được tiền, chẳng phải là rất đáng thương sao, dù sao cậu cũng là thiên tài kinh doanh, sao không giúp ta đầu tư một chút, gấp đôi coi như ít nha, ta muốn xin gấp năm lần gấp mười gấp trăm lần. Huống chi, lấy sự thông minh của Trữ Trữ, nghĩ gấp trăm lần cũng còn được.”

“.” An Bình cắn răng, “Đừng nói nhiều, tôi đồng ý, gấp hai thì gấp hai.”

“Trữ Trữ, ta quá yêu cậu quá đi, cậu là đứa trẻ đáng yêu nhất trên thế giới” Đêm 13 bắt lấy cậu, hung hăng hôn một cái, “Trữ Trữ ngoan nhất. , bảo bối, trước gọi một tiếng sư phụ nghe chút coi.”

“. Sư phụ cái đầu.” An Bình giận, Đêm 13 đáng chết, ai giúp hắn kiếm tiền, hắn liền thích người đó, mẹ nó.

“Chẳng lẽ cậu lại muốn gọi ta là cha, nếu mẹ cậu nguyện ý đi theo ta, ta đây liền gắng gượng chấp nhận a.” Đêm 13 hưng phấn nói không thôi.

An Bình không thể nhịn được nữa, ngón tay chọt vào ót của hắn, “Mẹ tôi, anh đừng mơ tưởng. Còn suy nghĩ lung tung nữa, muốn Lăng Lăng ghét người.”

“Ồ ô. Cậu tàn nhẫn quá.” Đêm 13 khóc lớn.

An Tĩnh ở một bên cười to. Anh hai của cậu thật sự là siêu cấp mạnh mẽ cùng hung hãn, cả Đêm 13 nổi danh thần trộm kỹ thuật suất quỷ nhập thần cũng bị anh ấy thuần phục làm cánh tay hỗ trợ đắc lực của mình, nhớ lại, vốn dĩ ban đầu là cậu trêu chọc Đêm 13, có một lần cậu ngứa tay, đột nhập hệ thống một ngân hàng lớn, lại vừa đúng lúc Đêm 13 đi kiếm ăn tại ngân hàng lớn kia, hai người đối đầu nhau, sau đó là anh hai An Bình đàm phán với Đêm 13 đem tiền phân chia, nhớ tới chuyện này, cũng là rất may mắn, tiền thì không tính, chủ yếu là có được Đêm 13 con người này.

Sau đó, Đêm 13 vẫn luôn muốn nhận anh em hai người làm đồ đệ, An Bình chết cũng không chịu, lần này, lại chủ động nói ra, Đêm 3 tự nhiên vui vô cùng.

Từ lần đó về sau, An Bình không để cho Lăng Lăng ra tay nữa, sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cho nên, cả Đêm 13 cũng không biết An Tĩnh mới là Hacker thiên tài đêm hôm đó, hắn vẫn cho rằng đó là An Bình, bởi vì anh hai trời sanh tính hoạt bát, cùng hắn rất hợp duyên, hai người rất nhanh liền thân thiết.

An Bình hoạt bát một chút, An Tĩnh trầm lặng một chút, một là Thần Cổ phiêu , đánh đâu thắng đó, một là hacker đứng đầu thế giới, hai anh em này phối hợp , muốn thống trị thế giới tài chính quả thật rất dễ dàng.

76. Chương 76: Ý Có Tiền

Đêm 13 sẽ thở dài, hai cậu bé này quá ưu việt rồi, biết là hạt giống của Trình Quân Hạo, hắn liền bị phần không dứt, con bà nó, người này vô duyên vô cớ lại có được hai đứa con thiên tài, thật làm cho hắn cực kỳ khó chịu cùng ghen tỵ.

Ồ ô, mà còn chưa kể đến hai đứa trẻ này đối với cha chúng trung thành tuyệt đối, điều này làm hắn càng thêm khó chịu, a a. Nếu hắn cũng có hai đứa con trai tốt như vậy thì hạnh phúc biết mấy, chỉ là, nghĩ lại, có thể thu làm đồ đệ không tồi.

Đêm 13 nhìn hai đứa bé nghĩ ngợi.

“Pằng.” An Bình viết xong bản thảo, mặt nghiêm lại phân phó Đêm 13, “Công bố ra ngoài cho tôi, giống như lần trước, chẳng qua tôi muốn tin tức phải được đặt ở trang đầu, thay đổi cách nhìn của mọi người, lần trước thể hiện sự bị thương chia lìa, lần này, là sự áp áp khi hòa hợp, tranh thủ đem chuyện mẹ cùng ông ấy gặp lại viết lên khiến ọi người cảm động.”

“.” Đêm 13 tròn to hai mắt, sững sốt ba giây, lập tức hướng Trữ Trữ dựng lên ngón tay cái, “Cậu quá xuất sắc.”

Trữ Trữ này ngay cả mẹ mình cũng tính toán ở bên trong, quá giỏi rồi, hắn cái danh sư phụ này không có quan hệ máu mủ gì không nên đắc tội cậu thì tốt hơn, ngộ nhỡ ngày nào đó hắn bị liệt vào danh sách đen, đem hắn biến thành nghèo rớt mồng tơi, liền tiếc nuối không thôi. Ồ ô, Đêm 13 bị phần rời đi, hỏa tốc đi làm việc, một mặt hướng cậu khoát khoát tay, “Bảo bối ngoan, hẹn gặp lại sau giờ tan học.”

“” An Bình lặng yên.

An Tĩnh cười trộm, “Anh hai, anh nói thử, yêu sách lần này, ông ấy có thể hoài nghi chúng ta hay không.”

“Nếu có hoài nghi cũng tốt.” An Bình hì hì cười, “Nếu ngày hôm qua ông ấy nổi lên lòng nghi ngờ, nhất định sẽ hoài nghi, nếu là có đem lòng sinh nghi, ông ấy nên hoài nghi là mẹ mới đúng.”

“” An Tĩnh lặng yên, vì mẹ mặc niệm, nhìn ánh mắt nham hiểm của anh hai, cũng có thể đoán được tình cảnh bị thống mẹ. Thế nhưng vẫn có một phần nhỏ nhỏ một chút cảm thấy vui sướng khi có người gặp họa? !

*

An Tâm Á bối rối không chịu nổi, Trình Quân Hạo không nói lời nào kéo cô lên xe, chở cô đi đến một nhà hàng ăn cơm, một cái bàn nhỏ, hai chỗ ngồi, chiếc bàn nhỏ là dùng rèm thủy tinh ngăn cách thành một không gian riêng biệt, rất mờ ám, tầm nhìn cũng rất tốt, người khác cũng có thể mơ hồ nhìn thấy bọn họ.

An Tâm Á cả người không được tự nhiên, cực kỳ khó chịu, cảm giác anh ta tâm không tốt.

“Chọn món ăn.” Trình Quân Hạo nhận lấy thực đơn do phục vụ viên đưa cho anh lại kín đáo đưa cho An Tâm Á.

An Tâm Á giận, tức giận: “Ngại quá, Tổng giám đốc Trình, tiểu nữ xuất thân bình dân, chưa từng tới ăn một nơi cao cấp như vậy, làm sao biết chọn món ăn, sợ lại làm ra chuyện chuyện cười.”

Trình Quân Hạo mày nhăn lại, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: “Thật sao, nói cũng phải, vậy thì trên thực đơn tất cả các món mỗi món lấy một phần.”

“” An Tâm Á tức giận im lặng, choáng nha, ý có tiền phải không? ! Cô là không có tiền để ỷ vào thì thế nào ? !

Phục vụ viên hiển nhiên nhìn ra hai người không được tự nhiên, vội vàng nở nụ cười, “Tiên sinh tiểu thư từ từ gọi món cũng được, bàn bạc thật tốt rồi sau đó gọi tôi lần nữa cũng không sao.”

Trình Quân Hạo lại cười, “Không cần đi, theo như tôi mới vừa nói mà làm.”

Xin lỗi mình bị cảm khá nặng nên có thể sẽ post bài chậm mong các bạn thông cảm !

77. Chương 77: Sở Thích Đồi Bại

Rốt cuộc An Tâm Á vô lực thỏa hiệp, kéo thực đơn tới, tùy ý chỉ hai món, kín đáo đưa cho Trình Quân Hạo, biểu tình có chút phẫn uất. Trình Quân Hạo tâm tình ngược lại vô cùng vui vẻ, ưu nhã cười, “Giống như cô ấy, lấy thêm một chai rượu đỏ 78 năm.”

Phục vụ viên rốt cuộc hài lòng rời đi.

An Tâm Á liếc mắt, cái đầu anh nha, gọi rượu đỏ thì tự anh uống đi..., cô sẽ không uống.

“Cô không thoải mái? ! !” Giọng của Trình Quân Hạo giống như là khẳng định sự thật, An Tâm Á phản bác, “Không có.”

Trình Quân Hạo cười lưu manh, “Tôi thật sự hoài nghi cô thật ra biết diễn xuất, hơn nữa rất có tài, nét mặt của cô thật rất phong phú.”

An Tâm Á giật nhẹ khóe miệng, phản kích, “Không thể không nói, biểu tình của tổng giám đốc Trình cũng tương đối phong phú, vừa mới vô cùng lạnh lùng ngạo mạn, bây giờ lại rất nhiệt tình ấm áp, có phải bị tâm thần phân liệt hay không, tồn tại hai tính cách? !”

Trình Quân Hạo giựt giựt khoe miệng, rất nhanh nắm được tay của cô kéo qua, nguy hiểm nheo mắt lại, “Vậy cô thích mặt nào? !”

An Tâm Á đỏ mặt, muốn xoay tay thoát ra, nhưng lực không đo lại được, chỉ đành phải từ bỏ, “Tôi đều không thích.”

Trình Quân Hạo cứng lại, tay lại dùng lực, bóp chặt làm cô rất đau, xương giống như muốn gãy, An Tâm Á oán thăm, con bà nó, cầm thú, tuyệt không hiểu thương hương tiếc ngọc, thật không có tình cảm.

“Cô bé, em thật không ngoan.” Trình Quân Hạo thở dài, chỉ là, giọng điệu này lại giống như đơn thuần khiển trách chú chó nhỏ không biết nghe lời, khiến An Tâm Á nghe có chút không thoải mái.

Cô không phải là thú cưng trong nhà anh ta, tại sao phải ngoan? ! Mẹ nó.

“Tôi có một chuyện muốn hỏi anh.” An Tâm Á liếc nhìn anh, tâm nhảy thành thịch, mặc dù giống như là chất vấn, chỉ là khí thế giảm sút mất ba phần, cô sao lại không có tiền đồ như vậy ? ! Thán.

“Nói.” Trình Quân Hạo mặt người dạ thú vẫn như cũ ưu nhã, chỉ là nheo mắt lại, lộ ra ánh sáng bên trong, có chút nguy hiểm.

“Chính là xì căng đan mấy ngày trước.” An Tâm Á giận không kiềm được mà nói, “Có phải anh quay lên hay không? Đó là phòng của anh, sao anh lại làm như vậy, còn cài đặt camera thu hình.”

“.” Trình Quân Hạo xiết chặt chân mày, quả nhiên không phải cô, như vậy, nhất định là hai tên tiểu tử đó, nói như vậy, ngày hôm đó. Không phải là toàn bộ quá trình bị bọn chúng nó xem hết rồi sao ? !

Mẹ nó, trong lòng của anh âm thầm chửi tục, ruốt cuộc có phải người đàn ông kia ở sau lưng giúp bọn chúng hay không, mục đích người đàn ông đó là gì? !

Theo lý thuyết, đứa bé sáu tuổi. Không thể nào.

Nhưng hiện tại tình huống này, cũng chỉ có thể do anh dừng ra chịu trách nhiệm mà thôi.

“Tổng giám đốc Trình, anh thật là sở thích đồi bại.” An Tâm Á lên tiếng châm chọc, trong lòng đã nhận định chính là anh làm rồi.

Trình Quân Hạo cũng không phản bác, ngược lại híp mắt cười, “Sở thích đồi bại? ! Tôi cảm thấy chuyện này rất thú vị a, hình ảnh quay được cũng rất tốt, lưu lại làm kỷ niệm không phải tốt vô cùng sao? !”

An Tâm Á giận dữ, cắn răng nghiêng lợi nói, “Cũng nhân dân cả nước thưởng thức, còn thú vị, anh thật là biến thái.”

78. Chương 78: Trở Mặt Như Lật Sách

” Không phải cuối cùng An tiểu thư cũng tự chui đầu vào lưới sao, cái trò chơi này vốn là phải có hai người chơi, tôi nếu là biến thái, cô chẳng phải là còn hơn cả biến thái, mà như vậy cũng tốt, cho thấy chúng ta rất xứng đôi.” mặt mày Trình Quân Hạo cũng không đổi, nhàn nhạt ưu nhã, cực kỳ thoải mái.

An Tâm Á trợn mắt hốc mồm, không lời nào để nói, người đàn ông này, vì muốn dụ cô từ mình xa lưới, thật đúng là cái gì cũng dám làm. Cô đột nhiên nhớ tới sự xuất hiện của anh trên màn hình kêu gọi cô xuất hiện thân hình ung dung ánh mắt khí phách, cô hung hăng vắn vẹo.

Tức giận, không cam lòng, thật muốn cắn anh một miếng lớn.

“An tiểu thư không phải là muốn nổi tiếng sao? Nổi tiếng như vậy, không tốt sao? !” Trình Quân Hạo bình tĩnh cười một tiếng, “Mới gia nhập làng điện ảnh mà đã có cơ sở quần chúng như vậy, chuyện này quả thật không tệ.”

An Tâm Á hung hăng nắm nĩa, sợ mình kích động quá mức cắm vào trong miệng anh, bâm nát cái lưỡi của anh.

Không nên tức giận, không được không được, thầy giáo dạy chúng ta gặp phải heo phải bình tĩnh.

“Tôi không phải nguyên ý muốn nổi tiếng như vậy” An Tâm Á vô lực uể oải nói.

Trình Quân Hạo liếc nhìn cô, trong mắt lóe lên kinh ngạc, ngay sau đó lại tan mất, khóe miệng mím lại một chút ý cười, “Bất kể nổi tiếng như thế nào, chỉ cần nổi tiếng, không ai nhớ đến làm sao cô nổi tiếng được, mọi người cuối cùng chỉ nhớ rõ cô là siêu sao, chỉ đơn giản như vậy, không cần suy nghĩ quá nhiều.”

“” Anh thật là biến thái, trong nhà có hai vật nhỏ cũng di truyền thật tốt như vậy, càng nói lại càng tức hơn, thật là làm cho cô không vui.

Dùng thức ăn để trút giận.

Hai người đều không nói chuyện, Trình Quân Hạo ăn rất ít, cùng với cô gái đang cúi đầu nuốt thức ăn đầy tức giận rất không giống nhau, động tác của anh ưu nhã, có một phong thái quý tộc của xã hội thượng lưu bình tĩnh cùng thong dong, ăn một chút, lại giương mắt liếc nhìn cô một cái, vẻ mặt sâu thẳm, nhìn không ra được cái gì, ánh mắt lóe sáng, giống như ánh mắt chim ưng trong đêm tối chờ đợi con mồi rất sắc bén cùng chắc chắn.

Anh thầm nghĩ, cô gái này là của anh, hai tiểu bảo bối khuyến mãi thêm thật đúng là không tệ.

Cơm nước xong, An Tâm Á vô lực, “Có thể trở về công ty chưa? ! Dù sao cũng phải đi lên từng bước, phải học một chút cách diễn xuất thế nào chứ, tôi không muốn gánh trên lưng cái danh là một kẻ bất tài vô dụng.”

“Không nhìn ra cô lại có chí khí như vậy.” Trình Quân Hạo cười híp mắt nói, “Cái này không cần nóng vội, trước tiên đi với tôi đến sân bay đón người.”

“Người nào lại muốn tôi đi đón? Tôi lại không biết? !” An Tâm Á nói thầm, rất không tình nguyện đi, cô cũng không muốn giống như con chó con dính vào bên cạnh anh, như hình với bóng.

Trình Quân Hạo ác ngoan liếc nhìn cô, giọng nói lạnh xuống, “Có đi hay không? !”

Cô gái này thật là không biết đến lòng tốt của người ta, nếu là người khác, anh sẽ không mang đi, coi như anh là vì cô mở ra cửa sau, cố ý đi mời tới đạo diễn nổi tiếng ở Hollywood, cô gái này, sao lại không biết điều như vậy.

Trình Quân Hạo nghĩ như vậy, giọng nói rất âm lãnh, cả người khí thế cũng lạnh xuống .

79. Chương 79: Đạo Diễn Hollywood

“Đi thì đi.” An Tâm Á bất đắc dĩ, người đàn ông này thật đúng là trở mặt nhanh như lật sách, nói thay đổi liền thay đổi ngay, thật là đáng sợ.

Trên đường chạy xe cũng không người nào nói một lời, Trình Quân Hạo cả người cũng lạnh lùng, sắc mặt khó coi, An Tâm Á cũng rất nghiêm túc, cũng không nói chuyện, cô cũng không nhận ra đây là lỗi của cô, người đàn ông này vốn chính là tâm tình bất định, trở mặt như lật sách.

Đến sân bay, Trình Quân Hạo xuống xe, An Tâm Á đi theo phía sau anh, đi có chút miễn cưỡng, âm thầm tức giận mắng, con bà nó, cô ý tốt theo anh tới đón người, anh ngược lại không chịu chờ đợi ai cứ hướng sân bay mà đi, anh bước lớn như vậy, cô làm sao theo kịp được, cô một mặt im lặng, một mặt dữ tợn thầm mắng.

Trình Quân Hạo đột ngột quay đầu lại, thấy cô chính là bộ dạng này vẻ mặt dữ tợn đáng sợ, lúc này sững sờ một chút, cau mày nói: “Con rùa a, sao lại chậm như vậy.”

o()o

An Tâm Á lúng túng một chút, ngay lập tức bình tĩnh trở lại, vẻ mặt khôi phục bình thường, bình tĩnh tự nhiên đi theo phía sau anh.

Về mặt Trình Quân Hạo nhìn nhỏ, khó chịu cực kỳ chân mày nhăn lại, nhưng liền khôi phục bình thường, tiến lên ôm lấy hông của cô, hướng của khẩu kéo đi. Là kéo đi, giống như một khúc gỗ, An Tâm Á vận vẹo từng cái.

Liếc mắt nhìn đồng hồ, cũng đã đến giờ rồi, Trình Quân Hạo nhìn ra cửa xuất nhập cảnh, một người ngoại quốc đi ra, mang cái mũ thật to, mặc áo sơ mi vải bông, đôi mắt màu lam, sâu đến hút hồn, gương mặt đẹp trai, rất cao lớn, vẻ mặt rất cao hứng chạy vội tới, “Hi, Quân Hạo.”

Là tiếng Trung, An Tâm Á ngừng vận vẹo, một người ngoại quốc cao lớn đẹp trai gọi tên một người tóc đen Trung Quốc, tình cảnh này cũng rất kịch, nhất là ngoại quốc đẹp trai còn một vẻ mặt rất hưng phấn biểu tình rất xinh đẹp, An Tâm Á vì Trình Quân Hạo âm thầm mặc niệm trong lòng, xin lỗi, anh cũng thật sự rất biết cách hưởng thụ, lặng yên.

Trình Quân Hạo cười, chào hỏi, “Jack. Đã lâu không gặp.”

An Tâm Á bình tĩnh cúi đầu, cô thật sự không muốn ngẩng đầu nhìn a a a. Cô sẽ nghĩ bậy bạ mắt a a a.

Jack chỉnh lại cái mũ, lộ ra một đầu tóc vàng rối loạn, lộ vẻ đẹp trai nhiều hơn, Đông Tây kết hợp hai người đứng chung một chỗ, ánh mắt mọi người bị hấp dẫn về đây, hiển nhiên ánh mắt của anh bị An Tâm Á nấp sau lưng hấp dẫn, anh cúi đầu nhìn An Tâm Á đang cười thầm đến rung động bả vai, không xác định hô một tiếng, “Ồ, Tâm Á. Là Tâm Á sao? !”

(_)

Hả? !

An Tâm Á sững sờ, người nào nhớ đến tên thường gọi của cô, cô kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn Jack, thu hồi nụ cười đắc ý.

Trình Quân Hạo tối mặt, cô gái này. Thật đúng là danh vang xa? ! Mẹ nó.

“Anh là.” An Tâm Á thừa nhận mình rất vô dụng, đối với cô khuôn mặt đàn ông ngoại quốc đều không khác biệt lắm, cô nhớ không được mấy cái.

“Tôi là Jack nè, Jack ở Hollywood.” Jack hưng phấn, đưa tay ôm cô, “Ha ha, còn nhớ ở nước Pháp có một lần biểu diễn show thời trang không, tôi là người mẫu khách mời.”

“.” An Tâm Á có chút ấn tượng mơ hồ, dùng sức cố gắng nhớ lại. Chỉ là, ba chữ Hollywood này như sấm bên tai, cô như muốn đứng hình.

80. Chương 80: Rất Đỗi Tự Nhiên

Trình Quân Hạo cắt đứt hồi tưởng thân thiết của bọn họ, cả thân thể cao lớn chen vào giữa hai người, cánh tay phải rất tự nhiên ôm lấy bả vai của An Tâm Á, cười híp mắt, “Hai người là quen biết à? ! Vậy tôi lại dễ dàng giới thiệu hơn, An Tâm Á, người phụ nữ của tôi, lần nữ diễn viên chính của bộ phim lần này, Jack, đạo diễn mới cho bộ phim.”

(o) a!

Đạo diễn? !

Nữ diễn viên chính? !

Jack lập tức cười lên ha hả, “Thì ra lần này là hợp tác với cô, cầu còn không được nữa là.” Anh ta lại tiến gần hai bước, tiến sát phía bên phải của Tâm Á, rất thân nhiệt.

Trình Quân Hạo cắn răng, sắc mặt đen lại, cô gái này. Làm sao lại quen biết cậu ta? !

Anh vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười tròng mắt liếc An Tâm Á, tiến gần bên tai cô, dùng thanh âm mà chỉ có hai người mới nghe thấy nói: “An Tâm Á, không nhìn ra nha, cô thật đúng là rất thủ đoạn! ?”

An Tâm Á ngẩn người, tròng mắt liếc Trình Quân hạo, bình tĩnh cười, “Tất nhiên, bản tiểu thư ở nước ngoài cũng rất nổi tiếng.”

Trình Quân Hạo bực bội.

An Tâm Á hạnh phúc cười, bắt đầu cùng Jack làm quen nhiệt tình, mặc dù quên mất trước kia làm sao mà quen biết anh, nhưng một đạo diễn nhiệt tình như vậy, lúc quay phim sẽ dễ dàng hơn một chút.

Jack hiển nhiên không để ý câu nói của Trình Quân Hạo về việc cô là người phụ nữ của anh, hơn nữa suy nghĩ của người phương tây cũng không quá bảo thủ như suy nghĩ của người Châu Á, làm sao hiểu được tâm tư trong lòng Trình Quân Hạo, suy nghĩ của anh cũng giống như lời nói đều là thẳng thắn bộc trực, sẽ không cong cong queo queo, điều này khiến An Tâm Á rất yên tâm.

Xem ra hợp tác cùng vị đạo diễn này cũng không khó khăn lắm, nghĩ đến buổi sáng hôm đó vị đạo diễn Lưu đập bàn bỏ đi, nếu hợp tác cùng ông ta, không phải là bị giày vò đến chết.

An Tâm Á rất cao hứng, Trình Quân Hạo lại vô cùng bực bội, Jack thì lại rất nhiệt tình.

Hai người hợp lại không để ý tới Trình Quân Hạo, tán gẫu rất nhiều đề tài, Trình Quân Hạo cũng không tham gia vào, chỉ là thỉnh thoảng chen vào một câu, làmột người nghe không hiểu, còn một người thì giả bộ nghe không hiểu, mà bị làm lơ làm lái xe, anh cực độ khó chịu,.

Má cậu nha, Jack chết tiệt, lại kéo An Tâm Á ra phía sau ngồi, làm cho anh giống như là tài xế lái xe, Ngày này, hai người các người không cần ngồi gần như vậy.

Tốt, rất tốt, An Tâm Á, cái cô gái này. Chết chắc.

Trình Quân Hạo nắm tay lái vặn vẹo, có một cảm giác muốn bóp vỡ sự sôi nổi này của cô. Anh tạm thời không hiểu loại tâm tư này là gì, gọi là ghen sao.

(hì hì, đàn ông khi ghen là rất đáng sợ, đây là lần đầu bạn Quân Hạo ghen, thật đáng yêu. Một ánh mắt rét lạnh lướt qua.)

Vừa tới công ty, An Tâm Á ngay cả chào hỏi cũng không còn nhanh chóng chạy như điên xuống xe, theo Jack đi thẳng vào phòng chụp ảnh công ty, hình ảnh cùng cảm giác quen thuộc này làm cho Trình Quân Hạo chắc lưỡi hít hà, cô gái này.

Mặt anh đen lại, ngừng xe, lên thang máy, khuôn mặt đang rất bình tĩnh ngay lập tức nổi bão.

81. Chương 81: Không Muốn Nổi Tiếng Cũng Không Được

Công việc của Jack rất gấp, không kịp chờ kịch bản mới được duyệt, còn có thể hiểu, cô gái này, thì giải thích thế nào? !

Tầng trên cùng tòa nhà công ty CBD, cả tòa lầu rơi vào trạng thái lạnh lẽo như trời vào đông, sắc mặt tổng giám đốc thật sự quá đáng sợ, khiến các thư ký sợ hãi bàn tán, lúc này Trình Quân Hạo gọi điện ra ngoài phân phó, “Sắp xếp một buổi tiệc tối, đón gió tẩy trần, chào đón đạo diễn Jack.”

Hả? ! Các thư ký kinh ngạc vô cùng hít hà liếc lưỡi, Jack? ! Có phải là đạo diễn đến từ Hollywood đạo diễn tài năng Jack hay không? !

Mẹ kiếp.

Tổng giám đốc cũng quá bản lĩnh rồi, không biết phải tốn bao nhiêu tiền mới có thể mời được anh ấy tới nữa? ! Tổng giám đốc quả là không tiếc tiền bạc để bồi dưỡng An Tâm Á rồi. CBD nhất thời nổi lên cuồng phong.

Được một đạo diễn Hollywood nổi danh hướng dẫn, chuyện An Tâm Á thất bại xác suất rất thấp. Thế cục nhất thời cân bằng.

Tổng giám đốc quả thật quá xuất sắc, chỉ là tại sao sắc mặt lại khó chịu như vậy? ! Thư ký thay nhau suy đoán.

Chiều hôm đó, Trình Quân Hạo đi công tác có chút không yên lòng, ý định muốn xuống phim trường dưới lầu, nhưng lại tìm không ra lý do xuống dưới đó, lại vì sự phân tâm của mình mà ảo não, cuối cùng càng giận An Tâm Á hơn. Không thể không giận.

An Tâm Á ở phòng quay phim, nhếch nhác nhảy mũi mấy cái.

“Tâm Á, cô rất tuyệt, không tệ chút nào.” Jack hưng phấn cười kêu to, “Ồ trên máy bay tôi vốn là còn lo lắng một chút, cho Tâm Á thử quay một đoạn tôi đã không còn lo lắng nữa rồi, cô là vai nữ chính xuất sắc nhất.”

An Tâm Á dậm dáp rất nổi bật lại có phong cách Đông Phương, tóc đen, da trắng nõn, đôi mắt đen to tròn. Jack nhìn, thấy có sự cuốn hút vô cùng, càng không cần lo lắng kỹ năng diễn xuất, cái này làm cho anh có chút kinh ngạc.

Vai nữ chính xuất sắc nhất này, không ai khác ngoài cô có thể làm được.

An Tâm Á có chút thấp thỏm, “Thật được không? ! Tôi chưa từng làm diễn viên trước đây.”

Jack giả bộ than thở, “Cô trước kia không không được diễn xuất, thật là uất ức cho cô.” Anh lại cao hứng, “Yên tâm đi, lần này, nhất định sẽ rất nổi tiếng. Ha ha.”

Đôi mắt màu xanh dương trong trẻo tràn đầy tự tin của anh nhìn An Tâm Á làm cô cũng tự tin hơn, vậy đây chính là năng lực đoán trước của đạo diễn xuất sắc nhất thế giới ư, có tự tin cái gì cũng làm được phải không, mặc dù An Tâm Á đoán là có thể Jack chỉ vì khích lệ cô mà nói vậy, nhưng đối với An Tâm Á cực kỳ có tác dụng an ủi, ít nhất làm cho lòng của cô không còn thấp thỏm như trước nữa.

Trong đôi mắt màu xanh dương sâu thẳm của Jack là thật sâu mê muội, cô gái này, thật sự là một cô gái Đông Phương có một không hai, rất đẹp, ngay cả khí chất thần vận cùng đều rất giống với nhân vật nữ chính trong kịch bản.

Tất cả mọi người đều bị An Tâm Á làm cho kinh ngạc, nếu như buổi sáng là chất vấn hành động của cô, thì sau khi chứng kiến buổi quay phim thử từ sáng tới giờ liền hoàn toàn bỏ đi ý niệm. Cô gái này, rất không đơn giản.

Năng lực không tầm thường, có quan hệ rất tốt với tổng giám đốc, mà đạo diễn mới lại rất có thiện cảm như vậy. Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, toàn bộ đều đến trên người cô, quả thật không muốn nổi tiếng cũng khó.

82. Chương 82: Cậu Dám

Xem ra, vị trí diễn viên hàng đầu CBD sắp đổi người rồi.

Nhưng mọi người đối với nhân phẩm của cô vẫn còn là có vướng mắc, rốt cuộc cô có lai lịch ra sao? ! Có thể dự đoán tổng giám đốc lạnh lùng độc đoán trở thành một người dễ bảo, Jack giơ ngón tay cái khen ngợi, mối quan hệ mờ ám này không khỏi khiến mọi người hiểu lầm, tự nhiên lời nói sau lưng cũng không được tốt đẹp lắm.

Từ trước đến giờ, cây cao đón gió lớn, An Tâm Á không phải là không biết, cho dù nghe được những câu nói bóng nói gió, nhất thời buồn bã, nhưng suy nghĩ một chút rồi cũng cho qua, thanh giả tự thanh, cần gì phải nói nhiều. Về vấn đề nhân phẩm này, thời gian sẽ chứng minh tất cả, thời gian trôi qua mọi chuyện rồi sẽ được chứng minh tất cả sẽ rõ ràng thôi.

Cô nên để đầu óc mình quan tâm tới vấn đề diễn xuất bộ phim mới này thật tốt thì hay hơn.

*

Tại buổi tiệc tối, Trình Quân Hạo không biết là có mục đích gì, bắt An Tâm Á phải về nhà, không cho cô tham gia, chính anh cũng không nhận thấy mình có chút hành động theo suy nghĩ cá nhân, rõ ràng là không muốn cô thân cận với nhiều người, nhất là Jack, dĩ nhiên lại càng không muốn để cho cô giao tiếp với những người khác rồi.

Jack có chút thất vọng, ngay sau đó lại khôi phục như cũ, đứng bên cạnh Trình Quân Hạo hết lời khen kỹ năng diễn xuất của cô rất tốt có khí chất. Rất đặc biệt, xinh đẹp. Trình Quân Hạo nghe thấy trong lòng hỏa khí toát ra.

Anh thấy mất hứng thú, mặt như băng sương, lạnh lùng liếc mắt nhìn anh, “Jack, chúng ta là bạn bè, không đối gạt anh, cô ấy là người phụ nữ của tôi, anh không nên có bất cứ ý định gì đối với cô ấy.”

Jack sắc mặt cứng đờ, “Người phụ nữ của cậu? ! Cậu nói là tôi không còn cơ hội rồi hả ? !”

“Dĩ nhiên.” Trình Quân Hạo chắc chắn.

“Hai người kết hôn rồi sao? !” Jack hỏi.

“. Không có.” Sắc mặt Trình Quân Hạo trầm xuống, khí thế có chút suy sụp.

“Chưa kết hôn, vậy mà cậu nói cô ấy là người phụ nữ của cậu? !” Jack xích cười, “Quân Hạo, lời này phải do cô ấy tới nói với tôi, tôi mới tôn trọng, vốn là tôi đối với cô ấy chỉ có chút tán thưởng , nhưng mà bây giờ..., tôi lại muốn theo đuổi thử xem.”

“. Cậu dám? !” Trình Quân Hạo cắn răng nghiêng lợi, hận không thể ngay lập tức bóp chết vẻ mặt của anh.

Jack cười ha ha, hiện lên vẻ mặt trêu cợt, làm cho sắc mặt Trình Quân Hạo đại biến , nếu không phải là vì đang ở trong bữa tiệc, anh nhất định xử anh ta.

Quan hệ hai người rất tốt, hai người bọn họ là lúc đi học ở Mỹ mà quen biết nhau, cũng là thuộc kiểu không đánh nhau không quen biết, sau đó, Jack trở thành đạo diễn thiên tài, nổi tiếng thuộc hạng nhất nhì ở Hollywood, lần này, Trình Quân Hạo mới mời anh tới CBD quay phim, cũng là có nguyên nhân.

Jack vốn dĩ sẽ không cự tuyệt, anh ta luôn luôn đối với điện ảnh Đông Phương cảm thấy cực kỳ hứng thú, đối với sức hút từ người phụ nữ Đông Phương, càng thêm cảm thấy cuốn hút, ngay khi Trình Quân Hạo mở lời mời, anh liền ngay lập tức chạy tới, thậm chí cũng không bàn đến vấn đề thù lao, có thể thấy được quan hệ hai người không phải là bình thường, nếu là người khác mời, anh cũng chưa chắc sẽ đồng ý, chủ yếu là anh cho dù cảm thấy hứng thú, cũng sẽ phân chia đối tượng.

Jack còn là rất tin tưởng vào cách nhìn người của Trình Quân Hạo.

83. Chương 83: Các Thức Lăng Xê

“Anh với Tâm Á sao lại quen biết nhau? Rất thân sao? !” Giọng của Trình Quân Hạo không tự chủ có chút chua. Jack lập lững, vẻ trêu cợt trên mặt càng hiện rõ, “Đó là bí mật của tôi và Tâm Á nha.”

Sắc mặt của Trình Quân Hạo đen như than.

Jack giấu cợt anh, “Ah? Mặt sao càng ngày càng khó coi rồi, có phải là bị cảm hay không? !”

“Cút.” Trình Quân Hạo đá anh.

Jack cười bỏ đi, cầm ly rượu đi trêu chọc mấy mỹ nữ tóc đen.

Trình Quân Hạo có chút khó chịu, cô gái này. Đối với cô thật sự càng ngày càng hiểu kỳ.

Nhìn phía sau lưng của Jack hí hóp mắt trầm ngâm suy nghĩ, Jack lần này tới đây thuần túy là bởi vì nể mặt mũi của anh, đạo diễn Lưu bỏ đi, phải nhanh chóng bồi dưỡng một đạo diễn mới, cũng không thể kéo Jack ở đây mãi mà không cho anh trở về Hollywood.

Hình thức kinh doanh của CBD cũng sẽ có những biến động lớn.

Tại đại sảnh bữa tiệc, các lãnh đạo cấp cao của CBD đều tụ hội về đây, bởi vì lần này CBD coi như là chuyển biến lớn, mọi người bí mật truyền miệng với nhau, đầu tiên là Ôn Tâm bị thay thế, đạo diễn Lưu bỏ đi, CBD coi như thay máu hoàn toàn, thật ra mọi người vẫn có chút lo lắng, bởi vì có sự gia nhập của Jack vào liên minh, bọn họ cũng không còn phải lo lắng bộ phim này có thành công hay không, mà là lo lắng có phải tổng giám đốc có tính toán gì hay không? !

Giống như, giảm biên chế? ! Thay đổi nhân sự? ! Tương tự. Đủ loại.

Tất cả mọi người suy đoán rối rít, đạo diễn Lưu cùng Ôn Tâm là một tay Trình lão nâng đỡ lên hàng lão làng, lần này Trình Quân Hạo một đòn đưa bọn họ hạ bệ, chẳng lẽ bên trong có cái gì thay đổi? ! Công ty có cuộc thanh tẩy rồi sao? !

Sự lo lắng này cũng không phải là không có căn cứ, dù sao Ôn Tâm cùng đạo diễn Lưu đã đứng vững vàng ở công ty vài chục năm không ai dám đụng tới, bây giờ cũng gục rồi, làm cho người ta khó tránh khỏi suy đoán.

Cho nên, tất cả lãnh đạo cao cấp đối với Trình Quân Hạo cũng cực kỳ chú ý, trong cả buổi tiệc chăm chú chú ý hành động của anh.

Sau đó, nhìn tới Ôn Tâm và đạo diễn Lưu hành động như không có chuyện gì xảy ra đi vào đại sảnh bữa tiệc, mọi người lập tức cảm nhận được một luồng không khí khẩn trương, xem ra. Sắp có xung đột.

*

Trưa hôm sau, các trang tin tức lớn, lại xuất hiện một cái tin tức.

Chuyện xưa vẫn vô cùng thú vị, nhưng lại càng làm người ta kinh ngạc vô cùng.

Tin tức chia làm hai phần, phần thứ nhất phần lớn các bài báo là viết về việc CBD thay thế nữ diễn viên chính vào đạo diễn, Ôn Tâm xuống đài, đạo diễn Lưu mất chức, nữ chính đổi thành An Tâm Á, trọng điểm của các bài báo này là mong muốn Trình Quân Hạo cùng An Tâm Á hai người mền nhau sẽ thành chánh quả, làm nổi lên độn đại Bát Quái ngập trời. Phần thứ hai viết về đạo diễn mới do đạo diễn thiên tài đến từ Hollywood - Jack tự mình đảm nhận, tin tưởng lần này bộ phim mới sẽ không làm người xem thất vọng.

Dù sao một người là diễn viên mới, một là đạo diễn Hollywood thiên tài, cái này còn không phải là ngựa hay có yên tốt, có thể không thăng tiến sao, trên mạng tin tức cũng đã nóng hổi gây chú ý vô cùng.

84. Chương 84: Nổi Tiếng Vô Cùng

Mọi người có hai thái độ, một bên cho là không có Ôn Tâm, bộ phim này chắc chắn thất bại, biểu tình chờ xem kịch vui, còn một bên, nếu Jack dám nhận, điều này nói rõ kỹ thuật diễn xuất của An Tâm Á cũng không tệ lắm, thái độ ủng hộ người mới.

Tóm lại, bất kể là ủng hộ, hay không, An Tâm Á cuối cùng vẫn nổi tiếng, trước đã có tiếng tăm, khuôn mặt của cô đã in dấu trong lòng mọi người.

Về phần bộ phim mới, cũng không hẳn là ủng hộ, hay không ủng hộ, cũng sẽ mua vé để xem, doanh thu phòng bán vé nhất định sẽ không làm người thất vọng, đầu tiên là bởi vì sức quyến rũ của Jack và món tiền đầu tư khổng lồ của một công ty lớn như CBD, thứ hai, là từ thái độ tò mò hoặc là muốn xem kịch vui, bởi vậy phần lớn cho dù muốn tìm ra khuyết điểm của An Tâm Á để mắng chửi, cũng phải đi xem.

Cho nên phải nói, bộ phim này có sức ảnh hưởng rất mạnh, căn bản không cần bỏ tiền ra để tuyên truyền, má mấy xì căng đan này cũng đã làm nó in vào lòng người.

Một phần ít người bắt đầu suy đoán đây là một phần mảnh khé tạo xì căng đan của CBD, đầu tư nhỏ, không cần tốn sức lãng xê. Trên mạng không biết tại sao cũng có nhiều website mở diễn đàn bàn luận, làm cho An Tâm Á càng nổi tiếng hơn khiến người ta ghen tỵ.

Kể cả chính An Tâm Á, khi cô lần nữa thấy tin tức mà trợn mắt hốc mồm, không giải thích được.

Cuối cùng, cô hết cách giải thích, chỉ có thể giơ ngón tay cái lên, công ty CBD quả là rất mạnh, không tốn một xu, nâng một bộ phim mới cùng một người người mới hoàn toàn lãng xê lên hàng siêu sao rồi a.

An Tâm Á tin rằng, mấy cái diễn đàn thảo luận này phần lớn là trợ thủ làm việc cho CBD.

“Trình biến thái, anh quả rất giỏi.” An Tâm Á khé miệng cười châm chọc, tắt nguồn điện Computer, quyết định không xem nữa, qua việc tung tin tức động trời lần trước, tinh thần cô đã vững vàng hơn rất nhiều. Cái tin tức này không coi là gì.

Tóm lại, chỉ một câu thôi, cô trong họa có phúc, gặp vận rủi, nhưng lại được nổi tiếng không giải thích. Thật không ngờ là sẽ được nổi tiếng. Nếu An Tâm Á biết đây là kiệt tác của các con cô, không biết cảm tưởng sẽ thế nào. Sẽ cực kỳ thì vị.

Đứng dậy, rửa rau, chuẩn bị nấu cơm, cửa mở ra, An Bình An Tĩnh vừa về nhà.

“Mẹ.” Tiếng nói của hai cậu nhóc An Bình An Tĩnh có chút mệt mỏi, có chút khác thường.

An Tâm Á cả kinh, từ phòng bếp chạy vội ra, “Bảo bối bị gì sao? !”

“Mẹ, ưm, mệt quá a, rất đói.” An Tĩnh tiến tới làm nũng, cọ vào ngực An Tâm Á.

An Tâm Á gấp rút, “Các con sao lại chật vật như vậy, đánh nhau? Có phải bị người ta bắt nạt hay không? !”

An Bình kéo cô lại, sợ cô lo lắng, an ủi cô, “Không có..., mẹ à, con cùng Lăng Lăng luyện quyền đạo, hơi mệt mà thôi.”

85. Chương 85: Khoảnh Khắc Dịu Dàng

An Tâm Á, “, các con không cần lừa gạt mẹ, có phải các con bị bắt nạt hay không, nếu không các con luyện quyền đạo làm gì? Không phải tự ngược đãi bản thân sao? !”

Lòng cô chưa xót nhớ tới thời niên thiếu của mình, cũng bởi vì bị bắt nạt nên mới luyện quyền đạo, mỗi ngày luyện đến nổi chân muốn rút gân.

An Tĩnh liền nói, “Ồ, vì để bảo vệ mẹ, con với anh hai phải thật mạnh mẽ, mới có thể bảo vệ mẹ không để bị người khác bắt nạt, ...”

An Tâm Á trong nháy mắt lệ rơi, “Bảo bối yêu quý của mẹ.” Chỉ là, giọng điệu này của Lăng Lăng, cô nghe vào giống như là một siêu anh hùng, vì nhân loại đánh bại quái vật, bảo vệ Địa Cầu.

Toát mồ hôi, tinh thần của cô sắp loạn rồi.

“Mẹ lập tức đi nấu cơm, một lát nữa sẽ có cơm ăn.” An Tâm Á vì hai đứa con trai yêu quý mà đau lòng, đi rửa rau nấu cơm.

An Bình không còn hơi sức nói: “Mẹ, hôm nay con không giúp mẹ rửa rau được rồi, chân con đau đớn quá, không đứng nổi.”

An Tâm Á nghe lệ rơi, “Hai con nghỉ ngơi đi, xem TV một chút.”

Hai anh em rất ăn ý đi xem ti vi, An Tâm Á im lặng, haiz. Cô tình nguyện để con trai mình cứ ngưỡng mộ mấy siêu anh hùng trên ti vi, hoặc mấy cái khác cũng được, xem truyện tranh “cậu bé bút chì” cũng được a, vì sao vì sao lại vô cùng nghiêm túc cùng rất chăm chú xem tin tức tài kinh, An Tâm Á thật không thể hiểu được, đang suy nghĩ xem có nên hỏi bọn chúng một chút hay không.

Thì An Bình lại hỏi cô rồi, “Mẹ, hôm nay như thế nào? !”

“Ách, hôm nay cũng không tệ lắm a, đạo diễn mới đã tới, đối với mẹ và bộ phim mới này còn rất có lòng tin.” An Tâm Á cười lên, nhớ tới khuôn mặt khích lệ của Jack.

“Mẹ cố gắng lên.” An Bình An Tĩnh cùng nói, chỉ là giọng nói có chút không còn hơi sức.

An Tâm Á im lặng, cũng lười hỏi bọn chúng xem mấy cái chương trình này làm gì, tùy ý đi. Chỉ là trong lòng An Tâm Á nghĩ, nếu các con cô chịu rèn luyện, có khi còn thánh công hơn cả Bill Gates, Steve Jobs, hay Warren Buffett cùng nên. Đến lúc đó, cô chỉ cần ở nhà trông nom phụ trách nhà cửa ngồi đếm tiền mà các con kiếm được, mị ha ha.

*

Đạo diễn Lưu, Ôn Tâm VS Trình Quân Hạo

Đôi mắt âm trầm, Trình Quân Hạo hướng về phía trước cười nhẹ nhàng, khí thế kia, hai cũng không bằng một.

86. Chương 86: Đôi Mặt Giăng Co

Trình Quân Hạo luôn luôn chắc chắn, tự tin, khí phách, có khí chất để vương quần lâm thiên hạ, mọi người thấy cũng không kiềm được sợ hãi, không dám tiếp cận quá gần, chỉ dựng lỗ tai lên, nghe động tĩnh từ hai bên.

Dù sao đây cũng là bữa tiệc với sự tụ hội của các thành viên cấp cao của hội đồng quản trị công ty CBD, bất cứ tin tức động tĩnh gì cũng có thể ảnh hưởng tới lợi ích của bọn họ, cho nên, mọi người đều chú ý tới sự thay đổi của thế cục lúc này, không biết Ôn Tâm cùng đạo diễn Lưu có thể chuyển bại thành thắng hay không, thật khiến cho người ta mong đợi.

“Tổng giám đốc Trình thật hăng hái, bộ phim mới sắp thất bại đến nơi, còn có tâm tình mở tiệc.” Ôn Tâm về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, câu nào cũng có gai châm chọc anh.

Trình Quân Hạo vẫn bình tĩnh như cũ, “Thất bại? Khiến cô thất vọng rồi, bộ phim này ngày mai sẽ khai mạc.”

Mặt đạo diễn Lưu liền biến sắc, “Không có đạo diễn quay như thế nào? !”

Trình Quân Hạo cười lạnh, “Tôi tham dự một bữa tiệc chẳng lẽ không nên hỏi trước xem mục đích của bữa tiệc là gì sao? Đạo diễn Lưu, ông cũng không chuyên nghiệp lắm rồi.”

“Anh.” Đạo diễn Lưu tức giận sắc mặt đại biến, chẳng lẽ còn có cái gì ông không biết sao? !

Sắc mặt Ôn Tâm cũng khẽ thay đổi, cô vẫn còn chưa nghe thấy tin tức nào nói có đạo diễn mới gia nhập liên minh, ở trong nước vẫn không có người nào có danh tiếng lớn hơn đạo diễn Lưu, một đạo diễn nhỏ nhỏ, không có danh tiếng, thêm một cô người mẫu vô danh tiểu tốt làm nữ chính, bộ phim mới này chẳng phải là tất nhiên không thể không thất bại sao, đầu Trình Quân Hạo chứa toàn đậu hũ chắt? !

“A, quên thông báo cho hai vị, cũng là đám thư ký của tôi sơ sót, bữa tiệc lần này là vì Jack đạo diễn đến từ Hollywood gia nhập nhóm làm phim mà mở tiệc đón gió tẩy trần.” Trình Quân Hạo cười lạnh,

“Cũng không thể trách thư ký của tôi được, bọn họ cứ nghĩ là đạo diễn Lưu và cô Ôn Tâm đây đáng vẻ giống như muốn ra khỏi CBD, tự nhiên sẽ không cần thiết phải thông báo cho người không liên quan? Nói cũng lạ, thế nào đột nhiên hai vị lại xuất hiện ở nơi này? !”

Đạo diễn Lưu cùng Ôn Tâm giận dữ, anh nói như vậy, rõ ràng chính là công khai đuổi bọn họ ra khỏi CBD, thậm chí mặt bọn họ da mặt dày.

Thật ra là bọn họ không hề biết là bởi vì Trình Quân Hạo đã phong tỏa tin tức.

Ôn Tâm nghiêng rắng nghiêng lợi, nhìn chằm chằm Trình Quân Hạo, thầm nghĩ, tại sao không có người nào nói cho cô biết, chuyện gì xảy ra? Trong công ty vốn có người của cô. Tự nhiên trong lòng dâng lên một dự cảm mãnh liệt không rõ ràng.

87. Chương 87: Cô Gái Này Rất Nổi Tiếng Sao? !

Đạo diễn Lưu cùng Ôn Tâm lập tức luống cuống, nhìn sắc mặt lạnh nhạt nhẹ cười giấu cợt của Trình Quân Hạo, bọn họ lại càng không thể giữ được bình tĩnh, Trình Quân Hạo thực sự có ý định đuổi bọn họ đi, bọn họ có chút không thể tin được, nếu như đây chỉ là những câu nói xốc cũng không sao, bọn họ cũng không để ở trong lòng, nhưng thế cục hôm nay lại rất rối loạn.

Thế nhưng anh lại mời Jack từ Hollywood tới.

Trong lòng khó tránh khỏi tâm hoảng ý loạn, nhất là Trình Quân Hạo một chút vẻ mặt quan tâm cũng không có, thậm chí còn nói bọn họ da mặt dày, một chút giá trị sử dụng cuối cùng cũng không có muốn đuổi bọn họ đi, bọn họ tâm hoảng ý loạn rồi.

Tại sao lại như vậy, một chút tin tức cũng không nghe được? ! Ôn Tâm nhìn chung quanh một vòng, phát giác đều không phải là những người mà mình đã sắp xếp, Trình Quân Hạo làm việc thật đúng là một con muỗi cũng không thoát.

Jack nghe có náo nhiệt, cũng xông sáo đi tới, cười híp mắt nói: “Đã xảy ra chuyện gì? Hai vị này là? !” Rõ ràng muốn hỏi Trình Quân Hạo.

Trình Quân Hạo ưu nhã bình tĩnh, “Những kẻ không mời mà đến, không cần để ý.”

Mặt đạo diễn Lưu của lập tức xanh như tàu lá, nhìn khuôn mặt Tây Phương quen thuộc của Jack, muốn bủn rủn cả người. Ông có danh tiếng, cũng chỉ ở trong nước, ở nước ngoài, ông có thể nói là vô danh tiểu tốt, đối với Jack, khó tránh khỏi vừa hâm mộ vừa ghen ghét.

Sử đã tới mức này, quyền uy của đạo diễn Lưu lần đầu tiên bị đè bẹp, ngay cả cơ hội phản bác cũng không có.

Ôn Tâm vẫn còn bình tĩnh, trên mặt hiện lên nụ cười, “Tôi tới tham gia tiệc tối của công ty, công ty có chuyện lớn như vậy, tại sao có thể thiếu tôi được chứ? ! Tổng giám đốc Trình, nếu đạo diễn Jack đã đến đây, không bằng để cho anh ấy quyết định đi, rốt cuộc là muốn một người mới thích làm mình làm mảy làm nữ chính, hay là để cho tôi một ngôi sao hàng đầu hiện nay làm tăng doanh thu công ty.”

“Cô.” Mặt của Trình Quân Hạo lạnh nhạt, khinh thường cười cười, “Cô nghĩ mình đủ tư cách sao, chuyện doanh thu tại phòng vé, không phải chỉ dựa vào một mình nữ nhân vật chính là có thể làm tăng doanh thu, Ôn Tâm, cô có phải quá tự cao tự đại rồi hay không.”

Đó cũng là bởi vì cô có sự kiêu ngạo quá lớn, Ôn Tâm trong nội tâm giận dữ, trên mặt tận lực không lộ ra vẫn cười hờn tức, cố gắng kiềm chế, chờ đợi nhìn Jack, “Tổng giám đốc Trình nói cũng phải, doanh thu phòng vé, tuy có thể nói không nhất thiết chỉ dựa hoàn toàn vào một nữ diễn viên chính, nhưng cũng không thể dùng một người mới, chẳng phải vậy sẽ phá hủy một bộ phim hay hay sao? ! đạo diễn Jack, anh nói xem có không đúng ? !”

Rốt cuộc Jack xem một lúc cũng hiểu được giữa hai người này là đang đối đầu, ngửi thấy mùi thuốc súng, anh cười híp mắt nói: “Trong mắt của tôi, kịch bản tốt, quảng bá tốt, tất cả đều không quan trọng, quan trọng nhất là một đạo diễn tốt, ha ha.”

Anh rõ ràng là đắc ý cười ha hả, nhưng sự tự tin vô tư này cũng làm Ôn Tâm cắn răng.

Rõ ràng tên đạo diễn này là cùng một phe với Trình Quân Hạo, tuy nói nhẹ nhàng băng quơ như vậy nhưng cũng làm cô bị phản đòn, cô cực kỳ không cam lòng.

Jack xoay đầu qua, liếc nhìn Ôn Tâm, hỏi Trình Quân Hạo, “Cô gái này là một người rất nổi tiếng sao? ! Sao mình lại không biết à.”

88. Chương 88: Phụ Nữ Trung Quốc Đều Là Như Vậy Sao?

“Cậu không biết đâu, Jack, không nên đem mình và mấy đám đạo diễn tép riu trong nước đem ra so sánh.” Trình Quân Hạo nhàn nhả thốt lên một câu êm ái như tơ, nhưng lực sát thương lại rất lớn, “Một đám đạo diễn giúp một đám diễn viên nổi tiếng, cậu ở nước ngoài, làm sao mà biết được.”

Jack nở nụ cười, trên khuôn mặt anh tuấn rất tự tin, “Cũng đúng, nhưng mà bộ phim tớ quay, nhất định phải nổi tiếng khắp thế giới, lúc tất cả mọi người sẽ biết đến nữ diễn viên chính của tớ, ha ha.”

Hai người không coi ai ra gì mà cứ nói rất vô tư, đạo diễn Lưu ở một bên cùng Ôn Tâm mặt đã sớm như xanh mét.

Trước đây bọn họ chưa bao giờ chịu đả kích lớn như vậy, trong lúc nhất thời tay siết chặt thành quả đám, thân thể khẽ run, hận đến cắn răng nghiêng lợi. Tức giận xoay người, phất tay áo rời đi.

Đi tới cửa, không người nào để ý tới bọn họ, Ôn Tâm tức giận quay đầu lại trừng mắt liếc Trình Quân Hạo, đừng đắc ý quá sớm.

Một chút nhạc đệm nho nhỏ, cũng không làm gián đoạn được bữa tiệc tối vui vẻ đang diễn ra.

Trình Quân Hạo cùng Jack quỷ dị liếc mắt nhìn nhau, đám nhẹ đối phương một cái, Jack cười híp mắt, lộ bộ mặt phúc hắc âm hiểm, nhỏ giọng nói: “Cậu giỏi thật.”

“Cậu cũng đâu có kém.” Trình Quân Hạo không keo kiệt chút nào tán dương bạn hiền.

“Ha ha.” Jack cười vui vẻ, “Cô gái kia thật đúng là rất kiêu ngạo, lại dám nói chỉ cần có cô ta là có thể tăng doanh thu phòng vé, buồn cười, phụ nữ Trung Quốc các cậu đều là như vậy sao? !”

Trình Quân Hạo cười lạnh, “Làm sao có thể, cô ta coi như là loại độc nhất vô nhị đó.”

“Cũng đúng, Tâm Á cũng không như vậy.” Jack cười híp mắt, mặt ý vị trên trời.

Trình Quân Hạo lúng túng trừng mắt liếc anh một cái, “Đừng có ở đó mà khua môi múa mép, lần khai mạc này giao cho cậu đó, cũng có mời một vài đạo diễn mới, cậu cho họ học hỏi và huấn luyện giúp tớ, nếu có chuyện gì CBD còn có đường lui. Không thể để đến nỗi ngay cả một đạo diễn bản lĩnh cũng không có.”

“Hiểu rõ.” Jack cười híp mắt, “Cậu yên tâm, người của cậu mà đã qua tay tớ, tuyệt đối ngày sau có thể Độc Bá Nhất Phương, CBD của cậu nhất định có thể phát triển tầm cỡ thế giới.”

Trình Quân Hạo liếc mắt, đối với cái tên đàn ông cuồng vọng này tương đối hiểu rõ, chỉ là, cậu ta quả thật có thừa thực lực cùng tự tin, đối với Jack, anh là rất kính nể.

Ôn Tâm trở về mới nhìn thấy tin tức, cô nhất thời tức giận không kiềm được, cô nhỏ đáng chết đó, nhìn vậy mà tâm kế rất lớn, tất cả chuyện này, tất cả đều mưu tính tốt lắm.

Mục đích đúng là muốn kéo cô xuống, đem cô nhỏ An Tâm Á này nâng lên.

Ôn Tâm càng nghĩ càng không cam lòng, mấy ngày nay Trình lão cũng không liên lạc được, chuyện của cô trên căn bản là thất bại, nhưng cô không cam tâm, mắt cô đỏ ngầu, không thể, vị trí ngôi sao hàng đầu của cô sẽ không giao cho người khác, cô nhất định không thể thua, cô đã bỏ ra nhiều công sức như vậy, cả thân thể của cô để thăng tiến trên con đường trở thành ngôi sao, phải phục vụ một đám đàn ông, làm sao có thể thua ở những phút cuối cùng này được chứ.

Trình Quân Hạo, anh hãy chờ đó. Đừng tưởng rằng cô không còn bất cứ lợi thế nào nữa rồi, cô vẫn còn

Ôn Tâm tính toán làm một sự giãy giụa cuối cùng, một cú phản đòn cuối cùng.

89. Chương 89: Quan Hệ Giữa Hai Người Là Gì? !

Sáng sớm ngày thứ hai, sau khi hai nhóc bảo bối đã đi nhà trẻ, An Tâm Á rửa mặt mũi, cầm theo cái mũ, mặc một bộ đồ thật rộng đeo mắt kính râm, đi ra khỏi nhà, đều là bởi vì những tin tức nhiều chuyện kia, làm hại cô chỉ có thể ra ngoài trong tình trạng như vậy, rất sợ bị người khác để ý, cô càng sợ chuyện hai bảo bối bị người ta phát hiện ra.

An Tâm Á thật rất lo lắng, cô đã thương lượng với với hai bảo bối, về sau cô cũng không thể đưa hai đứa đi học nữa, thậm chí không thể xuất hiện cùng nhau, nhất định phải tránh xa tai mắt mọi người hết mức có thể.

Ngộ nhỡ bị phát hiện, An Tâm Á không chịu nổi, đối với hai bảo bối, cô rất áy náy, An Bình cùng An Tĩnh ngược lại lại rất hiểu chuyện, còn vỗ vỗ đầu cô an ủi. Điều này làm cho An Tâm Á càng thêm đau lòng, nhưng trong lòng lại thấy ấm áp, hai bảo bối của cô rất hiểu lòng người, An Tâm Á còn muốn cầu gì hơn nữa chứ.

Hai bảo bối là quà tặng tốt nhất mà thượng đế ban cho cô, cô sẽ cảm kích cả đời.

Rốt cuộc cũng bước vào tòa nhà CBD, cô mới thở phào nhẹ nhõm, không nhìn mọi người, cô cũng không vào phòng làm việc ở tầng trên cùng, vào thẳng phòng quay phim, cô không quan tâm tên cầm thú kia nói gì.

Jack đã đến đang bên kia phòng, vẻ mặt rất chuyên chú đang chỉnh máy quay, chân mày nhăn lại, có một biểu hiện nghiêm túc vô cùng quyến rũ, cộng thêm anh vốn có khuôn mặt của người phương Tây, khiến cả người toát lên một loại sức quyến rũ Tây Phương khó nói lên lời.

Đây có lẽ chính là sự hấp dẫn của người phương Tây đối với người phương Đông, con người đều là như vậy, sẽ dễ bị thu hút bởi những nền văn minh, nhưng con người khác so với mình.

Jack quay đầu lại liền nhìn thấy cô, vốn dĩ là do cảm thấy có người đang nhìn mình, cười chào hỏi với cô, ” Trước tiên chúng ta sẽ xử lý đoạn kịch bản này, hôm nay có thể sẽ quay hết đoạn này mới nghĩ được.”

“Vâng.” An Tâm Á cười, có cảm giác rất vui vẻ, dù sao đây cũng là bước tiến đầu tiên của cô vào giới nghệ thuật, có thể hợp tác cùng một đạo diễn tài bà lại có tính tình tốt, thật là hạnh phúc vô cùng. Anh chàng Jack này, cô thích.

“Jack, ta không tới trễ chứ, thế nhưng anh lại tới sớm như thế.” An Tâm Á khiếp sợ hỏi anh.

“Yên tâm đi, không phải cô tới trễ, mà là tôi tới sớm, ” Jack cười híp mắt nói: “Đã thành thói quen của tôi rồi, làm nghề này, cuộc sống cùng không giống những người bình thường khác.”

Anh nói qua loa, nhưng An Tâm Á lại hiểu Jack là một người tận tâm với công việc, anh nhìn qua không hơn ba mươi tuổi, có thể đứng vững ở Hollywood, mỗi tài năng thiên phú vẫn chưa đủ, còn phải rất chăm chỉ.

91. Chương 91: Ngụy Mạn

An Tâm Á cũng đưa tay ra, cùng bắt tay với cô. Trấn định tình không được, oa, cô gái này thật sự là Ngụy Mạn mạnh mẽ tài bà a, cô là một truyền thuyết đó. Chỉ là, không nhưng tài bà mà còn xinh đẹp như vậy, không làm nghệ sĩ cũng thật là tiếc, cô âm thầm cảm thán.

Ngụy Mạn cùng với cô trao đổi số điện thoại di động, cầm lấy hợp đồng, đi ra khỏi phòng làm việc.

Cho đến khi cô biến mất ngoài cửa, An Tâm Á cũng còn chưa kịp phản ứng, cô thật là gặp vận may thật lớn, nhưng là, chỉ có Trình Quân Hạo mới biết, anh vì cô mà mời Ngụy Mạn tới, thật tổn không ít tinh lực.

Cô gái này rất khó mời, ba lần bốn lượt đến mời cô cô mới chấp nhận nhận An Tâm Á, Trình Quân Hạo rốt cuộc yên tâm, có Ngụy Mạn quản lý, An Tâm Á sẽ càng thuận lợi hơn.

“Làm sao anh mời được cô ấy vậy? !” An Tâm Á hưng phấn, “Lại còn là Ngụy Mạn.”

Trình Quân Hạo xanh mặt, không để ý câu hỏi của cô, mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm cô, một hồi lâu, ý lạnh chợt hiện, chất vấn: “Sáng này tại sao không đến phòng Tổng giám đốc báo cáo? !”

“À? !” An Tâm Á vẫn bình tĩnh không thêm nghĩa đến, “Tôi ở tần trật lại không công việc gì, không cần thiết phải lên phải không? !”

“Là do tôi quyết định, hay do cô quyết định.” Giọng nói Trình Quân Hạo rất lạnh, mang theo khó chịu, “Về sau chỉ cần tới công ty, nhất định trước tiên phải tới tần trên cùng báo cáo với tôi.”

Báo cáo với anh ta? ! An Tâm Á oán thán, trên mặt lại chỉ biết chấp nhận, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, cùng lắm thì về sau tới một sáng là được, An Tâm Á âm thầm suy nghĩ, tốt nhất lấy chuyện công ngày ngày ra ngoài quay phim ngoại cảnh, không cần đến công ty, vậy không phải tốt hơn sao, hừ hừ.

Trong nội tâm cô thán oán, nhưng Trình Quân Hạo cũng không biết, sắc mặt của anh hòa hoãn không ít, vươn tay, “Tới đây, ngồi trên đùi tôi.”

=! !

An Tâm Á muốn nổi điên, “Tôi, tôi còn có công việc.”

Trình Quân Hạo cố chấp vẫn không rút tay về, mím chặt môi tỏ rõ tức giận, An Tâm Á không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn ngồi vào trên đùi của anh, trong nội tâm lo lắng tâm thần bất định.

“Tối hôm qua ngủ có ngon không? !” Giọng nói lại biến chuyển rất nhanh. An Tâm Á có chút bất an, “. Ừ, ngủ rất tốt.”

Trình Quân Hạo cũng không lên tiếng, An Tâm Á thân thể cứng ngắc, càng lúc càng khó chịu, hận không nhanh chóng co cẳng mà chạy, đang muốn nói với anh là cô muốn xuống lầu làm việc, Trình Quân Hạo lại nói, “Quen biết Thomas lúc nào? !”

92. Chương 92: Tối Hôm Qua Tôi Bị Mất Ngủ

Ách.

“Tôi quên.” lời An Tâm Á nói là thật, thật sự là cô quên.

Trình Quân Hạo mặt mày cau có, tay dùng sức nắm hông của cô, “Quên? !” Anh cắn răng nghiêng lợi nói, MD, quả nhiên đúng như lời Jack nói, đó là bí mật của hai người, anh buộc lòng phải nghĩ hai người có gian tình.

“Ừm, đau.” An Tâm Á rồi rầm nổi giận, “Tôi là quên thật, tôi tham gia rất nhiều show diễn gặp rất nhiều người, làm sao có thể nhớ hết được, Jack là người tài, ngày hôm qua gặp anh ta, tự nhiên muốn làm quen.”

Lực tay Trình Quân Hạo dịu xuống, lúc này mới yên tâm, miệng cũng không khỏi châm chọc thêm một câu, “Cô cũng thật biết cách lựa chọn quan hệ để thăng tiến.”

Vì biết lựa chọn quan hệ để thăng tiến mới có thể chạy lên giường anh câu dẫn anh, để nổi tiếng. Trong lòng anh chẳng biết tại sao có chút không thoải mái. Chỉ là, anh tin tưởng lời nói của An Tâm Á về chuyện với Jack là lời nói thật, tính ra, có khi lúc đó Jack có thể vẫn còn chưa có thành tựu gì, sẽ không giống hiện tại danh tiếng lên cao.

“Ha ha.” trong lòng An Tâm Á rất tức giận, nhưng trên mặt chỉ có thể cười gượng hai tiếng, tên dã thú này thật không chịu nổi, hỉ nộ vô thường, hù chết người khác.

Anh lại không nói gì, cầm chống trên cổ cô, khí nóng đều đều phả vào cổ của cô, khiến cho An Tâm Á lạnh hết cả sống lưng, cái này choáng nha chẳng lẽ. Hiện tại muốn phát tiết chứ? !

“Tâm Á.” Trình Quân Hạo dịu dàng thốt lên hai chữ, cực kỳ tự nhiên, giống như tiếng gọi yêu thương đã quen thuộc từ lâu, dường như bọn họ chính là người yêu từ kiếp trước, làm cho cô rất bối rối không cách nào bình tĩnh được.

An Tâm Á ngẩn ra, cả người cũng sững sờ một lúc, loại cảm giác này rất kỳ quái. Mặt của cô ngay lập tức đỏ bừng, này choáng nha. Lại đang mê hoặc cô, cô phải bình tĩnh tuyệt đối bình tĩnh.

Trình Quân Hạo đột nhiên trầm thấp nở nụ cười, “Tối hôm qua em ngủ rất ngon sao? Làm thế nào đây? Thật là một cô gái không có lương tâm a, trong khi anh phải giúp em sắp xếp tất cả, em lại đi nằm ngủ ngon như vậy, tối hôm qua anh cả đêm thì mất ngủ.”

(—)

Cái gì, An Tâm Á mặt có chút nóng, cô không nhận được phản bác, “Tổng giám đốc Trình của chúng ta cũng có thể nói lời yêu đương sến đặc như vậy sao, những lời kia nghe sao giống như đang thổ lộ nổi lòng với người yêu vậy.”

Lời nói có gai của cô, giống như một con mèo đang sù lông nhe ranh vuốt.

Vốn tưởng rằng Trình Quân Hạo nhất định giận mà quăn cô qua một bên, lại không ngờ tới hai cánh tay của Trình Quân Hạo siết càng chặt hơn, ôm chặt lấy cô, cười lưu manh, “Tâm Á nói rất chính xác, anh chính là nhớ em đến không ngủ được.”

“.” An Tâm Á cứng họng, nói về vô sỉ, ai có thể so sánh với Trình Quân Hạo chứ.

Người đàn ông này thật sự là rất khác loài, An Tâm Á dần dần cảm thấy trình độ mặt dày của cô thật sự so ra kém anh rất xa.

Nếu như nói đây là lời nói thật lòng, cô tình nguyện tin tưởng đây là chuyện hoang đường, rốt cuộc cô cũng không nhận được nói, “Tổng giám đốc, tôi muốn đi xuống dưới làm việc.”

“Buổi tối có chuyện gì không? !” Trình Quân Hạo giống như không nghe thấy lời cầu khẩn của cô.

An Tâm Á bối rối.

93. Chương 93: Tối Nay Đi Cùng Anh

“Tối nay đi cùng anh.” Trình Quân Hạo bá đạo tuyên bố, trong giọng nói hiển nhiên mang theo một chút hàm ý tình dục.

“Em, em có việc.” An Tâm Á trốn tránh , “Phải về làm cơm tối.”

“Hà? !” Trình Quân Hạo híp mắt, anh mắt có chút nguy hiểm, không cho cự tuyệt nhìn chăm chăm cô.

An Tâm Á cứng họng một hồi, “Vây. Em không thể ở lại quá muộn.”

Trình Quân Hạo mặt âm u lập tức biến chuyển, “Tốt, đi xuống làm việc thôi.” Anh chủ động vỗ vỗ đầu của cô, giống như an ủi một chú chó con đáng thương, An Tâm Á tức giận cắn răng. Trình đại biến thái, thật làm cho cô chán ghét a a. . .

An Tâm Á chạy như điên, sau lưng còn truyền đến tiếng Trình Quân Hạo phân phó, “Dưới sự chỉ dẫn của Ngụy Mạn mà làm việc cho tốt.”

“” An Tâm Á tức giận cuộn cuộn ở bên trong, vừa nghĩ đến buổi tối không thể về nhà ăn cơm với hai bảo bối, cô có chút bi phẫn. Suy nghĩ một chút, rồi gọi điện thoại cho An Bình, “Bảo bối, buổi tối mẹ có thể sẽ làm việc đến rất khuya, con cùng Lăng Lăng tự mua đồ ăn nha.”

“Biết, mẹ, mẹ quay phim thật tốt đi, đừng lo lắng cho chúng con.” An Bình dặn dò cô đôi câu liền cúp điện thoại.

An Tâm Á buồn bực, dường như hai bảo bối lo lắng cho cô so với cô lo lắng cho chúng còn nhiều hơn, ai. Cô vẫn cứ là được hai bảo bối chăm sóc a, mồ hôi.

Suy nghĩ một chút, cũng yên tâm, hai đứa bé hiểu chuyện, vườn trẻ lại gần nhà, hai người bọn chúng đối với chuyện mua cơm lại rất thuần thực, cô về muộn một chút cũng không có việc gì.

Bình thường trở lại. Người mẹ như cô có chút.

Trình Quân Hạo híp mắt, nhìn hướng cửa phòng nơi An Tâm Á biến mất, anh cầm điện thoại lên, dặn dò, “Các người ở vườn trẻ coi chừng, sau khi tan học, buổi tối coi chừng hai đứa bé thật tốt, xem bọn chúng đi đâu, thuận tiện chụp mấy tấm hình, nhớ bảo vệ an toàn của bọn chúng.”

Phân phó xong, mới cúp điện thoại.

Thời cơ chưa tới, nhưng chọn thời điểm nào gặp mặt bọn chúng đây? ! Rồi nói gì đây? ! Trình Quân Hạo đột nhiên liền khẩn trương. Hiện tại không dám gặp nhau, cũng là bởi vì chuyện với Trình lão vẫn còn chưa giải quyết, anh sợ một khi bị phát hiện ra bọn chúng, Trình lão sẽ làm chuyện nguy hiểm với hai đứa bé.

Không thể không phòng, hai bảo bối, chỉ vì nghĩ đến an toàn của các con, chuyện gặp mặt có thể phải dời lại một chút.

94. Chương 94: Kế Hoạch Bắt Đầu

Jack ở trong phim trường có chút nổi giận, chờ vai nam chính lâu như vậy vẫn không thấy xuất hiện, rốt cuộc anh cũng không nhịn được nổi đóa, “Thời gian của lão tử rất là ít, tên nam minh tinh tự cao tự đại, dám cho tôi leo cây, không tới, đổi hẳn cho tôi.”

An Tâm Á hết hồn, người đàn ông này khí thế khởi xướng bão tố, thật đúng là rất khủng bố .

Tâm tình của Jack rất không tốt, bởi vì bị một người đùa giỡn, lại dám đến trễ thời điểm khai mạc, anh rất muốn lập tức đổi người.

Truyền tới tai Trình Quân Hạo, mặt Trình Quân Hạo cũng xanh mét, “Gọi điện thoại cho quản lý của Phó Vũ Hằng, hạn cho hắn một canh giờ, nếu không đến CBD, ngày mai lập tức đổi người.”

Thư ký rừng mình, vội vàng đi gọi điện thoại.

Gần đây tính khí tổng giám đốc thật không tốt, động một chút là thay người, khiến lòng người bàng hoàng, không dám động thủ trên đầu thái tuế.

Vì Phó Vũ Hằng mặc niệm, nếu như bị đổi, cũng là xui xẻo, chỉ là ngày hôm qua Jack xem ra rất hiền lành, tính khí dường như cũng rất dễ chịu, hôm nay liền nổi đóa, xem ra, có vài người không nên đắc tội thì tốt hơn.

Quản lý của Phó Vũ Hằng nơm nớp lo sợ, vội vàng gọi điện thoại cho Phó Vũ Hằng, hắn đến bây giờ cũng không liên lạc được với anh ta, lòng như lửa đốt, gần đây ai lại không biết CBD có biến động rất lớn a, lúc này mà dám ở động thủ trên đầu thái tử, thay người là chuyện sớm hay muộn.

Bên trong phòng của một khách sạn, rốt cuộc người đàn ông cũng tỉnh lại, xoa cổ, đau đầu như búa bổ, giờ là mấy giờ rồi? ! Anh muốn xem giờ, lại phát hiện điện thoại di động không biết tắt máy khi nào, mở máy.

Đứng dậy kéo rèm cửa sổ, nhìn bên ngoài mặt trời đã lên thật cao, nhất thời anh có chút khó hiểu, cảm giác sao mà giống như đã ngủ thật lâu. Tối hôm qua, gặp Ôn Tâm, sau đó trở về khách sạn, chỉ uống một ly với cô lại làm cho anh say rượu. Chuyện đều không nhớ rõ được.

Quét mắt một vòng phòng khách sạn, Ôn Tâm cũng đã không còn ở đây.

Phó Vũ Hằng có chút khó chịu, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? !

Không kịp nghĩ kỹ hơn nữa về những chuyện này, đột nhiên nhớ tới đại sự hôm nay, nguy rồi, vội vàng vàng chuẩn bị mặc quần áo, điện thoại di động đột nhiên giống như bom liên thanh oanh tạc vang lên, vô số tin nhắn gửi tới, tâm Phó Vũ Hằng có chút hốt hoảng, đang chuẩn bị mở ra xem, điện thoại di động lại có người gọi tới, tiếng chuông đinh tai nhức óc reo lên trong phòng khách sạn yên tĩnh, rất đột ngột.

95. Chương 95: Phản Kích Của Ôn Tâm

Anh bắt máy, liền truyền đến tiếng mắng giận dữ của quản lý, “Cậu cậu ở đâu vậy? ! Cho cậu 40’ để chạy tới CBD, tổng giám đốc Trình đã nói, nếu trong thời hạn này cậu không xuất hiện, vai nam chính này không phiên tới cậu nữa, còn không nhanh lên.”

“Tôi lập tức đi.” Phó Vũ Hằng để điện thoại xuống, vẫn không tắt máy, bên kia quản lý vẫn cực kỳ tức giận rống lên, “Chuyện quái quỷ gì xảy ra với anh vậy hả, cậu có biết hôm nay tôi đã gọi cho cậu bao nhiêu cuộc điện thoại hay không? ! Nếu cậu đột ngột thay đổi ý định, cậu không muốn làm nữa, thì cũng trực tiếp nói với tôi một tiếng, đừng làm việc bốc đồng như vậy, còn nữa, cậu có biết vị trí nam chính này hiện tại có bao nhiêu người muốn cướp được hay không, người có biết đạo diễn hiện tại là thiên tài Hollywood – Jack hay không, cậu có biết mình đã quá tùy hứng hay không, cố gắng cả đời coi chừng mất hết chứ đừng nghĩ đến chuyện nổi tiếng. Hollywood, cậu có hiểu hay không, có hiểu hay không? ! Cậu mà làm mất đi cơ hội này, cậu coi chừng phải hối hận cả đời đó.”

“Pằng.” Người quản lý cúp điện thoại.

Phó Vũ Hằng có chút buồn bực, vội vàng sửa soạn lại mình, ra khỏi khách sạn, lái xe vội vã.

Thật ra thì quản lý nói một chút cũng không có sai, Jack, Trình Quân Hạo, còn có một nữ chính mới, đều là những nhân vật anh không đắc tội nổi, muốn đổi anh, rất dễ dàng, tâm hoảng ý loạn .

Phó Vũ Hằng anh đến hiện tại cũng chỉ là nam minh tinh hạn hai, cũng không được tính là một nam minh tinh nổi tiếng, nếu mất đi cơ hội này, thật sự chính anh sẽ phải hối hận muốn nhảy sông Hoàng Phố mất thôi.

Tối hôm qua, thật là thất sách, không nên trước một ngày trọng đại như hôm nay lại có chuyện dính liểu cùng Ôn Tâm làm chi, quá thật không sáng suốt chút nào.

Anh cắn răng, chạy gấp.

Chạy như điên thẳng đến phòng quay phim, anh thở hồng hộc, cả phòng quay cũng lạnh như băng sương, khuôn mặt lạnh lùng Jack, nhìn chăm chăm đồng hồ, cười lạnh một tiếng, “Tôi ghét nhất những kẻ không chuyên nghiệp, anh như vậy, làm sao diễn tốt vào nam chính Nhất Hào, dứt khoát đổi đi, những người xếp hàng chờ thay cho anh không thiếu đâu.”

Phó Vũ Hằng càng thêm tâm hoảng ý loạn, tiến lên một bước, “Đạo diễn Jack, thật xin lỗi, hôm nay tôi.”

“Tôi không muốn nghe anh lấy cớ.” Jack lạnh lẽo cười một tiếng, “Nếu lấy ba cái chuyện trên trời dưới đất rồi ngày ngày đi trễ, bởi vì những người không nghiêm túc như anh tôi quay không nổi? ! Những kẻ thất bại không phải cũng vì thiếu nghiêm túc như vậy.”

Phó Vũ Hằng cứng lại, “Đúng, đúng, không thánh công nổi.”

Chẳng lẽ chuyện này thật khiến anh mất đi cơ hội này sao? !

Bên này, thấy vậy An Tâm Á lồi kéo Jack, nhỏ giọng dụ dỗ nói: “Đoán chừng cũng là có chuyện gì, chỉ cần về sau không đến muộn nữa là được thôi mà, Jack, con người ai chẳng có lúc phạm lỗi tạm thời tha cho anh ấy đi, thay đổi người khác rất phiền toái, anh thấy đúng không, tôi xem khí chất của anh ấy cũng thật phù hợp với nhân vật Nhất Hào, không cần phải phiền phức.”

Phó Vũ Hằng giương mắt nhìn An Tâm Á, có chút kinh ngạc cô gái này nói giúp anh, cũng rất nhiều người chỉ thờ ơ đứng nhìn, chỉ có cô ra mặt, trong một lúc anh có chút cảm động.

Sắc mặt của Jack hòa hoãn không ít, trừng mắt liếc An Tâm Á, nói: “Cô cũng cẩn thận một chút cho tôi, cô mà tới trễ, tôi cũng không bỏ qua đâu.”

“.” An Tâm Á sững sờ, tên Jack này là muốn cảnh cáo mọi người, cô bỗng nhiên hiểu lời này là anh nói cho Phó Vũ Hằng nghe.

An Tâm Á hướng tới kéo Phó Vũ Hằng đi, “Đi thay trang phục đi, mọi người cũng đã chờ lâu rồi.”

“Cô, cô ổn chứ.” đang khấn trương Phó Vũ Hằng cũng buông lỏng một chút, “Hôm nay cảm ơn cô.”

An Tâm Á cười đùa, “Không cần khách khí, ai lại không có chuyện của riêng mình, về sau hợp tác tốt là được rồi.”

Jack trợn mắt, “Nói nhảm cái gì đó, còn không mau chuẩn bị quay, thể hiện không tốt, ngay lập tức đổi người.”

Phó Vũ Hằng khấn trương, cũng không hiểu rõ tính khí của đạo diễn mới, diễn xuất thận trọng, lơ đãng đưa hai mắt về phía An Tâm Á.

*

“Tổng giám đốc, những người trong Hội Đồng Quản Trị đột nhiên tập hợp đủ ở phòng hội nghị yêu cầu họp gấp.” Thư ký vội vã chạy vào, từ trước đến giờ các thành viên Hội Đồng Quản Trị luôn luôn không trực tiếp tới công ty, chỉ có một năm một lần khi tiến hành đại hội cổ đông mới đến, lần này, đột nhiên tập hợp đủ tại CBD, chính là đột nhiên rông đến nhà tôm, nhất định không có chuyện gì tốt.

Trình Quan Hạo híp mắt lạnh lùng cười một tiếng, Lão già, ông nổi giận rồi ư, muốn đến đây phá anh? ! Đúng là không biết tự lượng sức mình.

“Tôi lập tức đi họp, phân phó những bộ phận khác, cứ làm việc bình thường.” Trình Quan Hạo nhàn nhạt mở miệng, bỏ bút xuống, nhấp một ly cà phê, giống như không có việc gì gấp gáp. Cử chỉ ưu nhã, nội tâm chắc chắn.

Ôn Tâm mang theo các thành viên hội đồng quản trị hướng đến phòng hội nghị, ở khúc cua chỗ thang máy, Phó Vũ Hằng vừa đứng lúc từ phòng rửa tay ra ngoài, anh chào hỏi, “Ôn Tâm, sao sáng nay lại đi sớm như vậy? !”

Ôn Tâm cau mày, lạnh lùng trừng mắt liếc anh một cái, không để ý tới anh, đi thẳng vào thang máy.

Phó Vũ Hằng cứng đờ, có chút sững sờ, chuyện gì xảy ra? ! Anh âm thầm ảo não, chẳng lẽ lúc trước cô ta vốn chỉ là lợi dụng anh mà thôi. Ai, anh thật là đần.

Trong phòng họp cãi nhau, tất cả các thành viên đối với tình thế hiện giờ ra vẻ cực kỳ quần tâm, nhất là những tin tức gần đây, xì căng đần, đổi vai chính.

Từng cái từng cái hướng Trình Quân Hạo chất vấn tới tấp.

Trình Quân Hạo khoan thai nhàn nhã, đợi cho đến sự kiên nhẫn của bọn họ sắp cạn hết thì anh mới xuất hiện ở cửa phòng họp.

Tất cả các thành viên đồng loạt phát biểu bất mãn, “Tổng giám đốc Trình, cái này chính là thái độ làm việc của anh ư, những thành viên hội đồng quản trị như chúng tôi chẳng lẽ không có quyền hỏi tới chuyện của công ty sao, tại sao đến bây giờ anh mới xuất hiện.”

“Chuyện nữ chính gần đây là sao? Trình Quân Hạo, đừng nói bởi vì cô ta là người phụ nữ của anh, anh liền đổi thành cô ta.”

“”

Trình Quân Hạo không nói lời nào, ánh mắt anh sắc bén lướt qua mọi người, cuối cùng ánh mắt khóa trên người Ôn Tâm, anh hơi lộ ra kinh ngạc, không phải Lão già ? ! Là Ôn Tâm? ! Điều này làm cho anh có hơi thất vọng.

Ngay sau đó lại có điểm hưng phấn, có lẽ, Ôn Tâm chỉ đánh trận đầu , hoặc là Lão già ở sau lưng điều khiển.

Nếu không, Ôn Tâm làm sao có năng lực mà khiến nhiều người như vậy tới nơi này? Nếu cô ta có bản lĩnh này, quả thật là không thể khinh thường, anh nhìn chung quanh một lượt những người đang ngồi đây, thầm nghĩ một chút, có lẽ những người này toàn bộ đều đã lên giường cùng cô ta, có khi nào bị cô ta lừa tới quấy rối? !

A, Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, có lẽ buổi sáng việc nam diễn viên chính đến trễ, vai nam chính gặp rắc rối cũng là cô ta làm, nếu không chuyện này làm sao có thể trùng hợp như vậy? ! Không phải quá mức trùng hợp sao? !

Muốn làm nữ diễn viên chính? ! Hoặc là mục đích lớn hơn, đem Trình Quân Hạo anh kéo xuống? !

Ôn Tâm này thật đúng là rất tự tin, lại dám bày ra cái này, nghĩ đến đây làm Trình Quân Hạo có chút giật mình, bất kể là mục đích nào, muốn lợi dụng hội đồng quản trị khống chế anh, cô gái này nghĩ quá đơn giản rồi.

Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, đợi các thành viên hội đồng nói xong, kiên nhẫn của anh cũng tới thời điểm cạn hết, anh mới nhàn nhạt cười.

96. Chương 96: Tôi Không Phải Là Trộm

“Trình Quân Hạo, sao anh không trả lời chúng ta, có phải chột dạ hay không?” Một thành viên hội đồng nóng nảy, ông ta nhìn Trình Quân Hạo đang im lặng cười lạnh, không khỏi gấp gáp, nụ cười rợn cả tóc gáy, “Anh cười cái gì? !”

“Tôi cười các vị đây lại dễ dàng nghe lời kích động của người nào đó, tưởng là đang làm lợi cho bản thân, nhưng ruốt cuộc lại bị người ta lợi dụng mà không biết.” Trình Quân Hạo ánh mắt sắc bén nhìn hướng Ôn Tâm, “Ôn tiểu thư, cô thật đúng là có bản lĩnh, bò lên giường nhiều người trong hội đồng thành viên như vậy, bọn họ đều bị cô dụ dỗ khâm phục khâm phục, chỉ là, cô gái làm nữ chính đã được quyết định rồi, cho dù cô dùng bất kỳ thủ đoạn nào cũng không thể thay đổi.”

Các thành viên nghe xong lời này sắc mặt liền thay đổi, liếc mắt nhìn Ôn Tâm, lại có chút bưng bít, nhưng vẫn còn nghi ngờ nói: “Quảng cáo nữ chính nhiều như vậy, thật sự có thể hấp dẫn người xem đến phòng vé sao? ! Có phải là rất liều lĩnh hay không? !”

Tuy là chất vấn, giọng nói lại hòa hoãn không ít, cái này cũng giống như đã thừa nhận, kết quả là làm Ôn Tâm rất kích động.

Ôn Tâm xanh mặt ngồi ở phía sau, sắc mặt vô cùng khó coi, cô âm thầm cắn răng, những người này thật không có chút giá trị sử dụng nào, khí thế kia căn bản là không sánh bằng Trình Quân Hạo, ban đầu còn trông cậy bọn họ có thể chế trụ Trình Quân Hạo, không ngờ tới, tất cả đều là một đám phế vật.

Trình Quân Hạo hí mắt nhìn chằm chằm Ôn Tâm, không hề dời phương hướng, người đàn bà này, gần đây có quá nhiều hành động làm cho anh không còn chút kiên nhẫn nào nữa.

“Tôi nghĩ các vị trong hội đồng quản trị đây cũng là muốn kiếm tiền, CBD mấy năm này đã giúp mọi người kiếm bao nhiêu, trở về bình tĩnh từ từ mà suy nghĩ, tính toán thử xem, nếu như hoài nghi món tiền đầu tư chế tác khổng lồ lần này có thể khiến các vị lỗ vốn, tôi có thể cam kết, nếu là thất bại, liền lấy tiền từ trong tài khoản của tôi ra bồi thường cho các vị đây.” Trình Quân Hạo bình tĩnh mà cười, lại làm mọi người xôn xao.

Anh lại cười lạnh, “Chỉ là, không phải chỉ có qua mà không có lại, nếu bộ phim lần này thành công, lợi nhuận năm nay, xin lỗi, cũng không thể có phần của các vị rồi, nếu suy nghĩ một chút, các vị đầu tư vào công ty của tôi mà lại không tin vào cách làm việc của tôi, chỉ muốn chia lợi nhuận thì có ích lợi gì đây.”

Ý này nói thẳng ra là, các người đầu tư tiền còn quyết định là của tôi, kiếm tiền cho các người rồi, các người lại muốn tôi câm miệng, buồn cười...lại còn vung tay múa chân với tôi, Trình Quân Hạo biểu đạt rằng anh rất bất mãn.

Mọi người xôn xao, giọng nói nhỏ xuống, mấy năm này CBD phát triển không ngừng, bọn họ cũng đều biết, túi tiền ngày càng phình lớn, bọn họ cũng không thể không nhìn thấy.

Hôm nay Trình Quân Hạo này lời vừa nói ra, đây chẳng phải là năm nay sẽ không làm ăn tạo lợi nhuận gì nữa, đây là điều mà bọn họ vạn lần không muốn nhìn thấy .

Có mấy người đã suy nghĩ thông suốt, cười lấy lòng, “Tổng giám đốc Trình nói đùa, chúng tôi đâu dám, tổng giám đốc Trình luôn luôn anh minh, dẫn dắt CBD một đường thẳng tiến phát triển, trở thành Công Ty hàng đầu, những người như chúng ta làm sao dám không tin tổng giám đốc Trình được chứ, chúng ta, chỉ là một lúc hồ đồ, tổng giám đốc Trình đừng thấy lạ, quản lý công ty, người ngoài như chúng tôi có vài phương diện không hiểu, sau này cũng chỉ là trông chờ ở tổng giám đốc Trình đấy.”

Rất nhiều người lập tức gió chiều nào theo chiều ấy, chuyển hướng sang Trình Quân Hạo.

Ôn Tâm cắn răng, hận tợn hơi thừa lời.

Trình Quân Hạo nhíu mày mỉm cười, mang theo tư thái thắng lợi, đồ đàn bà ngu xuẩn, dùng những người này đấu với anh, không phải là quá không biết tự lượng sức mình, những người này, muốn chính là ích lợi, người nào cho bọn họ ích lợi, bọn họ liền về phe người đó, cô cho là chỉ dựa vào mấy thủ thuật trên giường là có thể mê hoặc những người này sao? ! Người phụ nữ này. Đầu óc không biết nên gọi là đơn giản hay là đần, suy nghĩ một chút, lại có chút thương hại.

Ôn Tâm bị ánh mắt của anh nhìn làm mặt nóng đỏ bừng, dậm chân một cái, từ cửa sau phòng họp đi ra ngoài, chuyện này quá mức uất ức, bọn họ thậm chí cũng không nhắc tới chuyện muốn đổi trở lại vai nữ chính.

Ôn Tâm có chút tuyệt vọng, xem ra thật sự là vô vọng, tối hôm qua cô hạ thuốc mê cầm giữ Phó Vũ Hằng, chính là tranh thủ thời gian trì hoãn thời gian khai máy quay phim, để cố gắng làm vị trí nữ chính của cô có thể trở về, hôm nay xem ra là thật vô vọng.

An Tâm Á, Trình Quân Hạo, các người chờ.

Bị một người phụ nữ ghen ghét, là rất đáng sợ.

Trình Quân Hạo sắc mặt căng thẳng, quét cả đám một cái, “Các vị thành viên hội đồng có muốn vào phòng làm việc của tôi uống ly trà không? !”

“Không, không cần.” Mọi người bồi rồi cười, vừa cười vừa lấy lòng.

Trình Quân Hạo lãnh lẽo cười một tiếng, một đám phé vật. Anh nhướn mày, bước chân thông thả đi trở về, đột nhiên nghĩ lại, đến phòng chụp ảnh lần mười hai, anh không đi vào, chỉ đứng ở cửa nhìn thoáng qua An Tâm Á.

Cô gái này. Ban đầu cũng là vì nổi tiếng, cùng anh lên giường, cô cùng Ôn Tâm có gì khác nhau sao? !

Trong lòng khó tránh khỏi có chút tâm phiền ý loạn, An Tâm Á, anh hi vọng em là khác biệt, nhưng em khác ở chỗ nào đây? ! Khác biệt chỉ là người mà em lựa chọn là anh, vì vậy mà số mạng lại khác biệt ư, nhưng bản chất của hai người có giống nhau không? !

Trình Quân Hạo có chút mất hồn chốc lát, An Tâm Á.

*

An Bình An Tĩnh sau khi tan học, liền chạy tới sân cỏ bên cạnh, cùng Đêm 13 hội hợp, bọn họ ngày hôm qua đã quyết định địa điểm, nơi này là một quảng trường bên cạnh, sân cỏ rất tốt tươi, người tới tương đối ít, bây giờ mọi người có cuộc sống vội vàng, tiết tấu quá nhanh, chỗ như thế này, có rất ít người, là được An Bình phát hiện, nơi này rất thích hợp luyện công.

Bọn họ cùng Đêm 13 nói rồi, chỉ cần không mưa, bọn họ sẽ gặp nhau tại nơi này, nếu là trời mưa, liền tìm một địa điểm khác, dù sao bọn họ tập quyền đạo, không thể gián đoạn được.

Đêm 13 thấy hai cậu nhóc đến, huyết sáo, “Bảo bối thân yêu tới rồi, người ta rất nhớ hai cậu a.”

Hắn ôm lấy hai người bọn họ, hôn mỗi người một cái, “Kêu sư phụ một tiếng nghe coi.”

“Cút.” An Bình vuốt vuốt nước miếng trên mặt, biểu tình có chút ghét bỏ.

Đêm 13 bi phẫn, “Trữ Trữ, cậu xấu nhất à, sao không thông cảm một chút với tình cảm trong lòng của người ta, Lẳng Lẳng, cầu xin một câu an ủi.”

“.” An Tĩnh im lặng, chỉ cần Đêm 13 vừa thấy bọn họ sẽ phải trình diễn một màn gọi sư phụ này, cậu thật đau đầu.

“Trữ Trữ, Lẳng Lẳng.” sắc mặt Đêm 13 đột nhiên nghiêm túc, “Có người theo dõi các cậu.”

An Bình An Tĩnh ngẩn ra, “Người nào? ! Có phải là đang theo dõi anh hay không? !”

Đêm 13 lắc đầu, “Tuyệt đối theo dõi chính là bọn cậu, thuận tiện cũng theo dõi tôi. Có người còn chụp hình, muốn đoạt lại máy chụp hình hay không? !” Đêm 13 hung thần át sát, khí phách hùng hồn, khí thế mười phần.

An Tĩnh kinh ngạc một chút, giơ ngón tay cái lên, người này, thật là tính tình hai mặt, toát mồ hôi lạnh, với người mới vừa rồi quả thật không phải giống nhau chút nào.

An Bình suy nghĩ một chút, “Sẽ là ai? ! Chẳng lẽ là người của ông ấy.”

Đêm 13 liếc mắt, “Rốt cuộc có muốn thu thập một chút hay không, cậu nói một tiếng nha, làm trong lòng người ta lại thấp thỏm nha.”

An Bình lườm hắn một cái, “Không cần, chúng ta cứ luyện tập bình thường.”

Đêm 13 kinh ngạc, đứa nhỏ này. Đối với anh ta dễ dàng tha thứ như vậy, chẳng lẽ đối với anh ta mong đợi nhiều vậy sao? ! Ngay sau đó hắn cười khúc khích, không biết nghĩ gì, lúc trước đã xảy ra một loạt sự tình, cuối cùng lại là kết quả này, hiện tại thái độ như vậy, cũng là bình thường.

97. Chương 97: Không Ăn CƠM Mà Ăn EM

“Được rồi, mặc dù ta không thích bị người khác theo dõi, nể mặt Trữ Trữ, coi như không thấy.”
Đêm 13 bắt đầu dĩ bi thống mà nói.

An Bình chận hẳn, “Người là trộm, dĩ nhiên không muốn có người theo dõi mình, ta cùng Lăng Lăng không sao cả.”

Đêm 13 bị phần tức giận rống lên, “Người ta là thần trộm, cậu đừng mở miệng một tiếng gọi trộm, giống sao? ! Huống chi, các cậu phải gọi ta một tiếng sư phụ, sư phụ, có hiểu hay không? !”

An Bình bình tĩnh, “Mau luyện công đi, một hồi nửa trời tối, tôi cùng Lăng Lăng còn phải về nhà ăn cơm nữa.”

“” Đêm 13 cứng họng. An Bình thật là không thèm xem một người công phu đầy mình như hẳn có chút cân nặng gì cả, đứa nhỏ này, không khỏi có chút. Ô, vô tình.

Một hồi lâu, Đêm 13 nói, “Bảo bối, hôm nay ta cũng đến nhà của cậu ăn cơm có được hay không? !”

An Tĩnh cuối cùng mở miệng, “Mẹ ta không ở nhà nha.” Ý là người đi cũng vô dụng.

Đêm 13 híp mắt cười, “Ta có thể vừa ăn vừa chờ, ngủ luôn ở nhà cậu cũng được.”

“Cút.” An Bình một cước đá hẳn văng ra, lôi kéo Lăng Lăng về nhà, Đêm 13 tức giận ở phía sau kêu to, “Hai tên nhóc không có lương tâm, ô ô, đá người ta đau quá.”

=.=! ! An Tĩnh toát mồ hôi, lực đá lần này, có vẻ hơi mạnh không? !

An Tĩnh liếc mắt nhìn An Bình, anh em tâm tình liên thông, cậu biết, anh trai không muốn làm cho người theo dõi lầm tưởng Đêm 13 theo chân bọn họ sống cùng một chỗ, bọn họ là thật lòng muốn tác hợp cha mẹ a.

Nghĩ đến chỗ này, hai người cười khẽ, rốt cuộc cũng đợi được đến lúc này. Đoán chừng ông ấy trong lòng cũng tò mò tràn đầy rồi. Hai anh em nhất thời tâm tình thật tốt.

Cảm giác hạnh phúc.

*

An Tâm Á ở phòng chụp ảnh lẩn lộn túi bụi, Jack dường như cố ý tìm cách tra tấn Phó Vũ Hằng, An Tâm Á coi như là đã nhìn ra, cô cũng bị dính líu, một mỗi một buổi chiều, An Tâm Á rốt cuộc hiểu rõ, tên Jack này cũng không phải thâm hiểm tầm thường mà là thâm hiểm đến đáng sợ.

=.=! ! Không trách được bởi vì cùng cái tên biến thái trình độ cao đó làm bằng hữu mà, có duyên là như thế, vật hợp theo loài, biến thái cùng phức hắc như là hai cực nam châm hấp dẫn lẫn nhau cực mạnh, An Tâm Á nhìn Jack đôi mắt nhỏ cũng lé lên ngọn lửa mạo hiểm nho nhỏ, trong lòng cũng hùng hực lửa giận.

“Tâm Á, hôm nay tôi làm cô vất vả rồi.” Jack híp mắt cười xấu xa, vẻ mặt mặt rực rỡ, so với với con quỷ đáng sợ đã kêu la suốt cả một buổi chiều giống như hai người hoàn toàn khác nhau.

An Tâm Á khoe miệng giật giật, người này thật sự không phải là âm hiểm bình thường, “Không, không khổ cực.”

Jack sờ sờ đầu của cô, kết thúc công việc.

An Tâm Á sững sờ tại chỗ, vì sao, vì sao anh ta cùng với tên dã thú kia lại giống nhau đến vậy, sờ đầu cô, cô giống như động vật nhỏ sao? ! Mẹ nó, An Tâm Á không nhìn được bạo nói tục.

Phó Vũ Hằng hiển nhiên cũng mệt mỏi vô cùng, anh kiệt sức đi đến bên cạnh An Tâm Á đáp lời nói: “Jack đạo diễn thật không phải tầm thường, người bình thường tuyệt đối không thể so sánh được, yêu cầu thật là nghiêm khắc.”

An Tâm Á mắt tròn trắng lên, lời nói này chính là biến tướng mà nói Jack biến thái sao, cô cũng hí mắt cười, “Đúng vậy a Đúng vậy a, Hollywood đúng là không giống người bình thường.”

Hai người hận không được bắt tay trao đổi ý kiến ăn ý của nhau, trong lòng oán thầm của mỗi người rất giống nhau, trình độ biến thái của người đến từ Hollywood cũng làm người ta giận sôi, hành hạ người ta giống như hành hạ động vật, làm người ta không còn giống người nữa.

=.=! ! An Tâm Á bị chính những tưởng tượng phóng đại của mình làm cho kinh ngạc một chút.

Phó Vũ Hằng nhìn An Tâm Á, cảm kích nói: “Hôm nay thật là cảm ơn cô, An Tâm Á, nếu không phải là cô nói giúp tôi, đoán chừng tôi đã bị đổi rồi.”

Trong con mắt của anh lòng cảm kích không phải giả, An Tâm Á âm áp trong lòng, cười nói: “Người nào lại không có lúc xảy ra chuyện chứ, không quan trọng. Chỉ cần về sau đừng tới trễ là được, chọc giận Jack, tôi cũng bị dính líu, tính tình của anh ta anh cũng thấy rồi đấy.”

Phó Vũ Hằng gật đầu một cái, cảm động muốn rơi nước mắt, một mặt cùng với cô hướng thang máy đi, một mặt nói: “Buổi tối có chuyện gì không? ! Vì muốn cảm ơn cô, mời cô ăn cá cơm tối.”

An Tâm Á sững sốt, ánh mắt của cô sáng lên, bữa cơm này không ăn thì uống quá, huống chi cũng không tính là ăn không, cô là nói giúp anh mới có lộc được mới ăn, có chút động lòng, rất muốn đi, nhưng vừa nghĩ tới cái tên phúc hắc đó đã hẹn cô, cô liền buồn bực, trong lòng đấu tranh không ngừng do dự.

“An Tâm Á.” Ba chữ lạnh lẽo chen vào, lời nói giống như dao lạnh cắt vào An Tâm Á, cô run lên, quay đầu liền nhìn thấy Trình Quân Hạo mặt tối hù nhìn mình chằm chằm, mặt tức giận.

o()o An Tâm Á đại nạn rồi , có cần phải khoa trương công khai vậy sao? ! Như vậy chẳng phải đều bị mọi người bắt sếp rồi sao, mẹ nó.

Cô cười gượng hai tiếng, “Tổng giám đốc Trình một ngày tốt lành.”

Phó Vũ Hằng hiển nhiên cũng giật mình, anh lui một bước, lui xa An Tâm Á đến nơi an toàn, “Tổng giám đốc Trình một ngày tốt lành.”

Trình Quân Hạo rõ ràng cực kỳ khó chịu, âm ngoan trừng mắt liếc Phó Vũ Hằng, “Xem ra hôm nay đến trễ đã làm não của anh hỏng rồi sao? Phó Vũ Hằng, vị trí vai nam chính giữ lại được, thì lo làm thật tốt công việc cho tôi, chớ còn câu dẫn nữ chính.”

“.” Phó Vũ Hằng mặt trắng bệch im lặng, nhìn lướt qua hai người, quả nhiên giống như lời đồn đãi, An Tâm Á là phụ nữ của Trình Quân Hạo sao? ! Anh cúi đầu không lên tiếng, trong con ngươi thoáng qua một chút mất mát thất vọng.

An Tâm Á không đành lòng, áy náy đối với Phó Vũ Hằng nói: “Hôm nay tôi có chuyện, lần sau ăn cơm nha.”

Phó Vũ Hằng ánh mắt sáng lên, gật đầu một cái.

Sắc mặt Trình Quân Hạo âm trầm, kéo tay An Tâm Á vào thang máy, khung cảnh đột nhiên trở nên lạnh lẽo , An Tâm Á run lên, cười gượng hai tiếng, anh không mở miệng nói chuyện, làm cho cô không có cách nào mở miệng, hoàn cảnh này tương đối u ám.

Thang máy đi thẳng xuống, đến bãi đậu xe tầng hầm đầu tiên, An Tâm Á rốt cuộc không nhịn được nói, “Tổng giám đốc Trình, chúng ta đi đâu ăn cơm, tôi muốn sớm một chút về nhà.”

Trình Quân Hạo mặt lạnh, ôm hông của cô, đột nhiên đã đến gần, môi liền áp lên miệng của cô, bá đạo hôn sâu.

“Ừm.” An Tâm Á sững sốt, người đàn ông đáng chết, phát tình thú cũng không thể ở chỗ này mà phát nha, nụ hôn của anh bá đạo lại truyền nhiệt, An Tâm Á có chút chống đỡ không được, mềm đi trong ngực anh.

Con mắt Trình Quân Hạo trở nên đỏ hồng, “Không ăn cơm nữa, trở về ăn em.”

o()o An Tâm Á mặt đỏ như tôm luộc , lời nói này, thật là lạnh.

Anh bá đạo kéo tay của cô nhét cô vào trong xe anh, kéo kéo cà vạt, cặp mắt bốc lên ngọn lửa nhìn cô chăm chăm, không nói lời nào bộ dạng càng thêm đáng sợ.

An Tâm Á có chút choáng váng, anh sẽ không cần ở trong xe làm chuyện đó chứ, mẹ nó.

“Tôi, hơi đói rồi, đi ăn cơm đi.” An Tâm Á coi như là xin khoan dung.

“Nếu hôm nay anh không có hẹn em, em có phải sẽ không cự tuyệt lời mời của Phó Vũ Hằng hay không? !” Trình Quân Hạo nhìn chăm chăm cô, khí thế hung hăng, “Nói thật, không cho phép nói dối.”

“. Ừ.” An Tâm Á nói nho nhỏ cúi đầu lo sợ, vẫn gật đầu một cái, nói láo đường như không cần thiết.

98. Chương 98: Đừng Có Làm Loạn A

“Em, thật sự rất biết cách lợi dụng vốn sẵn có. Hừ.” Trình Quân Hạo hừ lạnh một tiếng, “Chỉ cần có người mời em ăn cơm miễn phí, em sẽ đồng ý ngay phải không? ! Bất kể là ai cũng không cự tuyệt.”

An Tâm Á cúi mặt không biết nói gì, cuối cùng gật đầu một cái, có cơm ăn miễn phí mà không ăn, không phải phong cách của cô.

Trình Quân Hạo hoàn toàn nổi giận, khuôn mặt u ám của anh nhăn lại, đột nhiên kéo cô tới, nâng mặt cô lên, bá đạo hôn thật mạnh, anh bị chọc tức, cô gái này thật sự làm anh rất tức giận.

Mắt anh đỏ rực nóng hổi nhìn chăm chăm cô, “Cô gái ngu ngốc, em trong quá khứ sẽ là như thế? !” Rốt cuộc cô cho bao nhiêu đàn ông cơ hội như vậy? !

Sau khi ăn xong có thể xảy ra những chuyện gì hay không? ! Liên tưởng này liền làm anh không chịu nổi.

An Tâm Á thở hồng hộc, gương mặt nhuộm một màu hồng, vô mê hồn, cô nghiêm túc suy nghĩ một chút, nhìn khuôn mặt đáng sợ của anh đang nhăn mặt nhíu mày, tên biến thái này sao lại tức giận như vậy? “Tôi lúc trước cũng rất hi vọng có người mời mình ăn cơm, nhưng là rất ít, Phó Vũ Hằng coi như lần đầu tiên.”

Hả? ! Trình Quân Hạo sửng sốt, vẻ mặt đáng sợ biến mất trong nháy mắt, không khí khó chịu đè nén trong nháy mắt biến chuyển, làm An Tâm Á cả người choáng váng, hoàn toàn không hiểu, người đàn ông này bị sao vậy? !

Mẹ nó, quả nhiên là trở mặt như lật sách.

Trình Quân Hạo hài lòng vỗ vỗ đầu của cô, “Ừ, thành thực là đứa bé ngoan, về sau phải nghe lời, có đàn ông xa lạ mời ăn cơm, một mực cự tuyệt.”

“.” An Tâm Á trở mặt, nhìn con mắt lóe sáng hưng phấn của anh, như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), hoàn toàn không biết anh nghĩ như thế nào, người này vẻ mặt biến ảo quá nhanh, làm cho suy nghĩ của cô không biến chuyển theo kịp.

Trình Quân Hạo nhìn vẻ mặt ngơ ngác của cô, rốt cuộc hạnh phúc, lại khơi lên nụ cười mờ ám trên khóe miệng của anh.

An Tâm Á một đầu vạch đen. Thật đau đầu nha, có người mời ăn cơm còn phải cự tuyệt, cô cũng không phải là đứa ngốc, hơn nữa, trong những người phải cự tuyệt này trong đó bao gồm cả Trình Quân Hạo anh đúng không, An Tâm Á phúc hắc nghĩ, trong danh sách những phải cự tuyệt, đứng đầu danh sách đen chính là anh, chỉ là, lời này cô chỉ dám thầm nói trong lòng mình mà thôi, không gan tới mức dám nói ra khỏi miệng, không bị tên phúc hắc này bóp chết mới là lạ.

“Đi ăn cơm.” Trình Quân Hạo tâm tình rất tốt, muốn đi ăn ở một chỗ lãng mạn một chút.

Đến một nhà hàng lớn, dừng xe, lên thang máy, tầng 17, một phòng ăn ở tầng trên cùng, An Tâm Á ngồi đối diện Trình Quân Hạo, không khí này có chút lúng túng, làm An Tâm Á tâm hoảng ý loạn.

Ăn đồ ăn Trung Quốc là được rồi, một bữa ăn tối thôi mà lại tới đây ăn? ! Còn một khu vực riêng, cũng chỉ hai người, có chút lúng túng, đối với phòng ăn riêng vừa ăn buổi trưa hình thức hoàn toàn bất đồng, phòng này hoàn toàn là tách biệt, An Tâm Á âm thầm nghĩ ngợi, nếu dã thú ở chỗ này muốn làm chuyện gì, nhất định không ai phát giác, An Tâm Á đứng ngồi không yên, rất không thoải mái, cảm thấy lúc ăn trưa do chỉ có bức rèm che ngăn cách các phòng nên không có nguy hiểm như thế này.

Trình Quân Hạo nheo lại mắt, nhìn chăm chăm cô, “An tiểu thư sao lại đứng ngồi không yên như vậy, ăn bữa cơm có cần thiết lo lắng như vậy không? !”

An Tâm Á cười gượng hai tiếng, không có đáp lại, làm bộ nhìn thực đơn.

Trình Quân Hạo nhếch miệng nhìn chăm chăm cô, suy nghĩ trong đầu cô, anh sao lại không hiểu, nha đầu này, trong lòng lo sợ, một cô gái hung hãn, đến chỗ anh đều thành con cọp giấy.

Anh ăn cô lần thứ nhất rất không dịu dàng, tuyệt đối không tha thứ mình lại như vậy lần nữa, cho nên, vài món vô mềo cào của An Tâm Á, đối với anh mà nói, hoàn toàn không tạo thành uy hiếp, cho dù hiện tại anh muốn dùng sức mạnh, cô cũng không có biện pháp phản kháng không phải sao? !

Cứ suy nghĩ lung tung như vậy, Trình Quân Hạo đã cảm thấy có chút nóng.

“An Tâm Á, em nói.” Trình Quân Hạo nhìn thẳng vào mắt của cô, “Mấy tin tức được đăng gần đây trên báo chí, em nghĩ là anh lấy linh cảm từ đâu mà ra, cái này cũng nên cảm ơn bảy năm trước.”

“” An Tâm Á toàn thân cứng đờ, “Bảy, bảy năm trước.”

Anh cầm tay của cô, ý vị không rõ thử dò xét, “. Ừ, bảy năm trước, em đoán thử là xảy ra cái gì? !”

“Cái... cái gì.” An Tâm Á cười khan, chuyện này khổ rồi tên cầm thú sẽ không thật sự nhớ ra chứ? ! Cô vội vàng đổi chủ đề, “Cái này, nghe nói trứng cá muối ăn rất ngon, em chưa từng ăn, gọi món này đi, còn có gan ngỗng, em đây là dân hai lúa cũng chưa ăn bao giờ, gọi món này nữa, ha ha, khó mà có dịp được ăn nhà hàng cao cấp này nha, tổng giám đốc Trình sẽ không keo kiệt chứ phải hay không? ! Ha ha.”

Trình Quân Hạo không trả lời, chỉ là nhìn chăm chăm cô, mắt nguy hiểm nheo lại, bảy năm trước, xem ra thật có chuyện gạt anh, chỉ là anh không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì? ! Cô gái này, xem ra là tuyệt không muốn nói.

Trình Quân Hạo nhất thời lại trở nên có chút nguy hiểm, An Tâm Á, tuy em biết ngồi trước mặt em chính là cha của các con mình, lại dám lừa gạt anh, sự nóng giận của Trình Quân Hạo lại nổi lên.

“Anh cảm thấy.” Trình Quân Hạo lên tiếng, không nhanh không chậm nói, “Chuyện mà báo chí viết không sai.”

“Khụ khụ.” An Tâm Á sắc mặt một cái, liền đỏ mặt, nhanh chóng uống một hớp nước, ánh mắt bắt đầu loạn phiêu, tâm hoảng ý loạn, “Đúng, đúng sao? ! Qua báo chí viết, em cảm thấy được có chút thái quá. Chỉ có thể nói. CBD ký giả bên bộ phận truyền thông ý tưởng rất tốt, cấu tứ rất hay.”

Trình Quân Hạo nắm chặt nắm tay, nhìn chăm chăm cô không nói lời nào.

Cô gái này căn bản không muốn nói rõ hoàn toàn sự thật với anh, mặt Trình Quân Hạo khó tránh khỏi có chút lạnh lẽo, anh bỏ qua thực đơn, gọi phục vụ viên ra, gọi món ăn lên, thông thả ung dung bắt đầu ăn.

An Tâm Á thấy anh không có hỏi tới nữa, rốt cuộc thở dài một hơi. Nhưng trong lòng có chút nghi ngờ, sao tự nhiên lại hỏi cái này .

An Tâm Á cắn môi, xem ra việc giữ bí mật, thật không thích hợp cô nha, cô tuyệt đối không thể nói láo, có thể bị anh ra hay không? ! Sẽ không, sẽ không.

An Tâm Á tự an ủi mình, mấy lần lén nhìn Trình Quân Hạo, theo lý thuyết anh không nhớ ra được mới đúng.

Nghĩ tới thì cũng không có gì cùng lắm thì sao? ! Chuyện bảy năm trước, cô cũng không có gì để cho anh phải tức giận, nhớ được đêm hôm đó thì như thế nào, chỉ cần hai bảo bối của cô không bị phát hiện là tốt rồi.

An Tâm Á an lòng xuống, anh làm sao mà biết được chứ, chỉ cần cô không nói.

Hai người theo đuổi suy nghĩ riêng của mình, ăn xong bữa ăn tối, An Tâm Á liền muốn về nhà. Cô lúng túng nói ra, Trình Quân Hạo liền cười lạnh, “Sợ cùng anh ở chung một chỗ như vậy sao? ! Hay là, trong nhà có cái gì để cho em không bỏ được như vậy.”

An Tâm Á tim đập mạnh đổ mồ hôi lạnh, chết rồi, xong rồi.

Cô cắn răng, Trình Quân Hạo lại lưu manh tiến đến gần cô, cầm tay của cô kéo vào ghế sa lon, người đè lên, “Nếu đi gấp như vậy, cũng không kịp đi tới chỗ của anh, không bằng, ở chỗ này làm, không cần phải về nữa, cách này cũng không tệ, An Tâm Á, em thật thông minh.”

99. Chương 99: Bị Theo Dõi

“Thông minh cái đầu anh.” An Tâm Á giận, cô uốn éo, cả mặt bừng, khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm xinh đẹp động lòng người, “Anh định ở chỗ này làm loạn.”

“Làm loạn? !” Trình Quân Hạo vui vẻ, “Ở chỗ này coi là làm loạn? Vậy có ai đó lột sạch quần áo đến phòng anh câu dẫn anh thì không gọi làm loạn? !”

An Tâm Á sắc mặt đỏ như trái gấc, cô khẽ giằng co, “Ai lột sạch quần áo, dù sao cũng không phải là ý em.”

Trình Quân Hạo tâm tình đột nhiên lại tốt, anh cúi đầu xuống, môi để gần sát tai của cô, thân ái lướt qua một cái, nhẹ nhàng giống như lông vũ làm lúng túng An Tâm Á hồ hởi, cả người cô ngẩn ra, này choáng nha, chạm ở đâu không chạm, nơi đó là nơi cực kỳ mẫn cảm của cô a a a.

Cô cắn môi nhẫn nại không phản ứng, chọc vui Trình Quân Hạo, cô nhắm mắt lại nhưng tai vẫn có thể nghe tiếng cười nhẹ nhàng của anh.

Không khí mờ ám này làm An Tâm Á không biết làm sao, cô đang không biết phải cự tuyệt con dã thú này như thế nào thì giọng nói có chút đùa cợt của Trình Quân Hạo vang ở bên tai, “, chẳng lẽ em rất muốn câu dẫn anh làm chuyện đó ở chỗ này sao? !”

“.” An Tâm Á cắn răng, người này bản lãnh đối trắng thay đen thật sự là khiến cho người ta sinh chán ghét.

Trình Quân Hạo tâm tình nhất thời rất tốt, anh không biết rõ mình tại sao sẽ bởi vì cô mà bất chợt lúc giận lúc vui, mặc dù có chút giống như bị khống chế, nhưng tâm tình của anh trước nay chưa có trầm bổng thất thường, kinh tâm động phách một chút cũng không có gì không tốt.

Cô gái này, dù sao cũng là của anh, chịu khống chế chút cũng không sao cả.

Anh lại gần lỗ tai của cô, trong lúc cô đang sững sờ nói, “Không được rồi, anh thật sự muốn cởi quần áo rồi.”

An Tâm Á kinh hãi, vội vàng nhảy dựng lên, đổ mặt chạy như điên ra khỏi phòng, kéo tay Trình Quân Hạo đi thẳng vào thang máy, “Em muốn về rồi, hôm nay hơi mệt. Sáng mai còn phải quay ngoại cảnh.”

Trong lòng An Tâm Á nghĩ có lẽ tên dã thú này sẽ không tha cho cô về. Trình Quân Hạo chưa kịp trả lời, điện thoại của anh vang lên.

Trình Quân Hạo nhìn cô một cái, xoay người nghe điện thoại, ý nghĩa lời nói chuyển lạnh.

“Đại ca, đã tìm được Trình Quân Hoa.” giọng nói lo lắng của Con Muối xuyên thấu qua điện thoại truyền tới, còn mang theo vội vàng, “Mất chút hơi sức mới dụ hắn ra ngoài được, cuối cùng cũng bắt được hắn.”

Trình nhị thiếu trong nháy mắt cả người trở nên lạnh, lạnh lẽo mở miệng, “Coi chừng hắn, tôi lập tức trở về.”

Giọng nói lạnh lẽ này giống như là từ trong địa ngục truyền ra.

An Tâm Á hơi sửng sốt trong nháy mắt, Trình Quân Hạo đã quay mặt lại, chỉ là sắc mặt rất cứng ngắc, hướng về phía cô, “Ồ đâu vậy? Anh đưa em về.”

“Ách, không cần, tự em về nhà được rồi, anh còn có việc của anh mà.” An Tâm Á liên tiếp khoát tay cự tuyệt.

Trình Quân Hạo mấp máy môi, cuối cùng không cự tuyệt cô..., “Vậy gọi xe về nhà, anh có chút chuyện gấp phải xử lý.”

“A a, em biết rồi.” An Tâm Á rời khỏi thang máy, giống như con thỏ chạy trốn chạy như điên ra ngoài.

Trình Quân Hạo nhìn bóng lưng chạy hối hả của cô âm thầm vạch đen đầy đầu, cô gái này bộ cô coi anh như thú dữ hay sao? ! Không thể chờ thêm một phút nào mà vội vàng muốn chạy về nhà như vậy? ! Sợ cùng anh chung đụng? ! Nhưng lại nghĩ đến, trong nhà còn có hai bảo bối, anh thấy ấm lòng, nha đầu này thật làm người ta không biết nói gì, nhìn cô yêu thương hai đứa bé hơn cả anh như vậy, anh cũng không so đo, hào phóng quyết định bỏ qua chuyện cũ.

Lạnh mặt, nhanh chóng lên xe, chạy đi.

*

An Tâm Á làm sao chịu thuê xe, bây giờ còn sớm, xe bus vẫn còn, cô thở dài một tiếng, may mà không bị con thú hoang như anh bắt ngủ lại, nếu không tối nay cô nhất định mệt chết, còn không biết về nhà thế nào.

Cô ngàn lần không thể nào ngủ ở nhà anh, cho nên, vừa nghe anh có chuyện phải đi, trong lòng cô không ức chế được mừng như điên, chạy như điên lên xe bus, cảm giác bị áp bức trong lòng rốt cuộc biến mất.

Trình Quân Hạo người này có khí thế rất đáng sợ, bị anh trực tiếp chất vấn cũng là rất khó khăn, không biết phải trả lời như thế nào, cô cực kỳ ao ước anh bận muốn chết, không đếm xỉa tới cô thì không còn gì tốt hơn được nữa, cô thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị về nhà, chỉ là còn phải hóa trang thật kỹ.

Người đi bộ vội vã trên đường, trên xe dòng người đông đúc, cũng không có chú ý tới cô.

Chỉ là một chiếc xe chọt lướt qua trong nháy mắt, liếc thấy một gương mặt, cô ta nhú chân mày, nhanh chóng quay đầu, đi theo An Tâm Á.

*

Xích.

Xe hơi sang trọng quẹo cua đi vào tổng bộ Ứng Môn, sớm đã có đàn em ra đón mở cửa, cung kính nói: “Anh hai, anh Con Muối đang đợi rồi.”

Trình Quân Hạo mặt lạnh, đi vào. Con Muối đi tới, nói: “Thật không dễ bắt được Trình Quân Hoa, lão hồ ly đem hắn giấu rất kỹ, tốn hơi sức mất một phen mới bắt được.”

Trình Quân Hạo cười lên, “Vậy sao? ! Hắn trốn đi đâu vậy? !”

Anh một mặt dẫn đầu hướng địa lao đi, một mặt hỏi Con Muối.

“Trình Quân Hạo đem hắn giấu đến Hồ Bang, bọn đàn em cũng là vô tình nghe một tên đàn em trong Hồ Bang nói cho biết, nó phải liều cả cái mạng, lúc này mới tìm được dấu vết của hắn.” Con Muối giận dữ nói.

“Hổ Bang? !” Trình Quân Hạo lạnh mặt, ánh mắt sắc bén, “Lão già thật là thủ đoạn, nói như vậy, hẳn cùng với Hổ Bang coi như đã liên minh rồi hả ? !”

“Em đoán mười phần là đúng vậy.” Con Muối gật đầu một cái, “Trình lão nhất định đã cùng Phó Vũ Hoàng trao đổi ích lợi, nếu không, theo tính tình của Bang chủ Hổ Bang, làm sao lại chịu chứa chấp Trình Quân Hoa, cùng với Ứng Môn chúng ta đối nghịch chứ? !”

Trình Quân Hạo không có lên tiếng, nhần mày suy tư. Phó Vũ Hoàng, người này, cũng là một năm này từ tay không mà nổi lên, trong lúc nội bộ Hổ Bang tranh đấu hấn bắt chợt nhảy vào xử lý, nhất thống Hổ Bang, một năm nay, Hổ Bang được hấn dẫn dắt cũng dần dần từ chia năm xẻ bảy liền biến thành Đệ Nhị Đại bang ở thành phố A. Người này, ngược lại là người rất có lực ảnh hưởng, Trình Quân Hạo có chút tò mò, trong một năm người có thể làm một bang phái phát dương quang đại, tuyệt đối không đơn giản.

Mà Trình Quân Hạo tự nhiên cũng biết, bọn họ đối với Ứng bang đoán chừng cũng chỉ có thái độ đối địch, quá khứ là không thể, hiện tại rốt cuộc vậy cánh cứng cấp rồi, muốn công khai ra mặt rồi sao? !

Quá khứ anh phái con muối phái người đi trà trộn vào nội bộ Hổ Bang đấu tranh, cũng bị hấn từng chút từng chút bình ổn lại, hơn nữa, không cùng Ứng Môn đối kháng, lúc này lại thu dụng Trình Quân Hoa, như vậy.

Trình Quân Hạo nheo mắt lại, phân tích tình thế, “Tăng cường đề phòng, lão hồ ly cùng Phó Vũ Hoàng nhất định sẽ có hành động.”

Con Muối vội vàng vâng lời, Trình Quân Hạo nheo mắt ngẫm nghĩ, bật cười một tiếng, một lão hồ ly hợp với một Hổ Bang Bang chủ muốn đấu tới cùng với anh, anh cũng không phải là ăn cơm không lớn lên.

Sắc mặt anh không vui vẻ, Con Muối đã nhìn ra, “Hổ Bang bên trong có người của chúng ta, anh hai yên tâm đi, theo lý thuyết, sẽ không có cái gì phải lo.”

Huống chi hiện tại Trình Quân Hoa ở trong tay bọn họ, bọn họ có lợi thế.

100. Chương 100: Không Buông Tha Cho Dù Như Thế Nào

Trình Quân Hạo không lên tiếng, không gian yên tĩnh chỉ có thể nghe được tiếng giày da ken két tiếng bước chân vang vọng ở chung quanh bọn họ, rốt cuộc đi tới cuối nhà tù, nằm một đồng phía sau cửa sắt đang đóng chính là Trình đại thiếu gia, Trình Quân Hoa, người anh cùng cha khác mẹ của anh.

Trình Quân Hoa hiển nhiên vẫn còn chịu tác dụng của ma túy phát tác ở bên trong, cả người tiều tụy không chịu nổi, hốc mắt hõm sâu, vẻ lạnh lợi bình thường đã không thấy bóng dáng, hẳn nghe thấy tiếng bước chân, đánh run run quay đầu lại, hàm răng run rẩy, cả người nhào tới, tay xuyên thấu qua song sắt vờn ra xung quanh, “Cho ta thuốc. Cho ta thuốc. Muốn tiền, cha ta có tiền.”

“Anh.” sắc mặt Trình Quân Hạo rất lạnh, ánh mắt giống như diêm vương dưới địa ngục, “Muốn thuốc sao? !”

“Quân Hạo.” Trình đại thiếu thấy là anh, càng thêm kích động, “Em trai, cho ta thuốc, thuốc.”

Trình Quân Hạo đến gần một bước, chăm chú nhìn chằm chằm hẳn, “Khó chịu sao? ! Anh hai.”

“Khó chịu, thật khó chịu. Em trai, mau gọi bọn họ cho ta thuốc.” Trình Quân Hoa bị cơn ghiền phát tác, cả người dấy lên như bị chứng động kinh, cầu khẩn liên tiếp, vẻ phách lối thường ngày cũng hoàn toàn không thấy bóng dáng, quả nhiên ma túy có thể làm cho người ta nhanh chóng mất hết ý chí.

Trình Quân Hạo trên mặt tràn đầy thù hận, lão hồ ly, tất cả những gì trong quá khứ ông trút lên người tôi, tôi sẽ trả lại gấp đôi cho con trai của ông.

Ban đầu anh dính vào ma túy, cũng là do lão hồ ly bí mật tìm người làm, Trình Quân Hạo cả đời cũng không thể nào quên được những năm tháng đó, sống không bằng chết, anh mất rất hết sức lực cùng ý chí, may có Con Muối mới hoàn toàn cai được.

Trình Quân Hạo cắn răng, tất cả những chuyện mà lão già đó làm, đều cũng chỉ là vì muốn hủy diệt anh, hỗ trợ cho con lớn của hắn Trình Quân Hoa, dễ dàng từ trong tay anh đoạt lấy CBD giao cho Trình Quân Hoa.

Trình Quân Hạo tay nắm lại thật chặt, anh nhắm mắt lại, nhớ tới cái chết của mẹ, rồi khoảng thời gian muốn chết không được muốn sống không xong đó, anh rất hận không được tự tay róc xương lóc thịt cha con bọn họ, những kẻ không bằng heo chó.

Muốn cướp CBD, không thể nào, CBD là ông ngoại anh để lại cho anh, không tới phiên Trình lão cùng Trình Quân Hoa có được.

Khi nhớ tới tất cả chuyện đó, trên trán anh gân xanh liền nổi lên, nghe răng tàn nhẫn cười một tiếng, “Anh hai, tôi lập tức cho anh thuốc, anh lập tức có thể thành tiên.”

Con Muối theo phía sau là bốn đàn em, bọn họ mở cửa sắt ra, đồng loạt ép đến Trình Quân Hoa, Trình Quân Hạo mang theo sâu nhất nồng nhất thù hận lạnh lùng phân phó, “Lấy liều thuốc mạnh nhất tiêm vào, ta muốn hắn đến chết cũng không từ bỏ hay cai nhiệm được, ta muốn hắn sống không bằng chết, tự hành hạ mình đến chết.”

Anh còn phải làm cho gã Hồ Ly như Trình lão đau lòng đi cầu anh bỏ qua cho con trai hắn.

Anh muốn đem tất cả tội nghiệt toàn bộ trả lại trên người hắn.

Mắt lòng lên tràn đầy thù hận.

Con Muối lo lắng liếc mắt nhìn Trình Quân Hạo, đau lòng thay cho anh hai, nếu như khi đó không có hắn, anh hai đoán chừng đã bị hủy hoại rồi. Nhớ tới, cũng rất hận tên Hồ Ly Trình lão.

Không ngờ được sau khi điều tra mới biết, vốn là Trình lão âm thầm tìm người dụ dỗ anh hai rơi vào con đường nghiện ngập ma túy, không thể tha thứ.

Quá đau lòng, thế gian này tại sao có thể có một người cha như thế, Con Muối vừa nghĩ tới sự đau khổ trong lòng của anh hai, hắn liền khó chịu không thôi, lần này. Cũng là bị buộc phải phản kích, anh hai đã bị thù hận bức đến không chỗ có thể trốn, Trình lão căn bản không muốn bỏ qua cho anh, trận đấu lần này giữa hai cha con, chỉ sợ chỉ có kết cục người sống kẻ chết mới thôi.

Tâm tư tận đáy lòng của Trình Quân Hạo như đại dương sâu thẳm, sâu không lường được đáy, trong con người xẹt qua một chút mất mát đau đớn, “Quay lại, ta muốn đem cảnh hắn độc phát cho lão hồ ly xem một chút, để xem hắn có thể trốn được đến khi nào, hừ.”

Trông cậy vào Hồ Bang tới giúp hắn, chơi với hổ, cẩn thận tự tìm diệt vong. Hắn xem đoạn phim này xong, hắn còn có thể không hiện thân sao, Trình Quân Hạo chính là muốn buộc hắn hiện thân, lần trở như con rùa đen rút đầu, thật là không có bản lĩnh.

Trình Quân Hạo không quan tâm, dù phải dùng thủ đoạn đối với hắn. Một kẻ hèn hạ vô sỉ như lão hồ ly đó, dùng thủ đoạn đối với lão, không chút nào là quá.

*

An Tâm Á xuống xe, đi bộ đến siêu thị, mua sữa tươi, trái cây, còn có chút rau dưa, chuẩn bị về nhà làm salad cho hai bảo bối ăn. Trong lòng khó tránh khỏi lo lắng, hai đứa bọn nó đã ăn cơm hay chưa.

Đang chuẩn bị lên lầu, lại nhìn thấy hai bóng dáng nhỏ bé cùng nhau song hành đi tới, trong tay còn đang cầm chân gà thật bự, một mặt gặm, một mặt nói chuyện, quay đầu lại cũng nhìn thấy cô.

Ách.

“Mẹ.” An Bình An Tĩnh chạy qua, trong tay dính đầy mỡ, cũng không quản, chỉ biết nhào tới trên người An Tâm Á, trên miệng đầy mỡ cũng bất kể, lôi kéo muốn hôn An Tâm Á.

Có thể thấy được, bọn chúng rất nhớ An Tâm Á.

An Tâm Á cảm động đồng thời cũng có chút không biết nói gì , trời ạ dầu mỡ này rửa khó sạch lắm à a.

“Hai con sao đến bây giờ mới về? !” An Tâm Á tức giận trợn trừng mắt nhìn bọn chúng, “Đi đâu chơi? Mẹ không ở nhà, các con vô pháp vô thiên phải hay không? !”

An Bình An Tĩnh nhất thời có chút uất ức, “Mẹ, bảo bối đã nói với mẹ, chúng con đi luyện quyền đạo rồi mà.”

“Có thật không? !” An Tâm Á liếc bọn hắn một cái, “Về sau không cho phép về nhà trễ như thế, nghe không? !”

Hai cậu nhóc nhanh chóng gật đầu một cái.

“Các con buổi tối ăn cái gì? ! Ăn đùi gà sao? !” An Tâm Á bỗng dưng cảm thấy giật mình, rất muốn đánh bọn chúng, “Cái này không tốt cho sức khỏe, ăn nhiều không tốt cho bao tử, còn ăn.”

Hai cậu nhóc cố chống chế một chút , nói: “Mẹ, con cùng anh hai ăn cơm về sau đó mới mua cái này ăn, thật, lúc nãy thầy giáo đã mua cơm cho chúng con rồi.”

Cố gắng lấy lòng bắt đầu đọc thực đơn ăn cơm buổi tối, An Tâm Á nghe liền yên tâm, xách lấy hộp KFC trong tay bọn chúng, giận, “Đây cũng là thầy giáo của các con mua? ! Thật là, hai người các con ăn nhiều như vậy, nhất định sẽ đau bụng, ngày mai tìm hắn tính sổ, tại sao có thể mua cho các con nhiều như vậy chứ.”

An Bình An Tĩnh xin khoan dung nói, “Mẹ, thỉnh thoảng mới mua có một lần thôi mà, con cùng Lăng Lăng không phải ngày nào cũng ăn cái này.”

Hai cậu nhóc bộ dạng đáng thương làm An Tâm Á lại có chút đau lòng , cô không có ở bên cạnh chăm sóc bọn chúng, còn lại đi trách cứ tên thầy giáo kia, thật là không hoàn thành trách nhiệm làm mẹ, cô dắt lấy tay của bọn chúng, “Về nhà, ăn trái cây.”

“Ừ a.” Hai cậu nhóc thỏa mãn cười, thật vui vẻ đi trở về.

An Bình quay đầu lại nhìn xung quanh một chút, cảm giác có tầm mắt đang nhìn bọn họ, An Bình âm thầm nghĩ, người của ông ấy bây giờ cũng chưa có đi, ừ, coi như có trách nhiệm.

Người trong xe đã sớm trợn mắt há mồm, này hai gương mặt này, rõ ràng là.

Ôn Tâm bịt miệng lại kinh ngạc, quả thật không thể tin được đây là thật, thế nhưng, thế nhưng. An Tâm Á thế nhưng vì Trình Quân Hạo sinh hai đứa bé? !

Đứa bé gọi là mẹ không sai, khuôn mặt này, cái trò mà người của anh ta diễn làm sao sẽ không nhìn ra, cô thật muốn chửi rửa một trận.

Hai khuôn mặt này căn bản là cùng một cái mô hình với Trình Quân Hạo mà khắc ra, nếu như nói bọn họ không phải cha con, đánh chết cô cũng không tin.

101. Chương 101: Tập Kích Từ Hai Phía

Ôn Tâm quả thật mừng rỡ như điên, vốn tưởng rằng đường cùng, không ngờ tới cuối đường vẫn còn một hy vọng, cô che miệng rất muốn bật cười, không ngờ hôm nay quả thật có thu hoạch lớn như vậy, thật tốt quá.

Cảm giác có người nhìn chăm chú cô ta, cô ta nhìn lướt qua ngôi nhà nhỏ của An Tâm Á, đạp cần ga chạy đi.

Phía sau có mấy người áo đen, dương mắt theo dõi, bọn họ còn chưa kịp nhìn thấy là ai, xe liền quay đầu chạy mất, một tên đàn em nói, “Chỉ là qua đường thôi, có thể chúng ta đa tâm.”

Những người khác cũng nghĩ như vậy, liền không tra cứu nữa.

“Vậy giờ sao? ! Có cần phải tiếp tục theo dõi không? !” Người đàn ông áo đen hỏi những người khác.

“Bọn họ đã về nhà, giờ sẽ không có chuyện gì nữa rồi, chúng ta về thôi, đi về gặp anh hai trước, nghe phân phó tiếp.” Người mặc áo đen trầm ngâm một chút rồi đề nghị.

Bọn họ trở về Ứng Môn, xe biến mất trước ngôi nhà nhỏ.

*

Trong nhà, mẹ con ba người vẫn sinh hoạt như mọi ngày, An Bình đau lòng hỏi An Tâm Á, “Mẹ, hôm nay mẹ ăn gì không? ! Giống như mẹ rất mệt thì phải.”

“Mẹ ăn rồi, có hơi mệt chút.” An Tâm Á đang cắt trái cây bưng ra, đưa cho hai cậu nhóc, “Đạo diễn rất nghiêm, yêu cầu rất cao, xé chiều hôm nay tính khí khó chịu một chút, ừm, quả nhiên người tài thường có tật, tài năng càng cao tính khí càng khó lường, tục ngữ có câu như thế nào nhỉ.”

An Tâm Á kể lể.

An Bình An Tĩnh, bọn họ còn nhỏ, lại lớn lên ở nước ngoài, không hiểu. Không thèm trả lời cô.

“Mẹ, mẹ cần phải cố gắng lên, cơ hội tốt như vậy, mẹ cũng không nổi tiếng được nữa, ông trời cũng xem thường mẹ.” An Bình không nhịn được dả kích.

An Tâm Á trừng cậu, “Trữ Trữ, cái tên nhóc này càng ngày càng âm dương quái khí rồi.”

Cùng với cái tên phúc hắc đó giống nhau như đúc, đi làm gặp một tên một bụng lớn âm hiểm. Về nhà lại đối mặt một kẻ âm hiểm bụng nhỏ, cô tức đến không biết nói gì. Cô buồn bã ôm lấy Lăng Lăng tự an ủi.

Ai, Lăng Lăng tính tình ngược lại lạnh nhạt, chỉ là gương mặt này, cũng làm cô nhớ tới cái tên Đại Gia Hỏa âm dương quái khí đó, An Tâm Á có chút buồn bực.

*

“Anh hai, hai đứa bé quả thật gọi An Tâm Á là mẹ, chúng ta chính tai nghe được.” Người đàn ông mặc áo đen báo lại cho anh.

Trình Quân Hạo ánh mắt thâm trầm nhìn hình mà hiểu rõ, hai đứa bé này, cùng với anh khi còn bé giống nhau như đúc mặt, đánh chết anh cũng không tin tưởng đây không phải là con trai mình.

Trình Quân Hạo miệng nâng lên nụ cười ý vị, An Tâm Á, cái cô gái này coi như rất khéo, sinh hai bảo bối, đặc xá cô vô tội.

Trình Quân Hạo nhất thời tâm tình thật tốt, “Các người tiếp tục theo dõi bọn chúng cho ta, chụp hình nhiều một chút.”

Trình Quân Hạo nhìn những hình này, yêu thích không buông tay, hai cậu nhóc ở vườn trẻ, cùng Trình Khả Khả nói chuyện cười đùa khuôn mặt nhỏ nhắn rạng rỡ, còn khi bọn chúng học quyền đạo thì vẻ mặt rất nghiêm túc, nhưng khi bọn chúng ở bên cạnh An Tâm Á lại nói chuyện ngọt ngào, tất cả đều làm anh yêu thích không buông tay, hận không được lập tức đi gặp bọn nó, cùng ở bên cạnh nhau.

Thật tốt khi cho bọn chúng cùng Khả Khả ở cùng một nơi, Trình Quân Hạo trong lòng có chút an ủi.

Đột nhiên có chút ghen tỵ với người đàn ông trong hình, người đàn ông này rốt cuộc là ai, thân cận với bọn họ như vậy, bọn đàn em nói hẳn là sư phụ của bọn nó, cũng không có trở về nhà bọn họ ở, tốt, tha thứ. Đặc xá hẳn vô tội.

Chỉ là, anh càng hy vọng người dạy bọn chúng công phu là mình, nhưng thời cơ còn chưa tới. Trình Quân Hạo đột nhiên có chút phiền muộn.

Người áo đen không dám quấy rầy anh, mọi người đều đi xuống.

Trong thư phòng chỉ còn lại một mình Trình Quân Hạo vui mừng nhìn những bức hình này, giống như mình đang ở bên cạnh bọn chúng, cảm giác thỏa mãn lại tăng thêm.

Lâm Khả Nhân thấy mọi người đều đã đi ra hết, nhưng Trình Quân Hạo còn không có động tĩnh, cô ta rót ly cà phê, hướng trong thư phòng đi tới, cô ta nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, đi tới bên bàn làm việc, “Quân Hạo.”

Trình Quân Hạo hiển nhiên đang rất nhập thần, vừa nghe thanh âm thì giật mình, vội vàng khép hình lại, khó chịu trừng mắt liếc Lâm Khả Nhân, giọng nói lạnh lẽo, “Đi vào tại sao không gõ cửa? !”

Lâm Khả Nhân cũng sợ hết hồn, “Quân Hạo, là em.”

Trình Quân Hạo giọng nói hòa hoãn xuống, sắc mặt cũng hòa hoãn không ít, nhưng thân thể còn hơi có vẻ cứng nhắc, cảnh cáo cô ta, “Tôi nói cho cô biết, lần sau vào thư phòng, nhớ gõ cửa.”

Lâm Khả Nhân uất ức gật đầu một cái, từng bước đi lên, “Anh đang xem cái gì? !”

“Không có gì? !” Trình Quân Hạo giọng nói nhàn nhạt, liếc mắt nhìn cà phê trên tay cô ta, “Để xuống đi, tôi còn có công việc phải làm, cô đi ra ngoài ngủ đi.”

Lâm Khả Nhân để ly cà phê xuống , ánh mắt u buồn nhìn lướt qua đồ trong tay anh, có chút khó chịu. Buồn bã bỏ đi.

Trình Quân Hạo vuốt vuốt mi tâm, ánh mắt chần chừ , Khả Khả cùng đôi song sinh.

*

Trình lão nhìn cuộn phim gửi tới, tức thiếu chút nữa đập TV, thân thể hấn run rẩy, tức giận muốn nhảy dựng lên, “Trình Quân Hạo cái tên nghiệt chủng này, lại dám đối đãi như vậy với Quân Hoa, ta muốn làm thịt hấn, muốn chính tay lão tử làm thịt hấn.”

Quản gia đỡ hấn, thận trọng nói: “Lão gia coi chừng thân thể.”

“Người nào? ! Người nào cầm cuộn phim tới đây?” Trình lão vẻ mặt dữ tợn đoán chừng nghĩ muốn bắt tên mang đồ giết cho hả giận.

“Đồ đặt ở trước cửa Hồ Bang, chỉ dùng một phong thư để đựng, gửi cho lão gia.” Quản gia cẩn thận trả lời, “Người đâu không thấy.”

“Ghe tởm, cái tên nghiệt chủng đó.” Trình lão tức giận đến mức thân thể rung lên, ánh mắt vẫn đục nhưng vẫn sắc bén như cũ, giống như một con sư tử mãi không chịu già, nổi giận vẫn như cũ rất dọa người.

“Trình lão, Trình nhị thiếu làm như vậy đơn giản chỉ là vì muốn ép ông ra ngoài, nếu là ông kích động, sẽ trúng kế của hấn.” Tiếng cười đùa từ trong miệng một chàng trai trẻ bật ra, hấn mặt mày tươi cười, nhưng trên mặt lại tàn khốc vô tình.

Trình lão nhìn thấy hấn , ánh mắt sáng lên, “Phó tiên sinh, giúp ta cứu Quân Hoa.”

Phó Vũ Hoàng cười cười, cũng không mang chút nhiệt độ nào, “Cứu thể nào? Chuyện của Trình gia các người, một người ngoài như ta không nên nhúng tay mời phải chứ? !”

Trình lão khấn trương, “Anh không phải là người ngoài, anh cứu được Quân Hoa, CBD ta nhường một nửa cho anh.”

Phó Vũ Hoàng ánh mắt sáng lên, “Hả? ! Nhưng theo như ta được biết, CBD cũng không phải là của Trình lão ông, ông làm sao có thể làm chủ? !”

Trình lão cứng lại, bị cứng họng cả người khó chịu, giống như bị nắm phải điểm yếu, hấn cắn răng nói: “CBD là của Quân Hoa , về sau sẽ thuộc về Quân Hoa, về sau anh cùng Quân Hoa mỗi người một nửa, chỉ cần loại trừ cái đồ nghiệt chủng đó, CBD còn đến phiên hấn ngồi sao? !”

Phó Vũ Hoàng nhàn nhạt cười cười, trong mắt lướt qua tia sáng sảo quyết, “Chỉ tiếc Trình Quân Hạo cũng không dễ đối phó.”

Trình lão gấp đến muốn dặm chân, cái gì cũng có thể làm khi tuyệt vọng, “Bất luận dùng phương pháp gì, mời cứu được con trai duy nhất của ta.”

Phó Vũ Hoàng cười, Trình Quân Hạo, người thật đáng thương, cha người không thừa nhận người con trai như người rồi, thật đáng thương a, hần nhìn lướt qua Trình lão, “Ta sẽ xem thử.”

Hần cũng rất nóng lòng muốn cùng Trình Quân Hạo giao thủ.

Trình lão vẫn rất gấp gáp, “Mau chóng lên, tình trạng Quân Hoa không thể kéo dài.”

Phó Vũ Hoàng khòe miệng mím lại hiện lên nụ cười ý vị không rõ, đi ra.

Trình lão khê an lòng, chỉ mong Phó Vũ Hoàng có thể chế trụ tên nghiệt chủng đó, thì hần mới có cơ hội nghĩ biện pháp cứu Quân Hoa ra. Vừa nghĩ tới Quân Hoa phải chịu cơn ghiền hành hạ, hần liền tức giận muốn nổi điên, nghiệt chủng ghê tởm, lại dám đối đãi Quân Hoa như vậy. Sớm biết vậy, lúc đó hần nên một đao giết nó cho rồi, chấm dứt hậu hoạn.

Đang hồi tiếc không ngừng , Quân gia kêu, “Lão gia, điện thoại của Ôn Tâm.”

Trình lão tâm tình không tốt, “Lúc này cô ta tìm ta có chuyện gì? !”

Quân gia nhỏ giọng nói: “Giống như có chuyện gấp.”

Trình lão không nhanh chóng nhận lấy, “Có chuyện gì? Có chút chuyện Hội Đồng Quản Trị như thế thôi cũng xử lý không tốt, còn có mặt mũi nói chuyện với ta? !”

Ôn Tâm cứng lại, trong nội tâm thầm mắng, lão già kia, dám lợi dụng cô, biết rất rõ ràng cái này không thể nào đối phó được với Trình Quân Hạo, còn phải cô tới đánh trận đầu, lão già ghê tởm, mấy lão già trong Hội Đồng Quản Trị kia cũng là mấy lão hồ ly tinh, bọn họ vốn không hồ đồ, làm sao có thể bị ông ta lừa gạt chứ. Lão hồ ly biết vậy, cho nên mới không lộ diện, để cho cô thay thế, những chuyện này Ôn Tâm rất rõ ràng.

Nhưng cô lại đang có chuyện cần bàn, bỏ đi tức giận trong lòng, lời nói nhỏ nhẹ dịu dàng : “Trình lão gia, chuyện này là em làm không tốt, chỉ là, hôm nay em là có chuyện khác báo cho ông, ông nhất định sẽ rất ngạc nhiên, em phát hiện một chuyện tốt vô cùng.”

Trình lão hiển nhiên không đếm xỉa tới giọng cười của cô ta, nghiêm mặt, trầm giọng, “Nói.”

Ôn Tâm cười khúc khích, “Em phát hiện Trình Quân Hạo có con trai nha.”

Trình lão trong nội tâm tức giận mắng, “Ta biết rồi, không cần cô nói.”

Ôn Tâm cười hơn chắc chắn rồi, “Không phải nói thẳng bé nhà ông, em nói hai đứa khác cơ, còn là sinh đôi, đoán chừng sáu bảy tuổi rồi, mặt mũi này a, cùng Trình Quân Hạo giống nhau như đúc, là đứa bé do An Tâm Á sanh, cô gái mà lúc này tại CBD đang rất nổi tiếng.”

“Cái gì? !” Trình lão bùng lên, toàn bộ trên mặt tràn đầy khiếp sợ, “Cô nói là thật? !”

“Trình lão nếu không tin, tự ông có thể đi thăm dò? !” Ôn Tâm cười khanh khách, “Cô gái An Tâm Á kia thật không đơn giản, ông cũng có thể trực tiếp hỏi cô ta đây.”

Trình lão trong đầu đầu tiên là trống rỗng, sau lại cắn răng nghiêng lợi .

Điện thoại cắt đứt, Ôn Tâm lạnh lùng cười một tiếng, luôn là lão ta lợi dụng cô, bây giờ cũng nên đến phiên cô lợi dụng hần. Chỉ là hiện tại Trình lão chật vật như vậy, không biết có thể kéo An Tâm Á xuống hay không, làm cô ta bị đuổi đi hay bị bắt đi cũng được, chỉ cần đừng làm trở ngại mình là được rồi.

Ôn Tâm bỏ qua một bên những thứ không mong muốn, Trình lão rốt cuộc vẫn không yếu, có hần hỗ trợ, vấn đề vẫn còn có thể đảo ngược.

Ôn Tâm lạnh lùng cười một tiếng, cô phải tập kích từ hai phía, tuyệt không nhận thua.

102. Chương 102: Giúp Anh Giải Quyết

An Tâm Á tới công ty, đầu tiên chạy lên lầu, đi tới phòng làm việc của tổng giám đốc báo cáo, cô một lòng khổ nghị, con mụ nó, cái tên tinh trùng lên não này bắt cô nhất định phải lên lầu báo cáo trước, thật là qui định biến thái a, cô so với nhân viên bình thường cũng khổ cực hơn, ngày ngày đối mặt với sự gây khó khăn của tên phúc hắc đó.

An Tâm Á cảm thấy số mạng mình tương đối khổ sở.

Bảy năm trước đã xui tận mạng rồi, bảy năm sau lại vẫn gặp phải mấy chuyện này, thật là mấy chuyện vô cùng bi hài cứ như phim vậy.

Mấy cô thư ký cũng còn chưa có tới công ty, An Tâm Á âm thầm lo lắng, cô đến sớm sao? ! À, có lẽ là bởi vì ngày hôm qua Jack tới quá sớm, cô thân là diễn viên, cũng nên tới sớm một chút, cho nên, hôm nay tự giác tới sớm.

Đẩy cửa phòng Tổng giám đốc, trong phòng rất yên tĩnh, hình như tên phúc hắc đó vẫn chưa có tới? ! An Tâm Á vạch đen đầy đầu, mẹ nó, chẳng lẽ phải đợi cho đến khi anh ta tới, cô còn phải lội ngược lên trên tầng cao nhất một chuyến nữa? !

An Tâm Á bĩu môi, suy nghĩ một chút, quyết định ghi lại một tờ giấy, đi tới trước bàn làm việc của anh, lấy bút ra, viết một câu: báo cáo có mặt hôm nay, An Tâm Á.

Bỏ bút xuống, xoay người muốn đi ra, lại bất ngờ đụng phải một lòng ngực như bức tường thịt rộng lớn cứng rắn, An Tâm Á giật mình, hốt hoảng giương mắt nhìn lên liền thấy nụ cười cuốn hút hiện lên trên khuôn mặt của một tên yêu nghiệt.

Trình Quân Hạo nhũ mày, cười như không cười nhìn mặt cô bỗng ửng hồng, anh tựa hồ tâm tình rất tốt, đưa tay lên trên bàn lấy tờ giấy ghi chép, nhũ mày, “Đây chính là tin cô tình để lại? !”

An Tâm Á cắn môi, nhìn toàn thân anh trên dưới chỉ một cái khăn tắm, tóc còn ẩm ướt, buồn bực cực kỳ, tên đàn ông này tối hôm qua ngủ ở đây hay sao? Nếu không sao mới sáng sớm đã tới công ty tắm, thần kinh a? !

“ Ừ.” An Tâm Á lúng túng đáp một tiếng, tiếng cực kỳ nhỏ cực kỳ không được tự nhiên, “Sao anh không mặc quần áo.”

Ánh mắt cô mơ hồ, không nhìn đi hướng nào nữa, Trình Quân Hạo hứng thú cười một tiếng, nâng cằm cô lên, cười híp mắt nói: “Thế nào? Chuyện nên làm cũng đã làm, giờ lại không dám nhìn anh, An tiểu thư, em có phải có chút làm kiêu hay không.”

o()o

An Tâm Á , dù da cô có dày cũng không dày đến mức như vậy à? Tên biến thái họ Trình nhà anh, da anh cũng quá da dày đi, so với tường thành còn dày hơn, An Tâm Á âm thầm chửi mắng trong lòng.

“Mới sáng sớm anh ở trong công ty không mặc quần áo, có phải rất kỳ quái hay không? !” An Tâm Á nhìn chằm chằm anh nói, “Tôi báo cáo xong rồi, tôi đi xuống phòng quay phim đây.”

“Bây giờ còn chưa đến giờ làm, Tâm Á, em rất chịu khó nha, sớm như vậy đã đi làm? !” Trình Quân Hạo liếc đồng hồ báo thức, “Hả? Có phải muốn sớm được gặp anh hay không, không thể chờ đợi nữa sao? !”

An Tâm Á giận, “Tự kỷ cũng phải có mức độ chứ, tổng giám đốc Trình, những lời này trả lại nguyên xi cho anh đó, tôi đi làm việc, tới sớm như thế là bởi vì sự chuyên nghiệp, đừng có nghĩ mình như cái rốn của vũ trụ mà ai cũng phải thần tượng chứ”

Cô xoay người muốn đi, lại bị một bàn tay to từ sau lưng kéo thân thể lại, ôm hông của cô giữ chặt trong ngực, phát ra tiếng cười lưu manh, An Tâm Á trong nội tâm kinh hãi, cứng người, vừa nghe thấy cái âm thanh này, cô cũng biết không hay rồi.

Nhưng muốn chạy trốn lại trốn không thoát, nhất thời trên mặt vừa giận vừa sợ, lại đỏ bừng, vẻ mặt cực kỳ phong phú cùng đặc sắc.

Trình Quân Hạo bởi vì ngày hôm qua nhìn thấy hình mẹ con ba người bọn họ, trong lòng rất hứng phấn, tâm tình có hơi phấn khởi, cả đêm ngủ không được sáng sớm liền tới công ty đợi cô, thuận tiện tắm rửa sạch sẽ, không nghĩ tới cô cũng tới thật sớm, ban đầu là muốn trêu chọc cô, nhưng hiện tại. Vì sao, trêu chọc một chút lại ra hỏa rồi.

Anh, suy nghĩ muốn có cô.

Không nói lời gì liền nhanh chóng ôm lấy cô, hướng trong phòng nghỉ đi tới.

An Tâm Á thật kinh động, “A a. Cầm thú, anh buông tôi ra.” Kinh nghiệm lần trước vẫn ở trước mắt, đi vào, ít nhất một buổi sáng cũng không ra được, vậy.

“Tôi còn phải làm việc.” An Tâm Á nhanh chóng nói, “Nếu không sẽ bị Jack mắng chết mất.” Vết xe đổ ngày hôm qua của Phó Vũ Hằng, cô cũng không muốn tái diễn, huống chi nữ chính ngày đầu tiên đã tới trễ, chuyện này làm cho An Tâm Á làm sao đứng vững trong CBD, tạo uy tín, tình thế cấp bách, khiến cô muốn khóc.

Cô quần bách nóng nẩy, Trình Quân Hạo phát tình thú rồi, anh bất chấp tất cả, kéo cô vào phòng nghỉ ngơi, ném cô lên giường lớn, thân thể to lớn liền đè lên, chặn cái miệng nhỏ nhắn đang lăm nhăm của cô, trên người đầy lên lửa nóng hừng hực.

Hồn hển, hồn hển.

Hơi cách ra một chút, Trình Quân Hạo không nhịn được thở dài, “Bé yêu, em khiêu khích sự tự chủ của anh, mời buổi sáng tỉnh mơ lại giày vò anh.”

An Tâm Á giận, thở hồn hển, rống lên, “Người nào giày vò người nào? Anh mau buông tôi ra, nếu không tôi thật sự nếu bị mắng chết đó, tổng giám đốc Trình.” Cô cơ hồ là cắn răng nói ra.

Bàn tay Trình Quân Hạo tiến đến trước khuôn ngực mềm mại của cô, nắm lấy nhẹ nhàng xoa nắn, như đùa giỡn với cô, thường thức vẻ mặt mơ màng của cô, một mặt cố nhịn xuống dục vọng của mình. Thật ra thì anh cũng không phải một người phóng túng như vậy, chỉ là khi đối mặt với An Tâm Á, cô gái này, có chút đặc biệt, không giống những người khác, tự chủ của anh gần như mất hết anh tự cười nhạo bản thân mình.

Cài làm anh hiện tại phải rồi rắc chính là, muốn ăn, nhưng còn chưa tới lúc ăn.

Nếu đã ăn sẽ làm lỡ việc, lấy năng lực của anh ra mà nói, một khi làm nhất định dừng lại không được, một buổi sáng sẽ đi tong, nhưng không ăn, nhịn lại rất khó chịu, cái chuyện nhịn được mà không thể ăn được này làm anh cực kỳ khó chịu, Trình Quân Hạo luôn không quan tâm đến suy nghĩ của người khác, nhưng lần này, lại suy nghĩ đến cảm thụ của cô, đây là ngày thứ hai cô đi làm, cũng không thể.

Anh cắn răng, cười mình, khi nào trở nên không quả quyết như vậy rồi hả ? !

Cô gái này ảnh hưởng đến năng lực phán đoán của anh, cắn răng nghiêng lợi, nhưng lại cảm thấy có chút hạnh phúc nho nhỏ, nhìn cô tâm hoảng ý loạn, nóng nẩy biểu tình muốn khóc, anh rốt cuộc tổ lòng từ bi, nắm cầm của cô, vững vàng nhìn chăm chăm cô, “Chọc anh một thân hỏa, em phải phụ trách tiêu trừ hết nó, cho em hai cái lựa chọn, cùng anh làm, hoặc là lấy tay, hay dùng miệng giải quyết cho anh.”

(—)

An Tâm Á trợn mắt há hốc mồm, nhìn ngọn lửa nhỏ thiêu đốt hừng hực trong con người anh, biết mình thật sự trốn cũng không thoát, cô cắn răng, nhanh chóng suy nghĩ một chút, lượng lỗ lo lắng thiệt hơn, cuối cùng cắn răng nghiêng lợi nói: “Tôi. Lấy tay giải quyết cho anh.”

Cô sợ anh đổi ý, làm nó là tuyệt đối không có khả năng, chưa tới 20’ sẽ phải lập tức đi làm, một khi lên giường của anh, nửa ngày không xuống giường được là chuyện bình thường, nghĩ đến chỗ này, cô liền sợ.

Dùng miệng, đó cũng là vô cùng không thể nào.

An Tâm Á oán thầm muốn mắng chửi người, bà nội nó, sớm biết, cô chậm một chút mới tới công ty.

103. Chương 103: Lại Bị Bắt Cóc

Trình Quân Hạo mím môi mà cười, kéo tay của cô qua, đè vào người anh em nhỏ đang hùng hổ ngăn đầu của anh, nhất thời, An Tâm Á cảm thấy cả lòng bàn tay cũng nóng rất nóng, Trình Quân Hạo vung tay lên, khăn tắm hoa lệ ném tới trên mặt thảm bên cạnh, sự ngăn cản cuối cùng cũng không có, An Tâm Á không chỉ cảm thấy lòng bàn tay nóng, ngay cả mắt cũng như muốn nổ đom đóm.

Tay nhỏ bé của cô run rẩy, mặt đỏ bừng bừng khó chịu. Choàng văng cả mặt mày a a. . . .

Cô gái này, vẫn rất thông minh, biết phân lợi hại thiệt hơn là cái gì, anh mím môi mà cười, cười híp mắt nói, “Nếu đã lựa chọn, phải làm cho chuyên nghiệp, cẩn thận anh đổi ý.”

An Tâm Á cắn răng kêu rên, háo sắc.

Anh nắm lấy tay nhỏ bé của cô, dạy cô phải làm như thế nào, một mặt cười híp mắt nói, “Mắt nhìn đi đâu vậy, chuyên tâm vào a, nếu không nó sẽ không cao hứng được.”

=.=! ! An Tâm Á gân xanh trên trán nổi lên không ngừng, tức giận bóp mạnh bộ phận yếu đuối của anh, hận không thể bóp đứt cây gây tính mạng của anh, cô thật sự bị chọc tức, chết đi tên háo sắc này.

“Ư.” Trình Quân Hạo phát ra một tiếng kỳ quái lâu bầu một tiếng, sắc mặt có chút đỏ sẫm, An Tâm Á giương mắt đi xem, bị anh một tay với xuống cưỡng bách cô quay mặt lại, “Tiếp tục.”

An Tâm Á oán thầm, cái tên bảnh bao đáng ghét, trong lòng cô tức giận, khiến tay cô dùng không ít sức lực, dần dần cảm thấy đôi tay Trình Quân Hạo đặt ở trên ngực cô càng ngày càng nóng, xoa nắn càng ngày càng có lực, biểu tình kia là rất hứng tình, cuối cùng rên lên một tiếng, một cỗ nhiệt lượng phun ra, An Tâm Á không có phòng bị, làm ngực vào miệng ướt một mảng lớn.

“A.” Cô kêu khẽ một tiếng, tay muốn buông ra, sắc mặt đỏ hồng nóng bừng.

Lại bị Trình Quân Hạo đè tay của cô lại, tiếp tục đưa đẩy hai cái, cuối cùng một cỗ nhiệt lượng lại phun ra, anh nắm lấy hông của cô, hung hăng ôm lấy cô, nằm lên giường lớn, hung hăng thở hổn hển nói, “Em yêu, hiện tại. Coi như bỏ qua cho em, buổi tối theo anh, nếu không sáng sớm ngày mai.”

Uy hiếp của anh làm cho An Tâm Á hung hăng run rẩy, thật tức chết a a, người đàn ông này vì sao cứ luôn nghĩ đến cái vấn đề này, cô đau đầu muốn chết.

An Tâm Á đỏ mặt bĩu môi, “. Biết. Tay nhột quá.” Cô bắt đắc dĩ cực kỳ, “Tôi muốn tắm, trên người bẩn rồi.”

Trình Quân Hạo bật cười, truyền đến tai cô, anh tốt bụng buông tay cô ra, cười híp mắt nói, “Đi đi, có muốn thay quần áo hay không, nhìn thấy hết rồi kìa.”

“.” An Tâm Á cắn răng, đẩy cái tay đang đùa cợt của anh ra, chạy như điên vào phòng tắm, tốc độ nhanh nhất, qua loa tắm sơ qua, chỉ là đồ lót, ô, cô đỏ mặt dùng xả phòng tắm giặt sơ qua một lần, dùng máy sấy sấy khô, trong lòng đem Trình Quân Hạo mắng một vạn lần.

Đồ cuộn ăn, muốn ăn cũng không nhìn địa điểm một chút, tùy tiện phát thú tính, lợn giống.

An Tâm Á trong nội tâm buồn giận, trên mặt càng phát ra nhiệt đỏ bừng, thật vất vả sấy khô, cô mặc vào, sửa sang lại mình một chút, xác định không có chỗ nào khả nghi mới chạy như điên ra khỏi phòng tắm, lại bị đã mặc gã áo mũ chỉnh tề Trình Quân Hạo làm khựng lại, An Tâm Á giận, cái tên này, tốc độ mặc quần áo trái lại rất mau, tốc độ mặc quần áo của mấy tên cầm thú đúng là.

Anh cười sờ sờ đầu của cô, “Ngoan, làm việc cho giỏi. Đi đi.” Cái biểu tình kia giống như an ủi con chó nhỏ sùng vật là mình vậy.

An Tâm Á tức muốn lộn ruột, cô không nói tiếng nào, hất tay ra khỏi phòng nghỉ ngơi, trực tiếp hướng của phòng Tổng giám đốc, đập cửa mà đi, chỉ còn lại Trình Quân Hạo tâm tình rất tốt tiếng cười lớn quanh quần trong phòng.

Cô vừa ra tới, mặc dù tóc tai gọn gàng, y phục rất chỉnh tề, nhưng khuôn mặt đỏ bừng đã bán đứng cô, mấy thư ký cùng nhau xì xào một chút, sáng sớm mới đi làm, đã nhìn thấy cô từ trong phòng tổng giám đốc đi ra, dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng hiểu xảy ra chuyện gì. Nhất thời nhiều chuyện vô lượng.

An Tâm Á vận vẹo, chạy như điên vào thang máy, xuống mười hai lầu.

Gần đây, mấy chuyện nhiều chuyện về cô, ở CBD thật là bay đầy trời a, An Tâm Á buồn bực.

*

Hôm nay trên truyền thông lại công bố một tin tức mới, là về Ôn Tâm , cùng với sự với sự đồng tình bên vực cho cô ta, nói cô thể nào bị buộc rời khỏi CBD, cô không có sai, tất cả đều là bởi vì tổng giám đốc Trình CBD cưng chiều người đàn bà may mắn của anh, dám đem cô một nữ nhân vật chính xuất sắc kéo xuống, cái tin tức này viết bi thảm vô cùng, câu chữ rưng rưng nước mắt, tố cáo đả ngộ bất công đối với mình.

Đây là sự kiện đổi vai, Ôn Tâm lần đầu tiên công khai phát biểu ý kiến, không ngờ vừa phát ra là lên tiếng cáo buộc chỗ này ức hiếp ngôi sao, trong lúc nhất thời tin tức này làm xôn xao vô cùng, người đồng tình với cô lại tăng vọt một đồng lớn, còn một phần thì như chờ xem kịch vui chỉ đứng trúng lập, giữ vững lập trường xem cuộc chiến, ai cũng đều không thiếu.

Ôn Tâm vốn là diễn viên lão làng ở trong mắt đại chúng nhiều năm, đã thành ảnh hậu rồi, lần này bị đổi vai, không phản kích, tựa hồ cũng không giống cô ta lắm, dù sao ở địa vị nền tảng ở Làng Giải Trí cũng rất sâu, trong lúc nhất thời đứng ra tố cáo, số người đồng tình tự nhiên tăng nhiều.

Tin tức này, những xì căng đan này lại lần nữa xào lên nóng hổi, trên web nhanh chóng chia làm hai phía nửa ủng hộ nửa phản đối, đấu đá qua lại kịch liệt.

Lâm bí thư đem sự kiện này báo lại cho Trình Quân Hạo, Trình Quân Hạo diện mạo âm trầm, trong lòng Lâm bí thư run sợ, ảo não ra khỏi cửa phòng làm việc tổng giám đốc.

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, Ôn Tâm, cô gây quá nhiều chuyện rồi đó, nhúng tay vào quá nhiều, làm cho anh không nhịn được nữa, đã phiền đến không kiên được nữa. Không giải quyết cô ta, không phụ lòng chính mình sao.

Anh nhếch miệng cười một tiếng, tắt đi TV.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, Trình Quân Hạo không kiên nhẫn nhận lấy, bên trong truyền đến tiếng cười âm lãnh của Trình lão, “Nghịch chủng.”

“Lão già, ông rốt cuộc xuất hiện rồi ? !” Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, “Còn muốn cứu con trai của mình không? Hiện tại Trình Quân Hoa mỗi ngày đều bị hành hạ, ông rốt cuộc chịu cũng chịu lộ diện? ! Dù ông ra ngoài thật đúng là không dễ dàng.”

Trình lão cười lên ha hả, “Tao đoán mày không dám động Quân Hoa đâu, Quân Hạo, tao không ngờ tới mày còn có hai đứa con trai song sinh đấy, lần này, làm ta mở rộng tầm mắt a.”

“Ông muốn nói cái gì? !” Trình Quân Hạo liên tưởng đến tiếng cười âm lãnh của hắn, lập tức có dự cảm không tốt, vọt từ trên ghế đứng lên, “Làm sao ông biết? !”

Giọng nói đã sắp mất đi trước sau như một tỉnh táo tự chủ.

Trình lão cười lạnh, “Xem ra là thật sao, nói cũng phải, tao thấy được hai khuôn mặt nhỏ nhắn này, tự tao cũng giật nảy mình, giỏi lắm, che giấu rất tốt.”

Trình lão không nhịn được nói: ” Thả Quân Hoa ra, tao tha cho hai đứa nó một mạng.”

Trình Quân Hạo mất đi tỉnh táo, hai mắt đỏ ngầu, “Bọn chúng ở trong tay ông? !” Trong nháy mắt, tâm giống như bị buộc chặt, chuyện này có phải thật không, nguy rồi.

104. Chương 104: Lại Bị Liên Lụy

Trình Quân Hạo nhanh chóng nổi điên, hấn với bọn họ không hề biết nhau, tại sao lại thành ra như vậy? ! An Bình An Tĩnh. Lão già, ông ba lần bốn lượt bắt cóc con trai tôi, là ông muốn tự tìm đường chết.

Trong mắt anh tràn đầy thù hận, hai tay siết chặt, nếu như Trình lão đang đứng trước mặt, anh nhất định không chút do dự một đấm đập thẳng lên mắt lão.

“Mày không buông tha cho tao? !” Trình lão cười rất phách lối, “Nghiệt chủng, mày cũng để ý tới con của mình sao? ! Vậy bảo đảm Quân Hoa thật khỏe mạnh, nếu không, tao nhất định làm ày đoạn tử tuyệt tôn.”

Trình Quân Hạo nhanh chóng tỉnh táo lại, tiến hành đàm phán cuối cùng, “Tôi muốn bọn họ không bị một chút tổn thương nào, nếu không nhất định tôi sẽ hoàn trả gấp đôi cho Trình Quân Hoa.”

“Pằng.” Trình lão cúp điện thoại.

Trong mắt Trình Quân Hạo tràn đầy hoảng sợ, luống cuống ngồi vào ghế, làm sao lại như vậy? ! Ngón tay run rẩy, chuẩn bị định gọi một cuộc điện thoại hỏi một chút, điện thoại di động lại đột nhiên vang lên.

Anh nhanh chóng nhận lấy, bên trong truyền đến giọng nói của Con Muối, rất trầm thấp, “Không xong rồi anh hai, mới vừa bọn đàn em báo lại, cặp song sinh đã biến mất.”

Trình Quân Hạo tâm chìm đến đáy cốc, tia lý trí cuối cùng, lạnh lùng nói: “Đem Trình Quân Hoa ra đây, tôi muốn dẫn hắn đi đổi người.”

Hai bảo bối, các con ngàn vạn lần đừng có chuyện gì, cha vẫn còn chưa được gặp các con chưa được ở bên cạnh các con, ngàn vạn đừng. Trong mắt anh hiện lên cuồng phong bão vũ, tên Hồ Ly Trình lão, ông là tự mình đâm đầu vào chỗ chết.

*

Ở trong phim trường An Tâm Á tay chân luống cuống, hay bởi vì nguyên nhân công việc lúc trước có chút bị trì hoãn, Jack thật sự bất mãn, luôn la mắng mọi người, An Tâm Á coi như đã lãnh giáo chuyện danh tiếng càng lớn, càng có tài năng nổi cơn thịnh nộ, thật kinh khủng, cô bị giầy vò đầu đau não nhức, thật vất vả mới được nghỉ ngơi một chút, cô vội vàng trốn được vào phòng nghỉ, uống một hộp nước, chuẩn bị thở một cái.

Ngụy Mạn ở một bên, giống như nữ cường nhân, tỉnh táo, kìm chế, mặt không chút thay đổi. An Tâm Á , cô gái này xem ra cũng không dễ trêu vào, tuy nói cô đã là người đại diện của cô, cô cũng không dám đắc tội với cô ấy, nếu không chết thể nào cũng không biết, nhìn một cái cũng biết là một nhân vật lợi hại, cái thể đứng thể kia, tựa như nữ vương.

o()o

An Tâm Á đang oán thăm, Phó Vũ Hằng đã đi tới, anh thở dài nói: “Thật mệt mỏi a.”

An Tâm Á nhanh chóng gạt đầu một cái, “Không sai, mệt chết đi được, thật là kinh khủng.”

“” Hai người nhất thời im lặng, mặc dù mắng chửi đôi câu, nhưng cũng không phải là oán trách, bọn họ đều tin tưởng nếu có cố gắng thì sẽ thu hoạch được kết quả đáng giá, kiên trì một chút cũng không phải là gì việc khó.

Chỉ là, lúc mệt mỏi, có một người bạn cũng nhau nói chuyện cùng mắng thăm ai đó, thật là vô cùng vui vẻ.

Phó Vũ Hằng hiển nhiên còn có lời muốn nói với cô, An Tâm Á chưa kịp nghe, điện thoại di động của cô liền vang lên.

Cô nhíu nhíu mày, là số lạ, suy nghĩ một chút, nhận điện thoại, “Cho hỏi là ai vậy ? !”

“Tôi là Ôn Tâm.” Giọng nói trong điện thoại âm dương quái khí, An Tâm Á rung mình một cái, đang không không có chuyện gì vì sao người phụ nữ này lại gọi cho cô, “Có chuyện gì không? !” Giọng nói

của cô không kiêu ngạo không tự ti, thể hiện bộ dạng không có giao tình gì với cô, giọng nói không có việc gì thì đừng tìm cô.

Ôn Tâm cắn răng nghiêng lợi nói, “Hôm nay nhìn thấy tin tức không? !”

“Tin tức gì? !” An Tâm Á cười cười, “Tôi đối với mấy cái đó không quan tâm.”

“Cô.” Ôn Tâm sắc mặt đại biến cho sự tức giận, sau lại cười lạnh một tiếng, “Tốt thôi cô cũng thủ đoạn lắm, An Tâm Á, cô đừng vội đắc ý, cảnh cáo cô, đem vị trí của cô nhường lại, vị trí nữ chính này vốn không phải là của cô, nếu cô cứ tiếp tục cưỡng cầu, tôi bảo đảm làm cho cô mất đi còn nhiều thứ hơn nữa.”

An Tâm Á không nhịn được, “Cô nói vậy là có ý gì đây? !”

“An Bình An Tĩnh.” Ôn Tâm lạnh lẽo cười một tiếng, khạc ra bốn chữ.

Giống như tiếng sấm nổ vang bên tai An Tâm Á, mặt An Tâm Á trong nháy mắt tái nhợt, “Cô, cô nói cái gì? !”

Phó Vũ Hằng bị nét mặt của cô làm giật mình, muốn đến đỡ cô, An Tâm Á đẩy ra, lão đảo nghiêng ngã vọt vào phòng vệ sinh, cơ hồ rống lên, “Cô nói cái gì? ! Trữ Trữ Lăng Lăng làm sao.”

Phó Vũ Hằng gãi gãi đầu, không hiểu đã xảy ra chuyện gì, có chút ngượng ngùng.

Ôn Tâm cũng không nói, chỉ là lạnh lẽo mở miệng, “Lập tức đem vị trí của cô nhường lại, tôi muốn cô lên truyền thông công bố công khai, nếu không, con của cô. Sẽ không còn mạng.”

Rầm.

An Tâm Á trong óc giống như nổ tung khoét một cái hố thật to, làm cô cơ hồ không thở nổi, Trữ Trữ Lăng Lăng.

“Cô, cô đã làm gì bọn nó.” An Tâm Á sắc mặt tái nhợt, tay chân run rẩy, chân cơ hồ không đứng vững được, mùi vị sợ hãi bao quanh trái tim cô, cô vô cùng sợ hãi.

Ôn Tâm lạnh lùng nở nụ cười, “Cô cứ đi hỏi Trình Quân Hạo một chút đi, ha ha. Cho cô 12 tiếng, nếu không.”

“Pằng.” Điện thoại cúp, An Tâm Á ngây ngơ đứng tại chỗ, vừa mới sực tỉnh lại, An Ninh An liền lấy điện thoại di động gọi đi, nhưng đầu dây bên kia truyền tới là tín hiệu tắt máy, An Tâm Á muốn nổi điên.

Trình Quân Hạo, Trình Quân Hạo.

Cô giống như nổi điên lao ra khỏi phòng vệ sinh, trong đại não trống rỗng, tròn mắt đỏ hoe vọt vào thang máy đi tìm Trình Quân Hạo, trong suy nghĩ hiện tại của cô chỉ có Trữ Trữ Lăng Lăng, cô thậm chí không nghĩ tới chuyện Trình Quân Hạo làm sao lại biết về sự tồn tại của Trữ Trữ Lăng Lăng, trong đầu không còn chút không gian nào để suy nghĩ.

Trong giờ khắc này, cô lý trí còn sót lại nói cho cô biết, anh ta là người duy nhất cô có thể cầu cứu, là người duy nhất cô có thể nhờ vả.

“Đing.” Cửa thang máy mở ra, An Tâm Á cũng không quản, chỉ biết xông thẳng ra ngoài, vội vã đâm đầu muốn vào thang máy thì lại đâm đầu vào trong ngực Trình Quân Hạo, anh xanh mặt, rất khó coi, vừa nhìn thấy khuôn mặt trắng bệch của An Tâm Á, trên mặt lộ ra sự kinh hoàng, trong lòng mơ hồ đoán ra mấy phần, chỉ là, cô làm thế nào mà biết được.

“Trữ Trữ, Lăng Lăng.” An Tâm Á chỉ cảm thấy môi run rẩy, cô liều mạng khắc chế mình mới miễn cưỡng mình không khóc không thành tiếng, “Ôn Tâm.”

Nước mắt như bão tố, lời nói cũng nói không hoàn chỉnh, cô chỉ biết nắm thật chặt tay của anh, người cô có thể lệ thuộc vào chỉ có anh mà thôi.

“Anh biết rồi, Tâm Á.” Trình Quân Hạo ôm chặt cô, “Đừng lo lắng, anh sẽ cứu được bọn nó ra.” Trong mắt anh nổi lên cuồng phong, Ôn Tâm, lại là người đàn bà này.

Nước mắt An Tâm Á lại càng chảy ra dữ dội hơn, chỉ biết cầm lấy tay anh, cả người run rẩy.

Trình Quân Hạo suy nghĩ một chút, không thể làm gì khác hơn là dắt cô cùng nhau vào thang máy, lúc này muốn bỏ cô lại, trước tiên là không thể nào, thứ hai, anh không bỏ được, chuyện quan trọng nhất này, không thể để cho cô một mình ở lại trong công ty suy nghĩ lung tung, lo lắng hãi hùng.

Ôm chặt cô, “Đừng sợ, Trữ Trữ Lẳng Lẳng sẽ không có chuyện gì.”

An Tâm Á cảm thấy thật ấm áp, nhiều năm về sau nhớ lại, thời điểm cô bắt lực nhất thời, ngực của anh, khiến cho trái tim cô an tâm rất nhiều, là nơi có cảm giác ấm áp khiến cho cô muốn dựa vào nhất, cảm thấy rất được trân trọng.

105. Chương 105: Ưng Môn

Lòng của cô buồn lòng một chút, mắt đỏ hoe, nói, “Ôn Tâm yêu cầu tôi nhường vị trí nữ chính lại cho cô ta, nói là tôi phải công khai công bố trên truyền thông, tự mình nhận lỗi, nhường vài nữ chính lại, tổng giám đốc Trình, tôi.”

“Đừng nói nữa.” Trình Quân Hạo cắt đứt lời nói của cô, “Hai đứa bé không nằm trong tay cô ta, cô ta chỉ là muốn uy hiếp em thôi, em làm những chuyện đó cũng vô ích, đừng sợ, có anh ở đây.”

Có anh ở đây? !

Lòng của An Tâm Á lại bình ổn lại rất nhiều, “Thật sẽ không sao? ! Ngộ nhỡ.”

Trình Quân Hạo đẩy cô vào ghế phụ, còn mình thì ngồi vào ghế lái, vừa lo lắng cô vừa cài dây an toàn, đạp chân ga lái xe rời nhà để xe, xe hơi đắt tiền rất nhanh biến mất trước cửa tòa nhà CBD, “Yên tâm, anh nhất định sẽ cứu hai đứa nó ra.”

Tâm tình An Tâm Á lơ lửng không thôi, ngàn vạn lần, ngàn vạn lần. Trữ Trữ Lẳng Lẳng không nên có chuyện gì.

Vào lúc này khi An Tâm Á ngồi bên cạnh Trình Quân Hạo, mới cảm thấy có được một chỗ dựa vững chắc.

*

“Lẳng Lẳng, bấm máy phát tín hiệu chưa? !” An Bình nhỏ giọng hỏi.

“Ừ, bấm rồi, anh hai cũng nhấn rồi phải không? !” An Tĩnh cẩn thận kiểm tra, không nhìn được bạo nói tục, “Mẹ nó, tại sao lại bị bắt cóc? Xem ra muốn nhận người cha này thật không dễ dàng, trước đó đã bị dính líu một lần rồi.”

An Bình trầm mặt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy không khí lạnh lẽo, “Xem ra những chuyện bắt cóc này có vẻ là để ép buộc ông ấy, lần này, không bằng lần này thay ông ấy giải quyết luôn tên kia.”

“Anh nói là lão già kia? !” An Tĩnh tức giận mà nói: “Vừa nghĩ tới trên người chúng ta có chung huyết thống với hắn, thật ghê tởm, suy nghĩ một chút thì thấy cha cũng thật đáng thương, cõi đời này tại sao còn có thể có người cha đối xử với con mình như vậy chứ? !”

An Tĩnh cảm giác giống như đã dẫm vào địa lôi, lập tức không lên tiếng.

An Bình cau mày, người ta thường nói cái này có tính di truyền là có căn cứ, ngộ nhỡ Trình Quân Hạo cũng giống như cha mình thì sao, An Bình trong lòng thoáng qua một tia bất an, nếu quả thật là như thế, cậu nhất định sẽ không lưu luyến cái tình cha con này.

Đến lúc đó, An Bình và An Tĩnh sẽ cùng nhau quên đi những suy nghĩ về người cha này, dù sao từ lúc bọn họ sinh ra cũng chưa từng có cha ở bên cạnh mình, mặc dù khát vọng, nhưng nếu không có, cũng không chết được.

“Giờ giúp ông ta một chút cũng được.” An Bình trầm ngâm, trên mặt hiện lên sự trấn định, chuyện bắt cóc này cũng không phải là gặp lần đầu à, lâu ngày cũng thói quen, mẹ nó.

An Tĩnh bất đắc dĩ nói: “Đêm 13 nhất định sẽ nghe theo lời của anh hai rồi, chỉ là một mình hấn có thể là đối thủ của bọn họ sao? !”

An Bình nhún nhún vai, “Đó là chuyện của hấn, đánh không lại thì chúng ta chạy trước, để cho lại hấn đối phó, chỉ là Đêm 13 cũng không phải là người có lai lịch bình thường, hiện tại trong nước dường như vẫn chưa có người nào có thể địch nổi hấn, bản lĩnh của hấn, ừ, anh đoán chừng khó có ai địch nổi, hấn lại rất am hiểu dùng dao với ám khí, công phu trốn chạy lại là hạng nhất.”

Phân tích như vậy mới thấy Đêm 13 quả thật có thể lấy một địch trăm. Hai anh em gật đầu một cái, bắt đầu tính toán.

Bên đây Đêm 13 mệt mỏi hung hăng hắt hơi một cái, âm thầm oán giận, là ai lại đang tính toán hấn nữa rồi, nhất định là hai tên nhóc kia, hấn có chút buồn bã, mẹ nó, cuộc sống này làm sao mà trôi qua được đây? ! Ngày nào cũng là đi cứu người bị bắt cóc, thật sự là. Một mỏi a a.

Nhưng hấn lại không thể không đi làm, ô ô.

Hiển nhiên chỗ An Bình An Tĩnh bị nhốt vào là một địa lao, cửa vào được thiết kế vững chắc, trên đỉnh nhà lao có một cái cửa sổ, dùng làm chỗ thông gió, tuy nhiên cũng không làm cho không khí trên mặt đất thoáng mát được bao nhiêu, bọn họ nhanh chóng phân tích tình thế một chút, đoán chừng trên hành lang đi lại bên ngoài, là có người coi chừng, nhìn bóng dáng có vẻ là rất nhiều người, hơn nữa, nơi đây lại là chỗ giam cầm, cho thấy bên ngoài còn bị giám sát rất chặt.

Có lẽ có chút nguy hiểm đấy.

An Bình âm lãnh cười một tiếng, chờ Đêm 13 tới, cậu muốn sang bằng nơi này, khôn kiếp nhưng thẳng đầu gấu như các người, tính cách âm hiểm của cậu hừng hực bốc cháy lên rồi.

*

Trình lão lo lắng vô cùng, hấn âm thầm hỏi Quản gia, “Phó Vũ Hoàng làm sao biết sự tồn tại của hai anh em bọn chúng? ! Khôn kiếp, lại bị hấn nắm tay trên cướp người trước, cuối cùng hấn muốn làm gì.”

“Chỗ đó là địa bàn của hấn, hấn biết cũng không phải là không khả năng, có lẽ.” Quản gia bất đắc dĩ nói, “Chúng ta cũng bị hấn âm thầm tính toán sau lưng, người làm bị hấn mua chuộc cũng bình thường.”

Trình lão trở nên luống cuống, giống sư tử bị giam trong lồng.

Hấn vốn nghĩ muốn âm thầm phái người làm đi bắt cóc cặp sinh đôi, nhưng không biết làm sao chuyện này lại truyền đến tai Phó Vũ Hoàng, khi phái người của hấn đến đó thì đã qua muộn, Phó Vũ Hoàng đã đi trước hấn một bước, đem hai người bắt đi, nhốt ở trong lao, Trình lão tức giận không kềm chế được, không biết hấn rốt cuộc rắp tâm chuyện gì, nhất định là rắp tâm không tốt, Trình lão tức giận muốn giết người.

Giọng nói Phó Vũ Hoàng lập tức vang lên bên cạnh, tiếng cười lưu manh của hấn truyền tới, từ phía sau rèm người cũng xông ra, cười híp mắt nói: “Trình lão gia tức giận cái gì chứ? ! Đừng nói tới chuyện là ai cướp người, chúng ta bây giờ là người trên cùng một chiếc thuyền, ông bắt hay tôi bắt cũng đều như nhau mà thôi, chỉ cần có thể cứu Trình đại thiếu ra không phải tốt rồi sao.”

Trình lão giận không kềm được, hấn một đời kiêu hùng, hôm nay lại bị người khác tính toán, làm sao có thể nuốt xuống được cục giận này, già như thế này rồi, khí phách vẫn còn như cũ, nhưng giờ lại là người dưới mái hiên, hấn hơi khắc chế giọng nói hạ xuống: “Đây là chuyện nhà của tôi, Bang chủ cũng không cần phải quản đến.”

Phó Vũ Hoàng nhíu mày, cười ha hả, “Tôi cũng chỉ muốn giúp ông thôi, nếu như không có tôi, người của ông, làm sao có thể còng được người của Trình Quân Hạo đến cướp người lại, người của ông thì được mấy cân lượng, tôi còn không biết sao, Trình lão đừng nóng giận, bất kể dùng phương pháp gì, đạt được mục đích là được”

Trình lão tức để muốn phùng mang trợn má, hắn biết Phó Vũ Hoàng có tính toán khác, nhưng lại không ngờ tới hắn lại trắng trợn chen ngang vào cuộc tranh đấu giữa hai cha con bọn hắn như thế.

Hắn nhẫn nhịn, cuối cùng cũng phải bắt đắc phải thỏa hiệp, không truy cứu, “Tôi có thể gặp hai đứa sinh đôi đó chứ? ! Đến địa lao.”

Phó Vũ Hoàng lại ngăn cản hắn, nheo mắt lại, ” Chờ đã, Trình lão, đừng có gấp.”

“Anh muốn ngăn cản tôi? !” Trình lão tức giận muốn bốc hỏa, quả thật rất muốn giết người, trong mắt cũng mang theo ánh mắt thù địch.

Phó Vũ Hoàng trong lòng tính toán, lúc này cho Trình lão đi đến đó, có khi cặp song sinh có thể bị thương hoặc mất mạng. Mất hắn híp lại, cũng không muốn mất đi lợi thế trao đổi với Trình Quân Hạo.

Đến giờ mới có được một chuyện có lợi như vậy, hắn không nghĩ tới chuyện sẽ bỏ qua, hắn cũng không muốn Trình lão làm hư chuyện của hắn, hắn mỉm cười híp mắt, “Chỉ là hai đứa bé mà thôi, Trình lão cần gì chấp nhứt với bọn nó, đúng rồi, Trình Quân Hạo sẽ lập tức tới đây.”

Trình lão tức giận lui về phía sau một bước, Quân gia tiến lên đỡ hắn, hắn tức giận xanh cả mặt, nhưng một câu mắng người cũng không dám phun ra, hắn biết, hắn thông minh một đời, lần này, chơi với sói, liền bị sói gài bẫy.

106. Chương 106: Không Bằng Sang Bằng Chỗ Đây

Có lẽ, còn có thể bị bán đứng.

Trình lão vừa nghĩ tới đây, cổ họng nóng lên, một ngụm máu nóng không ức chế được dâng trào lên, ói ra trên mặt đất.

*

Con Muối mang theo Trình Quân Hoa ra khỏi địa lao, Trình Quân Hoa hiển nhiên chật vật không chịu nổi, hắn bị cơn ghê rợn hành hạ người không ra người, ma không ra ma, Con Muối sai người khi hắn phát tác đến nỗi tự làm bị thương chính mình, mới cho người tiêm thuốc cho hắn, cho nên, Trình Quân Hoa, coi như là nếm qua đầy đủ khổ sở trên đời.

Liều lượng thuốc càng lúc càng lớn, thời gian phát tác cũng rút ngắn, độc này, muôn cai cũng rất khó à.

Con Muối ném hắn trên mặt đất, hung hăng đá hắn một cái, “Đồ ghê tởm, lại dám uy hiếp anh hai.”

Con Muối đá một cái thật ác, xoay người cho đàn em mỗi người một đá, “Đồ vô dụng, tội bây phải bắt chấp mọi thử bảo vệ tốt tiểu thiếu gia, chuyện gì xảy ra với tội bây vậy hả? !”

Mấy người hai mặt nhìn nhau, lộ ra khuôn mặt xấu hổ, là bọn họ khinh địch, bọn họ chỉ là không ngờ tới, vừa mới xảy việc chặn được việc bắt cóc lần thứ hai xong, lại tới thêm một nhóm người nữa.

Nhất thời sơ sót.

Con Muối cắn răng nghiêng lợi, “Chờ anh hai tới xử trí các người.”

Xích.

Xe hơi dắc tiền bon bo chạy về phía cửa Ứng Môn, Con Muỗi bước ra đón, trên mặt viết đầy sự tức giận cùng đau lòng, “Anh hai.”

Trình Quân Hạo để An Tâm Á ngồi trên xe, một mình xuống xe, trước cửa quỳ một dãy người tới nhận tội, Trình Quân Hạo nhú nhú mày, “Lần này là chuyện gì xảy ra? !”

“Là người của Hồ Bang ra tay, bọn họ đã sớm có chuẩn bị, tội em ứng phó không kịp.” Người dẫn đầu đau lòng mà nói: “Anh hai cứ trừng phạt tội em đi, là tội em bảo vệ không tốt.”

Trình Quân Hạo nhú nhú mày, cả giận nói, “Quỳ làm cái gì, cùng với ta đi cứu người, lấy công chuộc tội.”

“Dạ” Mọi người rất cảm động, nguyện hết mực trung thành, dù là liều mạng, cũng muốn ủng hộ Ứng Môn cùng Môn chủ Trình Quân Hạo.

Trình Quân Hạo cúi đầu nhìn lướt qua Trình Quân Hoa, trong lòng thoáng qua tia thù hận, bóp bóp nắm tay, thật muốn giết hấn, nhưng vẫn phải là. “Dẫn hấn lên xe, đi tới Hồ Bang với ta.”

Con Muỗi sai người kéo Trình đại thiếu lên xe, chuẩn bị người lái xe ở phía sau bảo hộ, chuẩn bị làm một trận đánh lớn. Hấn không thể ngay lập tức tiêu diệt hang ổ Trình lão, cắt đứt hậu hoạn.

Trình Quân Hạo chân đi thông thả mở cửa xe ngồi vào ghế lái, trong đôi mắt là sự âm lãnh, nhìn An Tâm Á vẻ mặt lo lắng, lòng anh có chút nhu mềm lại, lại có chút đau lòng, nếu không phải có quan hệ với anh, An Tâm Á cùng hai bảo bối cũng sẽ không.

Anh đạp chân ga, xe vững vàng chạy như bay.

Anh vươn một cái tay nhẹ nhàng cầm lấy tay của cô, một tay khác vững vàng tiếp tục lái xe, mắt vẫn nhìn về phía trước, trong đôi mắt là sự dịu dàng, nhẹ giọng nói: “Âm Á, em yên tâm, anh dù có liều mạng cũng sẽ cứu hai bảo bối ra.” Còn nữa, thật xin lỗi. Đã liên lụy các người.

Nhưng anh không muốn bỏ qua đoạn tình cảm này, anh không muốn bị mẹ con ba người các cô đẩy xa ra bên ngoài, anh quyết định, lần này nhất định phải gặp nhau, sau đó người một nhà ở chung một chỗ.

An Tâm Á trở mắt, trái tim dâng lên cảm động.

Lúc này, cô mới có thời gian rảnh rỗi nhớ tới, anh giống như đã biết rõ tất cả, vẻ mặt hiểu rõ tất cả.

Liếc một cái nhưng người ngoài cửa xe, theo ở phía sau là những người như thế nào? ! Cô nhìn gò má anh, đột nhiên cảm thấy trên khuôn mặt chưa bao giờ có sự nghiêm túc của anh, giờ đây cô mới biết được một Trình Quân Hạo chân chính.

Không phải là sự lãnh khốc khi mới gặp gỡ, không phải là nụ cười xấu xa lưu manh, mà là nghiêm túc, Trình Quân Hạo chân chính.

Trình Quân Hạo cảm nhận được ánh mắt của cô, không nói gì, trong xe rất im lặng, thời gian từ từ trôi qua, hai người cứ im lặng như vậy, cũng không nói bất cứ điều gì. Anh vốn không muốn mang cô đi, dù sao trận chiến này nhất định rất kịch liệt rất tàn nhẫn, nhưng không đành lòng nhìn thấy khuôn mặt cô nóng lòng chờ đợi.

Anh biết chuyến đi này, thì đồng nghĩa với việc phải mang hết tất cả nhưng bí mật của mình cho cô biết, nhưng nếu người này là An Tâm Á, đột nhiên, anh cũng không ghét. Loại chuyện này tồn tại.

*

Lúc Đêm 13 xuất hiện ở trong nhà lao, khuôn mặt An Bình trực nhảy, không nhận được xông tới đánh người, “Người thật sự là khoan thai mà tới hay sao mà chậm như vậy a.”

Đêm 13 buồn bã không thôi, “Mẹ nó, Trữ Trữ, cậu thật không có lương tâm, cậu biết bên ngoài có bao nhiêu người coi chừng không, người ta đi vào mất bao nhiêu sức lực, ta đây đã bán mạng rồi, còn bị chửi như vậy thật là đáng thương a, ô ô.”

An Bình lạnh lùng nhìn chằm chằm hấn, không để ý tới biểu tình làm nũng của hấn.

Đêm 13 diễn trò không người nào xem, liền không còn thấy thú vị, hần nhú nhú mày, nói: “Ruột cuộc là chuyện gì xảy ra với các cậu vậy? Tại sao lại bị bắt cóc hả ? !”

“Một lời khó nói hết.” An Bình thở dài một tiếng, giống như đã bị cuốn vào trong cuộc sống của Trình Quân Hạo, liền không có một ngày bình yên.

Đêm 13 khước miệng giật giật, nghĩ cũng biết là bởi vì ai, hần lạnh lùng cười một cái, nói, “Ta biết ngay nhất định là tại anh ta, hai người các ngươi cũng thật là bị anh ta liên lụy vô cùng thảm, thế nào khi về bên cạnh anh ta, các cậu sẽ chịu xui xẻo à? !”

An Bình nhú nhú mày, không có lên tiếng, giống như cũng đang suy nghĩ vấn đề này.

Đêm 13 bắt đắc dĩ, “Các cậu có bị thương không? !”

“Không có. Không có ai tới ngược đãi chúng tôi cả.” An Tĩnh lắc đầu một cái.

Đêm 13 lặng yên, vẻ mặt này của An Tĩnh nói như thế nào cũng giống như trong lòng rất tò mò rất trong đợi có người tới ngược đãi bọn họ à, Đêm 13 kể từ khi gặp phải hai anh em này, năng lực tiêu hóa mấy chuyện ngược đời cũng đã tăng cường rất nhiều, mẹ nó.

“Thế nào giờ đi ra ngoài chứ? !” An Tĩnh tương đối quan tâm là cái vấn đề này.

An Bình cũng ngược mắt nhìn hần.

Đêm 13 bối rối cẩn thận nói từng chữ, “Không tốt lắm, ta chỉ nghĩ tới chuyện làm thế nào đi vào, không nghĩ tới chuyện làm thế nào đi ra ngoài.”

“Mẹ nó.” An Bình An Tĩnh cùng nhau nói tục, đá hần.

Đêm 13 tặc tặc cười một tiếng, “Không bằng sang bằng nơi này đi, chúng ta thừa dịp hỗn loạn mà trốn.”

An Bình trừng hần, “Lỡ làm chúng ta cùng nổ chết thì làm thế nào? ! Chỗ này là phòng dưới lòng đất, có khi sẽ sụp xuống cũng không chừng.”

Đêm 13 bối rối, nếu hần một mình ra vào tự nhiên thật không có chuyện gì, mấu chốt là mang hai đứa bé, lại không thể để cho bọn họ bị thương, khó tránh khỏi bị vướng víu, không có tay để phản kích lại, ngộ nhỡ làm không tốt, ba người cũng không còn mạng.

Đêm 13 đang suy nghĩ rất nhập tâm, vắn lông mày giống như con sâu lông, hần nghĩ đến đó được thì tự nhiên hai đứa bé cũng nghĩ đến được, không tránh khỏi việc có thể phải mạo hiểm.

An Bình phân tích xong, tỉnh táo nói, “Nếu không có ai tới ngược đãi chúng ta, điều này nói rõ chúng ta còn rất an toàn, đêm 13, người nói thử, có thể làm bên ngoài nào loạn trước rồi trở lại cứu chúng ta không.”

“Giương đông kích tây? ! Điều Hồ Ly Sơn? !” Đêm 13 ánh mắt sáng lên, cả người cũng chiếu sáng lấp lánh, hần sờ sờ đầu An Bình, “Thông minh, không hổ là đệ tử của ta.”

107. Chương 107: Người Không Phải Cần Phải Biết

An Bình khước miệng giật giật, im lặng nhìn chằm chằm hần, “Anh tốt nhất đừng làm chuyện này trở nên rối loạn, nếu như tôi với Lăng Lăng mà mất mạng, thì dù có xuống địa ngục cũng sẽ nhất định đi lên tìm anh.”

Bả vai Đêm 13 hung hăng run lên, bắt đắc dĩ nói: “Trữ Trữ, cậu giỏi lắm.”

Trữ Trữ khinh bỉ trừng mắt nhìn hần, Đêm 13 bị phản rời đi, đầu hiện ra dây hắc tuyến.

An Tĩnh thở dài, bất đắc dĩ nói: “Anh hai, em muốn nhanh lớn lên một chút, trưởng thành rồi cũng không bị quản chế như vậy, còn có năng lực tự bảo vệ mình với mẹ nữa, cũng sẽ không phải cứ hờ cái là bị bắt cóc.”

An Bình không lên tiếng, vuốt vuốt lưng An Tĩnh, hồi lâu, mới nói, “Chúng ta nghiêm túc học quyền đạo, về sau nhất định sẽ rất xuất sắc, nhất định có thể bảo vệ mẹ thật tốt, anh hai cũng sẽ bảo vệ em nữa. . . .”

An Tĩnh gật đầu một cái, vẻ mặt có chút như đưa đám, “Anh hai, anh nói thử chúng ta sẽ bình an thoát ra ngoài sao? ! Em muốn mẹ.”

“Sẽ, nhất định sẽ.” An Bình cam kết, “Anh hai bảo đảm.”

Mắt cậu thoáng qua sự kiên quyết, lão già, để cho Lăng Lăng của cậu có hồi ức không vui, cậu nhất định, nhất định sẽ không bỏ qua bọn họ. Thù này không báo, không phải là An Bình. (thăng nhóc này dữ quá =.=)

*

Đêm 13 lợi dụng thuật ẩn thân của mình, lặng lẽ vào trong khu nhà, nghe được cuộc đối thoại của Trình lão cùng Phó Vũ Hoàng, hẩn sợ cao thủ dọ thám nghe được tiếng thở của hẩn, cố ý đứng cách xa hơn một chút, có vẻ an toàn.

Thấy Trình lão học máu, trong lòng rất vui vẻ, lão già, sớm xuống mồ đi, khỏi sống dai nhách mà gây chuyện này chuyện kia như vậy.

Nhìn tình thế của hẩn, đang rầu nghĩ phải chuẩn bị như thế nào để xuống tay thì phía cửa trước một mảnh xôn xao, khẩn trương vô cùng, hai tên đàn em chạy như bay vào bẩm báo Phó Vũ Hoàng, ” Môn chủ Ứng Môn Trình Quân Hạo dẫn người tới.”

Phó Vũ Hoàng nhíu mày, chuẩn bị đi ra, “Đi, đi ra ngoài nghênh đón.”

Đêm 13 bị một màn này làm cho có chút kinh hãi, bộ dáng Phó Vũ Hoàng như vậy, giống như là nghênh đón Hoàng đế tới vậy, Trình Quân Hạo cùng hẩn quan hệ tốt như vậy sao? ! Mẹ nó.

Hẩn ngược lại vui mừng, cơ hội đã tới, thật tốt, thừa dịp Trình Quân Hạo tới đây rối loạn, làm cho hẩn (Phó Vũ Hoàng) vươn bàn tay chân, hẩn (Đêm 13) sang bằng chỗ này.

Bang chủ Hồ Bang Phó Vũ Hoàng mang theo nụ cười lưu manh, mang người tới trước cửa “Nghênh đón” Trình Quân Hạo, đây là người đứng đầu hai bang phái lần đầu tiên chính thức gặp mặt trực tiếp, Phó Vũ Hoàng hí mắt, nhìn Trình Quân Hạo đứng ở đó Vân Phong bất động, nở nụ cười, “Nhìn tư thế hiện tại của Nhị thiếu thật giống như đang muôn cùng Hồ Bang quyết đấu, Nhị thiếu, không cần thật tình như thế chứ? !”

Hai bên thế trận đối đầu, các anh em phía sau ai cũng rút súng giằng co với nhau, không khí giương cung bạt kiếm, so với sự trêu đùa cùng châm chọc của Phó Vũ Hoàng thật có chút không hợp nhau.

Nhìn Trình Quân Hạo, người đàn ông này anh tuần tiêu sái, đúng là Nhân Trung Chi Long (ý chỉ là một người xuất sắc vô cùng), người thực so với khi xuất hiện trên ti vi đẹp trai hơn rất nhiều.

Trình Quân Hạo vẻ mặt âm trầm, ánh mắt âm lạnh, anh khẽ mở môi mỏng, tỉnh táo lạnh lẽo nói: “Hai đứa bé đâu? ! Có phải là mày bắt cóc hay không? !”

Phó Vũ Hoàng nhún vai cười khê, “Khoan, cũng đừng xử oan cho tao chứ, là lão già nhà mày nhờ vả tao làm, tao chỉ là thuận tay giúp một chút mà thôi.”

Thuận tay? ! Trình Quân Hạo cười lạnh, phải là muốn thừa dịp cháy nhà hôi của mới đúng chứ? !

“Mày muốn cái gì? !” Trình Quân Hạo tỉnh táo phân tích tình thế một cái, thản nhiên nói: “Nói điều kiện, đem hai bảo bối trả lại cho tao.”

Phó Vũ Hoàng nhún vai một cái, “Con của mày trả lại mày có thể, chỉ là, Trình đại thiếu có thể giao cho tao hay không.”

Trình Quân Hạo cười lạnh, “Một người sắp chết mà lấy làm cái gì? ! Nói đi, muốn cái gì? Không phải là chuyện buôn bán súng ông đạn được sao, ày có thể, chỉ là, Trình đại thiếu cũng không thể ày rồi, nếu không, cái lợi ích này không phải quá lớn rồi, dĩ nhiên, còn có đem Trình lão giao cho tao, đây là chuyện nhà của tao, tin tưởng Bang chủ Hồ Bang sẽ không nhúng tay việc nhà của người khác chứ.”

“Nhị thiếu quả nhiên rất thẳng thắn.” Phó Vũ Hoàng vỗ tay cười một tiếng, “Đây chính là việc rất nhỏ, tao đường đường là một Bang chủ Hồ Bang làm sao lại nhúng tay vào việc nhà của người khác chứ.”

Khi dính đến chuyện phân phối lợi ích, Phó Vũ Hoàng cũng lười mà quản cuộc tranh đấu khỉ gió gì đó của cha con bọn họ lúc này, dù sao Trình lão đối với hắn mà nói, cũng giống như đồ vứt đi, chẳng còn bất kỳ giá trị lợi dụng nào, ngược lại nếu đối đầu với Trình Quân Hạo, hiện tại không có lời.

Đôi mắt sắc bén của Trình Quân Hạo nhíu lại, người này, quả nhiên lòng người dạ thú, thật sự muốn chiếm đi lĩnh vực mua bán này của anh, dã tâm của hắn khá lớn đó, hừ, ngay cả lĩnh vực buôn bán hiện tại của Trình Quân Hạo anh cũng dám đoạt, lại còn dùng thủ đoạn hạ lưu này.

Thực sự không ngờ tới. Từ trước đến giờ chuyện buôn bán hắc ám ở thị phố A, mà tủy Trình Quân Hạo tuyệt không làm, anh chỉ mua bán vũ khí đạn dược, mà tủy lời kinh người, đã đủ cho Hồ Bang ăn mập mình rồi, không nghĩ tới hiện tại dã tâm của hắn lại lớn như vậy, còn muốn nhúng tay vào chuyện buôn bán vũ khí nữa, xem ra, thế thắng bằng này trước sau gì cũng bị phá vỡ? ! Tên Phó Vũ Hoàng này thật không phải là người có thể xem thường, hiện tại vay cánh cũng khá lớn rồi, quả đảm đủ cứng rồi, xem ra. Trình Quân Hạo trong lòng dâng lên một cỗ cảnh giác mãnh liệt, nhưng vì để hai bảo bối bọn chúng an toàn, hiện tại chỉ có thể dùng cái hạ sách này.

“Giao người cho tao, tao nhất định không bội ước.” Trình Quân Hạo có chút lo lắng cho tình cảnh hai bảo bối, lo lắng nói.

Phó Vũ Hoàng cười híp mắt nói: “Tốt, tao hiển nhiên tin Trình nhị thiếu.”

An Tâm Á vẫn ngồi ở trong xe, có người bảo vệ ở phía sau, cô vẽ mặt khăn trương, tay vịn tay nắm cửa, nhìn thế cuộc khăn trương phía ngoài, hai người đứng đối đầu có dáng vẻ vô cùng đáng sợ.

Cô nhất thời có chút mê hoặc .

Vậy mà, nghĩ lại thì sự thích thú vẫn chiếm thượng phong, cô bối rối cuối đầu suy nghĩ, lấy hết dũng khí xuống xe, đi tới bên cạnh Trình Quân Hạo, trong đôi mắt viết đầy lo lắng cùng khăn trương.

Trình Quân Hạo nhướng mày chặt vặn, nhìn chằm chằm cô, không phải đã dặn cô không nên ra khỏi xe sao, thế nào. Thật là một cô gái cứng đầu cứng cổ, ngộ nhỡ bị thương thì làm thế nào? !

Nhưng là cô lo lắng đám bảo bối bọn chúng, hai người không nói lời nào, nhưng cũng có thể đoán được tâm tư của đối phương, cuối cùng hóa thành hiểu. Trình Quân Hạo kéo cánh tay của cô, làm cho cô đứng sau lưng mình, “Ngoan, nghe lời.”

Phó Vũ Hoàng con người nhẹ nhàng chuyển một cái, vững vàng khóa lại cái cô gái vừa xuống xe này, mắt hắn nheo lại, trên xe còn có một cô gái? ! Cô gái này có chút nhìn rất quen mắt. Quan hệ của Trình Quân Hạo với cô gái này không giống bình thường nha, thế nhưng lại mang cô gái này tới nơi này? !

Hắn khẽ cười lên, nhíu mày, “Hả? ! Đây không phải là An Tâm Á nữ chính của xì căng đan hiện tại trên tivi? !”

Giọng nói cợt nhả của hắn làm Trình Quân Hạo cực kỳ không vui, anh cau mày, “Không phải chuyện mà cần phải biết.”

Phó Vũ Hoàng nhíu mày cười xấu xa, không lên tiếng.

Chỉ là ánh mắt của hắn giống như rắn cứ quấn chặt An Tâm Á, không chỗ nào che giấu, làm cho An Tâm Á cả người không thoải mái.

“Phó tiên sinh, con trai của tao, sao còn chưa thấy ra? !” Trình Quân Hạo chờ có chút mất kiên nhẫn.

“Yên tâm, bọn đàn em đã đi dẫn người, một hồi sẽ tới.” Phó Vũ Hoàng cười quái dị, “Yên tâm tao sẽ trả lại mày hai đứa con trai hoàn toàn nguyên vẹn, mày nhớ phải hết lòng tuân thủ lời hứa.”

108. Chương 108: Chỉ Có Thể Chọn Một

“Tao sẽ không nuốt lời.” Trình Quân Hạo cực độ không vui.

Phó Vũ Hoàng không biết phải tin tưởng thế nào, tràn đầy phòng bị. Hắn đang đợi. Chờ dao xong đứa bé thứ nhất, hắn lập tức để cho những người mà hắn đã sớm chuẩn bị xong đi đến kho hàng bên tàu, hôm nay là ngày tốt a, là ngày hắn muốn xuất hành buôn bán vũ khí, hiển nhiên, chỉ cần Trình Quân Hạo gọi một cú điện thoại là hắn có thể lấy được mười mấy triệu Dollar từ đạn được súng ống, chuyện mua bán có lời như vậy lại không cần xung đột đổ máu.

Chỉ là, Phó Vũ Hoàng không phải là người chỉ một lần liền thấy đủ, hắn đã tâm bưng bưng, muốn đoạt lấy chuyện buôn bán vũ khí đạn dược này. Hắn híp mắt nhìn chằm chằm Trình Quân Hạo, tràn đầy tính toán, thế giới ngầm của thành phố A hắn muốn tới thống trị, Ưng Môn hắn cũng muốn nuốt luôn.

*

Trình lão đã nghĩ tới Phó Vũ Hoàng nhất định sẽ vứt bỏ con cờ là hắn đây, dù tức giận vô cùng, nhưng hắn cũng đã tính tới kế sách phòng thủ rồi, hắn phân phó Quản gia, “Ngày phòng đêm phòng, nhưng cướp nhà khó phòng, Phó Vũ Hoàng, người dám đối với ta như vậy, khôn kiếp, Quản gia, theo kế hoạch làm việc.”

Hắn mạnh khỏe vô cùng, tuyệt không giống như bộ dạng vừa mới học máu suy yếu xém chết.

Mới vừa rồi chỉ là giả bộ, khiến Phó Vũ Hoàng buông lỏng cảnh giác, hắn mặc dù già rồi nhưng đầu óc cũng không hồ đồ, thời điểm cập sinh đôi bị người cướp, là hắn biết chuyện đã hỏng, Phó Vũ Hoàng có lòng riêng, cái tên họ Phó này thực là một người có dã tâm.

Cho nên, hắn lập tức tính toán kế sách thoát thân.

Phía dưới địa lao, An Tĩnh nói thầm, “Anh hai, anh có nghe thấy phía trên có động tĩnh gì hay không? !”

An Bình mở to hai mắt, “Đêm 13? ! Không đúng, nguy rồi.” Cậu lo lắng, Đêm 13 sẽ không gây tiếng động lớn như vậy, sợ rằng có người muốn cướp địa lao.

“Lặng Lặng.” An Bình lo lắng, tên Đêm 13 đáng chết này, đã đi ra ngoài lâu như vậy còn không trở vào? !

Bộ tính kiểm một cái máy bay chắc.

Quả nhiên vào thời điểm hai đứa bé đang lo lắng vô cùng, Trình lão mặt âm trầm, mang người liền tiến vào, mắt giống như rắn nhìn chằm chằm mặt của hai đứa bé, tràn đầy thù hận cắn răng nghiêng lợi nói: “Mang đi cho ta.”

Có bọn họ làm con tin, còn sợ cứu không được Trình Quân Hạo sao? ! Hắn cần gì phải lại sợ tên nghiệt chủng đó chứ? ! Không thể nào.

Người phía sau đi tới trước phá cửa, phanh, phanh. Từng tiếng động kinh hồn khiến An Bình An Tĩnh, hai đứa bé liếc mắt nhau, dù là gan dạ sáng suốt, thì chúng cũng chỉ là hai đứa trẻ trẻ người non dạ, trên mặt viết đầy sợ hãi.

Phanh. Khóa cửa rơi xuống, một người hung thần ác sát lao tới bắt hai người bọn họ, An Bình An Tĩnh sợ hãi kêu, đấm đá, lại bị giữ chặt, mơ hồ nghe được tiếng cười.

An Bình ngẩn ngơ, cho là chuyện này chỉ là ảo giác, quay đầu lại nhưng vẫn thấy chính là mặt của mấy tên hung thần ác sát không có vẻ gì là ảo giác.

An Bình An Tĩnh thở dài, xong rồi, mẹ nó, hai người bọn họ dù sao cũng còn rất nhỏ, tay trói gà không chặt. Quần gia đình bên cạnh Trình lão, chung quanh vây quanh là mười mấy hộ vệ, An Bình An Tĩnh bị mấy người này bắt lấy cũng vây vào giữa, từ trong địa lao đi ra ngoài, lên trên được một tầng, An Bình ngơ ngác nhìn trên mặt đất nằm bất động mười mấy tên hộ vệ toàn bộ đã bị giết, hình ảnh này có chút tàn nhẫn, mắt An Tĩnh không tự chủ được tránh đi.

Đứa bé An Tĩnh này luôn luôn thuần khiết, cậu không muốn nhìn thấy những chuyện này, An Bình vẫn còn coi là khá tốt, cậu chỉ biết, hiện tại càng biết rõ, quyền lực nắm trong tay kẻ mạnh, có chút thống hận cái cơ thể nhỏ bé vô dụng này, thật muốn lớn lên thật nhanh.

An Tĩnh nắm thật chặt tay An Bình, hai anh em tự an ủi nhau.

“Từ cửa sau đi ra.” Trình lão phân phó, một mặt đột kích từ cửa sau đi ra, vẫn có mấy hộ vệ, đều đã bị giải quyết, bởi vì tất cả đàn em đều tập trung ở cửa trước giăng co với Trình Quân Hạo, Phó Vũ Hoàng hoàn toàn buông lỏng cảnh giác đối với Trình lão, chỉ chờ mười mấy người không còn dùng được thủ nội bộ Hồ Bang.

Thuận lợi từ cửa sau phá vòng vây, Trình lão trông mắt đỏ ngầu, nhảy lên xe, “Rời khỏi Hồ Bang trước, sau đó tìm tên nghiệt chủng tính sổ.”

Ở bên này, có người đã chạy như bay trở lại báo cáo với Phó Vũ Hoàng, Phó Vũ Hoàng cả kinh, sắc mặt đột biến, “Mẹ nó, cái lão già đó, dám làm hư chuyện của tao.”

Bên này, Trình Quân Hạo tự nhiên cũng nhận được tin tức, anh nhanh chóng nhảy dựng lên, vội vã lên xe, ném cho Phó Vũ Hoàng một câu nói, “Đã vậy cuộc làm ăn này coi như hủy đúng không? Phó tiên sinh lo mà xử lý chuyện nội bộ Hồ Môn của tụi mày đi, chuyện của tao với lão già đó, Phó tiên sinh còn chưa đủ tư cách xen vào đâu.”

Phó Vũ Hoàng sắc mặt xanh tím, khủng khiếp đến dọa người, hất tay cho kẻ đi thông báo của một quyền, “Đồ phế vật vô dụng, ngay cả một lão già các người cũng không trong tầm tay được.”

Miếng ăn đã đưa tới miệng mà còn vụt mất, sắc mặt của Phó Vũ Hoàng lạnh lẽo dọa người, người phía sau hỏi hẩn, “Anh hai, chúng ta có đuổi theo hay không.”

Phó Vũ Hoàng sắc mặt âm lãnh, “Bây giờ đuổi theo có thể có được lợi ích gì sao, con hẩn đã không còn ở trong tay chúng ta nữa rồi, không có lợi thế nào thì có ích lợi gì.” Hẩn không nhịn được bạo chửi tục, “Mẹ nó, Trình lão, ông là đồ đáng chết, tốt nhất cha còn bọn họ cứ cứng đối cứng, tốt nhất là đấu đến kẻ chết người bị thương đi.”

Hẩn giận dữ thu người, vào Hồ Môn dọn dẹp tàn cuộc, tức giận cả ngày tâm tình cũng buồn bực, thật vất vả bố trí tỉ mỉ cho là có thể nắm được phần thắng rồi, lại không có ngờ tới chuyện có biến chuyển trong nội bộ.

Phó Vũ Hoàng biết, hiện tại hẩn cùng Trình Quân Hạo đối đầu, cũng không có gì tốt, cái hẩn muốn quả thật có lợi ích rất lớn, nhưng bây giờ còn không đúng lúc, Hồ Bang cùng Ung Môn vẫn có một chút chênh lệch.

Ánh mắt hẩn âm lãnh, cười lạnh, Trình Quân Hạo, mày chờ đó.

Cái ghế đứng đầu Thành phố A, tuyệt đối là hẩn.

*

“Thế nào? !” An Tâm Á bị ném vào ghế lái phụ, Trình Quân Hạo hàm hừ thắt dây an toàn cho cô, đạp cần ga mang theo đoàn người hướng bên kia đuổi theo, vẻ mặt rất đáng sợ rất dọa người.

An Tâm Á cũng gấp, tay khê run, “Thế nào? ! Có phải Trữ Trữ Lăng Lăng đã xảy ra chuyện gì hay không? !”

Giọng nói nóng nảy, không ức chế được sự khẩn trương.

Biểu tình Trình Quân Hạo tương đối dọa người, trong mắt của anh hiện tại chỉ có ngọn lửa thù hận mãnh liệt, hận không được bắt lấy Trình lão mà băm thây vạn đoạn, anh không nói lời nào, chỉ chuyên tâm lái xe,

nhìn thấy vậy trái tim An Tâm Á trực nhảy, trợn trợn lạnh lẽo xông lên, là cái thâm thù đại hận gì, làm cho anh cảm hận như thế ? !

Xe nhanh chóng bắt kịp, xe Trình Quân Hạo đầu tiên là vượt qua đoàn người của Trình lão, Con Muối vẫn còn đi theo ở đằng sau, cự ly có chút xa.

“Lão già.” về mặt Trình Quân Hạo lạnh lẽo hướng về phía trước rống, “Không muốn con trai của ông nữa sao? !”

Hiển nhiên Trình lão nghe thấy những lời này, hấn cách cửa sổ xe, vững vàng nhìn chằm chằm Trình Quân Hạo, cười lạnh một tiếng, “Nghịch chủng, trên tay tao có đèn hai đứa.”

Đôi mắt Trình Quân Hạo nhất thời dâng lên cuồng phong bão vũ, lạnh lẽo đến đáng sợ, trợn trợn băng giá.

An Tâm Á giật mình nhìn chằm chằm Trình lão, người này, không phải là cha của anh ấy chứ? ! Không, không thể nào. Sao lại có người bắt cóc cháu ruột để uy hiếp con trai ruột chứ? !

109. Chương 109: Ông Đủ Ác Độc

An Tâm Á giật mình cực kỳ, gia đình phức tạp như vậy, cô càng ngày càng lo lắng cho an nguy của An Bình An Tĩnh, bởi vì lo lắng cô hướng đầu ra bên cửa sổ, hô to, “Trữ Trữ, Lẳng Lẳng.”

“Mẹ, là mẹ.” An Bình An Tĩnh mừng rỡ , bắt đầu hướng bên cửa sổ giẫy dụa, chỉ là người giữ chặt bộ họ mặt không có vẻ gì vẫn như cũ ôm thật chặt làm bọn họ không động đậy được, nhưng cũng không làm tổn thương bọn họ.

Trình Quân Hạo nổi giận, xóc lên cổ áo An Tâm Á, rống giận, “Ngồi đằng hoàng cho anh.”

An Tâm Á nơi nào chịu để ý anh, Trình Quân Hạo dứt khoát ném cô trở về, đập cần ga, xích một tiếng, vòng một cái ôm cua, tức giận vô cùng mà gần như mất hết lý trí, ào tới phía trước xe Trình lão, chặn bọn họ lại, loại hành động này quả thật rất mạo hiểm, xe chạy với tốc độ quá lớn, làm An Tâm Á nôn nao chóng mặt muốn ói.

Tài xế trên xe Trình lão giật mình, nhanh chóng thắng gấp xe, ngẩng lên khỏi tay lái, xe bị nghiêng đi mất phương hướng rồi lệch qua một bên, theo quán tính trượt thẳng về phía trước tới, sau đó, vướng vào một khe cống phía trước, rốt cuộc dừng lại.

An Bình An Tĩnh cảm thấy buồn nôn vô cùng, mẹ nó.

Cách làm này của cha bọn họ thật là liều mạng a, bức người ta dừng xe như vậy, cũng đủ dọa người .

Trình Quân Hạo đè đầu An Tâm Á lại, nhẹ giọng phân phó, lại có sự sợ hãi mãnh liệt, “Cô ngồi ở lại trong xe , đừng không có mắt.”

An Tâm Á tim đập bang bang, trong lòng thật lo lắng thật sợ hãi, cô chưa từng trải qua những hoàn cảnh như vậy, làm sao có thể trấn định được, trong quá khứ thấy những cảnh này đều chỉ làm thấy trên phim, không có cảm giác, bây giờ chính mình trải qua, mới biết thì ra là những trường hợp loại này thật rất đáng sợ.

Trình Quân Hạo nhảy xuống xe, đóng kỹ cửa xe, “Lão già, giao hai đứa bé ra”

Trình lão cũng đang rất điên cuồng, hấn âm lãnh nở nụ cười xuống xe, đứng đối đầu nhau với Trình Quân Hạo, “Biết sợ rồi sao? ! Nghịch chủng, mày thậm chí có tới ba đứa con, ghê tởm, đáng tiếc, mày có càng nhiều người mày cần quan tâm, nhược điểm sẽ càng nhiều, mày làm gì với Quân Hoa, tao cũng sẽ đối xử như vậy đối với hai đứa con trai của mày, mày không phải sợ như vậy sao? !”

“Ông dám! ?” Trình Quân Hạo càng tức giận, tác phong như muốn giết người.

Trình lão cười âm lãnh , “Một đổi một, Quân Hoa đâu rồi, đưa nó cho tao, chỉ là, mày chỉ có thể dẫn một đứa con trai về, nói đi, chọn đứa nào.”

Sắc mặt Trình Quân Hạo xanh mét, tay nắm hết sức chặt, mắt đỏ ngầu, lạnh lùng đáng sợ.

Nơi này đã cách Hồ Bang rất xa, không sợ bọn họ nhúng tay vào, phía sau Con Muỗi cũng đã tới, ngừng xe, một nhóm người cầm súng nhắm ngay Trình lão, cùng hộ vệ phía sau hấn giằng co.

Con Muỗi nhìn tình cảnh không đúng, đem Trình Quân Hoa nửa chết nửa sống kéo ra ngoài.

Sắc mặt lạnh lẽo Trình lão lộ ra vẻ thương yêu, trong mắt hấn nổi lên cuồng phong bão vũ, nụ cười âm lãnh , “Đây chính là cách mày đối xử với anh trai của mình sao? Tốt, rất tốt, nói đi, mang đứa về, đứa kia tao nhất định hành hạ hoàn lại gấp trăm lần cho nó.”

Muốn mang cả hai an toàn trở về, đừng mơ tưởng? !

Trình Quân Hạo hiển nhiên có điều cố kỵ, anh lo lắng nhìn lướt qua An Bình An Tĩnh, anh ghét loại cảm giác bị quản chế này, nếu không phải bởi vì Trữ Trữ Lẳng Lẳng, hiện tại anh nhất định ột phát kết liễu lão già cùng Trình Quân Hoa.

“Muốn đổi Trình Quân Hoa, phải dùng cả hai để đổi.” Trình Quân Hạo tận lực khiến inh giữ vững ổn định, giọng nói thông thả có lực, từng chữ từng câu, đều có uy lực.

Trình lão âm hiểm cười lên, “Muốn so hung ác? ! Mày còn chưa đủ để đầu với tao, nếu không, tao liền mang theo hai đứa con trai của mày lập tức rời đi, tao không tin mày thật dám gây bất lợi đối với Quân Hoa, mày làm gì với Quân Hoa, tao nhất định tăng gấp bội ở trên thân hai đứa nó, để ày cũng cảm nhận được cảm giác giống như tao.”

Trong mắt Trình Quân Hạo nổi lên cuồng phong sóng lớn, anh cắn răng, “Lão già, ông thật đáng chết.”

Trình lão cười ha ha, “Quân Hạo, mày cũng có một ngày biết sợ sao? Mày cũng có lúc không biết làm sao như vậy sao? ! Ha ha, làm sao bây giờ? ! Mày rốt cuộc chọn thể nào, không chọn vậy muốn tao dẫn người đi hả ? !”

Trình lão hiển nhiên là uy hiếp Trình Quân Hạo, biết anh căn bản là không thể bỏ lại bất cứ đứa nào trong hai đứa bé.

An Bình rõ ràng là nghe rất rõ cuộc đối thoại của hai người, cậu tỉnh táo , đối với Trình Quân Hạo quát lên, “Trình Quân Hạo, mang Lẳng Lẳng đi, tôi lưu lại.”

Trông mắt Trình Quân Hạo hơi co lại một chút, nhìn Trữ Trữ.

“Anh hai.” An Tĩnh giật mình nhìn Trữ Trữ, “Không cần, anh hai, em không đi, phải đi thì anh hai đi.”

“Ngoan, nghe lời, Lẳng Lẳng.” An Bình nắm tay của cậu, “Nghe lời, Lẳng Lẳng.”

Đôi mắt An Tĩnh không khống chế được muốn khóc, náo lên không chịu nghe lời, “Em không đi, em không đi.”

Lòng của Trình Quân Hạo yêu thương bối rối, hai đứa của anh hiểu chuyện như vậy.

Cũng nguyện ý vì đối phương hy sinh mình. Đầu ngón tay của anh cắm vào trong lòng bàn tay.

An Tâm Á không nhìn được, nước mắt của cô thẳng tắp rơi xuống, cô khó chịu nói: “Không cần, không cần, Trữ Trữ, Lẳng Lẳng.” Cô từ trong xe lao ra, hai chân giống nặng nề như như đúc bằng chì, ánh mắt không rời khỏi hai đứa bé, hai bảo bối của cô.

“Mẹ. Ô ô.” Lẳng Lẳng rồi rầm khóc lên, khuôn mặt nhỏ nhắn của An Bình ngược lại lại rất quật cường, liếc mắt nhìn An Tâm Á, ánh mắt kiên định nhìn chằm chằm Trình Quân Hạo.

Cả người Trình Quân Hạo ngẩn ra, cậu nhóc. muốn anh mau quyết định.

Anh cũng biết càng kéo dài, sẽ lâm vào cục diện bế tắc, nhưng là, nhưng là. Tại sao có thể hy sinh đứa bé hiểu chuyện như vậy, không thể.

“Mẹ.” An Tĩnh khóc gọi, “Con không đi, cho anh hai đi trước.”

Trình lão có chút không nhận được nữa, bị màn trình diễn kịch tình này làm cho cả người nổi trận lôi đình, không chỗ phát tiết.

Trình Quân Hoa lúc này khôi phục chút ý chí, hồ đồ kêu lên, “Ba, cứu con. Cho con thuốc, khó chịu, khó chịu.” Hắn cả người run rẩy nằm trên mặt đất, giống như phế nhân, Trình lão đau lòng cơ hồ thất thanh hét chói tai.

“Quân Hoa.” Trình lão có chút mất khống chế, nhìn đáng sợ Trình Quân Hoa nằm dưới đất, trong con ngươi tràn đầy ngọn lửa thù hận, hắn mất khống chế hét rầm lên, “Nghiệt chủng, mày đáng chết, lại dám đối với Quân Hoa như vậy, tao muốn để cho con trai mày phải trả giá.”

Từ trong tay Quân gia hắn rút ra cây súng, hướng An Bình An Tĩnh vọt tới, giống như sư tử cuồng nộ muốn nổi điên.

“Không.” An Tâm Á mất khống chế hét rầm lên, thiếu chút nữa té xuống đất, nước mắt khiến tầm mắt mờ hồ, cô đau lòng vô cùng đến nỗi tim muốn ngừng đập.

Hiển nhiên Trình Quân Hạo cũng bị hành động đột nhiên của ông ta làm cho kinh hãi cả người, anh mở miệng luống cuống, làm thế nào, làm thế nào? !

Trình lão cầm theo súng muốn bắt An Tĩnh đang khóc, An Bình kinh ngạc, không biết hơi sức ở đâu ra, một động tác nhanh chóng kéo tay Trình lão, cúi đầu một hàm răng liền cắn xuống.

“A.” Trình lão giận không kềm được, tay trái một cái tát liền hướng An Bình lao đi, An Bình nhắm mắt lại, gắt gao cắn răng.

Nhưng đau đớn dự đoán lại không có đến, An Bình kinh ngạc mở mắt, lại thấy cổ tay trái của Trình lão bị một người đàn ông mặt không biểu tình nắm lấy, công phu trong chớp mắt, súng trong tay hắn cũng bị người đàn ông đó đánh rơi, An Tĩnh bị ném xuống, người đàn ông dùng hai chân kẹp lại cậu, tay trong không trung chuẩn xác nắm chặt khẩu súng, nhắm ngay huyệt Thái Dương Trình lão, chuyện này giống như chỉ xảy ra trong nháy mắt, thời gian còn chưa đầy một cái nháy mắt.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, bị sự chuyển biến đột ngột này làm cho không biết làm sao, Trình Quân Hạo cũng ngây ngẩn cả người, An Tâm Á nín thở, mắt vừng vàng nhìn chăm chăm Trữ Trữ cùng Lăng Lăng, nhìn thế cục phát triển thành như vậy, cũng ngạc nhiên không thôi, tay Trình Quân Hạo đỡ An Tâm Á khẽ run, trong lòng cũng giật mình với sự thần tốc của người đàn ông này, đối với hành động thần bí của anh cũng không hiểu được cho nên, tâm tình khẩn trương.

Giọng nói không quá nghiêm chỉnh của Đêm 13 truyền ra, “Ai da, người ta nhìn một màn này cũng kiềm lòng không được mà xúc động, lão già, ông thật đúng là không biết cái gì gọi tình cảm gia đình, đứa bé nhỏ như vậy cũng muốn đánh, ông không đau lòng, nhưng người ta đau lòng à.”

Trình lão bị giật mình, giọng nói run rẩy, “Mày, mày là ai? !”

Quần gia cũng bị giật mình, mang theo người phía sau vây Đêm 13 lại, “Thả lão gia ra.”

Đêm 13 xấu xa cười một tiếng, vẻ mặt hung ác, “Đừng, chớ a, nhiều họng súng hướng về phía ta như vậy, ngộ nhờ ta run tay, đạn này a, so với tay ta nhanh hơn nhiều đó, ngộ nhờ ông ta chết rồi, cũng không liên quan tới ta a.”

Quần gia cứng người, Trình lão rõ ràng cũng cả kinh, “Mày là ai? Mày muốn làm gì? !”

Đêm 13 không để ý tới lão ta, cúi đầu nhìn Trữ Trữ ôm ở trong tay, phàn nàn nói: “Bảo bối khỏe không, tốt chứ, không hổ là đồ đệ của ta.”

An Bình vạch đen đầy đầu, “Người thật chậm chạp, có thể hay không nhanh lên một chút cứu chúng ta ra, ta phiền lắm rồi.”

Lẳng Lẳng bị Đêm 13 kẹp ở giữa chân, cậu từ từ bò đến trên đùi phải của hắn, kéo ống tay áo của Trữ Trữ, “Anh hai.” Nước mắt rơi rơi cũng làm cho người khác rất đau lòng, “Anh có bị thương không? !”

“Anh không sao.” An Bình an ủi cậu, An Tĩnh nước mắt cũng không nghe lời rơi thẳng không ngừng, cậu kéo quần của Đêm 13, lần đầu tiên hung ác một cái, “Đêm 13, người bằng hắn cho ta, ta với anh hai về sau sẽ gọi người một tiếng sư phụ.”

An Bình , chỉ là, cậu thấy đây là lần đầu tiên nhìn Lẳng Lẳng biểu tình tức giận như vậy. Cậu rất hạnh phúc.

Đêm 13 vui vô cùng, “Tốt, chỉ bằng một câu nói này, ta cũng không thể không phé lão già này rồi.”

Trình Quân Hạo ở bên này nhìn bên kia nói chuyện với nhau, lòng có chút chua xót, muốn rơi lệ, Đêm 13 hướng về phía anh nói chuyện, rống lên, “Tôi nói nè, vị kia, có thể hay không hiện thân, giải quyết mấy cái tên lâu là này không? Tay chân ta không phân thân ra được a.”

Về mặt cùng cách nói này giống như trực tiếp mắng Trình Quân Hạo là đồ vô tích sự vậy, còn đứng thất thần đó làm cái gì a? !

Trình Quân Hạo thầm mắng một tiếng mẹ nó, quay đầu lại trừng Con Muỗi, “Làm gì đó? Sững sờ cái gì? Mau đi cứu người.”

Con Muỗi cũng kinh ngạc một tiếng, lúc này mới biết rõ tình trạng, vị Đêm 13 này là người bên mình, hắn xấu hổ cúi thấp đầu, mang người đi bắt đoàn người của Quân gia, rất nhanh Trình lão liền trốn mất há hốc mồm, hắn nhìn chăm chăm Đêm 13 cùng Con Muỗi, lại xoay đầu qua hướng về phía Trình Quân Hạo, “Mày điên rồi.”

110. Chương 110: Vô Cùng Bất Ngờ

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, “Cha nào con nấy, trò học từ thầy mà trò thường giỏi hơn thầy mà.”

Trình lão cắn răng.

Đêm 13 ôm chặt Trữ Trữ, chuẩn bị bóp cò, Trình Quân Hạo ngăn cản, “Đừng nổ súng ở chỗ này.”

Đêm 13 cũng nghiêm túc suy nghĩ rồi hạ súng xuống, “Mẹ nó, cũng đúng, làm dính máu lên người Trữ Trữ Lẳng Lẳng sẽ không tốt.” Hắn cười hắc hắc, “Trữ Trữ, trước tiên cứ bắt lại đi, chúng ta dùng người thực chơi phi tiêu nha.”

Trình Quân Hạo cực kỳ đau đầu, mẹ nó, tên Đêm 13 này, hắn một mặt thì sợ tâm hồn hai đứa bé bị ô nhiễm, một mặt lại trực tiếp dạy hư đứa bé, sao câu trước lại mâu thuẫn với câu sau vậy. Cài con người này.

Trình lão cắn răng nghiêng lợi, bị Con Muỗi vừa xô vừa đẩy đẩy vào trong xe.

An Tâm Á trực tiếp chạy tới, khóc, “Trữ Trữ, Lẳng Lẳng, hai con có bị thương không, ô ô, bảo bối của mẹ, hồn của mẹ cũng bị hù dọa bay mất rồi.”

An Bình An Tĩnh muôn an ủi cô, ôm chặt lấy cô, dịu dàng vuốt lưng của cô, “Mẹ, ngoan a, bảo bối không có việc gì rồi.”

Chỉ là trên hàm răng Trữ Trữ có vết máu, lúc đó vì cứu Lẳng Lẳng cậu đã dùng hết sức cắn đến chảy máu, cậu phun phun hai cái, ghét bỏ nói, “Mẹ nó, thật bẩn.”

Cặp sinh đôi ôm An Tâm Á che mặt mà khóc, lần này thật là kinh hiểm.

Trình Quân Hạo ở phía sau có chút rối rắm, cho đến khi ba mẹ con ôm nhau đủ rồi, An Bình An Tĩnh mới cùng Trình Quân Hạo dương ánh mắt nhìn nhau, trong nhất thời ánh mắt có chút mất hồn, Trình Quân Hạo cứng họng, thậm chí không biết mở miệng như thế nào.

“Chết tiệt, có một người cha như ông thật đúng là xui xẻo, cứ bị bắt cóc liên miên.” An Bình oán trách, trừng anh. Anh đã tới cứu các cậu, hiển nhiên là anh nhất định cũng biết bọn họ là con trai mình rồi, không cần giấu diếm nữa, cái đó không phù hợp tác phong của cậu.

“Thật xin lỗi.” Trình Quân Hạo thật lòng nói, đau lòng không dứt.

An Tâm Á bên này hóa đá, nói như vậy, Trình Quân Hạo biết, mẹ nó, ngay cả hai anh em nó cũng biết, mẹ nó, vậy là chỉ có một mình cô là người không biết gì, tâm loạn như ma.

Đêm 13 không nhịn được vứt bỏ cái mặt nạ tươi cười đang mang, “Muốn nói cái gì trước tiên đổi địa điểm rồi nói có được hay không? Nơi này thật ngọt ngào.”

An Bình liếc một cái, trừng mắt nhìn hắn, “Cách thức cứu người này của người thật chẳng hay ho chút nào.”

Đêm 13 buồn bã, “Đây là biện pháp tốt nhất mà người ta nghĩ ra được rồi đó, nếu không căn bản không biện pháp mang hai người các cậu ra ngoài nha, Trữ Trữ, kêu một tiếng sư phụ nghe một chút đi mà.”

An Bình không thuận theo, Đêm 13 cường bách nói: “Cho cậu một món quà coi như bồi thường lỗi lầm lần này, về sau đừng tức giận, phải gọi sư phụ nữa.” Hắn đưa cho cậu một cái nút.

An Bình ghét bỏ, bĩu môi, “Thứ quỷ gì? Không cần.” Cậu nhấn xuống một cái.

Rầm.

Vừa nhấn xuống thì mấy tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa liên tục vang lên, An Bình ngẩn người một hồi, mặc dù hiện tại cách Hồ Bang có xa một chút, nhưng những âm thanh này vẫn có lực chấn động tương đối.

An Bình nghiêm mặt nhìn Đêm 13, Đêm 13 gian xảo cười một tiếng, “Ai bảo cái tên Bang chủ đó dám bắt cóc các cậu, ta nổ tung hang ổ của hắn coi là tiện nghi lắm rồi. Mẹ nó, chưa đã ghìen, nếu còn có lần sau nữa, lấy luôn con mắt của hắn cho bỏ ghét.”

An Bình giơ ngón tay cái lên, kéo Lăng Lăng, “Sư phụ, về sau liền kêu người một tiếng sư phụ.” Lăng Lăng cũng gọi một tiếng, rất thuận theo. Đêm 13 sờ sờ đầu của bọn họ hạnh phúc.

Trình Quân Hạo khiếp sợ, thần sắc phức tạp nhìn chằm chằm Đêm 13, người này là ai? ! Cùng An Bình An Tĩnh quan hệ thế nào, thân thiết như vậy, hai đứa bé này cũng bị hắn làm cho không thuần khiết nữa rồi. (Con anh sẵn không thuần khiết rồi =.=!)

“.” An Tâm Á hóa đá, “Trữ Trữ, hắn không phải là thầy giáo ở vườn trẻ của các con sao.”

An Bình lập tức giả bộ đáng thương, lộ hàm răng tràn đầy máu, đáng thương mà nói: “Mẹ đừng nóng giận, hắn a, tên là Đêm 13, không phải là thầy giáo, từ từ con sẽ giải thích với mẹ.”

“Mẹ nó.” An Tâm Á giận, “Đến bây giờ mới nói với mẹ, rốt cuộc có bao nhiêu chuyện con gạt mẹ? !

Trình Quân Hạo khiếp sợ không thôi, bọn họ làm sao lại có quan hệ với Đêm 13? ! Chuyện này.
Trình Quân Hạo cuối cùng cũng bị làm cho ngây ngốc.

*

“Mẹ nó.” Phó Vũ Hoàng mặt xám mảy tro, nhìn hang ổ của mình biến thành phế tích, tức giận muốn xanh mặt vàng tóc, cắn răng nghiêng lợi, “Rốt cuộc là ai làm? ! Có phải cái lão già Trình lão đó hay không, muốn cùng lão tử ngọc đá cùng vỡ phải không? ! Lão tử lần sau gặp được nhất định giết hắn, còn có Trình Quân Hạo, cái tên ôn vật này.”

Thực lực Hồ Môn giảm xuống rất nhiều, vụ nổ này làm cho hắn tổn thất nghiêm trọng, nhưng tài liệu quan trọng, còn có một vài người tinh anh cũng bị vụ nổ làm bị thương, hắn cũng tạm thời cũng không lấy đầu ra tính lực nữa để đấu cùng Trình Quân Hạo.

Trình Quân Hạo cũng có chút hả giận, cái tên họ Phó này là không biết tự lượng sức muốn đấu với anh, uy hiếp anh, rất muốn đập luôn cái hang ổ của hắn, tốt nhất giết quách hắn cho xong.

Trình Quân Hạo thầm dễ chịu đồng thời đối với cái người Đêm 13 này cũng đề cao cảnh giác.

Phân phó Con Muối phái người Ứng Môn đi trước, anh chuẩn bị một mình thăm vấn Trình lão, cũng không muốn để An Bình An Tĩnh dùng người thật chơi phi tiêu, anh cũng không muốn bọn nhỏ trên tay dính vào máu tanh.

Anh là cùng với An Bình An Tĩnh An Tâm Á, còn có Đêm 13, tựa hồ có không ít lời muốn nói.

An Tâm Á bây giờ bắt đầu có chút thấp thỏm.

Trình Quân Hạo lái xe, ngồi kế bên ghế tài xế là Đêm 13, ngồi phía sau là An Bình An Tĩnh, tình cảnh này có chút quỷ dị, Trình Quân Hạo trước tiên mở miệng, “Đầu đầy bụi đất, hay là trước tiên đến nha anh tắm rửa một chút, chúng ta nói một chút chuyện.”

“” An Tâm Á im lặng, nghe trong giọng nói của Trình Quân Hạo có chút giận, có chút lo lắng, trợn mắt nhìn An Bình An Tĩnh một cái.

An Bình An Tĩnh không bày tỏ gì, Đêm 13 lại càng thêm lặng yên.

Trình Quân Hạo đối với Đêm 13 tức giận: “Anh ở đâu vậy? Muốn đưa tôi anh về? Hay là thả anh xuống, tự mình thuê xe? !”

Đêm 13 nở nụ cười giả tạo, “Tôi không xuống xe, tôi đi cùng với đệ tử của mình.”

“” Trình Quân Hạo mặt căng thẳng, âm u nổi bão.

An Bình An Tĩnh cũng không nói lời nào, chấp nhận những thứ này, tình cảnh này làm cho Trình Quân Hạo cảm thấy vô cùng kỳ lạ.

Dừng lại trước một biệt thự nội thành, Trình Quân Hạo gọi tới một bác sĩ xem xét răng cho An Bình, vốn là thân thể chỉ có hơn sáu tuổi, hàm răng chỉ là răng sữa lại dần ra, vừa rụng vào lại sinh ra đau đớn, An Bình không vui, “Ồ ô, mẹ, hàm răng Trữ Trữ có phải muốn rớt rồi hay không, về sau không có răng ăn cơm.”

“Xi.” Đêm 13 ở một bên dùng sức nhịn cười, nhưng không nhịn được.

An Tâm Á trừng mắt nhìn hắn, ôm chặt Trữ Trữ, “Sẽ không, rớt rồi sẽ có răng mới mọc lại.”

An Bình đối với chuyện này bày tỏ hoài nghi, An Tĩnh an ủi cậu, nắm chặt tay của cậu, nói cực kỳ nghiêm túc, “Anh hai, nếu là răng rơi hết, Lẳng Lẳng cắn nát cho anh ăn.”

An Tâm Á ôm chặt hai bảo bối, cảm động không thôi, vừa đau lòng vừa buồn cười, Đêm 13 càng cười nhiều hơn, hắn thật sự là im lặng hỏi ông trời, Trữ Trữ coi như là một bảo bối thiên tài đi, nhưng nó lại không biết chuyện trẻ con sẽ phải thay răng, người không biết không có tội, miễn xá, mị ha ha, thì ra là nhi đồng thiên tài cũng là trí năng có hạn.

111. Chương 111: Giữ Bí Mật Với Anh Bảy Năm

Kể từ đó, Đêm 13 thường dùng chuyện không có răng tới hù dọa cậu, sau khi trưởng thành Trữ Trữ nhớ lại liền muốn hung hăng đá Đêm 13 một cước.

Trình Quân Hạo ngồi một bên có chút hâm mộ, anh hi vọng rất nhiều sau này hai đứa bé dựa vào anh nhiều một chút, anh cũng muốn hưởng thụ loại tình cảm ấm áp này. Nhưng hiện tại, dường như không có chút chỗ trống nào cho anh chen vào, chuyện này cũng quá đột ngột mà.

Bác sĩ Tiếp nói, “Tổng giám đốc Trình yên tâm, răng của cậu bé lung lay một chút, bình thường thôi, ước chừng sẽ đau mấy ngày, rồi sẽ tốt lên, một khoảng thời gian nữa mới phải thay răng, mấy ngày nay hàm răng đừng dùng sức cắn đồ quá mức, còn lại thì không có gì đáng ngại.”

Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, nhớ tới sự dũng cảm của Trữ Trữ, thời khắc đó, anh cũng bị tình cảm giữa hai anh em chúng làm cho cảm động.

Nhận toa thuốc bác sĩ kê cho, anh tiễn bác sĩ đi rồi, mới tiến vào, ngồi đối diện An Tâm Á.

An Tâm Á ôm An Bình An Tĩnh tất cả ngồi chung một chỗ, ánh mắt mơ hồ.

Đêm 13 tự động biến mất, ngây ngô đến phòng bếp đi tìm đồ ăn.

Hai cánh tay Trình Quân Hạo vòng trước ngực, đôi mắt híp lại, hướng về phía An Tâm Á, “Nói đi, anh nghe”

Đầu óc An Tâm Á rối rắm, “Nói gì? !”

Sự giận dữ Trình Quân Hạo, đang muốn phát tác thì điện thoại của An Tâm Á bỗng dưng kêu lên, An Tâm Á ngay lập tức bắt máy, bên trong truyền đến tiếng mắng giận dữ của Jack, “Chết ở chỗ nào rồi hả? Không muốn đóng phim nữa rồi hả? ! Ngày hôm trước thì vai nam chính tới trễ, hôm nay cô lại chơi trò mất tích, các người mỗi một người đều muốn tức chết tôi phải hay không? Có phải cô muốn bị đối luân hay không.”

An Tâm Á đầu đau muốn nứt, nghe thấy tiếng mắng tức giận của Jack, liền đưa điện thoại di động cách ra khỏi tai đến 10 cm, tiếng của Jack quá lớn, hù chết người khác à.

Trình Quân Hạo đoạt lấy, không hỏi gì liền rống lên, “Hiện tại cô ấy có chuyện, tối nay sẽ giải thích với cậu.”

“Pằng.” Điện thoại di động tắt máy. Jack ngẩng ngơ, mẹ nó dựa vào cái gì. Cái tên Trình Quân Hạo này, có phải đã lôi kéo cô đi phát tình thú hay không? ! Jack khó chịu, “Muốn phát tình thú cũng đừng có làm trễ nải công việc của tôi chứ, ý thế hiếp người sao.”

An Tâm Á khước miệng cứng đờ, “Cái đó. Ôn Tâm.”

“Em đừng đánh trống lảng, anh đã phái người đi tìm cô ta để giải quyết rồi.” Lửa giận của Trình Quân Hạo lên cao, nhìn An Tâm Á người có thái độ vô cùng không hợp tác, anh rất khó chịu.

“Ngáp.” An Bình đã ra động tác ngáp, kéo tay Lăng Lăng, cười gian xảo, “Lăng Lăng, anh mệt rồi, theo anh đi ngủ, mẹ, hai người từ từ nói chuyện.”

An Tĩnh nhảy xuống, bày tỏ đồng ý, tình cảnh trước mắt này, hai người bọn họ chỉ tổ làm kỳ đà cản mũi.

“Con chọn cái phòng ngủ trên lầu a.” An Bình nói với Trình Quân Hạo, coi như là chào hỏi.

Trình Quân Hạo vẻ mặt hòa hoãn, “Ừ, tùy ý của con con thích phòng nào thì cứ lấy, về sau con cũng sẽ ở đây mà, nếu không thích, cha có thể sửa chữa lại, hoặc là mua một tòa nhà khác.”

“Uh.” An Bình An Tĩnh vẻ mặt lạnh nhạt, lên lầu.

“Trữ Trữ Lăng Lăng.” An Tâm Á sắc mặt trắng bệch, mẹ nó, hai tên nhóc này không có lương tâm, cứ như vậy mà vứt bỏ cô, vừa mới tới đây đã bỏ mặt cô còn không nói còn tính ở lại? !

An Tâm Á vừa nghĩ tới chuyện Trình Quân Hạo muốn đoạt đi hai đứa bé của cô, lòng cô đau đớn vô cùng.

An Bình An Tĩnh vừa lên lầu, liền hiện lên vẻ mặt quỷ quyết, mặt nhiều chuyện thảo luận, “Không biết cuộc nói chuyện sẽ như thế nào ha? !”

“Có muốn nghe lén hay không.” An Bình hì hì cười một tiếng, An Tĩnh gật đầu yếu ớt tỏ vẻ cam chịu, vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Đêm 13 cũng một khuôn mặt quỷ dị nhìn bọn họ chăm chăm, bọn họ gật đầu một cái, nhất trí là phải mang Đêm 13 đi chỗ khác, thật ra, bọn họ cũng không muốn chuyện riêng tư của cha mẹ mình bị Đêm 13 nghe được quá nhiều, vốn là hấn đã biết quá nhiều rồi.

“Trữ Trữ Lẳng Lẳng.” Đêm 13 buồn bã vô cùng, bất đắc dĩ bị An Bình An Tĩnh kéo đi “Ngủ”. Mẹ nó, hẳn muốn nghe lén a a.

*

“Hai đứa bé là của em.” An Tâm Á rồi rầm một hồi lâu, cuối cùng nói được một câu, muốn nhấn mạnh chuyện này, sợ hai đứa bé bị đoạt đi.

Trình Quân Hạo bình tĩnh mà cười, “Đúng, hai đứa bé đúng là của em, nhưng cũng là của anh.”

“.” An Tâm Á chân mày nhăn lại, hai khuôn mặt nhỏ nhắn cùng với gương mặt anh giống nhau như đúc, phủ nhận thế nào được, cô thực sự rất muốn phủ nhận. Hôm nay bí mật lớn nhất của cô bị phát hiện rồi, cô có chút không nắm chắc.

Trình Quân Hạo nhìn về phía cô, “Về sau ba mẹ con em sẽ ở lại nơi này.”

“.” An Tâm Á im lặng. Cô không muốn ở nơi này, nhưng An Bình An Tĩnh lại muốn, cô cảm thấy như mình bị vứt bỏ vậy, đau lòng.

“Đừng hiểu lầm, bây giờ em đã là nghệ sĩ, ở chỗ khác, nhất định sẽ bị người khác theo dõi, hơn nữa em cũng không muốn Trữ Trữ Lẳng Lẳng lại bị người ta bắt cóc chứ? !” Trình Quân Hạo sợ cô nghĩ sai, không tự chủ được giải thích.

“Đây cũng là bởi vì anh.” An Tâm Á kêu rên.

Trình Quân Hạo ghen hòng, bối rối thật lâu, mới nhịn xuống không muốn cãi lại, An Tâm Á ơi là An Tâm Á, hiện tại rõ ràng là em đuối lý.

“Nói đi.” Trình Quân Hạo nhẫn nại đến cực hạn.

An Tâm Á nhép nhép miệng, đích xác là muốn giả bộ hồ đồ nhưng cuối cùng vẫn phải trở lại chủ đề chính, nhưng cô biết nếu cứ mơ hồ không nói rõ, không giải thích, tên dã thú này không biết sẽ lại nghĩ ra chiêu gì đối phó cô.

“Sự nhẫn nại của anh không còn bao nhiêu nữa đâu, An Tâm Á.” Trình Quân Hạo uy hiếp, “Giải thích một chút chuyện con của anh.” Mặc dù không cần cô chính miệng thừa nhận cũng đã rất rõ ràng rồi, tuy nhiên, cái anh muốn chính là chính miệng cô thừa nhận.

“. Ừ.” An Tâm Á thở dài thừa nhận, nói, “Là con trai của anh.”

Thái độ Trình Quân Hạo lập tức trở nên vui mừng kích động, mặc dù so với sự suy đoán của người nào đó không khác nhau, nhưng bây giờ là mẹ ruột chính miệng thừa nhận hai đứa bé là con trai anh, cái tâm trạng này, thật khó nói lên lời.

“Vậy bảy năm trước.” Trình Quân Hạo kích động, “Đã xảy ra chuyện gì? !”

“À, chuyện rất bình thường.” An Tâm Á không muốn tán gẫu, “Báo chí nói là giả, con người của em anh cũng biết, vì tiền, lên giường của anh, sau khi anh thanh toán tiền sòng phẳng, em ra nước ngoài, mang thai. Như vậy đó.”

“Như vậy thôi? !” Trình Quân Hạo khiếp sợ, tâm tình lạnh mất một nửa, anh cho là giữa bọn họ có cảm tình.

” Tình một đêm.” Trình Quân Hạo xác nhận? !

Sắc mặt An Tâm Á biến đổi một chút, “Xem là như thế đi.” Mẹ nó. Đương nhiên chỉ là chuyện tiền bạc à.

Trình Quân Hạo lặng yên, cô gái này. Nếu nói anh có tin tưởng cô có thể làm ra chuyện này hay không thì anh khó mà không tin, ban đầu, cô cũng không phải là vì tiền, vì muốn nổi tiếng, đã bò lên giường của anh sao? !

Trong lòng có chút không thoải mái.

“Nếu như anh không phát hiện ra hai đứa bé bọn chúng, có phải em vĩnh viễn không nói ra hay không. . . .” Trình Quân Hạo trầm giọng hỏi, đã hơi có chút không vui.

An Tâm Á gạt đầu, lần nữa nhấn mạnh, “Bọn nó là của em, anh không được giành với em.”

112. Chương 112: Ở Lại

“Bọn nó cũng là của anh, em dấu diếm anh bấy năm trời, anh tuyệt đối không cảm kích, em không cảm thấy em thiếu anh một món nợ sao? !” Trình Quân Hạo giận đến hồ đồ.

An Tâm Á xoay đầu qua, nghiêm túc suy nghĩ một chút, “Đây không tính là lừa gạt, là anh không biết mà thôi, không phải bây giờ anh đã biết rồi sao.”

“Em.” Trình Quân Hạo tức thiếu chút nữa muốn sắc khí mà chết, sự lí sự của người phụ nữ này, anh coi như là đã lãnh giáo đến tận cùng rồi, chuyện này so với chuyện cô chính miệng nói cho anh biết không giống nhau, hoàn toàn khác nhau.

Hiện tại Trình Quân Hạo không biết phải hình dung tâm tình của mình như thế nào nữa, quá phức tạp, bị người phụ nữ này làm cho tức giận muốn ngắt đi.

Đàm phán không có kết quả.

Chỉ là, hai người có cùng một ý nghĩ là giống nhau, không nói cho hai bảo bối biết ban đầu bọn nó được sinh ra là do tình một đêm, chuyện này khó mà chịu nổi, Trình Quân Hạo nghĩ, nếu như ngay từ ban đầu hai đứa bọn chúng đã nghĩ ra cái scandal giả tạo đó thì có nghĩa là trong tâm tưởng hai đứa nó bọn họ trước kia yêu nhau thắm thiết mà sinh hạ chúng nó, như vậy, bọn họ nhất định phải rất yêu nhau, bao gồm cả hiện tại. Đối với lần này, An Tâm Á có chút bồn chồn.

“An Tâm Á.” Trình Quân Hạo bình tĩnh lại, “Anh hiểu rõ em sinh dưỡng hai đứa nó không dễ dàng, nhưng em dấu diếm anh bấy năm, cũng phải thông cảm một chút với tâm tình bấy giờ của anh.”

An Tâm Á buồn bực, “Tâm tình của anh là sao? ! Chẳng phải tâm tình của anh là muốn được lợi? Chẳng phải anh muốn giành lấy tình cảm của chúng nó? Ngoài những thứ còn có cái gì khác sao? !”

Trình Quân Hạo tức muốn điên rồi, anh thật muốn đào ra xem trong đầu người này đang suy nghĩ cái gì? !

Muốn cô hiểu được tâm tình của anh, khả năng mong manh. Một lần nữa Trình Quân Hạo ép buộc mình phải tỉnh táo lại, anh nói: “Anh cũng có thể hiểu được tình cảm của em, chúng nó là của em, cũng là của anh, anh không bao giờ nghĩ đến chuyện cướp đi hai đứa bọn chúng, dĩ nhiên, em cũng không thể một mình độc chiếm.”

An Tâm Á giật mình nhìn thẳng anh, “Cùng hưởng? !” Cô không vui a, vốn hai đứa nó đều là của cô, hiện tại lại nhảy ra thêm anh, cô khó lòng tiếp nhận.

“Dĩ nhiên là cùng hưởng.” Trình Quân Hạo bắt buộc mình nhất định phải tỉnh táo thật tỉnh táo, “Anh đề nghị cả ba người cùng nhau ở chỗ này của anh, như vậy chúng ta cũng dễ dàng chăm sóc hai đứa bé hơn, cũng vì suy nghĩ đến an toàn của hai đứa nó, em không muốn chuyện ngày hôm nay xảy ra lần thứ hai chứ, hơn nữa, Trữ Trữ Lẳng Lẳng coi như là đã đồng ý, bọn họ rất thích nơi này.”

An Tâm Á trầm mặc, trong lòng có chút rối rắm, có lẽ, Trữ Trữ Lẳng Lẳng thích không phải là căn nhà này, mà là người đàn ông này, cha của bọn nó, An Tâm Á đau lòng, cô có thể cho bọn nó tất cả tình thương của người mẹ, nhưng tình thương của người cha cô không mang đến được, cô cứ độc chiếm như vậy có phải quá ích kỷ hay không, có phải nên nghĩ đến tâm tính của hai bảo bối chúng nó một chút.

Cô nghĩ lại những chuyện trước đó, mục đích ban đầu hai bảo bối muốn cô làm việc tại CBD. An Tâm Á cả kinh, tìm lại nhói đau, thì ra là bọn chúng đã sớm biết, không trách được hôm nay.

Một lúc lâu, cô không lên tiếng, trong ánh mắt Trình Quân Hạo là sự mong đợi, An Tâm Á gật đầu một cái, nói: “Cũng tốt, để cho bọn chúng nó tạm thời ở nơi này đi.”

Trình Quân Hạo mừng như điên, đôi mắt bừng sáng, anh hận không được ôm An Tâm Á mà hôn điên cuồng, nhưng anh lại cố gắng ép mình tỉnh táo lại, bởi vì An Tâm Á đang lừa anh, chất vấn anh, “Có thể xin anh giải thích một chút chuyện ngày hôm nay không? !”

Trình Quân Hạo thần sắc nghiêm túc, “Một lời khó nói hết.”

Đã giảm bớt đi rất nhiều mâu thuẫn giữa anh với Trình lão, chỉ một lời thay thế, coi như là giải thích cho An Tâm Á nghe.

An Tâm Á ngẩn ngơ, giật mình nhìn Trình Quân Hạo, không thể tưởng tượng được, trên đời này lại có một người cha như vậy, lại muốn bắt cóc cháu nội để uy hiếp con trai ruột của mình, lại còn thất rất đúng tình hợp lý nữa chứ, như một chuyện đương nhiên vậy.

Mà trong ánh mắt của Trình Quân Hạo là ngọn lửa thù hận trước nay chưa từng thấy, chuyện này nhất định có nguyên nhân gì đó, An Tâm Á nhìn Trình Quân Hạo, đột nhiên có chút đồng tình với anh, giàu sang quyền quý cũng không làm những người đó hài lòng, thậm chí ngay cả tình cha con cũng. Khó có thể duy trì, nó như một món đồ xa xỉ nhất.

“Anh bảo đảm về sau sẽ không dính líu tới Trữ Trữ và Lăng Lăng sao? !” An Tâm Á giọng nói hòa hoãn xuống, không muốn ép anh phải giải thích, “Em không muốn bọn nó bị thương tổn.”

“Anh bảo đảm.” Trình Quân Hạo ánh mắt cùng giọng điệu chắc chắn, thu lại tâm tình thù hận, cả người trở nên bình thản lại, “Anh cũng không cho phép bọn chúng nó bị thương tổn lần nữa.”

Hắn ngồi vào đối diện, ôm bả vai An Tâm Á, An Tâm Á mặt ửng đỏ, trời ạ, không khí này sao lại đột nhiên biến chuyển nhanh như vậy, thật là, cô cùng tên dã thú này cũng có một ngày hài hòa sao? ! Thật là không thể tưởng tượng nổi.

, Có thể là trong lòng cô sự đồng tình chiếm thượng.

Gian tình đang nổi lên bốn phía thì điện thoại của Trình Quân Hạo không thức thời vang lên, anh nhíu nhíu mày, nhìn lướt qua số điện tới, cầm lấy điện thoại, đứng dậy, đi tới ban công nhận điện.

An Tâm Á có chút buồn bực, lại thở phào nhẹ nhõm, cùng Trình Quân Hạo quá mức thân cận, đối với cô mà nói có chút chưa kịp thích ứng a.

“Alo, Khả Nhân.” Trình Quân Hạo giọng của rất nhu hòa.

“Quân Hạo.” Lâm Khả Nhân nũng nịu lại buồn bã hỏi, “Tối nay anh ăn tối với em có được hay không? Lâu lắm rồi anh không đi ăn cùng với em, Khả Khả cũng rất nhớ anh.”

Trình Quân Hạo vừa nghe tới Khả Khả, tâm trở nên mềm mại, “Khả Nhân, thật xin lỗi, ngày mai đi, hôm nay có hội nghị.”

Giọng của Lâm Khả Nhân có một chút vẻ thất vọng, “. Được rồi. Vậy anh về sớm chút.”

“Hôm nay anh rất bận, có thể không trở về ngủ.” Trình Quân Hạo thản nhiên nói, “Cô cùng Khả Khả đi ngủ sớm một chút.”

Trình Quân Hạo cúp điện thoại, đi vào bên trong phòng, Lâm Khả Nhân nghe tiếng ngắt máy trong điện thoại, bàng hoàng chốc lát, không trở về ngủ? ! Lòng của cô nổi lên sự sợ hãi, vì sao? ! Vì sao lại như thế, rõ ràng đã dời qua đây rồi, rõ ràng đã không giống như những lần trước lén lút lén lút nữa rồi, rõ ràng không có Trình lão tới ngăn bọn họ, nhưng tại sao lại càng ngày càng xa cách, cô càng ngày càng không đoán ra suy nghĩ trong tim của anh, không hiểu được tâm tư của anh, mặc dù đã cùng Khả Khả ở tại nơi này, nhưng vì sao càng ngày càng xa? !

Cô một hồi mất hồn cùng sợ hãi. Là cái gì, đã làm cho bọn họ càng lúc càng xa? ! Thật sự rất sợ hãi.

An Tâm Á nhìn anh đi vào, lại một trận khấn trương, cô bất đắc dĩ tìm lại lời nói, “Hơi đói rồi, em đi ra ngoài tìm cái gì ăn, thuận tiện về nhà một chuyến, còn phải về công ty.”

Trình Quân Hạo kéo cô lại, “Phía trên còn có hai đứa con đang ngủ, em tính mắt kẹ bỏ nó sao ? !”

An Tâm Á bối rối.

Trình Quân Hạo bật cười, “Thật không biết làm gì với em, công ty ngày mai hãy đi, ngày mai anh sẽ giải thích với Jack, nhưng đồ đạc bên nhà cũ kia anh sẽ bảo người mang qua đây cho em, rồi trả phòng lại, em không cần phải đi về, về phần ăn uống, anh đã gọi người đến làm xong rồi, hai tên nhóc kia cũng phải ăn cơm thôi.”

113. Chương 113: Hai Tên Nhóc Âm Hiểm

“” An Tâm Á im lặng, chẳng lẽ cô sẽ không có cái cớ nào để né tránh anh sao? Như là? !

Nghĩ nửa ngày, cô thấy vẫn phải chuyển vào, cô chán nản chấp nhận, “Vậy còn anh, chẳng lẽ anh cũng ở đây ? !”

Trình Quân Hạo nhú mày, “Không hoan nghênh anh? Chỗ này là nhà của anh.”

An Tâm Á , nhà là của anh quả thật không sai, nhưng chẳng lẽ anh chỉ có một căn nhà này thôi sao? Người khác nói thô khôn phải có nhiều hang, một người có địa vị như Trình Quân Hạo ít nhất cũng phải có tới chục hang.

“Anh chắc phải còn một cái nhà khác” An Tâm Á kêu rên.

Trình Quân Hạo nhú mày, không nói gì, thôi, dù sao về sau thỉnh thoảng anh cũng sẽ qua chỗ Khả Khả ngủ, bên này thì để ẹ con An Tâm Á ba người ở đi, chỉ là, anh thường xuyên đến là được. Mấu chốt là hiện tại An Tâm Á không hoan nghênh anh, chuyện này làm Trình Quân Hạo có chút ít buồn bực.

Trình Quân Hạo quả nhiên làm việc rất có hiệu suất, một tiếng đồng hồ sau liền có một người phụ nữ qua bên này nấu cơm, quét dọn vệ sinh, anh lại gọi điện thoại, lập tức có người đem đồ của An Tâm Á chuyển tới, còn có cả hợp đồng trả phòng, tốc độ nhanh như sao xẹt này làm An Tâm Á trợn mắt há hốc mồm, chỉ có một chữ, giỏi.

Trình Quân Hạo vung tay phân phó, “Đem đồ của cô ấy dời lên trên lầu đi, ” rồi hướng An Tâm Á nói: “Tự chọn một phòng mà em thích nhất.” An Tâm Á miệng cứng đơ, im lặng không biết nói gì. Cũng không có khách khí, vô lực lên lầu, chọn một phòng hướng về phía hoa viên còn đón được ánh mặt trời, phong cảnh cũng tốt, gian phòng rất lớn, lắp đặt thiết bị rất sang trọng, An Tâm Á có chút không quen.

Cô thở dài một tiếng, đem đồ vật mang vào, chủ yếu là y phục, y phục của hai tên nhóc chiếm đa số. Sắp xếp từng cái một, cũng chỉ có ba cái bọc lớn, đồ thật sự ít đến thương cảm, cũng khó trách bọn họ, mới từ nước ngoài trở về, còn chưa biết có ổn định cuộc sống ở đâu mà.

An Tâm Á một bên thu dọn đồ đạc một bên nghĩ thầm, sao cuối cùng lại lưu lạc tới nơi này, chân chính ăn nhờ ở đậu, không chỉ bí mật bị phát hiện, hơn nữa sau này còn phải ở chỗ này, mất đi nửa giang san, không còn được tự do.

Sự gán bó với hai con cũng phải chia sẻ, thật là một vụ mua bán không có lời, không biết đến cuối cùng là ai chiếm được lợi ích.

Cô cầm hợp đồng trả phòng, suy nghĩ một hồi rồi ném vào thùng rác, mẹ nó, phải phát huy tinh thần AQ, về sau ở chỗ này, không cần trả tiền mượn phòng, còn có bảo mẫu cùng hộ vệ miễn phí, có lời.

o()o An Tâm Á ở nước ngoài lăn lộn nhiều năm như vậy, bản lãnh khác thì không có, chứ bản lĩnh tự an ủi bản thân thì tăng trưởng từng ngày, riết thành thói quen.

Ra khỏi phòng, nhìn lầu hai, cũng không ít phòng, tìm kiếm phòng ngủ hai bảo bối, suy nghĩ một chút An Bình An Tĩnh đều đang ngủ trưa, thôi, chờ lát nữa rồi lên gọi bọn nó.

Xuống lầu, nhưng người dọn đồ tới đã đi rồi, người hầu nữ cũng đã đi, lầu dưới chỉ còn có Trình Quân Hạo.

Trên bàn ăn món ăn bày đầy cả bàn, An Tâm Á nuốt nước miếng ừng ực, giờ mới nhớ từ sáng đến giờ cô vẫn chưa có ăn cơm, cô đói bụng.

Trình Quân Hạo bật cười nhìn chòng chọc cô một hồi, hướng lên lầu hét lớn một tiếng, “Trữ Trữ, Lãng Lãng, ăn cơm.” An Tâm Á đứng hình, trời ạ, cái người đang thô thanh nộ khí này là Trình Quân Hạo sao? !

Giọng điệu này. Làm cô hết sức bất ngờ.

“Ngồi xuống ăn cơm.” Trình Quân Hạo kéo cô ngồi xuống, đưa cho cô một đôi đũa, trong lúc An Tâm Á chưa kịp bình tĩnh lại, Trình Quân Hạo giống như rất cao hứng, “Anh chuẩn bị cho em đồ ăn Trung Quốc, không biết hai bảo bối có thích hay không.”

Trên cầu thang có tiếng bước chân chạy xuống, An Bình An Tĩnh chạy chậm chậm xuống lầu, hít mũi một cái, “Thơm quá, con cũng đói bụng.”

Hai cậu nhóc mới vừa xuất hiện trên đầu cầu thang, ánh mắt Trình Quân Hạo cùng An Tâm Á liền tập trung lên trên người bọn chúng, cho đến khi bọn nó xuống đến nơi, Trình Quân Hạo đưa ổi đĩa một đôi đũa cùng cái muỗng, là dụng cụ dành cho trẻ em dùng, “Ăn cơm trước, đói bụng không.” Giọng nói này tương đối dịu dàng.

An Tâm Á âm thầm run lên, cảm giác vô cùng lạ lẫm, tương đối không thích ứng được.

Đêm 13 ngáp một cái, cũng ngồi xuống, du côn cười lên, “Woa, rất nhiều món ăn ngon nha.”

“Sư phụ ngồi xuống ăn cơm.” An Tĩnh kêu hần. Đêm 13 cũng không khách khí, tùy tiện ngồi xuống, tự mình lấy đôi đũa, bộ dạng tự cấp tự túc, sắc mặt Trình Quân Hạo tối sầm lại, mẹ nó, cả nhà bọn họ đang sum họp ăn cơm với nhau, một người ngoài như hần lại chen ngang vào muốn tính toán chuyện gì? !

Nhất thời, năm người ăn cơm, không nói lời nào, Trình Quân Hạo rốt cuộc không nhịn được hỏi Đêm 13, “Anh tên là Đêm 13? !”

“ Ủ.” Đêm 13 mơ hồ không rõ trả lời một câu, hần đang ăn như hổ đói, rất không có hình tượng, Trình Quân Hạo nhíu nhíu mày, thật là, cái dáng vẻ như quỷ này có thể sẽ dạy hư hai bảo bối hay không, liếc mắt nhìn hai đứa nó, thấy bọn nó coi như văn nhả hữu lễ, Trình Quân Hạo bình tĩnh lại, như cũ nhắm vào Đêm 13, “Siêu trộm Đêm 13 trong truyền thuyết? !”

“Ừ.” Đêm 13 lần nữa đáp một tiếng.

An Tâm Á phát ra một tiếng kêu, nhìn chằm chằm Đêm 13 không nói lời nào. An Bình An Tĩnh tương đối bình tĩnh, coi như không nghe thấy, tiếp tục ăn cơm.

“Trữ Trữ, đây là chuyện gì xảy ra? !” An Tâm Á nhìn chằm chằm An Bình, cô cũng biết, nếu như có chuyện gì, nhất định là do tên nhóc này gây ra. Siêu trộm? ! Siêu trộm? ! Con bà nó.

Biểu tình An Tâm Á cơ hồ muốn ăn thịt người rồi.

An Bình nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, mặt rục rịch, không chỉ có An Tâm Á nhìn vào cậu, ngay cả Trình Quân Hạo cũng nhìn hai cậu nhóc chằm chằm, rất muốn biết quan hệ của bọn họ. Ngay cả Đêm 13 là người trong cuộc bản nhân mặt mày cũng rất hứng thú, vô cùng có hứng thú muốn biết An Bình sẽ giải thích chuyện này thế nào.

Hiển nhiên, An Bình còn có đồng lõa, An Tĩnh khuôn mặt nhỏ nhắn tỏ ra uất ức, “Cái này là lỗi của con, không liên quan tới anh hai.”

“ Con.” An Tâm Á khóe miệng giật giật, hư, ngay cả Lãng Lãng cũng trở nên nguy hiểm rồi.

Trình Quân Hạo neho mắt lại, vũng vàng nhìn chăm chăm cặp sanh đôi, chuyện này căn bản không đơn giản như vậy, đừng nghĩ đưa ra cái cơ tùy tiện mà lừa gạt, huống chi bọn nó đã sớm biết mình là cha của chúng nó, lại đem An Tâm Á đưa tới tận cửa, trong chuyện này, không có ai giúp một tay làm sao có thể? !

Thật ra Trình Quân Hạo âm thầm có thể đoán được suy nghĩ trong lòng của cặp song sinh, thật ra là rất muốn An Tâm Á cùng anh ở bên nhau thôi. Lòng anh, đột nhiên có chút nhói đau, đau lòng việc hai đứa vừa đáng thương mà cũng rất đáng yêu.

An Bình An Tĩnh liếc nhau một cái, trao đổi một ánh mắt, dường như chuyện này có muốn lừa gạt cũng không được, vì vậy, cặp song sinh suy nghĩ một chút, cuối cùng là quyết định nói thật, huống chi về sau muốn thẳng thắn thể hiện bản thân, không cần thiết phải che giấu.

Đêm 13 tiếp tục phấn đấu ở trên bàn cơm, không giải thích.

An Bình An Tĩnh suy nghĩ một chút, liền đem sự thật mười mười nói rõ ràng, An Tâm Á ngây người như phỗng, Trình Quân Hạo khiếp sợ vô cùng, bọn họ đồng thời kinh ngạc mà nhìn chăm chăm hai cậu nhóc.

An Tâm Á cảm thấy tiêu hóa có chút không tốt, hôm nay cô thật sự là lần nữa biết rõ ràng về con trai của mình, về mặt Trình Quân Hạo phức tạp, khó nói lên lời.

114. Chương 114: Đồng Lòng Với Nhau

An Bình không biết làm sao nhìn An Tâm Á có chút không đành lòng, đi qua cọ cọ vào cô nói, “Mẹ, bảo bố biết sai rồi.”

“Đáng chết.” An Tâm Á gõ đầu cậu một cái thật mạnh, giận dữ, “Tên nhóc nguoi rớt cuộc có bao nhiêu tiền? !”

“.” An Bình đỏ mồm hỏi, “Không nhiều lắm.”

“Đã vậy còn không biết chuyện kiếm được tiền phải giao ẹ giữ sao, rồi tính toán trong đầu bán mẹ đến CBD, mà còn dám trưng ra cái bộ dạng giả vờ nghèo khó đáng thương.” An Tâm Á càng nói càng giận, đầu An Bình càng cúi càng thấy, đáng thương cực kỳ.

“Khụ, đừng mắng con.” Trình Quân Hạo xen ngang một câu.

“Cút.” Bị ánh mắt vô tình của hai mẹ làm cho cảm như hén, Trình Quân Hạo muốn rơi nước mắt.

An Tĩnh cũng đi qua cọ cọ làm nũng, cùng An Bình dụ dỗ tận nửa ngày An Tâm Á mới nguôi giận, lần này rốt cuộc cô cũng hiểu rõ, hai tên Tiểu Bạch Thỏ trong nhà mình thật chất là hai con Tiểu Hồ Ly, rất đáng hận, dám dở trò gài bẫy cô, chuyện CBD, rồi còn chuyện không có tiền nữa chứ, An Tâm Á rất buồn bực, đáng chết, sao cô lại sinh ra hai tên nhóc biến thái âm hiểm vậy chứ, nghĩ đến đây mới nhớ đến nguồn gốc di truyền, cô hung hăng trừng mắt liếc Trình Quân Hạo.

Nghĩ đến còn có tên Đem 13 kia làm đồng lõa, cô cũng tức giận trừng mắt liếc Đem 13, Đem 13 tự động ăn thân, cũng có chút khản trương. Phải nói ánh mắt An Tâm Á bây giờ có chút đáng sợ.

Hơn nữa, hiện tại hai bảo bối của cô là hai tên nhóc biến thái âm hiểm nhất, làm thế nào cô cũng không thể chấp nhận nổi, ô ô, hai đứa con nhỏ bé đáng yêu của cô, đã một đi không trở lại nữa rồi.

Quá âm hiểm rồi.

Hai đứa bé nhỏ như vậy lại có thiên phú như vậy, thật sự cô cũng không biết phải nói gì. Nhưng đây cũng là một chuyện tốt, hai đứa con nhỏ mà đầu óc đã rất thông minh, cô cầu còn không được nữa là, chỉ là ngàn vạn đừng làm đường lạc lối là tốt rồi. Muốn trách cũng chỉ có thể trách cái gien di truyền biến thái của cái tên Trình Quân Hạo này, khiến hai đứa bé từ nhỏ đã phát triển theo chiều hướng biến thái.

Một bữa cơm mà ai cũng theo đuổi tâm tư của riêng mình, Đêm 13 không chịu nổi, vừa ăn no bụng liền rời đi, may mà chưa có nói đến chuyện muốn chuyển đến đây ở, nếu không nhất định sẽ nhận một cái lườm mắt giống như vậy rồi sau đó sẽ bị Trình Quân Hạo ột chưởng đánh chết, hơn nữa, hẳn không thích hợp với cách đối đãi căng thẳng này, hẳn là một người thích tự do đi đi về về. Chuyện cứ phải giải thích này nọ, hẳn không thích rất đau đầu.

An Tâm Á ăn không ngon, vào phòng đi tắm giải nhiệt.

Trình Quân Hạo mang theo hai đứa nhóc tới thư phòng, cuối cùng cũng tới lúc cha con nói chuyện với nhau, trong lòng Trình Quân Hạo có chút thấp thỏm, có chút vui mừng, nhìn hai khuôn mặt nhỏ nhắn giống nhau như đúc, anh hi vọng rất nhiều hai đứa bé gọi anh một tiếng cha, nhưng dường như những thiên tài nhi đồng rất khó phục vụ, cũng không dễ bị dụ dỗ, thậm chí ngay cả những mảnh khéo thường dùng với Khả Khả cũng vô ích.

Chỉ những lúc có An Tâm Á, cặp song sinh mới bày biện ra bộ mặt nũng nịu khéo léo, đối với anh thì giống như những người đã trưởng thành đối mặt nói chuyện với nhau, Trình Quân Hạo có một chút mất mát.

“Ông là cha chúng tôi, mẹ thừa nhận chứ? !” An Bình hỏi anh.

“Ừ, mẹ con thừa nhận.” Trình Quân Hạo gật đầu, hai khuôn mặt nhỏ nhắn này làm sao có thể nghiêm nghị đến như vậy? !

An Bình An Tĩnh gật đầu một cái, hai người nắm tay, tựa hồ cũng có chút khấn trương, lần đầu tiên cha con nói chuyện trực tiếp, trường hợp này có hơi lúng túng, Trình Quân Hạo không nói chuyện vòng vo, “Mẹ các con nói rồi, về sau sẽ ở chỗ này, rất thuận tiện, các con về sau. Gọi ta là cha đi, khụ.”

An Bình An Tĩnh không lên tiếng, một hồi lâu mới nói, “Chúng tôi muốn nghe ý kiến của mẹ.”

Trình Quân Hạo lại có chút mất mát, cô gái An Tâm Á này đoán chừng là không muốn hai đứa bé gọi anh là cha đấy.

Chỉ là, cặp song sinh đối với chuyện ở nơi này, cũng không phản đối, giống như cũng nguyện ý thân cận với anh, điều này làm cho Trình Quân Hạo cảm giác có chút an ủi, cứ từ từ đi thôi.

“Chuyện xảy ra hôm nay là chuyện gì? !” An Bình chủ động đặt câu hỏi, “Cha ông giống như có thù oán với ông, đã nhiều lần chơi trò này rồi.” Trên người của cậu toát lên sự tàn nhẫn, Trình Quân Hạo cảm nhận được.

Anh gật đầu một cái, đại khái nói ra những chuyện khúc mắc trong đó, sau lại nói: “Chuyện này, các con đừng nhúng tay vào, để cha xử lý.”

Anh cũng không muốn làm cho hai tay của anh em nó dính máu tanh.

Hai cậu bé tặc tặc cười một tiếng, chuyện không phản kích lại, không phù hợp phong cách của bọn họ, nhưng mà. “Vậy nếu muốn chúng tôi giúp một tay, cứ việc nói.” Hai cậu bé có ý tốt cười một tiếng.

Trình Quân Hạo vui lòng gật đầu, mặc dù không sẽ không có việc đó xảy ra, nhưng cách nói quan tâm anh của hai đứa bé, làm cho anh rất vui sướng.

Đây là cha con bọn họ lần đầu tiên mặt đối mặt nói chuyện, giống như cuộc nói chuyện giữa những người trưởng thành, nhưng lại rất vui vẻ, tâm tình Trình Quân Hạo vui vẻ không thôi, rất thoải mái, nhưng nhìn thời gian không còn sớm nữa, lo lắng bọn chúng có chút mệt mỏi, quan tâm hai đứa nói, “Đi nghỉ ngơi sớm một chút, đến chỗ mẹ các con đi, hôm nay mẹ các con đã bị dọa sợ, buổi tối đi ngủ sớm một chút, buổi tối cha có chuyện phải xử lý.”

An Bình An Tĩnh gật đầu một cái, tự nhiên cũng biết là đi xử lý chuyện gì. Hai cậu nhóc nắm tay khéo léo ra khỏi thư phòng đi đến phòng An Tâm Á.

Sắc mặt Trình Quân Hạo âm trầm xuống, bấm số điện thoại của Con Muỗi, “Tìm được Ôn Tâm chưa? Người đàn bà này, ta nhất định không tha cho cô ta.”

“Đang tìm, anh hai.” Giọng nói Con Muỗi cũng không dễ chịu gì, có vẻ rất tức giận.

“Chuyện gì xảy ra? !” Trình Quân Hạo nghe trong điện thoại phía bên kia có tiếng mắng chửi ầm ĩ, gầm nhẹ.

“Lão già đang mắng người.” Con Muỗi không nhận được nói: “Anh hai muốn qua đây thăm vấn sao? !”

“Ta lập tức qua đó.” Lửa giận của Trình Quân Hạo bốc lên cao, “Cái lão già này, thật muốn đánh gãy một chân của lão.”

Cắt đứt điện thoại, Trình Quân Hạo phân công người bảo vệ tốt biệt thự, anh mới lên xe chạy đi.

Nghe ngoài cửa sổ tiếng xe hơi rời đi, hai cậu nhóc bèn nhìn nhau cười, bọn họ không phản kích, chẳng giống bình thường chút nào, vậy thì chán chết.

Chạy vào phòng của An Tâm Á, chạy thẳng tới phòng tắm, nhảy vào trong bồn tắm, “Mẹ, con muốn cùng tắm với mẹ.”

“Cái gì.” An Tâm Á nằm trong bồn tắm, gõ đầu mỗi đứa một cái, “Bây giờ mới biết còn có một người mẹ là ta đây sao, sao không tiếp tục cầu kết với cha của các người đi? Nói, các người lúc nào thì đã cầu kết với cha các người hả? !”

“Mẹ, mẹ ghen.” An Bình chọc phá cô.

An Tâm Á lửa lửa giận lên cao, phịch một tiếng muốn xông tới đánh cậu, nhất thời trong bồn tắm bọt nước văng khắp nơi.

An Tĩnh trầm lặng nói: “Mẹ, phòng tắm này thật to, bồn tắm cũng thật lớn, sau này bốn người cùng nhau tắm rửa cũng được.” Giọng điệu này làm lòng người ta có chút chua xót vô cùng.

An Tâm Á ngây ngẩn cả người, thật lâu, mới kiềm nén nước mắt, ôm lấy Lăng Lăng, “Tiểu tử thú vị, ăn cây táo rào cây sung, mới cho có một cái bồn tắm lớn đã bị hấn ta mua chuộc rồi. thật là.”

Hình như cô cũng chưa bao giờ có được một cái bồn tắm lớn như vậy cho hai đứa nó, hay một căn phòng lớn như vậy, lòng có chút chua xót.

An Bình An Tĩnh cọ cọ trong ngực cô, “Mẹ, chúng con thích ông ấy, càng thích mẹ hơn, mẹ không cần ghen tỵ à, ông ấy không thể nào giành được tình yêu của chúng con với mẹ.”

115. Chương 115: Mối Thù Khó Quên

Đột nhiên An Tâm Á không kiềm được mà rơi nước mắt, hôn khắp mặt hai đứa con yêu thương của mình, “Mẹ biết.”

Cô biết anh ta không thể tranh giành được với tình cảm thân thiết của mẹ con họ suốt bảy năm qua, nhưng cô cũng biết, trong lòng của bọn chúng vẫn có cảm giác không hoàn chỉnh, vẫn hi vọng có tình thương của người cha. An Tâm Á cũng không thể nào tàn nhẫn chia rẽ bọn họ được.

Có lẽ, ở lại đây cũng không sao.

Trong lúc nhất thời, trong phòng tắm tình cảm cực kỳ ảm áp, bọt xà phòng đầy khắp phòng, rất đẹp. . . .

*

Khi An Tâm Á ngủ, An Bình An Tĩnh mới chạy đến một gian phòng khác, mở máy vi tính ra, nói chuyện với Đêm 13.

An Bình: Có ở đó không? ! Ra ngoài.

Đêm 13: Gọi một tiếng sư phụ, bảo bồi thân yêu.

An Bình: Ta nói, thù này không báo không phải là quân tử, ta muốn báo thù.

Đêm 13: , cha cậu không phải đã bắt được lão cha đó rồi sao? ! Lại nói, hiện nay thế lực của cha cậu vẫn vô cùng mạnh mẽ, dĩ nhiên so với người sư phụ như ta còn mạnh hơn nữa kìa.

An Bình: cút.

Đêm 13: (muốn khóc).

An Bình âm hiểm cười một tiếng: không phải còn có một người phụ nữ vẫn chưa giải quyết đó sao, ta phiền lắm, nhìn mấy tin tức mà muốn nổi giận.

Đêm 13 bày tỏ : Hôm nay ta cũng thấy tin tức.

An Bình: Ta muốn mua một chân của ả ta, làm cho ả ta từ này về sau không còn có khả năng uy hiếp mẹ ta nữa.

Đêm 13: Chết tiệt, Trữ Trữ, cậu càng ngày càng không còn thuần khiết nữa rồi, cậu ra giá bao nhiêu? ! Lại nói, phải tìm tới một sát thủ hạng nhất chỉ để giải quyết một cô nàng Ôn Tâm có thể quá lãng phí hay không? !

An Bình: không lãng phí, ta muốn ả ta cả đời không quên, sống không bằng chết, ta chi ra một triệu, đây chắc đủ mời được Bộ Phi Yên. (1 Nhân dân tệ - 1 CNY = 3400 VND, 1 tr CNY = 3 tỷ 400 triệu VND, má ơi giàu muốn té ghế =.=!)

Đêm 13 da gà rớt đầy đất, mẹ nó, tên nhóc này nếu có một ngày muốn đối địch với người sư phụ như hần, vậy hần không phải sẽ gặp phải bi kịch của cuộc đời rồi. Sao mà hại thần kinh quá.

Đêm 13: Được rồi, ta giúp cậu liên lạc. Chết tiệt, tên nhóc nhà người thật có tiền.

Cảm giác thấy một triệu mời sát thủ hạng nhất Bộ Phi Yên quá là lãng phí.

An Bình cười một tiếng, híp mắt liếc nhìn Lăng Lăng ở một bên gần như ngủ gật, tắt Computer, ôm cậu cùng đi ngủ.

Nhìn tấm hình chân dung xong, Đêm 13 mới mở ra hộp thoại của một người khác: có nhiệm vụ rồi, ra ngoài.

(bảo bồi thân yêu muốn báo thù, lại có kim bài miễn tử càng không sợ sảy ra chuyện gì, hắc hắc. . .)

Bộ Phi Yên: nhiệm vụ gì? ! Ta đang trong kỳ nghỉ dưỡng và hồi phục sức khỏe mà.

Đêm 13 giận: Là Trữ Trữ yêu cầu, một triệu mua một chân của một người phụ nữ.

Bộ Phi Yên mừng rỡ đứng lên: thật sao, là cậu bé đó, là cậu bé thần đồng sáu tuổi đó, ta không muốn tiền, ta chỉ muốn gặp mặt cậu bé đó một lần, hôn nó một cái.

Đêm 13: Tên biến thái.

Bộ Phi Yên yên lặng mà cười, xem ra cần phải đến thành phố A tham quan vui chơi một lần rồi.

Cặp song sinh muốn phản kích, có thù oán không báo, thật không phù hợp với phong cách làm việc của bọn họ, An Bình yên lặng suy nghĩ, nắm chặt tay nhỏ bé của An Tĩnh, hai anh em bọn họ từ nhỏ đã tương thân tương ái, trải qua chuyện sống chết trước mắt, không thể không đề cao cảnh giác, nếu không, ngộ nhỡ. . . .
. . . Mẹ cùng Lăng Lăng cũng sẽ rất lo lắng, cậu cũng sẽ cực kỳ lo lắng và khó chịu, không bằng trước tiên giải quyết những thứ phiền toái không cần thiết này.

Còn có cái tên Bang chủ Hồ Bang đó nữa.

An Bình híp một cái mắt, lần sau tốt nhất khôn ngoan thì đừng chọc tới cậu, nếu không nhất định sẽ giết hần. Chỉ là hiện tại, thế lực của hần cũng không thể khinh thường thôi, hần ta nếu dám động đến cậu lần nữa, lại mang đến phiền toái cho Trình Quân Hạo thì tuyệt đối không để yên, trước tiên giải quyết ả Ôn Tâm đáng chết đã làm mấy hành động lén lút khiến người ta tức giận này đã.

*

Lúc Trình Quân Hạo xuất hiện tại Ứng Môn, các anh em Ứng Môn đã từ bến tàu trở về rồi, súng ống đạn dược đã thuận lợi xuất cảng, không có sơ xuất. Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, kể từ hôm nay Hồ Bang có hành động dòm ngó muốn chiếm lĩnh vực này, anh liền đề cao cảnh giác, chỉ sợ bên kia còn có chiêu thứ hai, chỉ là, may mắn Đêm 13 đã làm nổ hang ổ của Phó Vũ Hoàng làm hắn bị một trận rối loạn, cũng không có thời gian dư thừa để ý đến anh, chuyện này làm Trình Quân Hạo rất đắc ý.

Chỉ là cái tên Phó Vũ Hoàng này, hắn vẫn còn chưa từ bỏ ý định, dã tâm của người này, không thể khinh thường, so về thế lực hiện tại ở thành phố A, gần như anh với hắn ta thế lực ngang nhau.

Cho dù hiện tại bình an vô sự, không có nghĩa là về sau Phó Vũ Hoàng không động lòng riêng, chỉ sợ.., trong lòng Trình Quân Hạo vừa nghĩ ngợi vừa đi vào Ứng Môn.

Con Muối ra đón, “Bến tàu vô sự, các anh em cũng an toàn.”

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, trực tiếp thẳng hướng địa lao đi lên, sắc mặt dần dần âm trầm.

Con Muối không lên tiếng, vào đến trong lao, nghe tiếng Trình lão mắng, hắn tức giận mắng to ngiệt chừng thì Con Muối mới cau mày nói: “Vẫn mắng đến bây giờ, mẹ nó, thật muốn cắt đầu lưỡi hắn.”

Sao có thể có nhiều hơi sức như vậy? ! Con Muối cũng khiếp sợ.

Trình lão vừa nhìn thấy Trình Quân Hạo tới, vọt tới đứng ở trước cửa sắt, “Mày là một thằng con bất hiếu, ngiệt chừng đáng chết, tao là cha mày, thả tao ra ngoài.”

Mặt hắn đỏ lên, giận không kềm được.

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, “Lúc này mới nói tới tính cha con giữa hai chúng ta, có thấy quá muộn rồi hay không? !”

Trình lão nhìn vào đôi mắt âm trầm của anh, trong đôi mắt cũng chỉ có tầng sương lạnh lẽo dày đặc .

Trình Quân Hoa vẫn như cũ vì được tiêm ma túy vào, mà nằm ở sát vách trong lồng sắt mà kêu rên, khuôn mặt Trình lão vẫn tỉnh táo như cũ, hai người nhìn nhau. Trình lão cắn răng, “Không nghĩ tới vậy cánh bây giờ của mày lại cứng như vậy rồi.”

Ứng Môn bây giờ là Đệ Nhất Bang phái, CBD còn là công ty đứng đầu Quốc Nội, lợi thế trên tay nó càng ngày càng nhiều, còn có người đàn ông kia, thế nhưng lại biến hóa vô thường, làm sao nó lại có nhiều kỳ nhân dị sĩ ở bên cạnh như vậy chứ? !

Trình lão tâm cơ nặng nề, nhìn chăm chú anh, mặt ngăm đầy thù hận.

“Vậy cũng phải cảm tạ ơn vun trồng của ông, người cha tốt của tôi.” Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, anh không thể tha thứ cho chuyện ông ta bắt cóc ba đứa con trai của anh. Không thể tha thứ.

Trình lão cắn răng nghiêng lợi, là sơ sót của lão, lại để cho nó có thể ẩn mình bồi dưỡng được nhiều thế lực có thể đối đầu với lão như vậy, thật là đáng chết. Trình lão hối hận không thôi, cắn răng nói, “Đáng lẽ khi mày còn bé tao nên giết chết mày.”

Trình Quân Hạo trên trán hiện lên gân xanh, “Ông bây giờ. Ở trong lao, có cách sao? Hừ, tôi không muốn một đao tiện nghi giết chết ông đâu, tôi muốn giữ lại mạng của ông, để ông từ từ nhìn Trình Quân Hoa bị giày vò đến chết.”

Con Muối đem Trình Quân Hoa ra ngoài, hắn ngã nhào trên đất, không bò dậy nổi, ý chí mơ hồ, “Thuốc, ta muốn thuốc. Ô.”

Trình Quân Hạo âm trầm nở nụ cười, “Người cha tốt, ông xem.”

Con Muối sai người tiêm thuốc cho hắn, Trình Quân Hoa càng thêm lâng lâng, cả người cứ mơ màng chìm đắm trong ảo tưởng.

Trình lão thủy chung nhắm mắt, mím môi thật chặt, sắc mặt tái xanh, không nhìn, nhưng nỗi thống khổ của lão, Trình Quân Hạo thấy được, nhưng anh chưa thấy đủ, không hài lòng, nhưng khổ sở anh đã phải chịu trước đây đâu chỉ có bấy nhiêu là đủ.

116. Chương 116: Một Nhà Bốn Người

Biểu tình của Trình lão làm cho những người ở đó rất bức bối, Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, “Tôi hỏi ông một lần cuối cùng, lần trước lợi dụng Lâm Khả Nhân, trộm tài liệu từ chỗ của tôi, ông đã giao cho ai? Người đứng phía sau rốt cuộc là ai? !”

“Mày sợ sao? ! Quân Hạo, mày cũng có lúc biết sợ?” Trình lão cười ha ha, “Giao cho người nên giao, Quân Hạo, mày đừng cho là mày lông cánh cứng cáp rồi thì muốn làm gì thì làm, mày ở vị trí càng cao, càng có nhiều người muốn kéo mày xuống, mà mày lại có rất nhiều nhược điểm rất dễ bị khống chế, khả năng mày thua không phải là rất cao sao? Đàn bà của mày, ba đứa con trai của mày, Quân Hạo, mày càng nặng tình, khả năng thua cuộc lại càng nhiều hơn. Ha ha, Trình Quân Hạo, rồi cuối cùng có một ngày, mày sẽ nếm được loại tư vị này.”

“Ông im miệng.” Trình Quân Hạo sát khi bùng bùng, vừa nhắc tới ba bảo bối, anh liền tức giận vô cùng, “Hiện tại người nên khóc là ông mới đúng, ông sẽ ngay lập tức được nếm cái loại mùi vị này, Con Muối, phế một chân của ông ta cho ta, để xem ông ta còn có mạnh miệng được hay không.”

Con Muối đã sớm không nhịn được, cắn răng, mở cửa nhà lao, bắt lấy Trình lão nhanh chóng một đao chặt đứt chân trái của lão ta, thủ đoạn tàn nhẫn, sức mạnh kinh người.

“A.” Trình lão phát ra một tiếng kêu thảm thiết, khuôn mặt dữ tợn, nhưng vẫn cười như cũ, cười nhạo, “Mày sợ, ... Trình Quân Hạo, bây giờ mày sợ rồi sao, ha ha, bởi vì mày sợ mất đi, giống như sợ mất đi mẹ mày vậy, mày sẽ mất tất cả tất cả.”

“Ông im miệng cho tôi.” Rốt cuộc Trình Quân Hạo kiềm chế không được, âm ngoan quăng lão ta một cái tát, “Cái lão già đáng chết này, ông không xứng nhắc đến mẹ tôi.”

“Ha ha.” Sắc mặt Trình lão cũng đã tái nhợt, nhưng vẫn như cũ cắn răng không chịu khuất phục nói ra thông tin.

“Ông còn không nói? ! Có phải đưa cho Phó Vũ Hoàng hay không? ! Nói.” Trình Quân Hạo đe dọa nhìn lão ta.

Trình lão vẫn không chịu mở miệng, một đôi mắt tuy đã hỗn loạn, nhưng vẫn nhìn anh khiêu khích giấu cợt, giống như đang nói..., một người mà mày không bao giờ biết được.

“Tốt, ông không nói phải không? !” Sắc mặt Trình Quân Hạo lạnh đi, “Hành hạ Trình Quân Hoa cho ta, lão gia, để tôi xem khi ông tận mắt nhìn thấy đứa con trai yêu quý của mình bị sự cứng đầu của ông hành hạ ông sẽ cảm thấy như thế nào.”

Về mặt Trình lão lộ ra vẻ thống khổ, chỉ biết cắn chặt răng, không mở miệng.

Về mặt nhếch nhác, thần sắc kiên định, làm Trình Quân Hạo càng thêm khó chịu, sự thù hận càng tăng thêm, “Tìm mười người tới đây cho ta, ta muốn lão ta nhìn tận mắt.”

Trình Quân Hoa ý thức mơ hồ, lúc này đang chìm đắm trong thế giới huyền ảo do tác dụng của thuốc, mặt căn bản không chút thay đổi, thậm chí không cảm nhận được sự thống khổ, động tác ra vào thành thạo, một màn này đập vào mắt Trình lão, lại có vẻ thống khổ không chịu nổi, tận mắt nhìn con trai lão ta bị đàn ông cưỡng hiếp.

Tinh thần cũng như thể xác của Trình lão gần như đã không còn chịu đựng nổi nữa, nhưng lão biết cho dù nói ra, cũng vô ích, Trình Quân Hạo vẫn như cũ sẽ không bỏ qua cho cha con bọn họ.

Trình lão về mặt âm lãnh đáng sợ nhìn chằm chằm Trình Quân Hạo, cắn răng khạc ra, “Một ngày nào đó, tất cả những chuyện này, cũng sẽ có lúc xảy ra với những người bên cạnh mày.”

“Còn cứng miệng.” Con Muối kéo lão ra, “Có khai hay không? !”

Trình Quân Hạo đột nhiên cảm thấy trong dạ dày không thoải mái, anh nghĩ đến hai đứa con sinh đôi của mình, có chút ảm áp, đứng lên, tư thế vẫn ưu nhã như cũ, “Tiếp tục, chó giết chết, ta muốn từ từ bức cho tới khi khai ra, cũng không tin lão không nói.”

Con Muối gật đầu một cái, tiếp tục một màn này.

Trình Quân Hạo quay người đi ra ngoài, cả người hít thở không khí trong lành, liền thở phào nhẹ nhõm.

Thù mới hận cũ, trong địa lao chật hẹp đó, càng hiện lên rất rõ ràng, làm cho cả người khó chịu, ra ngoài này rồi cũng cảm thấy thoải mái hơn, hoặc nói đúng hơn là do anh nghĩ đến hai đứa con sinh đôi của mình mà cảm thấy dịu lại rất nhiều.

Đây là thu hoạch quan trọng nhất mà anh có được. Nhưng đứa con trai của anh.

Đột nhiên Trình Quân Hạo cảm giác mình rất yên bình, có nơi để trở về, An Bình An Tĩnh tuyệt đối không nghĩ tới, bọn họ khiến anh có cảm giác an ủi vô tận.

*

Khi An Tâm Á tỉnh lại, nghiêng đầu liền nhìn thấy Trình Quân Hạo ngủ bên cạnh mình, cô khó chịu hung hăng thầm mắng, “Tên khốn kiếp nhà anh, anh vào đây khi nào? !” Cô không chút khách khí một cước đạp anh xuống giường.

Trình Quân Hạo hai mắt sưng vù, vì không có phòng bị, thật sự bị đá xuống giường.

Trình Quân Hạo phát giận, đưa tay kéo chân của cô, một tay nắm lấy cô cũng kéo xuống, An Tâm Á kêu khê một tiếng té trên mặt thảm lông dê, một con sói liền công khai áp lên trên người cô.

“Em lại không ngoan.” Trình Quân Hạo lầu bầu, “Nếu đá anh xuống, vậy chúng ta cùng nhau ngủ trên đất.”

An Tâm Á kinh hãi, sắc mặt thẹn thùng đỏ bừng, “Cái đồ mặt dày.”

Trình Quân Hạo im lặng, đào đào lỗ tai, “Thật là, đã ngủ không được, còn bị em đánh thức.” Anh dựng người ngồi dậy, ngáp một cái.

An Tâm Á bối rối, không nhớ nổi tối hôm qua anh vào đây lúc nào, mẹ nó, cứ tiếp tục như vậy, anh chẳng phải là. Cô sẽ bị thua thiệt lớn. Đang rối rắm với suy nghĩ trong đầu, An Tâm Á liền phát hiện ánh mắt của anh thẳng tắp nhìn chằm chằm ngực của mình, cô theo bản năng cúi đầu xem xét, bà nội nó, nút áo ngay chỗ ngực của cô đã bị mở ra hết rồi, lộ ra một mảnh phong cảnh tươi mát.

“A a.” An Tâm Á thất kinh, nhảy dựng lên, vọt vào phòng vệ sinh. Cái tên háo sắc này, tối hôm qua. Đối với cô. Chỉ cần nghĩ đến chuyện anh ta sờ soạng mình mấy trăm lần, cả người An Tâm Á liền nổi hết cả da gà, cô vỗ đầu của mình, thầm tự nói, “Ngủ như heo, cũng không biết tỉnh, a a, tức chết mất thôi.”

Trình Quân Hạo phát ra tiếng cười trầm thấp, lôi khăn tắm, mặc quần áo, về phòng rửa tay rửa mặt, An Tâm Á đã mặc đồ, rửa mặt xong xuôi, đỏ mặt chạy ra khỏi phòng, gọi hai bảo bối ngủ giống như tiểu trư thức dậy, bữa ăn sáng đã có người sớm nấu xong, bốn người đồng loạt ngồi vào bàn ăn ăn điểm tâm, cảnh tượng này rất hài hòa.

An Tĩnh quét mắt qua hai người, kỳ quái hỏi, “Ah? Mẹ, tối hôm qua không phải là mẹ ngủ một người ư, thế nào ông ta cũng ở đây? !”

An Tâm Á .

Ánh mắt Trình Quân Hạo sắc bén nhìn An Tĩnh, hồ nghiêm mặt, “Cái gì mà ông ta? Phải gọi là cha.”

An Tĩnh nín miệng, làm mặt quỷ, không để ý tới anh, Trình Quân Hạo nổi đóa.

“Trình nhị thiếu.” An Bình nói chuyện, “Tôi thấy nơi này cách vườn trẻ của chúng ta xa như vậy, ai sẽ đưa chúng tôi đi học? !”

Trình nhị thiếu? !

Trình Quân Hạo phát ra một tiếng thể hiện sự khó chịu, thầm kêu một tiếng mẹ nó, tức giận, “Ta đưa.”

“Nha.” An Bình vẫn vô cùng lạnh nhạt như cũ, nhìn biểu hiện khó chịu của Trình Quân Hạo, giống như nếu cậu không chịu gọi anh một tiếng cha thì uy tín của một người làm cha như anh không còn tồn tại không bằng? !

An Tâm Á có thù tất báo, hướng Trình Quân Hạo lắc đầu đắc ý, Trình Quân Hạo hận, phủi phủi tay phải ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô sáp lại, “Em đó, em cũng tính giúp nó một tay, làm cho anh tức chết có phải hay không? !”

Nhéo má An Tâm Á một cái khiến cho nó đỏ ầu, dù sao cũng đang ở trước mặt hai đứa bé, làm ra nhưng hành động giống như liếc mắt đưa tình, thật khó chịu.

An Bình An Tĩnh cuối đầu cười trộm, không nhìn An Tâm Á.

“Lên xe, trước tiên cha đưa con đi nhà trẻ.” Trình Quân Hạo lôi kéo An Tâm Á vào ghế trước, hai cậu nhóc kia tự động chui vào chỗ ngồi phía sau xe, Trình Quân Hạo tự mình lái xe, một mặt nói với An Bình An Tĩnh: “Nếu như ở vườn trẻ mới có nguy hiểm gì, nói cho người mà cha phân phó ở nơi đó, hoặc là gọi điện thoại cho cha, biết không? !”

An Bình bĩu môi, “Chờ ông tới cũng muộn rồi, không bằng trông cậy vào bản thân, còn có Đêm 13 nữa”

Sắc mặt Trình Quân Hạo trầm xuống, “Chuyện này cũng không thể nói giỡn, về sau nhất định phải chú ý an toàn.”

“Biết.” An Bình mặc dù bĩu môi, nhưng khóe miệng khẽ mỉm cười mơ hồ.

Trình Quân Hạo bắt đắc dĩ , với những đứa trẻ không bình thường như vậy mà nói thật khó đối phó mà, trong rối rắm.

Xuống xe, đưa hai bảo bối vào vườn trẻ, Trình Quân Hạo mới mang An Tâm Á lên xe, chuẩn bị tới công ty.

“Cha, là cha.” Trình Khả Khả ngồi ở phía sau xe vui mừng nói, Lâm Khả Nhân kéo cậu, giật mình nhìn chiếc xe ngoài cửa sổ xe, Quân Hạo tới, Quân Hạo.

Trời ơi, cô gái kia, còn có hai đứa bé kia, chuyện gì xảy ra? !

Lâm Khả Nhân vừa sợ lại vừa kinh ngạc, cả người chìm ở trong sự ngỡ ngàng, là thật, thật sự là con của anh ta ư, mấy ngày nay Quân Hạo một mực tránh mặt cô, tự hỏi có phải mấy ngày nay xảy ra chuyện gì hay không. Nhất định là anh đã biết rồi, cô cũng biết hai khuôn mặt này căn bản là từ một người mà thôi.

Xe của Trình Quân Hạo như một làn khói lái ra khỏi vườn trẻ.

Lâm Khả Nhân cả người vẫn chìm trong chấn kinh như cũ, ngỡ ngàng nhìn ngoài cửa sổ.

“Mẹ, mẹ làm con đau rồi.” Trình Khả Khả cau mày, đáng thương kéo kéo tay áo Lâm Khả Nhân.

Lâm Khả Nhân phản ứng, vội vàng hỏi, “Có sao hay không? Khả Khả.”

“Con không sao.” Trình Khả Khả cầm cánh tay của mình, nghi ngờ nói: “Mẹ, mới vừa rồi là cha. Tại sao mẹ không gọi cha? !”

Lâm Khả Nhân buồn bã cười một tiếng, “Ngoan, con trai ngoan, chuyện ngày hôm nay đừng nói với cha nha, đi học thôi.”

“Dạ.” Trình Khả Khả mặc dù nghi ngờ, nhưng vẫn đáp ứng, từ chỗ ngồi sau xe nhảy xuống, vào vườn trẻ. Đi vào, liền kêu An Bình An Tĩnh.

Lâm Khả Nhân nhìn bọn họ nói chuyện một hồi cực kỳ cao hứng từ từ đi vào, cô mới xoay đầu đi, mất hồn.

Lâm Khả Nhân rũ thấp đôi mắt, mặt không chút thay đổi.

Tài xế nghi ngờ, thấy cô ta nửa ngày không lên tiếng, hỏi cô, “Phu nhân, về biệt thự chứ? !”

“Không.” Lâm Khả Nhân trầm ngâm nói thật thấp: “Đi công ty bách hóa trước tôi muốn đi dạo một vòng, rồi đến CBD gặp Quân Hạo một chút, tôi muốn ăn cơm trưa với anh ấy.”

“Dạ.” Tài xế vội vàng đáp, đạp cần ga, rời khỏi vườn trẻ Song Tinh.

Lâm Khả Nhân thoáng khổ trầm ngâm, Quân Hạo, người phụ nữ đặc biệt của anh.

Bên ngoài vườn trẻ Song Tinh, là người do Trình Quân Hạo bố trí đang giám sát, hai lần xảy ra chuyện lớn như vậy, bọn họ cực kỳ đề cao cảnh giác, hai lần đó là bởi vì sơ sót, nếu lại xảy ra một lần nữa, bọn họ chỉ có thể lấy cái chết để tạ tội thôi.

Lần này, anh hai cũng không trừng phạt bọn họ, bọn họ cũng rất đau lòng, trong lòng cảm tạ, quyết định lấy cái chết bảo vệ ba vị tiểu thiếu gia.

117. Chương 117: Hai Người Là Những Kẻ Tội Muộn

An Tâm Á theo Trình Quân Hạo đi vào CBD một lúc, sự phiền muộn trong lòng An Tâm Á liền bắt đầu dâng lên, biết là mọi người rất hay nhìn chăm chú cô dù là không có chuyện gì, cô đã quen với nó, nhưng mà, hiện tại hình như ánh mắt nhìn chăm chú dường như tăng lên không ít thì phải? ! Mất chút có phải là do ngày hôm qua cô trốn việc hay không? !

Rất muốn nhắm mắt xông thẳng vào CBD, trực tiếp đi thẳng lên lầu mười hai, nhưng Trình Quân Hạo vẫn rất tự nhiên thoải mái ôm bả vai cô, cười híp mắt, “Em sợ ở đây sao? Sợ cái gì? !”

An Tâm Á liếc mắt, nếu anh không cố gắng muốn có được câu trả lời của cô, nếu không chọc người xung quanh nhìn chăm chú vào họ, thì cô sẽ hơn hết sức cảm kích anh. Cô cũng lười nói nhảm với anh, đến lầu mười hai liền hướng phòng quay phim chạy một mạch, Trình Quân Hạo cũng không tỏ ra lo lắng thông thả đi theo, vẻ mặt rất đặc chí.

An Tâm Á mới vừa vào phòng quay phim, giọng nói của Jack liền vang lên, “Mẹ nó, An Tâm Á, cô còn biết đi làm sao? Ngày hôm qua đi đâu chơi mà biến mất dạng, sao cô không mất tích luôn đi? ! Cô có biết bởi vì cô mà đã làm trễ nãi bao nhiêu công việc hay không? Cô có biết thời gian của tôi là rất quý giá hay không, tôi đã nói với cô nếu còn xảy ra chuyện tới trễ tôi sẽ ngay lập tức đổi người rồi mà.”

Giọng nói rất lớn, anh ta càng lớn tiếng, An Tâm Á càng đỏ mặt, thật muốn đào một cái hố mà trốn, hiện tại có giải thích cũng là dư thừa, không giải thích thì lại càng bối rối, cái này. Làm thế nào cho ổn đây? !

Phó Vũ Hằng mở lời, nhỏ giọng khuyên can nói: “Đạo diễn, tôi thấy Tâm Á lần này là lần đầu tiên đi trễ, hay là bỏ qua cho cô ấy một lần đi, tôi nghĩ cô ấy cũng không phải là cố ý.”

Jack trừng anh, “Anh cũng thật có lòng tốt giúp cô ấy nói chuyện ha, hai người chính là những người duy nhất từng tới trễ, tôi thấy cả hai người đều cho đổi người khác là tốt nhất, chết tiệt.”

Phó Vũ Hằng nhép nhép miệng, muốn giải thích, An Tâm Á kéo kéo chéo áo của anh, ý bảo anh không nên nói nữa, lúc này mà giải thích không phải thêm dầu vào lửa sao, Phó Vũ Hằng thở dài, bắt đầu đi thấp đầu, haiz, bị kịch.

Hỏa khí của Jack lớn siêu cấp, anh ta nhìn chăm chăm An Tâm Á, biểu tình kia chính là muốn chờ chính cô phải tự mình giác ngộ tự mình tới nhận lỗi lầm, nhưng An Tâm Á chính là không nói lời nào, trên thực tế cũng không biết nói thế nào để giải thích cho thỏa đáng.

Mà Jack đã có chút thất vọng rồi, anh vốn rất coi trọng An Tâm Á, nhìn thấy cô như thế, khó tránh khỏi có chút nản lòng thoái chí, hừ lạnh một tiếng, “Ngay cả lời xin lỗi cũng không nói, thật là kiêu ngạo đó, còn chưa có thành danh đâu, cứ như vậy thì, hừ.”

“Xin lỗi đạo diễn, tôi không phải cố ý, lần sau sẽ không như vậy nữa.” An Tâm Á cúi gầm đầu, có chút uất ức. Không phải cô không muốn xin lỗi mà là cô sợ lại đổ thêm dầu vào lửa a.

Hiển nhiên Jack không có hết giận, không để ý tới cô, mặt âm trầm phân phó mọi người đi làm việc.

An Tâm Á len lén thở dài một hơi, ai, về sau chắc chắn sẽ phải nếm mùi đau khổ, tên Jack này lúc trước vốn là đối xử với cô có tốt một chút, còn bây giờ, cô thật là biến khéo thành vụng rồi, đều do cái tên họ Trình, bực bội.

Trình Quân Hạo đứng ở một bên cửa nhìn một hồi, khẽ nở một nụ cười, nha đầu chết tiệt, không chừng hiện tại trong lòng là đang oán thầm anh, nên cho cô nếm chút mùi vị đau khổ.

Nhìn cô bị chú chó nhỏ nhà mình mắng một trận, uất ức trong lòng anh được bài trừ không ít, trong lòng có chút sung sướng, chỉ thiếu điều vui đến mở miệng mà hoan hô, anh đi tới, hướng Jack làm ám hiệu, Jack đi theo anh đến ngồi trong phòng làm việc ở lầu cao nhất.

Jack tức giận nhìn anh, “Cậu thật biết cách làm ra chuyện tốt, làm ơn, tớ hiểu rất rõ cô ấy là người đàn bà của cậu, nhưng cũng đừng làm trễ nãi công việc của tớ a, trong công việc, tớ là người phân rõ công tư, bất kể cô ấy có là người phụ nữ của cậu hay không.”

“Tớ hiểu.” Trình Quân Hạo hiểu rất rõ Jack, tên cầm thú này nói đến công việc thì chẳng có tình người chút nào, “Không phải là tớ muốn bênh vực cho cô ấy, nhưng ngày hôm qua quả thật là tớ không đúng, kéo theo cô ấy không có để.”

Jack nhìn chằm chằm anh, hừ lạnh một tiếng, vừa tức giận lại vừa hơi khó hiểu, “Lần sau cũng đừng như vậy, nếu không tớ khó mà làm người, tớ là đến làm việc, không phải đến làm bảo mẫu cho cậu.”

Trình Quân Hạo, bảo mẫu, mẹ nó. Cái từ này, rất bỉ ổi.

Anh nhấp chút cà phê, đem chuyện xảy ra ngày hôm qua kể đại khái một chút, Jack, đôi mắt trừng thật lớn, “Chết tiệt, cậu cùng cô ấy có hai đứa con trai? ! Trời ạ, còn có thiên lý nữa hay không? ! Cô gái này quả thật không đơn giản a, mẹ nó, mẫu bằng tử quý, làm lão bà của cậu, ăn mặc không lo, vì sao cô ấy còn phải quay phim? Bị hư não sao? !”

“.” Trình Quân Hạo im lặng, tên Jack này suy nghĩ chuyển đổi quá nhanh, anh có chút theo không kịp, chuyện này với chuyện kết hôn có nửa xu quan hệ gì chứ? !

Lập tức Jack cảm thấy mắt mặt vô cùng, “Ông trời ơi, cậu để cô ấy làm nữ chính trong phim của tớ không phải giày vò tớ đó sao, nếu cô ấy là lão bà của cậu, tớ cảm thấy rất khó xử trong chuyện giày vò cô ấy.” (Thằng cha này biến thái có thừa ^^!)

Trình Quân Hạo lập tức tiếp lời, “Cứ mặc sức giày vò cô ấy theo mọi cách mà cậu muốn cho tớ, cô gái này, thiếu dạy dỗ.” (Anh này biến thái hơn =)))

Jack lập tức bắt đầu cười híp mắt như một kẻ đáng đánh đòn, mặt tiến sát lại anh, “Giao cho tớ dạy dỗ? !”

Trình Quân Hạo đẩy mặt của anh ra, “Biến, cậu đừng có nghĩ sai, cũng đừng có nghĩ bậy nghĩ bạ.”

“Ô ô.” Jack che gương mặt tuần tú, gào lên, “Cậu khi dễ người tớ.”

“.” Trình Quân Hạo liếc mắt, im lặng lạnh lùng.

Tâm tình của Jack thì lại tốt hơn nhiều, nể tình phần này, anh cũng sẽ không giày vò An Tâm Á quá mức, ít nhất không cần phải lo lắng cô ấy quá mức mệt nhọc, Trình Quân Hạo ngẫm nghĩ một chút, đem Jack đuổi về phòng quay phim, “Biến, trở về quay phim đi, quay không tốt, làm thịt cậu.”

Jack cười hắc hắc không ngừng, “Có Tổng giám đốc phụ nhân ở đây, tớ nhất định quay tốt, sẽ bán rất chạy, tuyệt đối đáng để xem.”

Về mặt này chắc chắn không có ý tốt.

Trong lòng Trình Quân Hạo có chút xao động, Tổng giám đốc phụ nhân? ! Anh mất hồn một chút, đến khi trợ lý Lâm đi vào, anh mới giật mình tỉnh lại.

“Trình tổng, tin tức Ôn Tâm tung ra ngày hôm qua.” Lâm bí thư thận trọng nói, “Làm thế nào giải thích? Đối với công ty rất bất lợi.”

Trình Quân Hạo nhíu nhíu mày, người đàn bà họ Ôn này, nếu tìm được ả ta, nhất định không thể buông tha, “Đi tìm vài người mạo danh, lên trên các diễn đàn lớn ủng hộ An Tâm Á, tung ra một vài tin đồn,

không cần quá rõ ràng là được, tin tức càng nổi thì càng có tác dụng lăng xê, trong giới điện ảnh coi như đã thành công một nửa.”

Anh dừng lại một chút, rồi nói, “Đối với uy tín của người đàn bà Ôn Tâm này những lời đó thì có độ tin cậy bao nhiêu chứ, quân chúng chẳng lẽ không biết, những tin tức tiêu cực về cô ta, đăng càng nhiều càng tốt, cô ta đã là một quân cờ vô dụng rồi, chỉ có cản đường công ty thôi, buông tha cô ta, nhưng cũng không thể để cho cô ta đến công ty giải trí khác để cạnh tranh với CBD, cho nên.”

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, cũng đã đến lúc dọn dẹp ả ta, không chỉ phải Ứng Môn đi xử lý ả, mà còn muốn làm cho hình ảnh của ả ở trong lòng đại chúng trở thành một người bẩn thỉu ghê tởm, tới lúc đó lời ả nói dĩ nhiên sẽ trở thành những lời nói ghê tởm không đáng tin.

Ánh mắt trợ lý Lâm sáng lên, “Tôi hiểu, tôi lập tức đi làm ngay.”

118. Chương 118: Giết Gà Sao Phải Dùng Dao Mổ Trâu

Trình Quân Hạo thở dài một hơi, đối với CBD mà nói, xì căng đan lần này chắc chắn không thoát được, nhưng là. Tình hình này đối với bọn họ rất có ích.

Chỉ trong thời gian một ngày, tin tức đã nhanh chóng lan truyền, người của Trình Quân Hạo, cộng thêm An Bình ra tay, hình tượng An Tâm Á ngay lập tức thuận lợi lên cao, mà những tin tức về Ôn Tâm hôm nay được tuồn ra, trên web có người tung ra rất nhiều hình của cô tay nào là bôi rọ, bôi ngử với các đạo diễn, gồm có đạo diễn Lưu người đỡ đầu đã một tay nâng đỡ cô ta đến với sự nổi tiếng hiện tại.

Trong nhất thời, khán giả vô cùng xôn xao.

Trên web nhất thời bàn luận sôi nổi, ra sức chỉ trích mắng chửi ả ta, không khí vô cùng ngột ngạt, một chiều này của Trình Quân Hạo quả thật đủ độc, đối với một nữ nghệ sĩ mà nói, sợ nhất chính là việc bại lộ những hình ảnh khiêu dâm mất hình tượng loại này, mấy chuyện bôi ngử lên giường.

Sẽ làm cho khán giả vô cùng chán ghét mình, làm cho ngay cả một người nghệ sĩ dù đang rất nổi tiếng cũng rất khó khăn để tiếp tục sinh tồn, họ sẽ rất nhanh chóng bị tẩy chay, quả nhiên, đối với người luôn cố gắng xây dựng hình ảnh Nữ Nghệ Sĩ vừa xinh đẹp cùng rất có tài, thuộc phái thực lực như Ôn Tâm, không có ngờ tới cuối cùng cũng xảy ra loại chuyện như vậy, trong lúc nhất thời quần chúng khó có thể tiếp nhận, nhưng lời phỉ nhổ không ngừng bay tới, chuyện này hoàn toàn giáng cho Ôn Tâm một đòn đả kích trí mạng.

Lập tức CBD liền tiếp tiếp đón các công ty lớn cần quảng cáo thi nhau đến hủy hợp đồng, yêu cầu hủy hợp đồng với Ôn Tâm, đối với sự hỗn loạn lần này, Trình Quân Hạo chỉ là cười nhạt, đối với tổn thất lần này, căn bản không coi là gì, tất cả nhưng cuộc hẹn trước với Ôn Tâm cũng đều bị hủy, ngay cả một cái vai phụ cũng không có phần.

Trình Quân Hạo cười bình tĩnh, muốn hủy diệt một người, phải phá hủy người đó đến mức người đó hoàn toàn không còn khả năng chống đỡ, hơn nữa phải không còn một chút năng lực nào để phản lại mình, đối với Ôn Tâm, cho dù hiện tại cô ta muốn đi phát triển ở một công ty giải trí khác, cũng không ai dám thu nhận cô ta.

Trợ lý Lâm lấy báo cáo ra, có một công ty lớn yêu cầu An Tâm Á làm người đại diện phát ngôn, Trình Quân Hạo hơi giật mình, sau đó lại cười ảo não, cô gái này, xem ra rất được lòng người nha, cũng có rất nhiều nhà kinh doanh giàu có thực sự thích cô.

“Những chuyện này đi nói với Ngụy Mạn, có thể nhận thì nhận.” Trình Quân Hạo mím môi mỉm cười, “Đây cũng là ý của tôi.”

“Hiểu.” Trợ lý Lâm nhú lông mày mang theo bằng báo cáo đi ra ngoài.

Trình Quân Hạo mất hồn chốc lát, khẽ mỉm cười, An Tâm Á, có được cơ hội không dễ dàng này, em cũng đừng làm cho người đàn ông của em phải thất vọng.

Dư luận trên mạng đã nhanh chóng phân chia phe phái rõ ràng, mọi người thì nhau đưa Ôn Tâm lên đầu gió đỉnh sóng, ngược lại đối với chuyện của An Tâm Á lại không chú ý chút nào, bây giờ đối với chuyện do

Ôn Tâm tung ra lại tỏ ra không tin tưởng được bao nhiêu, chuyện này cũng giống như Ôn Tâm tự cầm tảng đá đập chân của mình.

Trong việc này cũng có nhiều chuyện rất tình cờ, tất nhiên cũng có người cảm thấy rất khó hiểu, tự nhiên cũng có người hoài nghi chuyện này có vấn đề, nhưng là, hình ảnh trên mạng làm độ tin cậy cao lên rất nhiều, mọi người liền quay qua bàn luận về Ôn Tâm, không ai rảnh đi trông nom An Tâm Á, dù sao cũng là vu khống.

Ôn Tâm giận dữ, ả ta bị chọc tức điên khuôn mặt dữ tợn không chịu nổi, ả ta cho rằng sự phản kích của ả ta đã rất thành công, ả ta nghĩ mình đã có thể đem An Tâm Á kéo xuống, thậm chí cũng đã tính toán đến tình huống xấu nhất, cùng lắm thì rời CBD, tìm một công ty tốt hơn để phát triển, nhưng lại không ngờ được, cuối cùng mọi chuyện lại diễn ra theo hướng này.

Ả ta hoàn toàn không ngờ rằng, thì ra CBD vẫn luôn nắm trong tay những tấm hình như vậy về ả ta, nhưng chuyện quá khứ mà ả ta làm trong CBD, hiện tại, đối với ả ta Trình Quân Hạo càng có lực phản kích mạnh hơn, hơn nữa là một kích phải trúng, Ôn Tâm tức giận muốn học máu, mặt không có chút máu, trắng bệch không chịu nổi.

Vốn là muốn tiếp cận với các công ty giải trí khác, nhưng ngay cả một cuộc điện thoại cũng không muốn nói chuyện ả ta, Ôn Tâm thậm chí kêu không tốt, ả ta đã hao tổn tâm cơ phần đầu để đạt được thành quả này, bây giờ đã vỡ tan, không còn một mảnh, vô cùng thảm

“Trình Quân Hạo, An Tâm Á, các ngươi là những kẻ đáng chết.” Khuôn mặt dữ tợn của ả ta trắng bệch tức giận mắng.

Truyền đến tiếng bước chân ở sau lưng, Ôn Tâm vốn đang tức giận, căn bản không nghe thấy, đang tức giận đến mất hồn, giọng nói của đàn ông vang lên, “Ôn Tâm, bây giờ cô thân bại danh liệt, tất cả đều là do Trình gia, cô không phải muốn báo thù sao? !”

Ôn Tâm đột nhiên cả kinh, lập tức bình tĩnh trở lại, nhìn qua khuôn mặt phách lối của Phó Vũ Hoàng, trong lòng ả ta hơi giận, cũng không dám phát tiết, “Rất muốn như vậy, nhưng không có năng lực, vậy còn người Phó tiên sinh.”

Ả ta tất nhiên biết lần trước hẳn cũng bị thương tổn không ít, sau này điều tra được là có liên quan tới Trình Quân Hạo, tự nhiên ghi hận trong lòng, cùng với ả ta nhất thời chí lớn gặp nhau.

Phó Vũ Hoàng khẽ cười lạnh, trong mắt phát ra ánh sáng nhàn nhạt lạnh lùng, “Thời cơ đến, những người cùng chí lớn tự nhiên sẽ hợp lại một chỗ.”

Ôn Tâm cúi đầu không nói, ả ta không biết mình còn có giá trị lợi dụng gì, chỉ sợ Phó Vũ Hoàng sinh tâm tự khác, những tin đồn vừa mới tung ra, khiến ả ta ở làng giải trí cũng thân bại danh liệt, chỗ này. Ở tại Hồ Bang này vốn đã cực kỳ nguy hiểm, bây giờ Ôn Tâm đã mất đi bảo đảm, ả ta trong lòng càng kinh hãi.

“Ôn Tâm.” Phó Vũ Hoàng cười hắc hắc, “Còn có tin đồn, có người bỏ ra một triệu mua một chân của cô.”

“Cái gì? !” Ôn Tâm sắc mặt trắng bệch, ả ta chỉ là một diễn viên, cùng chỉ là một người phụ nữ, nếu mất đi một chân, hậu quả có thể tưởng tượng ra được, ả ta cũng sợ kinh hãi luống cuống, tay chân run rẩy.

Ánh mắt của Phó Vũ Hoàng sắc bén như dao, “Chỉ là chân của một phụ nữ, lại có người thậm chí nguyện ý bỏ ra một triệu, bộ não Trình Quân Hạo chứa nước lã hay sao? !” Nhưng thông tin tung ra cũng không nói là hẳn mua, nhưng Phó Vũ Hoàng không nghĩ ra, ngoại trừ Trình Quân Hạo có thù oán với ả ta, còn có ai nguyện ý bỏ ra giá tiền một triệu, còn mời hẳn cả một sát thủ đẳng cấp, giết gà sao lại dùng dao mổ trâu chứ? !

Phó Vũ Hoàng suy luận theo cả trăm cách vẫn không có cách nào lý giải được, ánh mắt nhìn Ôn Tâm rất lạnh lùng.

Cả người Ôn Tâm nổi lên nổi da gà, “Tôi, tôi không biết.” Môi ả ta run run sợ hãi.

“Bộ Phi Yên.” Phó Vũ Hoàng cười hắc hắc, “Chỉ sợ là đã trên đường tới thành phố A, Hồ Bang không thể lưu cô nữa, Ôn Tâm.”

Ôn Tâm hai tay run rẩy, “Tôi, tôi. Anh muốn đuổi tôi đi.” Một triệu a, nếu ả ta ra khỏi cái cửa này, rất có thể sẽ ngay lập tức. ả ta quả thật không thể tưởng tượng.

Kiên nhẫn của Phó Vũ Hoàng đã dùng hết, đơn giản phân phó mấy đứa đàn em, “Ném ra ngoài cho ta.” Giọng nói có vẻ không nhịn được nữa, giống như người đàn bà này là một con chuột cống, người gặp người đuổi.

“Không, không cần.” Sắc mặt Ôn Tâm trắng bệch như giấy, giùng giàng bị người kéo đi ném ra khỏi Hồ Bang.

Phó Vũ Hoàng đưa đầu ngón tay thật dài phỉ phỉ vạt áo, cười lạnh một tiếng, “Chỉ là một người phụ nữ, là ai lại căm ghét đến như vậy? !” Lúc này hấn sinh lòng hoài nghi.

Hắn cũng không phải e sợ chuyện này, mà là, Bộ Phi Yên danh tiếng của người này, tạm thời hắn không chọc nổi, sát thủ hạng nhất này, ra tay chưa bao giờ thất bại, luôn nhận tiền không nhận người, lãnh huyết vô tình, giết người như giết gà, tạm thời hắn dặc tội không nổi, nếu chỉ bởi vì một người phụ nữ, lại làm cho nguyên khí tổn thương nặng nề lần nữa, hắn thật sự không chịu nổi, ý nghĩ mất đi thực lực rồi đến khi đấu với Ứng Môn sẽ là thảm bại, cái này, thua như vậy thật không đáng.

Những ngày này, Trình Quân Hạo dường như vì cuộc sống gia đình mới tạm ổn có chút im hơi lặng tiếng, ông trời cũng giúp hắn, Phó Vũ Hoàng hừ lạnh một tiếng, bỏ xuống tờ báo trong tay, nghênh ngang rời đi.

An Tâm Á. Hừ.

119. Chương 119: Lời Hứa Hẹn Với Lâm Khả Nhân

Ôn Tâm không kiềm được tức giận, thân thể rách nát tả tơi, ả ta không dám dây dưa nhanh chóng đứng lên, nguy rồi, thế cục này khiến người ngu cũng phải biết sợ, ả ta đã mất đi sự tin tưởng của công chúng, Trình lão lại bị bắt, thất thế, ả ta còn có thể đi đâu đây? !

Đột nhiên ánh mắt sáng lên, nhớ tới một người, lập tức chạy trời chết, ít nhất đối với người kia mà nói ả ta còn có một chút giá trị có thể đào móc được, nhất là về chuyện CBD cùng Trình Quân Hạo.

*

Jack trở lại phòng quay, ánh mắt nhìn An Tâm Á cũng thay đổi rất tế nhị, không phải mới buổi sáng là tức giận mắng đến tối mặt tối mũi sao, mà giờ lại trưng ra cái bộ mặt cùng ánh mắt như muốn tìm tòi nghiên cứu cái gì còn rất vui vẻ nữa, điều này làm cho An Tâm Á cảm thấy khó chịu, lạnh hết cả người.

Đến lúc nghỉ trưa, An Tâm Á chịu không nổi nữa rồi, chạy đi tìm Jack, “Đạo diễn, tôi thật sự không cố ý, hi vọng anh đừng giận tôi nữa, tuyệt đối sẽ không có lần sau. Thật xin lỗi, ngày hôm qua là do tôi không tốt.”

Ánh mắt của Jack rất cổ quái nhìn cô, cười không rõ ý vị, “Cái cô gái này cũng thật khôi hài nha, buổi sáng lúc tôi mắng cô cô lại không nói câu nào, tới lúc tôi đã gần như hết giận rồi, cô lại tìm tôi nói xin lỗi.”

An Tâm Á xấu hổ, anh ta chỉ nói có một câu đã đoán trúng suy nghĩ của cô, lặng yên, khả năng quan sát của người đàn ông này không phải tốt một cách bình thường.

Tiếng cười của Jack rõ ràng hơn, anh ta đứng lên, vỗ vỗ bả vai của cô, cười híp mắt, “Thấy quan hệ của cô với Trình tổng không phải tầm thường như vậy, chuyện có lớn thế nào tôi cũng hết giận, không cần để ý nữa đâu, chuyện này coi như cho qua, về sau đừng tới trễ là được.”

“.” An Tâm Á cứng họng, quan hệ như vậy. Sao lại là quan hệ không tầm thường? !

Này, này. Cô nhép nhép môi, muốn phản bác, lại phát hiện không có cách nào giải thích được, suy nghĩ một chút, ngậm miệng, trong lòng than thở một tiếng, cô vốn là muốn dựa vào anh mà nổi tiếng, chuyện mò lên giường anh cũng là thật, gần như cô cũng không bị nói oan, haiz.

Jack cười cổ quái, An Tâm Á cả người cứng ngắc khó chịu.

Theo tin tức nghe được cũng không khác biệt lắm, Ngụy Mạn nói với cô một tiếng đơn giản, để cho cô chuyên tâm quay phim, cũng thừa dịp lịch trình làm việc vẫn còn trống nhận mấy hợp đồng quảng cáo đại diện phát ngôn, như vậy cô cũng không phải lo lắng suy nghĩ nhiều, ánh mắt nhìn Ngụy Mạn cũng rất cảm kích.

Ngụy Mạn nhàn nhạt nhìn cô một cái, trong lòng cũng rất hài lòng với một diễn viên không phải vì được cưng chiều mà kiêu, rất tốt, thái độ khiêm tốn, rất tốt. Ngụy Mạn căn bản cũng không muốn làm quản lý của một người có bối cảnh phức tạp, lại còn có quan hệ phức tạp với Trình nhị thiếu, chỉ là vì nề mặt Trình nhị thiếu còn với thù lao rất lớn nữa, mới nhắm mắt nhận, vốn tưởng rằng rất khó chung đụng, không ngờ lại ngoài dự liệu, Ngụy Mạn âm thầm hài lòng, bất mãn trong lòng cũng biến mất không ít, mặc dù vẻ mặt vẫn nhàn nhạt, nhưng khi nói chuyện giọng nói vẫn cứng rắn và lạnh lùng như vậy.

Có Trình Quân Hạo một Đại Tài Phiệt làm cái bóng hùng hậu chống đỡ sau lưng, cô gái này không nổi tiếng cũng rất khó. Ngụy Mạn đơn giản nói các công việc An Tâm Á cần làm, liền rời đi, vừa xử lý xong tất cả chuyện bên này, cô liền rời đi, dù sao cô cũng còn phải quản lý một số nghệ sĩ khác, không thể phân thân, khó tránh khỏi bận rộn.

Bên này, Jack đại phát thiện tâm, tức giận trôi đi, An Tâm Á lại cảm thấy tốt hơn nhiều. Không còn cảm giác dè dặt khấn trương như lúc vừa tới, cái danh đạo diễn cũng rất đáng sợ, nhất là tính khí của những đạo diễn nổi tiếng tài năng lại càng sợ.

Nếu đắc tội với anh ta, bị chửi coi như là chuyện nhỏ, mấu chốt là bị thua thiệt nhiều thứ, ngay cả cơ hội giải thích cũng không có thì thật đáng buồn.

Thời gian nghỉ ngơi buổi trưa, An Tâm Á chuẩn bị đi ăn cơm, lại nhớ tới một người đàn ông đã yêu cầu cô buổi trưa phải đi theo anh ta ăn cơm chung, nhắm mắt vào thang máy.

Kéo lê thân thể mệt mỏi, ra khỏi thang máy, đã đến tầng cao nhất.

Trợ lý Lâm vừa nhìn thấy cô lên, trong mắt tinh quang chớp lóe, vội vàng tiến tới ngăn cô lại, “Trình tổng đang tiếp khách, An tiểu thư ngồi chờ một lát.”

“ Um.” An Tâm Á cũng không còn suy nghĩ nhiều, bị trợ lý Lâm dẫn tới trong phòng nghỉ bên cạnh ngồi, rót một ly cà phê cho cô.

Trợ lý Lâm ra ngoài, xoa xoa trán mồ hôi lạnh như có như không, thật là khấn trương sắp chết rồi, nếu vừa rồi để cho cô đi vào, mười đầu cái đầu của cô cũng không đủ để chết, may mắn là cô gái An Tâm Á này cũng không vì được cưng chiều mà kiêu căng, anh nói gì, An Tâm Á cũng chỉ có vẻ mặt nhàn nhạt, là thật sự tin tưởng, một người thành thật như vậy cũng dễ đối phó một chút, không giống Lâm Khả Nhân, người đàn bà này yếu đuối nhưng lại rất khó ứng phó, đối với sắc mặt cùng thần sắc mới bày mới vừa rồi của cô ta, rất dọa người, cô rất không thích. (Mình cũng không hiểu lắm khúc này bởi vì vốn dĩ khúc đầu trợ lý Lâm là nam xuống đến đây thì lại biến thành nữ, theo mình đọc khúc sau có vẻ như đây là một người mới thì phải ^^!)

Trợ lý Lâm âm thầm lau mồ hôi lạnh, nghĩ mình cũng thật nhiều chuyện, chuyện của Trình tổng cô xử lý thật tốt là được, nghĩ nhiều như vậy làm cái gì. Haiz.

Chỉ là, trừ trên phương diện công việc, vẫn là lần đầu tiên cô xử lý chuyện đàn bà của anh ta, nhất là tránh chuyện cả ba gặp mặt này. Bởi vì chưa bao giờ có kinh nghiệm nên khó khăn cho trợ lý Lâm rồi.

Mặc dù ngồi yên một chỗ, nhưng lỗ tai cũng dựng lên, nghe động tĩnh trong phòng làm việc của tổng giám đốc cùng phòng nghỉ, chuẩn bị nếu có động tĩnh, lập tức liền nhảy ra dập tắt lửa.

Phòng làm việc của Tổng giám đốc.

“Quân Hạo, tối hôm qua anh không về nhà.” Giọng nói của Lâm Khả Nhân rất nũng nịu, mang theo nhàn nhạt trách cứ, nhưng lại không làm người ta ghét.

Trình Quân Hạo nhú nhú mày, nhưng cũng không có phản bác cô ta, “Tôi có việc.”

Suy nghĩ một chút, quả thật đối với Lâm Khả Nhân cũng có một chút uất ức, nói chuyện cũng mềm mỏng hơn, “Mấy ngày này tôi đều có chuyện phải xử lý, không trở về, cô cùng Khả Khả ở nhà cho tốt, rồi rảnh rồi, tôi sẽ trở về biệt thự thăm các người.”

Lông mày Lâm Khả Nhân hơi nhú lại sóng gợn lăn tăn, rất nhanh liền giãn ra, trong lòng ảo não, cô đưa tay ra, từ phía sau lưng ôm lấy anh, “Quân Hạo, Khả Khả nhớ anh, em cũng nhớ rất nhớ anh, anh là một người khỏe mạnh đã lâu không muốn người ta, không khát sao? !”

Trình Quân Hạo sững sờ, hồi tưởng lại, mấy ngày nay quả thật anh không có nghĩ tới phương diện này, cũng bị một cô gái câu dẫn tâm tư, mà khát vọng đối với cô thì không ngừng dâng trào, khi vừa thấy cô đã liền muốn, rõ ràng là dù có thỏa mãn, nhưng vẫn muốn, muốn.

Lâm Khả Nhân thấy anh mất hồn, hơn hiện khổ não, đôi mắt ửng hồng, “Quân Hạo, có phải hay không anh. Có người phụ nữ khác, không quan tâm em nữa rồi.”

Trình Quân Hạo lấy lại tinh thần, thấy cô sắp rơi lệ, thở dài, phủ nhận, “. Không có.”

Trong lòng có chút rối loạn, phủ nhận này làm trong lòng anh không thoải mái, nhưng anh cùng với An Tâm Á.

Lâm Khả Nhân vui mừng, nếu như anh phủ nhận, đã nói lên người phụ nữ kia không đáng sợ, chỉ là người đã sinh hai đứa bé cho anh mà thôi, cô cũng vậy, nên cô không sợ, chỉ cần giữa bọn họ không có tình yêu.

Lâm Khả Nhân ngẫm nghĩ, nhất định là Quân Hạo thấy mới mẻ, nên nhất thời tham luyến, nhất định là

Bàn tay nhỏ bé của cô bắt đầu đốt lửa, đưa vào trong áo sơ mi của anh, bàn tay nhỏ bé vuốt ve, lông mày Trình Quân Hạo hơi nhú lại, nhắm mắt lại liền nghĩ đến cô gái tiểu hồ ly An Tâm Á kia, có chút khó chịu, đẩy cô ra, “Hiện tại tôi có công việc, Lâm Khả Nhân, cô trở về trước đi.”

120. Chương 120: Lại Phát Tình

Lâm Khả Nhân kinh ngạc, lực của cú đẩy này có chút lớn, bối rối cùng luống cuống, hai người đều là như thế, Trình Quân Hạo vội vàng che giấu đi, “Tôi hiện tại rất bận.”

Lâm Khả Nhân càng thêm uất ức, đôi mắt nhỏ ửng hồng, “Anh bận rộn đến nỗi thời gian ăn cơm với em cũng không có sao? !”

Trình Quân Hạo cứng họng, sắc mặt hòa hoãn đi một ít, “Đang rất vội, ngày mai đi.”

Lâm Khả Nhân mừng rỡ, bắt chập tất cả ôm lấy cổ của anh, trên môi anh hung hăng hôn một cái, “Quân Hạo, hôn em đi.” cô ta có chút hoảng loạn, sau khi nụ hôn trôi qua, mới thở dốc mà nói, “Trưa mai người ta sẽ tới tìm anh, chúng ta đi Lệ Tinh đi, chỗ cũ, có được hay không? ! Người ta rất muốn anh à.”

Người đẹp ở trong ngực, hơi thở thì rối loạn.

Nhưng Trình Quân Hạo lại vẫn ngồi im lòng không loạn, chuyện này thật không phù hợp phong cách của anh, anh cười khỏ, lại gạt đầu, “. Tốt.”

Lâm Khả Nhân lúc này mới vui mừng hơn hớn đi ra, chậm chậm từng bước.

Trình Quân Hạo Mất hồn nhú mày, cô gái An Tâm Á kia, giống như đã nắm giữ lấy dự vọng anh, tại sao anh lại thế chứ? ! Chính anh cũng không làm rõ được là thế nào.

Lâm Khả Nhân vui mừng hơn hở đi thang máy xuống dưới lầu, lúc này trợ lý Lâm mới có thể buông lỏng sự căng thẳng của bản thân, nhìn trong phòng nghỉ không có động tĩnh, cô gọi một cú điện thoại cho Trình Quân Hạo, “Trình tổng, An tiểu thư đến.”

“Gọi cô ấy vào đi.” Giọng nói của Trình Quân Hạo có chút âm trầm rất kinh khủng, khiến cả người trợ lý Lâm lạnh phát run, cô ấy để điện thoại xuống rồi đi phòng nghỉ tìm An Tâm Á, không ngờ tới cô lại đang ngủ, đang ngủ rất ngon.

Trợ lý Lâm vội vàng gọi cô tỉnh dậy, An Tâm Á lúc này mới phục hồi tinh thần tỉnh lại, lầu bầu nói: “A, tôi đi vào là được rồi.”

Cô ngáp một cái thật to, đứng lên hướng phòng làm việc của tổng giám đốc mà đi.

Tối hôm qua ngủ không được ngon giấc, bởi vì chuyện tiêu hóa của hai bảo bối không tốt, loay hoay đến hơn nửa đêm, buổi sáng công việc lại nặng, làm cho đến buổi trưa, ngay cả cảm giác đói bụng cũng không có, rất muốn ngủ một giấc thật ngon.

Trợ lý Lâm trở lại chỗ ngồi.

An Tâm Á đẩy cửa vào, cô mơ mơ hồ hồ, đột nhiên bị một cánh tay kéo vào phòng làm việc, “Pằng.” Tiếng đóng cửa phát ra nặng nề làm trợ lý Lâm giật mình, hoảng hồn không thôi, a a. Cô là thay tổng giám đốc giữ biết bao nhiêu chuyện a, hù chết cô rồi.

Cả người An Tâm Á liền bị đè vào cánh cửa gỗ phía sau lưng, cô ngây ngẩn cả người, ngẩng đầu khó hiểu nhìn người đàn ông âm tình bất định trên đỉnh đầu, có chút sững sờ, người này. Ánh mắt như muốn ăn thịt người, thật là dọa người.

Cô giật mình, hoàn toàn liên thức tỉnh.

Trình Quân Hạo cũng không nói chuyện, quan sát cô, hai người mặt đối mặt, trong lòng An Tâm Á có chút sợ, con sói này không phải là muốn phát tình đi, có thể không? !

Quả nhiên. Mối Trình Quân Hạo liền lập tức mạnh bạo áp tới, nụ hôn này vừa hung hãn vừa mãnh liệt lại vừa vội vã, khiến An Tâm Á ngay cả thở cũng không có thời gian, thân thể An Tâm Á mềm nhũn, Trình Quân Hạo thừa dịp liền ôm lấy cô, kéo cô mang đến trên bàn làm việc, thừa dịp đánh ngã cô, ngay sau đó cả người đánh úp tới, đè lên.

Hai người dính lấy nhau chặt chẽ không một khe hở, không tốt. An Tâm Á trong lòng rất sợ, xong rồi, tên dã thú này, thật sự phát tình rồi, cô âm thầm kêu khổ, đẩy anh một cái, hoàn toàn đẩy không được, quyền đạo của cô học thật là uống phỉ. Mẹ nó.

Trong lòng Trình Quân Hạo có một ngọn lửa đang cháy ngùn ngụt, anh không biết vì sao lúc này dự vọng của anh chỉ vì cô mà đột nhiên dâng trào, anh thật sự có chút mơ hồ.

Hồn hển. Nhiệt độ trong phòng tăng cao hết sức, rất nóng.

Trong đầu của anh chỉ còn sót lại một tia lý trí, nói thầm, “An Tâm Á.” Em là độc dược. Trong lòng của anh mặc niệm, thân thể này trúng độc của cô rồi, rất sâu rất sâu.

Anh đột nhiên giật mình, lại có một chút kêu rên khó chịu.

“An Tâm Á. An Tâm Á. Cái cô gái này.” Trong lúc anh đang hôn cô mãnh liệt, thanh âm bề tan tành, môi đi xuống, chuyển qua cái cổ của cô, “Tâm Á.”

An Tâm Á vừa buồn bực vừa sợ hãi, miệng của cô vừa được tự do, cố hít một hơi, cực kỳ tức giận thấp giọng rên rỉ, “Hôm nay em. Vừa mới bị đạo diễn mắng. Anh không nên tùy tiện phát tình. Có được hay không? ! Em, em. Ừm. Em. Buổi chiều. Còn phải quay một cảnh. Ách a.”

An Tâm Á nổi điên, nội y của cô bị cởi ra, anh trực tiếp úp mặt lên ngực cô mút chặt lấy nú đào hồng, lời cô nói, căn bản anh không nghe vào.

Trong đầu An Tâm Á sợi dây lý trí cuối cùng đứt lìa, cô vỡ tan muốn tìm về giọng nói của mình, “Em. . . . Anh. . . . Không cần. . . . Không cần hại em. . . . Lại bị đạo diễn mắng. . . . Ghê tởm. . . . Ách a. . . .”

Mặt của cô đỏ bừng mềm mại, thân thể nhộm màu hồng, áo bị cởi ra, cả người giống như một món quà tặng hiện ra trước mắt, đang chờ đợi chủ nhân đến lấy đi, cô thật muốn nổi điên, nơi này là phòng làm việc, bàn làm việc a a a. . . .

Cô bị anh đè ép nằm ngửa ở trên bàn làm việc, không thể động đậy, cả người cũng rất nhếch nhác, chỉ là đôi tay nhỏ bé vẫn kháng cự anh như cũ.

Trình Quân Hạo không vui, đưa một tay ra lấy hai tay của cô đè lên đỉnh đầu, trong đôi mắt mang theo uy hiếp nồng đậm, ác ngao nhìn chăm chăm cô, giống như bởi vì cô không phối hợp mà cực kỳ không vui, cũng bởi vì phân ra mất một cái tay để giữ chặt cô càng thêm không vui, An Tâm Á tức muốn bất tỉnh, cả người run rẩy, cắn răng, “Cái anh này bộ điên rồi hả, bây giờ là giờ ăn trưa. . . .”

“Anh biết, anh sẽ nói thư ký đưa cơm tới đây. . . .” Anh nói chuyện như lẽ đương nhiên.

“Em còn muốn đi làm. . . .” An Tâm Á nói càng thêm cắn răng nghiêng lợi, chỉ là giọng nói này lại khiến người ta đỏ mặt, giống như thấp giọng rên rỉ vậy, cô vốn muốn nói sao cho hung hăng một chút, nhưng lại đổi thành như vậy, trong hoàn cảnh này, muốn thay đổi vị cũng khó.

Trình Quân Hạo tức giận rống lên, “Chỉ một lần thôi. . . .” Để cho anh ăn đỡ thèm lại nói, mẹ nó, tối hôm qua chưa ăn được.

“. . . .” An Tâm Á đã muốn nổi điên, đang muốn phản bác, môi của anh lại ngăn lời của cô.

Trong mơ hồ, truyền đến âm thanh Trình Quân Hạo bấm điện thoại, trợ lý Lâm nhận điện, một số âm thanh khả nghi làm ật cô ta đổ đến tận chân tóc, “Trình, Trình tổng. . . .”

Mẹ nó, có cần phải kích liệt đến thế này hay không a, trong đầu trợ lý Lâm tưởng tượng một hồi, cô cho là đang trong lúc tiến hành quá trình, nhất định là không cần thận đề vào bàn phím điện thoại, đang muốn ngắt, lại truyền đến giọng phân phó thật thấp của Trình Quân Hạo, “Gọi hai phần đồ ăn mua ngoài đem lên. . . . Giữ ấm. . . . Chờ tôi ra ngoài ăn. . . . Còn nữa, không cho phép bất luận kẻ nào đi vào. . . .”

“Pằng. . . .” Điện thoại cúp cái rụp, trợ lý Lâm hóa đá, cả người ngơ ngác mặt đỏ đến tận mang tai, ôi trời.

Đoán chừng mới vừa cùng Lâm Khả Nhân một hồi, hiện tại lại với An Tâm Á. . . . Tổng giám đốc không khỏi quá mức cường hãn, haizzzz, thuần phục được hai người phụ nữ, bản lãnh thật sự quá cao.

Cả buổi trưa hôm đó, trợ lý Lâm cũng đứng ngồi không yên, cô không muốn cũng khó a, mắt không tránh được cứ hướng phòng làm việc của tổng giám đốc mà nhìn.

121. Chương 121: Kinh Ngạc Nho Nhỏ

“Ách a. . . .” Trong lòng An Tâm Á rất mắng chửi thất lớn, chỉ do miệng không được rảnh, căn bản không phát ra được thanh âm nào, bị anh vào vào, tiếng mắng này cũng trở thành loại lầu bầu thanh ngậm, choáng nha, tên dã thú này, chuyện gì cũng làm ra được, anh thật tiến vào, thật sự tiến vào, anh là đồ chết tiệt. . . .

“Tâm Á. . . .” Trình Quân Hạo lầu bầu, tâm nhột nhột khó nhin, ở trên người cô dính chặt không đi, khoảng cách giữa hai người là con số không, dán lấy nhau thật chặt ở chung một chỗ, động tác lại vô cùng phối hợp, trong khoảng thời gian thật lâu không khí trong phòng làm việc là một mảnh hỗn loạn cùng mê mụi, vẫn kiện trên bàn phân tán khắp nơi, Trình Quân Hạo cũng không quan tâm, chỉ chuyên tâm muốn cô,

bàn làm việc thật to cứ phát ra từng hồi âm thanh đùng đùng đưa cột kẹt, chiếc bàn bằng gỗ cao cấp được thiết kế riêng cũng không chịu nổi hai người lớn như vậy cứ vận động không ngừng.

An Tâm Á nhắm mắt lại thở dài, lông mi run lên một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện màu hồng phấn, cô cắn môi, thừa nhận sự xâm lược của anh, còn lại vẩn vẩn một chút lý trí lại nghĩ mình thật sự là đáng đánh đòn, ngu ngốc chạy tới đây làm cái gì, bởi vậy con dã thú này mới bắt kể có phải ở phòng làm việc hay không, nơi nào anh cũng đều muốn phát dục, cô thật là tự mình gây nghiệt, lại tự đưa dê vào miệng cạp, ngược chết mình thôi.

Mẹ nó.

Bị anh giày vò như vậy trong nội tâm cô không cam lòng, nhưng thân thể lại rất thoải mái, con người thật là một tổng hợp của những mâu thuẫn, lý trí thì không muốn, nhưng anh vừa mới xông trận, cô liền nộp khí giới đầu hàng, hoàn toàn mặc cho thân thể làm chủ.

An Tâm Á chu cái miệng mềm mại thở dài, thật rất muốn tự sát chính mình một cái.

Quay phim đã rất mệt mỏi, lên trên này còn bị anh giày vò, thật còn không bằng phạm nhân bị đem ra pháp trường xử bắn, thật là.

Không khác gì cô trong lòng Trình Quân Hạo cũng rất mâu thuẫn, trong nội tâm anh là không cam lòng, phần nộ, cùng bất bình. Cô gái này dấu diếm anh bảy năm, mặc dù không biết bảy năm trước rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng cái cảm giác bị lừa gạt, bị giấu giếm luôn không dễ chịu chút nào, hơn nữa, quả thật anh đối với An Tâm Á có một loại cảm giác khó có thể nói nên lời là sự mê luyến, cảm giác này thật khó hiểu lại rối rắm, làm cho anh cảm thấy lo lắng, sự lo lắng này tự nhiên cũng chuyển hóa thành sự khát khao đối với thân thể của cô, muốn thăm dò tìm hiểu. Rất muốn tìm kiếm được kết quả.

Cô gái này sinh ra để làm khắc tinh của anh sao? ! Vậy sao? !

*

Đêm 13 đi đón Bộ Phi Yên, phi trường quốc tế của thành phố A.

Bộ Phi Yên mặc một cái áo khoác màu đen, khí khái, phách lối, lãnh huyết, vẻ mặt chết chóc, mái tóc màu nâu bóng mịn, đeo kính đen, rất thu hút ánh nhìn của người khác, khuôn mặt hắc lãnh khốc đầy sát khí thể hiện rõ với những người xung quanh dù có rối rắm cũng không nên lại gần, có lực sát thương vô cùng lớn, có mấy người muốn đến gần, nhưng lại cố kỵ thần sắc lãnh khốc này, đắn đo cuối cùng cũng không dám tiến lên.

Lúc Đêm 13 mới vừa nhìn thấy hắc, hung hăng âm thầm nhạo báng một câu, “Mẹ nó. Hắc như vậy mà cũng hấp dẫn người khác dữ ha, đem danh tiếng của người nhà như mình đây đoạt hết rồi.”

“” Bộ Phi Yên cười như không cười, bày tỏ thái độ không quan tâm lời nói của Đêm 13.

Thính lực của hắc quả thật hơn người, mặc dù cách Đêm 13 đến hơn 50 bước chân, lại đang ở phi trường vô cùng ồn ào, nhưng cũng nghe được rất rõ lời Đêm 13 nói, lắc đầu một cái, xoay người đi bộ lại hướng của anh ta, cách Đêm 13 khoảng mười bước thì một sói chân lớn hơn về phía trước, chỉ cách còn một bước mới dừng lại, chụp lấy bờ vai của anh, “Đã lâu không gặp”

Khóe miệng Đêm 13 co giật, “Nếu có thể không cần phải gặp liền tận lực làm mọi cách để không phải gặp mày, cái tên giết người không chớp mắt này.”

Bộ Phi Yên bày tỏ đồng ý, từ trước đến giờ hắc đúng như như lời nói của anh ta, giết người không chớp mắt, nổ súng cũng chưa bao giờ nháy mắt, nhận tiền không nhận người, nếu không phải bởi vì Trữ Trữ, hơn nữa lại là một triệu tiền mặt, hắc cũng sẽ không tới thành phố A, dĩ nhiên, chủ yếu là vì muốn trực tiếp nhìn một chút cậu nhóc Trữ Trữ kia, thuận tiện kiếm ít tiền trở về.

“Nhiệm vụ gì, nói đi, cho tao vài tin tức cơ bản.” Bộ Phi Yên khóe miệng nhếch lên, cười như không cười.

Đêm 13 đưa cho hắc một tấm hình, “Ôn Tâm, nghệ sĩ.”

“Hiểu rõ.” Bộ Phi Yên liếc nhìn hình, rồi bỏ vào ngực, theo Đêm 13 đi ra ngoài, “Tao nói không sai thì tiểu tử mày đây đã bị An Bình chinh phục rồi có phải hay không, hoàn toàn biến thành một chân chạy vật, thật không nghĩ tới, đại danh鼎鼎鼎鼎 siêu trộm Đêm 13 cự nhiên thành chân chạy vật, haizzz, cái này mà truyền ra.”

Hắn chép chép miệng mấy cái, làm ra cái vẻ mặt vô cùng đáng tiếc.

Đêm 13 liếc mắt xem thường, mắt liếc xéo hắn, “Không muốn gặp Trữ Trữ nữa rồi hả ? À, xem ra là thật sự không muốn gặp nữa rồi.”

Bộ Phi Yên tháo mắt kiếng xuống, ánh mắt hướng Đêm 13 phóng điện lực mười phần, lấy lòng nói: “Chớ a, ngàn vạn đừng, tao tới đây một chuyến, mục đích chủ yếu là vì muốn gặp nó, vô cùng hiếu kỳ việc nó đã làm thế nào mà lại chinh phục được siêu trộm Đêm 13, lại còn thu làm chân chạy nữa chứ, thật cường hãn, đứa nhỏ này thật sự rất có tiền đồ.”

Lần này Đêm 13 thật sự muốn nhảy dựng lên rồi, “Họ Bộ kia, tao không phải là chân chạy vật, tao là sư phụ của An Bình, sư phụ. Có hiểu hay không? !”

Bộ Phi Yên cười như không cười, hoàn toàn không cho rằng chuyện đó có thể xảy ra, Đêm 13 nổi đóa, xanh mặt, rất kích động ngồi vào trong xe, lái xe chạy đi rất nhanh. Bộ Phi Yên ngồi ngồi bên tài xế, không tỏ ra một chút lo lắng nào biểu tình này cực kỳ đáng đánh đòn.

“Mày ở đâu vậy? !” Bộ Phi Yên cười híp mắt hỏi.

“Khách sạn.” Đêm 13 vô cùng tức giận gầm nhẹ.

Bộ Phi Yên huýt sáo, “Chỉ có như vậy thật là kém cỏi.”

Truyền đến những câu nói tổn hơi thừa lời của Đêm 13, Bộ Phi Yên không thèm để ý tới.

Đêm 13 nổi đóa, nếu không phải bởi vì Bộ Phi Yên là sát thủ, lại còn có chuyện nhờ hắn làm, thì hiện tại anh nhất định đạp hắn xuống xe, một cước đá bay cái mông của hắn, mẹ nó.

“Trữ Trữ ở đâu vậy?” ánh mắt Bộ Phi Yên liếc xéo , ý tứ muốn hỏi tại sao Đêm 13 lại không ở cùng một chỗ với Trữ Trữ? !

Đêm 13 liếc mắt, “Ở chỗ cha ruột của nó, có bản lãnh, mày nhảy qua đó ở đi.”

Anh kích hắn, Bộ Phi Yên nhú mày, “Ý kiến hay.”

Đêm 13 âm hiểm cười một tiếng, hừ hừ, nếu hắn dám đi quấy rầy chuyện tốt của cha mẹ Trữ Trữ, đoán chừng Trữ Trữ nhất định sẽ làm thịt Bộ Phi Yên, trong cái đầu nhỏ của An Bình đang suy nghĩ cái gì, Đêm 13 biết rất rõ.

Mái tóc màu nâu của Bộ Phi Yên tung bay trong gió, trong ánh mắt đen láy dưới ánh mặt trời tỏa sáng lấp lánh, tràn đầy sự mừng rỡ, mang theo tâm trạng khát vọng muốn nhanh chóng được nhìn thấy hai cậu nhóc bảo bối.

Hai bảo bối nhỏ An Bình An Tĩnh, Bộ đại ca tới đây.

*

Âm thanh tiếng thở hồng hộc, dồn dập liên tiếp truyền đến, An Tâm Á sợ hãi kêu liên tiếp, khuôn mặt nhỏ nhấn đỏ bừng. Cô cắn môi, cảm giác xấu hổ cực kỳ, làm sao mà cô lại có thể dám làm những hành động khiến người ta vô cùng xấu hổ như vậy ở trên bàn làm việc của anh chứ? !

A a, muốn điên rồi.

Cùng với tiếng thở gấp nồng đậm hồi hã, người đàn ông này cùng với cô cùng nhau lên thiên đường. Anh nằm ở trên người cô, thật lâu cũng không nói tiếng nào, chỉ có tiếng thở gấp gấp cũng tiếng quần áo sột soạt của cả hai người, Trình Quân Hạo nhắm mắt lại cảm nhận mùi thơm của cơ thể cô, trong mũi tất cả đều là mùi của cô, trên người còn có hương vị mồ hôi của cô, hòa vào ở chung một chỗ, liền thúc giục người ta muốn phát tiết thêm lần nữa.

Cô gái này, chính là độc dược, anh bị trúng độc nặng rồi.

Chỉ mới nghĩ như vậy thôi mà người anh em của anh lại có dấu hiệu hùng hổ ngẩng cao đầu rồi, An Tâm Á giật mình, chịu đựng thân thể mệt mỏi, vội vàng đẩy anh ra, “Mau. Ra ngoài thôi, bụng của em. Đói muốn dẹp bụng rồi.”

122. Chương 122: Tạo Quan Hệ Tốt

Trình Quân Hạo nhỏ giọng bật cười, nghĩ lại thì thời gian xác thực đã không còn sớm nữa, hôm nay tạm tha cho cô vậy, nhưng anh biết trong lòng vẫn còn rất lưu luyến hương vị này, vẫn còn rất muốn, nếu anh còn dính lấy cô một lúc nữa, sợ rằng sẽ tự khắc chế không được nữa, liền lui lại cố gắng rút ra trở thân qua, hồi lâu, vẫn lưu luyến hôn tai cô, nói thầm, “Hôm nay tạm thời bỏ qua cho em, ngày mai phải cho anh ăn no. Buổi tối, không.”

Anh nghĩ nghĩ một hồi, thở gấp lại càng đậm, anh rất quý trọng thời gian vào buổi tối khi anh ở bên cạnh hai tiểu bảo bối, anh rất muốn bù lại thời gian bấy năm xa cách trước kia, “Sáng sớm ngày mai. Chúng ta tới công ty sớm một chút.”

An Tâm Á biết ý của anh là muốn gì, khuôn mặt nhỏ lại càng đỏ hơn, “Đồ quý sứ đáng ghét, cuồng phát dục.”

Giọng nói này rõ ràng là muốn mắng, nhưng nghe giống như là nũng nịu, Trình Quân Hạo nghe được lại càng muốn nổi dậy thêm lần nữa, anh vội vàng lui ra một bước nhỏ, sợ mình đại phát thú tính thêm lần nữa, làm trễ nãi công việc của cô.

An Tâm Á tức giận, lườm anh một cái, vội vàng nhặt y phục mặc vào, đưa lưng về phía anh, tay có chút run rẩy, chân có chút rụng rời, vẻ mặt có chút hốt hoảng, thấy vậy Trình Quân Hạo liền nhú mày khó chịu, anh cũng không thêm gấp gáp, cứ thong thả ung dung mặc quần áo, động tác rất ưu nhã. An Tâm Á thấy vậy oán thầm rất muốn mắng to.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô phớt hồng, nhìn ái dịch từ trên bàn chảy xuống, có chút ngượng ngùng, chạy vào phòng nghỉ phía sau, lấy khăn lông, yên lặng dọn dẹp, trong lòng đem Trình Quân Hạo mắng không dưới 20 lần.

Cái tên Trình Quân Hạo ghê tởm này, đoán chắc đây cũng không phải là lần đầu ở trong phòng làm việc mà làm cái chuyện như vậy, nghĩ tới đây, tay dừng lại một chút, lòng có chút hoảng hốt, lại có chút buồn bã, mất hồn trong chốc lát.

Cô không thể nào tưởng tượng được hình ảnh anh cùng với người phụ nữ khác cùng ở chỗ này, rất quái dị, trong lòng rất không thoải mái.

An Tâm Á lấy lại tinh thần cẩn cẩn môi, thăm mắng mình đúng là điên rồi, anh với cô cũng chỉ có thể là quan hệ trên giường, quan hệ giao dịch, không có gì khác.

Cô cũng chỉ là cùng anh trải qua vài đêm tình mà thôi, không có cái gì khác, không cần để ý, không cần để ý.

Anh có thể có người phụ nữ khác, cô cũng có thể có người đàn ông khác, hai người cũng không phải là vợ chồng, đúng vậy, không sai.

Thật ra trong lòng cô cũng hiểu rất rõ, tổng giám đốc của một công ty giải trí lớn như anh, cô biết anh không có khả năng ôm ấp yêu thương chỉ duy nhất một người phụ nữ, vô số người phụ nữ trước đó chính là minh chứng rõ nhất.

Vị chua dâng trào, cô suy nghĩ miên man, ghen tuông không giải thích được.

Không được, không thể để bản thân dao động như vậy, tình cảm này không nên tồn tại, anh với cô cũng chỉ là có duyên không phận, không thể coi như thật, nghĩ như vậy, trong lòng bình tĩnh lại.

An Tâm Á mỉm môi, sau khi đã dọn dẹp tất cả xong xuôi từ phòng vệ sinh trong phòng nghỉ đi ra, lúc này Trình Quân Hạo đã áo mũ chỉnh tề khuôn mặt điềm tĩnh ngồi ở trước bàn làm việc nhìn cô.

Toàn thân cô cứng đờ, âm thầm mắng to cái đồ mặt người dạ thú, ai.

“Tôi dùng cơm.” Trình Quân Hạo nhú mày nhìn cô, thông thả nói.

Hai phần cơm hộp thật to đã xuất hiện trên bàn làm việc, không biết là thư ký đưa vào, hay là tự anh ra ngoài cầm vào, thật là, nếu có người nào khác nhìn thấy tàn cảnh mới vừa này, cô thật lòng muốn chết, hơn nữa, hiện tại lại ăn cơm trên cái bàn mới vừa làm việc kia xong, dù thế nào thì trong lòng An Tâm Á cũng có chút khó xử, cô cầm lấy đĩa rồi ngồi trên ghế sa lon, “Em ăn chỗ này.”

Trình Quân Hạo nhú mày bật cười, cô gái này.

Trải qua sự khai phá của anh, cô càng ngày càng thanh tao quyến rũ rồi, rất đẹp, lại hấp dẫn vô cùng làm tinh thần anh lay động không thôi, khuôn mặt hồng hào trắng nõn, trơn mềm khiến người ta rất muốn hôn một cái.

Trình Quân Hạo nhú mày, tâm tình đột nhiên trở nên rất tốt, rồi cũng cầm đĩa lên, một mặt ăn cơm, một mặt đùa giỡn mỹ nhân, buổi trưa cứ như vậy mà thư thả đi qua.

An Tâm Á sợ đến nghẹn, cơm nước xong, nhếch nhác chạy trốn, vừa ra tới cửa liền chạy thẳng tới thang máy, chợt dạ liền cảm nhận được ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Lâm bí thư, An Tâm Á thật sự là muốn chết quá đi cho rồi. Sau lưng còn truyền đến tiếng cười gian của một con sói nào đó.

Mang theo bi phần xuống lầu.

Vừa xuống tới nơi liền đụng phải Phó Vũ Hằng cũng vừa ra khỏi thang máy, anh ta nhìn thấy cô, sắc mặt vui mừng, đi tới chào hỏi, “Ăn cơm xong rồi sao? Mới nãy buổi trưa vừa tan việc cũng muốn gọi cô cùng nhau ăn cơm, mới vừa quay đi liền không nhìn thấy bóng dáng của cô đâu.”

“A, tôi tự đi ăn.” An Tâm Á cười gượng hai tiếng ứng phó, cô đối với Phó Vũ Hằng cũng không phải ghét, chỉ là, hiện tại xì căng đan của cô với Trình Quân Hạo vẫn còn xôn xao loan truyền, anh ta cũng không ngại lại quá mức nhiệt tâm, làm cho cô rất khẩn trương, cô cũng không muốn mình cùng người trong vai nam chính này truyền ra bất cứ xì căng đan nào, nếu không cô chắc đi nhảy sông tự vận mất thôi.

Cô xoay người muốn đi hướng phòng chụp ảnh, lại kéo dài ra khoảng cách với anh ta, Phó Vũ Hằng đi theo phía sau cô không tự chủ nói, “Vậy lần sau đi ăn chung.”

Anh ta nhìn chằm chằm bóng dáng của cô đến ngẩn người, cô gái này. Thật rất đẹp, đẹp đến mức khó quên, không trách được Trình tổng lại yêu thích cô như vậy, ngay cả anh cũng có chút động lòng.

Trình Quân Hạo gọi điện thoại cho Con Muỗi, hỏi hẩn, “Tìm được người đàn bà Ôn Tâm đó chưa? !”

Con Muỗi buồn bực nói: “Vốn là đã biết được cô ta đang trốn tại Hồ Bang, cuối cùng khi tìm đến được đó, lại nhận được tin tức nói, Phó Vũ Hoàng đã đuổi cô ta ra khỏi Hồ Bang, bây giờ không rõ đi về đâu.”

Trình Quân Hạo nhú mày, không vui nói: “Ở thành phố A này, Phó Vũ Hoàng cũng không muốn chứa chấp cô ta, cô ta còn có thể đi đâu tránh nạn nữa chứ? !”

Chuột chạy qua đường, ai ai cũng đuổi đánh thôi, anh hừ lạnh một tiếng, còn sợ không tìm được sao? !

“Ta chỉ cảm thấy kỳ lạ là tại sao Phó Vũ Hoàng lại đuổi cô đi? !” Trình Quân Hạo buồn bực hỏi Con Muỗi.

“Em đoán có lẽ là bởi vì sợ như vậy sẽ chính diện giao phong với chúng ta, vụ nổ lần trước, hẩn bị tổn thương cũng không nhẹ đâu.” Con Muỗi lại nhớ tới một chuyện nói: “Đúng rồi, em còn nghe được một tin tức trong giới nói, Bộ Phi Yên đến thành phố A, hình như có người đã ra giá một triệu muốn mua một chân của Ôn Tâm.”

Trong lòng Trình Quân Hạo máy động, “Là ai? !”

Trừ anh ra còn có ai có muốn xuống tay với cô ta nữa chứ? !

Con Muỗi không lên tiếng, lưỡng lự muốn nói lại thôi, có khi nào là tiểu thiếu gia hay không.

Trình Quân Hạo nhúc nhích đầu vuốt vuốt mi tâm, “Người tiếp tục tra đi, ta hỏi An Bình một chút.”

Con Muối quả thật muốn hoan hô, anh hai của hấn anh minh nhất. Quả nhiên có nghĩ cùng rất giống hấn.

Trình Quân Hạo cúp điện thoại, vẻ mặt hơi u buồn, đứa nhỏ này, tốt nhất ngàn vạn đừng là nó, lúc trước anh đã chịu kích thích không nhỏ, chỉ bởi vì Đêm 13, hiện tại nếu nó lại có quan hệ với Bộ Phi Yên tên ôn thần này, anh chắc nổi điên mất.

Âm thanh truyền đến từ điện thoại, nhắc nhở anh là đang gọi điện thoại.

Trình Quân Hạo yên lặng cúp máy, tính để lát nữa gọi lại.

An Bình đang cùng Đêm 13 nói chuyện qua điện thoại, chuẩn bị cho buổi tối cùng Bộ Phi Yên gặp mặt, không có biện pháp, có chuyện phải nhờ vả người ta mà, nhìn thông tin trên màn hình điện thoại di động, thì biết Trình Quân Hạo đã gọi tới.

“Trình nhị thiếu, chuyện gì? !” An Bình hỏi thẳng vào chuyện chính.

Trình Quân Hạo nghẹn lời, mẹ nó, cái tên nhóc chết tiệt này, cách gọi Trình nhị thiếu này thật làm cho anh cảm thấy buồn bã.

“Cha muốn hỏi con, chuyện của Ôn Tâm con có nhúng tay vào phải không? Con có quan hệ gì với Bộ Phi Yên? !” Trình Quân Hạo cau mày, giọng nói có chút lo lắng.

123. Chương 123: Bốn Người Gặp Mặt

An Bình im lặng để suy nghĩ trong một lúc, chuyện này quả thực cũng không gạt được Trình Quân Hạo, vậy thì chẳng thà thẳng thắn thừa nhận, “Ừ, là tôi.” Giọng điệu này có vẻ hờ hững, giống như thừa nhận chuyện này cũng bình thường như chuyện ăn cơm hằng ngày vậy.

Trình Quân Hạo nghẹn họng đứng hình tại chỗ, im lặng không biết nói gì, “Cái tên nhóc nhà người, rốt cuộc làm thế nào mà lại giao thiệp với những người này? ! Có biết chú ý an toàn hay không.”

“Tôi hiểu rất rõ, ông yên tâm.” Giọng nói An Bình có chút mềm lại, lên tiếng an ủi anh.

“Chuyện Ôn Tâm để cha giải quyết, con đừng nhúng tay.” Trình Quân Hạo lạnh lùng mở miệng.

“Chuyện này không thể được, tiền cũng đã thanh toán.” An Bình chu môi nói: “Chuyện này giao cho Bộ Phi Yên đi, tiền cũng không phải cho không, hấn sẽ hoàn thành nhiệm vụ, đúng rồi, tối nay tôi cùng Lăng Lăng sẽ về muộn chút, có chuyện, ông nói với mẹ một tiếng, học ngoại khóa, cúp máy trước, bye.”

Nhanh chóng cúp điện thoại, trong lòng Trình Quân Hạo càng buồn hơn, mẹ nó, một triệu, tên nhóc này thật có tiền, Trình Quân Hạo có chút xấu hổ, không chỉ có tiền, còn thù rất sai.

=.=! !

Trình Quân Hạo khó chịu bỏ điện thoại xuống, xoa mi tâm, những chuyện gần đây xác thực đã gần như chạm đến cực hạn cuối cùng của anh rồi, chuyện tối nay của Trữ Trữ chẳng lẽ là đi gặp Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên.

Cái tên Bộ Phi Yên này cũng không phải là nhân vật tầm thường, trời ơi, anh không khỏi âm thầm lo lắng, cũng biết rõ An Bình căn bản sẽ không kể cho anh nghe chuyện gì nhiều, Trình Quân Hạo hơi sợ hãi, lại không dám nói việc này cho An Tâm Á nghe, trong lúc nhất thời lòng như lửa đốt.

Chỉ âm thầm nói Con Muối chú ý một chút hành tung của Bộ Phi Yên, nhưng người này mơ hồ bất định, không chắc là có thể tìm ra.

An Bình im lặng thu hồi điện thoại di động, dặt tay Lăng Lăng vào phòng học, trên khóe miệng hiện lên nụ cười khả nghi, mặc dù cách nói chuyện với Trình Quân Hạo rất là người lớn, nhưng sự quan tâm này, cậu thích.

“Lặng Lặng, tối nay chúng ta đi gặp Bộ Phi Yên.” An Bình cười ưu nhã một tiếng, lộ ra khuôn mặt trong sáng, bộ dạng của một cậu nhóc rất đáng yêu.

An Tĩnh tròn to hai mắt, “A a, là hần, em rất muốn gặp hần.”

Hai cậu nhóc cầu kết với nhau làm việc xấu, quyết định muốn cùng Bộ Phi Yên tạo một mối quan hệ thật tốt.

Trình Quân Hạo ngồi trong phòng làm việc suy nghĩ kỹ càng về quan hệ của anh với An Tâm Á, mặc dù không biết bảy năm trước đã xảy ra chuyện gì, nhưng dựa vào tình hình hiện tại mà suy xét, theo như mong muốn của An Bình cùng An Tĩnh, anh với An Tâm Á là cột chung một chỗ rồi, bất kể cô có nguyện ý hay không.

Tính tình của anh luôn luôn lạnh nhạt, lãnh khốc, ngày đó gặp mặt cô ba lượt, cũng chỉ đối đãi lạnh lùng, rồi sau đó việc chuyển biến ý định cũng là bởi vì có lòng riêng, là vì anh muốn chen ép Ôn Tâm, nâng cô lên làm quân ác chủ bài, lại không ngờ tới chính anh lại sa vào đó không thoát ra được, hơn nữa lại thêm vào đó là sự xuất hiện đột ngột của An Bình An Tĩnh, chuyện này liền thay đổi đến mức không thể dừng lại được nữa.

Phải nói là, nhờ có mẹ con ba người thúc đẩy mà mối quan hệ giằng co của anh với Trình lão tan vỡ, lúc trước là muốn lợi dụng ước muốn của cô nhưng theo tình hình biến chuyển sự việc mà cũng tan mất, thậm chí anh vì bảo vệ cô gái này, hy sinh Ôn Tâm, còn bồi dưỡng cô lên làm hình tượng của công ty.

Trái tim của Trình Quân Hạo lại loạn hơn rồi, nhưng mà người đàn bà Ôn Tâm này luôn luôn khích bác chia rẽ nội bộ, Lưu đạo, hội đồng quản trị, thậm chí là nhân viên cấp dưới của anh cũng muốn vùng lên chống đối anh, mặc dù là do Trình lão sai khiến, nhưng lòng riêng của cô ta cũng rất nặng, anh vẫn không thích, anh đã sớm nghĩ đến chuyện loại trừ cô ta, nghĩ như vậy làm cho những suy tư tự hối trong lòng về tình cảm của anh dành cho An Tâm Á cũng phai nhạt chút, áp lực trong lòng ít đi rất nhiều. Đúng vậy, bất kể như thế nào, chuyện bảy năm trước là gì, anh và An Tâm Á cũng đã vậy rồi, không cần ép mình quá gấp, anh cũng không cần thiết phải nghĩ quá nhiều.

Lấy tay bóp trán, trái tim bình lặng lại một chút.

Lại bắt đầu lo lắng hai thiên tài nhi đồng An Bình An Tĩnh này lắm đường lạc lối, nguyên một buổi chiều lo lắng không thôi, không thể tập trung vào công việc.

Bộ Phi Yên là người nào chứ, đứa nhỏ này làm sao lại có thể quen biết với hần được chứ, một Đêm 13 đã làm cho anh đau đầu, lại còn thêm một Bộ Phi Yên tới quấy rối, thật là hai đứa bé làm cho người khác không có cách nào yên tâm.

Cho dù cho là Ứng Môn của anh, cũng không dám tùy tiện đắc tội cái này Bộ Phi Yên.

*

An Bình An Tĩnh, Đêm 13, Bộ Phi Yên.

Bốn người như cũ hẹn nhau ở chỗ quảng trường nhỏ nơi mà Đêm 13 dạy quyền đạo cho bọn họ.

Hai cậu nhóc nhỏ tuổi đáng yêu, Đêm 13 tuần mỹ bất phạm, Bộ Phi Yên cao lớn đầy sát khí, bốn người này tập trung ở một chỗ, cực kỳ hấp dẫn ánh mắt của người khác.

Bộ Phi Yên vừa thấy hai cậu bé đáng yêu này xong liền bị bọn họ thu phục, “Hai đứa bé thật là đáng yêu, thật đáng yêu a.”

Đêm 13 gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Đứa bé An Bình này cũng không khách khí hung hăng liếc mắt, “Nói chúng tôi đáng yêu, chỉ biết khen ngợi chứ không có quà cáp gì sao? !”

Bộ Phi Yên dang tay kéo hai cậu nhóc lại, hôn mỗi đứa một cái, “Nụ hôn của đệ nhất sát thủ như ta.”

Khóe miệng An Bình co giật, bất đắc dĩ cúi gằm đầu, “Ừm, coi như tôi chưa nói còn hay hơn.”

Thấy đứa bé này có chút mắt tự nhiên, Bộ Phi Yên nhếch miệng cười, hẳn thích đứa bé như vậy, đôi mắt đen nhánh sắc như dao tràn đầy thương thức, An Tĩnh chăm chú quan sát hẳn một hồi, hỏi, “Anh thật sự là đệ nhất sát thủ sao? !”

“Không tin? !” Bộ Phi Yên nheo mắt lại, từ trong áo móc ra một khẩu súng lục, đưa cho An Tĩnh, “Xem một chút thì sẽ biết.”

Đêm 13 khấn trương, “Này này, không cần quơ loạn vào người khác, cướp cò thì làm thế nào? !”

“Trong đó không có đạn.” Bộ Phi Yên liếc qua Đêm 13 rồi nói, “Mấy chuyện cơ bản này ta biết rõ.” Đêm 13 , vội ho một tiếng, chỉ dựa vào điểm này cũng thấy được hẳn để ý bảo vệ hai đứa bé này quá mức rồi.

An Tĩnh không có bất kỳ dấu hiệu nóng nảy nào, thản nhiên lấy cây súng từ trong tay hẳn, loay hoay một chút, bĩu môi, “Đồ chơi này có thể giết người? Gạt người chắc, nhìn sao cũng thấy y chan một món đồ chơi.”

An Bình bình tĩnh ưu nhã mà cười, chỉ là trong đôi mắt lại lộ ra sự nham hiểm, “Sát thủ chân chính, không cần súng.”

“Có thật không? Anh hai.” An Tĩnh hí mắt cười lên, “Bộ đại ca, anh cũng không cần súng hả.”

“Đương nhiên, nhưng dùng súng thì công việc sẽ được giải quyết nhanh hơn.” Bộ Phi Yên cười híp mắt, rồi nhìn An Bình đứa bé khó tính này có chút suy nghĩ sâu xa âm thầm đắc ý.

“Anh hai, hay là chúng ta cũng nên học cách dùng súng được không? !” An Tĩnh nói, “Như vậy chúng ta cũng sẽ không sợ bị bắt cóc, có thể tự cứu mình.”

Đêm 13 kinh hãi, “Cái này. Đối với các cậu mà nói có thể là quá sớm hay không? !”

Bộ Phi Yên lạnh lùng liếc mắt nhìn hẳn, “Bốn tuổi tao đã biết bắn súng.”

“.” Đêm 13 lặng yên, bởi vì mày là một tên vừa liều mạng vừa quái dị, quá mức kinh khủng, người khác có thể so với mày sao, nhưng mà, lời này có chết cũng chẳng dám nói ra khỏi miệng, khí thế của sát thủ hạng nhất khó có thể làm ngơ.

Bộ Phi Yên cúi đầu nhìn An Bình An Tĩnh, “Muốn học sao? Ta có thể dạy, nhưng lấy cái gì đổi lại.”

124. Chương 124: Sự Ngây Thơ Hiểm Thấy

An Bình bình tĩnh cười ưu nhã, “Tôi với Lăng Lăng không phải muốn làm sát thủ, tìm một người sư phụ thường thường dạy cũng chẳng sao, không cần phải làm phiền Bộ đại ca đâu, cho dù anh muốn dạy chúng tôi cũng không dám nhận.”

Bộ Phi Yên rất bất ngờ, ngay sau đó lại cười lớn, “Cậu bé này, ta thích, suy nghĩ rất thấu đáo lại biết phân tích tình huống, đối đáp rất hay.”

Đêm 13 liếc mắt nhìn hẳn, “Mày cần gì phải gạt một đứa bé? Với năng lực của mày có cái gì mày muốn mà không có được sao?”

An Tĩnh hí mắt phụ họa, “Anh hai sư phụ nói rất đúng, để sư phụ dạy cũng vậy thôi.”

Lần này Bộ Phi Yên nổi đóa, bất đắc dĩ hừ lạnh một tiếng, thu hồi súng, nhìn hai đứa bé, thật không nghĩ tới bọn nó mới có mấy tuổi, quá đáng sợ, nếu nói hẳn là hạng nhất sát thủ, thì bọn nó một đứa là hacker số một Thế Giới một đứa là thiên tài cổ phiếu hạng nhất. Hai đứa bé mới còn nhỏ xíu, mà đã tài năng như vậy. Chẳng lẽ cùng giống như hẳn, có tài năng thiên phú với súng ống? Hẳn từ nhỏ đã có năng lực làm sát thủ, còn bọn họ sinh ra đã có thiên phú như vậy, cả Đêm 13 cũng là một người có tài năng thiên phú về máy vi tính mà cũng thua hai đứa bọn nó, cái này không khỏi khiến người khác bái phục.

“Đêm 13, lần trước mày thua đứa nào? !” Bộ Phi Yên hỏi.

Đêm 13 chỉ vào An Tĩnh, “Nó. An Tĩnh.”

An Tĩnh ưu nhã cười một tiếng với hắn.

Khóe miệng Bộ Phi Yên co rút một hồi, “Nói như vậy, An Bình là thiên tài cổ phiếu sao, giúp ta kiếm chút tiền thấy thế nào? !”

“Không được.” An Bình trợn mắt một cái, “Gần đây không có linh cảm, chờ anh hoàn thành nhiệm vụ mà tôi giao cho rồi hãy nói, đừng ở chỗ này mà giở trò vợ vét.”

“.” Bộ Phi Yên cứng họng, âm thầm hỏi Đêm 13, “Bọn nó có thù oán thế nào với cô gái trong hình vậy hả ? Ác như vậy.”

Đêm 13 xấu hổ, “Tình huống có chút phức tạp, cô gái này hả, ừ, đặc tội với cha mẹ của bọn nó, hai tên nhóc này đã quyết không buông tha rồi.”

“Vậy dứt khoát giết luôn không phải tốt hơn sao.” Bộ Phi Yên bĩu môi.

“Mày không hiểu rồi, cô gái kia là một nghệ sĩ, làm cho cô ta thân bại danh liệt, còn mất một chân, đó mới chính là địa ngục trần gian, bọn họ hận rất dai dẳng.” Đêm 13 thầm nói.

“.” Bộ Phi Yên im lặng một hồi lâu, mới nói, “Có đạo lý. Một chiêu này đủ độc.”

An Bình An Tĩnh lại tiếp tục luyện quyền đạo.

Hai người nhìn, Bộ Phi Yên bình tĩnh nói, “Ở phương diện này hai đứa bé hình như không có thiên phú lắm, quả nhiên ông trời cũng công bằng thật, mỗi người chỉ có thể có một.”

“Mày cho rằng ai cũng đều muốn giống cái tên biến thái như mày sao? !” Đêm 13 bĩu môi, “Nếu nhìn nhận khách quan theo kiểu của những người bình thường thì hai đứa bọn nó đã được coi là ưu tú, xương cốt rất cứng cáp, rất thích hợp với quyền đạo.”

“Nói cũng đúng.” Bộ Phi Yên sờ sờ mũi, cũng không nói gì nữa.

An Bình An Tĩnh đã bắt đầu luyện cách ngáng chân đối thủ rồi, động tác này nhìn vô cùng ưu nhã, bởi vì bọn họ còn nhỏ, nên nhìn qua cũng không có bao nhiêu lực sát thương. Nhưng với chiều cao hiện tại của chúng nó, nếu dốc toàn lực ngáng chân, đoán chừng với độ cao ngáng chân hợp lý cùng với việc nắm bắt được thời cơ cùng yếu điểm của đối thủ thì lực chấn thương cũng không nhỏ.

Đêm 13 Bộ Phi Yên vì ý tưởng của bản thân mà kinh ngạc vô cùng, cười lên, tiếp tục nhìn bọn chúng luyện võ. Về mặt hai đứa bé rất chuyên chú, việc tập trung luyện tập như vậy khiến cho người khác rất yêu thích, những đứa bé còn nhỏ như vậy, không có mấy thứ có thể khiến cho chúng nó có thể chuyên chú như vậy.

Sau khi An Bình An Tĩnh đã luyện xong những bài tập cơ bản hằng ngày phải luyện, bốn người lái ô-tô đi ăn cơm.

*

Lúc tìm được Vương lão Ôn Tâm trông rất nhếch nhác, thiếu chút nữa bị chặn ngoài cửa, dù có tức giận thổ hỉn hển nhưng rốt cuộc khi gặp được Vương lão, cô ta cũng phải cầu xin Vương lão chứa chấp cô ta.

Khuôn mặt Vương lão không có phản ứng nào, ngồi yên lặng trên ghế sa lon, tao nhã bưng trà nhấp một miếng, nếu nói đến khí thế thì cũng có một chút uy nghiêm khó có thể nói được.

“Cô nói Trình lão đã rút đài rồi hả ? !” Vương lão nhàn nhạt mở miệng hỏi, mặt vẫn như cũ không nhìn ra bất kỳ thần sắc nào.

Ôn Tâm có chút khấn trương, “Nghe Phó Vũ Hoàng nói là đã bị bắt, bị Trình nhị thiếu bắt đi.” Giọng nói của cô ta có vẻ rất cảm phẫn.

“A! ?” Con mắt của Vương lão rút cuộc có chút chuyển động, “Nói như vậy, cha con Trình lão đều đang ở trong tay Trình nhị thiếu, chuyện này. Thật thú vị a.”

Hai tay của Ôn Tâm run rẩy nắm lại thật chặt, khấn trương nhìn Vương lão, không dám nói một lời.

Cô ta đối với Vương lão vốn vô cùng sợ hãi.

Wương lão khẽ mỉm cười, nụ cười này vô cùng đáng sợ, “Trước tiên cô cứ ở lại đi, Quân gia, an bài cho Ôn tiểu thư.”

“Dạ, lão gia.” Quân gia đáp nhẹ, Ôn Tâm mừng rỡ, kích động cực kỳ, cuối cùng cũng có được một chỗ dung thân.

Wương lão đứng dậy, quay người đi lên lầu, vào thư phòng, hé miệng mà cười, bây giờ thì năng lực của tên Trình lão này càng ngày càng không được như ngày trước nữa rồi, thế mà lại thua trong tay Trình Quân Hạo, Trình Quân Hạo này mấy năm này vây cánh cũng đã càng ngày càng cứng rắn.

Không bằng, hẳn cũng nên thêm vào đó chút dầu, làm cho lửa đốt mạnh hơn một chút.

*

Bên chỗ An Bình An Tĩnh bốn người bọn họ thì lại đang đùa giỡn vui vẻ, còn bên chỗ Trình Quân Hạo thì lo lắng không thôi, lại không dám gọi điện thoại thúc giục bọn họ về nhà, cứ mãi ngồi suy đoán quan hệ của Trữ Trữ cùng Lăng Lăng với hai người kia, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ tăng thêm phiền não, còn An Tâm Á thì càng không thể nói rồi.

An Tâm Á bận rộn một ngày, mới nghỉ ngơi được một chút, làm sao có thể chú ý tới biểu tình của Trình Quân Hạo, cô chỉ biết sớm một chút tắm rửa rồi đi ngủ, quả quyết xong liền ngáy ngồ đi thẳng vào phòng tắm.

Chỉ có một điều duy nhất làm An Tâm Á kinh ngạc chính là một con dã thú như Trình Quân Hạo thế nhưng lại không cùng đi vào, thật là hiền lành hiếm thấy a a.

An Tâm Á an tâm hưởng thụ thoải mái tắm tấp, Trình Quân Hạo thì ở trong phòng khách chờ cửa, giống như người cha trong nhà có con gái đang thời kỳ trưởng thành vậy.

Con Muỗi đột nhiên gọi điện thoại tới, lo lắng nói, “Anh hai, đã xảy ra chuyện.”

Trình Quân Hạo nhú mày, trong lòng lo lắng, “Đã xảy ra chuyện gì? !”

“Địa lao bị cướp rồi.” Con Muỗi nổi giận nói, “Trình Quân Hạo vốn là thoi thóp hơi tàn, đoán chừng là chết chắc, nhưng mấu chốt là Trình lão, có người cứu đi, mặc dù hấn cụt một chân, nhưng nếu được người ta cứu ra ngoài, hậu hoạn vô cùng khó lường.”

Trình Quân Hạo run sợ, “Là ai? !”

Con Muỗi nóng nảy cực kỳ, “Căn bản không biết là ai, anh hai, có khi nào là đám tay chân lúc trước của hấn hay không? !”

“Ta lập tức qua đó.” Sắc mặt Trình Quân Hạo nóng nảy, vọt lên phòng tắm trên lầu liền đẩy cửa đi vào, đối với An Tâm Á găm nhẹ, “Em tắm xong nghỉ ngơi sớm một chút, anh phải đi ra ngoài xử lý một ít chuyện, không có việc gì không được ra khỏi cửa.”

Nói xong cũng giống như một cơn gió nhanh chóng biến mất, hiển nhiên là không yên lòng về cô, nên muốn dặn dò để cô không ra khỏi cửa. Âm thầm nghĩ, chỗ này của anh cũng ít người biết, chắc sẽ không sao.

An Tâm Á ngơ ngẩn, hoàn toàn sững sờ, người đàn ông này, mới vừa rồi tâm trạng sao lại giống như ngồi trên chảo nóng vậy? Sau khi anh giống như cơn lốc xoáy đi mất, An Tâm Á mới có phản ứng, tiếng động cơ xe biến mất trong bóng đêm, đảo mắt, cả tòa nhà rộng lớn, liền có chút lạnh lẽo, dù sao phòng ốc quá lớn, lại chỉ có một mình cô.

Cô sợ run cả người, “Trữ Trữ Lăng Lăng, các con mau về đi, mẹ sợ.”

Xe Trình Quân Hạo vừa biến mất khỏi khu biệt thự, một chiếc ô tô khác từ chỗ kín đáo đi ra ngoài, cô gái trong xe nhìn chằm chằm ánh đèn trên lầu hai, cười lạnh, cô gái kia, cho dù bây giờ Quân Hạo đối với mình vẫn không có tình cảm, nhưng dám câu dẫn Quân Hạo rồi còn dám ở chung với anh, cô tuyệt đối không thể tha thứ.

Cô ta mở cửa xe, rồi nhấn chuông cửa.

“Leng keng.” Tiếng chuông cửa dồn dập vang lên, An Tâm Á ngẩn ra, vội vàng chạy xuống lầu mở cửa, mừng rỡ hỏi, “Trữ Trữ, Lăng Lăng, các con đã về.”

Lời vẫn chưa hoàn toàn nói xong, vẻ mặt mừng rỡ thậm chí còn không có thu lại, liền bị một chiếc khăn lông bịt miệng, cô giùng giàng, thậm chí còn không thấy rõ người đối diện là ai, chỉ có cảm giác là một người phụ nữ.

Cả người An Tâm Á cứng ngắc, dần dần mất đi ý thức, nguy rồi, thật trùng kếp. Trình Quân Hạo đáng chết, lại một cô bỏ ở nhà.

Cô gái đưa lưng về phía máy thu hình đem An Tâm Á đang mê mang kéo vào trong xe, khăn che mặt, mặc áo khoát màu đen, mang bao tay, khéo léo tránh được máy thu hình, thậm chí ngay cả bảng số xe cũng che đi.

Ném cô vào chỗ ngồi phía sau xe, cô ta lạnh lùng cười một tiếng, phát động xe, nhanh chóng rời hiện trường.

*

Trình Quân Hạo chạy tới Ứng Môn thì đã là nửa tiếng sau khi chuyện xảy ra, anh hướng địa lao đi vào, sắc mặt âm trầm, “Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? ! Chẳng lẽ cửa sắt của Ứng Môn chỉ để làm vật trang trí sao? ! Làm sao mà người ngoài lại có thể dễ dàng đột phá vào đây.”

Con Muối cũng không biết phải nói gì, “Đối phương rất mạnh, hơn nữa phòng bị có hơi lơ là, anh hai, đây là lỗi của em.”

Trình Quân Hạo không nói lời nào, mặt âm trầm, sắc mặt thật không tốt, “Cũng không thể đẩy hoàn toàn trách nhiệm lên người cậu, chuyện này cũng là do ta khinh suất ” Anh lại cười lạnh một tiếng, “Hừ, không ngờ tới hần vẫn còn có thủ đoạn khác, thật là sơ sót.”

“Anh hai, chuyện này em cảm thấy được không đúng lắm.” Con Muối do dự nói, “Em đã phái người đuổi theo, nhưng vẫn hoàn toàn không tìm được bất kỳ tung tích nào, em cảm thấy cho dù Trình lão vẫn còn có đàn em thân tín, thì cũng không có thực lực như vậy.”

Trình Quân Hạo cả kinh, “Ai là người đứng phía sau những chuyện đen tối này, để cho ta tìm được, nhất định làm thịt hần.”

Trong địa lao tình cảnh hỗn độn, Trình lão với Trình Quân Hoa đều bị người ta mang đi, Trình Quân Hoa hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng Trình lão là một hậu hoạn khó lường. Trình Quân Hạo tâm phiền ý loạn.

Hơn nữa, sau khi Trình lão bị người ta mang đi, anh cũng không tra được bất cứ tin tức gì nữa, khó tránh khỏi tâm hoảng loạn.

“Anh hai, hay là làm phiền tiểu thiếu gia tra một chút.” Con Muối rốt cuộc cũng nói ra được lời nói trong lòng.

Trình Quân Hạo lắc đầu, “Chuyện này, ta không muốn để cho bọn nó nhúng tay vào.”

Con Muối thở dài, tia hy vọng cuối cùng này cũng mất rồi, thành phố A này trừ Ứng Môn bọn họ ra, vẫn còn có một thế lực không thể xem thường khác sao? ! bây giờ Hồ Bang là không có khả năng dám trêu chọc bọn họ, thậm chí Phó Vũ Hoàng còn ném Ôn Tâm đi, chính là vì không muốn xung đột chính diện với bọn họ, hiện tại lại càng không thể nào dám đi cứu Trình lão, huống chi hần cũng không có lý do nào để làm vậy, lúc trước chính hần đã ném Trình lão đi.

Tất cả những sự kiện này làm tính hình thay đổi càng thêm phức tạp khó tả. Trình Quân Hạo cùng Con Muối mơ hồ lo lắng.

125. Chương 125: Bị Bắt Cóc

“Các người là ai? !” Trình lão cảm hận nhìn chằm chằm người áo đen đối diện, lạnh lùng quát lớn, vẫn còn một chút uy nghiêm của ngày trước. Hần ôm Trình Quân Hoa đang thoi thóp những hơi tàn cuối cùng, nội

tâm run nhè nhẹ.

“Ông không cần biết.” Người thủ lĩnh áo đen nở nụ cười, “Lão đầu, muốn báo thù không? Muốn báo thù thì làm theo lời của chúng tôi, chúng ta sẽ giúp ông.”

“Con trai của ông không còn sống được nữa đúng không? ! Thay vì gấn gượng một hơi tàn để hấn chịu đựng thống khổ kéo dài, không bằng thành toàn cho hấn đi.” Người áo đen nhàn nhạt nhìn Trình Quân Hoa nói, “Bộ dạng của hấn chắc đã không chịu nổi nữa.”

“Không.” Đôi mắt Trình lão chợt trợn to, nhìn bộ dạng của Trình Quân Hoa giống như người đã chết, lòng không khỏi đau, cực kỳ khó chịu, đau đến tê tâm liệt phế, Trình Quân Hoa đã không chịu được nữa rồi, lúc lên được trên xe, đã không còn hơi thở.

Trình lão kéo một cái chân tàn phế, run rẩy ôm thật chặt Trình Quân Hoa, lộ ra hai hàng nước mắt, run rẩy hét to, “Cha nhất định báo thù cho con, Quân Hoa.”

Yên nghỉ đi.

Người áo đen cũng trầm mặc một lúc, mang Trình lão xuống xe gặp chủ nhân.

“Cầu xin các người, an táng con trai của ta đàng hoàng.” Trình lão cầu khẩn, trong giọng nói dâng lên cảm giác tang thương mất mát.

Người áo đen không đành lòng, gật đầu một cái, “Chủ nhân sẽ an bài giúp ông.”

*

Cơm nước xong, An Bình An Tĩnh muốn về nhà, Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên liền đề nghị đưa bọn họ về, An Bình An Tĩnh có chút không vui, sợ hai người bọn họ đến nhà mình lại đi quấy rầy cha với mẹ, hơn nữa thân phận của hai người bọn họ khá đặc biệt, nếu để ẹ biết sự tồn tại của Bộ Phi Yên, mẹ nhất định sẽ nổi điên, một Đêm 13 đã khiến An Tâm Á vô cùng kinh hãi rồi.

Cho nên, vừa đến bên ngoài biệt thự, An Bình An Tĩnh liền đòi xuống xe, Đêm 13 bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là dừng xe để hai cậu nhóc xuống xe.

Nhìn bóng dáng của bọn chúng rời đi, Đêm 13 bình tĩnh cười, “Ta đoán không sai đúng không? Hai đứa bọn nó vô cùng thương yêu cha mẹ mình, tuyệt không hi vọng chúng ta đi quấy rầy không gian riêng của cả nhà bọn họ.”

Bộ Phi Yên chớp chớp đôi mắt đen nhánh, cười hắc hắc, “Nếu vậy hay là chúng ta đi theo sau nhìn một cái, thuận tiện nào loạn một chút.”

Khóe miệng Đêm 13 co giật, liếc xéo hấn một cái, “Náo loạn một chút? Khi mà nói ba chữ này nếu không ý chỉ giết người thì cũng là phóng hỏa!” Cũng không thèm để ý với hấn nữa, anh nhìn bóng dáng Trữ Trữ Lẳng Lẳng biến mất rồi lập tức quay đầu xe hướng khách sạn chạy như điên.

“13, mà thật là càng ngày càng không đáng yêu rồi, sao lại che chở đồ đệ bảo bối của mà như vậy.” Bộ Phi Yên thở dài, “Thật rất muốn gặp cha mẹ của bọn họ để xem họ là thần thánh phương nào, lại có thể sinh ra hai cậu nhóc đáng yêu như vậy, nhất định cũng chẳng phải là người bình thường.”

Khóe miệng Đêm 13 co giật, mẹ nó. Cha mẹ bọn họ quả thật cũng thuộc loại vô cùng không bình thường.

“Sau khi mà hoàn thành chuyện này, có tính toán ở lại thành phố A không? ! Trữ Trữ Lẳng Lẳng mà đã gặp rồi.” Đêm 13 hỏi hấn.

Bộ Phi Yên nhún nhún vai, “Tao thì không sao hết, bây giờ vẫn đang trong thời gian nghỉ ngơi và hồi phục sức khỏe, không có nhận nhiệm vụ nào cả, ở lại thành phố A hay ở chỗ khác cũng vậy thôi, không bằng dừng chân lại chỗ này, lại còn có mà cùng hai anh em Trữ Trữ Lẳng Lẳng nữa chứ, cuộc sống ở đây sẽ rất thú vị, vậy tao quyết định ở lại thành phố A nghỉ ngơi lấy lại sức.”

Đêm 13 mím môi cười, “Cũng tốt, có mà ở đây, Trữ Trữ Lẳng Lẳng cũng có người chăm sóc, hai anh em bọn họ bị bắt cóc hai lần rồi.”

“.” Bộ Phi Yên kinh ngạc nhìn Đêm 13.

“Tình hình nhà bọn nó có hơi phức tạp, tao thấy cũng rất rối rắm, tao kể ày nghe thì mày cũng phải giúp tao một tay à, tao không muốn Trữ Trữ Lẳng Lẳng có chuyện gì.” Đêm 13 kể lại những chuyện đã xảy ra, Bộ Phi Yên liền trầm mặc.

Đêm 13 không cần hỏi cũng biết, Bộ Phi Yên nhất định cũng muốn lưu lại bảo vệ hai anh em bọn nó.

“Tao nghĩ hay là cho bọn nó học kỹ năng dùng súng, nếu không khi gặp lại chuyện như vậy, ngộ nhờ mày tới cứu không kịp, chẳng phải mạng sống sẽ bị treo lơ lửng sao? !” Bộ Phi Yên nhàn nhạt nở nụ cười.

Ánh mắt Đêm 13 sáng lên, lại mỉm cười, “Mày chịu dạy.”

“Tất nhiên.”

Đêm 13 biết đã thuyết phục được hẳn, cội đời này có thể để cho Bộ Phi Yên dạy cái này người đó phải thật đáng giá và nhất định sẽ trở thành học giỏi hơn thầy, có hẳn chỉ điểm, ít nhất khi bọn hắn chưa đến kịp để cứu thoát thì hai anh em có thể tự vệ để không mất mạng. Về sau chờ bọn nó lớn lên, nhất định sẽ tiến bộ không ít, bây giờ hai anh em nó thật sự quá nhỏ, bọn họ chỉ có thể dùng để tự vệ. Đối với bọn họ, Đêm 13 là thật lòng thương yêu. Đêm 13 nghĩ đến đây liền mừng rỡ

*

An Bình An Tĩnh quay đầu lại thấy xe bọn họ rời đi, mới thở phào nhẹ nhõm, “May mà không cho bọn họ đi vào, nếu không trong nhà liền không được an bình rồi.”

Đi tới cửa, trong nhà đèn đóm sáng choang, cửa chính biệt thự cũng mở ra.

Nhất thời hai anh em có cảm giác lo lắng bất an vô cùng, hai người liếc mắt nhìn nhau, vọt vào biệt thự, “Mẹ, mẹ. Trình nhị thiếu. Hai người ở chỗ nào? !”

Trong nhà trống không trong không gian chỉ vang vọng giọng nói của hai người, không tìm thấy bóng dáng của mẹ ở bất kỳ chỗ nào.

Hai người cả kinh, nhất thời một dự cảm chẳng lành bao phủ trong đầu của hai anh em.

An Bình vội vàng gọi vào điện thoại của An Tâm Á, An Tĩnh từ trong phòng ra ngoài, vội la lên, “Điện thoại của mẹ ở nhà, không mang theo. Không cần gọi.”

An Bình vội vàng gọi cho Trình Quân Hạo, đồng thời âm thầm cầu nguyện, nhất định là bọn họ suy nghĩ nhiều, nhất định là cha mang mẹ đi ra ngoài.

Mau nhận điện a, mau a.

Một hồi lâu, giọng nói mừng rỡ của Trình Quân Hạo thông qua ống nghe truyền tới, “Trữ Trữ, Lẳng Lẳng, các con về nhà rồi.”

An Bình nghe giọng nói này, an tâm một chút, “Mẹ có ở bên cạnh ông không? !”

Trình Quân Hạo cau mày, “Không có, mẹ các con không phải ở nhà sao? !”

Tâm hai anh em chìm đến đáy cốc, “Không thấy mẹ.”

Trình Quân Hạo kinh hãi, điện thoại di động thiếu chút nữa rơi xuống, trái tim nhảy bang bang, giống như bị người ta dùng búa nện vào, đỡ dần cảm nhận đau đớn từ từ truyền khắp người.

Anh vội vàng mang người chạy về biệt thự, An Bình liền gọi điện thoại cho Đêm 13, tay khẽ run, giọng nói vẫn như bình thường, “Không thấy mẹ ta, đoán chừng là bị bắt cóc rồi, sư phụ, nói Bộ đại ca trước tiên đừng động tới người đàn bà Ôn Tâm đó, tìm mẹ ta quan trọng hơn. Nói cho Bộ đại ca, mẹ ta tên là An Tâm Á, làm phiền hắn. Cần phải tìm được mẹ ta. Làm ơn.”

Đêm 13 cười khỏ, “Lại bắt cóc? ! Trữ Trữ yên tâm, ta lập tức nói với Bộ Phi Yên.”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cấp tốc quay ngược đầu xe, chạy hướng ngược lại, tăng tốc một đường chạy thẳng tới khu biệt thự, Đêm 13 nhìn qua Bộ Phi Yên cười khỏ nói: “Lại thêm một vụ bắt cóc, lần này là An Tâm Á, nguy rồi, lúc này Trữ Trữ Lẳng Lẳng nhất định sắp lo lắng đến phát điên lên rồi.”

126. Chương 126: Là Lâm Khả Nhân

Bộ Phi Yên nheo mắt lại, “Tính giỡn sao, bắt cóc ngay dưới mũi chúng ta, mẹ nó, về tìm một chút manh mối, phải tìm bằng được cái tên đứng phía sau màn này, ta nhất định báo thù cho Trữ Trữ.”

Cái tên Trình nhị thiếu này ruốt cuộc là xảy ra chuyện gì, ngay cả đàn bà của mình mà cũng không bảo vệ tốt được là sao? !

Đêm 13 mím môi không nói, chuyên tâm lái xe, lần này, mong là không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nếu người phụ nữ An Tâm Á này xảy ra chuyện gì, đoán chừng Trữ Trữ Lặng Lặng sẽ.

Ngàn vạn lần không được a. Hấn không muốn để cho hai anh em chúng có chuyện.

“Tâm Á, Tâm Á.” Trình Quân Hạo về tới biệt thự thì thực sự muốn trợn tròn mắt, biệt thự này không nơi nào còn có bóng dáng của An Tâm Á? Anh mang theo Con Muối tìm trong nhà rồi tìm mấy dặm bên ngoài một lần, không nơi nào có bóng dáng của cô gái đó.

Lập tức Trình Quân Hạo có cảm giác bất an vô cùng, một cổ đau đớn thật chặt lan tràn toàn thân, rất đau rất đau. Vào giờ phút này, anh mới biết, anh quan tâm An Tâm Á rất nhiều, trong lòng không muốn cô chịu một chút xúu tổn thương nào.

“Trình nhị thiếu.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Bình khắc cau lại nghiêm căng thẳng, vừa đưa chiếc laptop đang cầm trong tay cho Trình Quân Hạo nhìn vừa nói, “Tôi đã kiểm tra camera của tòa nhà, người trên màn hình ông có biết không? !”

Trình Quân Hạo lập tức nhận lấy, trên màn hình là hình một người toàn thân một thân mặt đồ màu đen, đeo khăn che mặt và đội mũ, mang bao tay, đưa lưng về phía camera, có cảm giác như đã có tính toán trước, nhìn dáng người này trông rất quen.

Anh cắn răng cầm phần, nắm thật chặt Laptop, “Rốt cuộc là người nào?” Đôi mắt anh nổi lên phong ba bão táp, dường như muốn nuốt sống người ở trên màn hình, rất đáng sợ, không khí trở nên vô cùng lạnh lẽo.

An Bình An Tĩnh ngẩn ngơ một hồi, hi vọng mới xuất hiện bị dập tắt, bọn họ cũng biết với cái diện mạo như vậy ai có thể nhận thức ra được chứ? ! Ánh mắt nhất thời trở nên hốt hoảng, lâm vào một nỗi hoang man mờ mịt.

Quá hoang man liền bị rối loạn, lúc này An Bình An Tĩnh cùng Trình Quân Hạo đều có chút luống cuống tay chân.

Con Muối là phái người đi điều tra cái xe nhìn thấy trên camera, nhưng khi chiếc xe vào trong khu biệt thự thì bằng số xe liền bị che đi không nhìn thấy rõ, xem ra đối phương sớm đã có âm mưu, mà khi chiếc xe vừa lái ra khỏi khu biệt thự liền hoàn toàn biến mất không thể tìm thấy.

An Bình An Tĩnh mím môi thật chặt, “Trình nhị thiếu, nhất định là kẻ thù của ông, suy nghĩ một chút xem là ai? !”

“Hôm nay Trình lão được người ta cứu đi? ! Có thể là kẻ điều hổ ly sơn hay không? !” Trình Quân Hạo khẩn trương, siết chặt quả đấm, “Nhưng ngay cả hấn được người nào cứu đi ta cũng không biết.”

“Chúng ta đã phái người đến Hồ Bang điều tra rồi.” Con Muối vội vã chạy vào khẩn trương mà nói, “Chỉ sợ chuyện này dính líu rất nhiều, thật không đơn giản.”

An Bình An Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, một cổ tức giận dâng lên, nắm quả đấm nhỏ thật chặt, âm thầm cầu nguyện, mẹ, người ngàn vạn lần không được có chuyện gì, chờ bảo bối tới cứu mẹ, trước lúc đó, nhất định không được có chuyện.

Bên ngoài tiếng động cơ bèn nhon của một chiếc xe thể thao được sản xuất với số lượng có hạn thắng gấp ngừng lại, Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên nhanh chóng xuống xe, về mặt nghiêm túc, Con Muối cùng Đêm 13 đã từng quen biết, không có ngăn cản, mặc cho bọn họ vào phòng.

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên cũng gần như chạy vào, “Trữ Trữ, Lặng Lặng.”

Trình Quân Hạo quay đầu lại, thấy hai người, đôi mắt trong nháy mắt tròn to, mang theo sự phòng bị cùng căm ghét, “Đêm 13. Còn người là Bộ Phi Yên?”

Bộ Phi Yên cười như không cười, “Người chưa tới cửa, tên đã vào đến, không rảnh chào hỏi, tìm người quan trọng hơn. Trữ Trữ, người này là cha cậu.”

“Ừ.” An Bình gạt đầu một cái, trong ánh mắt nhìn về phía hai người tràn đầy cầu khẩn.

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên vừa nhìn đã thấy đau lòng, dù sao cũng còn là con nít, cho dù kiên cường hơn nữa, cũng chỉ là cố gắng cứng cỏi.

Lúc này Đêm 13 liền soa soa cái đầu nhỏ của hai người bọn họ, “Hốt hoảng sẽ bị loạn, chuyện này giao cho ta cùng Phi Yên đi, bàn về tìm người, ta cùng hấn thành thạo nhất, các cậu đừng quá kích động, An Bình An Tĩnh nghe lời hãy ở chỗ cha các cậu, chúng ta nhất định sẽ tìm ra manh mối, chuyện này đối với năng lực của chúng ta tuyệt đối hoàn hảo, lúc này hi vọng cậu nhất thiết phải phối hợp.”

Nghe những lời này An Bình An Tĩnh ngay lập tức được trấn an, “Vây thì. Làm ơn.”

An Bình rất kiên cường, An Tĩnh thì trong mắt đã sớm chứa đầy nước mắt.

“Ta có thể tin tưởng các người sao? !” Trình Quân Hạo tất nhiên tin tưởng thực lực của hai người kia, nhưng thật ra mà nói thì có được mấy phần tin tưởng cũng còn chờ phải thương thảo.

Bộ Phi Yên cười nhạt, “Chỉ bằng cam kết của một sát thủ hạng nhất như ta. Trình Quân Hạo, anh yên tâm, chỉ với việc An Tâm Á là mẹ của An Bình An Tĩnh, cho dù cô ấy có nằm trong tay của tử thần, chúng ta cũng có thể từ trong tay Tử Thần lôi cô ấy trở lại.”

Trình Quân Hạo rút cuộc thả lỏng một chút, nhìn ánh mắt Bộ Phi Yên tự tin chắc chắn, anh cũng biết Tâm Á nhất định sẽ không có chuyện gì. Anh âm thầm khuyên mình không nên quá khẩn trương, càng khẩn trương, càng ảnh hưởng đến năng lực phán đoán của mình.

Con Muỗi thật sự rất kinh ngạc, xem ra suy đoán buổi trưa là không sai, giao tình của Bộ Phi Yên cùng tiểu thiếu gia tuyệt đối sâu xa, chỉ sợ hấn tới đây cũng là vì một chân của Ôn Tâm, chuyện mới xảy ra vừa rồi, có sự hỗ trợ của hai người này, bọn họ an tâm một chút. Mới vừa rồi anh hai trông rất khẩn trương cũng không biết nên đi đâu để tìm manh mối đi, nhất là nhìn ai cũng đều cảm thấy nghi ngờ, rối loạn giống như rắn bị mất đầu.

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên đã ngồi vào máy vi tính bắt đầu tìm tòi manh mối, nghiên cứu dấu vết để lại trên camera, bọn họ một là thần trộm, một là sát thủ, truy tìm mục tiêu luôn luôn là chuyện thường như cơm bữa, từ trên màn hình này tìm đầu mối đối với bọn họ mà nói là rất quen thuộc, cho nên, chỉ thao tác ngắn ngủi trong vòng 10 phút, một loạt phân tích, đã tìm ra đầu mối.

Khóe miệng Bộ Phi Yên hiện lên một nụ cười nhạt, dần dần phóng đại hình ảnh, tiến hành phân tích, trong laptop chân dung của người trên màn hình trên cánh tay có một khóa nốt ruồi rất rõ ràng.

Trình Quân Hạo liếc thấy một cái, như bị chuông bao làm giật mình, không nhúc nhích, cái nốt ruồi này, cái nốt ruồi này. Chẳng lẽ là Lâm Khả Nhân sao? ! Không thể nào. Cô ta chỉ là một cô gái yếu đuối.

Trong lòng như có ma trở nên hốt hoảng. Nhìn động tác kế tiếp của Bộ Phi Yên, tim anh đập như trống trận.

“Chính là cái này.” Bộ Phi Yên đem hình ảnh đưa cho Đêm 13, trên hệ thống Đêm 13 nhập chỉ thị vào, điều tra những người có mối quan hệ với Trình Quân Hạo mà có đặc điểm như trên hình. Nhất nhất loại bỏ, cuối cùng từ từ chỉ còn lại ba người.

“Các anh.” Trình Quân Hạo kinh hãi tròn to hai mắt.

Đêm 13 phong tình mỉm cười, “Ai nha, không được rồi, khiến Trình nhị thiếu thấy được kỹ thuật của chúng ta, lại khiến cho anh kinh hãi thật là ngược ngùng a, những người như chúng tôi đây đối với tầng lớp nổi danh quyền quý các nơi trên toàn thế giới đều có tài liệu rõ ràng, tự nhiên. Anh hiểu mà.” Đêm 13 nhún vai một cái, ý tứ anh nhiều lắm cũng chỉ là một con cá đã nằm trong lưới của bọn họ mà thôi.

Trình Quân Hạo rùng mình một cái, trong mắt tóe ra ánh nhìn không thoải mái, hai người này.

Bọn họ một là thần trộm, một là sát thủ, tất nhiên mục tiêu tuyệt đối không phải là bình dân bách tính bình thường, cho nên, có tài liệu rõ ràng cũng là bình thường, nói cho cùng thì bây giờ cũng là dùng để cứu người, Trình Quân Hạo cũng không quá so đo.

127. Chương 127: Cứu Người Quan Trọng Hơn

“Có thể là một trong ba người này.” Đêm 13 quay màn hình laptop trong tay qua cho Trình Quân Hạo nhìn, ba người này trên cánh tay đều có nốt ruồi, vị trí cũng rất phù hợp, người trên ba tấm hình tuy được chụp từ nhiều góc độ khác nhau nhưng nhìn chung là cùng một người, Trình Quân Hạo trợn to hai mắt, không thể tin vào cái tốc độ điều tra này, cảm thấy sợ hãi không thôi, chỉ vờ vờ từ một chút tư liệu trên màn hình liền có thể ngay lập tức tìm được mục tiêu, nhưng trang bị này so với cảnh sát có khi còn tân tiến hơn.

Nhưng chuyện làm cho Trình Quân Hạo kinh hãi không chỉ có như thế, trong tấm ảnh rõ ràng là hình của Lâm Khả Nhân.

“Là phu nhân.” Con Muối đột ngột kêu lên một tiếng, nhưng lập tức lại giật mình liếc mắt nhìn Trình Quân Hạo, nhép nhép miệng rồi cuối cùng không dám nói gì nữa, hắn đã sớm hoài nghi Lâm Khả Nhân, tuy nhiên những lúc như thế này, hắn vẫn tin tưởng anh hai vẫn sẽ có quyết định anh minh nhất.

“Lâm Khả Nhân.” Trình Quân Hạo hơi ngẩn ra, “Lại là cô ta.”

Bộ Phi Yên cười gần một tiếng, “Xem ra mục tiêu đã xác định, OK, 13, chúng ta đi truy tìm người này, những chuyện còn, giao cho anh giải quyết.” Hắn ngẩng đầu cười với Con Muối một tiếng.

Con Muối trịnh trọng gật đầu một cái, lập tức đi tìm người, lúc này một là anh em Ung Môn, một là nhân viên công ty CBD. Đầu phải tra.

Bộ Phi Yên nhàn nhạt nhìn lướt qua Trình Quân Hạo, theo như thông tin có được từ tư liệu của hắn cho thấy người phụ nữ này có quan hệ với Trình Quân Hạo, trên căn bản mục tiêu của chuyện lần này là gì đã xác định hết mười phần.

An Bình yên lặng nhíu mày, “Bộ đại ca, cứu mẹ ra quan trọng hơn, những người còn lại, giết không tha.”

Giọng nói vẫn khản trương như cũ, biểu tình vẫn còn rất lo lắng.

Cài sát khí đằng đằng này cũng rất đáng sợ, hiển nhiên An Bình cũng biết Lâm Khả Nhân là ai, nhưng cậu vốn không phải người thiện tâm, người nào dám làm tổn thương cậu và mẹ cậu, cậu tuyệt không tha thứ, làm bộ như tha thứ cũng không thể.

Sát khí của An Bình hoàn toàn hiện ra trong giọng nói đã làm cho Bộ Phi Yên vô cùng thích thú, hắn gật đầu một cái, ý bảo cậu yên tâm.

Trình Quân Hạo lấy lại tinh thần, nhíu mày, nhìn lướt qua An Bình, nhưng cuối cùng cũng không nói gì, lấy trình độ thông tuệ của đứa bé này, biết được những chuyện kia cũng là bình thường, nhưng. Anh có thể đối với nó có một yêu cầu không? !

Còn có Bộ Phi Yên và Đêm 13, ai anh cũng đều không dám khinh thường, hơn nữa chỉ số biến thái của bọn họ, chỉ sợ. Trình Quân Hạo lại nghĩ đến chuyện bọn họ đối với mình nắm rõ như lòng bàn tay, liền có loại cảm giác bị không chế.

Quan hệ giữa An Tâm Á với anh, rồi quan hệ giữa anh với Lâm Khả Nhân, bọn họ chỉ cần gõ mấy cái để điều tra một chút là ngay lập tức biết rõ.

Cuối cùng cái gì Trình Quân Hạo cũng không nói, chỉ nhìn Bộ Phi Yên, “Chuyện này, tôi cầu các anh vậy, cứu người quan trọng hơn.”

Những lời này rất có ẩn ý, cứu người quan trọng hơn, chuyện giết người, cũng đừng nên làm.

Bộ Phi Yên nhú mày, không lên tiếng, từ Trình Quân Hạo tới An Bình An Tĩnh lại nhìn lướt qua giữa cha con ba người, bình tĩnh tự tin mà cười, hỏi An Bình, “Trên người mẹ cậu có đặc điểm gì nổi bật không? !”

An Bình nhanh chóng nói, “Trên người mẹ chỉ có một cái đồng hồ đeo tay, cũng không có cái gì khác. . . .” Điện thoại di động tắt cả mọi thứ đều để ở nhà, chỉ có một cái đồng hồ đeo tay, không được việc a.

Sớm biết như vậy, trên đồng hồ của mẹ cậu cũng gắn thiết bị truy tìm, cậu và Lăng Lăng chưa từng nghĩ tới, chuyện này sẽ dính líu đến mẹ, nếu biết như vậy, có chết cậu cũng sẽ không để mẹ ở nhà một người . . .

Chỉ mỗi điều này thôi, cậu liền có chút oán hận Trình Quân Hạo, hơn nữa người bị hiềm nghi lại là Lâm Khả Nhân. Oán hận này càng lớn hơn.

Bộ Phi Yên nhú nhú mày, “13, truy tìm tín hiệu điện thoại của Lâm Khả Nhân, nếu như hai người bọn họ vẫn còn ở cùng nhau thì quá tốt.” Sợ nhất là hai người không còn ở cùng nhau nữa, như vậy sẽ phải hao phí một chút sức lực.

“Biết.” 13 đầu ngón tay khẩn trương đánh trên bàn phím, tâm tình khẩn trương từng hồi theo âm thanh đánh bàn phím xuyên thấu qua máy vi tính truyền trong không gian yên tĩnh.

“Ta không đợi nữa, ta lên đường trước, chúng ta sẽ liên lạc qua vô tuyến.” Bộ Phi Yên nói xong, mặc bộ áo khoác trang phục, nhanh chóng xuất phát.

Đêm 13 gạt đầu một cái, “Tất cả cẩn thận.”

Bộ Phi Yên giống như một cơn gió biến mất ở ngoài cửa.

Đêm 13 khẩn trương gõ bàn phím, chuẩn bị ngay khi tra được cái gì, thì liền lập tức rời đi tăng viện cho Bộ Phi Yên, thành phố A này cũng không chừng lại có Ngọa Hổ Tàng Long a.

“Ta tới giúp anh.” An Bình tiến lại gần. An Tĩnh ở một bên khóc, rất đau buồn, rất sợ hãi, cứ lo sợ vùi ở bên cạnh An Bình, một cái tay nhỏ nhắn gắt gao nắm lấy vạt áo Trữ Trữ, hai con mắt cũng căng thẳng nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính, một màn này làm cho hốc mắt Trình Quân Hạo đỏ lên, hai đứa bé này, nếu Tâm Á có chuyện gì.

Lấy tính khí ương ngạnh của hai đứa bọn nó, không nhất định sẽ chịu ở chung một chỗ với anh nữa, từ này đến giờ vẫn chưa chịu nói chuyện với anh, Trình Quân Hạo cười khổ, trong lòng bọn nó đang oán trách anh, chỉ không nói, không nhìn, không để ý tới, lạnh nhạt, giống như An Tâm Á.

“Tra được rồi.” Đêm 13 cau mày, khiến Trình Quân Hạo nhất thời khẩn trương, “Lâm Khả Nhân ở chỗ nào? !”

Giọng nói của anh có chút mùi vị khẩn trương.

“Ở vùng ngoại ô.” Đêm 13 nhàn nhạt lướt mắt nhìn anh, “Vùng ngoại ô gần sườn đồi ngay khu biệt thự của anh.”

Trình Quân Hạo lập tức liền đứng lên, “Tôi trở về tra một chút đầu mối.”

Không có người trả lời, cả tòa nhà trong biệt thự chỉ có tiếng gõ bàn phím.

Trình Quân Hạo lao ra, lái xe lên đường, An Bình An Tĩnh hai đứa bé này, xem ra là rất thích Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên, đối với bọn họ lại rất thân mật và tin tưởng mức độ so với anh thì sâu sắc hơn rất nhiều.

Thì ra Trình Quân Hạo anh cũng có lúc kém cỏi như vậy.

Thì ra năng lực sử dụng máy tính của An Bình đúng là xuất thần nhập hóa, Trình Quân Hạo coi như đã nhìn rõ. Thằng bé này.

Đêm 13 khẽ mỉm cười, hướng về phía vô tuyến nói chuyện, “Phi Yên, người đàn bà Lâm Khả Nhân này cùng An Tâm Á không có ở cùng nhau, Trình Quân Hạo đã đi tìm cô ta, ta nghĩ chúng ta phải đi trước điều tra một chút Phó Vũ Hoàng của Hồ Bang đi, nói không chừng sẽ có đầu mối, nếu không có, thì ngay

cả cái nhánh bên Ôn Tâm cũng điều tra luôn, nghe nói sau khi Ôn Tâm bị ném ra khỏi Hồ Bang, thì không biết trốn đi đâu hiện tại vẫn chưa tìm ra, ta đột nhiên thật tò mò, ngay cả Phó Vũ Hoàng cũng không dám bảo vệ người này, ai có thể có cái bản lãnh tới che chở ả ta, không chừng chuyện có thể câu ra một mẻ cá lớn đang ẩn núp sau lưng đó.”

Bộ Phi Yên cười khê, “Cái mặt của mày chỉ sợ thiên hạ không loạn suy tính riêng trong lòng vẫn không hề đổi.”

An Bình nghe xong trong lòng hơi kinh hãi, “Hai người các anh đứng đắn một chút, mẹ ta bây giờ vẫn không biết sống chết ra sao kia.”

“Bình tĩnh á..., Trữ Trữ.” Đêm 13 cười khê, “Mới vừa rồi ta rất muốn nói, nhưng nhìn thấy Trình Quân Hạo ở đây, ta cùng Phi Yên khó chịu, không muốn nói ra, chuyện này, tuy nói có chút khó hiểu, nhưng hiện tại mẹ cậu tạm thời không có việc gì, ta cùng Phi Yên vẫn cứu kịp.”

Đôi mắt An Bình chuyển động, “Chuyện này là thật.”

128. Chương 128: Người Đó Ở Đâu?

“Trữ Trữ, cậu vừa gặp phải chuyện liên quan đến mẹ mình thì trí lực cùng tài nghệ thật sự giảm sút không ít a.” Bộ Phi Yên cười khê, một mặt khởi động xe đạp chân ga chạy như bay, không nói gì nữa.

Đêm 13 nhận lấy đề tài, cười nói, “Nếu bây giờ mà mẹ cậu lại vẫn còn đang nằm trong tay Lâm Khả Nhân thì sẽ rất nguy hiểm, nhưng nếu không phải trong tay cô ta ngược lại sẽ không còn nguy hiểm nữa, bởi vì cô ta cũng sợ Trình nhị thiếu hoài nghi, hiện tại nếu cô ta quả thật có mặt trong biệt thự, đã nói lên rằng cô ta cũng còn sợ cơn gió này thổi qua đỉnh đầu mình lại lộ ra manh mối, làm Trình nhị thiếu hoài nghi, nếu mẹ cậu không ở trong tay cô ta, vậy cũng chỉ có hai khả năng, một là cô ta giam lỏng mẹ cậu, dấu riêng ột mình cô ta, chuyện này cũng rất có khả năng. Hoặc là, tìm người giam lỏng mẹ cậu, nhưng ở thành phố A, ai lại dám có ý định này, mặc dù là có tiền có thể suì ma khiến quý, cho dù cô ta có tốn nhiều tiền hơn nữa để thuê người cũng không có ai dám đối nghịch với Trình nhị thiếu đúng không? ! Cho nên.”

“Cho nên, phía sau ả ta còn có người, đem mẹ ta giao ột người khác rồi.” An Bình kinh ngạc nói.

“È hèm, thông minh.” Đêm 13 giơ ngón tay cái lên, “Trí lực cuối cùng cũng khôi phục, ha ha, chỉ có loại khả năng lớn nhất này thôi, cho nên ta mới nói sẽ câu ra con cá lớn đang ẩn núp ở thành phố A, nếu con cá lớn này để mất tới mẹ cậu, vậy thì mục đích của hần là cái gì chứ? ! Tiền sao? Không thể nào, chỉ có thể là thù thôi.”

“Thù? !” An Bình nhíu mày, “Có thể, nếu không sẽ không động can qua lớn như vậy, chỉ là ta không ngờ Lâm Khả Nhân lại cũng là một con cờ, nếu ngay cả con cờ ẩn hình Lâm Khả Nhân này cũng vận dụng, chuyện này xem ra không đơn giản.”

“Chính xác.” Đêm 13 cười híp mắt, “Cho nên mới nói mẹ cậu mới tạm thời vô sự.”

Cậu đưa tay qua sờ đầu nhỏ An Tĩnh một cái giống như an ủi từ khi lên xe đến giờ cậu bé chỉ biết ngơ ngác lắng nghe, “Lẳng Lẳng, yên tâm.” An Tĩnh khéo léo gạt đầu một cái.

“Thù, chắc chắn là với Trình nhị thiếu rồi.” An Bình hừ lạnh, “Kể từ khi công khai quan hệ với hần tới nay, vẫn không có chuyện gì là tốt, ta cùng Lẳng Lẳng cũng gặp qua hai lần bắt cóc, nếu không phải có anh ở đây, ta với Lẳng Lẳng có khi cũng không phúc lớn mạng lớn như vậy mỗi một lần lại một lần tránh được.”

Đêm 13 an ủi vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của An Bình, “Cậu còn nhỏ, không hiểu chuyện bắt đắ dĩ của người lớn, ta tin tưởng Trình Quân Hạo nếu làm gì để có thể bảo vệ mẹ con các cậu, hần nhất định sẽ dốc hết toàn lực, không cần trách cứ hần.”

“Nếu như mẹ vô sự thì tốt, nếu không.” An Bình trở nên hiếu chiến, giống như muốn đánh; muốn gây gỗ cậu hừ lạnh một tiếng, “Ta tuyệt sẽ không tha thứ cho bất cứ ai.”

Đêm 13 cười khở trong lòng, nghĩ muốn khuyên, nhưng cái gì cũng không nói ra được, đứa nhỏ này yêu ghét quá mức rõ ràng, lại cực kỳ bảo thủ . Thật sự là. Chỉ sợ cho dù có kỳ vọng được ở bên cạnh người cha này, nhưng chỉ cần làm thương tổn mẹ cậu nhóc, người nào cũng sẽ giết không tha, đứa bé này thật. . . .

So ra mà nói, Lẳng Lẳng ngược lại lại bình thường một chút. Nhưng mà rốt cuộc thì Trữ Trữ vẫn là anh trai, chỉ nghĩ tới chuyện mình phải là trụ cột cho em trai và mẹ dựa vào, làm sao cậu có thể không kiên cường chứ, cho dù nhìn qua như thế này làm cho ai cũng đau lòng.

Cuối cùng, hẳn chỉ có thể nói ra một câu, “Ta cùng Phi Yên nhất định sẽ đem hết toàn lực cứu mẹ cậu ra.”

Vì không muốn để tư tưởng của đứa bé này đi vào con đường cực đoan, bọn họ thật sự sợ, sợ rằng Trữ Trữ sẽ đi theo vết xe đổ của bọn họ lúc xưa.

*

Trong tâm tình phức tạp Trình Quân Hạo trở lại khu biệt thự ở sườn đồi, Trình Khả Khả cùng Lâm Khả Nhân đang ngồi ở trong phòng ăn trái cây, xem TV mà trên TV đang phát bộ phim hoạt hình mới nhất.

Trình Quân Hạo đột nhiên mất hồn trong chốc lát, là cô ta sao? ! Về mặt cô ta rõ ràng trông rất bình tĩnh, làm sao lại như vậy? !

Nhưng trong hệ thống của Bộ Phi Yên rõ ràng nghi phạm có khả năng cao nhất chính là cô ta, Trình Quân Hạo khó tránh khỏi bị mất hứng. Trình Khả Khả tỉnh mắt, liền nhìn thấy Trình Quân Hạo, cặp mắt lập tức sáng lên rồi nhào tới, chạy đến bên cạnh anh, lấy lòng cười nói, “Cha, rốt cuộc cha cũng trở lại, mấy ngày rồi cha không có gặp Khả Khả rồi, không có cùng Khả Khả ăn cơm, cũng không có đưa Khả Khả đi học.”

Trình Quân Hạo ôm lấy cậu bé, trong lòng có chút đau nhói, anh hôn gò má của Khả Khả một cái, “Không phải là cha đã trở về rồi sao? !”

Trình Khả Khả vô cùng vui vẻ, cậu bé hôn vào mặt Trình Quân Hạo một cái, cười híp mắt, “Mẹ cũng rất nhớ cha, ngày nào cũng ngắm người.”

Những lời này là Khả Khả tự mình nói, hay là Lâm Khả Nhân dạy nó nói chứ? ! Một khi hoài nghi đã hiện lên trong đầu, tất cả tất cả, tất cả mọi lời nói cũng đều sẽ làm khơi gợi lên sự hoài nghi, càng không thể quay lại.

Dù là ai một khi đã mất đi tin tưởng đối với người, bất cứ điều gì cũng sẽ dẫn đến sự hoài nghi Không bị khổng chế.

Trong lòng Trình Quân Hạo trực nhảy, không biến sắc hỏi, “Vậy sao? Cả tối hôm nay Khả Khả vẫn ở cùng mẹ sao? !”

Trình Khả Khả gật đầu một cái, “Đúng vậy, muốn chờ cha trở lại, không nghĩ rằng cha thật trở lại.”

Trình Quân Hạo cười nhạt, nhìn lướt qua Lâm Khả Nhân, về mặt cô ta vẫn bình thường, về mặt không có bất kỳ thay đổi dị thường nào.

“Quân Hạo.” Lâm Khả Nhân mừng rỡ gọi anh một tiếng, về mặt có chút xấu hổ cùng mừng rỡ, quả nhiên anh còn là nhớ tới cô, vốn cho rằng đến ngày mai mới có thể gặp anh. Nghĩ như vậy, thân thể có chút nóng lên.

Trình Quân Hạo nhàn nhạt cười một tiếng, dịu dàng nói với Trình Khả Khả: “Bảo bối ngoan, hiện tại cha muốn nói chuyện một chút với mẹ con, con đi ra ngoài trước chơi có được hay không? !”

Trình Khả Khả quay đầu lại liếc mắt nhìn Lâm Khả Nhân, do dự một chút, lưu luyến mà nói: “. Dạ được.”

Trình Quân Hạo buông cậu xuống, Trình Khả Khả trở về chỗ TV tiếp tục xem hoạt họa.

Khuôn mặt Trình Quân Hạo khôi phục sự lạnh lùng, “Cô theo tới tôi vào thư phòng.”

Lâm Khả Nhân có chút kinh ngạc, lúc trước anh chưa bao giờ gọi cô vào trong thư phòng, lần này. Sao lại? ! Đột nhiên có chút dự cảm chẳng lành, “Quân Hạo, gọi em đến thư phòng làm cái gì? !”

Mặt dù vậy vẫn tràn đầy mong đợi bước chân đi theo phía sau anh, nhìn anh tuần lã có bản lĩnh lại hấp dẫn, người đàn ông này, thật sự làm cho cô như khát như say, như si như điên, cô làm tất cả đều là đáng giá, tất cả tất cả.

Trình Quân Hạo không nói lời nào, sắc mặt âm trầm đi lên lầu hai, mở cửa thư phòng ra, đẩy Lâm Khả Nhân vào, “Phanh.” Cửa bị anh đóng, khóa chốt.

Lâm Khả Nhân giật mình, ngay lập tức vẻ mặt có chút cứng ngắc.

“Quân Hạo, anh.” Lâm Khả Nhân lời còn chưa nói hết, tính nhẫn nại của Trình Quân Hạo rốt cuộc cũng dùng hết, nhưng vẫn là điềm tĩnh gọn gàng dứt khoát hỏi cô ta, “Nói đi, An Tâm Á ở đâu? !”

Anh híp mắt, vẻ mặt lạnh lùng, tay vòng trước ngực, mang đến không khí như đang thẩm vấn hỏi cung nghi phạm.

“Cái gì.” Lâm Khả Nhân giật mình, nhảy dựng lên tim đập thình thịch, vẻ mặt càng thêm cứng ngắc, đầu ngón tay khẽ run lên, chuyện này, làm sao sẽ, làm sao lại bị anh biết được chứ? ;“Anh nói cái gì, em nghe không hiểu.”

129. Chương 129: Lại Vào Hang Ổ Của Sói

Nét mặt của cô đã bán đứng bản thân mình.

“Nghe không hiểu? !” Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, vươn tay nắm lấy cổ tay của cô ta, “Lâm Khả Nhân, tính nhẫn nại của tôi đối với cô là có hạn, lúc trước cô đã bán đứng tôi mấy lần, bất kể là cố ý hay vô tình, tôi đều nể mặt Khả Khả mà tha thứ cho cô, nhưng lần này, cô cho là tôi vẫn còn sót lại chút nhẫn nại nào nữa để chơi với cô sao? !”

“Cái... cái gì.” Lâm Khả Nhân bối rối, đây là lần đầu tiên cô ta nghe thấy anh nói thẳng ra mọi chuyện như vậy, cô ta luôn luôn cho rằng tình cảm giữa bọn họ rất sâu sắc, nhưng cuối cùng anh lại nói rằng tất cả chuyện này đều là bởi vì Khả Khả, cô liền không thể kìm nén nổi sự đau lòng.

“Lâm Khả Nhân, tôi đã hỏi rõ lão già rồi, lần trước căn bản không phải lão ta làm, lão ta có chết cũng không chịu nói ai đứng phía sau một màn này, cô đã từng hợp tác với lão ta, tôi thật sự rất hoài nghi có khi nào phía sau cô vẫn còn có núi dựa, Lâm Khả Nhân, những thứ này tôi đều có thể không truy cứu, chỉ cần cô nói An Tâm Á đang ở đâu, tôi liền coi như chuyện gì cũng không xảy ra.”

Trình Quân Hạo cắn răng nghiêng lợi thẩm vấn cô ta, “Tất cả những chuyện thiết kế, tính toán của cô trong quá khứ, tất cả những điều cô muốn có được, tất cả không phải đều đã ở chỗ này rồi ư, thả An Tâm Á ra, những thứ này, sẽ vẫn nguyên vẹn như vậy, đối với cô, đối với Khả Khả đều rất tốt, nói đi, An Tâm Á ở đâu? !”

Lâm Khả Nhân trấn định sự kinh hãi nghe anh nói từng câu một, cuối cùng thẩm đạm cười một tiếng, biết không thể gạt được anh nữa, “Đúng vậy, thì ra là anh đã sớm biết, tất cả tất cả mọi chuyện trước kia, anh chỉ là dung túng cho em đi trộm tài liệu, anh vốn cũng không có tổn thất gì lớn, thì ra là, anh vẫn là người trong cuộc người nắm quyền trên bàn cờ, em chỉ là người ngoài cuộc, bị đùa bỡn xoay vòng, Quân Hạo, anh là như vậy ư, thực sự anh đối với em chính là như vậy sao? !”

Lệ, dọc theo khóe mắt Lâm Khả Nhân rơi xuống, nhỏ xuống cổ rồi biến mất.

“Thì ra là, em mới là kẻ đáng buồn cười nhất, Quân Hạo, em yêu anh như vậy. Anh lại. Thì ra là, cô gái An Tâm Á đó lại quan trọng như thế, vậy em. Càng không thể để cho cô ta đoạt đi thứ mà em coi trọng nhất đâu.”

Về mặt Trình Quân Hạo trở nên sợ hãi, nhìn sự nghiêm nghị trong đôi mắt của cô ta cả người ngẩn ra.

Cô ta thừa nhận, hơn nữa lại không hề muốn thỏa hiệp thối lui. Người đàn bà này, không khỏi làm anh giận dữ.

Trình Quân Hạo siết chặt cằm của cô ta, khẩn trương hỏi cô, “Cô đã làm gì cô ấy hả? !”

“Quân Hạo, em vẫn yêu anh như cũ, rất thích anh, anh lại dám nói chỉ cần giao ra cô ta, tất cả tất cả mọi thứ của em đều vẫn tồn tại, thật vẫn còn sao? !” Lâm Khả Nhân thăm đạm cười một tiếng, “Nếu như vẫn còn, tại sao anh lại đối đãi với em như thế này lại còn nói ra loại yêu cầu như vậy, nếu vẫn còn em cần gì phải đi bắt cóc cô ta, người phụ nữ đó, em quyết không buông tha, có em thì không có cô ta, Quân Hạo, không nên ép em.” Ở trong mắt cô ta bắn ra sự ác độc.

“Lâm Khả Nhân.” Trình Quân Hạo cắn răng nghiêng lợi, “Cô nên vì Khả Khả mà suy nghĩ một chút.”

“Em chính là vì nó mà suy nghĩ.” Lâm Khả Nhân cười lạnh, “Quân Hạo, lòng của anh vẫn còn ở đây ư, vẫn còn có Khả Khả ư, cô gái kia vì anh sinh hai đứa con trai, trong lòng của anh sớm đã không còn em với Khả Khả nữa rồi.”

Trong mắt Trình Quân Hạo nhất thời lộ ra sự hốt hoảng.

Lâm Khả Nhân nhìn phản ứng của anh, tâm bất giác lạnh hơn phân nửa, đôi mắt tuyệt vọng khép hờ, cô gái kia, có Lâm Khả Nhân cô ở đây, tuyệt không thể để cho cô ta còn sống. Vốn dĩ cô chỉ tính toán đem cô ấy lặng lẽ nhốt lại, sau đó chọn thời gian thích hợp xử trí, lại không ngờ tới bị người kia phát hiện, cứ vậy cướp đi.

Lâm Khả Nhân cắn răng ác độc cười một tiếng, bất kể như thế nào, có người đó ở đây, lấy năng lực của người đó, nhất định có thể đối đầu được với Trình Quân Hạo, cô gái kia, người đó sẽ không tha cho.

Chỉ cần cô cắn răng không nói, người nào có thể biết.

Cho nên, cô nhìn thẳng vào đôi mắt hốt hoảng của Trình Quân Hạo, lại có một loại khuây khoả khó tả.

Dù Trình Quân Hạo ép hỏi cô ta thế nào, Lâm Khả Nhân cũng cắn răng không nói, Trình Quân Hạo hốt hoảng không thôi, phái người đi tất cả những chỗ xung quanh gần khu biệt thự toàn bộ tìm một lượt, không có nơi nào có bóng dáng của An Tâm Á.

Trình Quân Hạo không khỏi trở nên hoảng loạn, nếu như Lâm Khả Nhân thật sự không đem An Tâm Á dấu đi, mà là đem cô ấy giao ột người khác, vậy.

Anh vô cùng khẩn trương, vẫn chưa từ bỏ ý định tiếp tục tìm kiếm.

Anh ác ngoan ngoan hướng về phía Lâm Khả Nhân nói, “Đợi khi tìm được cô ấy, tôi sẽ lại tính toán với cô.”

Lâm Khả Nhân lạnh nhạt cười một tiếng, “Anh. Chắc chắn không tìm được cô ta.”

*

Khi An Tâm Á tỉnh lại, liền nghe được giọng nói mơ hồ của người chung quanh.

“Cô gái này xử trí thế nào? !” Một người áo đen thấp giọng hỏi.“Trình lão hận thấu xương Trình nhị thiếu, hay là chúng ta giao cô ta cho lão ta.”

Một giọng nói tuy già nua nhưng uy nghiêm vang lên, “Giao cô gái này cho lão ta? ! Có ích lợi gì? ! Trình lão đâu còn hữu dụng, nếu lúc này chỉ vì lão ta mà chúng ta đi xung đột chính diện với Trình nhị thiếu, đối với chúng ta không có lợi.”

Vây cánh của Trình Quân Hạo cứng cáp không ít rồi, lão không khỏi có chút hối hận, ban đầu nên nhất quyết một đao cắt đứt cánh của hắn ta.

“Vây.” Người áo đen nói thâm, “Giết cô ta sao? Vây ý đồ của chủ nhân khi mang cô ta trở về là gì? !”

“Đoán chừng Lâm Khả Nhân đã bị bại lộ, ta nghĩ miệng cô ta cũng rất chặt, sẽ không nói ra ta, không bằng tìm một người chịu tội thay.” Giọng nói uy nghiêm ngược lại cười lạnh một tiếng, “Ta thấy Phó Vũ Hoàng cũng không tệ, Hồ Bang đấu với Ứng Môn, cũng có thể làm giảm đi không ít thực lực của hai bang phái.”

“Hiểu, chủ nhân, chúng em lập tức đi làm.” Người áo đen hiểu ý tứ của hắn cười một tiếng, lưỡng hồ tranh đấu, tất có một bị thương, bên thắng thì thực lực cũng sẽ giảm nhiều, lúc đó chính là thời điểm bọn họ thu lưới.

An Tâm Á vội vàng tiếp tục giả vờ hôn mê, rằng cũng không dám vang một tiếng. Trong đầu lại chuyển động. Cô là bị bắt cóc rồi, người kia là ai, quả thật cô hoàn toàn không thấy rõ ràng liên bị hôn mê.

Chỉ chỗ này là chỗ nào, cô không biết, trong nội tâm lo lắng tâm tình bất định.

Đang suy nghĩ thì có mấy người đi tới đây nâng cô lên, An Tâm Á tiếp tục giả vờ ngất, cả người liền bị ném vào chỗ ngồi sau xe, rồi bị một tấm thảm lớn phủ lên người cô che hết cả người cô lại, xe bị khởi động.

An Tâm Á bị ném lưng có chút đau, cũng không dám nói chuyện, trong lòng có chút hoảng loạn, cô sẽ bị mang tới chỗ nào đây, không phải là đi chôn sống cô đi, nội tâm đại loạn, đau xót, Trữ Trữ, Lẳng Lẳng, mẹ các con sắp không xong rồi ngay cả mạng sống cũng không còn nữa, ô ô.

Người trong xe cũng không nói gì thêm, chỉ có cô một mặt bị đau đớn dày vò, một mặt bị xe lắc như điên, động cũng không dám động, lúc cô sắp cứng đờ rồi thì cả người của cô bị ném xuống đất, sau đó ngược lại chiếc xe lại lái đi, trong nội tâm An Tâm Á kinh hãi, cẩn thận lay mở tấm thảm, lại thấy một nơi hoàn toàn xa lạ, mắt chuyển động nhanh như chớp, sau đó, cứng ngắc quay đầu lại, cùng với chủ nhân của tiếng bước chân vội vàng chạy tới mất dấu mất.

Phó Vũ Hoàng rất khiếp sợ nhìn cô gái đột nhiên xuất hiện trước cửa lớn, mới vừa rồi hắn còn tưởng rằng bọn đàn em bị điên, vừa nhìn thấy mặt cô thì liền kinh hãi một chút, hắn cau mày hỏi, “An Tâm Á? !”

130. Chương 130: Giấu Diểm Lừa Gạt Một Chút

“. Ừ.” An Tâm Á thận trọng ứng một tiếng, cái hoàn cảnh này nhìn thế nào đi chăng nữa cũng rất quỷ dị, có chút dọa người.

Sắc mặt của người đàn ông này rất đen, cô nhìn kỹ một lúc, lại không nhìn nổi nữa, cảm giác mặt người này có chút quen thuộc, cô căng lớn mắt, không phải là chỗ lần trước Trình Quân Hạo tới cứu hai đứa sinh sao! ?

Mẹ nó, xong rồi, cái chỗ này cũng là một ổ sói.

Phó Vũ Hoàng vốn đối với người phụ nữ này có chút hứng thú, nhưng đối với loại tình trạng cô bị ném tới một cách khó hiểu như vậy, hắn rất không cao hứng, lại có cảm giác mình cũng như một con cờ trên bàn cờ.

“Làm sao cô lại tới đây?” Phó Vũ Hoàng phòng bị nhìn chằm chằm cô.

Ngược lại làm An Tâm Á không thể không sợ hãi, “Không nhìn ra được sao, tôi bị người ta bắt cóc tới đây để cho anh thêm phiền toái, mục đích chính là khơi lên tranh đấu giữa anh với Trình Quân Hạo, còn người đó thì lại làm ngư ông ngồi thu thủ lợi.”

Phó Vũ Hoàng trợn to hai mắt, “Là ai? !”

Trong lòng có chút lo lắng, hắn chưa bao giờ nghĩ đến còn có thể lực của một kẻ thứ ba tồn tại, nhưng sau khi Ôn Tâm bị hắn ném ra khỏi Hồ Môn, đến giờ vẫn chưa nghe được tin tức cô ta bị chặt đứt chân, hắn liền mơ hồ có chút hoài nghi, mà bây giờ An Tâm Á lại nói như thế, nhất thời hắn bị cảm giác lo lắng quẩn chặt trái tim, nếu như hoài nghi chỉ là một cái màn mơ hồ, nhưng hiện tại hắn lại bị sự xuất hiện đột ngột một cách quỷ dị của An Tâm Á bao phủ hoàn toàn, cho nên đối với lời nói của An Tâm Á, hắn tin tưởng.

An Tâm Á nhún nhún vai, “Tôi chỉ biết có vậy thôi, vì tôi chỉ mơ hồ nghe được có người nói chuyện, không thấy rõ là ai, hướng chỉ thấy được cũng không biết, chuyện của các người phiền phức tạp như vậy. . .

. . .” Cô nói thầm, cảm thấy thức xui xẻo, tại sao mình lại bị liên lụy vào chuyện này chứ, năm nay chắc bị sao quả tạ chiếu rồi.

Phó Vũ Hoàng âm thầm suy nghĩ tính toán, hẳn vốn cũng muốn bắt cô gái này tới đây, lợi dụng cô ta uy hiếp Trình Quân Hạo, nhưng tình trạng trước mắt này, nếu như hắn làm như vậy, hoàn toàn không có lợi, đây chẳng phải là lợi bất cập hại sao? !

Cho nên, bây giờ hắn cũng không nên xử trí gì đối với An Tâm Á, đưa cô trở về, hắn lại càng không cam lòng, bắt giữ cô lại giữ nguyên kế hoạch làm việc, lại có cái gì đó không đúng.

Làm thế nào đây? !

Lúc này, quân sư của hắn đi tới, ghé vào lỗ tai hắn nói, “Anh hai, lúc này làm việc bất lợi, ta thấy nên đưa cô ta trở về, rồi nói là anh hai cứu cô ta, cũng có thể tạm thời vô sự, nếu như thành phố A thật sự có người như vậy tồn tại để giật dây, tìm ra người đó quan trọng hơn, hiện tại chỉ cần giữ vững quan hệ thăng bằng với Trình nhị thiếu.”

Phó Vũ Hoàng động lòng, liếc mắt nhìn An Tâm Á.

Quân sư lại khuyên hắn, “Anh hai, nhịn nhất thời gió êm sóng lặng, điểm yếu của Trình nhị thiếu quá nhiều, về sau muốn nắm lấy, cũng chỉ là việc rất nhỏ.”

Vừa nghe nói như thế, Phó Vũ Hoàng liền quyết định, hắn nghĩ thông suốt, đôi mắt như điều hâu nheo lại cười hắc hắc, “Chị An Tâm chịu khổ rồi, chị đang bị thương, đã như vậy, tôi sẽ phái người đưa An tiểu thư trở về? !”

An Tâm Á nghi ngờ nhìn hắn một cái, thầm nói: “Hả? Thật ra anh rất thông minh nha, tôi còn tưởng rằng anh thật sự sẽ nổi cơn động kinh tới bắt cóc tôi nữa chứ, lần trước sự kiện kia của Trữ Trữ Lăng Lăng, anh vốn đã có dã tâm an tiền sự, tôi còn tưởng rằng lần này anh cũng vậy.” Cô lại cười hắc hắc, “Biết xem xét tình, rất thông minh a, hơn nữa bắt cóc tôi thì có ích lợi gì chứ, tôi với Trình Quân Hạo không có nửa xu quan hệ.”

Phó Vũ Hoàng cười nhẹ một tiếng, cô gái này, giải thích tương đương với che giấu, không có quan hệ với Trình Quân Hạo? Nhưng lần trước hắn nhìn thấy rất rõ ràng, anh ta có thể bảo hộ cô ở trong xe, khẩn trương như vậy, hắn chỉ cười nhẹ một tiếng, cũng không phản bác.

An Tâm Á chống đỡ bản thân đứng dậy, nói thật, cho đến bây giờ cô thật sự có đau đầu muốn ngất, nhưng lúc này cũng không thể ngã xuống.

“An tiểu thư, xin mời.” Phó Vũ Hoàng mời cô lên xe, hướng quân sư nói, “Làm phiền cậu đưa cô ta về, giải thích một chút với Trình nhị thiếu.”

“Yên tâm đi, anh hai.” Quân sư đang chuẩn bị đi theo hộ tống.

Lại bị hét to một tiếng cắt đứt, “Không dám làm phiền người, cô gái An Tâm Á này, cứ để tôi tới hộ tống được rồi.”

Mọi người lấy làm kinh hãi, lấy lại tinh thần nhìn qua, mới thấy một người mặc áo đen sát khí đằng đằng, từ xa đến gần, tốc độ chạy tới cực nhanh, trực tiếp ôm lấy hông của An Tâm Á, chống đỡ sức nặng thân thể của cô, hắn sớm thấy cô gái này sắp ngã tới nơi.

An Tâm Á cũng lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn người đàn ông đó, kinh hoảng nói: “Anh là ai? !”

Bộ Phi Yên nhìn cô đang mở lớn hai mắt, dùng giọng nói thật thấp chỉ có hai người nghe được nói, “Trữ Trữ nói ta tới.”

Lần này An Tâm Á yên tâm, cô biết đứa nhỏ Trữ Trữ này tuyệt không bình thường, bên cạnh đều là quái nhân.

Mọi người thấy hắn, sợ hết hồn, cũng bị bước chân quỷ mị của hắn kinh trụ, đợi phản ứng kịp thì cũng rút súng ra chia vào hắn, “Mày là ai? !”

Bộ Phi Yên cười lạnh một tiếng, “Dám so thuật bắn súng với tao.” Hắc lãnh ngạo cười một tiếng, “Hừ, không biết tự lượng sức mình, người ta mang đi trước, Phó tiên sinh, sau này còn gặp lại.”

Chỉ vừa mới chớp mắt, rồi chăm chú nhìn lại, không còn thấy bóng dáng người ở nơi nào.

Phó Vũ Hoàng thất kinh, “Đó là ai? Cõi đời này thậm chí có người đáng sợ như vậy sao, tới vô ảnh đi vô tung.”

“Là Bộ Phi Yên.”

“Cái gì.”

.

Bộ Phi Yên hướng về phía vô tuyến nói: “Cứu ra rồi, thuận lợi cực kỳ.” Giữa lòng mây người này đều là tự tin, hắc không ngờ tới một viên đạn cũng không cần dùng, chỉ đơn giản như vậy.

“Mẹ, mẹ.” Giọng An Bình An Tĩnh bên trong oa oa khóc vang ra, “Mẹ, mẹ không sao chứ.”

An Tâm Á đoạt lấy vô tuyến, hai mắt cũng đầm lệ, “Mẹ không sao, các bảo bối đừng khóc, đừng lo lắng, mẹ một chút cũng không có việc gì.”

“Ồ ô.” Hai tiểu bảo bối rất cuộc vì quá vui mà khóc. “Bộ đại ca, anh vẫn tốt chứ.”

“Ừ, rất thuận lợi.” Bộ Phi Yên cười nhạt, được hai đứa bé khen ngợi, hắc thật thật cao hứng, “Thuận lợi đến nỗi không cần Đêm 13 phải ra tay. Chúng ta lập tức đến biệt thự.”

Bộ Phi Yên hí mắt cười một tiếng, mới vừa rồi cô nói chuyện với Phó Vũ Hoàng hắc đều nghe rõ ràng, người sau lưng đó, tin tưởng có thể tìm được rất nhanh.

Đêm 13 hướng về phía vô tuyến cười nhạt, “Phi Yên, lần này có thể câu được cá lớn hay không còn phải xem mây đó.”

Bộ Phi Yên xích cười một tiếng, “Còn mây nữa, đến lúc cần thiết mây cũng phải hy sinh một chút chứ.”

Đêm 13 cười ha ha, hai người hiển nhiên tâm tình rất tốt.

Trình Quân Hạo đang bế đầu sút trán suy nghĩ, thì cũng nhận được tin tức, mừng rỡ vội vã từ khu biệt thự sườn đồi chạy trở về. Lâm Khả Nhân đã tính toán sai lầm, hành động nhất thời không kịp suy nghĩ kỹ làm cô thua cuộc, khiến cô tổn thất thảm trọng, chẳng lẽ nhất định cô phải mất đi Quân Hạo sao? !

131. Chương 131: Có Lẽ Không Có Tương Lai Cho Bốn Người

Tại sao tất cả các chương ngại trước kia đều đã bị loại bỏ rồi, nhưng cái chương ngại lớn nhất này, lại làm cho tình trạng bây giờ chẳng khác gì việc lên lên lút lút trước kia là mấy. Chẳng lẽ tất cả những điều mà cô mong muốn, lại dễ dàng để mất đi như vậy sao? ! Thật không cam lòng, tuyệt không cam tâm.

Khu biệt thự sườn đồi đã sớm bị Trình Quân Hạo lật tung hết lên rồi, trong lúc vô cùng đau lòng cùng thất vọng, tin tức lại truyền đến, tất nhiên làm anh cao hứng cực kỳ.

Bộ Phi Yên, Đêm 13 quả thực là phúc tinh của anh rồi.

Nhất thời hảo cảm đối với bọn họ tăng lên rất nhiều.

Trước tiên Bộ Phi Yên đưa An Tâm Á trở lại biệt thự, An Bình An Tĩnh cùng Đêm 13 đều đứng ở bên ngoài từ xa nhìn trong ngóng, xe ngoặt cua đi vào tới trong sân mới dừng lại, An Bình An Tĩnh liền nhào tới, “Mẹ.”

An Tâm Á mở cửa xe ôm lấy hai người bọn họ, dùng sức âu yếm, “Mẹ không có việc gì, yên tâm đi, bảo bối.” Thật thiếu chút nữa thì không gặp lại được bọn họ, nếu lúc đó, cái giọng nói giả nua đó không đưa ra cái quyết định đó, mà là giết cô, làm sao mà cô có thể thoát được.

Đêm 13 nói với Bộ Phi Yên: “Chuyện này, nếu cái tên kia biết là sẽ bị người cướp trước, không biết có hối hận học máu không nữa.”

Bộ Phi Yên lạnh lùng cười một tiếng, “Tất nhiên sẽ, còn người kia, rất nhanh ta sẽ lôi được hắn ra ngoài, lão già đó cứ mãi núp ở sau lưng không lộ ra ngoài ánh sáng, sợ rằng chỉ muốn Phó Vũ Hoàng cùng Trình Quân Hạo sống mái với nhau thôi còn hắn lại làm ngư ông đắc lợi.”

An Tâm Á nghe bọn hắn nói chuyện với nhau, liền quay đầu lại đem những gì nghe được báo cho bọn họ.

Bộ Phi Yên hí mắt cười một tiếng, “Cơ bản là có thể đoán được.”

“Đồng ý.” Đêm 13 cười nhạt, hai người cấu kết với nhau làm việc xấu cười vui vẻ, “Gần đây chúng ta cũng chẳng có chuyện gì làm, đảo vài chỗ não loạn cũng tốt.” Đối với chuyện này, Bộ Phi Yên tuyệt đối không ý kiến.

“Mẹ, con sẽ báo thù ẹ.” An Bình ngheh đầu nhỏ, hung tợn nói.

An Tâm Á xấu hổ, “Bảo bối con.” Cô thở dài, chỉ vào Bộ Phi Yên hỏi hắn, “Hắn là ai? Hình như rất lợi hại.”

Cái trán An Bình rỉ mồ hôi, “Một người bạn.”

“Bạn bè?!” Ánh mắt An Tâm Á hoài nghi nhìn cậu, “Con còn có sức lực gạt mẹ sao, hừ, xem mẹ là kẻ ngu hử, một đứa bé sáu tuổi như con sẽ có một người bạn lớn như vậy sao, muốn gạt ai đó? Ta là mẹ của con, không phải là một kẻ ngu ngốc, tên tiểu quỷ, con có bao nhiêu chuyện gạt mẹ hử, một lần nói cho rõ ràng.”

“Cũng không nhiều.” An Bình lại lau mồ hôi, mẹ cậu vẫn mạnh mẽ như vậy, cậu vội vàng ngăn đề tài, cười hí mắt nói, “Lặng Lặng, bây giờ mẹ đã trở về rồi, đừng khóc nữa nha.”

An Tâm Á bị dời đi chú ý lực, liền đi dỗ dành An Tĩnh vẫn còn đang lo lắng, nhưng khi nhớ lại thì quay đầu hung hăng trợn mắt nhìn An Bình một cái, tên nhóc này, lát nữa lại tính chuyện tiếp với con.

An Bình vô lực lắc đầu, bất lực từng giọt từng giọt mồ hôi lớn chảy xuống, Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên nhìn một màn này không khỏi cười to, đứa nhóc này cái gì cũng không sợ, nhưng quả nhiên vẫn sợ mẹ nhất.

Lúc này một chiếc xe thể thao được bán với số lượng có hạn quẹo cua đi vào, thắng xe dừng lại, mở cửa, Trình Quân Hạo nhanh chóng bước ra, liền giương mắt nhìn An Tâm Á, trong mắt anh lộ ra sự mừng rỡ, đi đến ôm chặt lấy cô, giọng nói tha thiết: “. Tâm Á.”

An Tâm Á giật mình, tim đập thành thịch, “Anh đã chạy đi đâu? Ném một mình em trong nhà.”

Trình Quân Hạo ôm thật chặt An Tâm Á, dùng sức rất lớn, anh rất sợ rất sợ mất cô gái này. Vừa nghe cô giống như vừa trách cứ vừa hờn giận, anh đau lòng muốn chết.

An Bình lạnh mặt, khuôn mặt nhỏ bé quay đi, không nói gì.

Bộ Phi Yên thấy thế, xoa xoa cái đầu nhỏ của cậu, nói với Đêm 13: “Chúng ta đi thôi.”

Đêm 13 gật đầu một cái, cũng không tiện quấy rầy cả nhà bọn họ ở miệng với nhau, lên tiếng chào từ biệt rồi lên xe chuẩn bị đi, Trình Quân Hạo quay đầu lại, nắm thật chặt tay của An Tâm Á, một mặt hướng về phía bọn họ nói, “Hôm nay rất cảm ơn các anh đã tìm về Tâm Á.” Bởi vì một nhọc giọng nói của anh có chút khàn, mang theo một chút cảm xúc nhàn nhạt. Cách cảm tạ không kiểu cách này, là đến từ chính tấm lòng của anh.

Bộ Phi Yên khoát khoát tay, ý bảo không cần cảm tạ, như một làn khói lái xe chạy đi.

Con Muối cũng chạy về, thấy An Tâm Á đã trở về, cũng thở dài một hơi. Lại vội vàng đi gọi bác sĩ, những chỗ An Tâm Á bị thương, nên xem qua một chút thì tốt hơn.

Trình Quân Hạo vô cùng đồng ý, cứng rắn lôi kéo An Tâm Á vào nhốt chặt trong phòng ngủ nằm nghỉ ngơi. Tìm bác sĩ đến khám qua, bận rộn cả đêm, tất cả mọi người đều mệt mỏi, cũng đã đi về nghỉ, An Tâm Á cũng không bị thương tích gì, lúc này Trình Quân Hạo mới yên tâm.

An Tâm Á thật sự vô cùng mệt nhọc, ôm An Tĩnh ngủ thiếp đi.

Kể từ sau khi An Tâm Á trở lại, An Tĩnh vẫn không buông tay An Tâm Á ra, ngủ cũng vẫn nắm thật chặt cánh tay An Tâm Á, một màn này làm cho Trình Quân Hạo nhìn rất đau lòng.

“Trữ Trữ.” Trình Quân Hạo quay đầu lại gọi cậu.

An Bình cứng ngắc trả lời, “Chuyện gì? !”

“Con trách cha đúng không? !” Trình Quân Hạo đi tới, vốn muốn nắm lấy tay cậu, nhưng An Bình lại tránh đi, cậu quay đầu lại, nhìn thẳng vào Trình Quân Hạo, “Có gì ông cứ nói đi? !”

Cậu cười lạnh một tiếng, “Trình nhị thiếu, chuyện ngày hôm nay đều là do ông tạo thành, tôi làm sao có thể không trách ông được chứ? !” Dừng một chút, rồi nói tiếp, “Đối với tôi và Lăng Lăng mà nói, mẹ mới là quan trọng nhất, về phần ông, mặc dù có máu mủ với chúng tôi, nhưng nếu như chỉ bởi vì ông mà uy hiếp đến sự an toàn của mẹ, tôi với Lăng Lăng cũng sẽ kiềm nén đau lòng mà cắt đứt, chuyện ngày hôm nay may mà mẹ không có việc gì, nếu không.”

Quả đấm trên tay Trình Quân Hạo nắm lại chặt hơn, nhìn hốc mắt An Bình đỏ hoe, rồi nghe lời của cậu nói, anh vừa kinh hãi vừa đau lòng, đứa bé này.

“Đã đến lúc ông phải quyết định rồi.” An Bình lạnh lùng quay đầu, không nhìn anh nữa, “Tôi cho ông thời gian ba ngày, đối với Lâm Khả Nhân, ông tự xử trí đi, nếu không, ba ngày sau, ba mẹ con chúng tôi sẽ rời khỏi nơi này, với Lâm Khả Nhân, tôi cũng sẽ tự mình xử lý.”

Trình Quân Hạo như bị mắc xương ở cổ họng, cười khổ nói, “Chuyện này là Lâm Khả Nhân không đúng, ta sẽ nói cô ta xin lỗi Tâm Á.”

“Nói xin lỗi? Ông chuẩn bị ẹ biết tình trạng về sau sẽ như thế nào sao? Nếu như chỉ cần một câu xin lỗi có thể xí xóa được hết tất cả mọi tội lỗi mà nói.” An Bình lạnh lùng hừ một tiếng, nghiêng đầu, “Thời gian là ba ngày.”

Nói xong cũng hướng phòng An Tâm Á mà đi.

“Với Lâm Khả Nhân ta không hề có tình yêu, nhưng dù sao có quan hệ một thời gian cũng có chút tình cảm.” Trình Quân Hạo khó khăn nói, “Con nói ta làm thế nào mà xuống tay được? Giết cô ta sao? !”

“Đối với cha của mình, khi ông biết những việc làm của lão ta, ông liền muốn trả thù, đối với Lâm Khả Nhân tại sao lại không thể động thủ? !” An Bình châm chọc nói, “Tại sao ông lại hận cha mình, đối với việc này cảm xúc của tôi với ông cũng giống như nhau mà thôi, Trình nhị thiếu, đừng để tôi phải hận ông.”

132. Chương 132: Quyết Định Dọn Ra Ngoài

Cả người Trình Quân Hạo ngẩn ra, muốn biện bạch cái gì, nhưng cái gì cũng nói không được, giống như bị một gáo nước lạnh dội lên đầu, “Còn có Khả Khả.”

“Đây là chuyện mà ông phải quyết định.” An Bình cười lạnh, bất kể quyết định như thế nào, luôn có một đứa con trai hận ông. Trình Quân Hạo, ông cũng đang bước theo gót chân của cha mình rồi.

Có lẽ đường ra duy nhất là cậu giết Lâm Khả Nhân, rồi mẹ con ba người bọn họ ra đi không bao giờ gặp lại Trình Quân Hạo nữa, cho dù Trình Khả Khả có hận, cũng chỉ nên hận mỗi mình An Bình này là được rồi, nhưng An Bình lại không thấy được mình có thể vĩ đại được như vậy.

Đây là trừng phạt đối với Trình Quân Hạo, An Bình biết mình thật rất ích kỷ, nhưng cậu quả thật rất hận, hận đến nỗi không thể tha thứ được nữa.

Cũng may mẹ không có việc gì, nếu không, cậu nhất định sẽ Hủy Thiên Diệt Địa.

Cửa nhẹ nhàng đóng lại, Trình Quân Hạo đứng ngoài cửa, trong lúc bất chợt lại cảm thấy mình với ba mẹ con bọn họ cách nhau rất xa, bọn họ sẽ rời bỏ anh, rõ ràng An Bình cũng có cảm tình đối với anh, rõ ràng Lăng Lăng cũng thích anh, nhưng tại sao chỉ trong lúc bất chợt chuyện liền thay đổi đến mức không thể sắp xếp được như thế này? !

Ba ngày? ! Ba ngày? !

Trong đêm đó Trình Quân Hạo lẫn lộn mất ngủ, đối với Lâm Khả Nhân, anh cũng rất hận, nhưng không đến nỗi muốn xử trí cô ta, rồi còn Khả Khả phải làm thế nào? An Bình đã đưa ra cho anh một vấn đề thật khó khăn.

An Bình vừa đóng cửa lại phía sau, liền nhẹ nhàng nắm chặt quả đấm, dựa lưng vào cửa cả người liền sụp xuống, tay khẽ run, cậu biết Trình Quân Hạo tuyệt đối sẽ không giết Lâm Khả Nhân, cậu đã biết.

Cho nên, kết cục cuối cùng chính là bây giờ cậu phải mang theo mẹ, Lẳng Lẳng rời đi thôi, rời xa ông ấy, coi ông ấy như chưa bao giờ từng tồn tại, sau đó cậu mới tính đến chuyện phải ra tay đối với Lâm Khả Nhân như thế nào? !

Nhớ tới khuôn mặt nhỏ nhắn của Khả Khả, An Bình rất rối loạn.

Những lời cậu nói là rất ích kỷ, đã làm khó Trình Quân Hạo, cậu biết, cậu cũng biết mình chỉ muốn dùng cách nói này để trừng phạt ông ấy một chút mà thôi, không hơn, thật ra thì lúc mẹ bị Lâm Khả Nhân bắt cóc thì kết cục cũng đã được quyết định.

Kết cục đã không thể thay đổi được nữa.

“An Bình.” An Bình nở nụ cười khổ, “Mày có thể ích kỷ một chút, nhưng. Mẹ vẫn là quan trọng nhất, xảy ra chuyện như ngày hôm nay đều vì mày tạo nên rồi mang đến ẹ, nếu như bản thân mày không tự mình làm chủ gài bẫy mẹ mang đến đây, Lẳng Lẳng với mẹ cũng sẽ không năm lần bảy lượt bị bắt cóc, cũng nên đến lúc chặt đứt sự bóc lột của mình.”

Cũng nên đến lúc không nên yêu cầu xa vời đối với người cha này nữa. Hai chữ này (tiếng Trung chữ cha là “phụ thân”), với cậu và Lẳng Lẳng không có quan hệ, với mẹ cũng không liên hệ gì, lúc đó bọn họ lại trôi qua cuộc sống giống như trước đây bình tĩnh tự tại cùng vui vẻ.

Mẹ, thật xin lỗi, chỉ tại Trữ Trữ ích kỷ, làm ẹ bị thương hại.

An Bình tự trách, siết thật chặt nắm đấm, tâm đột nhiên đau đến nỗi nước mắt chảy xuống, mẹ đã từng nói, không nên dễ dàng rơi lệ, nhưng khi cậu nghĩ đến lúc phải rời khỏi nơi này, thì lại muốn để mình tùy hứng một chút, không chế không được sự đau lòng mà rơi nước mắt.

Bốn người bọn họ không có tương lai.

An Bình đi tới bên cạnh An Tâm Á, nằm xuống ngủ, “Mẹ, cuộc sống của chúng ta lại giống như trước đây như vậy có lẽ sẽ tốt hơn, không buồn không lo, thật tốt, về sau con sẽ bảo vệ mẹ, sẽ không để mẹ bị thương tổn.”

Trong phòng ngủ rất yên tĩnh, chỉ có âm thanh nước mắt lướt qua khóe mắt rơi xuống.

*

Một đêm gian nan này rất nhanh liền trôi qua, ngày thứ hai, tinh thần bốn người cũng không phấn chấn lắm.

An Bình cùng An Tĩnh thậm chí không thèm đợi Trình Quân Hạo liền đứng lên đi học, Trình Quân Hạo đi lên nhìn trong phòng trống không chỉ còn lại mỗi mình An Tâm Á nằm trên giường mà ngủ, tim của anh đột nhiên liền cảm thấy trống không, trong lòng rất hỗn loạn.

“Anh hai, chúng ta thật sự sẽ dọn ra ngoài sao? !” An Tĩnh nhỏ giọng hỏi.

An Bình gật đầu một cái, “Dĩ nhiên, bộ em muốn mẹ lại bị bắt cóc nữa sao? !”

An Tĩnh lắc đầu một cái.

An Bình xoa xoa đầu của cậu, cười híp mắt, “Vậy khi chúng ta chuyển ra ngoài, tự chúng ta sẽ luyện võ thật tốt, bảo vệ mẹ, có được hay không?” An Tĩnh thấy anh rất kiên định, mặc dù không muốn, nhưng cũng đồng ý.

An Bình gọi điện thoại cho Đêm 13, “Tìm cho tôi một chỗ ở vừa yên tĩnh lại an toàn đi, an toàn làm đầu.”

Đêm 13 vừa kinh ngạc vừa chấn động, lập tức tỉnh táo, “Trữ Trữ, cậu đã quyết định, thật sự muốn chuyển ra? !”

An Bình bật cười, người sư phụ này thật là thông minh, cậu chỉ vừa nói, hần liền đoán được quyết định của cậu rồi, “Ừ.”

“Trữ Trữ.” Đêm 13 đau lòng, “Cậu quá cứng rắn rồi, không nên làm khó chính mình.”

“Tôi chỉ muốn tốt ẹ, những người khác tôi không quan tâm.” An Bình nói, “Quan hệ của ông ta với Lâm Khả Nhân còn có Trình Khả Khả phức tạp như thế, rốt cuộc bây giờ tôi đã hiểu việc mình cưỡng ép mẹ vào trong những chuyện này đối với tất cả mọi người đều không tốt, trước kia tôi đã quên mất, ông ta còn có một đứa con trai khác, một gia đình với người khác.”

An Tĩnh nhìn An Bình mất hồn, đột nhiên cảm thấy đau lòng.

“Trữ Trữ.” Lần này Đêm 13 thật muốn khóc, “Nếu không cho ta cưới mẹ cậu đi, ta sẽ vừa làm sư phụ vừa làm cha đều đem yêu thương cho các cậu.”

An Bình buồn bã mà cười, “Vây phải xem ý thích của mẹ.”

“Tốt, ta tìm chỗ ở cho các cậu, chuyện này giao cho ta.” Đêm 13 nghiêm chỉnh lại, biết đứa nhỏ này một khi đã quyết định, tám con ngựa cũng kéo lại không được.

Cúp điện thoại, thương lượng một chút với Bộ Phi Yên, hai người đều có chút trầm mặc.

Thở dài, nghịch cảnh tạo anh hùng, có lẽ lúc này chỉ có hai người mới có thể an ủi Trữ Trữ.

An Bình nhìn An Tĩnh có chút áy náy nói: “Lẳng Lẳng, vốn dĩ đã đáp ứng em, nói nhất định có thể làm cho chúng ta lọt vào mắt Trình Quân Hạo còn có được sự thương yêu của ông ấy, hiện tại anh lại thất hứa rồi.”

“Anh hai.” An Tĩnh cực kỳ thương tâm, mắt sưng đỏ .

“Về sau cứ thuận theo tự nhiên đi, mẹ thích người nào, người đó chính là cha của chúng ta, cho dù đối phương không phải là Trình Quân Hạo.” An Bình an ủi Lẳng Lẳng, “Mẹ xinh đẹp như vậy, nhất định sẽ rất nhanh tìm được cho chúng ta một người cha, yên tâm đi, mẹ không khó gả.”

Mặc dù là lời an ủi, nhưng nghe kỹ vẫn cảm nhận được sự bi thương.

Không miễn cưỡng, thật sự không muốn miễn cưỡng, mâu thuẫn về Lâm Khả Nhân đã kích thích mọi chuyện tới cực điểm, một khi xung đột, mẹ còn phải chịu tổn thương, thay vì vậy hiện tại thời điểm vẫn còn cơ hội thì nên rút người ra một bước, đối với tất cả mọi người sẽ là trời cao biển rộng.

Mẹ.

**

“Tâm Á, thật xin lỗi.” Trình Quân Hạo rất đau lòng, loại đau lòng này, có lẽ là bởi vì lời nói của Trữ Trữ đang gặm nhấm tim của anh. Anh biết loại do dự này của mình không chỉ thương tổn Trữ Trữ và Lẳng Lẳng, thậm chí còn thương tổn đến An Tâm Á.

Trữ Trữ nói rất đúng, nếu về sau An Tâm Á biết, sẽ làm sao mà chịu nổi.

An Tâm Á sau khi tỉnh lại, quả nhiên liền hỏi, “Ngày hôm qua cũng không biết rốt cuộc là ai, dám can đảm đến bắt cóc em, đáng giận thật đấy, em muốn biết, tiền dâm hậu sát (“trước cưỡng bức sau giết chết” câu này thấy hay hay nên mình không đổi nha ^^) , hừ hừ.”

Biểu tình của Trình Quân Hạo lại càng rối rắm, gương mặt phức tạp khó tả.

An Tâm Á nhìn đồng hồ, “Nguy rồi, sắp tới trễ rồi.” Cô vội vàng rời giường, cũng không muốn lại bị Jack mắng, một mặt hướng phòng rửa tay chạy vào, một mặt nói thầm , “Trữ Trữ Lẳng Lẳng hai tên

nhóc này cũng ngoan không ít, thế mà lại tự mình rời giường đi học, hiếm lạ, nơi này cách trường học vô cùng xa, chắc không phải là tự mình đi tới”

Trình Quân Hạo không nói gì tiếp, phản ứng của anh rất khác thường.

An Tâm Á nhìn anh một cái, nhìn đồng hồ sắp trễ tới nơi, cũng không có để ý, rửa mặt xong liền thúc giục Trình Quân Hạo ra cửa.

Trong người Trình Quân Hạo đang có tâm sự, nên vẫn buồn bực không vui, nụ cười lưu manh lúc trước hoàn toàn biến mất, nói tiếp cũng ông nói gà bà nói vịt, An Tâm Á một mặt cảm thấy kỳ lạ, một mặt vừa lớn tiếng hoan hô, tốt như vậy, cô không cần chịu bất nạt nữa, rất sáng khoái, mừng anh cũng không cãi lại, mở nhón mồm sắc bình thường hoàn toàn không thấy bóng dáng.

Đến công ty, Trình Quân Hạo lên tầng trên cùng, cũng không còn cưỡng ép An Tâm Á đi lên theo, nên liền đến lầu mười hai báo danh.

Trình Quân Hạo tâm sự nặng nề lên lầu trên cùng, nhíu mày căng thẳng, suy nghĩ rất nhiều chuyện, đầu óc vẫn còn có chút đau.

Bí thư Lâm gõ cửa đi vào, nhìn thấy anh tâm tình không tốt, nhỏ giọng nói, “Đạo diễn Lưu tới công ty rồi, muốn gặp Trình tổng, có muốn gặp hay không ạ? !”

Trình Quân Hạo ép buộc mình lấy lại tinh thần, thản nhiên nói: “Cho hắn vào đi”

“Trình tổng.” Đạo diễn Lưu đi vào phòng làm việc của tổng giám đốc, một khoản thời gian không gặp ông ta rõ ràng gầy đi nhiều, bởi vì quan hệ thầy trò nên khi Ôn Tâm rơi đài hắn cũng bị ảnh hưởng, truyền thông ồn ào tung lên những lời đồn đãi ám muội về quan hệ của hắn cùng với Ôn Tâm, hình ảnh tốt trước công chúng cũng giảm xuống rất nhiều.

Mặc dù không có bằng chứng xác thực, nhưng đạo diễn Lưu cảm giác lần này Trình Quân Hạo có ý muốn tha cho hắn một lần, nếu không tại sao anh lại đem tất cả hình của Ôn Tâm tung ra, nhưng chỉ riêng hình có hắn thì không có tung ra, đạo diễn Lưu tự tin mình không có đoán sai về việc này, Trình tổng là đang đợi hắn cúi đầu, hắn biết.

Khoản thời gian lúc trước, hắn đúng là không sáng suốt, Trình tổng rất tuyệt tình, phá hủy Ôn Tâm. Hắn bị Ôn Tâm nắm mũi dẫn đi, thiếu chút nữa đi vào ngõ cụt, hiện tại Ôn Tâm đã ngã, hắn thiếu chút nữa cũng ngã theo, thật sự được không bù mất.

Hơn nữa, so về tài lực vật lực nhân lực của CBD, công ty giải trí khác không cách nào sánh bằng, cho dù hắn qua công ty khác, không có kịch bản tốt, không có tài chính vững vàng, không có nhân viên đặc lực làm việc, không có diễn viên tốt, dù là đầu bếp tốt cũng khó nấu thành cơm nếu không có gạo, hào quang danh tiếng của một Lưu đạo diễn như hắn cũng sẽ rất nhanh tiêu tan đi mất.

Huống chi, dựa vào tính tình của Trình Quân Hạo, tuyệt không có khả năng để cho hắn đi công ty khác, cho nên giữ lại một đường lui, chính là muốn chờ hắn cúi đầu.

Nội tâm đạo diễn Lưu suy nghĩ hiểu rõ, tự nhiên thấp đầu trở lại nhận lỗi.

“Trình tổng, đoạn thời gian lúc trước đúng là tôi quá cuồng ngạo rồi, xin lỗi.” Giọng nói hắn thật thấp, trực tiếp nhận lỗi.

Trình Quân Hạo cười nhạt, “Người có tài năng hơn người, quá cuồng ngạo cũng là bình thường, nhưng chớ để danh tiếng làm mờ mắt, bị cuồng ngạo của mình thổi ngã là tốt rồi.”

Đạo diễn Lưu cả người ngẩn ra, “Trình tổng, về sau tôi nhất định sẽ sửa. Tôi muốn về công ty tiếp tục công việc, Trình tổng, người lớn không chấp nhận lỗi lầm của người nhỏ, cho tôi thêm một cái cơ hội nữa thôi.”

Trình Quân Hạo nghiêm túc xem xét hắn một lần, híp mắt, đầu ngón tay gõ gõ mặt bàn, làm trái tim trong ngực đạo diễn Lưu cũng nhảy thình thịch theo, hiển nhiên là sợ anh chưa hết giận.

133. Chương 133: Mẹ, Con Đồng Ý Với Mẹ

Rốt cuộc Trình Quân Hạo cũng lên tiếng, “Đạo diễn Lưu là người tận tâm làm việc nhất CBD, làm sao tôi lại không đáp ứng cho ông trở lại làm việc được chứ, ông chịu trở lại, tất nhiên được nhiệt liệt hoan nghênh, chỉ mong về sau đạo diễn Lưu làm việc cho CBD lại càng tận tụy hơn nữa.”

“Cám ơn Trình tổng.” Đạo diễn Lưu kích động đứng lên, “Về sau tôi sẽ càng thêm cố gắng làm việc.”

“Thư ký Lâm, an bài công việc cho đạo diễn Lưu.” Trình Quân Hạo cười nhạt hướng về phía điện thoại phân phó, đạo diễn Lưu cảm ơn rồi rút rồi đi theo thư ký Lâm ra ngoài. Đạo diễn Lưu âm thầm cảm thấy may mắn, may nhờ hắn còn có một chút tài hoa khiến Trình tổng thương thức, nếu không với hiểu biết của hắn đối với Trình tổng, Trình tổng nhất định cũng sẽ xử lý hắn giống như Ôn Tâm.

Không khỏi âm thầm đổ mồ hôi lạnh, lại âm thầm cảm thấy may mắn.

*

Công việc ở phòng chụp ảnh vẫn bận rộn như cũ, An Tâm Á không có thời gian dừng lại để suy tư quá nhiều, bận đến thời gian nghỉ ngơi buổi trưa, cô mới mệt mỏi từ phòng chụp ảnh ra ngoài, chuẩn bị đi ăn cơm trưa.

Phó Vũ Hằng lại tới tìm cô, “Tâm Á, cùng đi ra ngoài ăn cơm trưa.”

An Tâm Á đang muốn từ chối, ánh mắt lại bị một bóng dáng đứng ở khúc quanh trong góc tường hấp dẫn đi, An Như Ý. An Như Ý. Mẹ.

“Mẹ.” Một chữ nghẹn ngào.

Đôi mắt An Tâm Á đắm lệ mông lung, nhìn chăm chăm An Như Ý, An Như Ý cũng nhìn chăm chăm cô, nước mắt bắt đầu giàn giụa, lúc mới mới nhìn thấy bà chỉ bàng hoàng luống cuống nhưng đến bây giờ thì đôi mắt lại tuông lệ đầm đìa. “Tâm Á.”

Phó Vũ Hằng nhìn hết người này, lại ngó qua người kia, nhất thời ngơ ngẩn.

“Hiện tại tôi có chút việc, lần sau ăn cơm chung nha, thật xin lỗi.” An Tâm Á nói với Phó Vũ Hằng.

Phó Vũ Hằng cười khổ nói, “Được rồi.” Giống như lần nào cũng xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, chẳng lẽ hắn với cô một chút duyên phận cũng không có sao? ! Hắn chỉ còn biết bất đắc dĩ đi xuống thang máy.

An Tâm Á cùng An Như Ý ra khỏi cao ốc CBD, An Như Ý hoảng hoảng hốt hốt, giống như mình bị rơi vào mộng cảnh, ra khỏi CBD, bà mới phục hồi tinh thần lại, An Tâm Á tìm một quán cà phê, ngồi xuống.

“Mẹ, những năm qua cuộc sống của mẹ như thế nào? !” An Tâm Á cười khổ, nhìn bà, “Chu Hoài đối với mẹ có tốt không? !”

Nhớ lại câu mẹ nói với cô năm đó, không cản trở về nữa, giống như bị một cây đao chen vào lòng cô khiến cô đầm đìa máu tươi, bất cứ lúc nào nhớ tới, đều rất đau lòng.

“Ừ.” An Như Ý cười khổ, “Mẹ nhìn thấy con trên tạp chí, muốn tới tìm con, con vào CBD, trở về, sao không đến tìm mẹ.”

An Tâm Á bất đắc dĩ cười khổ, mẹ, chẳng lẽ những lời nói trước kia mẹ đều đã quên ư, cô làm sao dám đi tìm chứ? !

Cô nhìn An Như Ý, gầy đi không ít, Chu Hoài đối với bà có tốt không, dù sao lúc đó công ty cũng đã khôi phục khả năng tài chính rồi, hắn lại có năng lực chăm sóc mẹ, cô lại không có ở đó cản trở họ. Cuộc sống của mẹ nhất định trôi qua rất tốt.

An Tâm Á lần nữa tự thuyết phục chính mình, chỉ cần cô không có bên cạnh mẹ, mẹ mới có thể có hạnh phúc chân chính, sự đau khổ của cô cũng là đáng giá.

Nhưng trong lòng An Tâm Á vẫn rất muốn khóc, khi mà nơi nương tựa duy nhất để cô có sức lực chống đỡ trong cuộc sống lại không cho cô dựa vào, còn bắt cô phải ở cách thật xa, làm sao mà cô có thể không muốn khóc.

An Tâm Á rũ đầu, liềm mọng kèm chế nước mắt đang muốn chảy xuống.

An Như Ý cầm tay của cô, “Những năm này, khổ cho con, đứa bé này.”

Nước mắt của An Tâm Á thiếu chút nữa chảy xuống, đột nhiên nghĩ đến hai tiểu bao bối, nếu nói ẹ biết, cô có hai đứa bé, không biết bà sẽ nghĩ sao? !

An Tâm Á do dự, cuối cùng vẫn không thể chủ động nói ra. Thôi, không cần tăng thêm chuyện phiền lòng ẹ.

“Mẹ, mẹ tới, là có chuyện gì không? !” An Tâm Á hỏi bà.

An Như Ý cười khổ, bà biết An Tâm Á oán bà, nhưng những lời này vẫn khiến bà rất đau lòng, không có việc gì thì không thể tìm đến con sao? ! Nhưng An Như Ý lại càng đau lòng hơn khi quả thật bà tìm đến cô, đúng là có chuyện, mặc dù cũng có phần là vì nhớ cô.

“Mẹ là tới thăm con một chút.” An Như Ý nhỏ giọng nói, “Nghe trên tin tức có nói, con cùng tổng giám đốc của CBD Trình Quân Hạo có xì căng đan, đây là thật sao, các con ở chung một chỗ? !”

An Tâm Á ngây ngẩn cả người, cô nhìn thấy sự khấn trương trong đôi mắt mẹ, nhất thời sự đau lòng lại bị khuấy lên.

“Không có.” An Tâm Á phủ nhận, “Chỉ là xì căng đan thôi.”

An Như Ý nhất quyết không buông tha, “Không cần cố gắng lừa gạt mẹ, Tâm Á, nói thật ẹ biết.”

Trong miệng An Tâm Á dòng nước khó chịu bắt đầu hướng trong dạ dày chạy lên, dạ dày có chút đau đớn khó chịu.

“Tâm Á.” Đầu ngón tay của cô bị An Như Ý nắm chặt, nói, “Tâm Á, rời xa nó đi, rời xa Trình Quân Hạo, nó không thích hợp với con.”

An Tâm Á kinh ngạc nhìn An Như Ý, kinh ngạc không hiểu, “Cái gì? Mẹ. Mẹ đang nói cái gì? !”

Tay An Như Ý khẽ run, “Nó không thích hợp với con, Tâm Á, nghe lời mẹ, lúc trước mẹ để cho con ra nước ngoài, chính là vì để né tránh nó, Tâm Á. Đứa con ngoan của mẹ, mẹ thực xin lỗi con. Nó, nó và con thật không được. Coi như mẹ cầu xin con có được không? !”

“Lý do là gì, mẹ, nói cho con biết lý do.” An Tâm Á đau lòng sắp điên lên rồi, tại sao, tại sao, mỗi lần đều không cho cô biết lý do, chỉ trực tiếp yêu cầu cô.

“Mẹ không thể nói.” Nói ra, An Tâm Á làm sao mà chịu nổi, còn người làm mẹ như bà làm sao mà chịu nổi.

Mẹ, mẹ chính là muốn một lần lại một lần làm tổn thương con như vậy sao, An Tâm Á nhắm mắt lại, tay vô lực rũ xuống, thậm chí ngay cả một cái lý do, một lời giải thích mẹ cũng keo kiệt.

Tại sao, tại sao? !

“Mẹ, con không thể đáp ứng mẹ.” An Tâm Á cười khổ cự tuyệt, An Như Ý kinh hoàng kêu khóc, thanh âm rất thê thảm, “Tâm Á, không nên như vậy, không nên trách mẹ, đừng mà. Đây là lỗi của mẹ, Tâm Á, hãy nghe mẹ một lần cuối cùng, có được hay không, có được hay không? !”

Hơi sức trong thân thể An Tâm Á giống như bị hút hết, một chút hơi sức cũng không còn.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, là Trình Quân Hạo, An Tâm Á không nhận, vang lên lần hai, cũng không nhận, loại tình trạng này, làm sao mà nghe điện thoại. Dù sao Trình Quân Hạo tìm cô cũng chỉ là tìm cô ăn cơm trưa.

Điện thoại vang lên lần nữa, lần này là An Bình gọi tới, cô không thể không nhận, cô cố nén nước mắt, bình tĩnh nhận điện, “Trữ Trữ, thế nào? !”

An Bình nhẹ giọng nói: “Tối hôm qua do mẹ ngủ thiếp đi, nên chưa kịp nói tử tử với mẹ, con với Lăng Lăng muốn dọn ra khỏi biệt thự của Trình nhị thiếu, vừa đúng lúc có Đêm 13 giúp chúng ta tìm được một phòng ở mới, mẹ, mẹ cũng chuyển ra có được hay không, về sau cuộc sống của ba người chúng ta lại giống như trước kia vậy.”

Giọng nói của An Bình rất cẩn thận rất nhẹ, thử hỏi, mang theo sự dè dặt.

134. Chương 134: Ai Để Ý Tới Trình Quân Hạo Chứ

An Tâm Á cười khỏ, ngay cả An Bình cũng cầu xin cô như vậy, chuyện tối ngày hôm qua, nhất định có ẩn chứa chuyện gì rồi, cô rất hiểu con của mình. Nhưng mà bất kể là An Như Ý, hay là An Bình An Tĩnh cũng đều vậy, bất cứ cái gì cũng không chịu nói với cô, thật sự chính là vì muốn bảo vệ cô ư, nhưng vì sao cô lại cảm thấy mình có chút thương tổn.

Cô vô lực nói, “. Được, chúng ta đi.” An Bình thở phào nhẹ nhõm.

Điện thoại vừa ngắt, An Tâm Á vô lực ngẩng đầu, nhìn về phía An Như Ý, nhẹ giọng nói, “Mẹ, đừng khóc, con đồng ý với mẹ.”

Tâm, có chút đau.

Trình Quân Hạo, anh đã làm ra cái nghiệt gì, ban đầu bất kể là bởi vì Chu Hoài, hay là bởi vì Trữ Trữ, tôi với anh đều đã có một mối duyên phận khó giải thích được, nhưng ngày hôm nay, cũng là chính bọn họ tới đây nói tôi rời khỏi anh.

Có lẽ, anh cũng là tội nghiệt mà tôi mắc phải trong cuộc đời này, một tội nghiệt không giải được.

Lúc tôi muốn cách xa anh thì tất cả mọi chuyện đều như muốn cầu xin tôi lưu lại, nhưng lúc tôi lưu luyến không muốn rời xa, lúc mọi thứ đã thành thói quen, thì mọi người lại cầu xin tôi rời đi.

Lòng của An Tâm Á có chút đau.

Trên đường trở lại công ty thì tinh thần có chút hoảng hốt. Cho tới lúc đến cửa công ty Phó Vũ Hằng đã gọi cô ba tiếng, cô mới nghe. An Tâm Á cười có chút miễn cưỡng.

“Tâm Á, cô không sao chứ, sắc mặt hình như không tốt lắm, có muốn xin nghỉ hay không?” Phó Vũ Hằng quan tâm hỏi cô.

An Tâm Á lắc đầu, “Tôi không sao, đừng lo lắng, không thể vì một chuyện nhỏ như vậy mà ảnh hưởng tới công việc, nếu không không bị Jack mắng chết mới lạ.”

Phó Vũ Hằng nhìn cô một cái, muốn nói lại thôi, “Mới vừa.” Suy nghĩ một chút lại dừng lại không tiếp tục nói nữa. An Tâm Á lòng rối loạn, cùng anh vào thang máy, lên lầu mười hai.

Ra khỏi thang máy, liền nhìn thấy Trình Quân Hạo đứng ở đó, ánh mắt kinh ngạc nhìn hai người bọn họ, có vẻ vừa khiếp sợ lại vừa ghen tỵ.

Phó Vũ Hằng ngưỡng ngưỡng sờ sờ mũi, đi thẳng vào phòng quay phim.

Trong ánh mắt Trình Quân Hạo nhìn về phía bóng lưng anh ta cũng có chút lạnh.

“Mới vừa rồi sao lại không nhận điện thoại? !” Trình Quân Hạo không vui hỏi cô, “Không phải là em cùng hắn đi ra ngoài ăn cơm chứ? !”

An Tâm Á tránh ra ánh mắt của anh, khí thế bức người của anh làm cho cô có tránh cũng không thể tránh được, nhưng vừa nghĩ tới lời mới vừa rồi của mẹ mình, còn có quyết định của An Bình An Tĩnh, thì cô liền không có cách nào nhìn về phía anh giống như nửa thường ngày nữa.

Trình Quân Hạo giật mình, nhất thời ngăn người tại chỗ, chuyện ngày hôm qua tựa như một cây gai, làm anh nghẹn họng, trong lúc nhất thời cũng không biết làm sao để đứng đó, để bình tĩnh.

An Bình An Tĩnh cho anh thời gian ba ngày, đến bây giờ anh vẫn như cũ không biết xử lý làm sao mới có thể làm cho bọn họ hài lòng.

Nhưng Lâm Khả Nhân, dù sao cũng đã đi theo anh nhiều năm rồi, dù sao cũng có chút ân tình.

Không khí giữa hai người thấy thế nào cũng có chút quỷ dị.

Cái gì cũng không nói, cuối cùng vẫn là Trình Quân Hạo phá vỡ không khí bằng cách tự mình nói qua một chủ đề khác, mới xóa đi sự lúng túng, “Mới vừa rồi đạo diễn Lưu đã về lại công ty, anh đã khôi phục công việc cho ông ta, anh muốn sau này ông ta không được làm khó em, ông ta cũng không phải là người không có mắt nhìn người, cũng đã tỉnh ngộ rồi mới trở lại làm, em yên tâm.”

Có thêm một đạo diễn khác ở đây, công việc của Jack cũng nhẹ nhõm đi một chút.

“ Ừ.” An Tâm Á gật đầu một cái, cười khổ.

Trình Quân Hạo mở miệng, lại phát hiện không biết nên nói những gì, muốn chất vấn cô cùng Phó Vũ Hằng, nhưng lời nói thế nào cũng không ra khỏi miệng được, nghẹn lại làm trong lòng có chút khó chịu.

“Em đi làm việc.” An Tâm Á cúi đầu nói.

Tâm tình Trình Quân Hạo trở nên hoảng hốt, vội vàng kéo tay của cô, “Tâm Á, cho anh chút thời gian.”

An Tâm Á không quay đầu lại, rút tay ra, chạy vào phòng quay phim. Trình Quân Hạo ngẩn người tại chỗ, nhìn tay trống không, đột nhiên có một loại cảm giác là sắp mất đi An Tâm Á.

Trình Quân Hạo cũng không có tâm tình ăn cơm, tâm tình buồn bực trở lại tầng trên cùng, thư ký Lâm không thể làm gì khác hơn là kêu đồ ăn bên ngoài đem vào, Trình Quân Hạo cũng chỉ ăn vài miếng liền buông xuống.

Nghĩ tới thái độ An Tâm Á, trái tim liền đập loạn.

Con Muối gọi điện thoại tới, trong lòng Trình Quân Hạo liền bất an, gần đây mỗi lần anh nhận được điện thoại của Con Muối, là mỗi lần gặp chuyện không may, bây giờ làm cho anh giống như bị mắc phải chứng hoảng sợ vô cớ vậy. (Cũng không biết là tác giả muốn nói tới bệnh gì nhưng đại khái là như vậy ^^!)

“Con Muối.” Trình Quân Hạo lạnh giọng hỏi, “Lại xảy ra chuyện gì? !”

Con Muối sợ hết hồn, “Anh hai, vốn là tối hôm qua em có sai mấy đàn em đi coi chứng Lâm Khả Nhân , nhưng mà, nhưng mà. Hôm nay không biết có chuyện gì xảy ra mà không thấy cô ta.”

“Không thấy? !” Trình Quân Hạo từ bàn làm việc đột ngột đứng lên, nói: “Sao lại không thấy hả ? Chuyện gì xảy ra? !”

“Em cũng không biết, rõ ràng tối hôm qua vẫn còn ở” Con Muối cũng bất đắc dĩ nói.

Lông mày Trình Quân Hạo cau lại, “Khả Khả đâu rồi, có ở đó hay không? !”

Con Muối nhanh chóng kêu lên, “Đây mới là trọng điểm, tiểu thiếu gia cũng không thấy đâu, em cho người đi vườn trẻ, tiểu thiếu gia vừa tan học liền bị người đón đi, hiệu trưởng nói vậy.”

Con Muối luôn luôn không thích Lâm Khả Nhân, hẳn tuyệt không quan tâm chuyện người phụ nữ này biến mất, cái hẳn lo lắng chính là Trình Khả Khả.

“Cái gì? !” Trình Quân Hạo nhất thời có loại dự cảm chẳng lành. Trong lòng lại sinh ra những ngờ vực vô căn cứ, ngộ nhỡ là An Bình bọn họ.

Sự rối loạn trong lòng anh nhanh chóng tăng cao, cúp điện thoại xong, anh trực tiếp gọi cho An Bình, giọng nói mặc dù uyển chuyển, nhưng cũng là hỏi An Bình này, An Bình lạnh lùng cười một tiếng, “Trình nhị thiếu, ông lại nghĩ tôi là người như vậy sao. Tôi cho dù có hận ông sâu sắc, vô cùng hận Lâm Khả Nhân, cũng không đến nỗi đem một đứa bé ra để mà trút giận.”

Nói xong liền không chút khách khí cúp điện thoại.

Trình Quân Hạo nhất thời ngẩn ngơ, nguy rồi, anh lại chọc Trữ Trữ mất hứng.

An Bình tức muốn bắt tỉnh, cũng không còn tâm tư đi học, lôi kéo Lăng Lặng rời vườn trẻ trước giờ tan học, mặc dù tức thì tức, nhưng Lâm Khả Nhân biến mất chuyện này cũng là chuyện lớn, người đứng sau màn này, rốt cuộc là ai, thế nhưng lại liên tiếp gây ra nhiều chuyện như vậy, cậu cũng muốn điều tra một chút rốt cuộc là ai đã theo dõi Trình Quân Hạo, đáng chết.

Trình Quân Hạo tâm hoảng ý loạn, gọi vào điện thoại di động của Trình Khả Khả, liền có lời nhắc nhở nằm ngoài vùng phủ sóng, trong lúc nhất thời tay chân luống cuống, cắn răng nghiêng lợi, “Lâm Khả Nhân, ruốt cuộc cô mang theo Khả Khả đi đâu rồi? !”

Có cảm giác mơ hồ, là Lâm Khả Nhân mang theo Khả Khả rời đi, có lẽ cũng không phải bị bắt cóc.

Việc có người đến vườn trẻ đón, đã nói lên, phải nhất định là người quen, nếu không Khả Khả không thể nào ngu đến mức đi cùng người xa lạ. Lâm Khả Nhân cùng Khả Khả cùng lúc không thấy, cũng đủ để nói rõ tất cả chuyện này, chính là do Lâm Khả Nhân làm ra.

Trình Quân Hạo vốn là đã rất hận, cộng thêm chuyện này, càng thêm hận đến tận xương, Lâm Khả Nhân, nếu Khả Khả có việc gì, tôi tuyệt đối không tha thứ cho cô.

*

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên bận rộn một ngày, rốt cuộc cũng tra được một chút đầu mối, bọn họ mừng rỡ nói cho An Bình, “Tra được vị trí Ôn Tâm rồi, ở một chỗ tuyệt đối không ai nghĩ tới, người này ở thành phố A thật đúng là thâm tàng bất lộ, thật không nhìn ra.”

An Bình gật đầu một cái, “Là ai? !”

“Vương lão, Vương lão của ngân hàng Vương thị.” Đêm 13 cười híp mắt, hưng phấn nói, “Vừa nghe cái từ ngân hàng này, ta liền muốn trộm của hắn.”

Bộ Phi Yên gật đầu đồng ý, “Đồng cảm.”

135. Chương 135: Vứt Đi Là Được

An Bình vạch đen đầy đầu, “Mẹ nó, hai tên trộm các người, có chút đạo đức nghề nghiệp được không vậy, đang ở trên địa bàn của người ta, không cần lúc nào cũng đi gây sóng gió.”

“”

“” Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên liếc mắt nhìn nhau, nhíu mày, nhưng cũng chỉ im lặng, không thêm để ý, bọn họ đã tự do quen rồi, đã quen tuy hứng, luôn luôn muốn làm cái gì thì làm cái đó, trước giờ cũng chưa bao giờ đem cái chuyện địa bàn của người khác để trong mắt, hơn nữa, danh tiếng xuất quỷ nhập thần của bọn họ, cho dù có là địa bàn của mấy tay anh chị khét tiếng thì bọn chúng cũng không dám dấy vào hai người bọn họ, nếu không muốn tự tìm đường chết, mà những người này cũng không ngu đến vậy. Dần dà, danh tiếng của hai người bọn họ càng lúc càng lớn, ngay cả cảnh sát khi nhắc tới hai người bọn họ, cũng nhúc nhích muốn chết.

An Bình liếc mắt, “Nói ra thì tôi vốn đã ra giá một triệu nhân dân tệ mua một chân của cô ta, Bộ đại ca, anh định sẽ làm như thế nào? ! Hể nói đến người phụ nữ này, là phát hận, chỉ dựa vào ưu thế là bộ dạng xinh đẹp một chút, liền tự mình là đúng cứ thích đi lớn lối, rồi đảo lộn thị phi hại mẹ ta, tuyệt đối không thể tha thứ cho cô ta.”

Hiển nhiên tâm tình Đêm 13 rất tốt, cười híp mắt nhìn chằm chằm An Bình, “Nhóc con, ta và Bộ đại ca của cậu thật rất tò mò, rốt cuộc cậu đã có bao nhiêu tiền ở trong tài khoản? Có nhiều hơn hai chúng ta hay không.”

An Bình hung hăng liếc mắt, “Tôi không có tiền, thật sự không có tiền, anh cho rằng tôi là anh sao, tối ngày nhìn chằm chằm vào tài khoản gửi tiết kiệm trong ngân hàng của người ta sao? Một triệu nhân dân tệ này, ta bảo Lăng Lặng từ ngân hàng Vương thị chuyển qua cho anh.”

Đêm 13 khóe miệng giật giật, giơ ngón tay cái lên, “Cao tay, thật sự là quá cao tay, mượn tiền của người khác tới giết người, Bộ Phi Yên, mày cũng nên cam bái hạ phong rồi.”

Bộ Phi Yên cười như không cười, thằng nhỏ này, có nguyên tắc, yêu hận rõ ràng, hần thích.

“Hơn nữa. . . .” An Bình bất đắc dĩ nói: “Ta mới sáu tuổi, chỉ mới sống được sáu năm, từ lúc có ý thức đến nay, cũng chỉ được ba năm, làm sao mà có thể hơn được với một người có gần ba mươi năm kinh nghiệm cuộc sống oanh liệt như anh được chứ, chuyện tích lũy tiền bạc, muốn vượt qua tài phú của các người, ta còn phải cố gắng lâu lắm. . . .” (Xạo thấy ớn, vậy mà có một đồng tiền để đánh sập công ty người ta ^^!)

Đêm 13 mừng rỡ, ngồi xổm người xuống ôm lấy Trữ Trữ, dùng sức mà ôm chặt người của cậu vui vẻ, “Bảo bối ngoan, lời nói này của cậu, nghe thật xuôi tai, ha ha. . . .”

An Bình , nếu nói mấy câu thực tình này lại có cái lợi là làm cho hần cao hứng một chút cũng không có gì là không tốt, rốt cuộc vẫn là sự phụ, lại cứu cậu nhiều lần như vậy, cái người này, so với cha ruột còn quan trọng hơn nhiều, An Bình nghĩ tới Trình Quân Hạo, sắc mặt liền không tốt, so với thái độ trước kia giống như hai người hoàn toàn khác.

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên tất nhiên biết nguyên nhân, hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng không nói cái gì, vướng mắc trong lòng đứa nhỏ này, phải do chính Trình Quân Hạo tự mình tới cởi ra mới được, dù sao bọn họ cũng không phải là người trong cuộc.

“Trữ Trữ, buổi tối ta sẽ đi giải quyết người phụ nữ Ôn Tâm này, giúp cậu bớt giận. . . .” Bộ Phi Yên nói rất bình tĩnh lại cuồng vọng, bộ dạng giống như là chuyện hiển nhiên, giống như không phải là đi chặt chân người khác, mà là đang nói đến chuyện ăn cơm hằng ngày.

An Bình gật đầu một cái, “Người phụ nữ này, nên sớm giải quyết. . . .”

Mỗi lần Trình Quân Hạo làm ra chuyện, đến cuối cũng vẫn là cậu đi giải quyết, càng ngày An Bình càng cảm thấy mình giống như là người thay ông ta dọn dẹp tàn cuộc, càng ngày tâm tình càng không bình ổn được nữa.

“Đúng rồi, Trữ Trữ, còn có chuyện phòng ở. . . .” Đêm 13 đưa cho cậu một cái bản vẽ kiến trúc, “Đây là bản vẽ thiết kế nhà ở mà ta tìm được, cậu nhìn xem, an ninh rất tốt, phòng ốc sạch sẽ cũng rất lớn, thích hợp ẹ con ba người các cậu ở, tốt vô cùng, nếu cậu nhìn hợp ý, liền quyết định luôn đi. . . .”

An Bình đẩy Lăng Lặng một cái, “Có thích không. . . .”

Trong lòng của An Tĩnh vẫn còn đang rất băng khoăn và rối loạn, hiển nhiên là vẫn không bỏ được Trình Quân Hạo, nhưng tình trạng hiện nay, cục diện gần như đã bế tắc, cậu cũng biết Trình Quân Hạo cần phải đưa ra quyết định, An Tĩnh bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nhìn bản vẽ thiết kế nhà, “Tạm được, chúng ta cứ vào ở trước đi rồi sửa đổi lại sau, không thể để sai sót. . . .”

An Bình gật đầu, “Cứ quyết định như vậy. . . .”

Đêm 13 gật đầu, “Tốt.”

An Bình vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tĩnh xoa dịu sự mất mát của cậu, “Lăng Lặng, chuyện này trước hết cứ nghe lời anh, nếu ông ta vĩnh viễn không chịu quyết định, vĩnh viễn không biết quý trọng, thì chúng ta cũng không thể đặt mẹ vào chỗ nguy hiểm, với tâm trạng bây giờ của ông ta căn bản cũng không có biện pháp bảo vệ mẹ. . . .”

Đứa nhỏ này thù rất dai đây.

An Tĩnh nghe lời cậu nói, mặc dù mất mát, nhưng cũng đồng ý.

An Bình thuận tiện đi thăm dò vị trí của Trình Khả Khả. Không ngờ lại biết được một chuyện khác, càng làm An Bình không tha cho người đàn bà Lâm Khả Nhân này. . . .

Thì ra ả ta là người của Vương lão, lúc trước mang theo Trình Khả Khả, mục đích dĩ nhiên là muốn uy hiếp Trình Quân Hạo. . . .

Trong lòng An Bình cảm thấy không vui, nhưng suy nghĩ một chút, đi theo ả ta cũng tốt, dù sao mẹ cũng không bị liên lụy gì, với lại đây là chuyện của Trình Quân Hạo, bây giờ cậu cũng không muốn quan tâm nữa.

Trình Quân Hạo không đưa ra quyết định, vậy bọn họ vĩnh viễn là hai đường thẳng song song.

*

Buổi tối, tại dinh thự nhà họ Vương liền xảy ra một chuyện thần không biết quỷ không hay, Ôn Tâm ngủ như chết, lúc tỉnh dậy thì một chân đã biến mất, nếu không phải do có tác dụng của thuốc tê, không cảm giác được gì ở chân mình, Ôn Tâm lại cho là mình nhìn lầm rồi, trong lúc nhất thời liền diên loạn thét chói tai.

Một tiếng thét chói tai, làm tất cả người hầu chạy tới, nhưng lại bị thảm trạng trước mắt dọa ngất nhiều người, trên giường máu chảy đầm đìa thật sự rất nhiều máu tươi, cái chân bị chặt đứt vẫn còn đặt ở trên giường, trơn mềm nhợt nhạt giống như một con cá chết đang ngửa bụng trắng lên trời, cực kỳ khủng bố.

“A a, có quỷ.”

“Ôn Tâm bị quỷ ăn mất một chân.”

“”

Trong lúc nhất thời, dinh thự nhà họ Vương trở nên hỗn loạn.

Nhưng người phụ nữ xen lẫn trong đám người làm thét chói tai, cùng với người trong cuộc là Ôn Tâm đang kêu lên rất thê thảm, tê tâm liệt phế, nhất là khi thuốc tê đang dần dần tan mất, đau đớn này giống như đang bị một Sứ giả tới từ Địa ngục cắt từng chút từng chút thịt trên người mình vậy, tình huống hết sức bi thảm.

Vương lão vốn từ trước tới nay không biến sắc nhưng khi nghe báo cáo của Quản gia đang mờ mờ hồ hồ, sắc mặt dần dần có dấu hiệu chuyển từ xanh mét đen tối sầm.

“Lúc trước có nghe nói, có người vung tay ra giá một tỷ mua một chân của cô ta, không nghĩ tới lại là thật.” Vương lão lạnh lùng hừ một tiếng, “Chẳng lẽ là Trình Quân Hạo? Không đúng lắm. Nhưng Bộ Phi Yên quả thật là danh bất hư truyền, lại có thể xông vào trong tòa nhà này, thật làm ta lau mắt mà nhìn.”

Tòa nhà này của hắn đầy rẫy huyền cơ, khắp nơi đều có những thủ thuật che mắt cùng cơ quan xảo diệu, việc Bộ Phi Yên không một chút biến sắc tới chặt một chân của Ôn Tâm, rồi thần không biết quỷ không hay rời đi, chuyện này làm Vương lão cũng lau mắt mà nhìn, trong lúc nhất thời tâm trạng phòng bị cũng tăng lên, nếu mục tiêu của hắn là mình, nghĩ tới đây Vương lão lập tức đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

Quản gia cúi đầu, trên người vẫn còn có chút run run nói, “Lão gia, làm thế nào? Ôn Tâm xử lý như thế nào, có muốn gọi điện thoại gọi bác sĩ hay không? !”

Vương lão cau mày, cúi đầu chỉ trầm tư một giây, liền quyết định, “Một quân cờ đã bị phế, lưu lại cũng vô dụng.”

Quản gia ngây ngẩn, ” Ý của lão gia là muốn giết cô ta.”

Vương lão cười nhẹ một tiếng, “Ném xuống sông cho cá ăn đi , vậy đã là quá tốt cho cô ta rồi.”

Dù sao cũng đã tìm được Trình lão, chuyện về Trình Quân Hạo cũng đã từ trên người cô ta biết được không ít, dù sao đã tàn phế, vứt đi là được.

“Dạ” Quản gia cúi đầu đáp một tiếng, vội vã rời đi, phân công người đem Ôn Tâm vứt xuống một con sông lớn.

136. Chương 136: Chân Tướng Chuyện Bảy Năm Trước

Dù có nghĩ thế nào đi nữa Vương lão cũng không nghĩ tới chuyện, vừa rạng sáng ngày hôm sau, thì cấp dưới liền báo cáo cho lão biết chuyện một triệu nhân dân tệ đã biến mất một cách thần bí, Vương lão nổi trận lôi đình, tức sùi bọt mép, thiếu chút nữa chảy máu não.

Mấu chốt là ở chỗ, số tiền này lại trùng khớp hoàn toàn với số tiền mua một chân của Ôn Tâm, điều này khiến Vương lão càng hoài nghi hơn.

Hơn nữa dù dùng bất cứ cách nào để điều tra chân tướng của chuyện này cũng không tìm ra bất kỳ manh mối nào, tiền cứ mất tích thần bí như vậy, trong ngân hàng Vương thị nhân viên bận rộn tìm kiếm kiểm tra tất cả sổ sách cũng không tra ra được tại sao tiền lại biến mất, Vương lão chỉ có thể trách cứ nhân viên ngân hàng kỹ thuật quá mức tệ hại.

Nhưng qua chuyện này cũng cho làm cho lão hiểu ra một chuyện, có người nào đó cố ý muốn chĩnh mình, từ giờ lão sẽ phải đề cao cảnh giác, để phòng ngừa tình huống lần sau tiền lại một lần nữa lại biến mất một cách không giải thích được.

Cũng may, chỉ có một triệu, nếu nhiều hơn nữa, Vương lão chắc phải tức điên lên mất. Tìm người của cục cảnh sát đến điều tra, cũng không tìm ra manh mối gì, còn chuyện của Ôn Tâm thì tuyệt đối không thể nói ra, Vương lão chỉ có thể tự chịu thiệt thòi, cắn răng nghiêng lợi nuốt hận vào bụng.

Mặc khác Vương lão lại càng thêm hoài nghi Trình Quân Hạo, chẳng lẽ hẳn thật sự tra ra được cái gì? !

*

Ngày hôm qua khi thấy Phó Vũ Hoàng và An Tâm Á cùng nhau trở lại, quản lý của anh ta cũng đã đi giải thích với Trình Quân Hạo là hai người chỉ tình cờ cùng ra rồi cùng vào, Trình Quân Hạo mặc dù nghi ngờ, nhưng cũng tin chuyện lạ lùng này, hướng chỉ còn có Bộ Phi Yên làm chứng, sau đó thì Trình Quân Hạo mơ hồ cảm thấy có ai theo dõi mình, phái người đi thăm dò, cũng tra không ra nguyên nhân.

Nhưng tới sáng sớm ngày thứ hai khi nhìn thấy hai tin tức lớn nhất vừa được tung ra, một là một triệu nhân dân tệ của ngân hàng Vương thị biến mất một cách thần bí, hai là thi thể Ôn Tâm được phát hiện trôi dạt trên một con sông lớn, một chân bị chặt đứt, rất tàn nhẫn.

Trình Quân Hạo khiếp sợ vẫn là khiếp sợ, nếu ai thông minh một chút, đem hai chuyện này liên hệ lại với nhau, tự nhiên có thể hiểu được không ít chuyện.

Thì ra là Vương lão sao? ! A, thật thú vị.

Trình Quân Hạo mím chặt môi, có khi nào Lâm Khả Nhân cũng ở đây chỗ của lão hay không? !

Anh híп mắt, lộ ra ánh mắt nguy hiểm.

Tin tức mới về Ôn Tâm, làm cho Làng Giải Trí như bị chấn động bởi một vụ nổ lớn, đầu tiên, cô ta thân bại danh liệt, sau đó thi thể lại cổ tình xuất hiện trong một con sông lớn, còn bị chặt chân, cái này làm cho khả năng tự sát hoàn toàn bị loại bỏ.

Cảnh sát vì để xoa dịu sự tức giận của nhiều người, mà chuyển giao vụ án này cho tổ trọng án đến điều tra, tất nhiên, bị hoài nghi đầu tiên chính là Trình Quân Hạo.

Khoản thời gian trước xảy ra nhiều chuyện oanh oanh liệt liệt, bị hoài nghi cũng là chuyện đương nhiên.

Cho nên, buổi chiều hôm đó Trình Quân Hạo liền bị trưởng cục cảnh sát mời đi uống trà, nhưng vốn dĩ tra không ra cái gì, hời hợt một giờ, cũng được phóng thích.

Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, chắc là người phụ nữ Ôn Tâm này không còn giá trị lợi dụng nữa nên bị chính Vương lão cho vứt xuống sông đây mà.

Nhưng anh cũng không muốn nói ra, một khi kéo chuyện này ra, An Bình có thể sẽ bị tra ra .

Mặc dù tất cả mọi người đều hoài nghi Trình Quân Hạo, nhưng không có chứng cứ, chuyện vậy là không giải quyết được, vụ án liền được quy vào chuyện ân oán giang hồ. Dần dà, cũng bị quần chúng quên lãng. Mà đó là chuyện sau này.

Đầu tiên Trình Quân Hạo gọi cho Con Muỗi, nói hẳn cho người đi theo dõi Vương lão, lão hồ ly này ẩn núp sâu như vậy, hôm nay rốt cuộc cũng lộ ra cái đuôi hồ ly.

Con Muỗi có chút giật mình, nhúu mày, suy nghĩ một chút, liền sáng tỏ chuyện này, “Anh hai, anh nghĩ thử, bấy năm trước cái vụ tai nạn xe cộ kia, có thể cũng là lão làm hay không.”

Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, “Là lão, chắc chắn là lão, thù mới nợ cũ rồi sẽ cùng tính một lượt. . . .”

Con Muối gật đầu một cái, cũng hoài nghi là Lâm Khả Nhân đang ở chỗ của lão.

Trình Quân Hạo nghĩ đến chuyện này, tâm liền lạnh đi, Lâm Khả Nhân ở bên cạnh anh đã nhiều năm như vậy, mà anh lại hoàn toàn không biết cô ta là người của Vương lão, thật là vô cùng buồn cười.

Vừa nghĩ tới chuyện này, tâm tính khó tránh khỏi lạnh như tro tàn.

Con Muối muốn an ủi Trình Quân Hạo, nhưng phát hiện mình vốn không biết nên an ủi như thế nào, nghĩ đến một chuyện, liền đưa cho Trình Quân Hạo một sấp tài liệu nói: “Chuyện bảy năm trước, đã điều tra xong rồi, đây là tư liệu về An Tâm Á.”

Trình Quân Hạo khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, cầm lấy tài liệu xem qua.

“Chu Hoài. ? !” Trình Quân Hạo giật mình gọi lên cái tên này, nói: “Đột nhiên ta có chút ấn tượng, khoảng thời gian trước ta vẫn còn nghi ngờ tại sao bảy năm trước mình lại đầu tư vào Chu thị, mà lại không đem nó hút khô luôn, thật không giống phong cách làm việc của ta, hoá ra là như vậy.” Nguyên lai là vì An Tâm Á.

Biểu tình của Con Muối cũng có chút không biết nói gì, anh hai làm việc luôn luôn không chừa đường lui, đối với Chu Hoài thật sự rất nhân từ. Nếu là đối với các công ty khác luôn luôn sẽ thiết kế bẫy rập thật tốt để cho người ta tơi tả vào, sau đó ra tay hút khô nó, rồi lại bán cái vỏ rỗng đi, đây mới chính là phong cách làm việc của anh hai.

“Bảy năm trước, ta xảy ra tai nạn xe cộ.” Trình Quân Hạo cười nhẹ, chẳng lẽ chính lúc đó là lúc anh quên An Tâm Á sao? !

Nhưng đối với chuyện của anh cùng An Tâm Á anh vẫn thật tò mò, đến cùng có phải là yêu nhau hay không.

Con Muối cũng hiểu được tâm trạng của anh, liền vô cùng bất đắc, “Thật ra thì lúc đó là anh hai cũng rất coi trọng An Tâm Á, đã mạnh mẽ đoạt từ tay Chu Hoài mang tới đây, khụ.”

o()o

Trình Quân Hạo ngây ngẩn cả người, “Cậu nói thật? !” Anh kinh hãi, sau đó liền rống giận, “Tại sao đến bây giờ cậu mới bằng lòng nói cho tôi biết?” Hai anh cứ mãi suy nghĩ về quan hệ của anh với An Tâm Á. Làm thế nào cũng không ngờ tới lại là loại tình huống này? !

Bảy năm trước anh đã mạnh mẽ bắt lấy An Tâm Á, mạnh mẽ chiếm lấy cô ấy, chuyện này.

Con Muối nghiêm mặt, bất đắc dĩ lui về phía sau một bước, “Cũng biết anh hai sẽ có bộ dáng này, cho nên em mới chưa nói.”

“Vậy sao bây giờ cậu còn nói.” Trình Quân Hạo gắt gao nhìn anh ta chằm chằm.

“Trên thực tế cũng là do Chu Hoài, không thể hoàn toàn trách anh hai được, em nghĩ An Tâm Á cũng sẽ không trách anh hai.” Con Muối nói lời này trong lòng cũng không chắc chắn lắm, giọng càng nói càng thấp.

Tâm tình bây giờ của Trình Quân Hạo giống như đang bị treo trên xe cáp treo cứ nhấp nhô bất định.

Con Muối nói cụ thể tình huống của bảy năm trước, rốt cuộc Trình Quân Hạo cũng hiểu rõ chuyện lúc đó là do anh cùng Chu Hoài làm giao dịch mà thành.

Mẹ kiếp. Chết tiệt, chết tiệt, chết tiệt.

Tâm tình hiện tại của Trình Quân Hạo cùng với ba chữ này giống nhau như đúc, thật muốn chửi tục thật lớn.

Hiện tại, làm sao anh có thể đối mặt với chuyện của bảy năm trước, làm sao đối mặt với An Tâm Á đây? !

Vừa nghĩ tới hiện tại An Bình An Tĩnh đang giận dữ với anh, An Tâm Á lại không quan tâm đến anh, giống như kể từ sau khi trở về vào buổi trưa ngày hôm qua, cô là lạ sao ấy, ngay cả nói chuyện cũng có vẻ trốn tránh anh.

Lòng của Trình Quân Hạo giống như xe cáp treo nhấp nhô bất định, bất ổn.

Tối qua, mặc dù là ngủ ở trong biệt thự, nhưng anh lại một mình ngủ ở thư phòng, An Tâm Á mang theo An Bình An Tĩnh ngủ trong phòng ngủ, tình trạng này làm Trình Quân Hạo muốn khóc.

Chẳng lẽ vẫn muốn tiếp tục như vậy sao? !

Trình Quân Hạo đứng dậy, quyết định đi xuống tầng mười hai xem qua một chút, ít nhất cũng có thể thân thiết với An Tâm Á.

Con Muỗi thận trọng nhìn anh, sau đó liền như một làn khói chạy ra khỏi CBD, âm thầm cầu nguyện, anh hai, vì bản thân mình nên cầu xin nhiều phúc.

Tầng mười hai vẫn rất bận rộn như trước kia, vừa vặn cảnh quay lúc này lại là cảnh quay Nam chính cùng Nữ chính hôn tiễn biệt nhau, Phó Vũ Hằng cao lớn đẹp trai, An Tâm Á cao quý xinh đẹp, tất cả mọi người đang rất say mê nhìn nụ hôn nóng bỏng của bọn họ, Trình Quân Hạo vừa vào trong liền nhìn thấy cảnh này, nhất thời nổi trận lôi đình, tất cả mọi người đang ở trong trạng thái say mê thưởng thức, cũng không có ai chú ý tới Trình Quân Hạo vừa mới đi vào.

137. Chương 137: Ghen Tuông Đáng Yêu

Trình Quân Hạo chỉ cảm thấy một sự bức bối ghen tức tuổi trẻ thẳng xuống từ đỉnh đầu, cho đến tận lòng bàn chân, nhìn nụ hôn nóng bỏng thâm tình của bọn họ, nếu bọn họ không phải đang quay phim, anh nhất định cho rằng bọn họ đang yêu nhau sâu sắc, yêu nhau, yêu nhau. Mẹ nó, có thể nào diễn giả thành thật hay không đây? !

Lòng bàn chân của anh giống như mọc rễ, trấn tĩnh đứng ở bên ngoài phòng quay, ánh mắt lạnh lùng bắn về phía hai người, ánh mắt này như đao như kiếm, vô hình trong nháy mắt giết người không đền mạng.

Làm sao sẽ lại lâu như vậy, muốn hôn lâu như vậy sao? ! Tay tên Phó Vũ Hằng này sờ đi hướng nào đây? ! Đây là cấm địa của anh a. Trình Quân Hạo tức giận đùng đùng, tràn đầy sát khí.

Hắn sắp không chịu nổi nữa rồi, sao ánh mắt của tên Phó Vũ Hằng này lại như vậy? ! Tại sao lại tràn đầy tình yêu, diễn thôi cũng đừng làm giống như thật vậy chứ? ! Không cho phép nhìn Tâm Á của anh như vậy á.

Trình Quân Hạo không nhịn được, thiếu chút nữa anh đã kích động mà xông lên đi kéo bọn họ ra, trước khi anh quyết định muốn xông lên một giây thì Jack không biết từ nơi nào xông ra, quần lấy Trình Quân Hạo, ném ra khỏi phòng quay phim.

“Này, cậu buông tớ ra.” Trình Quân Hạo ghen tức lồng lộn.

Jack thì cười hì hì, “Người phụ nữ của cậu là một nhân tài, diễn xuất thực quá chân thật, rất thâm tình, khả năng thu hút rất lớn.”

Trình Quân Hạo lửa giận lên cao đẩy anh ta ra, “Cái cảnh hôn này là cậu thêm vào.”

“Không cảm thấy rung động đến tâm can sao? !” Jack ngược khuôn mặt đẹp trai bức người của mình lên cười híp mắt nói.

“Tớ chỉ cảm giác cực kỳ chói mắt.” Trình Quân Hạo ác ý trừng mắt lại.

Jack nhún nhún vai, “Là do người cậu trúng độc sâu quá.”

Trình Quân Hạo tựa hồ còn muốn vào trong phòng quay phim xem, Jack kéo anh không thả, Trình Quân Hạo nổi đóa, “Cậu không cần phải trở lại phòng quay theo dõi tình hình sao? !”

“Không phải đã có đạo diễn Lưu ở đó sao, công việc này hẳn ta làm việc rất chuyên tâm, hiện tại chủ yếu tớ chỉ phụ trách chuyện không để cho người ngoài đi vào quấy rối.” Jack nói như chuyện đương nhiên.

“Cậu.” Trình Quân Hạo tức thời bị nghẹn họng.

Jack cười híp mắt hỏi anh, “Cậu chiêm đắm vào mối tình này đã sâu lắm rồi có phải hay không, tớ nhìn một cái là biết rồi, nhưng nếu cậu chỉ biết mò mẫm rồi tự giày vò, cẩn thận tiền mất tật mang.”

Trình Quân Hạo lại nghe họng lần nữa, nhất thời ngẩn người đứng đực ra ở đó, tiến lùi đều khó, mặt trong rất khó khăn.

Jack vỗ vỗ bờ vai của anh, “Đối với phụ nữ nha, bao dung một chút, dịu dàng một chút, đối với tình địch, rộng lượng một chút nha, đừng làm như một tên nhỏ mọn ghen bóng ghen gió đủ chỗ.”

“Rộng lượng? !” Sắc mặt Trình Quân Hạo nhăn nhó, “Nghe thú vị lắm.”

“.” Jack ảo não vạch đen đầy đầu, quả nhiên trẻ con không thể dạy vậy được rồi. Mẹ nó, nói cũng nói không thông, hiện tại chỉ có thể coi chừng để anh ta không đi vào quấy rối.

Âm thầm vì An Tâm Á cầu nhiều phúc thôi. Thấy vậy nhưng thật ra Phó Vũ Hằng mới là cái đinh trong mắt Trình Quân Hạo.

“Cảnh cáo cậu.” Jack quay mặt lại, “Trước khi bộ phim này quay xong, không cho phép cậu đánh vai nam chính, gương mặt sẽ bị hủy.”

“.” Trình Quân Hạo trừng mắt nhìn anh ta, hừ lạnh một tiếng, qua chỗ khác đi dạo, hiển nhiên vẫn còn rất bức bối và bất an.

*

“Ha ha.” Đêm 13 cười ngửa tới ngửa lui, chỉ vào mặt của Vương lão trên TV, nói: “Nhóc xem, nhóc xem sắc mặt của hẳn ta, vô cùng đặc sắc a, Trữ Trữ, cậu thật là nhân tài, làm ặt của một lão Hồ Ly bị chinh thành màu sắc như rau úng vậy, thật tài. Ha ha”

Khóe miệng An Bình giật giật, liếc mắt, biểu hiện không muốn giải thích.

Bộ Phi Yên cũng cười, “Một triệu này lấy được thật là thoải mái, Vương lão này cũng là điên rồi, tuy là một món đồ bỏ đi nhưng cứ như vậy bị ném xuống sông, ngay cả chữa trị cũng không thêm nghĩ tới, người này, đủ độc, cũng nên đề cao cảnh giác thì hơn.”

Hắn mặc dù giết người vô số, nhưng đều là giết những người đáng chết.

Nhưng Vương lão này, giống như một kẻ cao cao tại thượng, cách thức trị người giống như là đang đùa bỡn người khác trong lòng bàn tay, cái cách làm này làm cho Bộ Phi Yên khinh thường, mặc dù lời nói mang theo ý cảnh giác, nhưng vẫn có thể nghe ra một chút ý khinh thường.

Đêm 13 híp mắt nói: “Hôm qua mày như quỷ vô tung vô ảnh đi ra đi vào trong nhà của lão làm ra chuyện kia, đoán chừng đã dọa lão sợ, hôm nay lại biến mất một triệu không rõ nguyên do, không biết lão già đó có thể cho là Diêm Vương phái quỷ sai tới bắt lão hay không, ha ha.”

Hiển nhiên Đêm 13 sáng khoái vô cùng, chỉ cần vừa nghĩ tới sắc mặt của Vương lão, tâm tình liền tốt vô cùng.

An Bình không thèm để ý đến hắn, Bộ Phi Yên mỉm cười, tỏ ra đồng ý, đối với hứng thú tệ hại của Đêm 13, hẳn đã sớm quen thuộc.

“Ah? !” Về mặt Đêm 13 càng thêm rất đặc sắc, “Cục cảnh sát đặt hoài nghi lên trên đầu Trình Quân Hạo sao? !” Lời nói cứ như bình thường, nhưng lời này rõ ràng là nhắm An Bình mà nói.

An Bình đưa lưng về phía hắn, lưng khê cứng một giây, nhưng sự trấn định liền lập tức khôi phục, Trình Quân Hạo cũng không phải là kẻ ngốc, làm sao lại dễ dàng để người khác cảm chuyện này lên trên đầu hắn chứ, nếu thật bị vậy, hẳn chắc chắn xem thường anh ta.

Đêm 13 nhú mảy nhìn An Bình đang không nói lời nào, nói: “Cậu không chuẩn bị giúp hấn ta sao? Trước kia cậu không như vậy.”

An Bình lạnh nhạt nghĩa hấn một cái, “Trước khác, giờ khác.”

Đêm 13 gơ ngón tay cái lên, “Nói rất hay.”

Cái tên Đêm 13 này chỉ sợ thiên hạ không loạn, mẹ nó. Trong lòng An Bình hung hăng rửa hấn một câu, đảo mắt thấy Vương lão trên ti vi, cái người có chút già nua này, rốt cuộc có thâm thù đại hận gì với Trình Quân Hạo, năm lần bảy lượt không thể không gây khó dễ cho anh ta là sao? ! An Bình xoa xoa trán, trong này nhất định có chuyện gì mà cậu không biết.

Tóm lại, là nên đi điều tra rõ.

An Bình thở dài, chuyện này, cậu vẫn phải nhúng tay, dù sao dính đến an toàn của mẹ.

An Bình liếc nhìn Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên, cũng không có ý định đi nhà trẻ đi học, chạy qua một gian phòng khác, xem chừng An Tĩnh ngủ trưa đã đang ngủ rất say.

Gần đây An Tĩnh cũng không có tinh thần gì cả, An Bình có chút đau lòng.

Chuyện này, ông ta phải chịu trách nhiệm. Đều do Trình Quân Hạo, đến bây giờ vẫn chưa có một quyết định rõ ràng, ba ngày rất nhanh đã trôi qua rồi, không bằng hiện tại trực tiếp dọn đi, không cần phải suy nghĩ quá nhiều.

An Bình vừa nghĩ tới chuyện này, tâm phiền ý loạn, Lẳng Lẳng đoán chừng cũng rất lo lắng, cậu biết chính bản thân bọn họ thật sự cũng không muốn rời đi. Nhưng mà mẹ.

An toàn của mẹ là quan trọng nhất, còn có tương lai của mẹ, nếu như thực sự Trình Quân Hạo không thể ẹ một tương lai, tùy hứng của bọn họ không phải quá ích kỷ à.

Tất cả sự kiện đó, khiến cho tình trạng bây giờ có chút khó giải quyết.

Bộ Phi Yên quét mắt một vòng cặp sinh đôi đang ngủ say, hỏi Đêm 13: “Như thế nào? Có muốn giúp bọn họ một tay hay không? Mỗi ngày tao nhìn Lẳng Lẳng, cũng đau lòng, An Bình lại quật cường, hiện tại Trình Quân Hạo cũng không biết chuyện gì xảy ra, tóm lại chính là rối tung rối mù.”

Đêm 13 hơi nhú mảy, “Tao nhìn cũng loạn, nhưng việc này là việc nhà của người khác, chúng ta nhúng tay vào có thể không được chính đang lăm hay không? !”

Bộ Phi Yên im lặng, “Nói cũng đúng, chúng ta nhúng tay vào, có thể sự việc lại càng phức tạp thêm hay không? ! Thôi, chờ tới thời điểm cấp thiết chúng ta có thể giúp được gì sẽ giúp một chút cũng tốt.”

“. Ừ.” Đêm 13 trầm ngâm nói: “Tóm lại, hiện tại chúng ta cứ dạy bọn nó công phu phòng thân thật tốt là được rồi, đến khi sự tồn tại của hai đứa nhóc này bị lộ ra, lúc đó sẽ rất nguy hiểm đối với chúng nó.”

138. Chương 138: Anh Bị Vứt Bỏ

Bộ Phi Yên gật đầu một cái, nhẹ nhàng cười một tiếng, “Ta định sẽ chế hai khẩu súng bỏ túi, thích hợp để đôi tay nhỏ của bọn họ dụng được, cũng không cần phải dùng quá nhiều sức, khi nắm được kỷ xảo, thì rất dễ dàng.”

“Đồng ý.” Đêm 13 mãnh liệt đồng ý, an toàn làm đầu.

Đối với thân phận hiện tại của An Bình An Tĩnh bọn họ nhất định là phải học được điều này, bất kể bởi vì bọn họ là thiên tài nhi đồng, hay bởi vì bọn họ là con trai của Trình Quân Hạo.

Tuổi càng nhỏ, càng cần những khảo nghiệm tàn khốc.

Trong thời rỗi rảnh hai người gian trá thương lượng với nhau, quyết định hành hạ một cái hai cậu nhóc này thật hiệu quả.

Đều nói mười năm trồng cây trăm năm trồng người, chỉ cần hai người bọn họ hợp sức, chỉ cần trong một thời gian ngắn, An Bình An Tĩnh nhất định có thể thành tài.

*

Jack gần như là đóng đô ở ngoài cửa trông chừng Trình Quân Hạo, sợ hấn thật sự kích động chạy vào trong phòng quay phim, đang lúc Trình Quân Hạo sắp thật sự vọt vào thì cảnh quay hôn nhau trong phòng quay phim kết thúc.

Mọi người từ trong phòng đi ra ngoài nghỉ ngơi, vừa nhìn thấy Trình Quân Hạo nhìn chằm chằm thẳng vào trong phòng, thì như điện giật cái một lập tức tránh ra.

Jack đi theo phía sau anh, sợ anh kích động mà đánh vai nam chính, hiện tại phim đang quay đến thời khắc máu chốt, ngộ nhờ vai nam chính bị thương, bộ phim này còn làm sao mà quay tiếp được chứ? !

“Trình Quân Hạo, cậu phải bình tĩnh.” Jack bắt đặc dĩ nhỏ giọng nhắc nhở.

Trình Quân Hạo nổi giận đùng đùng, liền đi thẳng vào hần học nhìn chằm chằm Phó Vũ Hằng, lúc anh sắp đến trước mặt Phó Vũ Hằng thì Jack vội vàng tiến lên đứng ngăn ở giữa hai người, anh ta hướng Phó Vũ Hằng nháy mắt, “Đi ra ngoài trước.”

Phó Vũ Hằng như rơi vào trong sương mù, chẳng hiểu tình trạng này là sao, nhưng vừa thấy sắc mặt của Trình Quân Hạo không tốt, cũng thức thời tránh ra, đi nhanh ra ngoài.

Trình Quân Hạo liều mạng kiềm chế cảm xúc, mới khắc chế không ình phát tác, mấy ngày nay tâm tình vẫn khó chịu, nghĩ đến đây tính khí liền có dấu hiệu không khống chế được nữa.

Jack kéo Trình Quân Hạo, “Bình tĩnh chút đi, chờ quay hoàn thành bộ phim cậu có thể đánh hấn.”

(—)

Trình Quân Hạo vạch đen rơi đầy đầu, nhìn chằm chằm Jack nói, “Cậu thật đúng là âm hiểm, cái gì cũng ưu tiên cho công việc của mình mà suy tính, tớ nên cảm kích cậu hay là đánh cậu một trận đây? !”

Jack cười hì hì, “Không phải tớ đây đã giúp cậu hết giận rồi đó sao, cậu cũng đừng giận lây sang tớ à.”

Trình Quân Hạo trừng mắt nhìn anh ta một cái, rồi hướng An Tâm Á đi tới, Jack cười hì hì nói: “Bình tĩnh một chút nha, đừng có mà ngay cả nữ chính cũng đánh, gánh hậu quả không nổi đâu. Đừng quá tức giận, coi chừng tổn thương nguyên khí đó, cùng lắm thì tớ hy sinh một chút, buổi tối cùng cậu uống rượu giải sầu.” Giọng điệu này sao lại có chút mùi vị vui sướng khi người khác gặp họa vậy kìa.

=.=! !

Chân Trình Quân Hạo lão đảo một cái, cắn răng quay đầu lại trừng mắt nhìn anh ta, có một chút kích động muốn đánh người.

Tên Jack đáng chết, người như anh mà lại đi đánh phụ nữ sao, ngay cả phát giận với phụ nữ cũng không có nữa là? ! Huống chi còn là phụ nữ của anh.

Jack cảm thấy Trình Quân Hạo thật là đáng yêu, nhất là vẻ mặt khi quay đầu lại trừng người khác, vô cùng vô cùng đáng yêu. Anh ta cười hì hì đi phía bên cạnh, chuẩn bị xem náo nhiệt.

Trình Quân Hạo nhận thấy ý đồ của anh ta, liền tiến lên kéo An Tâm Á hướng phòng nghỉ ngơi đi vào.

An Tâm Á sững sờ, còn chưa phản ứng kịp liền bị anh kéo vào phòng nghỉ ngơi, đóng cửa rồi khóa lại, ngăn cách không gian chỉ còn lại hai người bọn họ, An Tâm Á cảm thấy có một chút bức mình, hít thở không thông.

Nhưng không biết bắt đầu từ lúc nào, cô lại có chút sợ việc đơn độc ở chung một chỗ với anh rồi. Tâm, có chút đau.

Cầm bị anh nâng lên, cô bị buộc phải nhìn về phía đôi mắt đen sâu thẳm của anh, trong ánh mắt kia có chút tức giận, An Tâm Á có cảm giác muốn né tránh cái nhìn chăm chú của anh, trong lòng có chút đau thương.

“Tâm Á.” Trong lòng Trình Quân Hạo càng ngày càng buồn bực, anh nhìn đôi môi khê sưng đỏ của cô, ghen tức cùng nhớ nhung đan xen vào nhau, anh không chút do dự, cúi đầu hôn môi của cô, triền miên dữ dội.

An Tâm Á sửng sốt, muốn tránh càng tránh không thoát, cuối cùng đành dứt khoát thuận theo anh.

Cầm thấy cô buông lỏng, anh cạy mở hàm răng cô ra, tiến quân thần tốc, răng môi giao hòa, cho đến khi khó thở rồi, anh mới buông môi cô ra, thâm tình nỉ non, “Tâm Á, Tâm Á, anh nhớ em. Rất nhớ em.”

Rõ ràng gần đây ngay trước mắt, nhưng lại giống như sắp mất đi, rõ ràng đang ở trước mặt, nhưng sự nhớ nhung này cứ như nước lũ cuộn cuộn cuốn lấy thể xác cũng như tinh thần của anh, An Tâm Á cảm nhận được sự lo lắng của anh, ánh mắt của cô đau xót, nước mắt thiếu chút nữa tuông trào.

“Anh ghen, anh ghen tỵ.” Trình Quân Hạo tự lẩm bẩm, “Anh hối hận, anh không nên để cho em đóng phim, cái tên Phó Vũ Hằng đó có thể quang minh chính đại hôn em, anh không thích, không vui.”

An Tâm Á để anh tùy ý ôm sát, không nói câu nào, nước mắt đảo quanh trong hốc mắt.

“Hắn còn sờ mặt của em nữa chứ, ghê tởm, cái tên họ Phó này, chờ quay phim xong, anh nhất định sẽ đánh hắn một trận.” Trình Quân Hạo làm nũng nói: “Nếu không quả thật không cam lòng, Tâm Á, em chỉ thuộc về anh, chân chân chính chính chỉ thuộc về anh, hắn còn dám hôn em nữa, anh nhất định đánh hắn.”

An Tâm Á nghe lời nói tương tự với trẻ con của anh, nhưng lại rất cảm động.

Nghe lời nói ngang ngược giống như không muốn hiểu chuyện của anh, trong đó lại lộ ra tình yêu đối với mình.

Lòng An Tâm Á dâng lên sự đau đớn, cúi xuống đầu, đôi mắt trở nên ướt đẫm lệ.

“Tâm Á, em làm sao vậy? !” Trình Quân Hạo kinh ngạc khi nhìn thấy khóe mắt cô ngấn lệ, vội vàng hỏi cô, “Không lẽ là anh hôn đến nỗi làm em đau chứ, thật xin lỗi, anh không phải cố ý.”

Nhớ tới lúc cô trở lại sau khi bị bắt cóc, anh nóng nảy nhưng thần sắc lại rất mừng rỡ, An Tâm Á lại lần nữa tránh đi ánh nhìn chăm chú của anh, “Em không sao.”

“Tâm Á.” Trình Quân Hạo cảm giác có cái gì đó không đúng, “Tại sao lại tránh không nhìn vào mắt anh? Còn em nữa tại sao hai ngày nay một mực lẩn tránh anh, tại sao? ! Đã xảy ra chuyện gì? Có phải là bởi vì chuyện lần trước mà trách anh hay không, anh.”

“Không phải, thật không phải.” An Tâm Á trong lòng đau khổ, “Em chỉ là, quay phim hơi mệt.”

“Có muốn xin nghỉ phép hai ngày hay không? !” Trình Quân Hạo đau lòng nói: “Hai ngày nay thật sự đã khiến em mệt chết, cũng làm cho em sợ hãi nữa.”

“Trình tổng, em muốn nói cho anh một việc.” An Tâm Á cúi đầu.

Trình tổng? !

Trình Quân Hạo vì cách gọi này, cảm thấy lạnh nhạt, khê không vui.

“Em, với An Bình An Tĩnh đã thương lượng với nhau rồi, quyết định muốn dời ra ngoài ở.” An Tâm Á tận lực dùng giọng bình thản của mình để nói với anh chuyện này.

“Cái gì.” Giống như sét đánh ngang tai, Trình Quân Hạo bị thiên lôi đánh đến nỗi trong sống ngoài khê, hoàn toàn không biết làm sao.

Về mặt của anh trở nên rất thống khổ, đứng xững sờ một chỗ không nhúc nhích.

An Bình An Tĩnh quyết định vứt bỏ anh, bọn họ đã thuyết phục An Tâm Á. Trình Quân Hạo biết, lần này, anh chắc chắn bị vứt bỏ rồi. Mà Tâm Á chỉ là đến thông báo cho anh mà thôi.

Anh biết chuyện lần trước khiến An Bình An Tĩnh bất mãn, nhưng lại không ngờ tới, biến cố tới nhanh như vậy.

“Tâm Á.” Trình Quân Hạo thống khổ khẽ gọi tên của cô, ngay cả những câu nói để giữ lại đều nói không ra lời. Anh nói như thế nào đây? !

An Bình An Tĩnh có lý do để phản bác lập trường của anh. Bây giờ anh là một người mà bọn họ không cần đến nữa rồi.

Sự đau đớn này khiến trái tim Trình Quân Hạo gần như muốn ngưng đập.

An Tâm Á cho rằng anh sẽ nổi đóa, lại không ngờ tới lúc này anh lại yên tĩnh như thế, yên tĩnh đến nỗi làm cô đau lòng.

139. Chương 139: Quan Hệ Độc Nhất Vô Nhị

Nếu anh muốn giữ họ lại, thì sao một câu Trình Quân Hạo cũng không chịu nói, An Tâm Á mặc dù có chút mất mát, nhưng rồi cũng bình thường trở lại, tách ra như vậy, đối với bọn họ mà nói cũng có chỗ tốt.

Cứ như vậy đi, đến đây chấm dứt thôi.

Nhưng An Tâm Á vẫn đau lòng, cô không biết tại sao mình lại như thế, chỉ bởi vì phải tách ra, phải dọn ra ngoài, đã cảm thấy trái tim giống như muốn nứt ra rất đau đớn.

Trình Quân Hạo, em nghĩ là em đã rất yêu anh rồi, nhưng tại sao lúc hiểu được điều này lại là lúc chúng ta phải tách ra, một thời điểm chẳng hợp thế này.

Trước kia muốn né tránh thì vận mệnh lại đem bọn họ cột chặt ở chung một chỗ, nhưng không ngờ tới trận nghiệt duyên này, lại sẽ kết thúc như vậy, tuy nhiên An Tâm Á cô không hề hối hận, không hối hận đã gặp anh, không hối hận chuyện đã sinh cho anh An Bình An Tĩnh.

Cặp sinh đôi là ân tứ lớn nhất trời cao ban cho cô.

Trình Quân Hạo, vì thế, em An Tâm Á sẽ cả đời cảm kích anh. Hẹn gặp lại.

Cô xoay người rời đi, nụ hôn nóng bỏng mới vừa rồi, giống như vẫn còn đọng trên môi, nhưng giai nhân lại không còn trong ngực mình nữa rồi. Trình Quân Hạo có lo lắng lại có chút tuyệt vọng.

Vốn cho rằng hạnh phúc sẽ có được dễ dàng như trở bàn tay, trong nháy mắt lại mất đi, ngay cả cơ hội để nắm lấy hạnh phúc đó cũng không có, ước mơ của anh là cuộc sống mà có bốn người một nhà, vì sao lại đau khổ khó khăn trùng điệp như vậy? !

*

Buổi tối, Trình Quân Hạo hiếm khi thấy lại gọi Jack ra ngoài uống rượu, Jack bật cười, chuyện này đừng nói là bởi vì cái hôn của An Tâm Á cùng Phó Vũ Hằng đó chứ? Đến nỗi phải mượn rượu tiêu sầu sao? !

Cái này có hơi quá rồi đó, Jack âm thầm khinh bỉ.

Tình huống trong quầy rượu, ưu nhã nhưng lại có chút mờ ám, ánh đèn mờ mờ, bóng lưng cùng khuôn mặt của hai đại trai đẹp hấp dẫn vô số phụ nữ chạy theo như vịt, nhưng rồi cũng bị khuôn mặt nghiêm nghị như hổ báo của Trình Quân Hạo đuổi chạy mất, Jack nhìn chằm chằm anh, im lặng cảnh giác.

Một khuôn mặt hoàn mỹ mang phong cách Á châu, một khuôn mặt Tây Phương đứng đắn, hai khuôn mặt có lực quyến rũ vô cùng, mà lại ở trong khung cảnh ánh đèn mờ tối của quầy rượu nữa chứ, cực kỳ có lực sát thương.

“Này, cậu không cần cứ cắm đầu vào uống rượu hoài vậy được không.” Jack đề lại ly rượu anh muốn uống trên tay, buồn bực nói: “Cậu có vấn đề gì, thì cứ rống cứ hô ra, nói ra rồi, không phải tốt hơn sao? Mắc gì phải giả bộ u buồn a.”

Jack không nhin được cầu nhàu, “Còn nữa, cậu nhìn một chút đi, đem toàn bộ phụ nữ hù chạy mất, ánh mắt người khác nhìn chúng ta, còn tưởng rằng chúng ta là có quan hệ độc nhất vô nhị.”

=.=! !

Trình Quân Hạo vạch đen đầy đầu, lạnh lùng trừng mắt nhìn anh ta, “Quan hệ độc nhất vô nhị? ! Là loại gì? !”

Jack khoe miệng co giật, mẹ kiếp, cái tên người ngoài hành tinh không cách nào khai thông này, không cách nào khai thông a, đầu anh là một người ngoài nghề, cũng đã biết hàm nghĩa của hai chữ này, anh ta một người Trung Quốc chính tông, vì sao ngay cả hai chữ này cũng không biết, thật không ngờ tới à.

Jack hừ lạnh một tiếng, “Tối nay cậu tốt nhất làm sao đó để tìm được một cô gái phục vụ tớ, cậu còn hù họ chạy mất nữa, tối nay cậu theo tớ a.”

Trình Quân Hạo trừng anh ta, “Tối Trung Quốc rồi, làm phiền cậu tiết chế một chút, khói, rượu, đàn bà, tốt nhất tất cả đều cai cho tớ.”

Jack liếc mắt nhìn anh, “Không biết là ai đó, bây giờ là bởi vì đàn bà mà mượn rượu giải sầu ha? !” Trình Quân Hạo cứng lại, im lặng im lặng.

Jack thấy anh cứng họng, cười gượng hai tiếng, “Một người đàn ông nhiệt huyết, không có đàn bà, làm sao còn có thể công tác hăng say được nữa, đàn bà cùng rượu, tớ là không cai được Hắc hắc.”

Jack tò mò nhìn Trình Quân Hạo đang mắt hờn nhấp rượu, kẻ sát lại gần hỏi anh, “Rốt cuộc An Tâm Á có sức quyến rũ gì, mà lại khiến cho cậu thần hồn điên đảo như thế? !”

Trình Quân Hạo liếc nhìn anh ta, buồn buồn nói, “Không biết.”

“Ừ.” Jack trầm tư một lúc, “An Tâm Á quả thật rất đẹp, ban đầu tớ cũng vậy cũng rất động lòng, nếu là bất kỳ người đàn ông nào cũng đều sẽ nghĩ đến chuyện đem cô ấy nắm trong tay.” Jack thấy Trình Quân Hạo trở nên hiếu chiến trừng anh, như muốn gây gỗ đánh nhau, vội vàng im bật, cười híp mắt nói: “Chỉ là, nếu đã là phụ nữ của cậu, tớ tất nhiên đã sớm chết tâm, nhưng tớ vẫn không hiểu, tại sao cậu lại hoàn toàn đặt hết tâm tư vào đó như vậy, cô ấy cùng những phụ nữ ở đây, cũng không có gì khác nhau à.”

Trình Quân Hạo bĩu môi, “Cậu vốn không hiểu.”

“Tớ là không hiểu, mà tớ cũng tình nguyện không muốn hiểu.” Jack tự nhủ, hiểu mới là phiền toái lớn á, hẳn cũng không muốn bởi vì một người phụ nữ mà trở mặt với Trình Quân Hạo.

Trình Quân Hạo buồn buồn nói, “Hôm nay cô ấy nói muốn mang theo con trai rời khỏi nhà tớ.”

o()o

“Mẹ kiếp, cô ấy thật cao tay, cô gái này thật không đơn giản.” Jack giơ ngón tay cái lên, “Rất quyết đoán, được ăn không ở không lại có đàn ông nuôi mà không cần, lại muốn tự lập dọn ra ngoài, quá mạnh mẽ, tớ bội phục cô ấy.”

“Cậu thì biết cái gì, cô ấy với hai đứa nhỏ sinh đôi đang giận mình đấy.” Trình Quân Hạo thở dài .

Jack hỏi anh vì sao mà lại bị giận, nhưng Trình Quân Hạo chỉ hừ hừ, lại giận dữ, dám chắc không chịu nói, làm cho Jack nghĩ tới chuyện muốn đánh anh một phen.

“Tớ nói.” Rốt cuộc Trình Quân Hạo cùng lên tiếng tuy không được tự nhiên lắm, “Ngày ngày cô ấy cùng Phó Vũ Hằng sớm chiều chung đụng, có thể có gian tình xảy ra hay không? !”

Jack cầm nín, trong cái bụng âm u phức hắc liền âm thầm cười cười, nháy nháy đôi mắt màu xanh dương, một đầu tóc vàng sáng ngời khiến cho người ta hoa mắt, liếc nhìn Trình Quân Hạo, nói, “Tên Phó Vũ Hằng

này hình tượng vốn đã là một “ tiểu bạch kiểng”, cũng rất thích hợp, vừa đẹp trai, vừa trắng trẻo lại cao ráo, phụ nữ nha, chữ sắc luôn luôn đi đầu mà, khó tránh khỏi không thể không động lòng.”

Đúng như anh đoán, mặt của Trình Quân Hạo tối sầm. Jack cười sảng khoái vô cùng, vừa vắn báo thù chuyện lúc này quan tâm không được đáp trả.

Nhưng mà Trình Quân Hạo lại thực sự không được tự nhiên, cảm xúc trên mặt lại càng tệ hơn.

Jack không ngờ tới Trình Quân Hạo luôn luôn có chính kiến, nhưng về mặt tình cảm lại hoàn toàn là một đứa bé chưa lớn, làm cho người rất kinh ngạc.

“Tớ đoán, An Tâm Á nhà cậu cho dù hiện tại không động lòng, về sau khó tránh khỏi sẽ không thể không động lòng.” Jack vui sướng khi người khác gặp họa mà nói: “Trong giới giải trí phim giả hoá thật cũng đã thấy nhiều rồi.”

“Mẹ kiếp, lão tử hồi hận, không nên để cho cô ấy đi đóng phim, tớ hồi hận chết mất.” Trình Quân Hạo vùng lên, hét loạn, “Tớ thấy tên Phó Vũ Hằng này có lòng dạ xấu xa đối với Tâm Á, cậu theo dõi hẳn cho tớ, nếu Tâm Á động lòng với hắn, tớ lôi cậu ra mà hỏi chuyện đó.”

Jack vẻ mặt đau khổ nói: “Tớ là tới quay phim, chứ không phải tới làm tai mắt cho cậu, còn có thiên lý không hả.”

Trình Quân Hạo nhìn chằm chằm, uy hiếp nói, “Dù sao cũng đã giao cho cậu rồi, trước khi tớ với Tâm Á hòa hợp trở lại, cậu phải theo dõi sát sao cho tớ không để cho cô ấy thay lòng.”

Jack không ngừng kêu khổ, kêu rên liên tiếp, thì ra gọi anh ra đây uống rượu là có dụng ý khác, trong bụng Jack âm thầm hồi hận.

Hai người kỳ kèo rồi tự than thở xong lại tiếp tục nói tiếp, lúc này điện thoại của Trình Quân Hạo vang lên, Trình Quân Hạo vội vàng nhận lấy, “A lô.”

Trong điện thoại truyền đến giọng nói lạnh như băng của Lâm Khả Nhân, “Quân Hạo, muốn gặp Khả Khả không? !”

“Phanh.” Trình Quân Hạo kích động làm đổ ly rượu, vọt đứng lên, lạnh lùng mà chất vấn, “Lâm Khả Nhân, cô mang theo Khả Khả đi nơi nào?”

Lâm Khả Nhân? !

Lâm Khả Nhân lạnh lùng cười một tiếng, lại một lần nữa anh gọi cả tên lẫn họ của cô, hy vọng trong lòng càng mất dần, “Anh còn để ý đến mẹ con chúng tôi ư, Quân Hạo.”

140. Chương 140: Dọn Đi

“Lâm Khả Nhân.” Trình Quân Hạo cố gắng kiềm nén giọng nói của mình ôn hòa lại, “Cô không nên tùy hứng như vậy, Khả Khả không phải rất muốn gặp tôi sao, dẫn nó trở về đi, chuyện cũ đã qua thì sẽ không nhắc lại nữa.”

Chuyện cũ sẽ nhắc lại? !

Câu nói nghe thật sự là tràn đầy dụ hoặc a, tuy nhiên Lâm Khả Nhân dù rất đau lòng nhưng lại rất kiên định, “Không trở về được, Quân Hạo, chúng tôi không trở về được nữa rồi, trong lòng của anh đã có cô gái kia, chúng ta còn có thể trở về như những ngày trước nữa sao? ! Ngày trước cho dù anh không hề yêu em, nhưng ít nhất bên cạnh anh chỉ có một người phụ nữ là em, kể từ sau khi cô gái An Tâm Á kia xuất hiện, thì anh đã thay đổi, em là phụ nữ, em có thể nhất cảm nhận được người đàn ông của mình đã thay đổi, anh không hề về nhà, không hề quan tâm Khả Khả nữa, trong lòng anh còn có chỗ nào ẹ chúng tôi nữa chứ? !”

Lời nói của Lâm Khả Nhân nửa đoạn đầu thì còn nói rất thương tâm, rất buồn bã, nhưng sau khi nhắc tới ba chữ An Tâm Á, thì lời nói cả đoạn sau lại rất tàn ác, rất nóng nảy, mùi vị thù hận vô cùng nồng đậm.

Rất bén nhọn, rất chói tai.

“Lâm Khả Nhân.” Giọng của Trình Quân Hạo mềm lại một chút, “Đừng nói cô muốn để tâm vào chuyện vụn vặt như vậy chứ.”

“Để tâm vào chuyện vụn vặt? !” Lâm Khả Nhân cười lạnh một tiếng, “Tôi thật sự hối hận khi đó không ác độc một chút trực tiếp bóp chết cô ta, hiện tại thả hổ về rừng, tôi thực sự không cam lòng, thật hối hận.”

“Lâm Khả Nhân.” Trình Quân Hạo nghe giọng nói của cô ta không đúng, vội vàng hỏi, “Cô còn muốn làm gì với cô ấy nữa hả? !”

“Như thế nào? !” Lâm Khả Nhân cười nhẹ một tiếng, “Có tôi thì sẽ không có cô ta.”

Trình Quân Hạo cứng lại, trong lòng nhanh chóng trở nên hoang mang rối loạn .

“Mang Khả Khả trở về, xem như tôi cầu xin cô.” Trình Quân Hạo bất đắc dĩ nói, “Dẫn nó trở về, tôi muốn gặp nó, chẳng lẽ Khả Khả không muốn gặp tôi sao? !”

Nói đến đây, Lâm Khả Nhân trầm mặc, có chút mềm lòng, nhưng sau đó tâm liền cứng rắn trở lại, “Nó chỉ cần người mẹ này là đủ rồi, Quân Hạo, bây giờ anh đã có cặp song sinh kia rồi, trong lòng còn có Khả Khả ư, thay vì để cho Khả Khả ngày sau cũng rơi vào hoàn cảnh giống tôi, không bằng hiện tại tôi dẫn nó rời xa anh.”

“Lâm Khả Nhân, không nên tùy hứng, Khả Khả sẽ hận cô.” Trình Quân Hạo khẩn trương gầm nhẹ, quả đấm khế nắm chặt.

“Hận tôi cũng được, hận anh cũng được, chẳng sao cả.” Lâm Khả Nhân cười lạnh một tiếng, cúp điện thoại.

Tút tut tut.

Đôi mắt Trình Quân Hạo hơi híp lại, nghe âm thanh từ trong điện thoại, trong lòng rối loạn. Lâm Khả Nhân rốt cuộc muốn làm cái gì? ! Cô ta sẽ không đem sự thù hận của mình chuyển dời lên trên người Khả Khả chứ? ! Đứa nhỏ này thực sự quá đáng thương, Trình Quân Hạo vừa nghĩ tới chuyện này, lòng có chút nhói đau.

Từ nhỏ thân thể Trình Khả Khả cũng rất yếu ớt, hiện tại ngộ nhờ Lâm Khả Nhân phát điên, Trình Quân Hạo càng không dám tưởng tượng, vừa nghĩ tới cuộc sống tuổi thơ của mình, lại liên tưởng tới Khả Khả cũng phải đấu tranh sinh tồn như vậy, anh thấy đau lòng.

“Quân Hạo.” Jack thấy anh khẩn trương nắm chắc quả đấm, nắm chặt điện thoại bộ dáng trầm tư thống khổ, liền kêu anh một tiếng, “Đã xảy ra chuyện gì sao? !”

Trình Quân Hạo cười khổ một tiếng, lắc đầu, nói, “Không có việc gì.”

Jack nhìn mặt anh tái nhợt, nói: “Người gọi không có việc gì? !”

Anh ta còn muốn nói thêm cái gì nữa, nhưng Trình Quân Hạo đã giơ lên điện thoại di động liền hướng bên ngoài đi ra, “Tớ có việc đi trước.”

“” Jack im lặng. Nhìn bóng lưng Trình Quân Hạo, cảm giác gần đây anh tiêu tụy không ít, đàn bà a đàn bà, bởi vì đàn bà mà hao tổn tinh thần, thật rất không giống phong cách hành sự của Trình Quân Hạo, hiện tại đau khổ như vậy, làm Jack thật sự không quen lắm, nhưng mà, nghiêm túc mà nói mấy chuyện tình cảm có lực gây thương tích trên thân người đàn ông thật là không nhỏ, đây là chỗ mà Jack bội phục.

Mỹ nam tử cho dù có thương tâm hơn nữa, rốt cuộc vẫn là mỹ nam tử.

Lúc này Trình Quân Hạo đã đổi qua mà đi trên con đường đau khổ đó rồi, trước kia rõ ràng cùng đi một đường với anh. Chết tiệt, Jack có chút buồn bực, uống rượu vào lại càng thêm buồn bực.

Phải ngăn cản Lâm Khả Nhân, anh không muốn để cho con của mình cũng có một tuổi thơ bất hạnh giống như anh.

Trình Quân Hạo lái xe trở về biệt thự, vốn cho là ít nhất đèn trong nhà cũng nên sáng, nhưng khi anh ngừng xe, vừa nhìn thì thấy tòa nhà tối om, liền có dự cảm chẳng lành.

Chạy như điên xuống xe, chạy lên lầu, mở toan cửa phòng ngủ, bên trong rất yên tĩnh, rất chỉnh tề, bên trong không gian vốn thuộc về ba người lại rất yên tĩnh, yên tĩnh đến nỗi làm anh tan nát cõi lòng.

Anh giống như nỗi điên mở cửa tủ quần áo ra, trong trong ngoài ngoài lật một lần, bên trong rỗng tuếch.

An Tâm Á đã mang theo hai đứa bé dọn đi rồi, một bộ quần áo cũng không lưu lại, giống như chưa từng tới đây.

Chỉ có những y phục anh với An Tâm Á đi mua cho hai đứa nhỏ, một cái cũng không mang đi, xếp trong tủ quần áo rất chỉnh tề, giống như đang cười nhạo sự cô độc của anh.

“Tâm Á.” Trình Quân Hạo ngả nháo trên mặt đất, thất hồn lạc phách.

Thậm chí hiện anh cũng không thể đi yêu cầu bọn họ tha thứ cho anh, tình cảnh hiện tại, đến tột cùng là ai tạo thành, chính anh cũng không rõ ràng. Lâm Khả Nhân mang theo Khả Khả rời đi. An Bình An Tĩnh mang theo An Tâm Á bỏ đi.

Trước giờ anh chưa từng phát hiện ra rằng, anh vẫn luôn cô độc như thế.

Bọn họ rời đi thật nhẹ nhàng nhanh chóng, giống như chưa từng xuất hiện.

“Trữ Trữ, Lăng Lăng.” Một giọt lệ nhỏ xuống thảm, lại biến mất không thấy.

Một đêm thật dài, gối cao nhưng lại mất ngủ.

*

An Bình An Tĩnh rõ ràng phát hiện An Tâm Á có chút thất hồn lạc phách, cứ ngẩn ngơ ngây ngô nhìn ra ngoài cửa sổ, tám phần tinh thần cơ trí linh lợi bình thường cũng không thấy đâu.

An Bình đẩy đẩy An Tĩnh, nhẹ giọng nói: “Em đi trêu chọc mẹ đi, mẹ thích nhất Lăng Lăng ngoan ngoan nghe lời mà.”

Hiển nhiên An Tĩnh cũng lo lắng, gật đầu một cái, thận trọng đi qua, an ủi Tâm Á, “Mẹ, mẹ thích căn phòng này không? !”

“Hả? !” An Tâm Á quay đầu lại, miễn cưỡng cười một tiếng, ôm lấy Lăng Lăng, nhẹ nhàng nói: “Rất thích a.”

Thích thật sao? ! Thích mà sao lời nói lại không hề hứng khởi gì cả cũng không buồn nhìn cấu trúc phòng này một chút nào? Từ khi chuyển vào tới giờ cứ ngẩn người ra đó vậy chứ ? !

“A, Lăng Lăng cũng thích, mẹ, về sau chúng ta lại giống như cuộc sống trước đây có được hay không? !” An Tĩnh khéo léo ở trong lòng cô cọ cọ.

An Tâm Á cả kinh, thì ra là An Tĩnh lo lắng cho cô.

Cô đang làm cái gì vậy chứ, khiến cho các con lo lắng? ! Bây giờ không phải là lúc ngẩn người.

“Trữ Trữ, Lăng Lăng, đói bụng chưa? !” An Tâm Á nặn ra nụ cười, nói: “Mẹ nấu cơm cho các con.”

“Ừ.” An Tĩnh gật đầu một cái, nói: “Anh hai đã sai sư phụ đi mua đồ ăn bỏ vào tủ lạnh rồi, toàn bộ dụng cụ trong phòng bếp cũng đã mua đủ rồi, đã phiên sư phụ nghĩ chu đáo rồi, mẹ, mẹ nhất định sẽ thích cái phòng bếp này.”

An Tâm Á cười nhạt, lúc này mới phát hiện ra, phòng này thật lớn vô cùng, cấu tạo phức tạp, nhất là phòng bếp, tính tổng diện tích, thì cũng có thể so với cả một phòng khách thật lớn rồi.

Cô cau mày nghi ngờ, “Phòng này là tên Đem 13 đo mướn ? !”

An Bình An Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, “Đúng vậy a, sư phụ nói rồi, phòng này rất thích hợp cho chúng ta ở.”

An Tâm Á liếc mắt nhìn An Bình, cũng biết tên nhóc này nhất định rất có tiền, ai, trước kia ngày ngày giả nghèo, nào biết, con trai của cô lại chính là một tiểu phú hào, trời ạ. Không có thiên lý.

141. Chương 141: Chỉ Muốn Mỗi Em

An Tâm Á đi làm cơm, thản nhiên nghĩ, giống như trước kia, vậy cũng tốt không phải sao, tốt vô cùng, chỉ cần không suy nghĩ lung tung.

Ban đầu An Bình An Tĩnh trăm phương ngàn kế lên kế hoạch để cô vào CBD làm, trăm phương ngàn kế khiến cho cô với Trình Quân Hạo có liên hệ với nhau, nhưng mà, hiện tại thì.

Nghĩ đến đây, lòng của An Tâm Á có chút nhói đau, cho dù đang rửa rau nhưng cũng không tâm trung được, tiêu chuẩn của bữa cơm cùng chén lệch khá xa so với bình thường, lúc cơm ăn cũng hoàn toàn không có mùi vị bình thường.

An Bình An Tĩnh nhìn nhau một cái, cũng không oán trách gì, chỉ là trong lòng có chút đau. Nhìn mùi vị thức ăn này, đoán chừng cũng chính là tâm tình bây giờ của mẹ.

Buổi tối An Tĩnh ngủ cùng An Bình liền nhỏ giọng thảo luận, “Mẹ như bây giờ, thật làm cho lòng em rất đau.”

An Bình vô cùng bất đắc dĩ, “Phải làm cho Trình Quân Hạo thấy rõ ràng, rốt cuộc cái mình cần là cái gì, không thể tiếp tục như vậy nữa, đồng thời cũng là để cho hai người bọn họ thấy rõ, tới cuối cùng mới có thể ở chung một chỗ, Lãng Lãng, em cố gắng chịu đựng một chút, mẹ như bây giờ chỉ là tạm thời.”

Sợ nhất là về sau nếu người mà Trình Quân Hạo lựa chọn lại là Lâm Khả Nhân cùng Trình Khả Khả, chẳng phải mẹ lại càng đau lòng hơn sao, cục diện bây giờ, mặc dù mẹ khổ sở, nhưng đến cuối cùng. Tiến lùi gì đều thoả đáng.

An Tĩnh cũng biết đạo lý này, suy nghĩ một chút, nhượng mảy lên, cũng không nói thêm cái gì.

Nhưng cũng phải ngẫm nghĩ, nếu quả như Trình Quân Hạo thật sự lựa chọn Lâm Khả Nhân, bọn họ.
. Nên làm cái gì bây giờ. Có lẽ trở lại những ngày như trước kia cũng tốt, để từ đó, người tên Trình Quân Hạo này cũng sẽ biến mất trong thế giới của bọn họ.

Tất nhiên, mẹ cũng nhất định sẽ tìm được một người đàn ông ưu tú khác tới thay thế.

Nghĩ đến đây, liền có chút mất mát.

An Bình yên lặng nghĩ, Trình Quân Hạo, mong ông đừng làm cho chúng tôi thất vọng.

Sáng sớm ngày thứ hai, An Tâm Á đang muốn ra cửa đi làm, liền nhận được điện thoại của tổ diễn, nói là hôm qua Jack say rượu, buổi sáng nghỉ ngơi nửa ngày.

An Tâm Á im lặng, tên Jack này, chẳng lẽ tối hôm qua uống nhiều rượu vậy sao, say rượu? !

Ai, cứ tưởng chỉ có hai người Nam chính Nữ chính như họ là đến trễ thôi không ngờ đến cả người như anh ta cũng trễ, thật nhứt đầu.

An Tâm Á suy nghĩ một chút thấy ở nhà cũng không có chuyện gì làm, liền kêu hai bao bố ra, nói: “Các con có muốn đi gặp bà ngoại hay không? !”

An Bình An Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, hiện tại chính là thời cơ đây sao? ! Lúc trước khi mới trở về nước thì vẫn không đi gặp, hiện tại đi gặp? ! Cảm giác hai ngày nay trong lòng mẹ có chuyện, chẳng lẽ mẹ với bà ngoại đã gặp mặt? !

Mặc dù trong lòng hai cậu nhóc sanh nghi, nhưng vẫn là gạt đầu một cái, cười ưu nhã, “Tốt, mẹ, hôm nay vừa đúng thứ bảy.”

An Tâm Á cười nhạt, cô không thể gạt An Như Ý tất cả mọi chuyện được, bây giờ là lúc nên thẳng thắn, rốt cuộc vẫn là mẹ ruột của mình, cho dù không cam lòng, không biết, không hiểu, cũng vẫn là mẹ con .

“Tốt, chúng ta lên đường.” An Tâm Á cao hứng trở lại, thu thập xong, liền gọi điện thoại nói An Như Ý ra gặp mặt.

Ở Chu gia, không thích hợp cho cô xuất hiện lần nữa, vì vậy, nên hẹn ở một quán cà phê bên ngoài.

Thật là quái dị, rõ ràng là mẹ con, cảm giác lại giống như là người ngoài. Ngay cả chuyện gặp mặt cũng là chuyện xa xỉ, hẹn ở quán cà phê bên ngoài, có chút giống như làm chuyện lén lút lút lút vậy.

*

Lâm Khả Nhân cũng không ngờ khi ở nhà họ Vương lại gặp được Trình lão đang điều dưỡng, cô ta thật sự cảm thấy rất kinh ngạc, đi hỏi người chung quanh, lại biết được chính Vương lão là người cho người mang lão về.

Lâm Khả Nhân thật sự không hiểu cách làm của Vương lão, cái tên Trình lão này, còn có cái gì dùng được chứ? ! Vì sao Vương lão phải mang lão về đây? !

Nhìn bộ dạng chán chường với một chân bị phế của lão, Lâm Khả Nhân đối với lão cũng không còn hận nhiều nữa.

Hiển nhiên Trình lão cũng nhìn thấy Lâm Khả Nhân, lão kinh ngạc nhìn chằm chằm cô ta, sau đó cười ha ha, cười châm chọc nói, “Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên, từ trước cho tới nay, hóa ra cô cũng là con cờ của lão ta, thì ra là đã sớm an bài ở bên cạnh ta, nhưng cho tới hôm nay ta mới biết, buồn cười a, đáng tiếc.”

Mặt Lâm Khả Nhân lạnh lùng không chút thay đổi.

“Nếu như vậy, cô đến bên cạnh ta, cũng là vì lão ta nên mới cố ý tiếp cận ta, Lâm Khả Nhân, ta thật sự không nghĩ tới, ngàn vạn lần không nghĩ tới a, thì ra ta đã sớm là con cờ của lão, bây giờ rốt cuộc thế cờ thật đúng là càng ngày càng rối loạn.” Trình lão cười châm chọc nói, “Trình Quân Hạo biết không? ! Nếu nó biết được, đoán chừng sẽ tức đến hộc máu đó chứ? ! Thật không ngờ, thật sự không ngờ a, Trình Quân Hạo, người cũng có ngày gặp phải báo ứng.”

Nghe xong chân mày Lâm Khả Nhân hơi động, đảo tròn mắt, hừ lạnh một tiếng, rời khỏi đình viện.

Sau lưng vẫn còn có thể nghe được tiếng cười của Trình lão.

Ban đầu đúng là do Vương lão an bài cô sống ở bên cạnh Trình lão, nhưng mà, cô lại nổi lên lòng riêng, yêu Trình Quân Hạo, hôm nay, lại không ngờ tới, cô cùng Trình Quân Hạo lại phải đối đầu, nhất định phải bị lợi dụng để đối phó Quân Hạo.

Lâm Khả Nhân ít nhiều gì cũng không cam lòng, ban đầu cô hy sinh bao nhiêu, mới đổi lấy chuyện được ở cạnh Trình Quân Hạo.

Vậy mà hôm nay, lại dễ dàng mất đi.

Lập trường của bọn họ đối lập nhau, vẫn mãi là đối lập. Dù cho hiện tại Quân Hạo không biết, nhưng về sau khi biết được, bọn họ cũng sẽ là kẻ địch, Trình Quân Hạo sẽ không tha thứ cho cô.

Lâm Khả Nhân nghĩ tới kết cục lãnh khốc này, liền muốn ngửa mặt lên trời mà cười lớn, cười đến nổi nước mắt đều muốn chảy xuống.

Nhưng cô vẫn không cam lòng như cũ, tuyệt không cam tâm.

Cô muốn đoạt lại lòng của Quân Hạo. Cho dù là phải dùng thủ đoạn ti tiện nhất.

*

Buổi sáng khi Phó Vũ Hằng nhận được điện thoại, liền có cảm giác vô vị tẻ nhạt không được vui, chẳng biết từ lúc nào, anh lại rất ưa thích được đi quay bộ phim này, quan trọng nhất chính là bởi vì có thể thấy được một người, An Tâm Á.

Cho dù là liếc mắt nhìn, trong lòng cũng rất vui mừng .

Cho dù biết rất rõ ràng cô là người của Trình tổng, vẫn ức chế không được mà động lòng.

Cô gái này có một cảm giác khiến cho người khác thấy ấm áp, ở bên cạnh cô, chỉ cần cùng cô nói chuyện thôi, cũng cảm thấy rất sung sướng. Hơn nữa bộ phim này vốn là bộ phim điện ảnh về tình yêu, có thể dắt

tay, hôn môi, thâm tình nhìn thẳng vào mắt nhau, anh vốn cũng đã có sẵn bảy phần thâm tình, không cần phải diễn xuất, cũng đã tự nhiên lộ ra.

Đối với An Tâm Á, anh là rất thích, cho dù cô chỉ cần nở một nụ cười với anh, anh cũng sẽ mừng rỡ như điên.

Muốn gọi điện thoại cho cô, nhưng không biết cô có rảnh hay không. Đang lúc do dự, thì có một cái tin nhắn gửi tới, Phó Vũ Hằng có chút nghi ngờ, đây là một số lạ, nhưng vẫn mở ra xem xét: tôi là An Tâm Á, buổi sáng có việc gì không! ? Tại quán cà phê 101 gặp ở hàng ghế lô, có chuyện muốn nói.

Phó Vũ Hằng mừng như điên, cũng không suy nghĩ nhiều, thậm chí cũng không nghĩ đến chuyện đây là một số xa lạ, liền nhanh chóng hồi đáp: lập tức đến!

Vừa nhắn trả lời xong, liền mừng rỡ ra cửa.

Vừa nghĩ tới chuyện được bí mật gặp An Tâm Á, còn có thể uống cà phê cùng, nói chuyện tâm tình, có lẽ còn có thể cùng nhau ăn bữa trưa, Phó Vũ Hằng đã cảm thấy đây là chuyện may mắn nhất trên thế giới.

Lâm Khả Nhân nhìn tin nhắn trên điện thoại di động, cười nhạt, cá nhỏ đã mắc câu. Cô ta nhìn sắc trời mờ sương ngoài cửa sổ, biết sáng hôm nay An Tâm Á không cần đến phim trường.

Như vậy, chuyện liền đơn giản hơn nhiều.

An Tâm Á, tôi muốn cho cô xem.

142. Chương 142: Cô Là Ai?!

Cả đêm qua Trình Quân Hạo chưa chợp mắt, ngày thứ hai vừa tới công ty, vốn cho là có thể nhìn thấy An Tâm Á, lại nhận được phụ trách tổ quay phim thông báo nói Jack say rượu, buổi sáng không tới.

Hỏa được trong lòng Trình Quân Hạo nổ ầm ầm dâng lên tận não, Jack chết tiết, tối hôm qua uống bao nhiêu rượu ở quầy rượu vậy không biết? ! Không dậy nổi liệt luôn trên giường đàn bà rồi hả? ! Khốn kiếp, đáng chết **.

Anh lập tức gọi điện thoại qua, một ngọn lửa vô danh ngút lên tận đầu, liền hướng Jack bộc phát.

Jack mơ hồ nhận điện thoại, Trình Quân Hạo liền bắt đầu nổi dóa, “Tại sao cậu không đến công ty? Làm việc quay phim bên này trễ nãi bao nhiêu thời gian rồi hả, cậu có biết hay không, cậu như vậy làm thế nào mà làm đạo diễn được chứ? !”

Jack híp mắt bắt đắ dĩ nói: “Tối hôm qua tớ chiến đấu hăng hái một đêm có biết hay không? Một mỗi muốn điên rồi, cậu còn bắt tớ đi làm, buổi sáng chắc chắn là làm không được rồi, buổi chiều thì phải xem tình hình cái đã, tối hôm qua cô gái kia làm thật điên cuồng, không phải ai cũng đều nói phụ nữ Á châu hàm súc ư, vì sao tuyệt không phải như vậy, tối hôm qua quá phóng túng, thiếu chút nữa làm chết tớ, chỉ là, thật thoải mái.”

“. Tớ không phải đang nói chuyện đản bà với cậu.” Trình Quân Hạo đen mặt gầm nhẹ, “Cái tên đáng chết nhà cậu **, tối Trung Quốc cũng không cố gắng mà tiết chế hạ xuống, cẩn thận coi chừng mắc bệnh AIDS.”

Jack nhắm mắt lại lẩn lộn trong chăn, “Yên tâm đi, tớ có đeo bao, đối với phương diện này, tớ luôn luôn canh phòng nghiêm ngặt, còn phương diện công việc, cậu cứ yên tâm đi, tuyệt sẽ không làm chậm trễ thời gian công chiếu cùng tuyên truyền, còn chuyện bồi dưỡng đạo diễn mới cho CBD cũng đã tiến hành vững bước rồi, đối với tớ cậu còn có cái gì không yên lòng, tối ngày tớ rời đi, tớ bảo đảm giao cho cậu một nhóm đạo diễn mới, còn cải cách một loạt các nhân viên phòng bang trong CBD.”

“.” Trình Quân Hạo mặt đen lại, gân xanh trên trán trục nhẩy, kiềm chế lửa giận, âm âm u u mà nói: “Cậu ở Hollywood cũng làm việc như vậy hay sao? ! Loại người như cậu mà còn có thể vang danh nước ngoài, thật là ly kỳ, mấy ngày trước Nam Nữ Chinh tới trễ thì bị cậu mắng tới tăm mặt mũi, nhưng đến lượt cậu, thì lại dứt khoát không đến luôn, cậu làm một cái gương tốt thật a.”

Anh nói châm chọc, “Về sau cậu còn có uy tín gì để mà nói nữa? !”

Jack hắc hắc cười gượng hai tiếng, “Tớ đây cũng là thật sự không có biện pháp mà, tối hôm qua thật sự quá kịch liệt, thành thật mà nói, tớ chưa bao giờ mệt đến như vậy, trước kia cũng từng chiến đấu hăng hái một đêm, tinh thần vẫn có thể phấn chấn mà đi làm, chẳng lẽ gần đây già rồi.”

“Fuck.” Trình Quân Hạo nghe mấy cái lý do dong dài lẩm điều của anh ta nói, thật sự nghe không nổi nữa, dứt khoát mắng chửi người, “Buổi chiều tới làm cho lão tử.”

“Pằng.” Điện thoại bị cắt đứt, Jack cố gắng lôi lên hai mí mắt nặng trĩu do mệt gần chết, nhưng rồi bỏ cuộc nhắm mắt lại, thầm nói: “Mẹ nó, thằng nhóc này càng ngày càng không đáng yêu gì hết, trước kia cũng cùng một đường với lão tử thôi, giờ lại tỏ ra thánh thiện, thật chẳng thấy quen chút nào, cái cô An Tâm Á Hồn Thế Yêu Tinh này.”

Jack nói thầm một tiếng, lật người, ôm chăn ngủ tiếp.

Trình Quân Hạo tức giận trằm mắt ngồi trên ghế, có chút nhức đầu, Jack không đến, An Tâm Á lại không có ở đây, hỏa khí của anh cũng từ từ tự động tiêu mất.

Cười khổ một tiếng, thật sự có chút cô đơn.

Jack nói chuyện cải cách CBD cũng đã có hiệu quả tương đối rồi, về sau cũng sẽ càng phát triển không ngừng, tất nhiên anh tin tưởng lời anh ta nói, nhưng anh lại cảm thấy có chút tịch mịch, khi bộ phim này quay xong, Jack cũng sẽ trở về Hollywood.

Anh em tốt nhất mà đi rồi, thì cô đơn chỉ có tăng thêm.

Mới một đêm không thấy, anh thật sự rất nhớ An Tâm Á.

Đột nhiên có một bưu phẩm được gửi đến, Trình Quân Hạo mặt không vẽ gì mở ra, rồi có chút kinh ngạc .

Hẹn anh mười một giờ tại phòng của một khách sạn gặp mặt, là An Tâm Á gửi tới.

Tim anh vô cùng kích động, thiếu chút nữa nhảy ra, nhưng xem xét nguồn gốc của vật này, lại cảm thấy có chút không đúng lắm. Anh lắc đầu một cái, bất kể, đi xem một chút, cho dù không phải là Tâm Á, cũng phải đi.

Nhưng mơ hồ trong lòng cũng mong mỏi đó chính là An Tâm Á.

Trình Quân Hạo nhìn đồng hồ đeo tay, thật sự rất mong đợi, nhớ tới nhưng cách thức câu dẫn anh mà cô dùng khi lần đầu bọn họ gặp gỡ, thì trong lòng lại như có con nai con bắt đầu chạy loạn.

Rất muốn rất muốn cô.

Trình Quân Hạo chưa bao giờ biết, anh lại sẽ nhớ nhung một người phụ nữ như thế, biến đổi cuộc sống này thật sự rất lớn, trước đây rất lâu, anh là tuyệt đối không thể nào như vậy. Khi đó anh lãnh khốc, tự tin, cũng trầm ổn. Không giống như hiện tại dễ dàng lại kích động như vậy, rất dễ nổi giận. Hiện tại cứ giống như một con cọp con nóng tính.

Tình yêu, thật là dễ làm cho con người ta thay đổi. Mẹ nó.

*

Phó Vũ Hằng đã đến quán cà phê từ rất sớm, kiên nhẫn chờ đợi, một bên nhìn đồng hồ, một bên lấy ra một phân tờ báo buổi sáng ngồi xem tin tức. Chờ An Tâm Á.

Báo chí gần đây đều đăng tin tức của Ôn Tâm.

Cái tin tức này thật giống như quả bom oanh tạc giới giải trí của thành phố A, bởi vì vụ án này thật sự rất huyền bí, không biết có bao nhiêu tạp chí, tờ báo thảo luận, các đài truyền hình lớn cũng liên tục đưa tin, các loại suy đoán cũng bắt đầu lan ra.

Phó Vũ Hằng chỉ nhìn thoáng qua, liền thấy vô vị tẻ nhạt.

Nói cho cùng thì anh với Ôn Tâm cũng có qua vài đêm tình, tự hỏi rốt cuộc người phụ nữ này đắc tội với người nào, mà lại rơi vào kết quả như vậy, không khỏi có chút làm cho người khác kinh hãi.

Vì cô ta âm thầm thương cảm một chút, Ôn Tâm nói chung cũng là mỹ nữ, chỉ là, lầm đường lạc lối mà thôi.

Chết quá thảm, chặt chân, quăng sông.

Cho dù là phụ nữ đẹp, lầm đường lạc lối, xem ra kết quả cũng không quá tốt.

Tin tức rốt cuộc cũng là tin tức, rất nhanh sẽ biến thành chuyện cũ, mà Ôn Tâm, cho dù đã từng rất nổi tiếng đi nữa, cũng sẽ từ từ bị thời gian quên lãng, rốt cuộc cũng chỉ là một người cô đơn.

Phó Vũ Hằng chán nản, cảm thấy có chút vô vị tẻ nhạt, liền bỏ qua tờ báo, không hề xem tin tức này nữa. Chuyện Ôn Tâm cũng đã qua. Anh không còn muốn biết.

Nhấp vài hộp cà phê, kiên nhẫn chờ đợi An Tâm Á đến. Anh tới quá sớm, suy nghĩ một chút, quả thật anh có chút hưng phấn, đây là lần đầu tiên anh bí mật gặp mặt An Tâm Á.

Lại nhàm chán mở điện thoại di động xem thời gian trên màn hình, trước mặt một bóng người phủ tới.

Phó Vũ Hằng mừng rỡ ngẩng đầu, “Âm Á.” Lại thấy khác một khuôn mặt xa lạ, anh có hơi thất vọng, miệng tươi cười vụt tắt, “Cô là ai? !”

Lâm Khả Nhân khẽ mỉm cười, “Là người hẹn anh tới.”

“Cái gì? !” Phó Vũ Hằng thiếu chút nữa nhảy dựng lên, lúc đứng lên, phát hiện chân có chút mềm nhũn, anh hoang mang sợ hãi nhìn Lâm Khả Nhân, “Cô, cô.”

Lâm Khả Nhân nhú mày, cười nhạt, cũng không sợ anh ta biết tất cả kế hoạch của cô, mặc dù cũng không muốn giải thích cho anh ta nghe, nhưng chỉ cần đạt được mục đích là tốt rồi.

Chỉ cần Trình Quân Hạo thấy một màn kia, cái dạng người kiêu ngạo đó, chỉ sợ sự quan tâm đối với An Tâm Á cũng sẽ không còn, chứ đừng nói đến chuyện nghe bọn họ giải thích.

Cho nên, căn bản Lâm Khả Nhân không quan tâm Phó Vũ Hằng nhìn mặt của cô, mà đoán được thứ gì? !

Lâm Khả Nhân khẽ mỉm cười, vỗ vỗ mặt của Phó Vũ Hằng, âm trầm mà nói: “Đáng tiếc cho cái gương mặt này của anh, chỉ là, lấy tính tình của anh ta, nếu anh ta thấy một màn kia, chỉ sợ anh cũng sẽ giống như Ôn Tâm chết thảm tại chỗ.”

Lòng ghen tỵ của Trình Quân Hạo là rất đáng sợ. Mặc dù đối tượng ghen tỵ lần này làm Lâm Khả Nhân rất không cam lòng.

Phó Vũ Hằng rét run cả người, một thân mồ hôi lạnh, người phụ nữ này. Rốt cuộc muốn làm cái gì? !

143. Chương 143: Bà Ngoại Điên Khùng

Từ sống lưng Phó Vũ Hằng cảm thấy cơn lạnh tràn khắp người, nhìn rõ ràng Lâm Khả Nhân là người lòng dạ chẳng tốt đẹp gì, trong lòng thoáng qua đủ loại dự cảm chẳng lành. Đang muốn phát tác thì cảnh vật trước mắt của anh liền có chút mơ hồ.

Nguy rồi, chuông báo động trong lòng anh vang lên, chân mềm nhũn, trước mặt bỗng tối sầm, rồi ngã ngồi trên ghế sofa, rơi vào hôn mê. Trong khoảnh không gian cách biệt bỗng lâm vào một trạng thái an tĩnh quỷ dị.

“An Tâm Á.” Lâm Khả Nhân quỷ dị cười một tiếng, “Cho dù không phải của tôi, thì cô cũng đừng mơ tưởng có được.”

Rồi lại nghĩ đến việc cô ta có tới hai đứa con trai, để cạnh tranh với mình, trong lòng của Lâm Khả Nhân thoáng qua bao nhiêu hối hận. Ban đầu cô vì sinh hạ Khả Khả, đã chịu đựng biết bao nhiêu đau khổ. Mà

cô gái An Tâm Á này, thế nhưng lại len lén sinh hạ liền một cặp song sinh, chuyện này làm Lâm Khả Nhân vô cùng tức giận.

Không thể tha thứ.

Cô ta sao lại dám cứ như vậy mà len lén sinh hạ hai đứa sanh đôi đó chứ? ! Lại còn trắng trợn tới câu dẫn Quân Hạo? ! Tuyệt đối không thể tha thứ.

*

An Tâm Á mang theo hai tiểu bảo bối An Bình An Tĩnh, đã đến quán cà phê từ rất sớm, quán này mở từ rất sớm, cho nên, An Tâm Á cũng thuận tiện dẫn theo hai cậu nhóc này tới đây ăn điểm tâm luôn, nhân tiện chờ An Như Ý.

An Bình An Tĩnh gọi sandwich và sữa tươi, An Tâm Á là sandwich và cà phê.

Đối với An Bình An Tĩnh mà nói, hai người bọn họ đã lớn lên ở nước ngoài, toàn là ăn mì ý với thịt bò bít tết mà lớn lên, cho nên khi trở về nước, lại đối với những món này rất có tình cảm, món chính cũng có khuynh hướng giống bữa ăn tây.

An Tâm Á cũng bị bọn nhóc làm ảnh hưởng theo, cũng ăn những món này, nhưng đối với An Tâm Á mà nói, hiện tại ăn cái gì cũng đều cảm thấy ăn không vô.

Trong lòng cô rất thấp thỏm, không biết sau khi mẹ biết đến sự tồn tại của An Bình An Tĩnh, sẽ có vẻ mặt cùng cái nhìn như thế nào, nhất là không biết lý do vì sao bà ấy đã rất phản đối chuyện cô ở chung một chỗ với Trình Quân Hạo.

An Tâm Á vẫn không biết nguyên nhân vì sao, không biết, mà cũng không hiểu.

Cho nên trong lòng cứ mãi lo lắng thấp thỏm. Nhưng chỉ cần cô nhìn An Bình An Tĩnh một cái, thì lại bình tĩnh không ít, dạo gần đây cô có rất ít thời gian để cùng nhau ăn sáng vui vẻ như vậy với hai đứa nhóc, An Tâm Á cảm thấy có chút đau lòng, gần đây thật là có chút bận rộn, bận đến nỗi gần như không có thời gian rảnh để cùng hai đứa con hưởng thụ một bữa ăn sáng vui vẻ.

Nhìn hai đứa con, lại cảm thấy rất thỏa mãn.

Bất kể mẹ đối đãi với An Bình An Tĩnh như thế nào, chỉ cần cô thương hai đứa nó là tốt rồi. Những thứ khác cũng không muốn nghĩ đến nữa, không cần quan tâm quá nhiều, lúc trước chẳng phải cuộc sống cũng trôi qua như vậy sao? !

An Tâm Á bình tĩnh lại.

Lật một tờ báo ra xem, liền nhìn thấy tin tức về Ôn Tâm. Cô giật mình một cái, cái cô Ôn Tâm này nghĩ cũng thật đáng thương, thời gian trước còn cùng tranh đấu với cô trong ngành giải trí, cô là bởi vì có sự bảo vệ của Trình Quân Hạo cùng với cặp sanh đôi, mới thắng được cô ta. Mà cô ta lại không cảm thấy cam tâm với kết quả này, cho nên, mới có kết quả như vậy.

An Tâm Á xem tin tức này xong, thì ngũ vị tạp chất, là Trình Quân Hạo làm, hay là An Bình làm, cô cũng không muốn biết được. Sợ khi biết được chân tướng lại cảm thấy sợ.

Bỏ tờ báo qua một bên, không tiếp tục tìm tòi nghiên cứu chuyện này nữa.

Nghĩ lại thì thấy, sau khi cùng Ôn Tâm đấu một trận, liền xảy ra sự tranh cãi rất lớn về việc cô có được an ổn định cư ở cái ghế nữ minh tinh đứng đầu Làng Giải Trí này hay không, An Tâm Á cười khổ.

Có thể ngồi vững cái vị trí này hay không, hiện tại còn phải xem bộ phim yêu Như Ý này có doanh thu phòng vé như thế nào mới được.

Thật ra thì cô cũng chỉ là một người mới, đối với doanh thu phòng vé vẫn cảm thấy rất lo lắng.

Muốn tồn tại ở Làng Giải Trí cũng không phải là dễ dàng đâu à, có sóng gió còn có trở ngại nữa, có lúc còn rất nguy hiểm. Trước kia có Trình Quân Hạo che chở, hiện tại thì, chướng ngại mặc dù ít hơn rồi, nhưng con đường phía trước vẫn là phải tự mình đi.

Đối với Trình Quân Hạo, sau này cũng không nên có quá nhiều quan hệ, tự thân vận động vẫn tốt hơn.

Nghĩ như vậy, trong lòng lại dâng lên một trận đau đớn. Cảm giác này có chút khó mà xua đi được.

An Bình nhìn thần sắc An Tâm Á, cũng có chút lo lắng cho cô, thấy cô nhìn tờ báo một cái rồi bỏ xuống, lại có chút chột dạ, mẹ mặc dù có chút dằn, nhưng ít nhất cũng có thể đoán ra chút gì đó, thôi, lúc này cũng không nên thêm dầu vào lửa thì tốt hơn, cho nên, hiếm khi thấy An Bình lại không nói lời nào như lúc này, chỉ an ổn ăn bữa sáng, ngồi rất yên lặng.

Đúng hẹn An Như Ý tới, đôi chân mày chau lại, giống như một mỹ nhân hay lo lắng, An Tâm Á nhìn về phía bà, thở dài thật sâu, thật ra thì mẹ rất xinh đẹp, lúc còn trẻ nhất định là một đại mỹ nhân.

Nhưng hiện tại, đa sầu đa cảm lại suy nghĩ nhiều, rồi năm tháng trôi qua dấu vết thời gian cứ in hằn lại trên khuôn mặt bà, rồi về phiền muộn giấu không được kia nữa.

Là cái gì khiến mẹ phiền muộn cùng hoang man như vậy, làm cho bà cứ càng ngày càng nhiều buồn phiền lại thêm đa sầu đa cảm, cái này khiến cho lòng An Tâm Á thật thương cảm cùng có chút đồng tình với hành động của mẹ mình.

Trên lưng An Như Ý đến tột đã mang theo gánh nặng gì, chẳng lẽ nó lại khó quên như vậy sao? !

Đầu tiên là An Như Ý thấy trong mắt của con gái sự đau lòng cùng đồng tình, hơi ngẩn ra, trong lòng ảm áp, bà lo lắng cho con gái, con gái cũng rất lo lắng cho bà, cho nên, con bé mới vẫn nghe lời, vẫn thuận theo như vậy.

Trong mắt An Như Ý mơ hồ có chút ướt ướt, ánh mắt chuyển sang phía sau nhìn cặp sanh đôi An Bình An Tĩnh, khẽ ngơ ngẩn, tay khẽ nâng, “Tâm, Tâm Á, bọn chúng là.”

An Bình An Tĩnh nhìn An Như Ý, liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau khéo léo gọi, “Bà ngoại.”

An Như Ý giật mình, tay chân cứng ngắc.

Quả nhiên. Như thế.

An Tâm Á cũng biết mẹ nhất định sẽ phản ứng như vậy, cô cười khổ nói: “Mẹ, thật xin lỗi, dấu điểm mẹ tới bảy năm, bảy năm trước con vừa ra nước ngoài liền mang thai, sinh ra bọn chúng, cũng chưa nói với mẹ.”

Sắc mặt của An Như Ý phức tạp khó khăn trấn định nhịp tim của mình, lại kích động nhào tới, nắm chặt tay An Tâm Á, “Là, là. con của Trình Quân Hạo sao? !”

An Tâm Á liền giật mình, nhìn An Như Ý rơi lệ kích động khó tả, gật đầu một cái.

“Ô ô. Làm vậy a.” An Như Ý lệ rơi như suối trào, đột nhiên ôm lấy An Tâm Á khóc lớn lên.

An Bình An Tĩnh lẳng lặng liếc nhau một cái, ngồi im lặng, cũng không lên tiếng, chuyên chú nhìn An Như Ý, bọn họ chau mày lại, thật sự không hiểu An Như Ý tại sao lại nói như vậy.

Chẳng lẽ là đau lòng mẹ một người phải nuôi lớn bọn họ sao? ! Chắc là vậy.

Nếu không, bọn họ thật sự không hiểu tại sao một người mẹ lại nói với con gái của mình những lời như vậy.

An Tâm Á cả người cứng ngắc, chỉ cảm thấy trong cổ họng như bị chặn một cái gì mà nghẹn cứng, một chữ cũng nói không ra được, cuối cùng, hóa thành hai hàng nước mắt trong suốt, cũng biết. Mẹ nhất định sẽ phản ứng vậy mà.

An Như Ý khóc một lúc, rồi bị An Tâm Á đỡ ngồi vào trên ghế sa lon.

An Như Ý lúc này mới dời đi lực chú ý, về mặt phức tạp nhìn chăm chăm cặp song sinh, lăm bằm lăm bằm nói thầm, “Là sự thật a, là thật.”

Nói xong lại cảm thấy sợ hãi quay đầu lại nhìn chăm chăm An Tâm Á, hỏi, “Hai cái đứa bé này, phương diện trí lực. Không có vấn đề gì chứ? !”

=.=! !

Là đang nói bọn họ có phải ngốc hay không sao? ! An Bình cong cái miệng nhỏ nhắn lên, không vui, chỉ là, cũng thức thối mà không nói cái gì.

An Tâm Á liền giật mình, lắc đầu một cái, nói: “Bọn nó rất bình thường.”

An Như Ý lúc này mới hung hăng thở phào nhẹ nhõm, chuyên tâm nhìn chăm chăm cặp song sinh, biểu hiện trên mặt càng phức tạp khó tả .

144. Chương 144: Tại Sao Lại Là Cô?!

Trái tim An Tâm Á giống như bị kim châm vô cùng khó chịu, cô mang cặp song sinh tới, không phải để bị mẹ mình nhìn như vậy. Quả nhiên, đối lại An Bình An Tĩnh cũng nhìn An Như Ý giống như nhìn quái vật, rồi sau đó lại trốn mắt nhìn An Tâm Á một cái. Trong ánh mắt kia rõ ràng viết: chúng con không thích bà ngoại điên khùng.

An Tâm Á cười khổ lắc đầu, vô cùng bất đắc dĩ.

An Bình An Tĩnh không có chút vui mừng nào, mà còn cực độ không vui, An Tâm Á đã nhìn ra.

Nhưng An Như Ý lại không nhận thấy được, chỉ cứ mãi nhìn bọn họ chăm chăm. An Bình An Tĩnh liếc mắt, rõ ràng có chút khó chịu, An Tâm Á khẽ thở dài, bộ mẹ tưởng bọn nó giống như những đứa bé không hiểu chuyện bình thường khác sao, cái này thật hơi quá rồi.

Cô rất hiểu hai đứa này, không thích tuyệt đối không đến gần.

Xem ra, nếu muốn một nhà ba đời an an lạc lạc sống qua ngày, thật rất khó khăn a, nhưng trong suy nghĩ của An Tâm Á vẫn là muốn thử một lần, cô nắm lấy tay An Như Ý, “Mẹ, hiện tại con cũng đã trưởng thành rồi, có thể kiếm tiền rồi, mẹ rời khỏi Chu gia đi, qua ở với chúng con.”

An Như Ý phục hồi tinh thần lại, cuối cùng xoay đầu qua nhìn An Tâm Á.

An Bình An Tĩnh nhẹ nhàng thở ra, bọn họ rất không thích bị người khác xem như là con nít không biết gì lại còn bị nhìn như quái vật nữa, mẹ nó. Mà cổ tình người khác này lại là mẹ của mẹ, nếu không bọn họ sớm đã nổi đóa rồi.

An Như Ý lắc đầu một cái, cười khổ, “Mẹ ở Chu gia an ổn cũng đã thành thói quen.”

An Tâm Á nhất thời không biết nói gì, có phải mẹ vẫn cứ muốn trải qua cuộc sống hèn mọn như vậy hay không, vẫn cứ không thể rời xa Chu Hoài giống như trước kia sao? !

“Tâm Á.” An Như Ý hỏi cô, “Rời khỏi Trình Quân Hạo rồi sao? ! Đồng ý với mẹ, về sau không nên có bất cứ quan hệ gì với nó nữa.”

An Bình An Tĩnh đột nhiên quay đầu lại nhìn chăm chăm An Tâm Á, trong lòng dâng lên sự tức giận nồng đậm. Hai bàn tay nhỏ nhỏ nắm lại thật chặt, thì ra chuyện trong lòng của mẹ lại là chuyện này, tại sao bọn họ lại không biết, khổn kiếp.

Bọn họ rất tức giận, vốn cũng không rất ưa thích gì An Như Ý, bây giờ thì cũng chỉ còn lại oán niệm, hóa ra là vì người bà ngoại điên khùng này làm mẹ không vui như vậy. Đối với An Như Ý hiện tại lại tràn đầy địch ý.

Vốn dĩ cặp song sinh cũng chỉ do một mình An Tâm Á nuôi lớn, đối với Trình Quân Hạo thì còn có cái để mà lưu luyến, nhưng còn đối với người bà ngoại điên khùng đột nhiên nhảy từ đâu ra này, thì lại càng không có hảo cảm.

An Tâm Á mắt khép hờ, gật đầu một cái, “Con hiểu rõ, mẹ, mẹ yên tâm.”

Trong lúc nhất thời, không khí giữa bốn người trở nên quỷ dị tới cực điểm, An Tâm Á trong lòng vừa buồn bực vừa hốt hoảng, có một cảm giác kích động muốn khóc, vốn đưa hai đứa sanh đôi ra ngoài, muốn chúng

gặp bà ngoại, sau đó thì người một nhà hòa hợp với nhau, nhưng vì sao cuối cùng không khí lại trở nên như vậy? !

An Tâm Á không chịu nổi, rất muốn khóc, “Con đi rửa tay một lát.”

Cô gần như chạy như điên xông ra ngoài, An Như Ý không chú ý tới tâm trạng của An Tâm Á, nhưng cặp sinh đôi thì chú ý tới, coi đời này người quan tâm mẹ nhất, cũng chỉ có hai người bọn họ.

Hai đứa sinh đôi vô cùng bất mãn, rốt cuộc An Bình cũng không nhịn được mà nổi đóa.

“Bà ngoại.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu trở nên nghiêm túc, “Tại sao bà lại yêu cầu mẹ cháu như vậy? !” Giọng điệu của cậu rõ ràng là đang chất vấn, mang theo một sự uy nghiêm rất lớn, làm cho An Như Ý không thể tin được.

An Như Ý giật mình, ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn chằm chằm An Bình đang tức giận, trên mặt là nét mặt khó tin. Bà há miệng, phát hiện mình không nói được lời nào.

Trong lòng An Bình rất hận, “Mẹ ở chung một chỗ với ai, đó là tự do của mẹ, bà ngoại, bà với mẹ đã bảy năm không gặp, tại sao bây giờ vừa gặp lại việc đầu tiên lại là yêu cầu mẹ làm như vậy? ! Tại sao mẹ phải nghe bà chứ? ! Làm mẹ của mẹ, bà đã làm được mấy chuyện nên làm ẹ rồi hả? ! Cứ mở miệng ra là muốn yêu cầu con gái phải làm theo ý nguyện của mình sao? Vậy còn bà, đối với những mong muốn của mẹ, cho tới bây giờ bà đã làm được bao giờ chưa? !”

An Như Ý giật mình một cái, nét mặt mất hồn trong chốc lát.

Những lời này, là từ trong miệng một đứa bé nói ra sao, nhưng cái này vốn dĩ chứa đựng những ý nghĩa không phải sâu sắc ở mức bình thường.

Chưa từng có người nào chất vấn bà như vậy, chưa từng có.

An Như Ý bị đả kích, theo như lời của An Bình nói, bà đối với Tâm Á, chưa từng đáp ứng những mong muốn của con bé, vô số lần Tâm Á yêu cầu bà rời khỏi Chu Hoài, vì bà phải nhẫn nhịn vì lợi ích toàn cục, nên bà cũng chưa từng đáp ứng, khi yêu cầu con bé rời khỏi Trình Quân Hạo, thậm chí không có bất kỳ lời giải thích nào, đối với chuyện hai đứa bé này, bà cũng chưa nói ra một câu an ủi khích lệ nào với nó cả.

Tâm Á nhất định là rất thất vọng, đối với người mẹ này của nó.

Lửa giận An Bình lên cao, cười lạnh nói: “Thời điểm mẹ ở Anh quốc, thường nói về bà ngoại với Trữ Trữ, với miêu tả của mẹ, chúng ta cứ cho là bà nhất định là một bà ngoại lý tưởng, nhưng hôm nay gặp mặt, thật sự khiến cho người ta thất vọng, mẹ tâm tâm niệm niệm muốn gặp lại bà, ở Anh quốc cũng nhớ bà, còn bà.”

“Bà tạo cho chúng ta cảm giác thấy, bà là một người chỉ biết tư lợi vì bản thân, lạnh lùng, đối với chuyện của mẹ rất thờ ơ, bà không xứng làm mẹ của mẹ.” Lời nói của An Bình hiển nhiên có chút hung tợn.

Mặt của An Như Ý đã trắng lại càng trắng hơn. Tay bà run lên, nhìn thấy đôi mắt đen láy đầy sự tức giận của An Bình, thế nhưng lại hơi tránh né đi.

Bà run rẩy toàn thân, trong đầu chỉ có câu nói kia, bà không xứng, bà không xứng.

Trong ý thức của An Bình, mẹ là người luôn bảo vệ thường yêu con mình, tôn trọng con mình, con cái cũng muốn yêu thương bảo vệ mẹ mình, đây mới gọi là tình thân, đối với cặp song sinh An Tâm Á cũng làm như vậy. Ban đầu bọn họ tâm tâm niệm niệm muốn kéo Trình Quân Hạo về bên cạnh, mẹ cũng đồng ý, cho dù lúc ấy mẹ cũng không muốn, vậy mà hôm nay.

An Bình tự trách thật nhiều, trách bà ngoại điên khùng, đồng thời cũng trách cậu, không phải cũng đã ích kỷ như vậy hay sao, có phải chính vì vậy mà làm ẹ khó có thể tiếp nhận sự thực phải rời xa Trình Quân Hạo không? !

Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Bình trở nên buồn bã vô cùng. Cậu quay mặt qua, không chút khách khí nói với An Như Ý, “Nếu như cũng chỉ là một người sẽ làm mẹ thêm thất vọng, chúng tôi tình nguyện không cần một người thân như vậy, về sau cũng làm phiền bà đừng tiếp tục cầu xin mẹ tôi bất kỳ điều gì nữa.”

An Như Ý thất hồn lạc phách đứng lên, sắc mặt tái nhợt, ngón tay run run, không dám nhìn An Bình nữa, mang theo túi xách chặt vật rồi đi, chạy thẳng ra khỏi quán cà phê, trên mặt âm thầm rơi lệ.

An Bình An Tĩnh trầm mặc một hồi.

“Anh hai, chúng ta có phải đã làm quá mức hay không? !” An Tĩnh lo lắng hỏi.

An Bình bất đắc dĩ nói: “Không có biện pháp, mẹ của mẹ thực sự rất quá đáng, anh không nhìn nổi nữa rồi, vì anh không muốn mẹ chịu uất ức, nên nhất thời lại nhịn không được.”

“” An Tĩnh lặng yên một hồi, lo lắng hỏi, “Mẹ trở lại, chúng ta nói thế nào? !” Nói bọn họ làm bà ngoại tức giận bỏ đi sao? !

An Bình xấu hổ, “ Vậy thì nói bà ngoại có chuyện đi trước? !”

“” An Tĩnh xấu hổ. Anh hai cũng chỉ được mỗi cái nhanh mồm nhanh miệng, mẹ trở lại nhất định sẽ thất vọng. Nguy rồi, bà ngoại có thể trách cứ mẹ không biết cách dạy con hay không, Dĩ Hạ Phạm Thượng mà.

Cũng không thể trách bọn họ suy nghĩ nhiều được, bọn họ đối với người bà ngoại điên khùng này, thật sự không có ấn tượng tốt gì.

Lấy tính tình của mẹ, là không thể nào không gặp bà lần nữa, mẹ bọn họ, bọn họ hiểu rất rõ. Mẹ thương bà ngoại, rất thương. Cặp sinh đôi có chút lo lắng cũng thấy có chút tội lỗi. Bọn họ sợ mẹ mình bị tổn thương.

145. Chương 145: Bắt Gian Tại Giường

An Bình lo lắng chờ đợi, quay đầu lại nhìn hướng phòng vệ sinh, nổi lên nghi ngờ, “Sao lâu như vậy mà mẹ vẫn chưa trở lại? !”

Không phải là đang khóc đấy chứ? ! Hay là thân thể không thoải mái.

An Bình chột cả kinh, nhảy xuống, lôi kéo An Tĩnh, chạy hướng toilet nữ, “Mẹ, mẹ.”

Trong toilet nữ không có nơi nào có bóng dáng An Tâm Á.

An Bình An Tĩnh nội tâm kinh hoàng, gần như muốn khóc lên. “Mẹ, mẹ đừng hù dọa Trữ Trữ Lặng Lặng.” Lần trước bị bắt cóc, đã làm cho thần hồn của bọn họ cũng bay mất hơn phân nửa, bây giờ thêm một lần nữa, bọn họ thật sắp điên rồi.

Nước mắt An Tĩnh nhanh chóng rơi xuống, “Oa.” Một tiếng khóc lớn.

Trong toilet nữ lập tức âm ỉ, hành động của hai cậu bé làm kinh động không ít người, An Bình càng thêm khẩn trương tìm kiếm An Tâm Á, nhưng căn bản hoàn toàn không thấy bóng dáng.

An Bình An Tĩnh vô cùng lo lắng, quyết định thật nhanh lập tức gọi điện thoại cho Bộ Phi Yên cùng Đêm 13.

Lần này, lại phải phiền toái bọn họ tìm người rồi, An Bình An Tĩnh lần đầu tiên cảm thấy mình thật vô dụng, bọn họ thề nhất định phải mau chóng trở nên mạnh mẽ, nếu không làm sao bảo vệ mẹ được đây? !

*

Trình Quân Hạo đứng thời gian ước định đi tới ‘phòng cho tổng thống’ tầng trên cùng của một khách sạn, anh cau mày lại đứng ở ngoài cửa, nhìn chung quanh một chút, trong hành lang rất yên tĩnh, yên tĩnh đến nỗi làm cho người ta thấy sợ.

Lập tức anh nổi lên sự đề phòng, nha đầu An Tâm Á này làm sao có thể hẹn anh đến gặp ở loại địa phương này chứ? ! Cô vốn là một cô gái cực kỳ keo kiệt, làm sao có thể thuê một phòng như vậy để chờ anh tới chứ? !

Dựa vào tính tình của An Tâm Á, hoàn toàn không có khả năng, lại nói chuyện mượn phòng để làm chuyện này, cô ấy chắc chắn làm không được.

Lòng sinh nghi ngờ.

Trình Quân Hạo cười khở, hình như anh rất hiểu cái cô nhóc cứng đầu này.

Nhưng cũng thật tò mò, giống như trong lòng anh có một sự bướng bỉnh lại tùy ý.

Nhấn chuông cửa, hồi lâu, cũng không có ai ra mở cửa, anh nhủ chắc đôi mày anh tuấn, hơi có chút không bình tĩnh, đột nhiên tay nắm cửa, “Rắc rắc” một tiếng, mở ra.

Anh càng nghi ngờ nhiều hơn, đứng ở trước cửa do dự ba giây, đột nhiên tai anh nghe được bên trong có chút âm thanh của tiếng thở gấp, hơi yếu. Tại Trình Quân Hạo cũng co rúc lại, bước một bước dài xông thẳng hướng vào trong phòng ngủ, cái âm thanh này quá mức quen thuộc, anh có muốn quên cũng không quên được, là thuộc về Tâm Á của anh.

Năm giây sau, anh kinh ngạc nhìn vào trên giường lớn thấy An Tâm Á đang nhắm mắt lại tóc rối bù, sắc mặt ửng hồng, da thịt ửng hồng, mà ngậy ngấn cả người.

Mẫu chốt là cô đang nằm ở trên thân một người. Trình Quân Hạo chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết xông thẳng vào trong óc. Đồng tử của anh lập tức trợn tròn, siết chặt quả đấm, một bước xông lên phía trước, liền ôm lấy An Tâm Á từ trên giường lớn bọc vào trong chăn kéo xuống khỏi giường, Trình Quân Hạo đảo mắt nhìn lại Phó Vũ Hằng đang trần truồng ngủ say trên giường. Tất cả lý trí đều biết mất tăm.

Anh nắm Phó Vũ Hằng lên đá xuống khỏi giường, một quả đấm nhanh như chớp nện vào trên mặt anh tuấn của Phó Vũ Hằng.

Tâm Á của anh, Tâm Á là của anh.

“Tâm Á.” Trình Quân Hạo vừa mất tự chủ kêu lên, vừa đánh Phó Vũ Hằng, “Em. Tại sao em có thể đối xử với anh như vậy.”

Phó Vũ Hằng mặc dù lâm đã vào hôn mê, nhưng cuối cùng lại bị sự đau đớn làm cho tỉnh lại, “. Đau.” Anh ta giùng giàng mở mắt, nhìn trên đầu Trình Quân Hạo đang tung quả đấm tới mà giật mình, theo bản năng muốn tránh, nhưng căn bản không có hơi sức mà tránh ra nữa, cam chịu hứng mấy quyền, phát ra mấy tiếng kêu rên.

Anh ta bị dọa sợ, bị sự điên cuồng trong đôi mắt dữ dội lại đỏ bừng như màu máu của người đàn ông này làm cho khiếp sợ.

“Trình tổng. Anh, làm vậy là có chuyện. gì? !” Phó Vũ Hằng cố gắng kêu oan uổng, đã bị đánh gần chết, mặt tím tím xanh xanh vài khối, tội nghiệp nhìn Trình Quân Hạo lần nữa tung tới một quả đấm, lại không hề có lực phản kích.

Đầu anh ta đã đau đến nỗi không còn có cảm giác gì nữa rồi, căn bản đã không phân rõ tình trạng này là gì? !

Trình Quân Hạo tức đến muốn bất tỉnh, với một người đàn ông bình thường mà nói, khi nhìn thấy người phụ nữ của mình nằm trên giường cùng với một người đàn ông khác. Hơn nữa lại còn là Phó Vũ Hằng, người mà anh đã sớm hoài nghi có thể có sinh ra gian tình gì hay không nữa chứ.

Điều này làm cho anh làm sao mà chịu nổi.

Anh gắt gao kéo cánh tay của anh ta qua, nắm, hận không thể bóp chết người đàn ông này. Không khí khẩn trương này thực sự có thể nướng chín luôn một người, Phó Vũ Hằng nhìn con người đỏ như máu, đáng về liền có chút hốt hoảng.

“Ừm. Nóng, nóng quá.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tâm Á đỏ bừng, cử động trong cái bọc mềm nằm trên thảm trải sàn, than nóng không dứt. Hiển nhiên là tình trạng giống như rơi vào hôn mê lại không có ý thức được gì.

Phó Vũ Hằng nghe xong lời này, thì trên đầu hàng chục giọt mồ hôi thi nhau rơi xuống, lập tức phân tích ra được hoàn cảnh bây giờ của anh là rất xấu. Anh cũng là đàn ông, coi như ngu ngốc hơn nữa, trước sau suy nghĩ một chút, cũng biết mình bị người ta tính kế, hơn nữa còn là bất gian tại giường. Nhìn đôi mắt đỏ bừng của Trình Quân Hạo cũng biết.

“Trình. Tổng. Đây là hiểu lầm. phải.” Lời Phó Vũ Hằng còn chưa nói hết, Trình Quân Hạo lại cho anh ta thêm một quyền, người đàn ông bình thường nào mà sau khi nghe tiếng ngậm khe này của An Tâm Á mà vẫn còn có thể giữ vững lý trí như bình thường thì cũng không gọi là đàn ông nữa.

Phó Vũ Hằng mặt mày sừng vù, âm thầm kêu khổ không ngừng. Mẹ nó, đừng nói hôm nay anh sẽ bị đánh chết chứ, vốn dĩ Trình Quân Hạo đối với anh đã có thành kiến rất lớn rồi, quả thật hiểu lầm này cũng không có biện pháp mà nói rõ với anh ta.

“Anh, lại dám bỏ thuốc Tâm Á.” Trình Quân Hạo cắn răng, gân xanh nổi lên cũng rất dọa người, giống như một giây kế tiếp sẽ bóp chết anh ta vậy.

Lần này Phó Vũ Hằng thật sự lo lắng, dùng hết hơi sức toàn thân gầm nhẹ, mặc dù nghe vào vẫn mềm nhũn như cũ, “Không phải là tôi làm. Tôi cũng bị người ta bỏ thuốc mang tới.”

“Mày nói cái gì.” Lần này Trình Quân Hạo nghe rõ ràng hơn một chút, nhưng sức lực trên tay vẫn như cũ không có buông lỏng, còn phải nói là khẩn trương hơn.

“Một người phụ nữ.” Phó Vũ Hằng không ngừng kêu khổ nói, “Một người phụ nữ gạt tôi tới một quán cà phê, không biết đã bỏ thuốc gì, rồi dẫn tôi tới đây, tuy ý thức của tôi vẫn là không rõ ràng lắm, nhưng tôi hiểu biết rõ tôi với Tâm Á. Cái gì cũng không xảy ra.”

Tâm Á? !

Trình Quân Hạo rống giận, “Không cho phép gọi cô ấy thân mật như vậy.”

Phó Vũ Hằng nghiêm mặt, trong lòng hô chết rồi.

Đúng như lời của người phụ nữ kia nói, tính tình của Trình Quân Hạo mới gọi là dọa người, không giết anh chết tại chỗ cũng đã không tệ rồi. Suy nghĩ một chút về kết quả của Ôn Tâm, Phó Vũ Hằng âm thầm kinh hãi, anh bị Trình tổng bất gian tại giường, nếu Trình tổng nổi lên sát ý, giết anh rồi, chẳng phải là anh sẽ chết một cách oan uổng sao, cho nên, liền vội vàng giải thích, cũng may là, Trình tổng tới sớm, nếu không dựa theo tình trạng bây giờ của An Tâm Á, nhất định sẽ nhào vào anh. Lên giường một cách không rõ ràng như vậy, lại vô cớ bị Trình tổng giết chết, anh mới chính là người bị thua thiệt.

Đúng là Trình Quân Hạo đến sớm hơn giờ hẹn, nếu không dựa vào mức độ thuốc mà An Tâm Á nhiễm phải, đoán chừng bây giờ nhất định chính là thời gian phát tác, đến khi đó Trình Quân Hạo không trực tiếp đổ hết lên đầu anh ta mới là lạ.

Nghĩ đến chỗ này, Phó Vũ Hằng liền nghiêm mặt khóc tang, thậm chí thấy xui xẻo cực kỳ, bị người ta thiết kế đủ chỗ, anh thật là to đầu mà đại.

“Một người phụ nữ? !” Lồng ngực Trình Quân Hạo hô hô thở hổn hển, nhắm hai mắt lại. Chẳng lẽ là Lâm Khả Nhân? ! Thân thể anh như bị nước lạnh dội từ đầu đến chân, hoàn toàn thất vọng.

146. Chương 146: Anh, Còn Chưa Cút?!

“Không sai là một người phụ nữ.” Phó Vũ Hằng cố gắng kêu oan, vô duyên vô cớ anh ta lại bị người ta đưa ra làm bia đỡ đạn, không không lại bị đánh, mấu chốt nhất chính là ngay cả tóc của An Tâm Á anh ta cũng chưa đụng vào được một cái.

Anh ta vẻ mặt như đưa đám, mặt mũi sừng vù nói: “Tôi thật sự không hề biết là xảy ra chuyện gì, Tâm Á, không. An Tâm Á tôi thật sự không có bỏ thuốc, không phải là tôi cũng bị bỏ thuốc sao. Chính tôi cũng là bị tính kế.”

Mắt Trình Quân Hạo khẽ nhắm lại, “Lại là cô ta, tại sao lại là cô ta.”

Lâm Khả Nhân, cô không nên ép tôi động thủ với cô chứ? ! Tại sao không suy nghĩ cho Khả Khả một chút, nếu như mà tôi với cô trở mặt thành thù, thì Khả Khả phải làm thế nào? !

Tại sao cô phải ích kỷ như vậy, cô cứ như vậy mà muốn tính kế làm tổn thương Tâm Á, tôi đã không còn cách nào tha thứ cho cô được nữa rồi.

Phó Vũ Hằng buồn bã nhìn chằm chằm Trình tổng, mặc dù chuyện này anh là người ngoài cuộc vô tình bị dính vào, nhưng nói cho cùng thì cũng tại lòng anh có suy nghĩ bất chánh, nếu không cũng sẽ không bị tính kế, cho nên, đối với Trình Quân Hạo, anh cũng có chút đuối lý .

Trong lúc nhất thời hai người đều có chút trầm mặc, bầu không khí lại càng quỷ dị.

“Ừm. Nóng. Nóng quá. Trình Quân Hạo.” An Tâm Á giãy dựa thân thể khô nóng, trong miệng theo bản năng lầu bầu.

Trình Quân Hạo ngẩn cả người, một cảm giác mừng rỡ vô cùng, lại lần nữa sáng suốt trở lại, anh không để ý tới Phó Vũ Hằng nữa, chạy đến bên chỗ An Tâm Á, ôm lấy cô, quan sát cô từ trên xuống dưới.

Cũng may, quả thật chỉ là y phục bị tháo ra thôi, cô chưa cùng Phó Vũ Hằng xảy ra bất cứ chuyện gì.

Lòng của Trình Quân Hạo, gấp gáp thở phào nhẹ nhõm.

Cả người An Tâm Á nhiệt độ tăng cao, vừa đụng đến thân thể đàn ông gần như dính chặt vào, cực kỳ thích cái cảm giác mát mẻ mà mình sờ được này, cô gần như muốn nhiều hơn nữa, chu môi rồi hôn anh loạn xạ, đầu tiên là vùng ngực, rồi cổ đến gáy.

Cả người Trình Quân Hạo bị kích thích vô cùng khó chịu, một sự kích thích dục vọng trước đây chưa từng có đang muốn cuốn sạch lý trí của anh. Tất cả mọi thứ trước mắt mờ dần, ngay cả lý trí cũng gần như mất đi.

“Tâm Á.” Giọng nói của anh khàn đi, gian nan gọi tên cô, “Tâm Á.”

Rất muốn cô, giống như cô hiện tại là một con người khác vậy.

An Tâm Á muốn nhiều hơn, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô có chút uất ức, “Nóng. Nước. Nước.”

Trình Quân Hạo liều mạng kéo lý trí trở về, nếu không sẽ hỏng mất, anh vẫn không quên trong phòng còn có một người khác, anh lập tức gầm nhẹ một tiếng, “Anh, còn chưa cú? !”

Phó Vũ Hằng bị dọa giật mình, nghe thấy giọng nói của Trình Quân Hạo cũng biết anh ta muốn giải thuốc cho cô.

Phó Vũ Hằng cũng là đàn ông, nói cho cùng An Tâm Á cũng là người mà anh ta thầm mến trong lòng, hiện tại lại phải trở mặt mà nhìn, chỉ biết bất lực, cái loại cảm giác này thật sự là không có gì có thể tệ hơn được nữa.

Thảm hại đứng dậy, tìm y phục của mình mặc vào, có vẻ hơi nhếch nhác, đưa lưng về phía hai người bắt đầu mặc quần áo.

“Phanh.” Âm thanh cửa bị bật mở, ngay sau đó là một giọng nói non nớt liên tiếp kêu lên, “Mẹ, mẹ.” Trong giọng nói kia là sự hốt hoảng không nói nên lời, Trình Quân Hạo ngẩng đầu, liền nhìn thấy cặp sinh đôi xông tới, vẻ mặt vô cùng khẩn trương.

An Bình An Tĩnh nhìn tình cảnh trước mắt, ánh mắt lạnh lẽo, cả người khẩn trương, quả đấm nắm chặt.

Đi theo phía sau bọn họ là Đem 13 và Bộ Phi Yên, hai người híp mắt nhìn, rồi liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đều là người thông minh, tất nhiên đại khái cũng có thể đoán được đã có những chuyện gì xảy ra.

An Tĩnh vừa nhìn thấy An Tâm Á, khóc lớn chạy tới bên cạnh An Tâm Á, khóc kêu, “Mẹ, mẹ không sao chứ. Ô ô, Lăng Lăng rất lo lắng ẹ a.”

An Bình cũng đi tới, cậu có vẻ tỉnh táo hơn, “Xảy ra. Chuyện gì sao? !” Ánh mắt của cậu khẩn trương, giọng nói trầm thấp.

Trình Quân Hạo trấn an cậu, “Cũng không có chuyện gì, các con không cần phải quá lo lắng.”

An Bình thở phào nhẹ nhõm, nhìn lướt qua Phó Vũ Hằng, mắt nheo lại thật chặt nhìn chăm chăm anh.

Phó Vũ Hằng vốn có chút ngây ngẩn, nhìn hai đứa nhóc sinh đôi, khó có thể chấp nhận được, hai đứa con trai sinh đôi này là của An Tâm Á sao? Anh ta bị kích thích rất lớn, nhìn tình cảnh này, chẳng lẽ là của Trình Quân Hạo sao? !

Phó Vũ Hằng thật muốn ngắt đi.

Vừa thấy đôi mắt có vẻ bén nhọn giống nhau như đúc với con mắt Trình Quân Hạo của An Bình trừng anh ta, anh ta vội vàng giải thích, “Không, không phải là tôi. Đừng hiểu lầm.”

Lý trí nói cho anh ta biết, tuyệt đối sự nguy hiểm của đứa nhỏ này không hề thua kém gì so với Trình Quân Hạo.

Cho nên, anh vội vàng giải thích.

An Bình hạ xuống sự cảnh giác của bản thân, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tâm Á đang phẫn hồng, rồi nhìn lại khuôn mặt sưng vù của Phó Vũ Hằng, rồi mới bình tĩnh liếc mắt nhìn Trình Quân Hạo. Cậu kéo Lăng Lăng đi, “Chúng ta đi ra ngoài trước.”

An Tĩnh không chịu đi, khóc nói, “Anh hai, mẹ giống như bị bệnh, trên mặt thật nóng.”

Khuôn mặt An Bình co rút, lời kéo cậu nói: “Để Trình Quân Hạo trị ẹ, sẽ tốt lên ngay.”

Khóe miệng Trình Quân Hạo hơi mấp máy, trên mặt có chút lúng túng, đứa nhỏ An Bình này.

An Tĩnh còn không chịu đi, “Không được, em muốn nhìn.” Cậu rất không yên lòng, Trình Quân Hạo cũng không phải là bác sĩ.

o()o

Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 xém tí xiu nữa là ngắt đi, hì hì cười một tiếng, bọn họ cũng tới phụ lời kéo Lăng Lăng, “Trẻ con không nên xem, chúng ta đi ra ngoài trước đi.”

An Tĩnh khóc lớn, rất thương tâm, tê tâm liệt phế, cố chấp làm lòng người ta thương tiếc, “Không cần, không cần, con không muốn nữa mất đi mẹ, con không muốn không tìm được mẹ, ô ô.”

Tất cả mọi người trầm mặc, An Bình cũng bị Lăng Lăng làm uốn khúc, trời mới biết lúc bọn họ không tìm được mẹ, tâm tình phức tạp cỡ nào, nếu như không có Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 giúp một tay. Hậu quả thật không dám tưởng tượng.

Tâm tình An Tĩnh, cậu thực sự hiểu rất rõ.

Trình Quân Hạo trầm mặc một hồi, anh nhìn chăm chăm An Bình, “Chuyện này, cha nhất định sẽ cho con một lời giải thích hợp lý.”

An Bình thản nhiên nói, “Lại dính đến Lâm Khả Nhân, ông xác định sao? ! Ông không muốn động thủ, tôi cũng sẽ không bỏ qua cho bà ta.” Giọng nói của cậu mặc dù nhàn nhạt, lại tràn đầy sát khí.

Trình Quân Hạo lắc đầu, “Để cha giải quyết, chuyện này, không cho con nhúng tay vào.”

An Bình nghiêm túc nhìn anh một hồi, thở dài, “Được rồi, cho ông một cơ hội nữa, chỉ mong ông không phạm phải sai lầm giống như lần đầu, quá tam ba bận, nếu như mẹ lại gặp nguy hiểm, tôi tuyệt đối không bỏ qua.”

Trình Quân Hạo trịnh trọng gật đầu một cái. Nhìn An Bình, coi như là ước định. Anh cũng không thể dễ dàng tha thứ chuyện Tâm Á lại gặp phải sự kiện giống như lần trước, anh không thể lại bị người khác không chế. Không thể để ẹ con bọn họ tiếp tục gặp nguy hiểm.

An Bình nói đặng đặng sát khí.

An Tĩnh vẫn ngồi khóc ở chỗ cũ. Khiến Trình Quân Hạo đau tê tâm liệt phế, đứa bé này, cũng giống như An Bình, đoán chừng cũng lo lắng gần chết, nhưng An Tĩnh thì sẽ khóc, biểu đạt sự lo lắng của nó ra ngoài. An Bình thì lại trấn định như thế, đứa bé mới sáu tuổi, sự trấn định đó làm lòng người đau xót.

Trình Quân Hạo dụ dỗ An Tĩnh, “Mẹ ở chỗ này với cha, yên tâm đi, mẹ sẽ không gặp nguy hiểm nữa đâu, Lăng Lăng đi ra ngoài nghỉ ngơi một lúc, một lúc nữa mẹ sẽ hết bệnh.”

Tiếng khóc của An Tĩnh chuyển thành nức nở, lo lắng nhìn An Tâm Á một cái, không buông tha hỏi: “Có thật không? !”

Trình Quân Hạo sờ sờ đầu của cậu, “Ngoan, cha tuyệt đối không lừa con.”

147. Chương 147: Cha, Sẽ Chữa Khỏi Cho Mẹ

An Tĩnh do dự liếc mắt nhìn An Tâm Á, cuối cùng trình trọng gật đầu một cái, “Vây nhất định phải chữa trị tốt ẹ, con không muốn mẹ ngã bệnh.”

Trình Quân Hạo gật đầu một cái.

An Bình dắt tay An Tĩnh, cẩn thận từng bước đi tới cửa, Bộ Phi Yên gơ lên đỡ Phó Vũ Hằng bước ra ngoài, rồi khép cửa.

An Tĩnh nhìn cánh cửa đang đóng, vẫn rất lo lắng như cũ, “Hình như mẹ bị bệnh rất nghiêm trọng, cứ cợ đầu hướng trong ngực ông ấy, ô ô.” Cậu thành thật biểu đạt lo lắng của mình. Thái độ hiển nhiên là rất lo lắng.

o()o

Chuyện này không có cách nào giải thích. Không có cách nào để thảo luận với một cậu bé sáu tuổi tư tưởng thuần khiết cái vấn đề trúng loại thuốc không hợp tuổi này được. Rất nan giải.

Cho nên, Đêm 13 nhìn thấy bộ dạng An Tĩnh gần như muốn bới ra một lỗ ở trên cửa để nghe động tĩnh ở bên trong, vội vàng ôm cậu lên vút xuống trên sofa ở phòng khách, dụ dỗ nói, “Không có việc gì không có việc gì, một lúc nữa sẽ vô sự thôi, không có gì phải lo lắng.”

An Tĩnh rất lo lắng, trên lông mi vẫn còn vương vài giọt nước mắt, nhìn chăm chăm vào cửa, tỏ ra lo lắng.

Mọi người cũng không tiện giải thích. Bộ Phi Yên bình tĩnh quét mắt nhìn An Bình một cái, đứa nhỏ này. So với Lăng Lăng trưởng thành sớm hơn một chút. Sự đặc ý trong cái nhìn kia vô cùng rõ ràng. Nhóc con này thật sự là một đứa bé trưởng thành quá sớm, bình tĩnh như vậy, nhìn Lăng Lăng của người ta mà xem thuần khiết cỡ nào, phải không? ! Cậu nha tuyệt đối không ngây thơ, không đáng yêu gì cả.

An Bình đằng đằng sát khí quét mắt một cái, Bộ Phi Yên cười như không cười dời ánh mắt đi chỗ khác.

Đứa bé xấu tính này, rất thú vị.

Phó Vũ Hằng âm thầm thương cảm ình, vừa mặc quần áo vào, vừa bị bốn người lớn nhỏ cùng nhau nhìn chăm chăm. An Bình đằng đằng sát khí, An Tĩnh hoài nghi sầu lo, Bộ Phi Yên và Đêm 13 thì híp mắt, theo dõi anh ta, thản nhiên nói: “Có thể nói cho chúng ta biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì không? !”

Giọng điệu này có ý tuyệt đối không cho cự tuyệt, tràn đầy sự ngang ngược, sát khí cùng khí phách Bộ Phi Yên đã bị ẩn đi trước đó hoàn toàn hiện ra, Đêm 13 cũng không tỏ ra dễ chịu hơn, Phó Vũ Hằng có cảm giác không thoải mái khi nhìn vào bọn họ, còn có cả ánh mắt muốn làm thịt mình của đối phương kia nữa, vẫn là lần đầu tiên anh ta nhìn thấy.

Anh ta ngăn người, nuốt nước miếng một cái, “Chuyện này. Tuyệt đối không phải do tôi làm, tôi cũng là bị hiểu lầm.” Anh ta vuột khuôn mặt vốn rất anh tuấn nhưng giờ đã bị đánh tới tả của mình, bất đắc dĩ nói: “Tôi bị một người phụ nữ tính kế, đến khi chúng tôi tỉnh lại thì đã thành ra như vậy rồi, nhưng mà tôi với Tâm Á cái gì cũng chưa có xảy ra, vừa mới tỉnh lại Trình Quân Hạo đã tới rồi.”

An Bình lạnh lẽo cười một tiếng, từ trong điện thoại di động lấy ra một tấm hình, đưa cho Phó Vũ Hằng nhìn, “Có phải là cô ta hay không? !”

Phó Vũ Hằng tròn to hai mắt, “Đúng, chính là cô ta, cô ta hạ thuốc tôi, cả người tôi lúc đó như nhũn ra, sau đó hôn mê, cả người không còn chút sức lực nào.”

Quả nhiên là Lâm Khả Nhân? ! An Bình lạnh nhạt cười một tiếng, cho dù lần này mà Trình Quân Hạo cũng bỏ qua, cậu cũng sẽ không thể dung túng người đàn bà này lần nữa. Quá mức đáng hận.

Mẹ vẫn luôn thiện lương, cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ đi tính kế hãm hại người khác, nhưng lại năm lần bảy lượt bị bắt cóc, bị uy hiếp, bị bắt gian tại giường, mỗi thù này nói một ngày cũng nói không hết.

Nhìn ánh mắt âm lãnh của cậu, Phó Vũ Hằng giật mình, không dám nói một tiếng nào nữa, tại sao anh ta chưa bao giờ biết được rằng trong ánh mắt của một đứa bé cũng có thể có thứ như vậy, lạnh lẽo, lạnh lẽo khủng khiếp, làm cho người ta khiếp sợ.

Phó Vũ Hằng che mặt mũi anh tuấn đang sưng vù của mình lại, hơi có chút chút bất đắc dĩ, thật là nhột đồ bấy dễ bị ăn đòn. Anh ta lại nhìn An Bình An Tĩnh một cái, hai cái đứa bé này là con của Trình Quân Hạo và An Tâm Á sao? Sinh đôi? ! Đáng dấp rõ ràng là cùng một khuôn với Trình Quân Hạo.

Phó Vũ Hằng thở dài một hơi, xem ra mấy điều trên tin tức nói là sự thật, hai người bọn họ là yêu nhau, có làm thế nào cũng không đoán ra được, mà ngay cả con cũng sinh rồi, còn lớn như vậy? !

Xì căng đan nhiều chuyện lần trước không phải là nói đến sự tích ly kỳ bảy năm trước của bọn họ ư, thế mà lại hoàn toàn là thật. Mà thực hư tình cảm bên trong lại sâu như vậy, còn thêm cả hai đứa con, Phó Vũ Hằng thật sự chịu kích thích rất lớn. Tình cảm dành cho An Tâm Á cũng đã chết một nửa.

Trình Quân Hạo đối với An Tâm Á như thế nào, anh không chỉ thấy được mà còn chân chân thật thật cảm nhận được, còn cảm nhận được quả đấm tức giận của đối phương, dù không cam lòng từ bỏ ý định thì cũng phải chết tâm.

Huống chi, người ta còn có hai đứa con trai đáng yêu như vậy.

Phó Vũ Hằng vì mình mặc niệm, tóm lại, kết cục của chuyện tình này thật quá mức khó coi, quá mức đau buồn.

Phó Vũ Hằng nghi ngờ hỏi, “Người phụ nữ này vì sao lại phải đối với tôi và An Tâm Á như vậy ? Tôi không hiểu.”

An Bình lạnh lùng cười một tiếng, “Người cô ta tính kế là mẹ tôi, không liên hệ gì tới chú, tóm lại, chú là bị liên lụy thôi, xin lỗi, tôi sẽ làm cho Trình nhị thiếu nói xin lỗi với chú.”

o()o

Cuối cùng lại đem người không có quan hệ gì tới chuyện nhà mình đánh thành như vậy, cũng quá thảm, nhưng cũng rất phù hợp với phong cách của Trình Quân Hạo.

Phó Vũ Hằng lặng yên.

Bộ Phi Yên bật cười, từ trong lòng ngực móc ra một chai thuốc đưa cho Phó Vũ Hằng, “Bôi vào đi, ngày mai sẽ thấy hiệu quả.”

Phó Vũ Hằng thận trọng nhận lấy, cảm giác mấy người đàn ông này không dễ chọc.

Đêm 13 cũng rất vui sướng cười lên khi nhìn thấy người khác gặp họa, nhìn về phía gương mặt này của Phó Vũ Hằng, liền thâm dễ chịu. Xem ra Trình Quân Hạo ngó vậy mà cũng rất trẻ con lại còn rất nóng tính nữa chứ , không phải sao? !

“Nhưng nhất định cũng là do tự bản thân anh rước lấy thôi, nếu không làm sao có thể đến phiên anh bị người ta lừa tới nơi này? !” Đêm 13 rất không có nhân tính nói.

An Bình quay đầu lại trừng mắt nhìn anh ta, khóe miệng khê co quắp, câu này rõ ràng là đang nói anh ta có ý đồ đối với mẹ.

Trên trán Phó Vũ Hằng lập tức rịn đầy mồ hôi, thận trọng ngó chừng nhìn An Bình, đúng lúc gặp phải ánh mắt của cậu, Phó Vũ Hằng ngẩn ra, nhìn An Bình cười như không cười, biểu tình sáng tỏ, Phó Vũ Hằng thật vô cùng xấu hổ.

Mẹ nó, ngay cả con trai của An Tâm Á cũng mạnh như vậy, anh đã hoàn toàn không chơi nổi, cộng thêm Trình Quân Hạo vô cùng cường đại nữa. Tâm đã chết hoàn toàn rồi! Anh bị phần bắt đầu bơi được cao lên trên mặt mình, thuốc cao này đúng là tốt, thoa lên một lát liền từ từ cảm thấy tác dụng, vết sưng cũng tiêu bớt.

Bộ Phi Yên bình tĩnh vỗ vỗ bả vai An Bình, “Nhóc con, đối với Trình Quân Hạo, cậu nên có chút lòng tin, rốt cuộc thì hẳn ta cũng là cha cậu, lại yêu mẹ cậu, chuyện này cứ giao toàn quyền cho hẳn đi, hẳn cũng đã nói sẽ cho cậu một đáp án không phải sao? !”

An Bình bình tĩnh gạt đầu một cái, mắt khép hờ. Âm thầm suy nghĩ, có lẽ thật sự cậu cũng nên cho Trình Quân Hạo một chút lòng tin.

Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 cuối cùng cũng yên tâm, đứa bé này, sợ nhất là cậu nhóc sẽ để tâm vào mấy chuyện vụn vặt.

Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 liếc mắt nhìn nhau, nhìn hai đứa bé này như vậy họ không yên lòng lắm, bọn họ quyết định để cho bọn nó sớm một chút tiếp xúc với súng ống đạn dược mà thêm mấy cái khác nữa cũng tốt, An Bình quả cần cảm giác an toàn.

*

“Tâm Á, tình yêu của anh” Trình Quân Hạo khàn giọng nỉ non, không dám làm động tác quá mạnh, mới vừa rồi lúc An Bình An Tĩnh còn ở đây, cô đã không an phận cái đầu nhỏ cứ chui vào trong lòng anh, giống như một con mèo nhỏ, mời gọi khiến cho người anh em của anh đã không muốn an phận rồi, nhưng trong lòng vẫn cố gắng chịu đựng dục hỏa, còn phải an ủi hai bảo bối nhỏ trước đã, vừa rồi Trình Quân Hạo thật sự rất muốn nổi điên.

Cũng may là An Tĩnh rất dễ đối phó, dụ dỗ hai cái liền đi ra ngoài, nếu không nhất định anh sẽ hồng mắt, mất thể diện ở trước mặt con trai, thật sự là. Mồ hôi tí tách tí tách rơi. . .

148. Chương 148: Đảm Đương Vai Trò Thuốc Giải

” Tiểu yêu tinh này.” Trình Quân Hạo thấy cửa đã đóng lại, vừa nghĩ tới chuyện hai đứa sinh đôi đang chờ ở bên ngoài, cũng không dám quá lớn tiếng, liền ôm An Tâm Á mang tới trên giường lớn, “Mới hai ngày không gặp, nhớ em muốn điên lên rồi, cô nhóc hư này, không nói một tiếng từ biệt liền dọn đi, lòng của anh cũng sắp bị em hành hạ đến phát điên rồi.”

Giọng nói của anh có chút uất ức, nhưng hiện tại An Tâm Á thần trí không rõ ràng, cũng không biết anh đang nói gì, chỉ một mực chui vào trong lòng anh, bàn tay nhỏ nhắn vô cùng không an phận gặm cắn áo trong của anh, thì thầm khê ngâm, “Ô ô. Nóng quá. Nước. Nước.”

Trình Quân Hạo không thể kiềm chế được nuốt nước miếng một cái, đối mặt với An Tâm Á, anh vĩnh viễn cũng không có cách nào giữ vững được lý trí của mình, cô gái này, ngay từ lúc mới bắt đầu cô đã đánh vỡ cái vỏ bọc lãnh khốc lạnh như băng của anh cướp mất trái tim anh.

“Ngoan, bé con, một chút nữa sẽ hết nóng.” Trình Quân Hạo thuận thế áp đi lên mà hôn cô, “Lập tức giúp em giải nhiệt.”

Việc cấp bách hiện tại là lập tức giúp cô giải độc tình.

Trình Quân Hạo một cái đè lên, hai chân An Tâm Á như con bạch tuộc liền quấn lên hông của anh.

Con người Trình Quân Hạo cứng lại, cô gái chết tiệt này, biết cách câu dẫn người khác như vậy sao, nếu bình thường cũng chủ động như vậy thì tốt biết mấy, không đúng, nếu là bình thường cô lại chủ động như vậy, anh nhất định sẽ áp cô ba ngày ba đêm không xuống giường, lấy tính tình của cô, tuyệt đối sẽ không làm chuyện này.

So với những lúc bình thường, cô luôn nghĩ đến chuyện chạy trốn, thì bây giờ lại khiến anh rất sung sướng.

Chủ động khó có được này, khiến Trình Quân Hạo rất mừng rỡ, dù hiện tại cô chỉ làm theo bản năng, không khỏi âm thầm thấy may mắn, may nhờ mình đến sớm hơn nửa tiếng so với thời gian đã hẹn, nếu không, đến đúng giờ, cô gái này nhất định sẽ xô ngã Phó Vũ Hằng ra mà ăn.

Nghĩ đến chỗ này, lòng của Trình Quân Hạo có chút ghen tức, dục vọng nồng đậm lại dâng lên, bồng nhào tới đẩy ngã cô ra, cúi đầu hôn cô mãnh liệt, quần tẩm thấm quàng trên người cô, rồi nhanh chóng lột y phục trên người, không có bất kỳ động tác dư thừa nào, nhanh chóng xâm nhập vào, luật động.

Không có cách nào, anh cũng muốn từ từ, nhưng cặp sinh đôi đang ở bên ngoài không biết là đang suy nghĩ gì.

Anh quyết định tốc chiến tốc thắng, sau đó, đi ra ngoài đối mặt với hai đứa nó.

Nếu không, đối với người làm gương như anh đây, sẽ không được tốt.

Chỉ cần nghĩ đến biểu hiện sáng tỏ trên khuôn mặt nhỏ nhắn của An Bình, còn có đôi mắt nhỏ ngây thơ của An Tĩnh, nghi hoặc nhìn anh, Trình Quân Hạo thật vô cùng xấu hổ.

Người cha như anh, thật sự là. Không biết nói gì.

Sau ba lượt. Trình Quân Hạo nhìn đồng hồ mà muốn mắng người, “Mẹ nó, thuốc này là gì vậy a. Mạnh mẽ như vậy.”

Anh nhìn An Tâm Á quần tới lần nữa, bờ môi khép mở, dục vọng cũng bốc lên, nhưng vừa nghĩ tới hai đứa sinh đôi ở phía ngoài không biết lại đang nghĩ cái gì, trong lòng anh lại thấy được mình đang có một trách nhiệm rất lớn, nhưng vẫn không nhịn được mà đi giúp cô dập lửa.

An Bình An Tĩnh, không phải cha không muốn ra ngoài sớm, mà là thuốc trong người mẹ các con quá sâu, cha đang trong tình trạng chiến đấu hằng hái. haizz.

*

“Thất bại? !” Lâm Khả Nhân giờ điện thoại lên, âm trầm cười một tiếng, “Người nói là Trình Quân Hạo tới trước giờ hẹn? !”

Bên đầu kia điện thoại nói lại rõ ràng.

Trong cơn tức giận Lâm Khả Nhân liền ném điện thoại đi, “Khốn kiếp.”

Cô ta hao tổn tâm cơ, vì muốn để cho An Tâm Á xảy ra quan hệ cùng Phó Vũ Hằng, cho anh thấy tận mắt chuyện phản bội của cô, cô ta hiểu Trình Quân Hạo, một người đàn ông tuyệt đối không chịu nổi người phụ nữ trong trái tim mình xảy ra quan hệ với một người đàn ông khác. Nhưng dù có thể nào cô ta cũng không đoán được là Trình Quân Hạo lại sẽ đến sớm.

Cô ta rất rõ ràng, lần trước cô ta được Vương lão dẫn đi, lần đó đã rất mạo hiểm rồi, lần này lại gây ra chuyện sẽ rất khó giải quyết.

Trong lòng Lâm Khả Nhân hoàn toàn mất bình tĩnh, tức giận đến nổi mặt cũng méo sẹo, biến hình.

Rõ ràng có thể làm cho Trình Quân Hạo bị đả kích, rồi bỏ rơi người phụ nữ kia, nhưng hoàn toàn không ngờ được rằng tình huống này lại xảy ra, cô ta vốn đang chờ kết quả chiến thắng của mình, cười lạnh một tiếng, là do cô ta đã quá xem nhẹ chuyện này.

Với tâm tình bây giờ Lâm Khả Nhân chỉ muốn đập phá một trận.

Cô ta cười lạnh một tiếng, lần này, lại lần nữa bị hồng kế hoạch.

Cô ta đi qua đi lại, vô cùng tức giận.

Trình Khả Khả chạy tới, “Mẹ.” Giọng nói này có vẻ hơi uất ức.

Hiện tại tâm tình Lâm Khả Nhân không tốt, sắc mặt tất nhiên cũng không được tốt lắm, cô ta trừng mắt liếc Trình Khả Khả, Trình Khả Khả sợ hết hồn, nhưng chuyện muốn nói cũng không nói ra được, trong mắt ứa lệ, muốn khóc.

“Thế nào? !” Giọng nói Lâm Khả Nhân mềm lại.

Trình Khả Khả thận trọng liếc mắt nhìn Lâm Khả Nhân, “Mẹ, lúc nào thì chúng ta trở về, con muốn gặp cha, con muốn trở về vườn trẻ đi học, còn có Trữ Trữ Lăng Lăng, con muốn đi chơi với bọn họ.”

Lâm Khả Nhân tâm phiền ý loạn, “Tạm thời chúng ta chưa trở về được.”

Đôi mắt Trình Khả Khả trở nên ảm đạm, “Nhưng chúng ta sống ở chỗ này làm gì, tại sao cha không đến đón chúng ta.”

Lâm Khả Nhân không trả lời, sắc mặt âm trầm.

“Con vừa mới gặp người ”Cha” đó.” Trình Khả Khả cẩn thận hỏi cô ta, “Tại sao ông ấy cũng ở đây? !”

Lâm Khả Nhân biết đó là Trình lão, cô ta thản nhiên nói: “Về sau nhìn thấy ông ta thì không cần để ý, ông ta không phải cha con, là người không có quan hệ gì với chúng ta cả, cách xa ông ta một chút.”

“ A...” Trình Khả Khả buồn buồn không vui, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu một cái, cậu đã nhận ra mẹ không vui.

Lâm Khả Nhân cũng cảm thấy giọng điệu của mình cũng có chút cứng rắn rồi, “Ông ta theo con nói cái gì? !”

Trình Khả Khả lắc đầu một cái, “Không nói gì cả, chỉ cứ nhìn thẳng vào con rồi cười rất kỳ quái, còn có chút đáng sợ.”

Lâm Khả Nhân sợ hết hồn hết vía, vội vàng nói: “Về sau cách xa ông ta ra. Ông ta không phải người tốt.”

Trình Khả Khả mặt dù không hiểu là xảy ra chuyện gì nhưng vẫn gật đầu một cái, “Mẹ, tại sao chúng ta lại sống ở chỗ này, chỗ này là chỗ nào ? ! Tại sao không trở về chỗ của cha? !”

Lâm Khả Nhân thản nhiên nói: “Chỗ này, là chỗ duy nhất chúng ta có thể dung thân.”

Cha con, có lẽ đã không cần mẹ con chúng ta nữa rồi, Lâm Khả Nhân cảm thấy khổ sở, cay đắng trong lòng dâng trào lên, lý trí dần mất đi, càng sâu hận Trình Quân Hạo cùng An Tâm Á.

Tại sao An Tâm Á lại phải xuất hiện, nếu như không có cô ta, thì cô, Khả Khả với Quân Hạo sẽ cùng nhau có một cuộc sống hạnh phúc, dù không yêu nhau tha thiết, nhưng ít nhất trong lòng vẫn như trước kia chỉ quan tâm đến mỗi một mình cô.

Vậy mà hôm nay, tất cả tất cả đều bị đoạt mất, Lâm Khả Nhân cô, trừ Khả Khả ra, cũng chỉ có hai bàn tay trắng. Cô không có cách nào dễ dàng tha thứ chuyện mình mất hết tất cả.

Tuyệt đối, không có cách nào chấp nhận. Hận, hận vô cùng, giống như người ta nói từ yêu chuyển thành hận, nỗi hận đó sẽ là nỗi hận khắc sâu ghi tâm.

Lúc trước yêu càng sâu, thì hôm nay hận sẽ càng nhiều.

Cô tuyệt đối không có khả năng làm một người ngoài cuộc, đứng nhìn Trình Quân Hạo cùng An Tâm Á yên tâm thoải mái ở bên nhau.

Trình lão cười lạnh nhìn mẹ con hai người, lạnh lùng cười một tiếng, “Nghịch chủng, để ày đền mạng cho Quân Hoa của tao đi.” Lão lạnh lùng đẩy xe lăn biến mất khỏi khung cửa sổ bên cạnh.

Mà Lâm Khả Nhân đang lâm vào trong trầm tư sâu hận, hoàn toàn không phát giác chuyện lão đến rồi rời đi.

Một màn kịch, có yêu cũng có hận, đã dần bao phủ lên rất nhiều người kể cả người trong cuộc, nhưng Lâm Khả Nhân lại hoàn toàn không ý thức được những điều xấu sắp xảy ra.

149. Chương 149: Quyết Tâm Của An Như Ý

An Như Ý ngàn lần cũng không ngờ rằng, bà sẽ bị cặp sinh đôi mạnh mẽ chất vấn như thế, An Như Ý cũng không thể ngờ rằng bản thân mình bởi vì không có cách nào đối mặt với sự chất vấn của cặp sinh đôi mà hoang bỏ chạy, chắc Tâm Á nhất định rất thất vọng.

An Như Ý nhớ lại ánh mắt lấp lánh sắc xảo của An Bình khi cậu chất vấn, liền cảm thấy một hồi kinh hãi, đứa bé này, quá mức thông minh rồi ? Tại sao có thể như vậy?

Bà càng ngàn vạn lần không nghĩ tới Tâm Á lại ở ra nước ngoài mà sinh một cặp sanh đôi, lại còn dấu diếm bà tận bảy năm.

Không biết một thân một mình nó đã là thế nào để vừa hoàn thành việc học, một mặt lại có thể nuôi lớn hai đứa con đây? Dựa vào việc bà chỉ cho nó một ít tiền sao? ! Không thể nào, hẳn là đứa bé này đã chịu không ít khổ rồi.

Quả thật bà không có tư cách đối mặt sự chất vấn của hai đứa bé, rồi còn có Tâm Á nữa. Bà tự nhìn lại bản thân mình, những năm qua vẫn luôn yêu cầu Tâm Á đừng quay về, mà một câu giải thích cũng không có. Còn Tâm Á, cho dù trong lòng có oán hận, cũng chỉ biết tự bản thân mình vượt qua những thứ oán hận kia, cho nên, giờ khi mang hai đứa bé tới gặp bà, cũng cho thấy bản thân nó chấp nhận tất cả.

An Như Ý có chút mất mát, bà bị hai đứa nhỏ ghét rồi, bà đã không có làm tốt trách nhiệm của một người mẹ, càng không phải là một bà ngoại tốt, để hai đứa bé yêu thích.

Bảy năm nay, không. Những năm nay khi mang theo Tâm Á, bà đã được làm gì chứ? !

Tâm Á ở Chu gia bị uất ức, không phải là bà hoàn toàn không biết, bà chỉ biết một mực trốn tránh, khi Tâm Á bị tổn thương thì bà cũng chỉ biết để cho nó rời đi, thậm chí ra khỏi nước, gần như đã hoàn toàn không hề suy tính đến chuyện một cô gái nhỏ tuổi như vậy sao lại muốn xa rời mẹ mình chứ, mà khi rời xa thì sẽ sống như thế nào.

An Như Ý vô cùng tự trách, Tâm Á, con của ta, phải khổ sở như vậy mang theo hai đứa trẻ nuôi lớn.

Nhưng Tâm Á đúng là sinh được hai đứa bé rất ngoan, mặc dù nói chuyện sắc bén đối với bà, nhưng cũng nhờ những câu này mà cảnh tỉnh bà. Trong lời nói còn có sự ủng hộ đối với Tâm Á, vô cùng mạnh mẽ.

Tâm Á, người làm mẹ như con, so với người mẹ là ta đây làm tốt hơn rất nhiều.

An Như Ý lệ rơi đầy mặt.

Có lẽ, cũng đã đến lúc nên thẳng thắn nói ra tất cả rồi. Tâm Á, mẹ không phải cố ý muốn tổn thương con. Tuyệt đối, nếu như có thể lựa chọn, bà tuyệt sẽ không làm, nhưng.

Bà ở Chu gia né tránh cũng đã nhiều năm rồi, bà trốn tránh quá khứ đã quá lâu, có lẽ lúc này cũng nên đối mặt.

Ít nhất là vì Tâm Á, và cũng là vì che chở hai đứa con của Tâm Á.

An Như Ý hạ quyết tâm.

*

“Cô bé này.” Trình Quân Hạo ôm An Tâm Á đã chìm vào giấc ngủ thở dài thật thấp, cuối cùng độc tình cũng đã được giải hết, nhưng anh cũng phải mất hết bốn tiếng đồng hồ.

Trên môi cô đặt một nụ hôn thật nhẹ, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô mệt mỏi ngủ thiếp đi, có chút không muốn đứng dậy, nhưng cũng đã đến lúc nên đi ra ngoài đối mặt với hai đứa sanh đôi rồi.

Mặc dù, anh cũng rất mệt mỏi, muốn ngủ một chút. Nhưng mà, nghĩ đến sự lo lắng của hai đứa con, anh dù có mệt mỏi hơn nữa cũng phải đi ra ngoài. Bởi vì bọn họ dọn đi, anh cảm thấy rất tịch mịch, nên tối hôm qua một đêm chưa chợp mắt chút nào, vậy mà hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy, anh cảm thấy rất có lỗi với hai đứa con, về việc này, quả thật là do anh đối với Lâm Khả Nhân không quá quyết.

Đứng dậy, mặc quần áo, trong phòng đầy tràn mùi vị tình dục, hòa trộn giữa mùi mồ hôi thuộc về cô, và mùi tinh dịch của anh, hòa vào một chỗ với nhau, tản mát ra một mùi hương dụ dỗ người khác.

Trình Quân Hạo mặt ửng đỏ hiếm thấy, mở cửa ra ngoài.

Liên đối mặt với đôi mắt nhỏ mang theo tìm tòi nghiên cứu thuần khiết của An Tĩnh.

An Tĩnh hiển nhiên muốn chạy vào trong phòng, bị An Bình kéo lại, An Tĩnh quay cái miệng nhỏ nhắn lại, không cam lòng nói: “Em muốn đi chăm sóc mẹ.”

(—)

Trình Quân Hạo có chút lúng túng đỏ mặt, tình cảnh ở trong đó, còn là nhi đồng thì một chút cũng không nên biết.

Cho nên, anh liền lúng túng di dời tầm mắt.

An Bình ngăn cản cậu, rồi dụ dỗ, “Lẳng Lặng, mẹ đã ngủ rồi, đừng quấy rầy mà”

An Tĩnh do dự một chút, lo lắng nói, “Nhưng mà em vẫn muốn đi xem mẹ một chút, xác nhận một cái, em sẽ bước chân nhẹ nhàng, không đánh thức mẹ.”

An Bình bất đắc dĩ, trừng mắt liếc Trình Quân Hạo cái tên đầu sỏ gây nên chuyện này.

Trình Quân Hạo vội ho một tiếng, dụ dỗ An Tĩnh, “Mẹ đã ngủ rồi a, hơn nữa lúc này không thể bị đánh thức.” Cái cảm giác này giống như trộn mắt nói dối với một thiên thần ngây thơ vậy, Trình Quân Hạo thấy rất xấu hổ.

An Tĩnh vẫn không cam lòng, chu môi, “Có phải ông cố ý không để cho tôi đi gặp mẹ hay không, có phải mẹ vẫn không có khỏe lại hay không? !”

“Rất khỏe, tuyệt đối rất khỏe” Mồ hôi lạnh của Trình Quân Hạo tít tách thẳng đường rơi xuống, “Chỉ cần Lẳng Lặng không đi nháo mẹ, đến ngày mai mẹ sẽ khỏe ngay thôi.”

An Tĩnh trừng lơn hai mắt, bày tỏ việc vô cùng nghi ngờ nhìn chằm chằm Trình Quân Hạo.

=.= ! Mặt Trình Quân Hạo khẽ ửng hồng, vô cùng thẹn thùng. Đây là lần đầu tiên, bị một đứa nhóc nhìn thấy tình cảnh xấu hổ này. Lặng yên a.

An Bình cũng lôi kéo An Tĩnh, khuyên cậu không nên đi nháo An Tâm Á, An Tĩnh cuối cùng cũng gật đầu đồng ý, mặc dù vô cùng không cam lòng, nhưng đối với An Bình, cậu là vô cùng sùng bái, vô cùng nghe lời.

Trình Quân Hạo tương đối đau đầu , đối với cái thân phận làm cha này của mình, thì so với địa vị của An Bình trong lòng An Tĩnh so ra là kém rất xa mà phân lượng để nói chuyện của An Bình cũng nặng hơn rất nhiều. Rối rắm

~~Cuối cùng An Bình cũng an ủi được An Tĩnh.

An Bình nhìn trạng thái của Trình Quân Hạo, suy nghĩ một chút, nói: “Chuyện này liền giao cho ông đó, trước tiên tôi mang Lẳng Lặng trở về, về phần mẹ làm phiền ông chăm sóc thật tốt.”

Trình Quân Hạo trịnh trọng gật đầu một cái, nói: “Cha, tuyệt sẽ không để cho Tâm Á gặp chuyện không may.”

An Bình nhìn sự nghiêm túc hiếm có của anh, cuối cùng lôi An Tĩnh đi, nếu An Tĩnh không đi, sẽ không biết có bao nhiêu chuyện khó xử sẽ xảy ra, An Bình cũng không muốn tuổi thơ An Tĩnh bị ô nhiễm. Haizz, bản thân nó biết quá nhiều, tuyệt đối không vui sướng.

Bộ Phi Yên cùng Đêm 13, mỗi người ôm một đứa, ái muội liếc mắt nhìn hướng Trình Quân Hạo, đóng cửa đi ra.

Người tới ngoài cửa là Con Muối, hẳn nghe có chuyện xảy ra, vội vàng phái người đến, Con Muối nhìn về phía ánh mắt của An Bình cũng tràn đầy sự áy náy, tại bọn họ có sơ sót, nên mới đưa đến nhiều chuyện xảy ra như vậy. Ai.

An Bình cũng không nói gì, đoàn người cứ vậy mà rời đi.

Chỉ là trước khi đi Đêm 13 chỉ chỉ bên trong cửa, nói: “Chớ vào đi quấy rầy.”

Con Muối hiểu, chỉ đứng giữ ở ngoài cửa.

Phó Vũ Hằng đã sớm bị bọn họ đuổi đi, An Bình cũng không muốn lúc cha cậu cùng mẹ cậu làm chuyện ồn ào, lại có một người đàn ông ở ngoài cửa ngồi đó mà tràn đầy tưởng tượng, đó cũng là sự sỉ nhục đối với mẹ mình, cho nên, Phó Vũ Hằng mặc xon quần áo, thoa xong thuốc, liền bị An Bình nhấn tâm đá ra ngoài.

Đáng thương ột đời làm vai nam chính, mỹ nam trắng noãn mê người, lúc ra khỏi khách sạn lại bị vây xem như khi xuất núi, may mắn là không có ai nhận ra anh ta, nếu không, trong lòng Phó Vũ Hằng ý định tự tử có khi cũng sẽ xuất hiện, còn không biết có thể nháo ra cái xì căng đan khó nghe khó coi nào hay không nữa.

Trình Quân Hạo lại trở vào bên trong phòng, nghĩ tới nghĩ lui, cũng cảm giác An Bình đối với anh đã rất nhân từ, ngay khi xác định Tâm Á đã không có việc gì thì liền rời đi. Nếu như nó không đi mà cứ đồng hồ ở nơi này, anh thật có chút không biết làm sao.

Đứa bé này, thông minh quá mức kinh người. Trình Quân Hạo cũng tự cảm thấy không bằng, ngày sau nhất định sẽ trở thành một nhân tài xuất chúng. Suy nghĩ một chút thì lại cảm thấy có chút kiêu ngạo, dù sao cũng là nhờ mầm mống của mình. !!!!!

150. Chương 150: Chúng Ta Kết Hôn Đi

Nghĩ kỹ, thì chắc nó cũng đang đau lòng vì mình đây, dù sao chuyện giải thuốc này, cũng rất mệt mỏi, con trai ngoan. Có lẽ đang đau lòng chuyện cha mất chết, =.=!. Trình Quân Hạo cảm thấy thật cảm động, ôm Tâm Á vào tắm rửa, rồi ôm cô đi ngủ, anh cũng cần ngủ bù gấp.

Mà từ đầu đến cuối An Tâm Á, cũng không hề tỉnh lại, thật sự rất mệt mỏi, chuyện như vậy. Tiêu hao năng lượng của thân thể quá nhiều.

Khi tỉnh lại vào ngày thứ hai, nhìn phòng khách sạn rộng lớn trước mắt, đầu óc An Tâm Á đang gõ bang bang bồng đình chỉ. A a a. Tình trạng này sao lại nào quen thuộc như thế chứ? !

Cô cứng ngắc quay đầu, nhìn người đàn ông đang nằm bên cạnh, một cánh tay rất tự nhiên ôm chặt hông của cô, khuôn mặt đang ngủ say, làm cho đại não của cô trong nháy mắt ngừng hoạt động, cô nhìn ngơ ngác, con người chuyển động, suy nghĩ hồi lâu, cũng nhớ không ra tại sao cô lại xuất hiện ở chỗ này? !

Cô vươn tay muốn day day huyết thái dương, lại phát hiện cánh tay cực kỳ đau đớn, không thể giơ lên nổi, An Tâm Á cảm giác như mình bị xe tải cán qua vậy, mặt cô như đưa đám, không cần nghĩ cũng biết, tình trạng tối hôm qua kích liệt thế nào rồi.

Mẹ nó.

Cô thử đứng dậy, nhưng không ngờ cánh tay siết thật chặt quanh eo cô của Trình Quân Hạo, khi An Tâm Á vừa động, anh cũng tỉnh, mở mắt, liền nở rộ một nụ cười thật to với cô, “Chào buổi sáng.”

An Tâm Á đỏ mặt, không tự nhiên lắc lắc đầu, một tiếng cũng không dám nói, bọn họ bây giờ đang lỏa thể a a.

Bên cạnh truyền đến tiếng cười trầm thấp của Trình Quân Hạo, rất có lực mê hoặc. An Tâm Á rửa thầm, mẹ nó, mới sáng sớm còn trưng ra sắc đẹp tới câu dẫn cô, lặng yên.

Thật sự Trình Quân Hạo đối với vẻ mặt xấu hổ như vậy của cô, chưa bao giờ có sức chống cự nổi.

Bây giờ cô đối với anh lực sát thương rất lớn, mặc dù ngày trước Trình Quân Hạo đã từng chống cự qua, nhưng hiện tại, anh chỉ nghĩ thầm lặng yêu cô, loại cảm giác này tốt đẹp vô cùng.

Trước tình yêu, sự chống cự của anh có vẻ hơi vô lực cùng phí công, còn càng buồn cười nữa. Hiện tại Trình Quân Hạo chỉ muốn sống cùng An Tâm Á một cách thật vui vẻ, đã có kinh nghiệm thiếu chút nữa để mất đi một lần rồi.

“Có thể nói cho em biết tại sao lại ở chỗ này không? !” An Tâm Á lắc lắc khuôn mặt hồng hồng, không dám nhìn anh, không cam lòng hỏi anh. Cô thật sự không biết vì sao mà cô lại xuất hiện ở chỗ này, “Không phải là anh bắt em tới đó chứ? !”

An Tâm Á chu môi bất đắc dĩ hỏi anh, chỉ tại vì tình cảnh này thực sự quá quen thuộc, cộng thêm cô đối với chuyện tối ngày hôm qua hoàn toàn không có chút ấn tượng nào, khó tránh khỏi có chút khẩn trương cùng lo lắng.

Trình Quân Hạo cười nhẹ, “Nha đầu ngốc, chẳng lẽ chuyện tối ngày hôm qua, em một chút cũng không có ấn tượng?”

An Tâm Á nghiêm túc nghiêng đầu qua, cau mày dùng sức nhớ lại, lắc đầu một cái, cô là thật không có ấn tượng.

Trình Quân Hạo thật rất bất đắc dĩ, thở dài, kéo thân thể của cô qua ôm vào trong lòng ngực mình, bàn tay dịu dàng vuốt cái đầu nhỏ của cô, “Nghĩ oan cho người khác là không tốt nha.”

=.=! ! Trình Quân Hạo, tôi thật sự nghĩ oan cho anh sao? ! Chẳng lẽ, trước kia anh không phải là người như vậy? ! Mẹ nó.

An Tâm Á đỏ mặt, muốn phản bác, nhưng bây giờ đối với chuyện tối ngày hôm qua không có chút ấn tượng nào, suy nghĩ một chút, lại không nói gì nữa.

“Em nhớ được chiều hôm qua.” An Tâm Á buồn bực thì thầm nói, “Tối hôm qua gặp mặt mẹ ở quán cà phê, sau đó đi toilet. Sau đó.” Sau đó không có ấn tượng gì nữa.

Trình Quân Hạo ôm sát cô lại, thoáng qua một tia đau lòng, “Tâm Á.” Thật xin lỗi.

Anh cũng không tính nói cho cô biết quá nhiều chuyện, làm cho cô phiền lòng, suy nghĩ một chút, cuối cùng là cái gì cũng không nói.

“Nguy rồi.” An Tâm Á vội la lên: “Trữ Trữ Lẳng Lẳng cùng mẹ vẫn còn quán cà phê.”

“Không có việc gì, bọn họ cũng đã về rồi.” Trình Quân Hạo vội vàng an ủi cô. Nhớ tới cô nói mẹ, chính là vợ Chu Hoài sao? !

An Tâm Á vừa thở phào nhẹ nhõm, thì lại khẩn trương, “Còn Jack, chiều hôm qua không đi làm, hôm nay lại đến trễ nhất định sẽ bị xử chết.”

Trình Quân Hạo bật cười, “Yên tâm, ngày hôm qua cậu ta ngủ một ngày, bị say rượu, buổi chiều cũng không đi làm.”

An Tâm Á sững sờ, làm đạo diễn thật tốt, không đi làm, ai cũng không dám mắng anh ta, nhưng một nữ chính như cô, sẽ bị mắng chết, cô vội vàng nói: “Nhanh lên, em phải đi làm.”

Trình Quân Hạo đưa y phục cho cô, An Tâm Á mệt mỏi vô cùng, nhưng cũng không có cách nào khác à, vội vàng mặc quần áo, cô cũng không muốn bị Jack mắng lần nữa đâu.

Trình Quân Hạo cũng bị ép phải vội vã, cùng với An Tâm Á cùng nhau lái xe đi công ty.

An Tâm Á gọi điện thoại cho An Bình.

An Bình thấy cô bình an liền yên tâm, “Mẹ, ngày hôm qua bà ngoại đã đi rồi, mẹ đi làm đi, con cùng Lẳng Lẳng sẽ tự mình tự đi vườn trẻ.”

An Tâm Á đau lòng, “Trữ Trữ, mẹ xin lỗi các con.”

“Mẹ, sao mẹ lại nói như vậy nữa rồi, mẹ ngoan ngoãn đi làm là tốt rồi.” An Bình rất khéo léo hiểu lòng người nói, cũng không hỏi cô ở chung một chỗ với ai.

An Tâm Á cũng không còn dám nói. Thật ra thì cô đã quá lo lắng rồi, hiện tại An Bình với Trình Quân Hạo là ngầm hiểu lẫn nhau, chỉ có An Tâm Á chẳng hay biết gì.

An Tâm Á cúp điện thoại, vô cùng cảm động, đứa con trai này của cô thực sự là quá khéo hiểu lòng người rồi.

An Bình cúp điện thoại, An Tĩnh mới phản ứng nói, “Em cũng muốn trò chuyện với mẹ mà, hỏi mẹ có khá hơn một chút nào hay không.”

An Bình lặng yên, chuyện này tuyệt đối không thể để Lăng Lăng hỏi ra những câu không nên hỏi. Cho nên, An Bình lần đầu tiên cưỡng chế ra lệnh An Tĩnh không cho nói chuyện ngày hôm qua với mẹ, An Tĩnh uất ức vô cùng, đôi mắt buồn bã nhìn chăm chăm An Bình, An Bình đau lòng. Quả nhiên chủ đề giữa một người quá mức ngây thơ, và một người trưởng thành sớm quá mức thật sự mở không ra.

Cho nên, cả ngày hôm đó An Bình cứ nhìn vào đôi mắt nhỏ buồn bã của An Tĩnh, mà bi thống chí cực, cũng không thể giáo dục một khóa người lớn cho Lăng Lăng được, mẹ nó.

An Tâm Á chau mày, nghĩ tới chuyện mẹ phản đối cô cùng Trình Quân Hạo ở chung một chỗ, hiện tại cô lại không giải thích được mà ở cùng một chỗ với anh lại còn lên giường với nhau nữa chứ, suy nghĩ một chút, lại thấy rất đau đầu.

Trình Quân Hạo một mặt là lòng không yên lái xe, một mặt nghĩ ngợi, một hồi lâu, nhàn nhạt mở miệng, “Tâm Á.”

“Hả? !”

“Chờ toàn bộ những chuyện này qua đi, chúng ta kết hôn đi.” Lời của anh nói bình thản vô cùng, giống như chỉ đang nói chuyện buổi trưa sẽ đi đâu ăn cơm cùng nhau vậy, rất bình thường.

Nhưng tay nắm tay lái của anh lại quắn rất chặt, mới lộ ra nội tâm của anh đang rất khẩn trương, nhưng mà trên mặt lại không có bất kỳ vẻ mặt khẩn trương nào.

“Hả? !” An Tâm Á trố mắt hồi lâu, mới hiểu ra anh đang nói cái gì, nhất thời tâm tình phức tạp khó mà lý giải, nhiều nhất là một cảm giác mừng rỡ, mừng rỡ không thể giải thích được, ngay sau đó lại bị một nỗi bi thương che đi.

“Anh nói kết hôn? !” An Tâm Á sững sờ nói.

Trình Quân Hạo nhú mày, đang mong đợi câu trả lời của cô.

An Tâm Á giật giật môi, thầm nói: “Cái này coi như là cầu hôn hả ? Nào có ai tùy tiện nói như vậy thì coi như là cầu hôn”

“Anh chỉ là đề nghị, về sau sẽ sửa lại cách thức.” Trình Quân Hạo cam kết, rất thành thật và nghiêm túc.

An Tâm Á trầm mặc hồi lâu, tâm tư bất bình, lúc Trình Quân Hạo đợi đến sắp mốc meo thì cô mới thản nhiên nói, “Để em suy nghĩ một chút đã.”

151. Chương 151: Cấp Bậc Cầm Thú

Nhưng mà khi An Tâm Á nói lời này thì, giữa lòng mày lại có sự mệt mỏi nhàn nhạt, chỉ là, đối với Trình Quân Hạo mà nói, đây đã coi như là một tin tức tốt, ít nhất cô không cự tuyệt ngay lập tức.

Không khí trong xe một hồi trầm mặc, riêng Trình Quân Hạo thì nội tâm vui sướng như điên, mặc dù mặt không chút thay đổi, nhưng đầu ngón tay lại đang khiêu vũ trên tay lái, tiết lộ nội tâm anh đang rất hân hoan.

An Tâm Á thở dài trong lòng. Kết hôn sao? ! Có lẽ cũng có thể, nhưng mà bọn họ. Khả năng lại không lớn.

Mặc dù biết vậy, nhưng cô vẫn nói mình muốn suy nghĩ một chút, đôi mắt buồn bã, thật ra thì cô rất thích Trình Quân Hạo, nhưng giữa bọn họ lại có thật nhiều trở ngại, còn thể kết hôn được sao? !

Còn có An Như Ý làm vật cản

An Tâm Á thở dài một tiếng, thôi cứ thuận theo tự nhiên đi, dù sao cũng không phải là thật sự muốn kết hôn ngay bây giờ. Hiện tại cũng đã nói là muốn suy nghĩ một chút, cô vừa chưa đáp ứng mà.

Nhưng cũng không có cự tuyệt, trong nội tâm An Tâm Á biết, cô rất muốn được ở bên cạnh Trình Quân Hạo, lúc trước khi rời khỏi Trình Quân Hạo, dời đi khỏi biệt thự của anh, cô đã biết, cô đối với anh, không chỉ còn có quan hệ cấp trên cấp dưới nữa, mà còn có nhớ nhung. Có chút đau lòng.

Trình Quân Hạo muốn cấp tốc làm cho cô trở lại bên cạnh anh, suy nghĩ một chút, hay là cứ tạm thời như thế đi, để mọi chuyện được giải quyết xong xuôi, rồi mang cô về bên người cũng không muộn. Dù sao ở công ty cũng ngày ngày gặp mặt. Lúc này, anh cũng không thể mạnh mẽ làm gì, miễn chọc cho cặp sinh đôi mất hứng.

Trở lại công ty, lầu mười hai.

Quả nhiên, trong phòng quay phim, mặc dù Jack đã tới, nhưng cũng đang ngáp ngáp dài, thấy An Tâm Á đi vào, cũng không nói gì, nhìn dáng vẻ của anh ta, giống như mệt sắp chết đi vậy.

Khóe miệng Trình Quân Hạo co giật, mẹ nó, tên Jack chết tiệt này, cả ngày hôm qua mà còn chưa ngủ đủ sao? !

Jack cùng Trình Quân Hạo chào hỏi, Trình Quân Hạo bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không lại cười, “Lần này là lần đầu cũng như lần cuối, lần sau không thể có chuyện này tái diễn nữa.”

Jack gơ tay nói, “Tuyệt đối bảo đảm.”

Hai người đang đối thoại, thì Phó Vũ Hằng vào, Jack nhìn thấy anh ta nhưng ngần ra, tức dùng dùng nhảy lên liền rống, “Phó Vũ Hằng, ngày hôm qua anh đi đâu vậy hả ? Anh là vai nam chính, mặt sao lại bầm tím như thế hả ? !”

Phó Vũ Hằng ngần ra, lại thấy Trình Quân Hạo cũng ở chỗ này, trong lúc nhất thời không biết nói gì , “Cái này.”

Sáng sớm hôm nay đứng lên nhìn vào gương, vết bầm trên mặt đã tiêu không ít, chỉ còn có một chút máu ứ đọng, được cao ngày hôm qua quả thật hiệu quả tốt vô cùng, nếu không lấy diện mạo ngày hôm qua mà đi tới phòng quay phim, không bị loại khỏi đoàn quay phim mới là lạ.

Jack gần như giận không kiềm được, mắng lên, vốn tâm tình đang tốt bị người nam diễn viên chính này làm cho biến mất hết không còn lại một mống.

Phó Vũ Hằng lúng túng đứng đó, lại không khỏi kinh ngạc khi thấy An Tâm Á nhìn mình chằm chằm, trong lúc nhất thời sắc mặt lại vừa xanh vừa đỏ, vô cùng phần ấu. Trình Quân Hạo lên tiếng, anh kéo Jack, thần nhiên nói: “Chuyện nhỏ thôi, đem phần diễn của anh ta đẩy về sau mấy ngày, không được sao? !”

o()o

Jack giật mình, đây là Trình Quân Hạo xưa nay chưa bao giờ mà vì tình địch cầu cạnh đó sao! ? Mẹ kiếp, anh ta tiến lên làm bộ muốn sờ cái trán của Trình Quân Hạo, bị Trình Quân Hạo đánh rớt ý định, sắc mặt ngượng ngùng nói: “Cậu muốn làm gì đây? !”

Jack chép miệng, “Trong này. Có chuyện gì xảy ra mà tớ không biết phải không? !”

“Khụ.” Trình Quân Hạo có vẻ hơi xấu hổ, làm ngơ anh ta, bỏ đi lên lầu trên cùng.

Phó Vũ Hằng thở phào nhẹ nhõm, cũng không ngờ tới Trình Quân Hạo cao cao tại thượng lại sẽ vì mình cầu cạnh, nhưng ngược lại trong lòng nghĩ lại thấy cũng đúng thôi, rốt cuộc thì thương thế kia là do anh ta đánh mà, anh ta nói giúp cho anh một câu cũng không có gì là quá đáng.

Jack nhìn Phó Vũ Hằng, “Nếu Trình tổng đã lên tiếng, phần diễn của anh lui về phía sau mấy ngày nữa đi, anh lo mà chuyên tâm hồi phục sức khỏe thật tốt vào, bộ dạng sưng mặt sưng mũi này, làm sao mà quay phim được chứ, mẹ nó.” Vừa nghĩ tới lại bị ảnh hưởng tiến độ, Jack liền bạo phát muốn la hét.

Khóe miệng Phó Vũ Hằng co giật, thiệt tình, anh ta cho là anh nguyện ý sao, nếu không phải là do ngày hôm anh ta qua say rồi cho bọn họ nghĩ, chuyện giữa anh và An Tâm Á cũng sẽ không xảy ra.

Bi phần.

An Tâm Á kinh ngạc nhìn một màn vừa mới xảy ra, có chút đau đầu , cô là lần đầu tiên nhìn thấy Trình Quân Hạo cầu cạnh cho người khác, lấy bộ dạng trước kia khi nhìn thấy họ Phó là như muốn ăn thịt người, tuyệt không giống chút nào. Quá kỳ quái.

Cô đi lên trước, quan tâm hỏi Phó Vũ Hằng, “Anh bị làm sao vậy? Đánh nhau với người khác sao? !”

Bộ dạng của cô là hoàn toàn không cảm kích. Làm cho Phó Vũ Hằng càng thêm uất ức, cô nha cái gì cũng không nhớ hết, tôi là bị Trình tổng đánh thành như vậy đó, quá bất công mà, vậy mà người trong cuộc lại không biết chuyện này, điều này làm cho Phó Vũ Hằng tương đối buồn bực.

Anh ta rên lên một tiếng, “. Không có việc gì.” Thật là, không có việc gì mới là lạ.

An Tâm Á bất đắc dĩ nói: “Về sau chú ý một chút, bộ dáng như vậy cũng khó trách đạo diễn sẽ tức giận.”

(—)

Phó Vũ Hằng bị cô làm uốn khúc lớn, cô nha đừng có quá tốt bụng như vậy không được sao? ! Tình huống hiện tại không phải là thời điểm tốt a, thương thế này cũng là cô gián tiếp tạo thành mà.

Phó Vũ Hằng vừa nghĩ tới chuyện này, lại càng không biết nói gì, lại nghĩ đến giọng ngâm khê vào ngày hôm qua lúc thuốc trong người An Tâm Á phát tác, mặt anh liền đỏ lên, vội vàng quay mặt đi, rồi chạy như điên rời khỏi phòng quay phim, làm cho An Tâm Á cho là mình là quái vật, ai thấy cũng đều bỏ chạy? Mẹ nó.

Phó Vũ Hằng nghĩ thầm, không gặp mấy ngày cũng tốt, nếu không lúc này mà anh cứ ở công ty, ngày ngày nhìn thấy An Tâm Á, sẽ rất lúng túng, còn có, Trình Quân Hạo nữa lại càng xấu hổ hơn, chuyện xảy ra ngày hôm qua, cũng thành bí mật không thể tiết lộ.

Nghĩ tới An Tâm Á lại đau lòng, mình vừa mới động lòng thì phải chết tâm, sao cô lại phải có gian tình phức tạp rồi rắc rối như vậy với tổng giám đốc chứ, còn có hai đứa con nữa, Phó Vũ Hằng bị đả kích rất lớn, đau buồn mà rời đi.

Jack liếc nhìn chằm chằm An Tâm Á từ trên xuống dưới, bí hiểm cười, làm cho An Tâm Á toàn thân nổi hết cả da gà, rợn cả tóc gáy. Cảm giác hiểm có này giống y chang như khi ở cùng Trình Quân Hạo, đúng thật đều là đẳng cấp của cấp bậc cảm thú.

Jack cười hắc hắc không ngừng, “Chuyện xảy ra ngày hôm qua tôi không rõ nhưng chắc cũng là một chuyện rất hay phải không? ! Nhìn tình huống cũng biết chắc là rất mạnh mẽ đúng không? !”

An Tâm Á vạch đen đầy đầu, hoàn toàn không hiểu anh ta đang nói cái gì.

Jack híp mắt, có gian tình, tuyệt đối có gian tình, cá tính Trình Quân Hạo biến thái như vậy, thế nhưng lại nói thay cho Phó Vũ Hằng sao? Khuya ngày hôm lúc anh ta cùng anh uống rượu trước tiên còn muốn đẹp Phó Vũ Hằng kia mà, mà hôm nay xác thực Phó Vũ Hằng bị đánh cho như tử, mà về mặt Trình Quân Hạo lại rất ngưỡng ngừng, giống như thấy mà lại làm như không thấy vậy.

Jack không những là quái nhân đa tài, anh ta còn là một đạo diễn, đối với chuyện người yêu với tình địch này, cũng có thể phân tích được tình huống đại khái, nhất thời lòng hiếu kỳ liền nổi lên.

An Tâm Á chạy trời chết, a a, Jack cũng là một tên biến thái.

Khi Trình Quân Hạo vào đến phòng làm việc liền tỉ mỉ nghĩ lại, ngày hôm qua nói đúng ra thì anh rất kinh khủng, đem Phó Vũ Hằng đánh đến gần chết. Tên nhóc này cũng thật đáng thương. Mặc niệm thay cho anh ta.

Chỉ có chút áy náy. Không hơn. Cùng lắm thì, về sau tiếp tục ký hợp đồng với anh ta coi là bồi thường đi. Đối với Phó Vũ Hằng cũng coi như là thay ột lời xin lỗi rồi.

Trình Quân Hạo lạnh mắt, nhớ tới Lâm Khả Nhân, anh cầm điện thoại lên, muốn gọi điện thoại cho Lâm Khả Nhân, lại phát hiện đã tắt máy, anh cười lạnh một tiếng, làm chuyện xong thì trốn tránh, cô ta nghĩ là mình có thể trốn được sao chứ? ! Ghê tởm.

152. Chương 152: Thoả Thuận Tạm Thời

Nhận được điện thoại của Con Muối, “Anh hai, khi chúng ta theo dõi xác xao Vương lão, thì phát hiện một chuyện rất thú vị, người của Trình lão cũng ẩn núp ở trong nhà cũ của lão ta.”

Trình Quân Hạo neho mắt lại, hừ lạnh một tiếng, “Lão cũng thật có bản lĩnh, ẩn dật nhiều năm như vậy, thế nhưng lại bại lộ đúng vào lúc này, chẳng qua ta thật sự không hiểu lão còn giữ Trình lão sắp tàn đời chẳng còn chút giá trị này làm cái gì, mà lại không tiếc dùng tất cả lực của Ứng Môn cứu lão ta đi.”

Con Muối cũng nói, “Em cũng không hiểu nữa, đúng rồi, Lâm Khả Nhân cùng tiểu thiếu gia cũng ở bên đó.”

Mặt Trình Quân Hạo hoàn toàn tối lại, anh vẫn cho là người thao túng Lâm Khả Nhân chính là Trình lão, sau này mới phát hiện vốn là người khác, mà hôm nay, anh đột nhiên hiểu được tất cả, tất cả đều đã được Vương lão sắp xếp xong xuôi, Lâm Khả Nhân là con cờ đặt ở bên cạnh anh, tim của anh cũng lạnh đi, “Không ngờ cô ta ngược lại lại có đường lui, còn Khả Khả như thế nào? !”

“Trước mắt tình trạng không tệ, nhưng muốn cứu ra thì hơi khó khăn.” Con Muối trầm nói: “Em sẽ tận lực nghĩ biện pháp.”

“Lâm Khả Nhân thì không cần phải để ý đến, trước hết nghĩ biện pháp đem Khả Khả cứu ra.” Trình Quân Hạo bóp trán, anh không thể để cho Khả Khả bị lão ta lợi dụng uy hiếp mình.

Trước khi cùng Lâm Khả Nhân, Vương lão, Trình lão tính sổ, anh nhất định phải bảo đảm Khả Khả được an toàn.

Con Muối khổ sở nói, “Hình như Lâm Khả Nhân bảo vệ cậu bé rất kỹ, anh hai, có phải anh nên nói chuyện một chút với Lâm Khả Nhân hay không? !”

“Người đàn bà này hiện tại y như phát điên vậy, ta mà nói chuyện được với cô ta sao, cô ta đã hoàn toàn không nghe lọt chuyện gì nữa rồi.” Trình Quân Hạo có chút nhức đầu, có một cảm giác như bị uy hiếp, Lâm Khả Nhân đem Khả Khả mang đi mục đích không gì khác hơn ngoài chuyện này. Cô ta đã đạt tới, bây giờ Trình Quân Hạo chỉ cần nghĩ đến về sau Khả Khả sẽ ở cùng với anh, trong quá trình trưởng thành lại có chuyện như vậy xảy ra, làm sao có thể không ảnh hưởng tới cuộc đời của nó được chứ? !

Nhưng mà, anh cũng đã làm hết mọi cách để tránh khỏi xung đột rồi. Mặc dù đau lòng thay cho Khả Khả, nhưng Trình Quân Hạo thấy chuyện nên làm thì bắt buộc phải làm thôi, nếu lại không quả quyết lần nữa, anh sẽ mất đi nhiều thứ hơn, bao gồm cả Khả Khả.

Ít nhất hiện tại khi cứu được Khả Khả làm ra, anh cũng có thể tận lực cho nó một cuộc sống hoàn hảo, chỉ trừ việc cho nó người mẹ Lâm Khả Nhân kia.

Con Muối tiếp tục nói: “Em cho rằng chúng ta hay là nên nhờ đến sự trợ giúp của Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên được không? !” Hắn cũng hơi do dự nói, hắn tin tưởng hiện tại anh hai cũng rất sốt ruột, biện pháp tốt nhất bây giờ, cũng chính là không thể không hợp tác với bọn họ.

Trình Quân Hạo trầm mặc một hồi, híp mắt nói: “Tốt, ta tìm bọn hắn nói một chút. Cậu tiếp tục theo dõi tên khốn Vương lão này.”

Con Muối vui mừng, nếu như Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên đáp ứng, chuyện này liền tương đối dễ làm.

Trình Quân Hạo chỉ cần qua được cửa ải của An Bình, Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên có cái gì mà không chịu giúp đỡ cặp sanh đôi bọn họ chứ.

“Em nhất định sẽ không phụ kỳ vọng của anh hai, chuyện này giải quyết càng nhanh càng tốt, kéo dài lại sinh nhiều chuyện.” Hiển nhiên Con Muối cũng lo lắng, nếu Trình Khả Khả ở trên địa bàn của Vương lão, ngộ nhỡ một ngày kia Vương lão sinh ý xấu, sẽ trở tay không kịp.

Trình Quân Hạo cũng rất lo lắng, cúp điện thoại, anh là híp mắt suy nghĩ một chút, ở thành phố A, lão hồ ly này đã ẩn mình được lâu như vậy, hiện tại rốt cuộc cũng chịu lộ ra cái đuôi.

Có lẽ lúc này nên lôi kéo tên Phó Vũ Hoàng kia vào cuộc một chút.

Anh trầm tư một lúc thì gọi điện thoại cho Phó Vũ Hoàng.

Quân sư thấy tiếng điện gọi tới vang lên, liền nhận, nghe biết là Trình Quân Hạo, hơi kinh ngạc, sau đó liền đưa điện thoại cho Phó Vũ Hoàng, “Anh hai, là Trình nhị thiếu.”

Phó Vũ Hoàng nhíu mày, nhận lấy, nói: “Trình nhị thiếu? !” Hắn nhíu mày, “Có chuyện gì ? ! Đường như trên phương diện làm ăn chúng ta không có gì dính liếu, phương diện cá nhân cũng chẳng có chuyện gì không phải sao? !”

Nghe lời nói tràn đầy châm chọc, Trình Quân Hạo cười nhạt, “Lần trước Tâm Á được mày trả lại, thật là cảm ơn nhiều.”

Phó Vũ Hoàng hơi kinh ngạc, lần trước, nếu không cố kỵ người đứng sau màn này, hắn có lẽ cũng muốn liêu một phen với Trình Quân Hạo rồi.

Hiển nhiên Trình Quân Hạo cũng hiểu được lo lắng trong lòng hắn, nói, “Hiện tại ở thành phố A, vốn là do chúng ta độc đại, nhưng lại không ngờ tới vẫn còn tồn tại một cỗ thế lực khác nữa, bất kể là hắc đạo, hay bạch đạo, cũng là vật cản đường của chúng ta, chuyện Tâm Á lần trước, đơn giản cũng là vì muốn khích bác lý gián chúng ta, Hồ Bang cùng Ung Môn một khi sống mái với nhau rồi, hắn lại làm ngư ông ngồi thu cá hưởng lợi, Phó tiên sinh, có hứng thú muốn hợp tác với tao xử lý hắn hay không, nếu không sau này thành phố A chắc cũng không có được một ngày yên tĩnh rồi.”

Phó Vũ Hoàng coi như hiểu được, đây là Trình Quân Hạo đang lôi kéo hắn, hắn cười nhạt, nói, “Nhưng mà hình như đối phương chỉ muốn cản mày chứ không phải tao, tao không phải là không nên đếm xỉa đến thì sẽ tốt hơn sao, hợp tác với mày, xử lý hắn, đối với tao có ích lợi gì, không phải chuyện tốt tao tuyệt đối không bao giờ làm.”

Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, tên này cũng là một con quỷ không ngoan, nói chuyện cũng rất thẳng thắn.

“Phó tiên sinh có thể bảo đảm mình sẽ không nhúng tay vào chuyện này sao? ! Nếu không đối với mày cũng không có gì tốt, nếu trong lúc tao cùng đối phương sống mái với nhau, Hồ Bang lại nhúng tay vào, lúc đó rất có thể sẽ tự chuốt lấy tai họa.” Trình Quân Hạo châm chọc cười nói: “Chỉ là cho Phó tiên sinh một lời khuyên, tránh cho đến lúc đó lại làm ình toàn thân đổ máu, đối với ai cũng rất khó xử.”

Phó Vũ Hoàng nhíu mày, “Trình nhị thiếu đây là đang lấy lòng sao? !”

Trình Quân Hạo cười nhạt, “Dĩ nhiên.”

Phó Vũ Hoàng cũng âm trầm cười một tiếng, “Tao có thể không nhúng tay vào.”

“Cảm tạ.” Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần cái lực lượng làm biến đổi này không gia nhập, chuyện ở thành phố A cũng đơn giản nhiều.

Phó Vũ Hoàng cúp điện thoại, nhìn tờ báo nắm lên trên bàn, lạnh lùng cười một tiếng, ” Tin tức gần đây thật đúng là nhiều.”

Quân sư gạt đầu một cái, nói, “Anh hai, gần đây không nên chọc vào Trình Quân Hạo thì tốt hơn, rất có thể Bộ Phi Yên đang ở bên cạnh hắn, Ôn Tâm chết như vậy, một tỷ của Vương lão biến mất, những chuyện này cũng rất mơ hồ, không thể nào thoát được việc có quan hệ với Trình Quân Hạo.”

Phó Vũ Hoàng cũng nhíu mày, mà cũng không thể nào có thể liên tưởng đến đó là An Bình An Tĩnh. Hắn cần chắc rằng, “Cái tên Trình Quân Hạo này thật đúng là có bản lĩnh, từ lúc nào lại lôi kéo được Bộ Phi Yên về bên người rồi, thật là khó giải quyết.”

Quân sư cũng gạt đầu một cái, suy nghĩ một chút cũng mồ hôi lạnh toàn thân, bây giờ Trình nhị thiếu bên cạnh có Bộ Phi Yên, quá đáng sợ.

“Chỉ là, chờ hắn cùng Vương lão người sống mái với nhau không sai biệt lắm, chúng ta nữa thừa dịp đem A quân hỏa buôn bán cho đoạt lấy.” Phó Vũ Hoàng chưa từ bỏ ý định, cho dù hắn bên cạnh thật có thần nhân tương trợ, hắn cũng muốn thử đoạt lấy. Khối này thịt béo, hắn ăn không được, thủy chung không thừa dịp tâm.

Quân sư nhíu nhíu mày, vô cùng hoài nghi, “Không hề nghe nói bên cạnh Trình Quân Hạo có thêm người nào đó xuất hiện cả, thật là chuyện lạ, tại sao Bộ Phi Yên lại chịu ở bên cạnh hắn chứ, thật không cam lòng.”

Phó Vũ Hoàng cười nhạt, trong mắt sáng loáng lóe lên, “Phái người cơ trí đi thăm dò điều tra, có lẽ sẽ phát hiện điều gì.”

Quân sư gật đầu một cái, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, một Bộ Phi Yên danh tiếng là rất dọa người, Trình Quân Hạo nếu như có hắn ta tương trợ, nếu không ngăn cản kịp thời, về sau rất có thể ở thành phố A sẽ không còn có đất cho bọn họ đặt chân nữa.

153. Chương 153: Nhờ Anh Giúp Một Tay

Phó Vũ Hoàng cũng không phải là rảnh rỗi mới đi lo lắng chuyện này, ở thành phố A từ trước đến nay luôn là Hồ Bang cùng Ứng Môn của bọn họ độc tôn, hơn nữa dường như Ứng Môn lại càng ngày càng mở rộng, hắn rất có cảm giác nguy cơ đang đến, rất sợ có một ngày, Trình Quân Hạo đem bọn họ thôn tính.

Trình Quân Hạo híp mắt ngẫm nghĩ, nói chung thì đây cũng chỉ là thỏa đàm tạm thời, anh cũng hiểu rất rõ, mâu thuẫn giữa anh với Hồ Bang không phải là loại mâu thuẫn dễ dàng giải quyết được, nó dính đến lợi ích của cả hai bên, anh và Phó Vũ Hoàng đều không phải là đứa ngốc, mặc dù lúc này không thể kết thành liên minh, nhưng mà, bởi vì Phó Vũ Hoàng không nhúng tay vào chuyện này, nên cũng tiết kiệm cho anh không ít lực lượng, lần trước hắn ta chắc cũng đã cân nhắc nhiều lần, mới đem An Tâm Á trả lại, tin chắc là lần này hắn cũng đã suy nghĩ tương đối cùng trước sau mới quyết định, nếu không, Phó Vũ Hoàng cũng không thể nào bỏ qua ột cơ hội có thể uy hiếp anh như vậy.

Không có kẻ địch vĩnh viễn, cũng không có bạn bè vĩnh viễn, khi có ích lợi trước mắt, người người ai cũng đều là kẻ ích kỷ. Cho nên, Trình Quân Hạo có thể hiểu được quyết định của Phó Vũ Hoàng, cũng không muốn suy đoán thêm về những chuyện khác.

Bất kể như thế nào, chờ giải quyết xong Vương lão, anh với Phó Vũ Hằng vốn vĩnh viễn là kinh địch, cũng sẽ đến lúc phải đối đầu trực diện.

Nhưng Trình Quân Hạo vẫn không hiểu, Vương lão này vì sao vẫn cứ bám lấy mình không thả, nếu như chỉ là xung đột về mặt lợi ích, lão cũng có thể bám lấy Phó Vũ Hoàng không phải sao? ! Theo như Trình Quân Hạo biết, thì anh với Vương lão cũng không có dính dáng gì nhiều, mà cũng không có xung đột cá nhân nào, vậy đến tột cùng đã có chuyện gì xảy ra? !

Anh day day huyết thái dương, có lẽ là ân oán bảy năm trước sao? ! Chẳng lẽ là bởi vì mất trí nhớ nên không nhớ được sao? Trình Quân Hạo có chút nhức đầu.

Nói ra, thì trong chuyện làm ăn của công ty, cũng có mấy vụ đúng là anh đã đoạt việc buôn bán của lão, nhưng mà sinh tồn trên thương trường chuyện này ai chẳng gặp nếu chỉ vì cái này mà ôm hận trả thù đối phương, Vương lão cũng thật là rảnh rỗi để tức giận người khác quá rồi.

Vậy nhất định phải có nguyên nhân gì đó mà anh không biết, nếu không thì thật là khó mà giải thích được.

Tranh đấu trên thương trường nếu có thất bại thì lần sau đoạt lại là được, Trình Quân Hạo âm thầm cảm thấy chuyện này đơn giản không như mình tưởng.

Trình Quân Hạo không có thông qua An Bình để nói chuyện với Bộ Phi Yên, mà là trực tiếp gọi một cuộc điện thoại cho Bộ Phi Yên. Anh không muốn làm cho An Bình có cảm giác mình thiên vị đối với Lâm Khả Nhân.

Nhưng với Trình Khả Khả, anh quả thật là không thể làm ngơ được.

Bộ Phi Yên nhận được điện thoại của anh khẽ kinh ngạc mấy phần, nhíu mày, “Trình Quân Hạo.”
Rất kỳ lạ.

Trình Quân Hạo rửa thầm một tiếng, mẹ nó, anh mà cũng có một ngày phải cầu cạnh người khác, nhưng nếu Bộ Phi Yên mà chịu giúp anh chuyện này, nhất định chắc chắn thành công, chuyện tìm được Khả Khả cũng không phải là không thể làm được.

Cho nên, anh rất nhỏ nhẹ nói, “Bộ Phi Yên, tôi có một chuyện muốn thỉnh cầu, chuyện này rất cần sự hỗ trợ của anh, dĩ nhiên, thù lao tùy anh ra giá, tôi sẽ không để anh phải làm chuyện không công, tôi hiểu là đột nhiên gọi điện cho anh như thế này là có chút đường đột, nhưng mạng người là quan trọng.”

Bộ Phi Yên nghe điện thoại, kinh ngạc liếc mắt nhìn Đêm 13, cười như không cười nói: “Không phải là yêu cầu tôi giết người đó chứ? ! Giá của tôi rất cao.”

Trình Quân Hạo hít một hơi thật sâu, “Không phải giết người, mà là cứu người, Trình Khả Khả, con trai của tôi, đang ở chỗ Vương lão, tôi hi vọng anh có thể tìm rồi cứu nó ra.”

“Hả? Thì ra là không phải giết người a, tôi còn tưởng rằng anh mời tôi đi giết Lâm Khả Nhân, ha ha.” Bộ Phi Yên cười nhạt hai tiếng, giọng nói càng phát ra lạnh nhạt, “Cứu người giá cao hơn.”

“Tiền thì không thành vấn đề.” Trình Quân Hạo bất đắc dĩ nói: “Nếu không phải thật sự không còn biện pháp nào khác, vì người của tôi ở phương diện này không chuyên nghiệp lắm, không thì cũng sẽ không tìm đến anh, chuyện giữa tôi và Lâm Khả Nhân tôi sẽ tự mình giải quyết, chuyện này tôi sẽ cho Trữ Trữ một đáp án hài lòng, nhưng riêng Khả Khả, tôi không thể làm ngơ được.”

Bộ Phi Yên suy nghĩ khá lâu, rốt cuộc nói, “. Được, có tiền thì chuyện gì cũng dễ làm, có thù lao thì cái gì cũng ok hết.”

Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, “Lần này làm phiền anh.”

Cúp điện thoại, Bộ Phi Yên thần nhiên nói, “Tao quả thật thật rất bội phục hần, mặc dù mâu thuẫn với Lâm Khả Nhân cũng đã đến cực điểm rồi, nhưng, đối với Trình Khả Khả, hần cũng không buông được, coi như có nhân tính, không tệ, điểm này tao thích.”

Đêm 13 liếc mắt, “Cho dù là ai cũng sẽ không thể buông xuống chẳng phải sao? Hồ dữ không ăn thịt con.”

Bộ Phi Yên nhàn nhạt nhún mày, không nói tiếp nữa. Lúc hần còn rất nhỏ đã bị cha mình vứt bỏ, tuy nói hồ dữ quả thật không ăn thịt con, nhưng cũng sẽ có ngoại lệ.

Chỉ vì một điểm này, cũng với nể mặt Trữ Trữ, hần cũng muốn ra mặt.

Tin rằng An Bình cũng sẽ đồng ý cứu , đứa nhỏ này bản tính thiện lương, chỉ là một khi gặp phải chuyện của mẹ nó, thì lý trí sẽ bị tiêu mất một chút. Đứa nhỏ này, từ khi còn nhỏ thì chỉ có An Tâm Á ở bên cạnh, cũng khó trách nó sợ hãi cùng lo lắng như vậy, cũng không khó để hiểu được.

Bộ Phi Yên quyết định tối nay lại đi dinh thự Vương thị tìm hiểu một chút vị trí của Trình Khả Khả.

Đêm 13 nhún mày, “Thật muốn đi sao, tao thấy lần trước sắc mặt của Vương lão cũng đã không tốt rồi, lần này, khẳng định phòng bị sẽ gia tăng rất nhiều, mày không sợ một đời anh minh lại bị hủy bởi lần này sao? !”

Nguyên tắc hành động của bọn họ, là luôn luôn không bao giờ hành động với cùng một chỗ, cùng một người đến lần thứ hai. Lần này, coi như là ngoại lệ, cho nên, Đêm 13 liền nhìn về phía hần khiêu khích.

Bộ Phi Yên vô vị nhún mày, thần nhiên nói: “Lo lắng cho tao? ! Nếu đã tăng cường phòng bị thì tao lại là càng muốn xem xem với trình độ của tao có bị nó làm cho phải lui bước hay không, không cảm thấy là rất thú vị sao? !”

Khóe miệng Đêm 13 co giật, “Mày cũng quá mức tự tin rồi đó? Bộ Phi Yên, nếu mày một đời anh minh bị hủy ở nơi này, lúc đó thì mày xong đời, mẹ kiếp, có muốn tao giúp mày một tay hay không? !”

Đây mới chính là mục đích chủ yếu. Đêm 13 mày nhà tự mình muốn đi chơi, còn phải yêu cầu người khác ỉnh một bậc thang đi xuống, thật là.

“Thật lo lắng cho tao như vậy? !” Bộ Phi Yên cười như không cười, “Cùng nhau hành động cũng không tồi, buổi tối cùng đi thăm dò một chút, còn có thể mượn gió bẻ măng xem một chút Vương lão có cất giấu cái gì không, đều mang đi, coi như là thu hoạch phụ thêm.”

Ánh mắt Đêm 13 sáng lên, giơ ngón tay cái lên, thần nhiên nói, “Mày giỏi, chuyển đạo chơi hấp dẫn như vậy, mà mày cũng đã nói ra rồi, tao có thể không đi sao? !”

Bộ Phi Yên điềm tĩnh liếc hắn, “Là mày tự mình muốn đi tìm việc vui đó chứ? Huh, còn phải để tao ày một cái cơ để lấy mới được à”

“” Đêm 13 im lặng.

“Xem trước một chút thiết bị theo dõi của bọn họ đã, để buổi tối còn làm nhiều loạn tất cả. . . .” Bộ Phi Yên phúc hắc cười híp mắt nói.

Đêm 13 gật đầu một cái, hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, quyết định ở thành phố A tìm chút niềm vui.

Thuận tiện tay chân rảnh rồi cuộn vài món luôn, một bên thu thập một chút mấy cái Vương lão đang cất giấu, một bên cứu một người, kiếm chút tiền thuê từ Trình Quân Hạo, chuyện mua bán này tính thế nào cũng có lời.

*

Mấy ngày nay quả thật Vương lão vẫn không thể nào ngủ ngon được. Đó là kể từ sau khi Ôn Tâm đang ở trong nhà mà không giải thích được lại bị chặt mất một chân, sau đó lại lại tổn thất một tỷ, chẳng biết đi đâu.

Lại còn cái tin đồn Bộ Phi Yên ở thành phố A, hơn nữa rất có thể là làm việc cho Trình Quân Hạo. Lão vẫn an không ngon ngủ không yên, cho nên, thiết bị bảo an tăng cường vô cùng nhiều, nhưng vẫn không yên lòng, hàng đêm vẫn hay giật mình thức giấc.

Tối hôm đó thật sự lại không ngủ được, muốn tới tản bộ, thuận tiện thị sát một chút xem bọn cận vệ có chăm chỉ làm việc hay không, chuyển đi dạo này thoáng cái liền hướng đến tòa nhà hai lầu có phòng của Trình lão.

154. Chương 154: Lão Già Này, Tâm Thật Ác Độc

Bên trong phòng có những tiếng động rất kỳ quái, tuy nói là tường vốn phải có cách âm, nhưng Vương lão lại cố ý đem thiết bị cách âm của những bức tường này phá bỏ, mục đích hiển nhiên là rất rõ ràng, vì muốn giám thị Trình lão. Nói cho cùng, cũng chỉ là một con cờ mà thôi, mặc dù đã không còn bao nhiêu giá trị, nhưng dù là đèn đã cạn dầu, Vương lão vẫn còn có ý định sử dụng lão để phát huy cho đến phút cuối cùng.

Vô tình Vương lão bị tiếng động trong phòng này làm cho đặc biệt tò mò, lão gọi hộ vệ tới, định mở cửa, suy nghĩ một chút, lại không làm, mà lại đi mở máy camera thu hình trong căn phòng này, lão vẫn không hề yên tâm về tác dụng của con cờ, cho nên, đối với tất cả những con cờ dù lớn dù nhỏ thì trong phòng vẫn phải an bài máy thu hình bỏ túi cũng không kỳ quái.

Hình ảnh nhảy ra chính là hình ảnh Trình Khả Khả bị trói, Trình lão cầm đao ngồi ở phía sau cậu bé, cười cực kỳ dữ tợn, Lâm Khả Nhân đưa lưng về phía máy thu hình, không nhìn thấy mặt, nhưng bóng lưng này cũng thể hiện được cô ta đang run rẩy như thế nào.

Sắc mặt của Trình Khả Khả rất hoảng hốt, mặt không có chút máu, đang khóc, khuôn mặt nhỏ nhắn khóc rất thê thảm, một bên chân phía trên còn có một con thật dài dao đang găm vào tạo thành một vết thương rất sâu, máu đỏ thẫm theo chân của cậu bé chảy xuống, nhiễm đỏ quần ngủ nho nhỏ của cậu bé cùng với tấm thảm dưới chân.

Toàn thân Vương lão chấn động, nhỏ giọng nói, “Cái tên Trình lão này, mới đó má đã không nhận được muốn động tới Trình Khả Khả rồi. . . .” Lão còn muốn nhân tiện lợi dụng tên nhóc này một chút, lại không ngờ tới chuyện Trình lão đã đi trước một bước.

Quản gia hiển nhiên có chút kinh hãi, “Làm thế nào? ! Vương lão gia.”

“Trước tiên xem xét tình huống một chút.” Vương lão uy nghiêm nghiêm túc nói.

Quản gia nhép nhép miệng, nói, “Ngộ nhờ Trình Khả Khả chết ở chỗ này.”

Vương lão bén nhọn trừng mắt nhìn lão ta, Quản gia cúi đầu. Thật ra thì lo lắng của lão ta cũng không thừa chút nào, Trình Khả Khả tuổi cực nhỏ, cộng thêm vết thương rất sâu, gần như đã có chút không chịu nổi nữa rồi, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng tái nhợt dọa người.

Bên trong gian phòng, Lâm Khả Nhân cơ hồ phát điên đã nổi điên mà hét chói tai, “Ông không phải là người, ông không phải phải Khả Khả.” Lâm Khả Nhân kêu cực kỳ thê lương.

Còn sót lại chút ý thức sau cùng Trình Khả Khả, mông lung nhìn Lâm Khả Nhân phía đối diện, “Mẹ. . . . Cứu con, đau quá. Con muốn cha, tại sao cha không đến cứu con.”

Trình lão ha ha cười dữ tợn, dao găm sắc bén ở trên cổ Trình Khả Khả đung đưa, lạnh lùng cười, “Hắn, Trình Quân Hạo sao? Nó sẽ không tới cứu mẹ con các người, Lâm Khả Nhân, hiện tại hối hận ư, hối hận ban đầu phản bội ta sao? ! Thấy được chưa, đây chính là kết quả của mẹ con các người, đờnghiệt chủng này, ta sẽ để cho nó đền mạng cho Quân Hoa, mà cô, đã bị Trình Quân Hạo từ bỏ, lại còn phải nhìn tận mắt con trai của cô chịu tra tấn như vậy, khó chịu không? !”

Lâm Khả Nhân phát ra tiếng hét thê lương, “Buông nó ra, ông muốn làm gì tôi cũng được”

“Cô sao? !” Trình lão lạnh lẽo cười một tiếng, “Người ta muốn cũng không phải là cô, mà là con trai của Trình Quân Hạo, cô có hiểu được kết quả của cảm giác trở mặt nhìn con ruột của mình bị giết như thế nào sao? ! Ha ha, hiện tại ta cũng muốn Trình Quân Hạo thấy con trai của nó là bị giày vò như thế nào cho tới chết”

Lão nín khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Khả Khả khóc muốn ngất đi, quay qua phía camera, “Khóc, khóc cho ta. Ta muốn cho Trình Quân Hạo biết, đoạn hình ảnh này chính là hình ảnh cuối cùng của con trai hắn, ha ha, Trình Quân Hạo, trả mạng cho Quân Hoa của ta.”

Trình Khả Khả phát ra tiếng hét loại thê lương.

Lâm Khả Nhân cơ hồ muốn ngất đi, cô nín tóc của mình, ngã trên mặt đất, “Không cần, cầu xin ông đừng đối xử với Khả Khả như vậy. Đừng mà. Khả Khả, Khả Khả của mẹ, mẹ sai lầm rồi. Không nên dẫn con tới nơi này.”

Lâm Khả Nhân gần như muốn phát điên, nhưng tất cả những bất lực này chỉ có thể chuyển hóa thành thật sự tự trách sâu sắc, cô hối hận mình đã không nên, không nên mang theo con trai mà đi vào hang sói, không nên để đến khi Khả Khả gặp chuyện rồi mới nhận ra, cô nên sớm đề cao cảnh giác, nên sớm vào lúc Khả Khả nói gặp Trình lão mà đề cao cảnh giác, bây giờ tất cả đều đã quá muộn rồi, ngay tại lúc cô sơ suất, bị Trình lão lợi dụng mà chui chỗ trống.

Lâm Khả Nhân sốt ruột, phần giận đến công tâm, nhìn con trai ruột thịt của mình chảy máu, vô cùng đau đớn, một ngụm máu đỏ tươi liền ối ra ngoài.

Trình lão lạnh lùng cười không ngừng, “Ta sẽ không để cho nó chết đi đơn giản như vậy đâu, tất cả nhưng hành hạ mà Quân Hoa phải chịu, ta muốn trên người con trai của hắn trả lại tất cả.”

“Khóc a, khóc càng thảm càng tốt.” Trình lão ha ha cười không ngừng, “Ta muốn đem đoạn phim này gởi cho Trình Quân Hạo, muốn nó chịu trách nhiệm vì cái chết của Quân Hoa, muốn cho hắn thống khổ cả đời, ha ha.”

“Ta thua sao? ! Ta thua một chân, cũng không đại biểu ta thua, ta thua mất Quân Hoa, nhưng là ta lại có được Khả Khả, Trình Quân Hạo, tao tuyệt đối không buông tha ày.” Trình lão âm trầm nói, lưỡi dao bén nhọn, lại đâm thêm một dao vào đùi phải của Trình Khả Khả.

Da thịt mềm mại bị dao găm một cái, máu trắng tấp chảy xuống, vết thương mặc dù không sâu, nhưng rất cuộc Trình Khả Khả cũng chỉ là một đứa bé, làm sao có thể chịu được chuyện như vậy, lập tức sẽ khóc lên rồi hôn mê bất tỉnh, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt không có huyết sắc.

“Không.” Lâm Khả Nhân hét lên một tiếng, nhào tới, Trình lão dùng đao hướng vào cô ta, “Tiến tới một bước nữa thử xem? ! Có muốn ta cũng ở trên người cô vẽ mấy đao hay không? !”

“Van ông, lão gia.” Giọng nói Lâm Khả Nhân van nài cầu khẩn khóc rờn nói: “Bỏ qua cho Khả Khả đi, ông muốn chém bao nhiêu đao trên người tôi cũng được, chỉ cầu ông thả Khả Khả, van cầu ông.” Cô ta té quỵ dưới đất, dùng sức mà đập đầu, vừa đáng thương cũng vừa thật đáng buồn, tình cảnh này làm Trình lão vô cùng hả hê.

“Ha ha, ta thua ư, lão tử ta không có bại.” Trình lão lạnh lẽo gầm nhẹ, “Lão tử ta sẽ cho con của mày với đàn bà của mày ném thử một chút loại mùi vị này. Lâm Khả Nhân, người đàn bà dê tiện này.”

Lúc trước Trình lão vẫn rất hận Lâm Khả Nhân từ lúc ban đầu đã phản bội thông đồng với Trình Quân Hạo, là một người đàn ông, dù là đã già rồi, cũng luôn canh cánh trong lòng, nhớ mãi không quên.

Đôi mắt âm lãnh của Vương lão trầm trầm nhìn, mặt thủy chung không chút thay đổi. Quần gia không nhìn nổi nữa, lặng lẽ dời ánh mắt đi. Đang lúc lão ta muốn thở dài, đột nhiên hình ảnh chuyển một cái, biến mất, cả phòng giám sát rơi vào một trận hỗn loạn.

Vương lão cả kinh, “Chuyện gì xảy ra? !”

Quần gia cũng khiếp sợ, “Nguy rồi. Đường dây màn hình giám sát bị cắt, nhất định là có người đã xâm nhập vào tòa nhà.”

Vương lão bị giật mình, cộng thêm sự lo lắng đối với Bộ Phi Yên, quả nhiên bị một trận sợ hãi, thất kinh, sắc mặt tái nhợt, “Có phải Bộ Phi Yên tới hay không, hộ vệ đâu.”

Tòa nhà họ Vương hỗn loạn một trận, hiện tại mặt Vương lão hốt hoảng vô cùng so với sự lạnh lẽo mới vừa rồi không hợp nhau chút nào.

Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 biết là đã tới chậm, đi vào trong phòng thì hai người liếc mắt nhìn nhau, nhìn Trình Khả Khả máu tươi chảy ròng, kinh hãi.

Trình lão rõ ràng cảm thấy có người ở sau lưng, lão giật mình, vội quay đầu lại, “Là ai.”

Đầu còn chưa kịp chuyển qua, liền bị Bộ Phi Yên một chưởng đánh cho bất tỉnh. Đêm 13 thuận thế đẩy ngã xe lăn của lão, ghét bỏ mà nói: “Lão già này, tâm thật ác độc.”

155. Chương 155: Đã Tới Chậm Một Bước

Xe lăn của Trình lão vừa mới ngã xuống, một nhát đao vừa mới chém xuống, lão đã lập tức té xỉu, rên lên một tiếng rồi ngã xuống trên mặt thảm, phát ra một tiếng rên khe khẽ.

Bộ Phi Yên bĩu môi, “Lão già đáng chết, có muốn giải quyết lão luôn không? Ngay bây giờ? !”

Mặt mày Đêm 13 co quắp, “Nhanh chóng đưa cậu bé đi thôi, chớ chọc vào phiền toái, dọn dẹp một con tôm nhỏ cũng cần phải có thời gian, mày nhìn tình trạng của Trình Khả Khả lúc này đi thấy còn có thời gian để mà lãng phí sao, mất máu quá nhiều như vậy, nếu lại tiếp tục kéo dài, nó phải chết là không thể nghi ngờ.”

Bộ Phi Yên cười một tiếng, có chút hờ hững nói: “Tao chỉ phụ trách mang nó trở về, mặt kệ những cái khác, thôi, dù sao lão già này với ta cũng không có quan hệ gì, nhưng còn mày a, vậy là không có thời gian dạo một vòng chỗ này để thưởng thức mấy thứ đồ được cất giấu rồi.”

=.=! ! Đêm 13 bình tĩnh mà cười, “Sau này hãy nói, hướng chỉ cũng không phải là thứ hiếm lạ gì.”

Đêm 13 hẳn chỉ cần muốn cái gì, thì cũng không phải chỉ là chuyện khó làm được, chẳng qua thì nơi này cũng không có cái gì đáng giá khiến hẳn phải mơ ước đến nỗi không nỡ bỏ đi, chỉ muốn thuận tiện gồm góp một phen mà thôi, vợ vết không được thì cũng chẳng thay đổi gì cả.

Bộ Phi Yên không giống Đêm 13 có “Lương tâm” như vậy, hẳn luôn luôn lạnh lùng, tuy nói Trình Khả Khả là một đứa bé, đã làm Đêm 13 nổi lên sự đồng tình trong lòng, nhưng Bộ Phi Yên thì không hề có.

Hắn luôn luôn độc lai độc vãn, chưa bao giờ bỏ thí sự đồng tình một cách dư thừa.

Đối với An Bình An Tĩnh coi như là ngoại lệ mà cả đời hẳn chỉ có một lần.

Đêm 13 thuận tay lấy ga giường bọc vết thương cho Trình Khả Khả, ôm lấy cậu bé muốn rời đi, lại bị Lâm Khả Nhân ngăn lại, mắt cô ta đỏ ầu, không hề chớp nhìn bọn họ chăm chăm, “Để Khả Khả xuống, các người muốn làm gì? !”

Bây giờ Bộ Phi Yên đang không có chút nhẫn nại nào cả, lạnh lùng nhìn lướt qua Lâm Khả Nhân, “Lâm Khả Nhân? !” Hẳn hừ lạnh một tiếng, “Nếu muốn tìm cái chết thì cứ việc tiếp tục ngăn chúng ta đi. . . .”

Câu này vô cùng có lực sát thương cùng tính uy hiếp, nhưng Lâm Khả Nhân không để ý tới, đối mặt với sự sống chết của con mình, một người mẹ dù có ích kỷ hơn nữa, cũng sẽ không thể thờ ơ được.

“Tôi không thể để cho anh mang con trai của tôi đi. . . .” Lâm Khả vừa nghĩ tiến lên một bước, mắt nhìn chăm chăm Khả Khả, tựa hồ muốn đem cậu bé đoạt lại.

Bộ Phi Yên gần như muốn động sát cơ, híp đôi mắt sâu hút, nhìn chăm chăm Lâm Khả Nhân, Lâm Khả Nhân bị ánh mắt muốn ăn thịt người của hắn làm cho giật mình, nhưng vẫn không lui về phía sau, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm Trình Khả Khả, trong đôi mắt chứa đầy lệ sắp rơi xuống, đôi tay run rẩy, “Trả con trai cho tôi. . . .”

Nhìn thấy tình huống không đúng lắm, Đêm 13 bước ra giải hòa, “Cô không muốn để chúng tôi mang dẫn thằng bé đi chữa trị sao, con trai của cô có thể mất mạng, Lâm Khả Nhân, cô còn muốn tiếp tục kéo dài thời gian như vậy nữa sao? !”

Bước chân của Lâm Khả Nhân ngừng lại một chút, giống như hồ bị giạt mình, “Các người. . . . Muốn mang Khả Khả đi chữa trị sao? !”

Đêm 13 gạt đầu một cái, liếc mắt nhìn Bộ Phi Yên, thản nhiên nói: “Nếu vẫn không yên tâm, thì có thể đi theo chúng tôi. . . .”

Hắn nhìn chăm chăm Lâm Khả Nhân, ý tứ rất rõ ràng, đứa bé này chúng tôi không thể ném cho cô, nhưng mà, nếu như cô không yên lòng, cũng có thể đi cùng với chúng tôi.

Lâm Khả Nhân do dự năm giây, cuối cùng sự lo lắng cho Trình Khả Khả đã chiếm ưu thế trên hết, cô ta tiến lên một bước, nói: “Tôi đi với các người, tôi không yên lòng, bất kể là đầm rồng hang hổ gì, tôi cũng đều đi. . . .”

Thật ra Lâm Khả Nhân cũng đã mơ hồ biết hai người bọn họ là người của Trình Quân Hạo.

Nhưng bất kể như thế nào, đứa bé là vô tội, Trình Quân Hạo tuyệt sẽ không tổn thương đứa bé này. Mà oán giữa cô ta với Trình Quân Hạo, dù có muốn thanh toán, thì cô ta cũng sẽ tiếp nhận.

Nếu biết trước sẽ như vậy Lâm Khả Nhân sẽ chẳng làm, cô ta không nên mang Khả Khả tới nơi này, thực sự quá với mạo hiểm, sự hối hận ăn năn tràn ngập trong lòng mình, sự đau lòng đã phủ mờ tất cả tội lỗi cùng sợ hãi.

Khả Khả, ngàn vạn lần đừng có chuyện gì.

Bộ Phi Yên hừ lạnh một tiếng, Đêm 13 bắt đắc dĩ, bắt lấy cánh tay Lâm Khả Nhân nói: “Đi. . . .”

Giống như lúc tối cũng quỷ mị biến mất. Làm cho hộ vệ khi cẩn thận tiến vào gian phòng thì đã không còn thấy bóng dáng người nào nữa, chỉ thấy mỗi Trình lão ngả xuống đất ngất đi trên nệm, cùng với máu tươi đã khô đọng lại trên mặt đất cùng với trên ghế.

Làm bọn cận vệ tay chân run rẩy rồi cuộc cũng có thể thả lỏng.

Đối phương là Bộ Phi Yên a, ai dám đi vào tìm chết chứ! ? Cho nên vẫn kỳ kèo đến phút cuối cùng mới tiến vào xác nhận. Khi biết Bộ Phi Yên đã sớm rời đi, ngược lại bọn họ lại thở phào nhẹ nhõm.

Quản gia thấy vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, phân phó người, “Dem Trình lão đỡ dậy, ném lên giường đi.”

Lão già này, đứt một chân mà còn chưa muốn an phận.

Bọn cận vệ theo như phân phó của hắn đi làm việc.

Vương lão được bọn cận vệ vây quanh hộ tống đi tới, sắc mặt vẫn tái nhợt dọa người như cũ, “Sao, như thế nào? !”

Quản gia thận trọng nói: “Người đã đi, nhưng mà Lâm Khả Nhân cùng Trình Khả Khả cũng đã bị mang đi.”

Vương lão âm thầm cẩn thận thở phào nhẹ nhõm, xem ra mục tiêu của Bộ Phi Yên chỉ là Lâm Khả Nhân cùng Trình Khả Khả, may mắn không phải là lão, Vương lão âm thầm thấy lạnh cả sống lưng, nếu như mục tiêu là mình, mình bị đánh lén hoàn toàn là chuyện rất đơn giản.

Lão rất lo âu lại phải đề cao cảnh giác thêm nữa, đối với việc lão phải lo lắng quá nhiều cho an toàn của mình mà đối với Trình Quân Hạo ghi hận trong lòng. Nếu như Bộ Phi Yên thật sự là người của Trình Quân Hạo, như vậy. Vương lão bỗng dưng toát mồ hôi lạnh toàn thân .

Đối phương dù sao cũng là Bộ Phi Yên, người này. Đối với lão mà nói thì có lực uy hiếp quá lớn. Hơn nữa, nếu giữa hắn với Trình Quân Hạo quả như thật có sự liên kết nào đó. Mà làm sao thắng nhóc đó có thể thu mua được hắn chứ? Vương lão dù không có quan hệ với giới hắc đạo quá nhiều, sự tồn tại của Bộ Phi Yên đối với lão mà nói cũng chỉ như một loại thần thoại, cũng rất ít người biết về đường giây cùng cách liên hệ và thủ đoạn của hắn. Vương lão không khỏi âm thầm kinh hãi.

“Xem ra là Trình Quân Hạo đối với Lâm Khả Nhân và Trình Khả Khả vẫn còn tương đối nặng tình.” Vương lão do dự hồi lâu, thản nhiên nói.

Quản gia gật đầu một cái, lúc này suy nghĩ trong lòng đều đang đặt ở trên người Bộ Phi Yên, chỗ nào còn rảnh mà nghĩ về Lâm Khả Nhân với Trình Khả Khả chứ.

“Lão già, làm thế nào với Trình lão đây? Còn tiếp tục lưu lại trong nhà sao? !” Quản gia hỏi lão.

Vương lão cũng không còn có tâm tư nghĩ quá nhiều, chỉ tùy tiện khoát tay nói: “Trước hết cứ để cho lão ở nơi này một thời gian nữa đi.”

Giọng nói kèm theo sự chán ghét đối với Trình lão trong đó có ẩn chứa ý định muốn vứt bỏ.

“Còn Bộ Phi Yên, cũng cần phải nghĩ ra biện pháp xử lý.” Vương lão vừa nghĩ tới chuyện về sau đều phải nơm nớp lo sợ sự an toàn sinh mạng bị uy hiếp, liền hoàn toàn bỏ qua ý định trả thù, dù sao kinh nghiệm hai lần này, thực sự quá chấn động.

Nhưng suy nghĩ hồi lâu cũng nghĩ không ra được về sau phải làm như thế nào, Quản gia cũng không có kế sách nào khả thi, đây tớ như hắn cũng chỉ là như thế, đối với vị thần nhân Bộ Phi Yên này, cũng không phải chỉ bằng một kế sách tầm thường thì có thể tránh được, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là tăng cường Bảo An chỉ còn một cách lựa chọn này mà thôi, mặc dù biết không có tác dụng quá lớn, nhưng ít nhất có thể để cho trong lòng an tâm một chút.

Trình Quân Hạo vừa nghe Trình Khả Khả bị thương, giật mình, liền vội vã chạy đến bệnh viện.

“Chuyện gì xảy ra? !” Anh vừa hỏi vừa lái xe hướng bệnh viện chạy như bay, sao cứu người lại cứu đến bệnh viện rồi.

Đêm 13 đơn giản nói đại khái với anh, “Nhìn tình huống không đúng, liền trực tiếp mang đến bệnh viện.”

156. Chương 156: Nhóm Máu Không Trùng

Mặt của Trình Quân Hạo băng sương lạnh lẽo, đạp chân ga lái xe như bay qua mấy con phố, gần như là bay tới bệnh viện. Vừa ngừng xe liền chạy như điên tới phòng giải phẫu.

Đêm 13 liếc mắt liền thấy anh, sắc mặt của anh âm trầm, vọt thẳng tới, lộ ra sắc mặt khẩn trương, “Khả Khả như thế nào? !”

Đêm 13 chỉ hướng phòng giải phẫu, nói: “Đang giải phẫu.”

Sắc mặt Trình Quân Hạo u ám hoang mang, liếc mắt liền thấy Lâm Khả Nhân đang đứng một bên run rẩy, tức giận trào lên bắt lấy cánh tay của cô ta, giận dữ nói: “Tất cả đều do cô, nếu không phải là cô mang Khả Khả theo khi đi qua bên đó, làm sao mà Khả Khả lại gặp phải loại chuyện như thế này ? ! Làm sao có thể bị lão già đáng chết đó đối đãi như vậy? !”

Lâm Khả Nhân gần như không chịu đựng nổi nữa, đang khóc âm ỨC thì bỗng khóc thét lên, lộ ra tuyệt vọng, tự trách cùng lo lắng, đau lòng đã hành hạ cô đến sắp phát điên rồi.

“Lâm Khả Nhân, cô không phải là người của Vương lão sao? !” Trình Quân Hạo âm trầm nhìn thẳng vào mắt cô ta, “Tại sao không chạy tới cầu cứu lão ta, tại sao không cứu Khả Khả.”

“Tôi muốn cứu, nhưng tôi, tôi tới không kịp.” Lâm Khả Nhân tê liệt ngã bệt xuống trên mặt đất, lệ rơi đầy mặt, đôi tay run rẩy, hai vai lay động, “Lão già đó thật sự là tên biến thái, người mà lão ta muốn đối phó là anh, là anh, lão muốn vì Trình đại thiếu mà báo thù, mục tiêu của lão chính là anh và Khả Khả.”

Lửa giận của Trình Quân Hạo bốc lên cao, giận dữ trong lòng bạo phát ra ngoài, “Pằng.” Một cái tát giáng tới, tàn bạo nói: “Nếu không phải do bản thân cô cho là mình thông minh rồi đem Khả Khả dẫn đi, Khả Khả cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy, mà giờ cô lại còn dám đem chuyện này đổ lên trên đầu người khác sao? !”

Lâm Khả Nhân ngã nhào trên đất, vẫn nức nở, cô ta có một loại tuyệt vọng trước nay chưa có, từ trong lòng trào ra. “Khả Khả.” Mẹ hiểu rõ mình sai rồi, đã mất đi cha con rồi, hôm nay còn phải mất đi con sao, đừng mà, ngàn vạn lần không được, Thượng Đế ơi, cầu xin người đem Khả Khả trả lại cho con, xin đừng mang nó đi.

Một đứa bé đáng yêu như vậy, làm sao người lại nhẫn tâm mang nó đi như vậy chứ? !

Chỉ vì một hành động lúc tức giận với Trình Quân Hạo, mà hiện tại lại khiến cho lòng của Lâm Khả Nhân đau như muốn chết đi.

Trình Quân Hạo lửa giận lên cao, cộng thêm chuyện hai lần cô ta hãm hại An Tâm Á, canh cánh trong lòng, nhưng không may là lúc này không phải là lúc tính sổ, bác sĩ từ trong phòng giải phẫu đi ra, mang theo vẻ mặt lo lắng, “Bệnh nhân mất máu quá nhiều, người thân đi thử máu, chúng ta muốn lấy máu, kho máu không đủ máu, vị nào là người thân, tốt nhất là cha mẹ.”

“Là tôi.” Khuôn mặt kinh hoàng của Lâm Khả Nhân ngẩng lên mang theo sự lo lắng.

“Tôi là cha của đứa bé.” Trình Quân Hạo cũng nhào lên phía trước, đi theo bác sĩ hướng đến phòng nhỏ trong phòng giải phẫu đi tới. Lâm Khả Nhân vẫn lo lắng trùng trùng nhìn chằm chằm Trình Khả Khả trên giường bệnh, lo lắng vô cùng.

Ý tá mang máu của hai người đi xét nghiệm, lại kỳ quái nói, “Không đúng nha, các người một là nhóm AB, một là nhóm O, nhưng, đứa bé lại chỉ là nhóm O thôi. Trong y học thì đây là chuyện không thể nào xuất hiện.”

Y tá vừa nói xong, sắc mặt hai người đều lập tức thay đổi, y tá cũng cảm thấy mình hơi nhiều chuyện, vội vàng nói, “Người mẹ đi hiến máu.”

Trình Quân Hạo lại có chút không ngờ nổi, tiến lên nắm lấy cổ áo của y tá, hung tợn nói: “Câu cô mới vừa nói là có ý gì? !”

Y tá vốn là đã vì mình lỡ lời mà có chút cảm giác tội lỗi, rồi lại bị Trình Quân Hạo làm cho giật mình, run rẩy nói: “Máu của các người hình không hợp nhau. Có thể là, có thể là. Đưa nhầm em bé rồi, hoặc là.”

Toàn thân Trình Quân Hạo chấn động, khiếp sợ nói nhỏ: “Không thể nào.”

Anh đột nhiên quay đầu nhìn về phía Lâm Khả Nhân, Lâm Khả Nhân bị anh nhìn cúi đầu, giống như chợt dạ, trong lúc Trình Quân Hạo vẫn còn đang ngẩn người, chưa kịp bình tĩnh lại cô ta đã bị y tá kéo đến phòng giải phẫu đi rút máu rồi.

Trình Quân Hạo cả người rét run, từ trong phòng giải phẫu đi ra ngoài, ngây ngô khờ dại.

Y tá nói vậy là có ý gì, anh nghe cũng hiểu được, hiểu rất rõ, nhưng là. Có chút khó mà tin được.

Khả Khả, có thể không phải là con của anh sao? ! Anh cười lạnh một tiếng, cười tự giễu, “Đây quả thật là trời cao đang trêu đùa mình mà.”

Lâm Khả Nhân cả người rét run, nhắm mắt lại, không dám nhìn máu mình đang bị hút từ mạch máu vào trong ống dẫn, cô nhớ lại khoảnh thời gian mà chuyện đó phát sinh.

Không thể nào, không thể nào, Khả Khả nhất định là con trai của Quân Hạo.

Một lần đó, cô chỉ xảy ra quan hệ với hắn có một lần duy nhất mà thôi, không thể nào, không thể nào lại ngoài ý muốn mang thai Khả Khả được, nhất định phải là Quân Hạo mới đúng, tuyệt đối là.

Nhưng, Lâm Khả Nhân cũng không thể chắc chắn nữa rồi, y tá nói một cách đầy hoài nghi, làm chính bản thân cô cũng không quá tin chắc, tại sao có thể như vậy? ! Nếu như không phải vậy thì, cả người Lâm Khả Nhân run rẩy, điều này làm sao cô có thể chịu nổi chứ? !

Đừng mà, ngàn vạn lần đừng đùa giỡn với cô như vậy mà, ông trời ơi.

Nếu như Khả Khả không phải là của Trình Quân Hạo, vậy tất cả kiên trì của cô không phải đều thành chuyện cười sao, quan trọng nhất là Trình Quân Hạo nhất định cho rằng mình lừa anh ấy.

Trời ơi, cô sẽ vĩnh viễn mất đi anh ấy. (Có đâu mà mất, tự luyện =.=!)

Trong đầu Lâm Khả Nhân hiện ra rất nhiều hình ảnh, có chút hốt hoảng, nước mắt không ngờ đã sớm tràn ra khỏi mi mắt.

Quân Hạo, Quân Hạo. Khả Khả, Khả Khả.

Y tá thận trọng nhìn cô ta một cái, nhìn không đành lòng, an ủi nói: “Có lẽ. Là chúng tôi đoán sai thôi? Hoặc là bệnh viện lúc trước đưa nhầm đứa bé cũng nên? !”

Lâm Khả Nhân cười nhẹ một tiếng, ý của cô ta là Khả Khả có lẽ không phải là con trai của anh sao? ! Trời ơi, Khả Khả và mình rồi sẽ như thế nào đây, chuyện này là không thể nào.

Nếu như ngay cả Khả Khả cũng không phải là con của cô, cô làm sao mà chịu nổi.

“Khả Khả, Khả Khả.” Lâm Khả Nhân không tự chủ mà bắt đầu khê kêu lên, dần dần đột nhiên phát hiện, từ trước đến nay cô chỉ có mỗi Khả Khả, chỉ có một mình Khả Khả mà thôi.

Những thứ khác đều đã mất đi hết rồi, tất cả.

Y tá thấy cô không lên tiếng, cũng không nói nữa, không đành lòng nói gì, chỉ vội vã cầm túi máu đến chỗ bác sĩ mổ chính cho Trình Khả Khả, bắt đầu truyền máu.

Lâm Khả Nhân mắt không chớp nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Khả Khả, nhìn thấy nó nhờ vào máu của mình đưa vào mà dần dần khỏe mạnh lại, tâm tình nhất thời buông lỏng không ít.

Cuối cùng cuộc giải phẫu cũng thuận lợi hoàn thành.

Mặt Lâm Khả Nhân tái mét, cùng Trình Khả Khả đồng thời được đẩy ra ngoài, Trình Quân Hạo cũng không thêm nhìn Lâm Khả Nhân một cái nào, chỉ sắp xếp cho bác sĩ đưa bọn họ đẩy vào phòng bệnh VIP.

Lâm Khả Nhân nhìn bóng lưng của anh, đột nhiên cảm thấy một cảm giác đau đớn cùng bất lực.

Trình Quân Hạo bắt lấy tay bác sĩ, thở sâu một hơi, bèn nhón mà kiên định nói: “Nghiệm DNA.”

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên cũng chưa từng nghĩ đến có thể xem được một màn kịch như thế, trong lúc nhất thời có chút mờ mịt luống cuống, hôm nay thật đúng là xảy ra quá nhiều chuyện.

Biết đó là Trình Quân Hạo, bác sĩ nào dám trì hoãn, liền lấy máu rút ra của Trình Quân Hạo cùng máu của Trình Khả Khả ở trong phòng giải phẫu đi xét nghiệm.

Trình Quân Hạo chợt luống cuống, nhưng vẫn kiên trì muốn nhìn thấy kết quả.

Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên nhún vai một cái, chỗ này hình như cũng không còn có chuyện tốt gì để chơi, dù sao cũng là chuyện riêng của Trình Quân Hạo, chào một tiếng rồi rời khỏi bệnh viện. Trình Quân Hạo vẫn hoảng hoảng hốt hốt, chờ đợi kết quả được đưa ra ngoài.

157. Chương 157: Tắm Một Cái Rồi Ngủ Đi

Trong lòng của anh có ngàn vạn loại suy nghĩ, nếu như thật vậy, thì anh an tâm rồi. Nếu như không phải, nếu như không phải vậy, anh có thể bỏ qua cho Trình Khả Khả sao? !

Nhưng dù sao cũng có tình nghĩa cha con năm năm trời, khúc mắc trong lòng Trình Quân Hạo càng làm anh khó chịu .

*

Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 vừa về tới nhà, liền bị một cuộc điện thoại của An Bình gọi tới, cường chế yêu cầu bọn họ lập tức qua bên cậu, hai người mặc niệm một hồi, do hôm nay làm nhiệm vụ, nên dường như đã quên chuyện dạy võ cho An Bình An Tĩnh mất rồi, cũng khó trách An Bình phải tức giận.

Cho nên, vội vàng chạy đến chỗ An Tâm Á, An Tâm Á vừa nhìn thấy hai người lại tới, lặng yên thật lâu, hồi lâu, mới nói, “Các anh.”

Đêm 13 cười hắc hắc, “Không phải tới tìm cô, chúng ta tới tìm các con của cô kia.”

Khóe miệng An Tâm Á khẽ cau lại, cũng chính bởi vì không tìm cô nên mới có vấn đề có được không? ! Bọn họ một người là thần trộm, còn một người thì không rõ thân phận là gì, đoán chừng cũng không phải là hàng tốt lành gì, hừm.

An Bình nhìn thấy bọn họ đi vào, vội vàng đẩy An Tâm Á, “Mẹ, bây giờ cũng khuya lắm rồi, mẹ đi tắm một cái rồi ngủ đi.”

“Thằng nhóc kia.” An Tâm Á giận dữ, gõ một cái lên đầu cậu, “Con mới chính là người phải đi tắm một cái rồi ngủ đi đó.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Bình nhăn lại, rất khoa trương ôm đầu, buồn bã nói: “Mẹ, không cần đánh Trữ Trữ như vậy, đánh như vậy sẽ bị đàn đó.”

An Bình giống như làm nũng nói, An Tâm Á đau lòng, nhưng vẫn nhìn chăm chăm cậu, “Không nên ngủ quá trễ nha.”

“Dạ biết, mẹ.” An Bình gật đầu một cái, An Tâm Á bắt đắc dĩ đi vào phòng ngủ, mang theo An Tĩnh đi cùng, trong phòng khách chỉ còn lại Bộ Phi Yên và Đêm 13.

An Tâm Á ôm Lăng Lăng đi tắm, híp mắt thoải mái nhắm mắt lại, nằm dài ra trong bồn tắm lớn dọc phòng tắm, chỗ này thật thoải mái, hai tên nhóc rất biết chọn chỗ nha, so với cái phòng trọ nhỏ bé ẹt ẹt của bọn họ trước kia thoải mái hơn rất nhiều.

An Tĩnh lẳng lẳng ôm dính lấy cô không thả, kể từ khi mẹ trở lại sau hôm đó, An Tĩnh vẫn đi theo cô không rời, vẫn lo lắng bệnh cảm cúm của cô vẫn chưa khỏi, nhất định muốn đi theo chăm sóc, làm cho An Tâm Á cảm thấy rất khó hiểu.

An Tĩnh ngẩng đầu nhỏ lên, rót cuộc hỏi ra sự nghi ngờ của cậu, “Cha rõ ràng không phải là bác sĩ, tại sao ngày hôm qua là có thể chữa bệnh ẹ vậy, Lăng Lăng vẫn không hiểu, mẹ, tại sao vậy à? ! Chẳng lẽ bệnh cảm của mẹ chỉ có cha mới có thể trị được sao? !”

Bộ dạng biểu hiện sự tò mò của cục cưng nhỏ như cậu, làm cho An Tâm Á ngẩn cả người ra.

Lời này, không khỏi cảm thấy quá mơ ám rồi, cái gì mà bệnh của cô chỉ có anh ta mới có thể trị, mẹ nó, ngày hôm qua xảy ra chuyện gì, cô đều hoàn toàn không biết, hiện tại làm sao mà trả lời Lăng Lăng chứ.

Cô suy ngẫm một hồi lâu, mới đau khổ vội vã mà nói: “Cái đó, có lẽ là vậy.”

A a, từ buổi sáng hôm qua tỉnh lại nhìn thấy mình cùng Trình Quân Hạo nằm trên cùng một cái giường, thì đã hiểu tối hôm qua bọn họ nhất định đã làm chuyện đó, nhưng sao trong cách hiểu của Lăng Lăng lại là chuyện như vậy? ! Thật ra thì An Tâm Á rất muốn hỏi, nhưng lại sợ Lăng Lăng bị cô dẫn vào con đường sai lầm, nên chỉ lặng yên, An Tâm Á đành phải nhẫn nhịn.

“Mà hôm nay thấy mẹ tốt hơn nhiều rồi!” An Tĩnh mừng rỡ, sự lo lắng trong đôi mắt đã giảm đi rất nhiều, chỉ còn lại sự mừng rỡ cùng vui sướng, cùng những cảm xúc mà không lời nào có thể miêu tả được.

“ Ừ.” An Tâm Á cười gượng hai tiếng, ứng phó Lăng Lăng.

“Cha quá tuyệt vời.” An Tĩnh hoan hô lên.

An Tâm Á trở mặt, hỏi Lăng Lăng, “Hôm nay sao lại đổi giọng gọi ông ấy là cha rồi? !”

“Ông ấy chữa hết ẹ, Lăng Lăng hôm nay rất cao hứng, đổi giọng gọi một cái cũng được mà.” An Tĩnh mừng rỡ ngẩng đầu nhỏ lên, cười híp mắt nói.

An Tâm Á đỏ mặt, run lên trong chốc lát, nhớ tới câu nói sáng sớm hôm nay của anh, chúng ta kết hôn đi. Chuyện này. Cô khẽ mất hồn ngẩn người ra.

An Tĩnh vô cùng đáng yêu nghịch nước, đứng ở bên cạnh, hắt bọt bong bóng nước lên trên người cô, một bộ dạng con nít ngây thơ rất đáng yêu.

Nhưng mà bên An Bình thì thế cục lại có chút khẩn trương.

Đôi mắt nhỏ sắc bén của An Bình dò xem khiến Đêm 13 hơi có chút hốt hoảng, “Trữ Trữ, thế nào rồi hả ? !”

An Bình lườm hằm một cái, “Nói đi, có phải anh đã đi làm chuyện gì có lỗi với tôi rồi phải không? !”

Thân thể Đêm 13 run lên, “Làm sao cậu biết? ! Không hổ là thần đồng? !”

An Bình liếc mắt, thản nhiên nói: “Tôi vốn biết.”

“Nhân tài.” Đêm 13 gơ ngón tay cái lên, bất đắc dĩ nói: “Nhận nhiệm vụ từ cha cậu, đi cứu Trình Khả Khả.”

“Không phải Lâm Khả Nhân? !” An Bình cực kỳ bình tĩnh, chỉ có chút hạ mi mắt xuống, “Anh xác định người ông ta muốn các anh cứu là không là cô ta? !”

Đêm 13 nhiều chuyện nói, “Thật ra thì cũng có, nhưng mà chúng ta cũng chỉ là thuận tiện dẫn cô ta ra ngoài mà thôi, tóm lại, chuyện đã xảy ra tối hôm nay rất nhiều. Rất kịch tính, có muốn nghe ta tóm một chút hay không.”

An Bình ngồi vào trên ghế sa lon, “Xin lắng tai nghe.”

Đêm 13 vô cùng nhiều chuyện cười híp mắt nói: “Trình Khả Khả bị thương, sau đó chúng ta thuận tiện đem thằng bé đến bệnh viện, khôi hài chính là y tá rút máu lại nói loại máu của thằng bé đó với cha cậu không trùng khớp.”

An Bình ngạc nhiên tròn mắt nhìn, “Cái gì? !” Cậu nhất thời không hiểu, không hiểu rõ làm sao lại có thể như vậy? ! Tóm lại, chỉ có một chữ, chết tiệt. Quá cầu huyết rồi.

Đêm 13 vô cùng nhiều chuyện gặt đầu một cái, nói: “Sự thật chính là như thế. Thật không biết phải nói gì”

An Bình yên lặng nghĩ một lát, cũng có thể khẳng định lúc này Trình Quân Hạo chắc là đang bị thương tổn sâu sắc, nhưng lại có chút vui sướng khi thấy người gặp họa. “Trình Khả Khả bị thương thế nào? !”

Đêm 13 thản nhiên nói: “Còn cái lão già khốn kiếp kia, lại chính là cái lão biến thái bắt cóc cậu lần trước cha của cha cậu.”

An Bình nổi đóa, “Lại là lão? Tại sao lại vẫn cứ là lão? ! Mẹ nó, tôi thật hoài nghi có đúng mình với lão có liên hệ máu mủ thật không nữa? ! Không chừng có thể lão không phải là cha của cha tôi hay không? !”

Đêm 13 bất đắc dĩ nói, “Ta cũng vô cùng hoài nghi chuyện này.”

Lâm Khả Nhân ở bệnh viện? ! An Bình nhàn nhạt nghĩ, không biết bây giờ Trình Quân Hạo muốn làm thế nào với Lâm Khả Nhân đây, trong lòng có chút phiền loạn, chuyện này, tận lực đừng để ẹ biết, mẹ càng không hay biết gì thì càng tốt.

Chuyện xảy ra ngày hôm qua, lại khiến mẹ lại một lần trở về trong ngực Trình Quân Hạo, cậu ít nhiều có chút không cam lòng. Huh.

An Bình bình tĩnh nói: “Bộ đại ca, dạy tôi bắn súng đi.”

Bộ Phi Yên vui mừng cười nói, “. Được.”

Sớm học sớm thành tài, về sau đối mặt với mấy tình huống bắt cóc lộn xộn lung tung gì đó cũng có thể tự mình ứng phó được, ít nhất cũng có thể kéo dài thời gian để chờ người tới cứu.

Dù sao thấy tình huống hôm nay của Trình Khả Khả, hẳn cũng tuyệt không hi vọng xảy ra ở trên người An Bình.

Đoán chừng An Bình cũng chỉ là nghĩ đến chuyện phải bảo vệ An Tâm Á cùng An Tĩnh mà thôi.

*

Trình Quân Hạo từ trên ghế đứng lên, kích động chạy đến trước mặt y tá trưởng vừa mới ra khỏi phòng thí nghiệm, khẩn trương hỏi: “Như thế nào? !”

Y tá trưởng khổ sở nhíu mày một cái, bất đắc dĩ nói: “Rất xin lỗi, DNA của hai người không khớp, nói đúng ra là, hai người không hề có quan hệ cha con.”

Rầm.

Đầu óc Trình Quân Hạo gần như muốn nổ tung, cảm thấy tất cả mọi suy nghĩ trong đầu trong nháy mắt bị hút hết.

158. Chương 158: Đến Cuối Con Đường, Sẽ Có Ngã Rẽ

Lâm Khả Nhân, tại sao lại muốn lừa gạt anh, lại còn lừa anh nhiều năm như vậy nữa chứ. Trình Quân Hạo khó mà tiếp nhận sự thật này, anh vẫn cho rằng Khả Khả là con ruột của anh, hiện tại đột nhiên lại có người nói cho anh biết, Khả Khả không phải là con ruột của anh, anh ít nhiều gì cũng bị đã kích.

Một Khả Khả đáng yêu, cứ dính chặt lấy anh gọi anh là cha, lại không phải là con trai ruột của anh.

Điều này làm sao mà anh chịu nổi.

Bác sỹ thấy sắc mặt anh khó coi, vội vàng hỏi anh, “Trình tiên sinh, anh làm sao vậy? !”

Trình Quân Hạo hất tay của anh ta ra, trực tiếp đi đến phòng bệnh VIP, bác sỹ nhìn bóng dáng anh đi xa, thở dài một tiếng, tình huống như thế, anh ta thấy nhiều nhưng cũng không thể nói được gì, tuy vậy, mỗi lần gặp phải, cũng chỉ biết len lén thở dài một tiếng, đối với một người đàn ông mà nói, phát hiện ra tất cả, cũng không tốt bằng cả đời chẳng hay biết gì.

“Em biết.” Cô ta cũng biết bọn họ đã đi tới đường cùng rồi, dù cho Khả Khả có thật sự là con anh, anh cũng sẽ lựa chọn An Tâm Á, ngay từ thời khắc người phụ nữ An Tâm Á này xuất hiện, tất cả tất cả đều đã không còn cách nào vãn hồi được nữa.

Lâm Khả Nhân biết, đây đã là sự nhân từ lớn nhất của anh đối với mình rồi.

Cô ta nhắm mắt lại, “Anh muốn xử trí tôi thế nào cũng được, nhưng mà. Khả Khả.”

Cô yêu Trình Quân Hạo, tất cả chuyện đã làm với An Tâm Á, cho dù cô có được lựa chọn làm lại lần nữa, thì cũng sẽ làm như vậy. Nhưng bây giờ, cô lại cảm thấy có chút châm chọc, mặc dù châm chọc, cô vẫn không hề muốn nói lời xin lỗi. Lúc trước vì Khả Khả cô đã làm rất nhiều chuyện, lúc đó cô cũng vô cùng dứt khoát.

Thế nhưng, bây giờ khi biết Khả Khả không phải là con của anh, vì sao lại cảm thấy tuyệt vọng như thế này. Tất cả đều trở thành một trò cười thật lớn.

Trình Quân Hạo nhìn cô ta, hồi lâu cũng không lên tiếng.

“Nghỉ ngơi thật tốt.” Anh xoay người, giống như muốn đi. Lâm Khả Nhân không nhúc nhích, cười khổ một hồi.

Anh kéo cửa ra, lại nghe thấy một giọng nói yếu ớt truyền đến trong tai anh.

“Cha, con nhớ.” Trình Khả Khả mang theo giọng nói hòa cũng tiếng khóc nức nở, thấm vào trong tai của anh.

Trình Quân Hạo chấn động toàn thân, giật mình đứng xững ở cửa ra vào, trên tay gân xanh khe đột xuất, tay nắm thật chặt tay cầm nắm cửa.

Nước mắt Lâm Khả Nhân liền như bão tố tràn ra ngoài, “. Khả Khả, Khả Khả của mẹ.” Cô ta nghẹn ngào, gọi tên Khả Khả.

“Mẹ.” Nước mắt Trình Khả Khả soàn soạt soàn soạt trào ra, nghiêng đầu sang chỗ khác hướng về phía Lâm Khả Nhân khóc, “Mẹ, Khả Khả đau quá. Thật đau, chân Khả Khả. Đau quá, ô ô.”

“Khả Khả.” Trình Quân Hạo nghiêng đầu sang chỗ khác, đột nhiên nhào tới, đứng bên giường Trình Khả Khả, nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn của cậu, “Bảo bối ngoan, không đau, cha thổi thổi cho con liền hết đau.”

“Ô ô, cha. Tại sao bây giờ cha mới đến.” Trình Khả Khả làm nũng gần như muốn khóc lớn lên, “Khả Khả đau quá, rất đau.”

Trình Quân Hạo vô cùng đau lòng, nhỏ giọng dụ dỗ cậu, mềm giọng an ủi. Nhìn Lâm Khả Nhân lệ rơi đầy mặt, không biết cảm xúc trong lòng là gì, cảm giác giống như có một chút cảm động, đau lòng, tâm còn có chút thỏa mãn, vì sự dịu dàng của Trình Quân Hạo.

Trình Khả Khả rất nhanh được vỗ về yên tĩnh lại, lại lẳng lặng ngủ mất, Lâm Khả Nhân chưa bao giờ biết Trình Quân Hạo lại sẽ có một mặt dịu dàng như vậy, từ sau khi anh biết Khả Khả không phải là con trai ruột của anh.

Lâm Khả Nhân vẽ mặt phức tạp và quyến luyến nhìn anh, giật giật môi, không nói gì, nhưng, nước mắt lại không thể nào không chảy được.

Trình Quân Hạo cảm nhận được tâm trạng của cô, thản nhiên nói: “Khả Khả vẫn là con trai của tôi như trước kia, về sau, đây chính là sự thật.”

“Quân Hạo.” Lâm Khả Nhân mắt khép hờ, nghiêng đầu sang chỗ khác bắt đầu khóc ò lên, “Cả đời em sẽ luôn cảm kích anh.”

Trình Quân Hạo nhàn nhạt cười cười, “Khả Khả sẽ sống chung rất tốt với hai đứa sanh đôi. Bọn nó ở vườn trẻ rất hợp nhau.”

159. Chương 159: Lại Hỏi Chuyện Kết Hôn Sao?!

Lâm Khả Nhân gật đầu một cái, chấp nhận, “Cám ơn anh, còn có. Chúc phúc cho anh.” Còn câu thật xin lỗi, bất luận như thế nào cô cũng thấy thật khó khăn mà nói ra khỏi miệng.

Bởi vì yêu, yêu khắc cốt ghi tâm, tình yêu này đã không có cách nào dùng ngôn ngữ để mà diễn tả được nữa, vậy mà, lại không thể không buông tay.

Cô hiểu rõ tình thế hiện tại của mình, anh và cô vĩnh viễn không thể được nữa rồi, cảm thấy buồn xót xa nhưng cũng có một chút niềm vui an ủi, vui vì anh không ngại thân thể Khả Khả. Có lẽ bởi vì anh không muốn tổn thương tâm hồn thơ ngây của Khả Khả.

“Cám ơn. Ngày mai tôi sẽ trở lại thăm Khả Khả.” Trình Quân Hạo gật đầu một cái, giống như trong lòng cũng có chút bối rối, vội vã rời đi.

Lâm Khả Nhân nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên khoảng thời gian tuổi trẻ của bản thân, từ lúc bị Vương lão an bài làm tình nhân bên cạnh Trình lão rồi tâm trạng kinh ngạc khi lần đầu cô nhìn thấy Trình Quân Hạo.

Khi đó là thời kỳ đỉnh cao tuổi trẻ của cô, tươi trẻ tràn đầy sắc xuân, mà Trình Quân Hạo khi đó, thì hăng hái, kiêu ngạo bất tuần, cô chỉ vừa nhìn thấy anh liền bị anh hấp dẫn, tình yêu sâu đậm của một thiếu nữ chính vào lúc đó đã nở rộ tràn đầy.

Vì vậy, cô đã đi câu dẫn anh.

Nghĩ đến đó, nước mắt liền rơi đầy mặt, khi đó cô không hề kìm hãm, ngay từ ban đầu đã thẳng thắn bộc lộ tình cảm, cô đối với anh là yêu, yêu rất nhiều, nhưng, Trình Quân Hạo đối với cô, có lẽ chỉ cảm thấy như là thiếu cô một món nợ, có lẽ một phần cũng là vì muốn đối nghịch với Trình lão mà chấp nhận ở chung một chỗ với cô, cái tình yêu này, ngay từ lúc bắt đầu vốn đã rất phức tạp.

Nếu như không có An Tâm Á, có lẽ Quân Hạo thật sự sẽ kết hôn với mình, trải qua cuộc sống hôn nhân bình thản, rồi đến một lúc nào đó, anh cũng sẽ phát sinh tình yêu với cô.

Cô không cam lòng, rất không cam tâm, nhưng cho dù có cố gắng nữa cũng thua, thua ở chỗ ngay từ ban đầu cô đã mang một suy nghĩ không thuần khiết mà đến bên cạnh anh, chính vì nguyên nhân đó, mới có thể bị Trình Quân Hạo lợi dụng mà chen vào.

Trình lão đáng ghê tởm, cho dù đã biết, nhưng lại nhắm mắt làm ngơ. Đối với lão, cô cũng chỉ là một con cờ, con cờ để kiểm hãm Trình Quân Hạo. Khả Khả cũng thế, Khả Khả, đã bị cô làm liên lụy.

Chính vì nguyên nhân này mà Khả Khả đã vô cùng thiếu hụt tình thân, cho nên, hiện tại mới cực kỳ khát vọng.

Cô cũng không biết, rốt cuộc về sau sẽ làm cách nào để giải thích với Khả Khả. Giải thích mối quan hệ của nó với Trình Quân Hạo, bao gồm cả chính bản thân cô.

Tình yêu này ngay từ khi bắt đầu đã không đúng đắn, nếu cô với anh chỉ là ở chung một chỗ thì cũng không bị mọi người chú ý, nhưng nếu kết hôn, chắc chắn sẽ đưa tới chuyện bị người khác nói linh tinh, cho nên, trời ơi trừng phạt cô như vậy, trừng phạt cô vì đã ảo tưởng chuyện không thực tế.

Lần đầu tiên Lâm Khả Nhân cảm thấy mình thật vô dụng, cô cảm thấy thật có lỗi với Khả Khả, làm sao cô có thể để con mình sau này gánh trên lưng cái danh tiếng loạn luân, mà về sau sau khi nó lớn lên làm thế nào có thể đối mặt với sự thật này được chứ? !

Lâm Khả Nhân vỡ mộng, mà thức tỉnh.

Cô trầm tư suy tư thật sâu, có lẽ rời đi, mới là con đường duy nhất mà cô nên đi.

Chỉ có Khả Khả, Khả Khả khiến cho cô thực khó xử.

Khả Khả của mẹ.

*

Trình Quân Hạo lái xe một mạch đến lầu dưới nhà mới của An Tâm Á, liền gọi điện thoại cho An Tâm Á, ngang ngược gầm nhẹ, “Xuống.”

o()o

An Tâm Á rất buồn bực, chết tiệt, cái tên Trình tổng này, anh có thể không cần phải ngang ngược ra lệnh như vậy có được hay không? !

Cô bĩu môi, liếc mắt nhìn An Tĩnh đang ngủ thiếp đi, nhỏ giọng nói: “Này, cũng đã đến giờ ngủ rồi, anh còn muốn làm gì vậy hả? Không về nhà còn chạy đến đây làm cái gì? Đừng ngang bướng nữa Trữ Trữ với Lăng Lăng đang ngủ.”

Trình Quân Hạo vẫn như cũ hỏi, “Không xuống? Vậy anh đi lên.”

An Tâm Á nổi đóa, “Được được, em lập tức xuống ngay, vậy được chưa.” Cái tên đại tổ tông này, cô thật muốn hét thật to vào mặt anh, quá khó hầu hạ, chỉ một chữ, đáng ghét (tiếng Trung chỉ có một chữ thôi không biết chữ gì nên mình dịch đại ^^). An Tâm Á vô cùng khó chịu cúp điện thoại, khoác một cái áo ngoài áo ngủ rồi chạy xuống dưới, khuôn mặt mộc mạc, tóc tai rối bời, hơi có vẻ lười biếng.

Cô vừa xuống tới nơi liền rống giận, “Trình tổng, cầu xin anh nhìn thời điểm một chút có được hay không? Hiện tại khuya lắm rồi, rất khuya đó, không thấy nhà em đèn cũng đã tắt rồi a, đã khuya vậy anh còn gọi điện thoại gọi em xuống, anh rồi rãnh sinh lắm chuyện phải không? !”

Trình Quân Hạo kiên quyết một chữ cũng không nói, trực tiếp bày tỏ bằng hành động, tiến lên ôm chặt lấy An Tâm Á, thật chặt, vững vàng , ôm đầu nhỏ của cô áp vào trong lồng ngực của mình, rất bá đạo, rất có tính chiếm hữu.

(—)

An Tâm Á nhăn mặt, đây là như thế nào ? ! Lý trí nói cho cô biết nên an tĩnh một chút thì tốt hơn, vì vậy, tuy mặt cô đỏ lên, cũng thấp thỏm, nhưng vẫn để Trình Quân Hạo lăng lạng ôm thật lâu, tay Trình Quân Hạo dùng sức càng ngày càng lớn, siết An Tâm Á đến nỗi phải nói là khó chịu vô cùng. Mãi cho đến khi sức lực không chịu nổi nữa, An Tâm Á rốt cuộc ho hai tiếng, bất đắc dĩ nói: “Buông lỏng ra một chút. . . . Khụ.”

Trình Quân Hạo lúng túng , vì nhất thời nhịn không được mà đã cô ôm thật chặt, nên anh quả quyết buông lỏng ra, nhìn khuôn mặt cô không biết là vì xấu hổ hay là vì bị anh siết mà hồng rục, hơi có vẻ xấu hổ nói: “Có phải siết đau em rồi hay không? !”

An Tâm Á liếc mắt, “Sao anh lại như thế vậy hả ? ! Cái gì cũng không nói cứ xông lên ôm như vậy, bị cái gì kích thích sao? !”

“Anh muốn kết hôn với em.” Trình Quân Hạo lại một lần nữa ngang ngược nói ra một câu có sức tàn phá như bão tố, khiến An Tâm Á hung hăng ho một hồi, ngược lên khuôn mặt nhỏ nhắn bối rối, bất đắc dĩ nói: “Không phải em đã nói cho em suy nghĩ một chút sao? Tại sao lại hỏi nữa.”

“Đã qua một ngày rồi, còn chưa suy nghĩ xong sao.” Trình Quân Hạo rõ ràng không vui, nhìn chăm chăm cô, “Bé con, có phải không muốn gả hay không, sẽ không nghĩ tới chuyện đào hôn chứ? Em nên suy nghĩ thật tốt, nếu không.” Anh cười bi thương, làm An Tâm Á nổi da gà cả người.

“Không có, bảo đảm không có.” An Tâm Á oán thầm trong nội tâm, hơn nữa, về phần cô, cho dù muốn cự hôn cũng là đường đường chánh chánh nói ra, “Em vẫn chưa suy tính được thật tốt, cần thêm thời gian mới suy nghĩ tốt được.”

Trình Quân Hạo không nói lời nào, lại ôm An Tâm Á, ôm thật chặt.

An Tâm Á không nói gì nữa, mặc dù cô chậm chạp, nhưng cũng không phải là người ngu, cô cảm thấy Trình Quân Hạo có điểm không đúng, nhưng mà, cô cũng không tính hỏi tới mấy chuyện riêng tư của anh, loại thời điểm này, cô quả quyết an phận để anh tiếp tục ôm cô, nhưng mà lần này Trình Quân Hạo đã không chế bớt lực ôm lại còn khiến cô thở gấp mấy hơi thở.

Một người đàn ông quần áo ưu nhã, một cô gái khả ái mặc đồ ngủ, ôm nhau dưới ngọn đèn mờ ảo, hơi có vẻ ái muội, nhưng lại vô cùng hài hòa.

Hai người thật là tuyệt phối.

Trình Quân Hạo vuốt ve mái tóc mềm mại của cô, cô gái này, hôm nay thật biết nghe lời, vốn tâm tình đang buồn bực, hiện tại đã thoải mái hơn nhiều. Đối với mèo con mềm mại trong ngực, anh cực kỳ yêu thích.

Trình Quân Hạo đột nhiên bật cười, “Bé con, em nên mập lên chút đi, ôm thật cứng. Có phải bình thường không ăn cơm hay không hử, sao lại gầy như vậy? !” Một mặt nói, một mặt thì móng vuốt sắc sảo lại hướng giải đất trước ngực của cô mà sờ, chắc chắn nói: “. Ừ, nơi này thì không cần phải tăng nữa, đủ đầy đặn, rất tốt.”

Anh còn thuận thế xoa nắn hai bên, khiến lửa giận của An Tâm Á bốc lên tới đầu.

Trình Quân Hạo không nhận thấy mà nói tiếp, “Nhưng mà những chỗ khác thì kỳ thật hơi gầy, chắc chắn, thật mong em tăng cân, ôm ngủ thoải mái.”

An Tâm Á nổi giận, cái tên đáng ghét. Bây giờ lão nương còn chưa có gả cho anh, mà cho dù có gả, cũng không phải là gả cho anh để dùng làm ôm gối à nha, với lại người ta còn phải suy nghĩ ba lần bốn lượt, chứ ai như anh.

160. Chương 160: Anh Yêu Em

“Cút.” An Tâm Á đẩy tay của anh ra, cảm giác rất muốn nổi giận. Nhưng lại hơi chút buồn bực. Lời này truyền vào tai Trình Quân Hạo lại khiến anh cười vang, khiến An Tâm Á đỏ mặt .

Nụ cười này sao lại háo sắc như vậy, thật đúng là một tên háo sắc, cô chỉ biết câm nín , xấu hổ muốn chạy đi, rồi lại bị Trình Quân Hạo lôi lại ôm thật chặt trong ngực, anh cúi đầu cọ mái tóc mềm mại của cô, “Mặc dù gầy chút, nhưng mà anh vẫn thích.”

Cô bé này đoán chừng gần đây phải bận tâm quá nhiều chuyện rồi, hơn nữa việc đóng phim lại bận rộn như vậy, thật sự gầy đi không ít.

=.=! ! An Tâm Á vô cùng bi phẫn, nhưng lại không nổi giận được.

Giãy ra cũng tránh không được, không thể làm gì khác hơn là mặc cho anh ôm.

“Tâm Á, chờ đến khi tất cả mọi chuyện kết thúc, anh hi vọng em sẽ cho anh đáp án lá chắn kết hôn.” Trình Quân Hạo nhàn nhạt cười, “Anh yêu em.”

“” Trái tim An Tâm Á nhảy loạn tiết tấu, đây coi như là thổ lộ sao? ! Yêu, yêu. Cô không biết cảm giác của mình đối với anh là thế nào, nhưng mà khi nghe anh thổ lộ tình yêu với mình như vậy, tâm tình của cô rất vui sướng, rất vui mừng, rất hạnh phúc.

Trong bóng đêm tĩnh lặng, một bông hoa tình yêu bùng nổ rộ.

*

Ngày thứ hai, lúc Trình Quân Hạo đang làm việc, thì lại có một vị khách không mời mà đến làm rối loạn công việc của anh. Trợ lý Lâm dẫn người vào, Trình Quân Hạo có chút khấn trương, đối phương lại là An Như Ý, mẹ của An Tâm Á.

Trình Quân Hạo mời bà vào phòng làm việc, mang theo sự tôn kính, dù sao đối phương vẫn là mẹ vợ tương lai của mình.

Tâm tư An Như Ý rất phức tạp, ánh mắt phức tạp nhìn Trình Quân Hạo, trong lòng thấp thỏm, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, rất khó coi, nhìn Trình Quân Hạo cũng có chút kinh hồn bạt vía, trời ạ, không đến nỗi với sắc đẹp của anh, mà lại không thuyết phục được mẹ vợ tương lai đó chứ? !

Nhất là nếu như thuyết phục được mẹ vợ, thì An Tâm Á bên kia lại càng dễ xử lý hơn à.

Trợ lý Lâm mang ly cà phê đi vào, trong phòng làm việc to lớn chỉ còn lại hai người ngồi im lặng, Trình Quân Hạo lên tiếng phá vỡ trầm mặc, “Dì, dì khỏe chứ.”

An Như Ý cả kinh, lập tức gạt đầu một cái, “Trình, Trình nhị thiếu, con khỏe chứ.”

Trình Quân Hạo nhìn vẻ mặt bà so với mình còn khấn trương hơn, anh không khỏi vui vẻ lên chút, thật thấp cười nói, “Thưa dì, con biết rõ dì là mẹ của An Tâm Á.”

An Như Ý sững sốt, nhìn Trình Quân Hạo, xấu hổ, “Thật xin lỗi.”

“Tại sao dì lại nói vậy? !” Trình Quân Hạo nhìn bà hỏi.

Đột nhiên nước mắt An Như Ý rơi như mưa, “Con với Tâm Á, không thể sống với nhau được.”

Trình Quân Hạo ngây ngẩn cả người, “Tại sao? !”

An Như Ý nhìn Trình Quân Hạo, giật giật môi, giống như là chuyện rất khó khăn, hồi lâu mới chậm rãi nói: “Bởi vì thực tế các con là anh em, làm sao có thể sống với nhau được chứ? !”

Trình Quân Hạo ngây ngẩn cả người, gần như muốn nhảy dựng lên, “Bà có ý gì? !”

An Như Ý rất bất đắc dĩ nói: “Tâm Á là con gái của chị ta, trước khi chị ấy chết, đã đem Tâm Á giao cho ta, mà con. Là con trai của ta, Quân Hạo, ta là mẹ của con.”

Toàn thân Trình Quân Hạo cứng đờ, kinh ngạc nhìn bà, ngón tay khê run lên, “Bà nói là, bà là mẹ tôi? !”

“Không thể nào.” Trình Quân Hạo lắc đầu thật mạnh, “Mẹ tôi đã chết. Đã sớm chết rồi.” Đột nhiên anh ngẩn mặt ra, “An Như Ý, An Như Ý.” Cái tên này.

Quá quen thuộc, đến bây giờ anh mới nhớ tới, sự đau khổ dâng lên trong lòng.

“Quân Hạo.” Nước mắt An Như Ý rơi như mưa, “Năm đó cha con âm mưu muốn đoạt đi tập đoàn An thị, đã trăm phương ngàn kế gài bẫy mẹ, sau đó, mẹ đã lấy cái chết để muốn được giải thoát, không ngờ lại được ông trời rủ lòng thương xót, mà không chết, thật sự là rất may mắn, cũng may bởi vì không chết, mẹ mới có thể nuôi lớn Tâm Á, còn có thể sống để gặp lại con, Quân Hạo.”

Đại não Trình Quân Hạo vận động hồi nhớ lại, năm đó Trình lão đúng là chỉ vì tập đoàn An thị mới cưới mẹ, không ngờ tới ông ngoại vừa chết, lão liền hiện nguyên hình, gài bẫy khiến mẹ chết thảm, lại đón vợ trước người đã sanh tên Trình Quân Hoa cho lão trở lại, rồi trăm phương ngàn kế hãm hại anh, ngược đãi anh, Trình Quân Hạo nhớ tới, trong óc chỉ hiện lên sự thống khổ.

CBD này vốn là tập đoàn An thị của ông ngoại, sau khi bị Trình lão cướp đi, mới đổi tên thành quốc tế CBD.

Trình Quân Hoa là đứa con do người vợ thấp kém của Trình lão sinh ra, lúc lão lừa gạt một nhà An thị, bỏ vợ bỏ con, cưới mẹ, nhưng chỉ chờ ông ngoại vừa mất, lão liền hiện nguyên hình, sau khi mẹ bị ép chết, cha con bọn họ liền bắt đầu ngược đãi Trình Quân Hạo. Cũng là vì chuẩn bị để để lại CBD cho Trình Quân Hoa.

Khi đó, anh bị Trình Quân Hoa hành hạ rơi vào nghiện ngập, may anh vẫn giả trụ ăn hổ, làm bộ như đã từ bỏ, mới chậm rãi có được cơ hội chuyển mình.

Thời điểm đó anh còn quá nhỏ, căn bản không có năng lực phản kích, nhẫn nhịn đến lúc trưởng thành, mới chậm rãi xây dựng vây cánh, bắt đầu đánh trả, đoạt lại quyền thừa kế CBD, di chúc ban đầu của ông ngoại viết rất rõ ràng là muốn để lại cho cháu ngoại của ông Trình Quân Hạo.

Đoán chừng Trình lão cũng vạn lần không ngờ rằng, vào lúc lão cho là có thể đem CBD giao cho Quân Hoa, thì con trai thứ hai của lão vây cánh đã rất cứng cáp rồi, cho nên, mới có thể không ngừng xung đột, không chấp nhận cam chịu mà bước vào cuộc chiến tranh đoạt.

Đây tất cả đều là hậu quả để lại của những người đi trước, thực sự quá mức phức tạp, Trình Quân Hạo vốn dĩ không muốn nhớ lại.

Nhưng, khi anh cho rằng tất cả chuyện này đã sắp kết thúc để anh có thể nghênh đón cuộc sống hạnh phúc một nhà bốn người cùng An Tâm Á thì mẹ của anh lại trở về, còn nói cho anh biết rằng anh không thể sống cùng Tâm Á, tự tay phá vỡ giấc mộng của anh.

“Mẹ những năm này vẫn tránh không dám gặp con, thủ đoạn của hần ta quá hèn hạ, mẹ sợ con bị thương tổn.” An Như Ý vừa khóc vừa nói, “Khi mẹ bị hần ta bức chết, mẹ cũng muốn để cho hần cho là như vậy, cho nên đã mang theo Tâm Á núp ở Chu gia, nhẩn nhục sống qua ngày, thật may Sau nhiều năm như vậy, còn có thể gặp lại con, Quân Hạo, con trai của mẹ.”

Bà khóc cực kỳ thương tâm, ngón tay khẽ run lên. “Nếu như không phải là vì Tâm Á, mẹ cũng sẽ không tới tìm con, mẹ chỉ muốn Chỉ muốn. để người ta nghĩ là mẹ đã sớm chết, nhưng mà, mẹ không thể cứ nhìn con ở cùng Tâm Á, trong lòng mẹ không chịu nổi.”

“Mẹ.” Trình Quân Hạo thầm gọi một tiếng, lệ rơi đầy mặt, bỏ nhào ôm chặt An Như Ý, “Con cho là mẹ chết rồi, chỉ còn lại một mình con, vẫn luôn một mình.” Đối đầu với tất cả mọi chuyện.

An Như Ý ôm thật chặt anh, “Quân Hạo, Quân Hạo của mẹ, mẹ không nghĩ tới. Còn có thể sống đến ngày này để được gặp lại con, mẹ cùng ông ngoại thực xin lỗi con, dẫn sói vào nhà, để cho con phải chịu nhiều đau khổ như vậy.”

Mẹ con vài chục năm không gặp, vào giờ khắc này nước mắt tức khắc tuông trào như bão lũ, nhưng lại mừng rỡ không thôi.

“Nghe lời mẹ, rời xa Tâm Á đi.” An Như Ý xấu hổ nói.

Trình Quân Hạo cười nhạt, “Không được nữa rồi, dù cho thật sự là anh em, con cũng sẽ không làm vậy, con với Tâm Á đã có hai đứa con trai sinh đôi, chúng con sẽ kết hôn, không thể rời xa nữa rồi, cho dù là anh em, cùng lắm thì về sau không có con nữa thôi, tóm lại, con nhất định phải sống chung với Tâm Á, bất chấp hậu quả như thế nào.”

161. Chương 161: Mẹ Ruột Bị Mua Chuộc

An Như Ý ngậm ngẫn cả người, ngơ ngác nhìn Trình Quân Hạo, đã đau lòng lại càng đau lòng hơn.

Cho tới nay, Quân Hạo đều phải một mình cô đơn mà chiến đấu với hoàn cảnh, riêng An Tâm Á lại không giống như vậy, trong lòng An Như Ý khó chịu giống như bị kim châm. Giống như mình là ác quỷ tội ác tày trời vì đã tách hai người bọn họ ra.

Nhưng, nhưng mà. Chuyện này quá trái với luân lý đạo đức.

Trình Quân Hạo nhàn nhạt cười, “Mẹ, chúng con trải qua sống chết, những chuyện này còn nhìn không thấu ư, không cần phải bận tâm suy nghĩ cái này nữa, chuyện này không thể để cho Tâm Á biết, con không muốn khiến cô ấy có gánh nặng tâm lý.”

Mắt An Như Ý cay cay, thiếu chút nữa trào ra nước mắt. Bà đau lòng thay cho Quân Hạo, cũng đau lòng cho Tâm Á. Có lẽ, về sau hãy cứ để ỉnh bà chịu hành hạ thôi, cuộc đời của bà, nhất định trốn không khỏi cảm giác tự trách như lúc này đây, cũng nên sớm tập thành thói quen không phải sao? !

An Như Ý cuối cùng gật đầu một cái.

Trình Quân Hạo ôm An Như Ý, “Mẹ, mẹ trở về bên cạnh con là tốt rồi, về sau không cần sống ở Chu gia nữa, cùng nhau ở bên cạnh Tâm Á, cùng con ở cùng một chỗ thôi.”

Lấy thân phận của mẹ vợ.

An Như Ý ngậm ngẫn, cuối cùng gật đầu một cái. Không còn do dự gì nữa, đã đến lúc này rồi, còn có cái gì đáng giá để mà do dự nữa chứ. Bà vốn cho là mình không nhìn thấy Quân Hạo sẽ không đau lòng không nhớ nhung, nhưng rồi về sau mới biết bà thật rất nhớ nó, dù sao cũng là máu mủ ruột thịt, có lẽ đây cũng là một bước chuyển biến rồi.

Bà không muốn làm khó bản thân mình, cũng không muốn làm khó Tâm Á cùng Quân Hạo nữa. Tất cả tội nghiệt này hãy cứ để ột mình bà gánh chịu đi.

Sau khi đã trải qua những kinh nghiệm sống chết, ai còn có thể cố chấp mà khư khư giữ lấy những tư tưởng cổ cũ không buông nữa chứ.

“Cha đẻ Tâm Á là ai? !” Trình Quân Hạo hỏi An Như Ý.

An Như Ý ngập ngừng cả người, nói: “Năm đó sau khi chị hai giao Tâm Á ẹ, liền tự sát.”

Trình Quân Hạo sắc mặt trầm xuống, “Tại sao, tại sao lại nỡ bỏ lại một đứa bé rồi tự sát chứ? !”

An Như Ý lắc đầu một cái, nói, “Mẹ với chị ấy thực ra là chị em cùng cha khác mẹ, từ nhỏ tình cảm cũng rất nhạt, đối với chuyện của chị ấy, mẹ cũng không hiểu nhiều lắm, nghe nói hình như là yêu một người không nên yêu, mang thai Tâm Á, cuối cùng có lẽ là tình cảm bất hòa với đối phương, không có được sự chúc phúc, cứ như vậy mà đi, bỏ lại Tâm Á, Tâm Á từ nhỏ cũng rất đáng thương, nó chỉ biết nó là con của mẹ, chuyện này mẹ cũng chưa từng nói với nó.”

“Cùng cha khác mẹ? !” Trình Quân Hạo thì thầm nói: “Dì hai là con gái của ông ngoại sao? !”

“. Ừ.” An Như Ý gật đầu một cái, “Chuyện tình cảm của chị ấy mẹ biết được rất ít, cực ít, cha đẻ Tâm Á là ai, thật sự mẹ không biết, chỉ tình cờ nghe chị ấy nói qua một lần duy nhất, hình như tuổi cũng khá lớn, nếu so với lúc đó chị ấy học năm thứ hai đại học thì người đó lớn hơn mười tuổi.”

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, ánh mắt lóe lên, “Có lẽ không gì cả, đối với Tâm Á mà nói là một chuyện tốt.”

An Như Ý gật đầu một cái, “Điều bí mật này, ai cũng đừng nói ra, về sau cứ chôn sâu trong lòng.”

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, hai mẹ con ôn chuyện hồi lâu, Trình Quân Hạo lại lôi kéo bà không để cho bà trở lại Chu gia, lại hưng phấn dẫn bà xuống gặp An Tâm Á.

Đúng lúc lại là thời gian nghỉ ngơi, hôm nay quay phim cũng là ở trong trường quay, không có quay ngoại cảnh, An Tâm Á đi ra, liền nhìn thấy Trình Quân Hạo rất thân mật đứng ở cửa miệng vừa nói vừa cười với An Như Ý, đầu óc An Tâm Á nhất thời trống rỗng, sắc mặt cứng ngắc, sững sờ nhìn tình cảnh này, thấy thế nào cũng rất quỷ dị.

Trình Quân Hạo liếc nhìn cô, hướng cô nở rộ một nụ cười thật to trên khuôn mặt, “Tâm Á.”

Thật cuốn hút! An Tâm Á khoe miệng co giật, “Mẹ, các người. Sao lại đi chung với nhau? !”

Trình Quân Hạo cười híp mắt, An Như Ý cũng không có bất kỳ vẻ mặt khác thường nào, chỉ là ưu nhã cười, nụ cười này, An Tâm Á rất ít khi nhìn thấy trên mặt An Như Ý.

Cho nên, An Tâm Á cực kỳ ngoài ý nhìn chằm chằm An Như Ý cùng Trình Quân Hạo, cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

Đây là chuyện gì vậy? !

“Anh với mẹ cùng nhau đi gặp em.” Trình Quân Hạo nói cực kỳ tự nhiên, “Thuận tiện thương lượng một chút chuyện kết hôn.”

An Tâm Á giật mình hoàn hồn, “Chuyện kết hôn? ! Mẹ, tại sao anh ấy lại gọi mẹ là mẹ rồi? !” An Tâm Á nóng nảy, trừng mắt liếc Trình Quân Hạo, cả giận nói, “Làm sao anh mua chuộc được mẹ của em” Vận dụng sắc đẹp sao, mẹ nó.

Huống chi không phải là mẹ đã từng phản đối cô cùng Trình Quân Hạo sống chung với nhau sao, làm sao mà hiện tại? ! Hoàn toàn không giống như là cùng một người vậy ? ! Trình Quân Hạo tuyệt đối là vận dụng sắc đẹp rồi. An Tâm Á hung hăng vận vẹo.

An Như Ý cười nhạt, “Dù sao về sau đều là người một nhà, gọi mẹ rất êm tai”

Trình Quân Hạo cười càng ngày càng rực rỡ, anh với An Như Ý đứng một hàng, đối diện là An Tâm Á. An Tâm Á lập tức cảm giác thấy mình giống như không cùng một phe cánh với bọn họ vậy, chuyện này là thế nào? !

Trình Quân Hạo đem mẹ cô cướp đi rồi sao? ! Này, điều này làm cho An Tâm Á hơi có chút buồn bực. Đã xảy ra chuyện gì mà cô không biết sao! ? An Tâm Á vô cùng khó hiểu.

Trình Quân Hạo tiến tới nắm lấy tay của cô, nhíu mày, nói: “Buổi tối chúng ta một nhà cùng nhau ăn một bữa cơm, cũng gọi Trữ Trữ Lẳng Lẳng luôn”

“” An Tâm Á trầm mặc không nói.

“Còn nữa, về sau mẹ sẽ ở tại nhà của anh, Tâm Á, em với Trữ Trữ Lẳng Lẳng nguyện ý bây giờ dời qua luôn cũng tốt.” Trình Quân Hạo lại ném ra một câu nói có tính chất tàn phá lớn hơn.

An Tâm Á bộc phát, gầm nhẹ, “Mẹ, mẹ phải dời đến chỗ của anh ta sao? !” Cô trợn to hai mắt, không thể tin. Ban đầu cô có khuyên mẹ rời đi Chu gia như thế nào đi nữa, bà cũng không muốn, hiện tại Trình Quân Hạo chỉ dùng một câu nói đầu tiên là đã làm xong, điều này làm cho cô làm sao mà chịu nổi? ! Cô thậm chí còn hoài nghi cô mới thật sự là người ngoài, An Như Ý lại giống như là mẹ chồng của cô vậy.

“Ừ.” An Như Ý nhàn nhạt ưu nhã cười, “Con rể cũng nói như vậy, có thể không đồng ý sao? !”

An Tâm Á khước miệng co giật, con, con. rể? ! Mẹ tuyệt đối là trúng tà rồi.

“Mẹ, mẹ phải dọn qua chỗ của anh ta, còn không bằng dọn qua chỗ của con đi, rốt cuộc vẫn còn chưa có kết hôn mà.” An Tâm Á khổ sở nói xong, tại sao lại phải dọn đến chỗ của anh chứ? ! Đây cũng quá. quá không bình thường.

An Như Ý nắm tay của cô, “Vậy con với hai đứa bé cũng cùng mẹ cùng nhau dời qua đi”

An Tâm Á im lặng, đây là chuyện gì xảy ra? Ban đầu là mẹ muốn cô dời đi, làm cô cùng Trình Quân Hạo tách ra, hiện tại, lại chủ động yêu cầu cô dọn về sao? !

Hiện tại huyết áp của An Tâm Á có chút cao, vì sao lại xảy ra chuyện ngày hôm nay, cô thật khó mà tiếp nhận. Rốt cuộc cô có thể có một cuộc sống bình thường như bao người trên thế giới hay không à? !

“Mẹ.” An Tâm Á buồn bã gọi An Như Ý một tiếng, có chút ghen tị, mẹ ruột của cô đã bị Trình Quân Hạo mua chuộc, tuyệt đối là bị mua chuộc.

An Như Ý có chút đau lòng nói: “Con gái của mẹ, bảo bối, bất kể mẹ đã từng làm cái gì, cũng có nguyên nhân, cũng là vì muốn tốt cho con, chỉ là.” Không thể để cho con biết.

Mặc dù có chút ích kỷ, nếu có trách tội này thì hãy cứ trách vào trên người bà thôi.

162. Chương 162: Hối Hận Không Ngừng

An Như Ý yên lặng nhìn chằm chằm An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo, hai đứa trông rất hạnh phúc, bà thật không nỡ làm tan vỡ nó, chuyện đó quá tàn nhẫn. Nét mặt của bà rất nghiêm túc, nghiêm túc trước nay chưa từng có, An Tâm Á nhìn liền thở dài một cái.

Thôi, việc đã đến nước này, cô còn có thể có nói được cái gì? !

Cả đời của mẹ cũng rất đáng thương, cứ mặc bà đi đi. Kể từ khi cô có trí nhờ mẹ đã làm một người mẫu nho nhỏ để kiếm sống qua ngày, sau lại gả cho Chu Hoài, nhận hết tất cả uất ức, nếu như Trình Quân Hạo có thể dụ dỗ bà vui vẻ, làm bà nguyện ý dọn ra khỏi Chu gia, cô cũng không có gì để nói, ít nhất cũng nên cao hứng mới đúng.

Hình như đã thành thói quen, đột nhiên từ biến cố này đến biến cố khác, mặc dù có lúc yêu cầu của mẹ thật không giải thích được. Cô không hiểu, nhưng ủng hộ là tốt rồi.

An Tâm Á liều mạng thuyết phục mình, ủng hộ là tốt rồi, những thứ khác có thể không cần phải để ý đến.

Lại sắp bấm máy rồi, An Tâm Á bắt đắc dĩ đi vào trường quay, quay đầu lại nhìn về phía hai người bọn họ, một hồi mắt nháu lại, làm thế nào lại thành ra như vậy? Mẹ nó.

=.=! ! An Tâm Á vào trường quay, An Như Ý ngẩng đầu nhìn hướng Trình Quân Hạo, “Mẹ về nhà thu dọn một chút.”

Trong nội tâm bà rất vui mừng.

Trình Quân Hạo cúi đầu, “Con đưa mẹ đi.”

An Như Ý lắc đầu ngăn cản anh, “Nếu như con đi, không biết Chu Hoài sẽ lại nghĩ như thế nào? Nhất định sẽ quần lấy Tâm Á với con, rất phiền toái.”

Trong lòng bà hơi băn khoăn, bà không muốn để cho con trai nhìn thấy bà bị uất ức ở Chu gia, không muốn chuyện phức tạp thêm.

Trình Quân Hạo thấy bà kiên trì, không có cách nào, lại không yên lòng để một mình bà trở về, liền gọi điện thoại nói Con Muối dẫn theo người Ứng Môn đưa An Như Ý trở về.

Trở lại Chu thị cái gì cũng không nói, liền thu dọn đồ đạc rồi bỏ đi, nghĩ đến người của Ứng Môn, Chu Hoài rất sợ hãi ngay cả hỏi cũng không dám hỏi. Trình Quân Hạo lúc này mới yên tâm.

Con Muối liền dẫn An Như Ý đi. Mặc dù không biết nội tình trong đó, nhưng biết bà là mẹ An Tâm Á, mẹ vợ tương lai của anh hai, tự nhiên Con Muối cũng hết sức chặt chẽ, cẩn thận hộ tống bà trở về Chu gia, thu thập đồ đạc rồi đi, Chu Hoài cùng mấy người hầu nào dám hỏi một chữ, vừa nhìn thấy bộ dạng hung thần ác sát của Con Muối, chỉ dám đứng một bên không dám nhút nhích, mặc cho bọn họ đi.

Con Muối lạnh lùng quét mắt một vòng Chu Hoài, người đàn ông này thật chẳng khác gì một con chuột, vợ của mình, dù không yêu thương gì nhiều, nhưng cứ như vậy bị mang đi, thậm chí ngay cả cái rắm cũng không dám thả một cái, hỏi cũng không dám hỏi một câu, chỉ sợ chọc tới đám người bọn họ, chỉ có một chữ, tên khốn. Sớm biết nên nói anh hai diệt Chu thị.

Hộ tống An Như Ý đến biệt thự vùng ngoại ô, vẫn là biệt thự lần trước mà An Tâm Á ở, an bài người chuẩn bị cho bà thật tốt, An Như Ý lòng tràn đầy vui mừng.

*

Trình Quân Hạo tranh thủ thời gian rảnh chạy tới bệnh viện, anh đối với Khả Khả, vẫn có tình cha con, dù là biết nó với bản thân không có liên hệ máu mủ, anh vẫn vĩnh viễn không thể nhẫn tâm được giống như Trình lão. Trong con người anh, di truyền từ ông ngoại là phần nhiều hơn.

Vội vã chạy tới bệnh viện, trong tay anh cầm theo một chiếc túi đựng hộp cháo gà hầm cách thủy nóng hổi, hướng phòng bệnh VIP đi đến, kéo cửa ra lại phát giác bên trong trống tuếch, Trình Quân Hạo sửng sốt nhưng không dưới mười giây, vội vàng kéo y tá lại hỏi, “Bệnh nhân bên trong phòng này đâu, đối phòng bệnh sao? !”

Y tá kinh ngạc nói: “Bệnh nhân xuất viện rồi, sáng sớm hôm nay đã đòi làm thủ tục xuất viện.”

Trình Quân Hạo ngẩn người, phản ứng kịp liền cầm lên cháo gà đi trở về.

Lâm Khả Nhân lại dẫn Khả Khả đi? ! Tại sao ngay cả một câu cũng không nói với anh?

Trình Quân Hạo tự giấu một tiếng, mà hình như hiện tại anh cũng đã mất tư cách để hỏi tình huống Khả Khả, đối mặt Lâm Khả Nhân, vốn nghĩ lòng của mình đã rất cứng rắn nhưng cũng đã với bớt hận ý, chẳng qua chỉ cảm thấy cô ta cũng rất bất đắc dĩ, người phụ nữ này, bị lợi dụng, tìm cách đến bên cạnh anh, nhưng vẫn không có được lòng của người cô ta quý trọng.

Ai.

Ngồi vào trong xe, cầm điện thoại di động lên, lại phát hiện trong email có một tin nhắn chưa được đọc. Anh mở ra, không biết người gửi là ai, mở ra xem, lại là Lâm Khả Nhân gửi tới:

Thật xin lỗi, em mang Khả Khả đi, chúc anh hạnh phúc, và Khả Khả cũng sẽ được hạnh phúc.

Đơn giản một hàng chữ, lại bao hàm quá nhiều tình cảm phức tạp, Lâm Khả Nhân vốn là bất đắc dĩ, sau khi biết thân thể Khả Khả, cô ta lựa chọn thối lui rồi đi, rời khỏi nơi này.

Trình Quân Hạo để điện thoại di động xuống, lái xe rời khỏi bệnh viện, từ từ hồi tưởng, không biết Lâm Khả Nhân sẽ đi đâu? ! Đoán chừng có thể là rời khỏi thành phố A rồi, cũng có lẽ là ra nước ngoài.

Như vậy cũng tốt, chỉ cần Lâm Khả Nhân chịu để xuống tất cả mọi chuyện, cô ta cùng Khả Khả sẽ hạnh phúc, cô ta cũng là một người mẹ tốt, từ trước đến giờ anh cũng biết.

Anh sẽ không cùng một người phụ nữ thật thế so đo quá nhiều, như vậy cũng không có tác dụng gì. Thôi, trở về giải thích với An Bình một chút tốt hơn.

Đứa nhỏ này quật cường, không nhận thua, có lẽ lần giải thích này sẽ là một phen trắc trở.

Trở lại phòng làm việc, anh đem cháo gà nhét vào phòng thư ký, cũng lười quan tâm, mở máy vi tính ra lại nhận được một mẫu thư điện tử do Trình lão gửi tới, bên trong là một đoạn video.

Trình Quân Hạo mở ra xem, lại là phần ghi hình cảnh lão ngược đãi Trình Khả Khả. Sắc mặt Trình Quân Hạo xanh mét, sắc mặt giận dữ âm trầm, đứa bé nhỏ như vậy, thế nhưng lão.

Hình ảnh đau khổ khi còn bé cũng tràn vào trong đầu của anh, trong lúc nhất thời gân xanh nổi lên, khí lạnh lan tràn, tên Trình lão này, là lão tự đâm đầu vào chỗ chết, lão đáng chết.

Anh đóng đoạn video máu tanh này lại, nhấp vào địa chỉ mẫu thư hồi âm lại: Biết không? Khả Khả là con trai của Trình Quân Hoa. Lão già, bản thân mình làm vậy, không thể sống.

Sau khi nhấp một cái gửi thư đi, trong lòng lại dâng lên cảm giác được trả thù.

Sau khi tỉnh lại, thì lại bắt đầu hối hận không ngừng, không phải nói nhất định phải giữ kín bí mật này ư, tại sao lại nói ra rồi? ! Có khi nào Trình lão chỉ vì vậy mà đi bắt Khả Khả cùng Lâm Khả Nhân hay không? !

Trình Quân Hạo hối hận không ngừng, lại phản hồi lại theo địa chỉ tin nhắn của Lâm Khả Nhân: cẩn thận người của Trình lão.

Người phụ nữ Lâm Khả Nhân này cũng rất thông minh, đã nếm qua một lần thiệt thòi, khiến Khả Khả bị thương, cô ta cũng đã nhận được sự dạy dỗ, nhất định sẽ núp xa xa mới đúng.

Trình lão gần như nổi điên, lão vốn rất có cảm giác được trả thù sau khi gửi đi đoạn thu hình, nhưng bởi vì hồi âm của Trình Quân Hạo mà trở mất thất thần, không thể nào. Tuyệt đối không có khả năng.

Tin tức này giống như một quả kinh lôi phát nổ ngay trên đỉnh đầu lão, suy nghĩ một chút lại thật thâm sâu hoài nghi, lại vô cùng không cam lòng, muốn hỏi cái gì lại hỏi không được, mặc dù biết chuyện này có khả năng là kế sách của Trình Quân Hạo đưa ra để đả kích lão, nhưng Trình lão cũng rất hoài nghi.

Trời ơi, nếu như Khả Khả là con trai của Quân Hoa, thì lão thế nhưng lại ngược đãi con trai độc nhất của Quân Hoa, Trình lão vì cái ý tưởng này mà cảm thấy khiếp sợ. Nhưng nhìn dáng vẻ Trình Quân Hạo bình tĩnh như vậy, lão cũng không biết rõ đây rốt cuộc là thật hay là giả nữa.

Cuối cùng Trình lão không cam lòng, đẩy xe lăn tìm xe đi bệnh viện điều tra, tự mình tra được bệnh viện tối hôm qua Trình Khả Khả chạy chữa, hỏi y tá trưởng, mới biết Trình Khả Khả cùng Trình Quân Hạo có làm giám định DNA.

Vừa nhìn kết quả, đúng như lời Trình Quân Hạo, trong lòng Trình lão vừa vui vừa buồn vừa hận lại vừa ray rức.

163. Chương 163: Bữa Cơm Của Ba Thế Hệ

Thật may là bác sĩ nói Khả Khả không có việc gì, nếu không lão nhất định sẽ nổi điên. Lại nghe bác sĩ nói Lâm Khả Nhân cùng Trình Khả Khả đã xuất viện, Trình lão liền có chút lo sợ, lão rất hoài nghi nhất định là Trình Quân Hạo đã đưa bọn họ giấu đi.

Cho nên, Trình lão nóng nảy muốn đi tìm Trình Khả Khả thì Con Muối dẫn theo người từ bốn phương tám hướng trong bệnh viện tra hỏi dần dần tiến tới đây, tìm được lão.

Sắc mặt Trình lão tái xanh, nhìn chằm chằm Con Muối, “Chẳng lẽ tất cả chuyện này đều là do Trình Quân Hạo đã lập kế hoạch từ trước? !”

Con Muối nhíu mày, cười lạnh một tiếng, “Anh hai nói ông thấy cái tin nhắn kia nhất định sẽ tới bệnh viện, cho nên tôi liền lập tức chạy tới bệnh viện, không ngờ ông thật sự sẽ tới đây, xem ra. Ông thật sự rất để ý chuyện này.”

Bờ môi Trình lão run rẩy, chỉ do lão quá hưng phấn, hoàn toàn quên mất chuyện Trình Quân Hạo vẫn còn đang truy tìm lão.

“Lần trước để ông chạy trốn như vậy, thật là rất tiện nghi cho ông, lần này.” Con Muối lạnh lùng khê hừ, “Tuyệt đối sẽ không phạm lại sai lầm lần đó.” Anh ta phân phó mấy người áo đen, “Mang về Ung Môn. Nhốt vào địa lao. Trình lão, lần này tôi đã vì ông mà đặc biệt xây dựng một địa lao cực kỳ kiên cố, tuyệt đối không có ai có thể từ Ung Môn cứu ông đi lần nữa.”

Con Muối nói vô cùng ác độc, Trình lão cũng không tỏ ra sợ hãi gì, lão chỉ lo lắng cho Khả Khả, “Trình Khả Khả có ở trong tay Trình Quân Hạo hay không? ! Nó tình làm cái gì với Khả Khả? !”

Đôi mắt âm lãnh có vẻ hơi khấn trương, lão đã từ trên báo cáo DNA thấy được Trình Quân Hạo cùng Trình Khả Khả tuyệt không có quan hệ cha con, như vậy, nhất định là con trai của Quân Hoa không sai.

Con Muối cười lạnh một tiếng, chỉ không để ý đến lão, cuối cùng chỉ nhàn nhạt nói ra một câu, “Anh hai anh ấy vốn nhân từ, tuyệt đối không ác độc giống như ông, Khả Khả là một đứa bé vô tội, anh hai sẽ không giận lây sang nó, nhưng ông, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.” Làm ra nhiều chuyện như vậy, chết cũng xứng đáng.

Trình lão thở phào nhẹ nhõm, nói như vậy, Lâm Khả Nhân nhất định đã mang theo Khả Khả trốn đi. Lão cười nhạt, “Ta vốn không quan tâm chuyện sống chết của bản thân mình, một lão già chỉ còn lại mỗi bộ xương khô như ta đây đấu tranh cả đời, giành giật cả đời, cuối cùng còn có thể quan tâm chuyện sống hay chết ư, chỉ cần Khả Khả bình an, cốt nhục Quân Hoa vẫn còn, dù như thế nào ta cũng không quan tâm, ha ha.”

Lão già nua cười to một tiếng, vốn là ánh mắt lạnh lẽo, xen lẫn nỗi hận thấu xương, nhưng khi biết Khả Khả huyết mạch cốt nhục cuối cùng vẫn còn, từ trong tang thương liền bùng dậy. Giống như thật sự được cải tử hồi sinh, chỉ là tâm hồn đã không còn cảm thấy gì nữa.

Mặt Con Muối co rút, liếc mắt nhìn Trình lão, cái lão già đáng chết này, làm ra nhiều chuyện như vậy, chết cũng là quá tiện nghi cho lão.

Đem Trình lão nhốt vào địa lao, lần này Trình lão cũng rất an tĩnh, không giống như lần trước náo loạn cả lên.

Trình lão nhàn nhạt thương xót kêu rên, “Quân Hoa, con vẫn còn có một đứa con trai, cũng không uống con chết ở chỗ này, Trình gia chúng ta cuối cùng vẫn còn có một người thừa kế.”

Con Muối chỉ nhìn thoáng qua, có chút chán ghét rồi đi ra ngoài, gọi điện thoại cho Trình Quân Hạo, “Anh hai, thuận lợi tìm được người, quả nhiên là ở bệnh viện.”

“Vậy thì tốt.” Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, may nhờ mình phản ứng kịp thời, bằng không lại bỏ qua cơ hội tốt ngàn năm có một này rồi, vốn khi anh gửi đi lá thư phản hồi liền hối hận không ngừng, nhưng lại đột nhiên nghĩ đến chuyện có thể Trình lão sẽ đi đến bệnh viện để xác nhận tin tức này, cho nên, liền ra lệnh cho Con Muối đi chặn đường, thật là không uống công chuyển này, cũng coi là trong họa có phúc.

“Em đem lão nhốt trong địa lao, lần này tuyệt sẽ không để cho lão chạy thoát.” Con Muối ác độc nói.

“Lần này, nợ cũ nợ mới cùng nhau thanh toán hết.” Trình Quân Hạo vuốt vuốt chân mày nói, “Buổi tối tôi sẽ về thăm lão, Con Muối, một hồi đi đón mẹ An ra ngoài, buổi tối cùng bọn Trữ Trữ cùng nhau ăn một bữa cơm.” Con Muối vội vàng đáp, Trình Quân Hạo liền cúp điện thoại.

Con Muỗi híp mắt cười hì hì, An Tâm Á vừa dọn đi, kết quả liền đón mẹ vợ vào, một chiều này thật cao tay, mẹ vợ cũng đã dọn vào, chẳng lẽ An Tâm Á lại không dọn về ở sao? !

Hơn nữa, nếu mẹ vợ cũng đã đáp ứng ở lại, thì nói lên rằng chuyện kết hôn này cũng sẽ không còn xa nữa.

Hơn nữa lại còn có hai anh em sanh đôi, An Tâm Á sớm muộn gì cũng sẽ trở thành chị hai của Ứng Môn bọn họ, hắc hắc.

Mấy ngày trước anh hai còn buồn bực phiền não, đoán chừng bây giờ tâm tình cũng đã tốt trở lại rồi.

Con Muỗi đón An Như Ý ra ngoài đi đến trước để sắp xếp phòng ăn thật tốt, Trình Quân Hạo gọi điện thoại cho An Bình An Tĩnh, An Bình suy nghĩ một chút liền đồng ý, mặc dù đối với bữa ăn này cũng bày tỏ kinh ngạc, thật sự không hiểu Trình Quân Hạo tại sao lại muốn bọn họ cùng ăn cơm với cái bà ngoại điên khùng đó.

Trình Quân Hạo dẫn theo An Tâm Á chạy thẳng tới nhà hàng.

An Tâm Á ngồi ở trong xe, cả ngày đều cực kỳ buồn bực. “Làm sao mà anh lại thuyết phục được mẹ em vậy? !” Rốt cuộc cô cũng hỏi ra được nghi hoặc trong lòng.

Trình Quân Hạo cười hắc hắc, “Mẹ vợ nhìn thấy con rể, càng nhìn càng thuận mắt.”

Cái đầu anh đó, An Tâm Á rồi, “Anh nha tuyệt đối là bán sắc đẹp.”

Trình Quân Hạo không chấp nhất, khoe miệng thủy chung vẫn thản nhiên mỉm cười toe toét, cái này làm An Tâm Á rất là kinh ngạc, từ khi nào mà Trình Quân Hạo lại có loại vẻ mặt này, cô nói anh như vậy, thế nhưng anh lại không có nhảy dựng lên, thật là quá mức kỳ lạ.

Cái này tuyệt đối là biến dị gene.

Trình Quân Hạo bình tĩnh nhún vai một cái, tuyệt không để ý sự nhạo báng của cô.

“Anh với mẹ em thật là hợp nhau, thật sự rất kỳ quái.” An Tâm Á nói thầm, càng nghĩ càng không hiểu, cả buổi chiều nay cô cảm giác mình giống như đang nằm mơ, nói không rõ là vui hay là buồn nữa.

“Giữa người và người, phải dựa vào duyên phận.” Trình Quân Hạo thản nhiên nói, “Thành phố A nhiều người như vậy, cố tình anh và em bảy năm trước lại gặp nhau, còn sinh ra hai đứa sanh đôi, đây không phải là duyên phận chứ là cái gì? ! Anh với mẹ cũng giống như vậy.”

Khoe miệng An Tâm Á co giật, anh mở miệng một tiếng mẹ hai tiếng cũng là mẹ, thật làm cho cô cảm thấy đau bao tử.

Đến cổng nhà hàng, hai cậu nhóc bảo bối cũng đã đến, An Tâm Á tiến lên nắm lấy bàn tay nhỏ bé của hai người, Trình Quân Hạo che chở An Tâm Á, một nhà bốn người vào phòng ăn được đặt trước, An Như Ý đã ngồi ở đó, nhìn thấy một nhà bốn người bọn họ đi vào, lòng An Như Ý vốn là cảm thấy tội lỗi tràn đầy, đột nhiên lại trở nên ấm áp.

Không quan trọng, tất cả đều không quan trọng, chỉ cần cả nhà bọn họ hạnh phúc là tốt rồi.

“Mẹ.”

“Mẹ.”

An Bình An Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, đối với chuyện Trình Quân Hạo đột nhiên bạo phát ra ngoài một chữ kia cảm thấy rất là ngạc nhiên, từ khi nào, ông ta mà cũng gọi bà ngoại điên khùng kia là mẹ, mẹ nó, tiền triển này cũng quá lớn rồi, nên cũng không theo chân bọn họ mà lên tiếng chào hỏi, khó chịu.

An Như Ý vui mừng gật đầu, vừa nhìn về phía An Bình An Tĩnh, đau lòng nhìn của bọn họ nói: “An Bình? An Tĩnh? !” Trong đôi mắt bà là sự áy náy.

Hai cậu nhóc không muốn làm khó mẹ, không thể làm gì khác hơn là bình tĩnh kêu một tiếng bà ngoại, chỉ là có chút bất đắc dĩ. An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo cũng không có để ý.

Nhưng mà An Như Ý lại cảm động không thôi, luôn miệng nói, “Tốt tốt tốt.”

An Bình An Tĩnh yên lặng liếc nhau một cái, kinh ngạc nghĩ ngợi, chẳng lẽ bà ngoại điên khùng đã nghĩ thông suốt, trải qua chuyện lần trước bị bọn họ mắng một trận về sau lại nghĩ thông suốt sao? !

164. Chương 164: Phút Giây Ấm Áp Của Tình Cha Con

Chỉ riêng cái chuyện bà tiếp nhận Trình Quân Hạo kêu bà một tiếng mẹ này thôi thì cũng đủ để nói rõ tất cả. Bọn họ giơ ngón tay cái lên, âm thầm kinh ngạc một tiếng, Trình Quân Hạo, thật là rất giỏi, cái bà ngoại điên khùng này, vậy mà cũng có thể bị ông giải quyết được.

Huh.

Đối với Trình Quân Hạo An Bình ném qua một ánh mắt ý nghĩa chất vấn đây là chuyện gì xảy ra, làm cho Trình Quân Hạo liền che miệng bật cười, đây chính là điểm mạnh của cha con đó.

Khóe miệng An Bình co giật, im lặng im lặng đến không biết nói gì.

Một bữa cơm này ăn rất vui vẻ, An Như Ý buông lỏng tâm trạng, ấm áp vô cùng, An Tâm Á bỏ xuống gánh nặng trong lòng, Trình Quân Hạo rất vui vẻ mẹ mình đã trở về, hai đứa sanh đôi cũng bởi vì An Tâm Á vui vẻ mà cũng thật lòng cảm thấy vui vẻ.

Cho nên, trong phòng ăn không khí vô cùng hoà thuận vui vẻ, Trình Quân Hạo nhân cơ hội liền hỏi An Tâm Á, “Hiện tại mẹ cũng đã ở chỗ của anh rồi, các người cũng chuyển về ở đi, Tâm Á, chúng ta cũng nên tính đến chuyện kết hôn thôi, mà em cũng phải cho anh một câu trả lời chính xác đi chứ, không thể trì hoãn được nữa.”

An Tâm Á đang nuốt một miếng cơm thiếu chút nữa sặc ở trong cổ họng, trong lòng bốc lửa, gắt gao trừng mắt liếc anh một cái, mẹ nó, tại sao lại thúc giục cô nữa rồi? !

Xoạt.

Ba đôi mắt đồng loạt nhìn hướng An Tâm Á khiến cô quẫn không thôi .

“Mẹ, cha cầu hôn mẹ rồi hả ? !” An Tĩnh mừng rỡ hỏi.

An Tâm Á lặng yên không nói, hướng An Tĩnh trưng ra một khuôn mặt khổ qua thật to, An Tĩnh cũng không để ý, “Mẹ mau trả lời đồng ý đi, đáp ứng chuyện này đi. Chúng ta cũng dời qua ở cùng cha luôn.”

An Như Ý cũng vui vẻ mà mong muốn chuyện này thành công, khuyên An Tâm Á, “Không cần suy nghĩ thêm, không cần suy nghĩ quá nhiều, kết hôn đi.”

o()o

An Tâm Á oán thầm, Trình Quân Hạo, anh thật giỏi nha, không chỉ thu phục được mẹ của cô, còn thu phục được An Tĩnh, cô lờm An Bình một cái, cậu đang rũ đầu yên tĩnh ăn canh, siêu cấp bình tĩnh, An Tâm Á tưởng rằng đã tìm được đồng minh, nước mắt hạnh phúc gần như sắp trào đầy mặt, An Bình nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của mình lên từ tốn nói, “Dời qua cũng được, nhưng mà riêng chuyện kết hôn, cứ để mẹ suy nghĩ rồi quyết định, cũng đừng ép quá gấp. Trình nhị thiếu.”

An Bình ưu nhả mà bình tĩnh, ánh mắt nhìn Trình Quân Hạo mang theo ý xoi xem.

Trình Quân Hạo gạt đầu một cái, “Cũng được, cứ để cho Tâm Á suy nghĩ thêm một thời gian nữa, chỉ là, các người sớm một chút dời qua sẽ tốt hơn, ta sẽ sai Con Muối giúp một tay.”

Anh biết An Bình đây là đang dò kỹ anh, chờ lát nữa vẫn không thể thiếu được một lời giải thích.

An Như Ý nhìn chằm chằm An Bình, đứa nhỏ này, trên người toát ra sự lý trí cùng khí thế hơn người, so với An Tĩnh trầm ổn thì nó lạnh lùng âm trầm hơn rất nhiều. Lần trước, chính An Bình đứa nhỏ này ép hỏi bà đến nỗi bà á khẩu không trả lời được.

Nhưng bà đối với An Bình vẫn cảm thấy vui mừng như cũ.

An Tĩnh chu môi, rất vô tội nói: “Anh hai, để cho cha kết hôn với mẹ tốt lắm mà, lần sau mẹ có bị bệnh trở lại, cha còn có thể trị nữa.”

=.=! ! Trình Quân Hạo đầu đầy vạch đen, An Bình cũng không biết nói sao, vuốt mại tóc mềm của An Tĩnh, “Không nên quan tâm quá nhiều vào chuyện này, uống canh nhiều một chút.”

An Tĩnh mất mác buồn bã nhìn An Bình một cái, nhưng vẫn thành thật cúi đầu ăn canh, đứa nhỏ này, đối với An Bình là quyết tâm tuyệt đối phục tùng.

An Tĩnh cũng đổi giọng gọi cha rồi, mà tên nhóc An Bình này không biết đến lúc nào mới chịu sửa miệng, khiến Trình Quân Hạo có chút không thể đoán ra được, An Bình đã thành thực từ rất sớm, thậm chí có thể nói là quá thành thực.

Cho nên đối với cậu bé, thậm chí ngay cả dụ dỗ anh cũng không có khả năng làm được, cũng không thể dùng phương thức chiều chuộng giống như đối với Khả Khả được, cộng thêm An Tĩnh lại vô cùng dính An Bình, kể cả anh muốn hưởng thụ tình cảm cha con thì cũng phải qua một khoản thời gian mới tìm được cơ hội.

Nhưng mà cũng may An Tĩnh cũng đã sửa miệng, An Bình cũng đã chấp nhận, điểm này, có thể thấy được là một khởi đầu tốt.

Trình Quân Hạo trước sau nghĩ một chút, tâm tình cũng thoải mái không ít.

Cơm nước xong, Trình Quân Hạo chở mọi người một nhà trở về biệt thự, An Bình cũng chấp nhận ở lại, cho nên, ngay đêm hôm đó Con Muối liền đem đồ đạc tạp nham của bọn họ chuyển trở lại đây.

Trình Quân Hạo vẫn chú ý biểu tình của An Bình, thấy cậu bé ngậm thừa nhận, cũng an tâm không ít, bận rộn hồi lâu, mới tìm được cơ hội nói chuyện riêng với An Bình.

“Trữ Trữ.” Trình Quân Hạo mở miệng.

An Bình bình tĩnh gật đầu một cái, nói, “Chuyện Trình Khả Khả, tôi có nghe nói.” Về mặt của cậu rất bình tĩnh, giọng nói cũng rất bình tĩnh, Trình Quân Hạo nhất thời không nói gì.

“Chuyện này tuy nói là ông bị lừa gạt, nhưng thật tình mà nói thì tôi lại rất cao hứng.” An Bình cũng không phủ nhận ý nghĩ của mình.

Trình Quân Hạo có chút giật mình vì cậu bé lại nói lời trong lòng.

“Vốn là tôi rất để ý Lâm Khả Nhân cùng Trình Khả Khả, hiện tại nếu bọn họ cũng đã không có quan hệ gì với ông rồi, ông cũng không cần phải lo lắng ẹ nữa.” An Bình thẳng thắn nói, “Cho nên, Trình Khả Khả không ở bên cạnh ông, thì còn có tôi với Lăng Lăng ở đây.”

Đây coi là an ủi sao? !

Trình Quân Hạo nhất thời rất kích động, đột nhiên cúi đầu ôm lấy cậu bé thật chặt, hưng hăng hôn một cái thật kêu.

Mặt của An Bình đột nhiên đỏ ửng, khuôn mặt nhỏ nhắn vắn vẹo, không được tự nhiên nói, “Không nên tùy tiện động tay động chân.”

Trình Quân Hạo hì hì cười một tiếng, “Trong lòng cha cao hứng, nhất thời đắc ý nên quên mất hình tượng, mà chúng ta vốn là cha con, cha hôn con là chuyện đương nhiên thôi mà.”

“.” An Bình liếc mắt, mặt giả bộ như không hề có chuyện gì, lại không che giấu được sắc thái thẹn thùng trên mặt.

Trình Quân Hạo âm thầm cảm khái, đứa nhỏ này có chút khó tính nhưng rất đáng yêu, lại rất hiểu lòng người, anh thật là đời trước tích quá nhiều đức, cho nên mới có An Bình An Tĩnh ở bên cạnh anh.

“Trữ Trữ, hôm nay cha nhận được tin nhắn của Lâm Khả Nhân, cô ta đi rồi, mang theo Khả Khả đi rồi.” Trình Quân Hạo khổ sở nói xong, lại bị An Bình cắt đứt, “Tôi biết ông muốn nói gì? !”

Trình Quân Hạo không tiếp tục nói nữa, An Bình tiếp tục nói, “Mặc dù tôi còn rất muốn vì mẹ mà báo thù, trong lòng vẫn còn rất để ý Lâm Khả Nhân, nhưng tính cho cùng thì cô ta cũng thật đáng thương, chỉ cần về sau cô ta không quấy rầy mẹ nữa, tất cả đều không truy cứu nữa, chỉ riêng điểm này, ông có thể bảo đảm cô ta sẽ không trở về quấy rầy mẹ nữa sao? !”

Trình Quân Hạo cười khỏ, “Cô ta bây giờ, còn mặt mũi nào mà trở lại nữa chứ? ! Lâm Khả Nhân người này yêu ghét rõ ràng, chuyện của Khả Khả vốn đã làm cho cô ta rất lúng túng rồi, hiện tại không thể nào trở về nữa đâu.”

An Bình gật đầu một cái.

“Cho nên, căn bản không cần lo lắng, cô ta vốn cũng là một người quật cường mạnh mẽ, đã sớm sinh lòng hối hận.” Trình Quân Hạo nói: “Thôi đi, lưu cho cô ta một con đường sống, hướng chỉ dù sao Khả Khả với cha cùng làm cha con với nhau năm năm trời, nếu như Lâm Khả Nhân xảy ra chuyện gì, Khả Khả thật sự quá đáng thương.”

An Bình cau mày suy nghĩ một chút, nói: “Cũng được thôi vì Khả Khả, mà để cho Lâm Khả Nhân một con đường sống, người phụ nữ này, nếu như thức thời, cũng không nên trở về nữa.”

Rốt cuộc cậu vẫn là người nhân từ, cùng giống như An Tâm Á, di truyền thật vô cùng tốt, ngoài miệng tuy nói là nhất định phải giết đối phương để báo thù, nhưng lòng nhân từ vẫn luôn còn đó.

Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, đứa bé này quá mức thông tuệ, lại có một lòng nhân từ, thật là đứa con ngoan của anh. Anh sờ sờ đầu của cậu, An Bình nhướn mày lên, nhưng không có hất tay của anh ra, Trình Quân Hạo trong lòng ấm áp, nhàn nhạt mà nhu hòa nói: “Trữ Trữ, cảm ơn con.”

Đây là thời khắc đặc biệt ấm áp của tình cha con giữa bọn họ.

165. Chương 165: Di Thư

Trình Quân Hạo trở lại phòng ngủ, An Tĩnh đang ngủ ở bên cạnh An Tâm Á, hai người một lớn một nhỏ có cùng một biểu cảm như nhau, An Tâm Á mấy ngày nay quay phim đoán chừng mệt chết đi, vừa mới làm ổ trên giường là liền ngủ rất an ổn, An Tĩnh núp ở trong ngực cô, giống như trẻ nít nhỏ chỉ mê luyến mẹ mình, hình ảnh này của hai mẹ con khiến Trình Quân Hạo có chút ghen tị.

Từ nhỏ tựa hồ anh cũng chưa thân cận với mẹ mình được mấy lần, hôm nay, chỉ có thể từ từ bồi thường trở lại, còn sống với nhau lâu dài mà.

An Tĩnh từ lần trước An Tâm Á bị trúng thuốc về sau vẫn rất lo lắng, hôm nay cậu cũng không chịu buông, lúc An Tâm Á vừa có thời gian liền dính vào không thả, trong lòng thật sự là thiếu hụt cảm giác an toàn.

Trình Quân Hạo ngẫm nghĩ , liền có chút đau lòng đối với An Tĩnh.

Anh rón rén đi tới, vuốt vuốt mái tóc mềm mại của cậu bé, sau đó anh hôn một cái lên má của hai mẹ con bọn họ, nhẹ giọng thầm nói: “Anh đi ra ngoài làm một ít chuyện trước, một hồi trở về ngủ cùng với hai mẹ con. Ngủ ngon.”

An Tâm Á hơi nhíu mày, lật người, nói lẩm nhẩm gì đó rồi lại chìm vào giấc ngủ.

Trình Quân Hạo rón rén đóng cửa ra ngoài, lại chạy đến phòng của An Như Ý, gõ cửa đi vào, An Như Ý đã mặc áo ngủ, chuẩn bị ngủ.

“Mẹ.” Trình Quân Hạo vui vẻ kêu một tiếng, “Lần đầu tiên cảm giác thấy trong lòng rất thỏa mãn, có mẹ, có Tâm Á, còn có cặp sinh đôi ở đây.”

An Như Ý đau lòng sờ sờ đầu của anh, “Mẹ hiểu rõ trước kia con vẫn luôn một mình cô đơn, Tâm Á cũng thế, cuối cùng mẹ lại để cho nó một người đối mặt với tất cả mọi chuyện.” Hốc mắt bà liền có chút ửng đỏ, “Về sau mẹ nhất định ở bên cạnh hai người các người chúng ta nhất định sẽ sống với nhau thật hạnh phúc, cho dù mẹ phải gánh chịu nhiều tội nghiệt hơn nữa, cũng sẽ không ngăn trở các con nữa, những hạnh phúc này đều là mẹ cầu còn không được, Quân Hạo.”

“Mẹ.” Trình Quân Hạo ôm lấy bà, “Về sau con với Tâm Á nhất định sẽ sống thật hạnh phúc, còn có mẹ cũng ở chung với chúng con.”

“. Ừ.” An Như Ý vừa lau lau lệ, vừa cười, “Sao mới nói một chút thì lại khóc nữa rồi, thật là không tốt à.”

Trình Quân Hạo an ủi vỗ vỗ bà một hồi, “Mẹ, con đi ra ngoài một chuyến, các người cứ ngủ trước, con sẽ về hơi trễ một chút.”

An Như Ý đau lòng nhìn Trình Quân Hạo, “Trễ như thế còn bận rộn chuyện gì nữa sao? !”

“Ừ, có một chút chuyện nhỏ phải xử lý.” Trình Quân Hạo nhíu nhíu mày, nghĩ đến Trình lão liền có chút không vui mừng.

“Lái xe cẩn thận.” An Như Ý căng dặn anh, Trình Quân Hạo đáp, vội vàng rời đi, hướng tới Ứng Môn, anh nghĩ nên sớm xử lý xong những thứ này một chút, lúc đó anh mới an tâm trở về nhà nghỉ ngơi. Nơi này có mẹ của anh, vợ yêu cùng các con. Thật là hạnh phúc vô cùng.

Trình Quân Hạo chưa bao giờ thỏa mãn như thế.

Đến Ứng Môn, bọn đàn em vội mở cửa xe cho anh, Trình Quân Hạo xuống xe, đi vào bên trong: “Con Muối đâu? !”

“Ở tiền sảnh ạ.” Bọn đàn em nói.

Trình Quân Hạo cũng không gấp mà đi đến địa lao, chỉ đi về phía tiền sảnh, Con Muối thấy Trình Quân Hạo tới, mừng rỡ nói: “Anh hai.”

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, “Mấy ngày nay vất vả cho các cậu rồi.”

Con Muối lắc đầu một cái, “Không khổ cực.”

Gần đây Trình Quân Hạo gần như đem toàn bộ tinh lực đều đặt lên CBD cùng chuyện nhà, chuyện Ứng Môn căn bản cũng đều do con muối xử lý, chuyện này cũng vất vả vô cùng, Trình Quân Hạo biết, cho nên, vẫn rất cảm kích hẳn giúp đỡ mình.

“Trình lão ở trong địa lao rất an tĩnh, không có đập phá hay náo loạn gì cả, lần này em đã tăng thêm người canh giữ, sẽ không xảy ra vấn đề.” Con Muối cúi đầu nói.

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, trầm ngâm.

Con Muối một mặt nói chuyện với anh, một mặt hỏi anh, “Anh hai, anh với An Tâm Á có phải muốn chuẩn bị kết hôn hay không? ! Hắc hắc, em thấy không phải là ngay cả mẹ vợ cũng đã đón về rồi đó sao.”

Trình Quân Hạo cũng không hàm hồ, trịnh trọng gật gật đầu nói: “Đúng, ta với Tâm Á thuận theo tự nhiên phát triển đến bây giờ, cũng đã đến lúc rồi, hiện tại chỉ chờ Tâm Á gật đầu.”

Con Muối mừng rỡ, “Vậy sau này phải gọi An Tâm Á là chị dâu rồi, còn có hai tiểu thiếu gia, anh hai, chúc mừng anh.”

Trình Quân Hạo mỉm cười, “Con Muối, cậu cũng phải xử lý chuyện lớn của cả đời mình đi là vừa rồi.”

Sắc mặt Con Muối khê biến thành lúng túng, “Em, em thích tự do, tạm thời không thấy người phụ nữ nào mà mình muốn trói chặt một đời.” Hắn sợ đề tài lại kéo đến chuyện đàn bà, vội vàng nói, “Chúng ta đi địa lao đi, thuận tiện hỏi lão ta về tình hình bên Vương lão.”

Trình Quân Hạo vì mỉm cười, “Cái lão già kia, lần này để ta xem Vương lão có còn có thể tới đến cứu lão hay không? !” Anh hừ lạnh một tiếng, sắc mặt ngược lại âm lãnh.

Con Muối cũng châm chọc cười nói, “Làm sao có thể? Đối với Vương lão mà nói, tên Trình lão này đã là một quân cờ bỏ đi rồi, bây giờ lão cũng bị Bộ Phi Yên dọa hai lần, hiện tại làm sao có thể mạo hiểm tới cứu người? !”

Trình Quân Hạo cũng lạnh lùng cười lên, nghĩ đến chuyện Bộ Phi Yên cũng cảm thấy rất khôi hài, một Bộ Phi Yên danh tiếng, cộng thêm chuyện xuất quỷ nhập thần hai lần ra vào Vương gia, thực sự đã ép Vương lão phải an tĩnh được một lúc. Vương lão, cũng chẳng qua chỉ là như thế, có mạnh mẽ hơn nữa, chung quy vẫn sợ chết.

Đi tới cửa địa lao, bọn đàn em thấy Trình Quân Hạo, vội vàng hành lễ chào hỏi.

“Bên trong không có xảy ra chuyện gì chứ? !” Con Muỗi lạnh giọng hỏi bọn họ.

Bọn đàn em trả lời, “Từ lúc ăn bữa cơm tối xong cho tới bây giờ cũng rất an tĩnh, không có âm ỉ cũng không náo loạn.”

Quả nhiên cùng với tình trạng lần trước là hoàn toàn khác nhau.

Đột nhiên trong lòng Trình Quân Hạo máy động, có loại dự cảm chẳng lành, anh bước nhanh xuống nhà lao, lại bị một mùi máu tươi nồng nặc xông tới, anh cả kinh, qua cửa sắt nhìn vào trong nhà lao, Trình lão ngã trong vũng máu, động mạch trên cổ tay bị mảnh chén sành vỡ cắt đứt, vết thương rất sâu, máu chảy đầy đất, ngưng kết lại trên mặt đất thành một vũng lớn, Trình Quân Hạo thiếu chút nữa bị cái mùi vị nồng nặc này làm cho choáng váng, cái lão gia hỏa này, thậm chí có dấu khí tự sát, vết thương sâu như vậy, phải có bao nhiêu dấu khí mới có thể cắt xuống a.

Trình Quân Hạo liền giật mình, trong lòng trầm xuống, trầm thấp phân phó, “Mở cửa ra.”

Con Muỗi hiển nhiên cũng giật mình, sắc mặt hẩn đại biến, tiến tới, đoạt lấy cái chìa khóa mở cửa trong tay đàn em, cả giận nói, “Lão già, không phải cứ như vậy mà chết đi chứ, quá có lợi cho lão rồi, mẹ kiếp.”

Hắn tự tay đi bóp thử bấp thịt trên người của lão, đã gần như cứng rắn rồi, sắc mặt tái nhợt, chạm thử cánh mũi, cũng đã không còn hơi thở nữa rồi.

“Anh hai.” Con Muỗi đau lòng, “Chết thật rồi, em không ngờ tới lão sẽ tự sát.” Sớm biết vậy nên cẩn trọng canh giữ lão, lão già này, chết dễ dàng như vậy, thật quá lợi cho lão rồi.

Trong lòng Trình Quân Hạo tràn ngập buồn phiền, “Lão già này, tưởng chết đi, là xong hết mọi chuyện sao? !” Nhưng kỳ thật lão đã cứ như vậy mà chết đi rồi, trong lòng Trình Quân Hạo khỏi cần nói cũng biết có bao nhiêu khó chịu.

Thật sự quá lợi cho lão.

Con Muỗi nhặt lên một trang giấy ở bên cạnh, đưa cho Trình Quân Hạo, “Còn có di thư.”

Trình Quân Hạo xanh cả mặt, “Di thư?” Anh cười lạnh một tiếng, nhận lấy liếc mắt nhìn: Trình Quân Hạo, ta chết, chuyện giữa chúng ta, xin người không nên giận lây sang Khả Khả.

166. Chương 166: An Như Ý?!

Trình Quân Hạo đem tờ giấy vò đến nát bấy, cả giận nói, “Chuyện như vậy mà lão cũng dám viết di thư lại để yêu cầu ta sao? !” Hừ, lão cho rằng mình là lão ư, một lão già mà ngay cả con thân sinh cũng đối xử tàn nhẫn được.

Lão già này cho dù không nói, anh cũng sẽ đối xử tốt với Khả Khả, còn nói, Lâm Khả Nhân đã sớm dẫn cậu bé rời khỏi thế giới của bọn họ rồi. Anh cũng không muốn trở thành người chỉ vì trả thù, mà đem Khả Khả kéo vào đây, anh với Khả Khả nói cho cùng vẫn có tình cảm cha con.

Mặt Trình Quân Hạo xanh mét, sắc mặt vô cùng khó coi, “Đem thi thể lão vứt xuống biển làm mồi cho cá, thứ người như thế, ngay cả cá cũng sẽ chán ghét, chớ làm cái chỗ này trở nên dơ bẩn, lão già ghê tởm.”

Anh rất tức giận, lão cứ như vậy mà chết đi, lão cho rằng chết rồi, liền xong hết mọi chuyện sao? ! Hoặc là lão cho rằng khi lão chết đi là có thể làm cho oán hận từ trước tới nay của Trình Quân Hạo này với lão sẽ tiêu tan hết đi sao? !

Nhưng trái lại lão đã quá ngạo mạng rồi, cái ngạo mạng này làm Trình Quân Hạo vô cùng không thoải mái, không sáng khoái chút nào.

Trình Quân Hạo không thể nào có thể tha thứ cho tất cả những gì mà Trình lão đã gây ra cho anh, mà bây giờ, ngay lúc anh nghĩ mình có thể đòi lại tất cả, thế nhưng lão chết rồi, chuyện này làm cho Trình Quân Hạo giận không kềm được, anh oán giận, anh phẫn nộ, toàn bộ cũng không thể chỉ bởi vì lão đã chết mà biến mất.

Anh không thể tha thứ cho Trình lão việc có đến chết, lão cũng không có lấy một câu xin lỗi với anh, tất cả bi kịch này tất cả đều là một tay lão tạo thành, tại sao đến cuối cùng ngay cả một câu xin lỗi cũng không nói rồi chỉ lựa chọn cái chết, thậm chí còn tưởng nhớ Khả Khả, chỉ vì nó là con trai của Trình Quân Hoa.

“Anh hai.” Con Muỗi đối với tình trạng của anh có chút lo lắng.

Trình Quân Hạo khoát tay áo với hần, Con Muỗi thấy khuyên cũng vô dụng, liền phất người kéo thi thể Trình lão đi ném xuống vùng biển quốc tế.

Chuyện này, đã lâu như vậy rồi, nhưng anh hai vẫn không thể quên được, hiện tại, khuyên cũng là vô dụng, Con Muỗi cho dù có lo lắng hơn nữa, cũng là vô dụng.

Mặt Trình Quân Hạo âm trầm, lái xe trở về biệt thự.

Tâm tình An Như Ý hốt hoảng, cảm giác có chuyện gì đó đã xảy ra, liền đi xuống lầu, nhìn thấy sắc mặt không tốt của Trình Quân Hạo, nhỏ giọng nói: “Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Trình Quân Hạo trầm mặc mười giây, mới chậm rì rì nói: “Lão già chết rồi, tự sát.” Anh nhẹ nhàng thở ra, ngực có chút nặng nề.

An Như Ý sững sốt một hồi, cười khổ nói: “Trái lại hần lại có dũng khí mà tự sát, thật là không ngờ, hần luôn luôn rất tự phụ, thế nhưng.”

Bà dừng lại không nói thêm gì nữa, tiến lên ôm Trình Quân Hạo nói: “Không cần khó chịu, mẹ biết con khó chịu, nhưng chuyện này cũng đã là quá khứ rồi, chúng ta hãy coi như chưa từng có hần tồn tại, chuyện này, tất cả chỉ có thể trách ta. Nếu như ban đầu ta không khăng khăng một mực, không có cố chấp ngoài hần ra ta không gả cho ai khác thì, Quân Hạo con cũng sẽ không.” An Như Ý đau lòng, hốc mắt lại đỏ hồng ửng.

“Mẹ.” Trình Quân Hạo cười khổ lắc đầu, “Nếu như không như vậy, cũng sẽ không có con, nhưng mẹ à, ta thật sự rất hận ta cũng là con trai của hần, tại sao hần lại.”

“Quân Hạo.” An Như Ý vượt lưng của anh, nức nở nói: “Hãy để cho nó qua đi, chỉ có để cho tất cả qua đi, mới có hạnh phúc, mới có thể có được hạnh phúc, hần đã chết rồi, cái gì cũng không cần nhớ nữa.”

“.” “Ừ, con hiểu rõ.” Trình Quân Hạo đỡ bà lên lầu, “Đừng lo lắng cho con, mẹ, hiện tại không còn sớm, cũng nên đi nghỉ ngơi thôi.”

An Như Ý gật đầu một cái, “Con cũng đi nghỉ ngơi sớm một chút.”

Trình Quân Hạo đưa An Như Ý về phòng, rồi chính anh yên lặng trở lại phòng ngủ chính, lúc này trên giường là An Tâm Á, hai bên là An Bình và An Tĩnh.

Tim của anh đột nhiên lại căng tràn hạnh phúc, khiến tâm tình bi phẫn mới vừa rồi cũng vơi đi hơn phân nửa.

“Hai tên nhóc kia, ngủ như vậy, thì cha ngủ ở đâu đây!” Anh nho nhỏ nói thầm, đi tắm vội qua, rồi đem An Tĩnh ôm đến bên cạnh An Bình, mình lại nghiêng người nằm ở bên người An Tâm Á, ôm thật chặt cô rồi ngủ.

An Tâm Á đúng là thuốc ngủ tốt nhất của anh, mấy ngày trước đây anh không ngủ ngon được, An Tâm Á trở về, anh dính gối liền ngủ lập tức. Đoán chừng là do có người yêu ở bên người, bất kể làm cái gì chuyện, trong lòng đều cảm thấy ngọt ngào, và an tâm.

*

Vương lão nghiêm túc nghiêm mặt ngồi ở trên ghế, uy nghiêm mười phần, có người tới hỏi báo về chuyện Trình lão.

“Lão gia, hôm nay Trình lão đi bệnh viện, vừa đúng lúc bị người của Ứng Môn bắt đi, chúng ta chạy tới không kịp.” Người áo đen nhàn nhạt mà cung kính nói: “Tôi đoán chừng lão sẽ bị nhốt ở trong địa lao, đang do dự là có nên đi hay không đi cứu người đây, phòng bị rất nghiêm, không dám mạo hiểm, nên sau đó tôi liền phái người canh giữ ở những vùng phụ cận với Ứng Môn, hai giờ trước, người của Ứng Môn khiên một cái bọc chứa thi thể ra ngoài rồi lên du thuyền, đoán chừng là đi đến vùng biển quốc tế để vứt xác.”

“Nói như vậy là Trình lão chết rồi? !” Vương lão thần nhiên nói.

“Dạ, chắc chắn.”

“Không ngờ Trình Quân Hạo lại có cái gan này, thế nhưng tự tay giải quyết cha ruột của hắn.” Vương lão hừ lạnh một tiếng.

Người áo đen không lên tiếng, hồi lâu mới nói, “Có lẽ là tự sát, tôi thấy Trình Quân Hạo không đến nỗi không kịp chờ đợi mà muốn giết người như vậy, ít nhất cũng phải thẩm tra hỏi cung chuyện của chúng ta.”

“Xem ra Trình lão cũng không nói gì, lại nói Trình lão đối với chuyện của chúng ta cũng không hiểu rõ. . . .” Người áo đen bổ sung thêm một câu.

“Ta lại không sợ lão nói cái gì.” Vương lão chấn động, đột nhiên hỏi, “Hiện tại Trình nhị thiếu đã biết về chúng ta rồi sao? !”

Chắc chắn

Người áo đen gật đầu một cái. Xem ra hắn với Trình Quân Hạo đã sắp phải giao đấu chính diện rồi.

“Bộ Phi Yên ở bên cạnh hắn, ta muốn tăng cường đề phòng.” Vương lão thật rất lo lắng, vừa lo lắng vừa sợ hãi. Đối với Bộ Phi Yên vô cùng kiêng kỵ.

Người áo đen cũng chấn động toàn thân, danh tiếng của Bộ Phi Yên thật sự quá vang dội, quá quỷ dị, chưa từng có người gặp qua diện mạo thật của hắn, khó tránh khỏi sẽ làm cho người ta kinh hãi.

“Lâm Khả Nhân cùng Trình Khả Khả đâu rồi, tìm được chưa? !” Vương lão trầm ngâm hỏi.

“Không có, đoán chừng đã xuất ngoại rồi.” Người áo đen nhàn nhạt đáp.

Vương lão hừ lạnh một tiếng, “Bây giờ tìm được bọn họ cũng vô dụng, Trình Khả Khả hắn là con trai của Trình Quân Hoa, ta đây lại hoàn toàn không nghĩ tới, hừ, hai người đó không cần tìm, cho dù tìm được thì Trình nhị thiếu cũng sẽ không bị những người này chế trụ được. Không có giá trị lợi dụng.”

Chỉ đáng tiếc người phụ nữ Lâm Khả Nhân này, bị lão dùng nhiều năm rồi, lúc này lại phản bội lão, trốn chạy thật xa, ngay cả bóng dáng cũng không thấy được, đoán chừng là muốn tránh hai người lão và Trình Quân Hạo thật xa đây mà.

Phụ nữ à, cuối cùng vẫn không thể giữ lại. Trung thành có hạn. Cũng chẳng sao, dù sao cũng chỉ là một con cò đã mất hết giá trị lợi dụng, chạy rồi thì cứ cho chạy đi.

“Hiếu.” Người áo đen gật đầu một cái.

“Nhưng chúng ta cũng đã phát hiện được một chuyện khác rất có giá trị.” Người áo đen híp mắt nói.

“Cái gì, nói.” Vương lão nghiêm túc nhẹ nhàng mỉm cười.

“Trình nhị thiếu đã đưa An Tâm Á trở về biệt thự, không chỉ vậy, hắn còn có hai đứa con trai sinh đôi, còn có An Như Ý mẹ của An Tâm Á cũng được đưa vào.”

“An Như Ý? !” Vương lão nghĩ ngợi, cái tên này có chút quen tai. Lão đột nhiên bật dậy, nhớ tới năm đó đứa con gái thứ hai của tập đoàn An thị cũng gọi là An Như Ý.

167. Chương 167: Mẹ, Bể Con

“Ừ, người phụ nữ An Như Ý này là vợ của Chu Hoài, chính là chủ của công ty Chu thị, bảy năm trước tìm lão gia muốn vay của ngân hàng chúng ta chống đỡ Chu thị.” Người áo đen nói.

Vương lão nheo lại mắt, “Không nghĩ tới, thật không thể ngờ tới.”

An Tâm Á là con gái của bà ta? ! Nếu như người tên An Như Ý này chính là con gái thứ hai của ông chủ tập đoàn An thị trước kia, như vậy? ! Bà ta cũng chính là vợ của Trình lão và cũng là mẹ của Trình Quân Hạo? !

Chuyện này, thật là thú vị.

“An Tâm Á đó? Là con gái của Chu Hoài sao? !” Vương lão nhỏ giọng hỏi.

“Tạm thời vẫn chưa rõ, mà hình như không phải, nếu là vậy, thì phải nên là họ Chu mới đúng, cha để không rõ, cũng có khả năng là con gái Trình lão.” Người áo đen nói.

Vương lão nheo mắt lại, “Chuyện này điều tra rõ ràng cho ta, nếu như sống động như vậy thì sẽ rất thú vị rồi.”

“Phải.”

*

Khi tỉnh lại vào sáng ngày thứ hai, An Tâm Á vẫn có chút không thích ứng được, cô lại đang ở trong nhà Trình Quân Hạo, còn hai bảo bối thì nằm ngủ một bên, bên còn lại là Trình Quân Hạo.

Một nhà bốn người, vô cùng hài hòa a.

Nhưng mà, An Bình An Tĩnh lại rất bị thắm bị chen đến góc giường, tướng ngủ của Trình Quân Hạo thật không đẹp chút nào, cứ ôm lấy An Tâm Á, An Tâm Á muốn tránh, kết quả là cặp song sinh liền gặp bị kịch, từ giữa giường mà bị chen đến tận gốc, kém 10 cm nữa sẽ bị chen đến dưới gầm giường.

An Tâm Á đau đầu, cô cùng Trình Quân Hạo ngó chừng là những cha mẹ cực kỳ kém cỏi. Mẹ nó.

Trong lúc cô mất hồn để vạch đen kéo đầy đầu, thì Trình Quân Hạo tỉnh, anh vừa nhìn thấy vẻ mặt An Tâm Á co giật như thế, anh cũng ngăn người, ngược lại bật cười nói: “Về sau chắc nên sửa đổi tướng ngủ một chút, không hợp với hình tượng chút nào.”

Anh cười gượng hai tiếng, thấy An Tâm Á trừng anh, vội vàng vén chăn lên đứng dậy.

“Tối hôm qua anh vào phòng lúc nào ? ! Tại sao lại muốn tới chen lấn với chúng em chứ? !” Trong lòng An Tâm Á có chút mất thăng bằng, đối với anh hơi có chút địch ý, chất vấn này hiển nhiên rất ấu trĩ.

Trình Quân Hạo nhú mày, “Cũng sắp kết hôn rồi, về sau sẽ luôn luôn ngủ cùng với nhau, cái gì mà chen với không chen chứ, hơn nữa, trong nhà này phòng còn nhiều mà, đến lúc đó cũng sẽ sửa chữa một gian phòng trẻ riêng cho Trữ Trữ cùng Lăng Lăng ở đó, hai đứa bọn nó có lẽ cũng không muốn ở chung một phòng với chúng ta đâu.”

Chân mày An Tâm Á trực nhảy, thấy anh nói lẽ thẳng khí hùng, cô hừ lạnh một tiếng, “Con trai tuyệt đối là muốn ở chung với em, sẽ không cần anh, cũng sẽ không bị anh thu mua.”

Đây là điều duy nhất mà cô có thể kiên trì nhận định mà thôi.

Trình Quân Hạo lắc đầu mà cười, cô nhóc này, chắc vẫn còn để ý chuyện của mẹ ngày hôm qua đi, đoán chừng là trong lòng vẫn khó chịu, cũng không biết làm thế nào mà mẹ lại bị mình mua chuộc được, cho nên, trong lòng vẫn còn đang lầu bầu oán giận đây mà, cũng làm khó cô rồi.

“Được rồi được rồi.” Trình Quân Hạo dụ dỗ cô, “Anh cũng không giành con với em, bọn chúng không phải là đang ở bên cạnh em ư, Tâm Á, có mẹ ở đây, có các con ở đây, chúng ta cùng nhau sống thật

hạnh phúc không phải tốt vô cùng sao? ! Không cần khó chịu như vậy được không, hãy để lòng mình thư thái, mà đến với anh đi”

=.=! ! Người này so ra hình như càng ngày càng buồn nôn thì phải? ! Hiện tại An Tâm Á nghĩ muốn đá chết anh.

Bên này An Bình cũng đã tỉnh, cậu nhàn nhạt nhìn chăm chăm hai người, “Hai người muốn đánh tình mắng yêu gì thì làm ơn đừng đem ra trước mặt của chúng con, đừng tình làm hư tâm hồn ngây thơ của chúng con chứ, làm ơn, Lẳng Lẳng cùng con mới có sáu tuổi thôi.”

“”

“” An Tâm Á cứng họng rồi, mặt đỏ bừng, ngược lại Trình Quân Hạo càng già càng lão luyện, “Trữ Trữ, bây giờ con học một chút đi là vừa, về sau rất hữu dụng đó.”

An Tâm Á quả thật muốn chửi tục thật lớn, anh không có thứ khác để dạy con trai sao, sao lại đi dạy mấy thứ này, quá thất đức.

“Trữ Trữ.” An Tâm Á trừng mắt liếc Trình Quân Hạo, lại trừng tới An Bình, “Không cho trêu ghẹo mẹ.”

An Bình ngáp dài, “Ai bảo sáng sớm con vừa mới tỉnh lại chỉ nghe thấy một cuộc đối thoại không hòa thuận?”

“Tên nhóc chết tiệt, vậy chứ ai cho con được phép tự mình quyết định được ngủ ở đây? !” An Tâm Á nổi giận, chỗ nào không hòa thuận chứ, rất hòa thuận có được hay không? ! Tên nhóc này nha có phải trái tim thuần khiết đã bị lấy mất rồi hay không nữa? ! Thật khiến người khác choáng nha, càng ngày càng giống tánh tình của Trình Quân Hạo rồi đó.

An Bình nhàn nhạt đứng dậy, “Thôi đi, nếu không phải là Lẳng Lẳng ngủ ở đây, con mới lười phải cùng ngủ với hai người, hừ.”

(_)

An Tâm Á ngây ngẩn cả người, An Bình chảnh chọe bước ra khỏi phòng, đi rửa mặt.

Bộ dáng kia cũng làm cho Trình Quân Hạo phải bật ra tiếng cười kiềm nén, người này chỉ biết vui sướng khi người gặp họa, An Tâm Á lại bất bình một phen, mẹ nó, tính tình biến thái như vậy, thật là cùng cái người nào đó giống nhau như đúc.

An Tâm Á ngẩn ngơ, thầm nói: “Có phải Trữ Trữ đã bước vào thời kỳ phản nghịch rồi hay không vậy? !”

Ô ô, rất tổn thương tâm hồn của cô mà.

An Tĩnh cũng tỉnh, mở lớn hai mắt, nhìn thấy An Tâm Á liền nhích qua hướng cô, “Mẹ, bé con.”

An Tâm Á đi qua ôm cậu, thật tốt khi vẫn còn có Lẳng Lẳng có thể để cho cô thể hiện cùng phát huy ánh sáng của tình mẫu tử, nếu không, tính tình của cô chắc cũng sẽ phải trở nên biến thái luôn mất.

“Mẹ dẫn con đi đánh răng.” An Tâm Á ôm cậu, vào phòng vệ sinh trong phòng ngủ chính đánh răng rửa mặt.

Trình Quân Hạo thỏa mãn nhìn cảnh này, lần đầu tiên cảm thấy nơi này có mùi vị gia đình, rất thỏa mãn, cảm xúc trong lòng vô cùng tràn đầy, anh bình tĩnh liếc mắt nhìn An Tâm Á, từ trong phòng đi ra ngoài, đi tới phòng dành cho trẻ của An Bình, An Bình đã thay áo ngủ ra, đang trong quá trình mặt vào đồng phục học sinh của vườn trẻ, vừa nhìn thấy anh đi vào, liền có chút luống cuống, vội vàng mặc quần áo, “Sao ông không gõ cửa? !”

Trình Quân Hạo sửng sốt, thấy cậu đỏ mặt, anh mới biết là cậu bé không được tự nhiên rồi, đoán chừng vì tối hôm qua anh đã quá thân cận với cậu nên bây giờ cũng khiến cho cậu bé có chút xấu hổ, anh cũng không để ý, cười híp mắt nói: “Được, lần sau cha sẽ chú ý, nhưng mà, Trữ Trữ, con cũng quá kỳ quái rồi, chỉ là nhìn con thay quần áo, có cần thiết phải đỏ mặt không? !”

An Bình bĩu môi, có chút không vui, cậu hừ một tiếng, quay mặt đi, “Tìm tôi có việc gì? !”

Mẹ nó, tên nhóc này, không có việc gì không thể tìm con à? ! Trình Quân Hạo khó chịu, vậy chứ nếu là An Tâm Á đem cậu nhìn sạch bách, thì cậu cũng sẽ không đỏ mặt, chưa nói tới anh là một người đàn ông trưởng thành, mà còn là cha của nó, vừa nhìn nó nó liền xấu hổ? ! Thật sự không thể lý giải được mà. Trình Quân Hạo vừa khó chịu lại còn bất bình, nhưng những thứ này cũng chỉ có thể oán thầm trong nội tâm mà thôi, chứ cũng không dám nói ra, tự tôn của An Bình thế nhưng lại mạnh vô cùng, đặc biệt với nó, Trình Quân Hạo anh xác thực cũng sẽ rất vất vả, vì sợ rằng chuyện dự dồ trở lại là khó khăn. Lặng yên. . .

“Không có sự tình gì lớn, chỉ là nói cho con biết một tiếng.” Trình Quân Hạo hít một hơi thật sâu, “Tối hôm qua, Trình lão. Tự sát.”

An Bình cau mày, sửng sốt một chút, không lên tiếng thật lâu.

Trình Quân Hạo thản nhiên nói: “Chính là muốn nói cho con biết một tiếng, không có chuyện gì khác, con thay xong quần áo thì xuống ăn điểm tâm.”

Anh xoay người muốn ra khỏi phòng, đột nhiên ống tay áo bị An Bình kéo lại, anh kinh ngạc quay đầu lại nhìn chằm chằm An Bình.

An Bình không được tự nhiên quay mặt lại, nhỏ giọng nói: “Nếu lão cũng đã chết rồi, thì tất cả mọi chuyện cũng đều đi qua rồi, ông đó. Chớ suy nghĩ quá nhiều.”

(o)!

Đây là lời an ủi sao? ! Vậy sao? Đúng không! !

Trình Quân Hạo nhất thời như mở cờ trong bụng, cúi đầu ôm lấy cậu liền hung hăng hôn một tiếng thật kêu, mặt An Bình lập tức đỏ như mông khỉ, buồn bực nói: “Sao tự nhiên lại tỏ ra thân thiết như vậy chứ.”

168. Chương 168: Vui Quá Thì Sẽ Hoá Buồn

“Muốn làm cha vui.” Hiển nhiên tâm tình Trình Quân Hạo tốt đến dữ dội, nói cũng rất lưu manh. An Bình cảm nín rồi, mẹ nó, ông nha mặt quả thật quá dày, ngay cả lời này cũng có thể nói đúng tình hợp lý được nữa.

Cậu đúng là muốn an ủi Trình Quân Hạo, nếu Trình lão đã chết, thì anh cũng không cần phải để trong lòng những chuyện đã làm gì, cứ nhìn về phía tương lai là tốt rồi.

Tâm ý của cậu, sự an ủi của cậu, Trình Quân Hạo cảm nhận được, đây là An Bình lo lắng anh không nhận ra đây mà. Tâm tình của anh vốn là rất nặng nề, đột nhiên hiện tại lại vui vẻ dị thường, vui vẻ trước nay chưa từng có.

“Cám ơn con, con trai ngoan của cha.” Trình Quân Hạo lại hôn cậu một cái thật kêu, sau đó mới thả cậu ra. Lần này, An Bình không có kháng nghị, chỉ là nhếch nhếch khóe miệng, hiển nhiên đã thành thói quen đến chết lặng rồi, khóe miệng còn chứa đựng nụ cười thản nhiên.

Trình Quân Hạo ôm cậu đi xuống lầu ăn điểm tâm, cùng cậu thân mật dị thường.

Cái này làm cho An Tâm Á phải giật mình, mẹ nó, An Tĩnh đã bị mua chuộc, ngay cả tiếng cha cũng đã gọi luôn rồi, bây giờ An Bình lại cũng để anh ôm luôn. Cũng bị thu mua luôn rồi.

An Tâm Á cảm giác một nửa giang sơn của mình đã rơi vào tay giặc rồi, chỉ còn lại một mình cô là còn hăng hái chiến đấu mà thôi.

Thật vô cùng bi thống a, trong một đêm, cô đã thua hơn phân nửa ở tại chỗ này, làm sao cô có thể đáp ứng không kết hôn được chứ? ! Mẹ nó, thật là không còn thiên lý nữa mà.

An Như Ý cũng đi xuống lầu, An Bình An Tĩnh thật biết điều mà kêu một tiếng bà ngoại, tâm tình An Như Ý tốt vô cùng, đi tới cùng với bọn họ cùng nhau ăn điểm tâm, bộ dạng vô cùng thân mật.

An Bình liếc mắt nhìn An Như Ý, thấy bà mọi thứ đều như thường, thì cũng không còn quá để ý nữa, chắc là bà ngoại muốn bắt đầu lại, chỉ cần không làm khó dễ mẹ là tốt rồi, những thứ khác cậu thấy cũng không sao cả, về phần làm thế nào mà bà bị Trình Quân Hạo khuyên tới ở nơi này thì, cậu bĩu môi, chuyện này. Cậu cũng không cảm thấy quá hứng thú, đoán chừng Trình Quân Hạo mất không ít sức lực đi, cũng chỉ thua thiệt cho bọn cậu ngày đó phải mắng tỉnh bà ấy.

Cá tính An Tĩnh rất dễ dụ dỗ, chỉ mất một hồi cậu đã thân quen với An Như Ý, hết sức thân mật, riêng An Bình thì vẫn cứ mãi nhàn nhạt như thường, luôn duy trì sự hờ hững người lớn của riêng mình.

An Như Ý một mực muốn đưa cặp song sanh đi nhà trẻ, Trình Quân Hạo không yên lòng, liền nói Con Muối đi cùng với bọn họ. Chờ bọn họ ra cửa, Trình Quân Hạo mới cùng An Tâm Á lên đường đến công ty.

“Vốn dĩ là mẹ đã rồi rãnh rồi, nhưng mà bây giờ lại có hai đứa sinh đôi, mẹ sẽ phải vất vả một chút rồi, nhưng bận rộn cũng sẽ không cần phải nghĩ đến những chuyện không vui nữa.” An Tâm Á thản nhiên nói.

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, “Anh cảm thấy người một nhà chúng ta sinh hoạt chung một thật rất tốt, rất hài hòa, Tâm Á, hay là chúng ta đi đăng ký kết hôn, quang minh chính đại chiêu cáo thiên hạ rằng chúng ta ở chung một chỗ.”

An Tâm Á liếc mắt, “Bệnh thần kinh, khoảng thời gian trước kia gây ra xì căng đan ồ ào huyên náo, giữa ban ngày ban mặt không phải đã nói chuyện chúng ta rất rõ ràng sao, trong mắt trong lòng mọi người chúng ta cũng đã ở với cùng nhau rồi, cần gì nhất định phải có giấy tờ để chứng minh, không cần thiết.”

o()o

“Tâm Á, trong lòng em đang rất giận dữ.” Trình Quân Hạo trần thuật sự thật.

“Không có.” An Tâm Á tức giận. Quay đầu đi hướng khác, không nhìn anh nữa.

Trình Quân Hạo cười rất vô lại, “Nếu vậy buổi tối anh sẽ giúp em hạ hỏa, tránh để cho nhiệt độ tăng cao lại cảm mạo nóng sốt.”

Rầm.

An Tâm Á vừa xấu hổ vừa giận dữ làm cho hỏa khí bốc cao đến vạn trượng, “Anh, anh. Em không cần, anh đừng cứ luôn nói những thứ làm cho người ta nghe mà không muốn hiểu như vậy, anh là tên lưu manh.”

Trình Quân Hạo giả bộ không hiểu, “Anh có nói cái gì đâu nào? ! Anh cũng không nhớ là mình có nói cái gì xấu nữa.”

“.” An Tâm Á hoàn toàn bội phục rồi, anh nha chính là một kẻ miệng chó không thể mọc nổi ngà voi, mẹ nó.

Hiện tại anh nhắc tới cảm mạo nóng sốt, bốn chữ này, làm trong lòng cô muốn bốc hỏa, còn không phải là do An Tĩnh nói sao, lần trước không biết là chuyện gì, không giải thích được mà tỉnh lại ở trên giường với anh, An Tĩnh lập tức nói rằng cô cảm mạo nóng sốt Trình Quân Hạo phải chữa trị cho cô, cái gì mà gọi là chữa trị chứ bất quá chỉ là. Mẹ nó.

Mặt An Tâm Á ửng đỏ, trong lòng chửi tục không thôi, cái tên Trình Quân Hạo này, hoàn toàn chính là một tên lưu manh.

Trình Quân Hạo chăm chú nghiêm túc xem xét cô thật kỹ một cái, cô nhóc này, vẫn còn chưa chịu nhả ra đáp án đồng ý kết hôn, đoán chừng là trong lòng vẫn còn đang sợ. Nhất là về sau lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Haizz, hiện tại đoán chừng trong lòng Tâm Á cũng đang rất rối loạn, vẫn còn muốn trì hoãn một thời gian, thôi, anh cho cô thêm một đoạn thời gian nữa cũng được. Không cần phải vội, chờ cũng đã chờ lâu vậy rồi,

cần chi phải để ý chuyện phải chờ thêm một đoạn thời gian nữa chứ, hơn nữa, cả nhà bọn họ cũng đã ở cùng với nhau rồi, kết hôn cũng là chuyện sớm hay muộn thôi.

Trình Quân Hạo vẫn luôn tâm tâm niệm niệm, cho là chuyện này sẽ diễn biến vô cùng thuận lợi, vậy mà, vẫn luôn có người, luôn có chuyện không như ý, nhất định tìm tới cửa. Vẫn là anh cao hứng quá sớm.

Đến công ty, An Tâm Á nhảy xuống xe liền thẳng hướng đến lầu mười hai, cũng lười để ý tới Trình Quân Hạo.

Gần đây không giải thích được mà cô luôn bị anh từ cầu hôn rồi đến bức hôn làm cho đầu muốn nứt ra, trên thực tế, thật sự điều này khiến cho cô muốn ngắt luôn, cô một hơi đâm đầu vọt thẳng vào thang máy công ty CBD, các nhân viên thấy được nhưng cũng không nói gì, tổng giám đốc cùng An Tâm Á thường cùng nhau đi đến công ty, mặc dù vẫn còn có một vài ánh mắt khác thường nhìn về phía cô, nhưng hiện tại đã ít hơn rất nhiều.

Chỉ một câu nói, thấy mãi cũng thành quen. Các nhân viên CBD đối với chuyện này cũng đã chết lặng rồi. =.=!

An Tâm Á đã vào thang máy, nhưng Trình Quân Hạo mới chỉ vào tới cửa chính CBD, anh hướng về phía thang máy bật cười, cô nhóc này, muốn trốn tránh, hay là sợ trở làm đây? ! Ngay cả thang máy cũng không để đợi anh, mẹ nó, đoán chừng người có thể đối xử với anh như vậy, cũng chỉ có An Tâm Á mới dám làm mà thôi.

Anh yên lặng ấn thang máy, lên tầng trên cùng, làm việc.

Suy tư một lúc, về sau sẽ đi làm cùng nhau, rất hạnh phúc.

Trình Quân Hạo vừa đến lầu mười hai, liền bị Jack ngăn lại, sắc mặt anh ta không tốt lắm, “Hôm nay tất cả đều phải ra ngoài quay ngoại cảnh cho tôi, phần diễn hôm nay rất quan trọng, là cảnh nam chính cùng nữ chính sinh ly tử biệt, An Tâm Á, cô phải chuẩn bị thật kỹ, nhập vai cho tốt một chút.”

An Tâm Á , lập tức cung kính nói: “Dạ, nhất định.”

Lời này của Jack giống như bình thường cô chỉ thích đùa giỡn, không chịu chú ý, chỉ biết vào đùa giỡn mà thôi. Lặng yên, cũng không biết ban đầu là người nào khen kỹ thuật diễn của cô tốt nữa đây.

Phó Vũ Hằng cũng bị người đại diện thúc giục kéo tới đây, Jack cau mày thật chặt, “Vết thương trên mặt cậu. Ah, sao lại đã bình phục rồi? !” Anh ta kinh ngạc vô cùng mở to đôi mắt màu xanh dương nhìn chằm chằm mặt của Phó Vũ Hằng, “Thật là kỳ.”

Phó Vũ Hằng khẽ lúng túng, cái này còn không phải bởi vì Bộ Phi Yên cho thuốc tốt sao, mới hai ngày, vết bầm tím hoàn toàn tiêu mất, trên mặt không nhìn ra cái gì, chỉ hơi hơi còn có chút đau, đoán chừng qua một ngày nữa sẽ hoàn toàn tốt lại.

Anh ta len lén liếc mắt nhìn An Tâm Á, lại có chút ngượng ngùng, rồi quay mặt đi. Chuyện này, nguyên nhân cũng là bởi do chính bản thân anh ta mà thôi.

Sắc mặt Jack chuyển tốt, vốn anh ta còn lo lắng mặt của vai nam chính không vào được ống kính, bây giờ nhìn lại thì đã quay được rồi, “Tốt lắm, mọi người dọn dẹp một chút, lập tức lên đường, đến trường quay, tất cả cũng đừng có mà phạm sai lầm cho tôi, tranh thủ một ngày quay cho xong.”

“Dạ, đạo diễn.”

169. Chương 169: Chu Hoài Tìm Tới

Tất cả mọi người đều đã bị tên Jack biến thái huấn luyện đến mức không còn như trước nữa rồi, hiệu suất cao, tốc độ nhanh, không một sai lầm. Đây là yêu cầu cấp độ thượng đẳng, đừng thấy tên Jack này bộ dáng đẹp đẽ, nhìn như dễ nói chuyện lắm, nhưng thật ra, trên phương diện công việc thật đúng là ma quỷ, lại không hề hàm hồ, bình thường tâm tình tốt thì không nói gì, một khi đã nổi giận lên thì cũng bất chấp tất cả.

Cho nên, bây giờ ai ai cũng đều gọi Jack là đạo diễn với khuôn mặt thiên thần có tính tình của ác quỷ, giết người trong chớp mắt a ^^! Không nên bị bề ngoài của anh ta lừa gạt ^^!

Qua một thời gian ăn đau uống khổ tất cả nhân viên làm việc mới biết được rằng, cuộc sống trong khoản thời gian này mới chính xác được gọi là khổ cực. Chỉ là, nói cho cùng thì cũng không hổ là đạo diễn Hollywood, thời điểm làm việc, vô cùng nghiêm chỉnh, nhưng cũng làm lòng người vui mừng mà khâm phục.

Nhưng đến lúc hết giờ làm, lại trở nên bình dị gần gũi, hoàn toàn như hai thái cực trái ngược nhau, có vài người cũng có chút không thích ứng kịp, không ngờ khuôn mặt này cũng có thể làm việc xuất sắc như vậy.

Có lúc, giống như là hai người hoàn toàn khác nhau vậy, lúc làm việc là một người, lúc tan sở lại là một người khác. Thật không biết nói gì ^^ cho nên, loại tâm tình lúc này của Jack rõ ràng cho thấy là anh ta đang không vui, tất cả nhân viên đang làm việc, vội vàng dựa theo sự phân công của anh ta, thu thập dụng cụ nhanh chóng xuất phát.

Nếu Jack đã lên tiếng tuyên bố muốn trong vòng một ngày phải quay hết năm phân cảnh, nên nếu như quay không xong, bọn họ chắc chắn sẽ phải mất ăn mất ngủ mấy ngày liền chết, mãi cho đến ngày nào quay hết mới thôi, thay vì như thế, dứt khoát làm thật tích cực, mau sớm quay xong, để tránh Jack nổi đóa.

Da đầu của An Tâm Á với Phó Vũ Hằng cũng căng ra vì căng thẳng rồi, lúc Jack như thế này chính là anh ta có dấu hiệu muốn nổi đóa, tốt nhất không nên trêu chọc anh ta.

An Tâm Á tỉ mỉ liếc mắt nhìn mặt của Phó Vũ Hằng, “Thật may là mặt anh đã tốt rồi, bằng không không biết phải dùng bao nhiêu phần trang điểm nữa, sao lại không chú ý như vậy chứ, mà rốt cuộc là làm sao lại bị thương đến như vậy? !”

Phó Vũ Hằng ấp úng, nói không nên lời cái nguyên nhân của chuyện này.

An Tâm Á thận trọng liếc mắt nhìn Jack, nói: “Anh nên cẩn thận một chút, chúng ta làm diễn viên nếu chọc đạo diễn mất hứng, lúc diễn rất có thể sẽ tùy thời mà mất mặt nhẹ với anh đó, đây chỉ là chuyện nhỏ thôi, quan trọng hơn là, một diễn viên, tại sao có thể đem mặt biến thành cái bộ dáng này chứ? ! Quá thật rất không chuyên nghiệp à.”

An Tâm Á nói cũng rất thành khẩn.

Phó Vũ Hằng thật rất muốn khóc . o()o, anh dám nói đây là bởi vì cô sao? ! Anh có thể không biết xấu hổ mà nói cái này là do Trình tổng đánh sao? ! Cũng bởi vì bắt gian tại giường. Mẹ nó, thế nào cũng không cách nào nói ra được, quá mất mặt rồi.

“Tôi. Sẽ chú ý , lần sau nhất định chú ý, khụ khụ.” Phó Vũ Hằng bất đắc dĩ cả mặt lúng túng trả lời một câu, thật là khổ không nói ra được, nghẹn đến khó chịu.

“Tóm lại, hôm nay chớ chọc đạo diễn Jack mất hứng, cẩn thận lại bị chửi tới tăm mặt mày.” An Tâm Á nhắc nhở cẩn thận cũng thật tâm, nhưng lại rất đúng trọng tâm.

Đến trường quay, tất cả đều ổn thỏa, nhưng cố tình chính Phó Vũ Hằng lại không thể nhập tâm hoàn toàn vào vai diễn được. Jack quả nhiên nổi đóa, mắng anh ta đến nỗi không ngẩng mặt lên được.

Nhưng do Phó Vũ Hằng đối mặt với An Tâm Á thì liền nghĩ tới hình ảnh ngày hôm đó, thật sự khiến anh ta không thể nào tập trung được.

An Tâm Á lặng yên, sao miệng cô lại giống miệng quạ vậy chứ, vừa mới nói xong, thì giờ thật là xui xẻo khi Phó Vũ Hằng lại gặp sự cố y như vậy rồi. Jack giận dữ vô cùng, anh ra lệnh giải lao bồi dưỡng tâm tình rồi sẽ tiếp tục quay, hôm nay. Coi như là quay không xong rồi.

Trong lúc nhất thời tổ diễn xuất đối với anh đều có chút oán khí, làm cho Phó Vũ Hằng có chút chật vật không chịu nổi, bị mọi người nhìn với ánh mắt sắc như dao vậy tất cả nếu biến thành đao thật thì rất có thể giết người trong nháy mắt.

Jack nổi giận, tất cả mọi người đi theo bị hỏa khí của anh ta đốt cho, tâm tình của tất cả mọi người tự nhiên nhằm sẽ vào Phó Vũ Hằng. Phó Vũ Hằng thật là có khổ mà nói không ra lời, An Tâm Á thật sự không chịu được, mà giúp một tay xoa dịu tâm trạng của mọi người.

Phó Vũ Hằng lúng túng không thôi, sắc mặt dịu đi nhìn An Tâm Á, nói: “Cám ơn cô.”

Anh còn phải nhận sự chăm sóc của cô, thật là càng mất mặt hơn. Từ khi nào mà anh lại trở nên như vậy, mình là diễn viên, nhất định phải chuyên nghiệp. Phó Vũ Hằng nỗ lực điều chỉnh tốt tâm trạng của mình, mới có thể dần dần nhập thần vào vai diễn.

Chỉ cần không nghĩ đến An Tâm Á là người trong lòng anh nữa là tốt rồi, chỉ cần đem An Tâm Á làm thành nữ chính, làm thành bạn bè. Cái gì cũng được, chỉ cần không thể là người trong lòng, chỉ với vai trò này anh mới có thể chân chính nhập vai vào, nếu không, anh thật không biết mình rốt cuộc là ai.
. Làm thế nào để diễn cảnh này rồi.

Phó Vũ Hằng âm thầm tự nhủ, dù sao cũng đã chết tâm, chỉ cần nghĩ là có cũng được mà không có cũng không sao. Chỉ cần không tâm động, chỉ cần nghĩ đây là hai diễn viên đang hợp tác với nhau mà thôi, bạn tốt cũng được, chỉ có như vậy mới có thể làm diễn viên chân chính được.

Mãi cho đến buổi chiều, cảnh diễn này cuối cùng cũng có thể hoàn thành, chân mày của Jack cũng dần ra hài lòng không ít, bình ổn không ít lửa giận trong lòng, ánh mắt nhìn về phía Phó Vũ Hằng cũng coi như hòa hoãn, Phó Vũ Hằng cùng An Tâm Á cuối cùng cũng có thể thở phào một hơi.

Lực sát thương của đạo diễn Jack là cực kỳ cường đại, ảnh hưởng đối với bọn họ cũng rất khổng lồ.
Haizz.

*

Sau khi An Như Ý đưa hai bảo bối tới vườn trẻ cũng không thẳng một đường trở về biệt thự, mà đi đến khu mua sắm, chuẩn bị mua cho hai bảo bối chút đồ ăn vặt cùng quần áo.

Bà là bà ngoại, cũng vừa là bà nội chân chính, đối với cháu nội rất yêu thích, làm sao có thể làm cho tụi nó không vui được chứ, muốn biểu hiện sự yêu thương này trực tiếp nhất, chính là mua đồ dụ dỗ hai bảo bối vui vẻ.

Đây chính là biểu hiện lấy lòng trực tiếp nhất.

Cho nên, An Như Ý thẳng đường đi đến khu bách hóa tổng hợp mua cho cặp sanh đôi không ít quần áo giày dép cùng nhiều thứ khác, vui mừng hơn hờ cầm lên chuẩn bị về nhà làm cơm tối chờ bọn họ trở về ăn cơm.

Đối với An Như Ý mà nói, chuyện bây giờ làm bà hạnh phúc nhất không có gì ngoài việc được nhìn thấy bọn chúng hằng ngày được ở một chỗ cùng nhau vui cười.

Nhưng, bà ngàn vạn lần không ngờ được rằng bà sẽ gặp lại Chu Hoài, không. Phải nói, Chu Hoài cố ý tìm đến bà. Sắc mặt An Như Ý chỉ có chút tái nhợt, cũng không có thất sắc cả kinh gì cả, ngược lại bà đã dự liệu trước rồi, có lẽ Chu Hoài sẽ tìm đến bà, nhưng không ngờ lại tới nhanh như vậy.

Chu Hoài nhìn người áo đen bên cạnh bà, sững sờ một chút, có chút chần chờ, nhưng vẫn chủ động đi về phía trước.

Con Muối cố ý lưu lại hai người vừa khôn khéo lại bản lĩnh ở bên cạnh An Như Ý, sau đó hắn mới trở về Ung Môn, hai người kia vừa nhìn thấy Chu Hoài đến gần, liền cảnh giác hết sức, nhỏ giọng hỏi An Như Ý, “Muốn đuổi hắn đi không ạ? !”

Giọng điệu của bọn họ rất cung kính, đối với bọn họ mà nói, An Như Ý là mẹ của chị dâu tương lai, địa vị này cũng rất tôn quý.

An Như Ý sững sờ một chút, chần chờ nói, “Không cần, vừa đúng lúc tôi cũng có lời muốn nói rõ ràng cùng ông ta.”

Người áo đen gật đầu một cái, bọn họ biết người đàn ông này chính là người đàn ông ở Chu gia ngày hôm trước, bọn họ không biểu lộ sắc mặt gì, thản nhiên nói: “Chúng tôi ở bên cạnh phu nhân, nếu có cái gì ngoài ý muốn, gọi chúng tôi là được.”

“Ừ, tôi hiểu rồi, cảm ơn.” An Như Ý gật đầu mỉm cười, rất cảm kích sự quan tâm của bọn họ. Bọn họ thấy An Như Ý vẫn bình thường, liền lui ra phía ngoài 50 bước, về mặt vẫn đề phòng như cũ nhìn chăm chăm Chu Hoài.

170. Chương 170: Sợ Cái Gì Cái Đó Sẽ Đến

Chu Hoài vừa thấy như thế, liền biết An Như Ý có ý muốn nói chuyện với lão, lão liền đánh bạo đi tới, nói, “Như Ý.” Một tiếng này gọi giống như rất si mê lưu luyến, như muốn nói điều gì.

Nếu như ai không biết quan hệ vợ chồng giữa hai người bọn họ, nhất định cho rằng bọn họ cực kỳ ân ái, tình cảm cực kỳ gắn bó. An Như Ý vừa nghe cách gọi này liền ngẩn người.

Tên Chu Hoài này chưa từng gọi bà như vậy bao giờ? ! Lão vẫn luôn là cao cao tại thượng, không ai bì nổi, cực kỳ giống một tên nhà giàu mới nổi đối đãi tiểu thiếp của mình, ban đầu bà gả cho lão thì cũng không nghĩ gì quá nhiều, bà chỉ muốn tìm được một nơi an ổn để đặt chân, một mái nhà che thân để bà có thể ẩn núp cùng Tâm Á, cho nên, bà đối với hành động của lão nhà giàu mới nổi điển hình này cũng chỉ xem như không nhìn thấy mà thôi.

An Như Ý dù sao cũng có xuất thân là tiểu thư đại gia khuê cát, năm đó bị buộc phải gả chết, cũng chỉ là bất đắc dĩ mới làm vậy, làm một người mẫu nhỏ bé, cũng nhận hết tất cả uất ức, lại còn dẫn theo Tâm Á, tình cảnh khó khăn nào cũng có thể gặp, xuất thân của bà đã khiến bà không cách nào chịu đựng nổi, bất đắc dĩ mới phải gả cho Chu Hoài, mặc dù bị người đàn ông này khinh thường, nhưng rốt cuộc cũng đã cung cấp cho bà cùng Tâm Á một nơi để đặt chân.

Ngoài ra tính về mức độ vô sỉ thì so với Trình lão chồng trước của bà cũng thấp hơn rất nhiều.

Trình lão là một kẻ cặn bã, mà Chu Hoài nhiều lắm cũng chỉ có thể coi là nhân phẩm bại hoại mà thôi, đối với lão bà cũng không có cái gọi là tình yêu sâu sắc gì, mà trong lòng chỉ có sự cảm kích .

“Như Ý, bà bây giờ thật tốt.” Chu Hoài nhỏ giọng nói: “Nghe nói con gái bà An Tâm Á đang làm người mẫu, lại còn làm diễn viên, công việc ở CBD lại rất tốt, còn có quan hệ với Trình nhị thiếu cũng không tầm thường, bà là được anh đưa đi? Không phải là anh ta muốn kết hôn với Tâm Á đó chứ? Bà thật là có phúc, Tâm Á cũng thật sự là tốt phước, trước kia sao tôi lại không nhìn ra chứ? !”

Lão cười gượng hai tiếng, nói, “Ngày hôm qua tôi còn tưởng rằng.” Nói được nửa câu, liếc mắt nhìn hai người áo đen, không dám tiếp tục nói nữa.

An Như Ý rũ mắt xuống, ngày hôm qua, ngày hôm qua. Lão ngay cả một câu hoàn chỉnh cũng không dám nói, chắc là hôm qua sợ bị bà liên lụy, hiện tại biết rõ mọi chuyện đã xảy ra rồi, lại tới tìm bà.

Người đàn ông này, vẫn rất thực tế như cũ. Đoán chừng là muốn bám vào Trình Quân Hạo, An Như Ý cúi đầu, sắc mặt có chút lạnh nhạt, không thể vì một người đàn ông như vậy mà liên lụy Tâm Á cùng Quân Hạo được, còn chưa nói tới chuyện, hai người bọn họ với Chu Hoài vốn không có bất kỳ quan hệ gì, không cần phải phiền bọn họ đi ứng phó với loại người này.

“Ừ.” An Như Ý nhàn nhạt đáp một tiếng, “Ngày hôm qua vốn định nói cho ông biết, nhưng nhìn bộ dáng đó của các người, cảm thấy nói cũng nói vô dụng.”

Chu Hoài lúng túng, nhưng chỉ vài giây, lại cười nói, “Uh cũng phải, chỉ là, Như Ý bây giờ bà với Trình nhị thiếu đã làm thông gia, cũng không thể quên mất còn có tôi, tôi chính là cha dượng của Tâm Á, cũng được coi là thông gia mà, sau này cũng nên qua lại gặp gỡ nhiều một chút, thông gia thì nên có quan hệ tốt với nhau.”

An Như Ý cúi đầu mỉm cười, “Không cần, Chu Hoài, mặc dù tôi gả cho ông, nhưng theo tôi nhớ tôi với ông cũng không có làm giấy đăng ký kết hôn, không được tính là vợ chồng chính thức, mà bình thường ông đối đãi với tôi cũng chỉ giống như với một người vợ bé không danh không phận, ngay cả cái gọi là vợ chồng trên danh nghĩa cũng còn cần phải xem xét lại nữa là, cái gọi là tình thông gia này, làm sao mà đúng được chứ? !”

Chu Hoài ngây ngẩn cả người, thái độ có chút nghiêm nghị lại, vì bản thân lão cũng đã già rồi nên thái độ này khiến mặt lão có chút dữ tợn.

“An Như Ý, bà đây là muốn đổi ý sao? !” Chu Hoài dữ tợn, có vẻ như là cắn răng nghiêng lợi mà nói, “Qua cầu rút ván sao, tốt xấu gì tôi cũng đã nuôi bà vài chục năm, hôm nay bà đã leo lên được cành cây cao, liền muốn bỏ rơi tôi sao? !”

An Như Ý thản nhiên nói: “Tôi cũng không có leo lên được cành cây cao nào cả, còn chưa nói đến, đây là chuyện của Tâm Á, cũng là không có quan hệ gì tới tôi, tôi chỉ là dọn qua ở mà thôi.”

Chu Hoài cười lạnh một tiếng, “Từ khi nào thì quan hệ của bà với Trình nhị thiếu tốt như vậy chứ? ! Thật chẳng lẽ đúng như lời lão già kia nói, bà với anh ta thật sự có mối quan hệ gì đó mà người khác không nhận ra hay sao? !”

“Ông nói nhăng nói cuội gì đó? !” An Như Ý nổi giận, sắc mặt hơi khê biến thành tái nhợt.

Sự cứng rắn lúc này của Chu Hoài khiến cho người khác hoàn toàn không thể nhận sự giả vờ thâm tình lúc nãy của lão, lão tiến đến gần một bước, cười nhẹ nói: “An Như Ý, bà nên suy nghĩ cho kỹ, chính tôi nghe được có người nói, bà cùng Trình nhị thiếu là có quan hệ. Lại còn không phải làm mối quan hệ bình thường. Còn có An Tâm Á. Mối quan hệ này giữ ba người các người một khi lộ ra ánh sáng, còn không biết sẽ có hậu quả gì nữa, à đúng rồi, chuyện như vậy, cũng nên đưa lên trang đầu của các tạp chí lớn mới được, tôi thấy xì căng đan của An Tâm Á cũng là được đăng lên trang đầu đó thôi, mà cuối cùng vẫn vô sự, không chừng cũng sẽ như vậy đó, tôi thật muốn đem tin tức này bán đi, thật không biết có bao nhiêu tòa soạn báo sẽ muốn mua cái tin tức nội bộ này đây ta, haizz, thật là hao tổn tâm trí, không biết nên đưa giá bao nhiêu cho thỏa đáng đây.”

Bên này Chu Hoài nói rất sinh động, thì bên kia sắc mặt của An Như Ý càng ngày càng trắng, thân thể hơi run rẩy, sẽ không. Sẽ không. Chu Hoài làm sao lại biết được? !

Lão, lão sẽ không thông minh được như vậy, lão cũng không có can đảm như vậy, bà đi theo lão vài chục năm, ít nhiều gì cũng có chút hiểu biết bản tính lão, lão đã nói như vậy, nhất định là có người điều tra chuyện của bà.

Bà vừa nghĩ tới cái này, liền thất kinh, trên tay đang cầm túi quần áo trẻ em liền phanh một cái rơi trên mặt đất, hai túi mua hàng rơi trên mặt đất, quần áo rời tán loạn ra ngoài.

“Là, là ai. Nói? !” An Như Ý giọng nói chuyển lạnh, nhưng, nói cũng không lưu loát, đôi môi khê run run, nhìn chằm chằm Chu Hoài, trong đôi mắt viết đầy sự sợ hãi.

Bà cho là, chuyện Tâm Á với Quân Hạo cũng chỉ có một mình bà biết, về sau cũng chỉ một mình bà nuốt nó vào trong bụng, nhưng, tại sao, tại sao lại có người biết? !

Là ai, rốt cuộc là người nào? ! Bà càng nghĩ càng sợ hãi, càng nhìn nụ cười của Chu Hoài lại càng sợ.

Chuyện này nếu lộ ra, Tâm Á phải làm thế nào? ! Quân Hạo phải làm thế nào? Cặp sanh đôi biết phải làm sao? !

An Như Ý nóng nảy, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

Người áo đen nhìn sắc mặt An Như Ý biến đổi, muốn tiến lên, lại bị An Như Ý ngăn lại, bọn họ hơi kinh ngạc, nhưng vẫn là không biến sắc như cũ đứng cách xa 50 bước, chỉ càng thêm để ý Chu Hoài.

Chu Hoài cười có chút âm trầm, “Xem vẻ mặt bà như vậy thì tin tức này mười phần là sự thật rồi, thật là một mối buồn bán lời nha. Không nghĩ tới lại có thể nắm giữ được một cái tin tức nội bộ như thế này, thật là rất thú vị.”

An Như Ý đột nhiên kinh hoảng, đột nhiên nhào qua kéo tay Chu Hoài nói, “Là ai? Là ai nói cho ông biết? Nói cho tôi biết, mau nói cho tôi biết.”

Chu Hoài siết chặt tay của bà, lạnh lùng cười, “Vậy cũng phải xem tôi có được cái gì để trao đổi hay không đã, An Như Ý, bà vừa rời đi liền nghĩ tới chuyện muốn vứt bỏ tôi qua một bên sao, có phải suy nghĩ quá

đơn giản rồi hay không, tôi không phải là hòn đá mà khi bà cần thì nhặt lấy không cần thì vứt đi đâu, hừ.”

“Ông muốn cái gì? Tiền? Muốn bao nhiêu, tôi cho ông.” An Như Ý thật thấp hét lên, có chút kích động cùng sợ hãi, một nỗi sợ hãi càng ngày càng lớn trong lòng của bà, bà thật rất sợ.

171. Chương 171: Công Phu Sư Tử Ngoạm

Bà chưa từng sợ hãi như thế bao giờ, cảm giác này vừa giống như đang lơ lửng trên một cái cáp treo, vừa giống như bị ném ra ngoài không gian, không có cảm giác tồn tại trọng lực, cực kỳ khó chịu.

Bà không thể trở mắt nhìn hạnh phúc của Quân Hạo cùng Tâm Á lại bị hủy đi như vậy. Không thể, dù bà có phải trả cái giá lớn hơn nữa cũng không thể.

Mặt Chu Hoài âm hiểm lạnh lùng cười một tiếng, “Tiền? Tất nhiên là muốn, chỉ là”

“Còn cái gì nữa? !” An Như Ý bị ép buộc đến sắp muốn nổi điên rồi.

Chu Hoài vô sỉ mà nói: “Giới thiệu Chỉ Vân cho Trình nhị thiếu biết.”

Rầm.

Sắc mặt An Như Ý trắng bệch, thiếu chút nữa ngã nhào trên đất, “Không, không thể. Chỉ Vân cũng đã là một người phụ nữ đã có chồng rồi.”

Chu Hoài phát giận, nói: “Chồng của con bé cũng chỉ là đồ phế vật, hiện tại không biết đã lấy tiền của con bé rồi liệu chết chạy đi đâu rồi, sớm muộn gì con bé cũng ly hôn thôi, bà, nói đi, có đồng ý hay không.”

“Không thể.” An Như Ý liều mạng lắc đầu, làm sao bà có thể đem Chỉ Vân đến để phá hoại Quân Hạo cùng Tâm Á? ! Lại chưa nói, Tâm Á đối với Chu Chỉ Vân lại cực kỳ chán ghét, vừa thấy sẽ ngay lập tức gây gỗ đánh nhau, chuyện này. Bà không thể nào giới thiệu người phụ nữ điên này cho con trai của mình được.

Chu Hoài cười lạnh, “Xem ra, bà thật sự không muốn làm theo lời tôi nói, cũng được thôi, chỉ cần tôi đem tin tức này bán đi, không chừng có thể bán được không ít tiền.”

Cả người An Như Ý run lên, “Ông, rốt cuộc muốn bao nhiêu? !”

Chu Hoài âm trầm cười, “Bà cho rằng con trai cùng con gái của bà đáng bao nhiêu tiền? ! Trước tiên lấy một trăm triệu đi.”

An Như Ý thiếu chút nữa ngất đi, nghe công phu sư tử ngoạm của lão, cũng biết người này không thể nào chỉ muốn tiền có một lần, lão cũng giống như loài ký sinh trùng cứ ký sinh mãi, bám lấy thật chặt, hút máu càng ngày càng nhiều hơn, tiền cũng muốn ngày một nhiều hơn, vĩnh viễn không thấy đủ.

An Như Ý càng nghĩ càng sợ, càng hốt hoảng, càng sợ hãi, chuyện này phải làm sao mới tốt đây? !

Nếu cứ đưa tiền như vậy, có thật sẽ dứt no bụng lão để cho lão cảm miệng sao? ! Mấu chốt ở đây là rốt cuộc người nào đã nói với lão những chuyện này, còn có người phía sau màn này đâu rồi, mục đích là gì? ! Có thể còn có biến cố gì khác nữa hay không.

An Như Ý càng suy nghĩ đầu óc càng loạn, càng nghĩ càng không biết phải làm sao, cuối cùng khẽ ngập ngừng nói, “Được, nhưng số tiền một trăm triệu này không thể dễ dàng thu xếp nhanh chóng để đưa ông được, ông có thể cho tôi mấy ngày hay không.”

Chu Hoài cười nhạt vài tiếng, bĩu môi, “Chỉ với việc Trình nhị thiếu là con trai bà, một tỷ này đối với anh ta mà nói cũng chỉ là chút lòng thành mà thôi, hừ.” Lão ta khinh thường hừ lạnh mấy câu, nhưng vẫn đồng ý, “Ba ngày, trong vòng ba ngày, tôi sẽ tới lấy tiền, bà đưa Chỉ Vân trở về.”

Sắc mặt An Như Ý trắng bệch, Chu Hoài vẽ mặt hưng phấn bỏ đi.

An Như Ý thất hồn lạc phách, như một đứa trẻ bị rút mất hồn phách.

Hai người áo đen cau mày liếc mắt nhìn nhau, không hện mà cùng nhau tiến lên, nhặt lên túi mua hàng tán loạn trên mặt đất, nhỏ giọng nói: “Phu nhân, trở về thôi. . . .”

Chân mày An Như Ý nhú lại thật chặt, thất hồn lạc phách đi theo bọn họ lên xe, trong ánh mắt tất cả đều chỉ là lo lắng, trái ngược với sự cao hứng bừng bừng lúc tới đây.

An Như Ý một mặt nói thầm , “Phải làm sao bây giờ, phải làm sao bây giờ a. . . .” Bà không biết tìm ai để bàn bạc cả, một trăm triệu không phải là số tiền ít, bà làm thế nào mà mở miệng với Trình Quân Hạo đây, hơn nữa, cho dù có cho tiền cũng không chặn được miệng của lão, mà lúc Trình Quân Hạo hỏi tới, bà nên nói như thế nào đây? !

An Như Ý lo lắng trùng trùng, được đưa về biệt thự.

Người mặc áo đen đi theo bảo vệ đã ngay lập tức hồi báo cho Trình Quân Hạo chuyện này.

Trình Quân Hạo nghe điện thoại liền cau mày, “Chu Hoài? !”

Hắn nói sau khi mẹ nói chuyện xong, sắc mặt trở nên rất xấu? Nhìn cái tên Chu Hoài này làm sao lại có khả năng dám gây sóng gió, có phải đã nắm được cái gì để uy hiếp mẹ hay không.

Trình Quân Hạo vừa nghĩ tới đây, liền nổi giận, bằng lão với một cái Chu thị nhỏ nhỏ mà lại dám tới đây đối nghịch đến cùng với Trình Quân Hạo anh, còn dám tới uy hiếp mẹ của anh sao? ! Thật là chuyện cực kỳ buồn cười.

Mặt Trình Quân Hạo trở nên âm trầm, “Điều tra chuyện trong nội bộ của lão cho ta, chọc giận lão tử đây, lão tử đây giết cả nhà hắn. . . .”

“Dạ” Hiển nhiên người áo đen cũng đã thường xuyên làm loại chuyện như vậy, nên tất nhiên làm cũng rất thành thạo. Ở thành phố A, loại công ty nhỏ như thế này, chỉ là chuyện nhỏ, bọn họ rất quen thuộc, đối phó với bọn chúng, cũng không khác gì cắt thịt bò trong bữa cơm hằng ngày, chỉ là có lúc cũng gặp vài miếng thịt bò hơi dai cắt cũng phải cắt tới cắt lui nó mới đứt hoàn toàn, điểm này thì có chút phiền toái.

Những mà cũng chẳng sợ, bởi vì kẻ đó dám lợi dụng chuyện gì đó để tới chọc giận Trình Quân Hạo.

Trình Quân Hạo làm sao có thể để mình trở thành đối tượng bị uy hiếp được chứ? ! Mỗi lần anh nổi giận là đều muốn dọn dẹp sạch sẽ mấy con tôm con tép nhãi nhép này, cho nên Ứng Môn lúc nào cũng sẽ giúp anh xử lý những chuyện giống như cắt miếng thịt bò dai nhách trên bàn ăn này, rất gọn gàng, rất thoải mái.

Trình Quân Hạo pằng một tiếng liền cúp điện thoại, anh day day huyết thái dương.

Bảy năm trước cái lão già Chu Hoài này đã muốn lợi dụng An Tâm Á tới mưu lợi vì mình, hôm nay, lại tới uy hiếp mẹ của anh, nghĩ đến việc mẹ ở Chu gia cũng chịu không ít đau khổ, Trình Quân Hạo càng nghĩ càng khó chịu.

Có người, hẳn vốn định cứ như vậy bỏ qua cho thôi, mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần không đến quấy rầy hắn, nhưng cố tình luôn có người bị coi thường, mình đưa tới cửa, cái này không trách được lòng hắn ngoan thủ cay rồi.

Công ty Chu thị, cái công ty bé xíu đó. . . . Khốn kiếp.

Lòng của Trình Quân Hạo khó chịu tới cực điểm.

*

Vương lão nhận được thông báo của những kẻ theo dõi, “Chu Hoài cùng An Như Ý đã gặp mặt rồi, hơn nữa cũng đã đưa ra điều kiện, An Như Ý nói sẽ xem xét suy tính hình, ba ngày nữa sẽ giao tiền. . . .”

Vương lão nhếch môi nở nụ cười, “Nói như vậy, người phụ nữ An Như Ý này chính là con gái thứ hai của tập đoàn An thị năm đó sao. . . .”

“Phải, nếu không bà ta cũng sẽ không thể nào chịu uy hiếp như vậy. . . .” Điện thoại lại truyền tới giọng nói: “Đây là Chu Hoài tự mình tường thuật lại chính xác, nói bà ta đã đáp ứng điều kiện của lão, sắc mặt rất yếu ớt, bộ dạng rất sợ hãi. . . .”

Vương lão lạnh lùng cười nhẹ một tiếng, “Cái tên Chu Hoài này thật là một tên xúc sinh, đừng để cho lão làm hư chuyện của ta, ta sử dụng lão cũng chỉ là muốn xác định thân phận của An Như Ý, chuyện này đã làm được rồi, giờ thì làm iệng lão đóng lại chặt một chút cho ta.”

“Biết, Vương lão.” Giọng nói trong điện thoại rất cung kính.

Vương lão hừ nhẹ một tiếng, đưa điện thoại ra, ngắt tín hiệu.

Cho dù không làm gì thì gã Chu Hoài này cũng không dám đắc tội mình, cái tên họ Chu này cái điển hình nhất chính là nhất gan sợ phiền phức, bảy năm trước không phải là hắt đi cầu mình cứu giúp sao, thậm chí không tiếc đem con gái An Như Ý dâng ình, kết quả bị Trình Quân Hạo khiêu khích rồi mang đi. Người này không phải là An Tâm Á sao? !

Vương lão nhếch miệng âm trầm cười, “Chuyện như vậy thật là rất thú vị, cũng chẳng thua thiệt gì chuyện năm đó Trình nhị thiếu dẫn cô ta đi, bởi vì chẳng phải hai người bọn họ là anh em cùng mẹ sao? ! Còn sinh một cặp song sinh, có phải đầu óc có vấn đề hay không chứ? !”

Quản gia lắc đầu một cái, “Xem ra thì đúng là như vậy.”

“Hả? !” Ánh mắt Vương lão chợt lóe, “Càng ngày càng thú vị.”

Quản gia nhỏ giọng nói, “Chỉ là An Tâm Á hình như là khi An Như Ý rời khỏi Trình lão về sau mới sinh, có lẽ không phải là con gái Trình lão.”

172. Chương 172: Cuộc Nói Chuyện Giữa Vương Lão Và An Tâm Á

“Chỉ đáng tiếc điểm này.” Vương lão nhỏ giọng âm hiểm cười, “Nếu là loạn luân giữa anh em cùng cha cùng mẹ, cái này lại càng có giá trị.”

“Không biết cha đẻ An Tâm Á là ai, trái lại điểm này làm người ta rất tò mò.” Quản gia nhỏ giọng nói thầm .

An Tâm Á không phải con gái Trình lão, cũng không phải là con gái Chu Hoài. Vậy ai là cha đẻ đây? !

Vương lão nhíu nhíu mày, cười lạnh một tiếng, “Có lẽ còn không biết là đã sinh nghiệt chủng cho người đàn ông nào nữa là, bất kể cha đẻ của cô ta là ai, có thể để ta lợi dụng được là tốt rồi.”

Quản gia thật thấp đáp một tiếng, đứng ở phía sau lão, Vương lão liếc mắt nhìn trường quay ở đối diện, nheo lại mắt, “Hôm nay An Tâm Á quay phim ở chỗ này phải không? !”

“Đúng vậy, ” Quản gia nói: “Đoán chừng một ngày hôm nay đều là ở nơi đây.”

Vương lão liếc mắt nhìn thời gian, đã chạng vạng tối rồi, lão nheo mắt lại, thần nhiên nói: “Cũng tốt, vậy thì chờ cô ta quay xong ra ngoài, vừa đúng ta cũng có chuyện nhờ cô ta một chút.”

Quản gia nhỏ giọng đáp, phân công người đi theo dõi trường quay, chỉ chờ An Tâm Á quay xong bộ phim ra ngoài.

Một ngày hôm nay thật sự quá mệt nhọc, An Tâm Á cũng bị Phó Vũ Hằng liên lụy phải đợi một hồi để anh ta vào được trạng thái, phần diễn này mới chậm rãi bắt đầu, nhưng vẫn là chậm tiến độ, còn có hai phân cảnh chỉ có thể đợi tới ngày mai.

Xem ra, còn phải chậm trễ thời gian một ngày nữa rồi, sắc mặt Jack rất xấu, biểu tình của nhân viên làm việc đều có chút cẩn thận, chỉ sợ lại chọc Jack nổi đóa, nếu như vậy, bọn họ cũng chỉ chấp nhận chịu liên lụy mà thôi, không có ai nguyện ý bị vậy cả.

Phó Vũ Hằng ý tứ hỏi lỗi, nhìn An Tâm Á mệt quá mức, nói xin lỗi: “Hôm nay thật làm khổ cực cô cùng mọi người, đều tại ta.”

“Không có việc gì.” An Tâm Á khéo hiểu lòng người nói: “Đã làm người, chắc chắn sẽ có lúc như vậy, ngộ nhỡ lần sau tôi cũng không nhập vai được, mọi người cũng sẽ bao dung tôi.”

Phó Vũ Hằng mỉm cười, đây cũng là lời nói thật, mặc dù sắc mặt mọi người khó coi, cũng không có ý tứ thật sự trách anh, nhiều lắm cũng chỉ là sợ đạo diễn nổi đóa mà thôi, công việc lại có một chút không quá vui vẻ mà thôi.

Dù sao công việc này, luôn có lúc chậm trễ, mọi người thật ra cũng suy nghĩ rất phóng khoáng.

“Cô có ngồi xe về công ty không? !” Phó Vũ Hằng hỏi cô, “Nếu không về công ty tôi đưa cô về.”
Hỏi cô xong, lại có chút ít hối hận. An Tâm Á nhất định là phải về công ty, bởi vì có người nào đó đang đợi cô mà. Nếu là anh đưa cô trở về, chẳng phải là lại tiếp tục dây dưa không rõ. Quả đấm ngày đó của Trình Quân Hạo thật rất nặng.

“Ách.” An Tâm Á do dự một chút, “Thôi, tôi theo xe của công ty trở về là được rồi, không cần làm phiền anh lại phải trở lại công ty một chuyến.”

An Tâm Á biết thật ra thì anh có thể trực tiếp ra về, nếu đưa cô về công ty, còn phải cố ý đi đường vòng, rất phiền toái.

Phó Vũ Hằng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng có chút mất mát nho nhỏ, mặc dù biết là không thể nào thành của mình được nữa, nhưng vẫn mơ hồ có chút chờ mong như trước, chỉ là, lần này đã thật sự hoàn toàn chết tâm rồi.

“Tốt lắm, tôi về nhà trước, còn phải thoa thuốc, trên mặt vẫn còn có chút sưng.” Phó Vũ Hằng hướng cô cáo biệt.

An Tâm Á gật đầu, “Ngày mai chớ tới trễ.”

Phó Vũ Hằng liền khởi động xe rời khỏi trường quay, An Tâm Á đi ra, nhìn anh ta đi xa, cũng chuẩn bị thu thập một chút rồi về công ty.

Lại đột nhiên bị một ông già gọi lại, “An Tâm Á? !”

Một giọng nói già nua mà uy nghiêm, vang lên ở sau lưng cô.

An Tâm Á quay đầu lại, thấy Vương lão, nhìn vẻ thì tuổi cũng đã rất lớn, nhưng lại vẫn uy nghiêm mười phần, cô ngần người, cảm giác người này có chút quen mặt, cảm giác đã gặp qua ở nơi nào, “Là tôi, xin hỏi ông là? !”

“Ta họ Vương, cô có thể gọi ta Vương lão.” Vương lão nhàn nhạt nói xong, ánh mắt nhìn về phía cô, ánh mắt rất sắc bén.

An Tâm Á mở to mắt, bưng tỉnh hiểu ra, a, bảy năm trước. Một con sói đã đem cô từ trong tay Vương lão này mang đi. Lúc ấy, Chu Hoài vốn muốn tặng cô cho Vương lão.

An Tâm Á có chút xấu hổ, suy nghĩ nhanh như chớp thoáng qua trong đầu, lão này tìm tới cô, không phải là vì tức giận mà muốn cướp cô trở về đó chứ, ôi trời? !

Cô khẽ đổ mồ hôi lạnh, vì suy nghĩ lung tung của mình mà âm thầm lau mồ hôi. Nếu là vì chuyện bảy năm trước, cô cũng có thể hiểu được, nhưng mà, cô cùng lão vốn không có liên quan, người này tại sao lại tới tìm cô? !

Ngoài ý muốn vô tình gặp được, hay là cố ý tìm gặp đây? !

“A, tìm tôi có việc sao? !” An Tâm Á khẽ lui về phía sau hai bước, trực giác nhắc nhở cho cô biết, nên ít chọc người này mới tốt, lòng cô không yên hỏi một câu, lại lui về phía sau hai bước, cho đến khi cảm thấy khoảng cách này là an toàn.

Ánh mắt chăm chú của Vương lão có hơi híp lại, lão thần nhiên nói: “Đúng là có chuyện, nghe được cô là con gái của cố nhân, cho nên, tò mò muốn đến gặp cô một lần.”

An Tâm Á nghe lời nói này liền nhú mày, lời này là có ý gì? !

“Mẹ cô là An Như Ý? !” Vương lão thấy cô không lên tiếng liền hỏi.

An Tâm Á gật đầu một cái, “Phải.”

“Hiện tại là vợ của Chu Hoài? !” Vương lão tiếp tục cười nhẹ, chỉ là nụ cười rất có ý vị sâu xa.

Sự đề phòng trong lòng An Tâm Á âm thầm đề cao lên chín phần, “Ông biết mẹ tôi? !”

Trong lòng cô khó hiểu, năm đó Chu Hoài muốn đem cô đưa cho Vương lão, nhưng mà bây giờ Vương lão lại nói lão cùng với mẹ là cố nhân, đây là cái lý thuyết chết tiệt gì vậy? !

“Dĩ nhiên.” Vương lão cười âm trầm, giống như không có ý tốt, “Cô biết mẹ cô An Như Ý còn có một thân phận khác không? ! Nếu như tiết lộ ra ngoài, phải gọi là rất thú vị đó, có muốn biết hay không, ta nghĩ chắc chắn cô nhất định là muốn biết, bởi vì, thật sự nó rất thú vị à.”

“Ông có ý gì? !” An Tâm Á rùng mình một cái, trừng mắt nhìn ông ta một cái, “Mẹ ta thì có quan hệ gì tới ông! ?”

Chẳng lẽ cái lão già khốn kiếp này là tới nhắc nhở mẹ của cô đã bị Chu Hoài đưa cho lão sao? ! Sẽ không, bảy năm đó không có nghe mẹ đề cập tới chuyện này, cũng sẽ không, hơn nữa, cho dù là như vậy, cái lão già này cũng không đến nỗi cố ý chạy tới nói với cô chuyện này chứ? !

“Bà ta? Trước kia thì ta biết đấy.” Vương lão cười lạnh, “Lại rất thú vị nữa kia, năm đó con gái thứ hai của An thị thế nhưng lại không hề chết, còn gả ột người như Chu Hoài, nhưng cũng thật là đáng thương, bị chính chồng mình bức đến phải tự sát, thiếu chút nữa chết đi, cũng chỉ có thể vứt bỏ tất cả, bỏ lại con trai, nhếch nhác rời khỏi, trốn đi.”

Wương lão chắc chắn miệng, “Người bị vứt bỏ Trình nhị thiếu mới gọi là đáng thương, nhỏ như vậy liền mất đi tình thương yêu của người mẹ.”

Lão nói giống như không chút để ý, nhưng ánh mắt lại vô tình hay cố ý liếc về phía An Tâm Á. Đúng như lão đoán, An Tâm Á nháy mắt, trợn to hai mắt, nhìn về phía Vương lão, cô cho là mình nghe lầm, “Ông, ông mới vừa nói gì? !”

Wương lão cười lên một tiếng, “Nói gì chính bản thân cô không phải cũng đã nghe rõ ràng rồi sao? !”

An Tâm Á lui về phía sau một bước, bị ý tưởng trào lên trong óc làm cho giật mình, Trình Quân Hạo là con trai của mẹ, nếu như Trình Quân Hạo đúng là con trai của mẹ, vậy cô là ai? ! Cô cũng là con của mẹ, vậy cô cùng Trình Quân Hạo.

173. Chương 173: Trình Quân Hạo, Em Yêu Anh

Anh em? ! An Tâm Á thiếu chút nữa bị ý nghĩ này của mình làm cho ngất đi.

Nhưng cô vẫn cố nhẫn nhịn không cho phép mình suy nghĩ lung tung.

Năm đó, rõ ràng mẹ nghiêm chỉnh tha thiết cầu xin cô như vậy, cưỡng bách cô phải ra khỏi đất nước này, đi ra nước ngoài, lần đầu tiên gặp lại sau bảy năm, trước tiên cũng là yêu cầu cô không nên ở chung một chỗ với Trình Quân Hạo.

Sau đó, Trình Quân Hạo cùng với bà lại không giải thích được mà rất thân thiết gần gũi. Càng nghĩ mọi việc cứ càng rối loạn, khiến An Tâm Á lại càng suy nghĩ lung tung.

Nếu như chuyện là như vậy, nếu như vậy thì, hành động bảy năm trước cùng bảy năm sau của mẹ cũng có thể lý giải được rồi, vậy còn Trình Quân Hạo chẳng lẽ vì muốn giúp đỡ bà nên mới đồng ý với mình ở chung với bà, lý do này có thể giải thích được cho tất cả mọi chuyện hay sao? !

Còn nữa, mẹ đã từng hỏi sự thông minh của cặp sanh đôi. An Tâm Á càng nghĩ càng kinh hãi, càng nghĩ càng sợ, cả người run rẩy vô cùng.

“Tôi không tin.” An Tâm Á lầu bầu, sắc mặt có chút trắng bệch, càng nghĩ lại càng sợ, càng thấy. Tâm càng loạn, càng nghĩ càng không nhận được mà bắt đầu liên hệ những chuyện này lại với nhau. Cô lầu bầu, giống như tự thuyết phục mình, “Ông có chứng cứ gì chứ, tôi không tin, tôi mới không tin.”

An Tâm Á có chút muốn nổi điên cùng cuồng loạn.

Vương lão âm trầm nhìn chăm chăm cô, “Nếu như không tin, vậy tốt nhất là cứ thử đi xác nhận với An Như Ý xem, hỏi xem bà ta có phải là nhị tiểu thư của công ty An thị hay không, đến lúc đó chẳng phải mọi chuyện sẽ rất rõ ràng sao, có muốn trốn cũng không trốn khỏi quá khứ của mình, hừ, nếu muốn người khác không biết, trừ phi mình đừng làm, mà cô cùng Trình nhị thiếu là cùng một mẹ sinh ra, các người, không phải là loạn luân sao? !”

Mặt An Tâm Á trắng bệch lui về phía sau một bước, thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, ánh mắt của cô chợt không có tiêu cự, An Bình, An Tĩnh. Bọn họ phải làm thế nào? !

Nếu biết tất cả chuyện này, bọn họ sẽ nghĩ sao? !

Còn có với tất cả chuyện này, chính cô phải làm cách nào mà chịu đựng được chứ, nếu như tất cả mọi chuyện theo lời của ông ta nói đều là thật, cô nên làm cái gì đây? !

An Tâm Á bưng kín lỗ tai, hét lên một tiếng chạy đi, cô không muốn nghe tiếp nữa, tuyệt đối không muốn nghe tiếp nữa.

Vương lão âm trầm cười một tiếng, “Làm cho bọn họ loạn thêm chút nữa đi, quả là không tồi.”

Quản gia đứng ở sau lưng lão, không hề biến sắc, trong lòng có chút không hiểu, không biết lão gia cố ý chạy tới nói cho An Tâm Á biết chuyện này mục đích là để làm gì? !

Lúc hắn đang suy nghĩ, Vương lão trầm thấp cười một tiếng, “Cái này, coi như là đã chính thức tuyên chiến cùng CBD rồi, ta chuẩn bị hơn hai mươi năm, bây giờ cũng đã đến lúc.”

Quản gia bừng tỉnh hiểu ra, thì ra là lão gia mới vừa làm một đòn giao chiến trước khiến Trình Quân Hạo phải phân tâm.

Quyết định thắng thua bị chi phối bởi rất nhiều yếu tố

*

An Tâm Á vừa chạy nước mắt vừa rơi xuống liên tục, cô giống như phát điên, người của đoàn phim bị cô làm cho giật mình, mắt thấy cô sắp chạy ra hướng xa lộ, mọi người cùng nhau hô to một tiếng, lúc này, Trình Quân Hạo không biết khi nào đã lái xe đến đây, anh vừa nhìn thấy An Tâm Á cũng bước nhanh về phía trước, níu lại cô lôi vào trong ngực.

“Ô oa a.” An Tâm Á dùng một cái khóc lớn, vùi ở trong ngực Trình Quân Hạo không ngóc đầu lên nổi.

Trình Quân Hạo ôm cả vai của cô, gương mặt âm trầm, hàm răng nghiến chặt, ánh mắt sắc bén nhìn về phía chiếc xe Rolls-Royce ở phía trước, đó là xe Vương lão.

Anh cười lạnh một tiếng, cái lão già chết tiệt này, rốt cuộc không kiên nhẫn được nữa rồi sao.

Nhưng Trình Quân Hạo không thể nào tha thứ cho lão được nữa rồi, thế nhưng lão lại tới trước tìm Tâm Á, không thể tha thứ, tuyệt đối không thể tha thứ.

Chuyện giữa anh với Vương lão, đã đến lúc phải tốc chiến tốc thắng rồi, nếu không, Tâm Á của anh sẽ chịu tổn thương. Còn có mẹ, An Như Ý, và hai bảo bối của anh nữa, họ cực khổ nhiều năm như vậy, tại sao phải chịu đả kích cùng tổn thương lần nữa chứ? !

Không được, anh híp mắt ngẫm nghĩ, Phó Vũ Hoàng không hề giúp một tay, anh cũng không hi vọng anh ta làm vậy, anh ta không nên quan tâm đến là tốt nhất, khi cần thiết, anh có thể lần nữa nhờ đến sự trợ giúp của Bộ Phi Yên cùng Đêm 13 cũng tốt.

“Tâm Á.” Giọng Trình Quân Hạo có chút khàn, “Lão đã nói cái gì với em? ! Không nên tin, không nên suy nghĩ bậy bạ.”

Thân thể An Tâm Á run lên, nhưng cũng không ngẩng đầu lên, “Anh. Muốn em không nên tin cái gì? Có phải anh đã sớm biết rồi hay không? !”

Trình Quân Hạo ngây ngẩn cả người, anh vẫn cho rằng cô gái này dần quá xá, nhưng lúc này tại sao liền thông minh như vậy chứ? !

Anh có chút nhức đầu, anh và mẹ đã liều mạng muốn ngăn tin tức này lại, lại đột nhiên bị Vương lão chọc ra, mà trên hết chuyện này đã làm cho Tâm Á bị tổn thương, còn anh thì cái gì cũng không thể giải thích.

Rất thống khổ.

“Tâm Á, tin tưởng anh, chuyện không phải như em nghĩ.” Trình Quân Hạo ôm cô thật chặt, ôm cô lên xe, “Ngoan, về nhà trước, rồi sẽ giải thích với em.”

Nhìn bộ dạng hiện tại của Tâm Á bị đả kích như vậy, chuyện này chắc chắn không đối gạt được nữa rồi, nhưng mà. Nhất định phải đem chuyện An Như Ý không phải mẹ đẻ cô nói ra sao? ! Tâm Á sẽ bị thương cỡ nào a, còn chưa nói đến, cho dù bọn họ không phải là một mẹ sinh ra, nhưng rốt cuộc cũng là anh em dì bác ruột *, Tâm Á có tiếp nhận được không? !(* mình là người miền Nam nhưng vì ko có cách biểu đạt nào chính xác ối quan hệ anh em họ với hai người mẹ là chị em ruột nên mình dùng từ của miền Bắc luôn ^^ !)

Trình Quân Hạo cau mày, chưa từng có lần nào phiền lòng giống như hiện tại như vậy.

Anh mang cô ngồi yên trên ghế ngồi kế bên tài xế, mới tự mình ngồi vào ghế lái, lái xe rời đi khỏi trường quay, cũng may, do mình không yên lòng Tâm Á, may nhờ tới đón cô, nếu không tình huống mới vừa rồi kia, nếu cô vọt vào trong dòng xe cộ, anh. Sẽ nổi điên.

May mắn , ** cảm xúc bàng hoàng, khiến Trình Quân Hạo có chút không chịu nổi.

“Tâm Á.” Anh một mặt lái xe, một mặt nắm chặt tay của cô. An Tâm Á khóc thút thít, cô nhìn về mặt rồi bởi của anh, cũng biết trong đó nhất định có vấn đề gì đó, nhất định, lời nói của Vương lão có lẽ chính là sự thật, nếu không vì sao anh lại rối rắm như thế? !

Cô phục cú người, tựa vào trên bả vai anh, lần đầu tiên tự hỏi cô nên đi về đâu bây giờ? !

Nếu như là thật? ! Cô làm sao mà chịu nổi, mà bản thân An Bình An Tĩnh phải làm như thế nào đây? ! Cha mẹ là anh em ruột, cặp song sinh sinh ra là những kẻ quái dị ? ! Không, không cần.

An Tâm Á càng nghĩ càng là không cầm được nước mắt, nước mắt liên ào ạt rơi xuống, trong lòng bị một sự tuyệt vọng trước nay chưa có bao phủ, không thể nào chịu đựng nổi.

Trình Quân Hạo giật giật môi, khẽ trầm mặc, bả vai anh cứng ngắc, lái xe, có chút không yên lòng.

Anh cũng có một chút nhỏ tuyệt vọng, nếu như sau khi Tâm Á biết tất cả, lại cự tuyệt ở chung một chỗ với anh thì phải làm thế nào? ! Làm thế nào? !

Anh, thật sự không còn nghĩ được gì nữa rồi.

An Tâm Á bây giờ mới biết được, cô thật sự rất yêu Trình Quân Hạo, yêu, rất yêu, không biết là yêu từ khi nào, chỉ đến khi không thể không tách ra thì cô mới biết loại tình yêu này đã khắc sâu tận xương tủy, yêu so với trước kia còn mãnh liệt hơn rất nhiều.

Lần trước chỉ là bởi vì dời ra khỏi chỗ ở của anh, trong lòng vẫn còn cảm thấy may mắn, vì bọn họ còn có thể gặp mặt như cũ, vẫn ở có thể công ty chung đụng như cũ, cũng gần như chưa hoàn toàn bị tách ra, nhưng bây giờ, nếu như là thật.

Bọn họ không thể nào ở cùng nhau được nữa, phải làm thế nào đây? !

An Tâm Á rốt cuộc hiểu được, cô yêu, lúc tới lặng yên không một tiếng động, lúc đi lại đau đến muốn xé nát tâm can, như thể đã làm người ta tuyệt vọng nhưng cùng chưa cam lòng.

“Trình Quân Hạo.” An Tâm Á khóc lệ rơi lã chã, nước nỡ nói: “Bất kể như thế nào, em cũng muốn nói cho anh biết, em yêu anh, rất yêu anh.”

174. Chương 174: Yêu Thật Sâu Đậm

Cô biết, hiện tại không nói, có lẽ cũng không có cơ hội để nói nữa.

Cô biết, nếu như bọn họ thật sự là anh em ruột, bọn họ nhất định phải chia xa.

Cô biết. Cho dù bây giờ có nói cũng đã muộn rồi, nhưng suy nghĩ trong lòng cô vẫn muốn nói ra, cô rất yêu anh, yêu rất sâu đậm, hơi ấm tình yêu đang tuông chảy trong trái tim cô.

“Tâm Á.” Trình Quân Hạo lần đầu tiên cảm thấy hơi nóng tràn lên trong hốc mắt mình, rõ ràng khi cô nói yêu anh, anh nên rất hưng phấn, thật cao hứng mới đúng, nhưng tại sao khi nghe những lời này lại mang đến cho anh cảm giác tuyệt vọng như thế chứ? !

“Không, Tâm Á, anh cũng yêu em.” Trình Quân Hạo nói thật nhỏ, “Bởi vì yêu nhau, chết cũng không muốn chia xa.”

Anh nắm tay của cô thật chặt, thật chặt ** ở chung một chỗ, thật chặt, tuyệt đối không buông ra.

An Tâm Á lại khóc càng lớn hơn, trong xe tràn ngập một bầu không khí bi thương.

An Tâm Á, cho dù có thật sự là như vậy, anh cũng tuyệt đối không buông tay em ra, huống chi tình huống cũng không phải như em nghĩ. “Chúng ta tuyệt đối sẽ không chia xa, tin tưởng anh, Tâm Á.”

Trình Quân Hạo biết mình đang thấp thỏm, biết mình không thể nào thay thế An Tâm Á quyết định tất cả, nhưng anh biết mình sẽ không buông tay, anh yêu Tâm Á, rất yêu.

Trong xe ngoài tiếng nước nở của An Tâm Á, cùng chỉ có tiếng động cơ nhẹ nhàng của xe, một đường chạy như bay trở về biệt thự, Trình Quân Hạo dắt tay An Tâm Á vừa xuống xe liền đi thẳng vào trong phòng. An Tâm Á đột nhiên khản trương, ngón tay khê co ro, cô vừa khản trương vừa sợ, sợ từ chính miệng An Như Ý nói ra lời nói khiến cô phải sợ hãi.

Trình Quân Hạo ôm lấy hông của cô, vào cửa nhỏ giọng kêu, “Mẹ, mẹ có nhà không? !”

Cả người An Tâm Á run lên, nước mắt càng rơi xuống nhiều hơn, cách gọi của Trình Quân Hạo với An Như Ý rất quen thuộc, thậm chí so với cô còn gần gũi hơn, An Tâm Á không thể không nghi ngờ.

Trình Quân Hạo cảm thấy cô run rẩy, ôm cô thật chặt, “Tâm Á, không cần khổ sở.” Giọng nói của anh khàn khàn kìm nén.

“Quân Hạo.” An Như Ý đang thất hồn lạc phách, vừa nghe thấy Trình Quân Hạo gọi bà, giống như chớp được cây cỏ cứu mạng từ trên ghế salon đứng dậy quay đầu lại, liền nhìn thấy hai người, so với mình cũng không khác hơn chút nào.

An Như Ý ngây ngẩn cả người, trên mặt tái nhợt lộ ra kinh ngạc, “Tâm Á, con làm sao vậy? !”

Bà vội vã đi về phía trước hai bước, tới đỡ lấy An Tâm Á, đau lòng nói: “Sao lại khóc thành ra như vậy”

“Mẹ.” Trên mặt Trình Quân Hạo rất rối rắm, “Tâm Á biết, mẹ, con thấy là cũng nên đem chuyện này nói rõ cho Tâm Á thôi.”

An Như Ý ngẩn người, “Là ai nói với Tâm Á.”

Trên mặt Trình Quân Hạo xuất chút tia hận ý, “Một người đáng chết! !”

“Tâm Á.” An Như Ý thở dài một cái, đau lòng nói, “Không nghĩ tới chỉ muốn giấu con không để cho con biết nhưng cuối cùng cái gì cũng không giấu được. Áu cũng là số phận.”

Bà vốn muốn giấu tất cả những chuyện này để một mình mình chịu đựng thôi, liệu mạng muốn giấu giếm Tâm Á, lại không ngờ tới hôm nay tất cả đột nhiên lại trở thành thế này.

“Mẹ.” An Tâm Á kéo tay An Như Ý, “Là thật sao? ! Con với anh ấy là anh em sao? ! Nói với con, đây không phải là sự thật.”

“Tâm Á.” An Như Ý đau lòng ôm chặt cô, “Đừng kích động, ngoan ngoãn nghe mẹ nói, nghe thật kỹ càng, đừng khóc.”

Trình Quân Hạo đỡ hai người bọn họ, ngồi vào ghế sa lon bên cạnh.

An Tâm Á trừng to mắt mà nhìn An Như Ý, ánh mắt của cô rất khản trương mà lắng nghe An Như Ý tuyên bố cho cô biết.

An Như Ý biết nếu lại tiếp tục lừa gạt nữa cũng chỉ khiến An Tâm Á chịu tổn thương lớn hơn mà thôi, không thể làm gì khác hơn là một năm một mười nói rõ với cô, “Ta có một người chị gái, chị gái cùng cha khác mẹ, Tâm Á, con là con gái của chị gái ta, mà Quân Hạo là con trai của ta”

“Cái gì? !” An Tâm Á chỉ cảm thấy trong đầu có cái gì đó nổ tung, giống như là một quả bom vậy, khiến đầu óc cô nổ thành một loại chất lỏng đậm đặc, lộn xộn lung tung.

“Tâm Á. . . .” An Như Ý sợ cô không chịu nổi, “Năm đó trước khi chị ấy chết đã đem con giao cho ta, lúc đó con còn quá nhỏ, nên ta đã làm con thành con gái ruột thịt của mình mà nuôi dưỡng, ta ngay đó, một người phụ nữ một thân một mình không nơi nương tựa, chỉ có con cùng sống nương tựa lẫn nhau. . . .”

An Tâm Á thiếu chút nữa ngã nhào trên mặt đất, trong mắt của cô không còn nước mắt nữa, chỉ còn có kinh ngạc nhìn An Như Ý, “Con. . . . Không phải con gái của mẹ, vậy con là ai? !”

Trình Quân Hạo đỡ ở sau lưng cô.

An Tâm Á thần thờ quay đầu, nhìn Trình Quân Hạo, “Trình Quân Hạo, anh mới đúng là con trai của mẹ. . . . Chuyện này thật là quá buồn cười. . . .”

An Tâm Á cắn môi, khó có thể tiếp thu nổi.

An Như Ý thở dài một cái, “Ta cùng Quân Hạo chính là sợ con không tiếp thụ nổi tất cả chuyện này, con với Quân Hạo cũng chỉ có thể coi là anh em họ, Tâm Á, cũng có rất nhiều anh em họ kết hôn rồi sống chung với nhau, chuyện này cũng không phải chưa từng có mà? !”

Nước mắt An Tâm Á lại rơi xuống, chẳng trách lúc ấy mẹ đã không chịu để cho cô cùng Trình Quân Hạo sống chung với nhau, sau đó mới bị Trình Quân Hạo thuyết phục đi.

“Tại sao không sớm nói cho con biết. . . .” An Tâm Á thống khổ nói.

“Chính vì sợ con như vậy. . . .” An Như Ý bắt đầu nói: “Chỉ là mẹ đã từng nghĩ sẽ liều mạng giấu giếm, tính cả đời cũng không nói ra, lại bị người khác khám phá ra rồi, mẹ thật sự không ngờ tới, chuyện của mẹ, còn có người để ý, còn có người nhớ. . . .”

An Tâm Á ngơ ngác hỏi, “Đây tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Con càng nghe càng hồ đồ rồi. . . .”

An Như Ý không thể làm gì khác hơn là một năm một mười đem chuyện quá khứ đã xảy ra với mình đều giải thích một lần cho An Tâm Á biết.

Nói xong, bà nắm lấy tay An Tâm Á, “Nếu như có thể lựa chọn, mẹ tuyệt đối không muốn tổn thương con cùng Quân Hạo, mẹ lúc ấy cũng chỉ nghĩ tới chuyện làm thế nào tách các con ra cho ổn thỏa mà thôi, nhưng sau khi thấy Quân Hạo mẹ đã thay đổi chủ ý, Tâm Á, mẹ. . . . Đã từng cho rằng bản thân mình giống như một người đã chết, nhưng con cùng Quân Hạo khiến ẹ lại có ý chí muốn sống tiếp, để ẹ lại có thể là một người mẹ vui vẻ tràn đầy hi vọng, nhưng quá khứ lại cố tình nhảy ra, không để cho người ta sống an bình, tại sao chuyện đã qua lâu như vậy, lại còn có người tới quấy rầy chứ, mẹ mới chỉ bình yên được hai ngày mà thôi. . . . Tâm Á, mẹ chỉ không muốn làm tổn thương con cùng Quân Hạo, bất kỳ cái gì mẹ cũng không quan tâm, chỉ muốn cuộc sống của các con trôi qua thật tốt. . . .”

An Như Ý nói đến chỗ thương tâm, không nhịn được khóc lên.

An Tâm Á ngơ ngác, nhìn An Như Ý, mẹ đã từng phải trải qua những chuyện này sao? ! Từng là một đại gia tiểu thư, lại bởi vì tin lầm người, sai lầm gả ột người, cuối cùng bị buộc phải tự sát, cuối cùng chỉ có thể bỏ lại con trai, mai danh ẩn tích, phải làm người chết trong khi mình vẫn còn sống, còn phải dặt theo con của chị gái bà nữa.

Lòng An Tâm Á đang đau đớn lại trở nên trầm trọng hơn, “Mẹ. . . .”

Những chuyện mà mẹ đã trải qua, thậm chí so với ban đầu khi cô ở nước ngoài sinh hạ cặp sanh đôi còn gian nan hơn rất nhiều. An Tâm Á đã hiểu, thì ra mẹ vẫn chịu nhục sống ở Chu gia là vì cái gì, không phải là không muốn ngày tháng trôi qua tốt hơn, cũng không phải không muốn rời đi, chỉ là, rời đi, có thể đi nơi

nào được chứ, hoặc phải nói là, bà đã sớm coi mình là một người đã chết, chẳng còn mong muốn thay đổi gì nữa.

175. Chương 175: Báo Thù Cho Em

E là chỉ cho đến khi gặp được con ruột của mình là Trình Quân Hạo, mẹ mới đưa ra được quyết định tới nơi này. Lòng của An Tâm Á vô cùng đau nhức, mẹ. Thật sự là quá khổ.

Tuy chỉ vài ba lời, nhưng nói ra đó, chính là kinh nghiệm của hơn nửa đời vô cùng tuyệt vọng cùng thống khổ.

An Tâm Á đau lòng mà rơi nước mắt , “Mẹ.”

“Tâm Á của mẹ.” An Như Ý lại đau lòng , “Mẹ không bao giờ hy vọng con biết tất cả chuyện này, mà chỉ cố gắng chịu đựng tất cả, nhưng tại sao lại để cho con biết.”

An Như Ý ôm cô vào lòng, âu yếm vuốt tóc cô, rất dịu dàng.

Trình Quân Hạo ở một bên mắt cũng đã đỏ lên, anh cũng không nói gì, anh chỉ nhớ khi còn bé, sau khi mẹ bị buộc phải “Chết”, anh liền trải qua một giai đoạn thật thê thảm, mẹ cũng như thế, cuộc sống vô cùng gian khổ, muốn gặp con trai cũng không còn cách nào gặp được, còn thêm không dám tới gặp.

“Tâm Á của mẹ, Quân Hạo.” An Như Ý vuốt vuốt tóc của cô, “Lúc trước mẹ với Quân Hạo đã thương lượng rồi, dù sao cũng đã có Trữ Trữ cùng Lăng Lăng rồi, về sau chú ý một chút không để sinh bảo bảo nữa là được rồi, thế gian này có biết bao nhiêu cặp anh em đã kết hôn và sống rất tốt, không có gì, không cần để ý, Tâm Á, con cùng Quân Hạo không phải là anh em ruột, con không nhìn thấy Trữ Trữ Lăng Lăng lại thông minh tuyệt đỉnh sao, chẳng phải đã chứng minh là không có chuyện gì sao? !”

An Tâm Á gật đầu một cái.

“Cho nên, những lời người khác nói, không nên tin.” An Như Ý dịu dàng nói, “Tin tưởng mẹ và Quân Hạo là được rồi.”

“Mẹ.” An Tâm Á vùi ở trong ngực của bà khóc rống lên. Cô là vì đau lòng mẹ mà khóc. Còn có Trữ Trữ Lăng Lăng, nghĩ đến hai đứa nó, An Tâm Á lại càng đau lòng, làm sao cô có thể mang theo đứa bé mà rời khỏi Trình Quân Hạo đây. Cô thật không biết phải làm sao nữa.

Cô không thể quá tùy hứng.

An Bình An Tĩnh vô cùng mong chờ cuộc sống được ở chung một chỗ với Trình Quân Hạo, cô nhìn thấy được.

An Như Ý cũng đau lòng mà khóc, bà là đau lòng cho thân thể phức tạp của con của hai đứa con của mình.

“Mẹ, hôm nay Chu Hoài đã tìm mẹ nói cái gì? !” Trình Quân Hạo nói đến cái tên này không khí xung quanh liền có chút căng thẳng, gương cung bật kiếm giống như sắp có đánh nhau vậy.

An Như Ý ngăn ra, “Con biết? !” Bà bắt đầu nói: “Còn không phải là để uy hiếp ta sao, không biết làm sao mà lão lại biết chuyện của chúng ta , nhất định là có người nào đó đã nói cho lão.” Đối với một điểm này, An Như Ý rất để ý.

“Là Vương Luân. Vương lão của ngân hàng Vương thị.” Trình Quân Hạo hừ lạnh nói: “Mới vừa rồi chính là lão đang nói những chuyện này cho Tâm Á biết, rõ ràng chính là muốn khiêu khích, con luôn luôn rất hiếu kỳ, rốt cuộc mục đích cuối cùng của lão là cái gì? ! Vẫn cứ bám chặt lấy con không buông thả.”

“Vương Luân? !” An Như Ý ngăn cả người, “Là lão? !”

Trình Quân Hạo rồi rầm hỏi bà, “Mẹ, mẹ biết lão? !”

An Như Ý gật đầu một cái, “Trước kia lão cùng cha quan hệ rất tốt, sau này, sau khi cha qua đời, lão cùng Trình lão lại cực kỳ thân thiết, sau đó.”

“Nói như vậy, chẳng lẽ lão đối với chuyện năm đó có xen vào? !” Trình Quân Hạo sắc mặt chuyển lạnh, “Nhưng mà, nếu như mục đích của lão chỉ là CBD, tại sao năm đó lại không động thủ, mà phải chờ tới tận bây giờ? !”

Có lẽ, quan hệ giữa Trình lão với lão ta cũng được không rõ ràng lắm.

An Như Ý thở dài một hơi, nói: “Còn không phải là bởi vì năm đó lão ta cũng không có thực lực gì sao, mười mấy năm trước, ngân hàng Vương thị vẫn chỉ là một cái công ty tư nhân nho nhỏ, đâu có được tiềm lực như bây giờ.”

“Nói như vậy, mục đích của lão ta chính là CBD.” Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, “Cũng thua thiệt cho lão ta khi phải nhìn đến tận bây giờ, kiên nhẫn chuẩn bị cho đến bây giờ, thật là có nghị lực. . . .”

An Như Ý thở dài một tiếng, “Người này, bản thân chỉ là có chút dã tâm.”

An Như Ý đột nhiên sững sốt, Vương Luân. Hình như đã từng có quan hệ rất thân thiết với chị mình. Bà bị cái ý nghĩ này làm cho kinh ngạc một trận.

Trình Quân Hạo hừ lạnh một tiếng, “Năm đó đoán chừng là do lão ta ăn không được CBD, hiện tại có con ở đây, lão ta cũng đừng có mơ tưởng mà nuốt được, chỉ sợ lão ta không tiêu hóa được lại còn bị nhồi máu cơ tim nữa kìa, lão già kia, cũng sắp xuống mồ rồi, mà còn muốn gặm khối xương cứng là CBD này, đừng mơ tưởng.”

Hiện tại muốn hành động, có phải đã hơi trễ rồi hay không? ! Anh nheo mắt, lãnh khốc nghĩ.

“Xem ra Chu Hoài biết chuyện này chính là do lão ta xúi giục.” Trình Quân Hạo hí mắt, “Mẹ, lão uy hiếp mẹ cái gì? !”

Mặt An Như Ý ảm đạm nói, “Còn không phải là chuyện hiểu lầm con cùng Tâm Á là anh em ruột đó sao, nói muốn đưa tin tức này cho truyền thông, muốn mẹ trong vòng ba ngày lấy trước ra một trăm triệu, còn có.”

“Còn có cái gì? !” Sắc mặt của Trình Quân Hạo đã vô cùng khó coi, rất lạnh.

An Như Ý dừng một chút, “Nói muốn giới thiệu con gái của lão Chu Chỉ Vân cho con biết.”

An Tâm Á ngăn người, “Chu Chỉ Vân.” Người đàn bà này, đã bảy năm cô chưa hề gặp lại cô ta lần nào, không nghĩ tới bọn họ vẫn còn muốn đặt chủ ý lên người Trình Quân Hạo.

“Không sai.” An Như Ý cười khổ, “Năm đó Tâm Á còn cùng nó đánh nhau một trận nữa kìa. . . .”

An Tâm Á cười khổ nói: “Đúng vậy, chỉ là bảy năm trước em đem cô ta đánh ặt thành cái đầu heo.” Ai bảo cô ta mắng mẹ .

Trình Quân Hạo đau lòng vuốt ve lưng An Tâm Á, “Lão cũng biết cách suy nghĩ lắm, đồ dơ bẩn như vậy lại muốn nhét cho ta, cũng không nhìn một chút bọn họ là cái thứ gì.”

An Như Ý vẻ mặt đau khổ, nói: “Chuyện này phải làm sao bây giờ? Không trả tiền cũng không được, bởi vì lão sẽ nói ra, cho cũng không xong, vì về sau lão sẽ còn có thể lại muốn nữa, còn có Chu Chỉ Vân.”

Trình Quân Hạo âm trầm bật cười, “Cách làm của lão quả thật rất tốt, Chu Chỉ Vân nếu muốn đến, sẽ để cho cô ta đến, mẹ, mẹ gọi điện thoại cho Chu Hoài, để cho lão trước hết để cho Chu Chỉ Vân tới đây, cứ nói con muốn gặp cô ta.”

An Như Ý ngây ngẩn cả người, “Quân Hạo, con.”

Trình Quân Hạo cười âm trầm, “Có chút ý tứ, một chút ý tưởng muốn làm, Chu Hoài có ý định như vậy với con, không bằng cứ để cho lão hả hê một lần đi.”

An Tâm Á bị tiếng cười âm trầm của anh làm cho cả người nổi hết da gà, lúc bình thường mỗi khi như thế này, tuyệt đối trong bụng người này chính là một bụng ý nghĩ xấu xa.

Chu Chỉ Vân cùng Chu Hoài bị như vậy. Nhưng trong lòng An Tâm Á cũng không có bao nhiêu sự đồng tình. Trước kia mẹ với cô bị bắt nạt không biết còn đáng thương hơn biết bao nhiêu lần.

An Như Ý gật đầu một cái, “Chuyện này cũng chỉ có thể làm như vậy, mẹ đi gọi điện thoại, nhưng mà, Quân Hạo, khuyên con phải có lòng khoan dung, không nên quá quá mức.”

“ Dạ, biết, mẹ.” Trình Quân Hạo thật biết điều khéo léo đáp ứng.

An Như Ý tránh ra, đi gọi điện thoại.

Trình Quân Hạo lạnh lùng, âm trầm cười.

An Tâm Á liếc mắt nhìn anh, “Cái này chỉ là anh ứng phó với mẹ thôi phải không, có phải có cái chủ ý xấu xa gì rồi hay không.”

“Mẹ quá lương thiện, thứ người như Chu Hoài, không ngoan độc sẽ đuổi không đi, còn có thể ngóc đầu trở lại, không bằng dứt khoát một lần đả kích cho đủ.” Trình Quân Hạo nói rất nhạt, lại tràn đầy sát khí.

An Tâm Á sửng sốt một chút, giơ ngón tay cái lên, “Đối với hai người bọn họ, em không có bất kỳ sự đồng tình nào cả, anh cứ xem mà làm thôi.”

Trình Quân Hạo ôm cô, “Vì em đã tỏ tình với anh, anh cũng phải báo thù cho em.”

176. Chương 176: Trong Hoạ Có Phúc

An Tâm Á đỏ mặt, đánh chết cũng không thừa nhận mới vừa rồi cô đã nói là cô yêu anh. Trình Quân Hạo buồn bã nói, “Chưa được bao lâu mà đã đổi ý rồi sao, quả nhiên là lòng dạ của phụ nữ, như mò kim đáy bể mà.”

Anh than thở một tiếng, lại nói: “Khi chuyện này trôi qua, chúng ta kết hôn đi.”

“ Ừ.” An Tâm Á đỏ mặt đáp.

Trình Quân Hạo mừng rỡ vô cùng, anh vốn tưởng rằng cũng sẽ giống như trước kia bị làm lơ im lặng không trả lời nữa chứ, không nghĩ tới An Tâm Á lại đồng ý.

Lần này, thật là trong họa có phúc.

Trình Quân Hạo cúi đầu xuống, ở trên trán cô hôn chụt một cái, “Lão bà đại nhân, nhất định anh sẽ khiến em thỏa mãn, cái tên Chu Hoài đó cùng với Chu cái gì Vân kia, chết chắc rồi.”

An Tâm Á hừ hừ, đỏ mặt, âm thanh nhỏ giống như tiếng muỗi kêu hừ hừ, rất xấu hổ.

Lão bà đại nhân, thật biết cách gọi đó ha.

An Tâm Á trải qua chuyện này, ngược lại tư tưởng lại được thông suốt. Chính là bởi vì đã trải qua quá nhiều khổ nạn, lại sẽ càng muốn quý trọng hạnh phúc trước mắt, nếu không sẽ hối hận không kịp

Về phần tính tình biến thái của Trình Quân Hạo, Chu Hoài cùng Chu Chỉ Vân nếu có bị chinh đến thâm, cô cũng không có ý kiến, dù sao hai người kia cũng không phải là người tốt lành lương thiện gì, vốn luôn ráp tâm không tốt đối với Trình Quân Hạo, nếu bị anh chinh cho, cũng là đáng đời.

An Như Ý gọi điện thoại cho Chu Hoài, Chu Hoài mừng rỡ không thôi, cho là chuyện này mười phần nắm chắc rồi, cho rằng Trình Quân Hạo có điều cố kỵ, nên buộc phải trả tiền cùng với tiếp nhận Chu Chỉ Vân, chuyện này không làm không được.

Lão cúp điện thoại liền rạo rục vui mừng thông báo cho Chu Chỉ Vân sáng sớm ngày mai đi đến biệt thự của Trình Quân Hạo. Trong lòng lại ảo tưởng bộ dạng Chu Chỉ Vân làm Tổng giám đốc phụ nhân của CBD.

Chu Chỉ Vân cũng mừng rỡ như điên, cô ta rốt cuộc cũng lấy được Trình Quân Hạo rồi. Người đàn ông cao cao tại thượng này muốn gặp cô ta.

Hai người cao hứng một đêm đoán chừng đều ngủ không được. Làm một cái mộng đẹp không thiết thật.

An Như Ý cúp điện thoại, mặc dù vẫn lo lắng trùng trùng, chỉ là, bà tin tưởng Trình Quân Hạo sẽ xử lý tốt, bà xem thời gian cũng đã đến lúc phải đi làm cơm tối rồi, mặc dù Trình Quân Hạo mời người giúp việc, nhưng An Như Ý vẫn suy nghĩ muốn tự mình nấu cũng để cho có chuyện làm.

Cơm tối làm xong, An Như Ý ra khỏi phòng bếp, nhìn trời sắc đã tối, lại thấy hai đứa bé vẫn chưa về nhà, bà kỳ quái hỏi, “An Bình An Tĩnh sao vẫn chưa về? ! Giờ tan học ở vườn trẻ trẻ như thế sao? ! Quân Hạo, con không phải người đi đón sao? !”

Trình Quân Hạo bình tĩnh nói: “Bình thường hai đứa bọn nó cũng sẽ không về ăn cơm tối, vì bọn nó còn phải ở lại chỗ sư phụ của tụi nó học võ nữa, rất chăm chỉ, chúng con cũng đã quen rồi.”

An Như Ý trở mắt, “Học võ? !”

“Ừ, quyền đạo (Taekwondo), còn có một chút kiếm thuật.” Giọng nói của Trình Quân Hạo rất nhạt, giống như không chút để ý, hoặc nói đúng hơn là anh nói giống như chuyện rất bình thường. Dĩ nhiên, kỹ thuật bắn súng, anh không nói.

An Như Ý thở dài, “Trẻ con bây giờ đều muốn học những thứ này ư, bọn họ còn nhỏ như vậy mà, haiz. . . .”

Trẻ con bây giờ còn nhỏ mà thật là quá cực khổ.

An Tâm Á bật cười, tới kéo lấy An Như Ý, “Mẹ, chúng ta ăn cơm tối trước đi, hai đứa bọn nó không qua mười giờ sẽ không về đâu, chúng ta ăn cơm tối xong tắm xong, bọn họ sẽ về thôi.”

“Trẻ như thế à? !” An Như Ý có chút mất mát.

An Tâm Á đã nhìn ra, đau lòng nói: “Mẹ, chờ đến chủ nhật, để cho bọn nó cả ngày ở cùng với mẹ.”

“. Ừ.” An Như Ý, An Tâm Á, Trình Quân Hạo cùng nhau ngồi xuống ăn cơm, An Bình An Tĩnh không có ở đây, liền có chút là lạ, cảm giác có chút vắng lạnh.

Đặc biệt là An Như Ý, ăn xong cơm tối liền bắt đầu đứng ngồi không yên, đợi đến khi hai bảo bối về tới mới vui vẻ ra mặt.

An Tâm Á cảm thán, hiện tại hai tên nhóc kia đã trở thành ngọn nguồn nghị lực sống của mẹ rồi.

Làm mẹ phân tâm cũng tốt, nếu không ngày ngày nhớ tới những chuyện đã qua, đối với bà cũng không phải là tốt.

“Trữ Trữ, Lẳng Lẳng.” An Như Ý có vẻ có chút lầy lòng, “Hôm nay bà ngoại mua cho các con rất nhiều quần áo cùng giày dép đó, có muốn tới thử một chút hay không? !”

An Tĩnh khéo léo, mừng rỡ liền nhào qua, bắt đầu lật tới lật lui “Bà ngoại, bà mua cái gì cho Lẳng Lẳng với anh hai vậy? !”

An Như Ý cười lên, rất ôn hòa, “Rất nhiều thứ nha.”

Hai bà cháu nói chuyện cực kỳ cao hứng.

An Bình thì lại bình tĩnh hơn rất nhiều, ánh mắt cậu liếc một cái liền thấy đôi mắt của An Tâm Á có chút sưng, cậu nheo mắt lại nhìn kỹ hơn, tiến đến gần, hỏi, “Mẹ, sao mắt mẹ lại như thế? ! Khóc? !”

An Tâm Á lúng túng, tên nhóc này mắt thật tinh nha.

“. Ừ.” An Tâm Á bối rối nói.

“Đã xảy ra chuyện gì? !” An Bình cau mày, “Đừng có nói với con cái gì mà bụi rơi vào mắt? ! Có phải Trình Quân Hạo làm ẹ tức giận hay không?”

Trình Quân Hạo , “An Bình, con đừng xử oan cho cha, sao chuyện chưa hỏi rõ gì hết, đã nói là cha khi dễ Tâm Á chứ? Cha yêu mẹ con đến tận tâm can, làm sao có thể bắt nạt mẹ con được chứ? !”

An Tâm Á đỏ hết cả mặt, quay đầu đi, anh thật là, trước mặt trẻ con lại còn liếc mắt đưa tình, cũng không sợ đau mắt hột.

An Bình hồ nghi nhìn hết người này đến người kia một vòng, thở dài, “Bất kể, dù sao hai người ân ái ái, một hồi thì dính chặt lấy nhau như đắp keo, một lát lại cãi nhau thương tâm đến mức chỉ sợ không làm kinh thiên động địa, tình yêu của người lớn thật phiền phức, chính bản thân hai người tự xem mà xử lý đi.”

An Bình quyet miệng, ngênh ngang rời đi.

An Tâm Á vô cùng , tên nhóc này. Mấy lời nói này là ý gì? Sao mà như ông vậy chứ.

Trình Quân Hạo ngược lại lại phì cười, “Tên nhóc chết tiệt, chờ con trưởng thành, yêu chết đi sống lại, xem con còn dám chê phiền toái nữa không.”

An Bình liếc mắt, không để ý tới anh, lên lầu đi về phòng lên mạng.

“Chuyện này không thể nói cho An Bình, ngộ nhỡ thật sự không có biện pháp nào khác, đến lúc đó hãy nói.” Trình Quân Hạo bất đắc dĩ nói: “Đứa nhỏ này trưởng thành sớm, lại hay lo nghĩ, Tâm Á, chuyện này anh sẽ giải quyết tốt, tin tưởng anh.”

An Tâm Á cầm lấy tay của anh, “. Ừ.”

Trình Quân Hạo mỉm cười dịu dàng với cô.

*

Trình Quân Hạo nghi ngờ Vương lão đã không nhận được nữa rồi, đoán chừng ngày hôm qua kích thích Tâm Á, là vì muốn để cho anh phân tâm, quả nhiên, ngày thứ hai, anh liền phát hiện giá cổ phiếu của công ty có hơi chút rung chuyển, không chú ý cẩn thận thật đúng là không phát hiện ra được.

May nhờ anh đã cảnh giác, có lòng phòng bị. Anh chuẩn bị 10 phần cảnh giác, bắt đầu tích cực tổ chức hội nghị ứng chiến.

Trình Quân Hạo quét mắt một vòng những người trong bộ phận kỹ thuật, nơi này, không biết có bao nhiêu người đã bị Vương lão mua chuộc rồi đây? ! Anh sinh lòng nghi ngờ, tóm lại, chuyện này, nhất định phải 10 phần cẩn thận ứng chiến, nếu không sẽ thua cả ván bài.

Đối phó loại chuyện như thế này, anh luôn luôn có kinh nghiệm, chọn lựa đều là người mà mình cực kỳ tin tưởng, hơn nữa bình thường đều không có bao nhiêu quan hệ với bên bộ phận kỹ thuật.

Mọi người xôn xao, Trình tổng quả nhiên là không tin những người này.

Không nghĩ tới, anh đã sớm cho người, chỉ giống như râu ria, của mình nằm vùng ở các phòng ban từ rất lâu, và bây giờ đã thành một đội quân tinh nhuệ của anh, ứng phó cùng giao chiến lần này.

Trình Quân Hạo cười nhạt, Vương lão, những con cờ của ông thật rất hữu dụng, chỉ sợ phần lớn những người quan trọng trong CBD này đều đã bị ông mua chuộc, nhưng mà, tôi cũng đã có sự chuẩn bị cùng cao chiêu của riêng mình.

177. Chương 177: Lá Bài Chủ Chốt Cuối Cùng

Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, anh cũng muốn xem thử một chút, cái lão gia hỏa này chuẩn bị vài chục năm mới hành động, đến cùng sẽ khiến anh ngạc nhiên được bao nhiêu đây, bộ lão thật sự cho rằng anh là quả hồng mềm muốn bóp liền bóp sao? ! Cho rằng anh không có sự chuẩn bị sao? !

Cái Trình Quân Hạo anh ưa thích làm nhất chính là phòng bị thật chu đáo.

Chưa nói đến là nhân viên tinh nhuệ ở bên trong, tuyệt đối không có mặt thám của Vương lão, còn có thực lực về mặt tiền bạc, anh đã có phòng bị từ lâu, chính là vì để ứng phó những vấn đề này.

Trình Quân Hạo từ lúc mới bắt đầu đã biết rõ, những thứ này dù muốn hay không sớm muộn cũng phải tới thôi, nếu không tới mới không phải bình thường.

Vương lão, ông hao tổn tâm tư chuẩn bị tất cả, tôi lại muốn cho ông nếm thử một chút mùi vị bị thua cả ván bài.

Trình Quân Hạo lạnh lùng cười một tiếng, trong mắt một luồng ánh sáng chợt lóe.

Vô cùng ghét cái mùi vị cuộc sống hạnh phúc của anh luôn là bị người khác quấy nhiễu, anh cực kỳ chán ghét, rất muốn tốc chiến tốc thắng với những người này.

*

Vương lão nghe tin tức từ CBD truyền đến, nhất thời choáng váng, “Trình Quân Hạo lại đem nhưng người quan trọng trong các bộ ngành do ta an bài thu mua toàn bộ loại bỏ đi hết sao? !”

“Đúng vậy, lão gia.” Quần gia cũng có chút kinh ngạc.

Vương lão đứng lên, bước chân từ trước đến nay vẫn đi thong thả, giờ lại có chút nóng nảy, “Một tên oắt con như vậy, không ngờ lại có loại bản lĩnh này, thật ngoài dự liệu của ta, thật sự không ngờ tới, thật không ngờ tới.”

Quần gia trầm ngâm một tiếng, nói: “Nghĩ chuyện hần ta đem Trình lão đá ra khỏi CBD, rồi chịu nhục tới hôm nay, thì cũng có chút bản lĩnh.”

“Hừ.” Vương lão chau mày lại, “Bảy năm trước, cái bộ dáng kia, vẫn còn trong ấn tượng của ta, ta còn tưởng rằng hần chỉ là một tên nhóc có bề ngoài bảnh bao đẹp để bình thường, thật không ngờ tới, lúc ấy có lẽ chỉ là muốn làm cho ta tưởng hần là như vậy? !”

Quần gia không lên tiếng, nếu như chỉ có bề ngoài đẹp để, Trình Quân Hạo làm sao có thể có được ngày hôm nay.

Ban đầu, lão gia còn an bài cho xe hơi đựng phải hần, cũng không biết là người nào lòng dạ hẹp hòi. Quần gia ở trong lòng nói thầm, lại không dám nói ra tiếng.

“Khả năng tài chính của hần hiện giờ ra sao? ! Có thể kéo dài bao lâu? !” Vương lão lại nghiêm nghị nói: “Cho dù CBD của hần có lớn hơn nữa, thì lượng tiền mặt lưu động cũng chỉ có giới hạn mà thôi, lúc này cũng không thể nào có dư thừa vốn lưu động để mà tới đối nghịch với ta, mà ngân hàng Vương thị ta, cũng không đến mức thất bại trước CBD.”

Quần gia ngập ngừng hạ giọng xuống, nói, “Xem xét theo tình huống bây giờ, thì hần đang nắm phần ưu thế, chúng ta không có người ở những bộ phận quan trọng của hần, hần có bao nhiêu chuẩn bị, chúng ta cũng không rõ ràng.”

Vương lão tâm phiền ý loạn, “Ta tốn bao nhiêu công sức bị từ rất lâu, bây giờ người lại nói cho ta biết, ta ngay cả một chút tình báo quan trọng cũng không nắm giữ được sao? !”

Quần gia không dám lên tiếng.

Vương lão lại bước chân đi lòng vòng, phần nộ nói, “Thật không ngờ tới cái tên Trình Quân Hạo này thật rất cao tay, ta ngay cả một chút tình báo về dự đoán của hần cũng không có, ngay cả chỉ là chút động tĩnh nhỏ cũng hỏi thăm không được sao? !”

“Đúng vậy, rất nghiêm mật, Trình nhị thiếu tựa như đã sớm có chuẩn bị.” Quần gia cung kính nói xong, giọng nói rất cẩn thận.

Vương lão càng thêm phiền não, “Làm sao mà hần lại có thể chuẩn bị được chứ? An Tâm Á đây? ! Tình huống bên kia như thế nào? !”

“Giống như không có động tĩnh gì cả, tối hôm qua không nghe thấy trong biệt thự có chuyện gì cả, An Như Ý cùng An Tâm Á hôm nay vẫn cứ theo lẽ thường.” Quần gia nói càng thêm cẩn thận.

“Làm sao có thể? !” Vương lão trợn tròn mắt, “Chuyện quan trọng như vậy, Trình nhị thiếu làm sao giải quyết được? Chẳng lẽ bọn họ không phải anh em ruột? ! Không thể nào, không thể nào.”

“Không biết tình huống cụ thể như thế nào.”

Vương lão nổi giận, ” Bên Chu Hoài như thế nào? ! Nếu bức ta nổi nóng, nói cho lão ta đem chuyện này bán ra cho giới truyền thông, khiến cho Trình nhị thiếu phải nghĩ cách đối phó, làm cho hắn phân tâm chút đi.”

Quản gia cung kính nói, “Hình như rất thuận lợi, An Như Ý đáp ứng đưa tiền, tối hôm qua đã gọi điện thoại lại cho lão ta.”

Vương lão trầm ngâm một hồi, “Chẳng lẽ Trình nhị thiếu dùng kế hoãn binh? !”

“Vô cùng có khả năng, đoán chừng là trước tiên muốn trấn an Chu Hoài. . . .” Quản gia nói.

Vương lão cười nhẹ , “Đây cũng có thể, chuyện này lớn không lớn nhỏ không nhỏ, theo lý thuyết, Trình nhị thiếu không có ngu như vậy, bất kể như thế nào, chuyện này trong lòng chúng ta đều rõ, đây chính là lá bài chủ chốt cuối cùng , đến thời khắc mấu chốt sẽ đánh ra. Ha ha.”

Lão chắc chắn, nếu tại thời khắc mấu chốt đem lá bài này đánh ra, giá cổ phiếu CBD sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn, ít nhất điều này cũng khiến Trình Quân Hạo phân tâm không ít.

Nhưng thế lão lại không ngờ tới Chu Hoài lại có tư tâm, đó chính là việc lão muốn đem con gái mình Chu Chỉ Vân đưa đến cho Trình Quân Hạo “Quen biết” một chút.

Chuyện này, Chu Hoài không báo cáo với Vương lão. Lão ta chỉ nói lão ta muốn tiền.

Vì như vậy, mà chuyện liền có được chút thay đổi thú vị.

Sáng sớm ngày hôm đó Chu Hoài liền đem Chu Chỉ Vân đã ăn mặc trang điểm xinh đẹp, đưa cô ta tới biệt thự gặp Trình Quân Hạo, bọn họ cao hứng bừng bừng, hoàn toàn không ngờ tới khả năng có thể sẽ có chuyện phát sinh ngoài ý muốn.

Trong biệt thự đã sớm không có một bóng người.

Chỉ có người của Ứng Môn ở đó coi chừng.

Chu Hoài hào hứng tới gõ cửa, một mặt căn dặn Chu Chỉ Vân nói: “Một lúc nữa gặp Trình nhị thiếu phải cười, buổi tối phải lên giường với nó, chờ nó cưới con, cả đời này của cha con chúng ta đều không cần phải lo nghĩ chuyện tiền bạc tiêu xài nữa rồi.”

“Dạ biết, cha.” Chu Chỉ Vân có chút không kiên nhẫn để nghe những lời căn dặn của lão.

Cô ta không chỉ muốn thân phận phu nhân Tổng giám đốc này, quan trọng nhất chính là Trình Quân Hạo là một người đàn ông đẹp trai mê hồn a, nếu có thể ngày ngày cùng lên giường với anh, còn không phải khoái chết sao, Chu Chỉ Vân chỉ cần nghĩ đến điểm này, thật hưng phấn đến ngủ không yên.

Vừa đẹp trai, cao ráo, lại có tiền. Còn có ngoại hình, đàn ông như vậy, thật sự chỉ có thể gặp chứ khó mà cầu được.

Bọn họ tính toán lợi ích hết sức kỹ càng, chỉ là chờ đợi bọn họ cũng chỉ là người của Ứng Môn.

Cửa vừa mới mở ra, mấy người áo đen liền bao vây lấy bọn họ, đoạt lấy công cụ truyền tin trên người bọn họ, mặt không chút thay đổi.

Chu Hoài cùng Chu Chỉ Vân ngây ngẩn cả người, “Các người làm gì? !” Hai người la hoảng lên, lúc này mới biết sợ, “Chúng ta là người của Trình nhị thiếu, cẩn thận anh ấy tìm các người tính sổ.”

Người áo đen cười lạnh một tiếng, “Chính anh hai sai cho chúng ta ôm cây đợi thỏ, bắt bằng được các người, các người tới ngược lại rất đúng lúc, tránh cho bọn tôi mất hết kiên nhẫn.”

(_)

Hai cha con cô ta trợn tròn mắt, cả người cứng ngắc.

Những người này là do Trình Quân Hạo sắp xếp từ trước, những người này còn gọi anh ta là anh hai. . . .

Nguy rồi.

Chân Chu Hoài cùng Chu Chỉ Vân như muốn nhũn ra, cả người run rẩy.

“Mang đi.” Người áo đen cười lạnh một tiếng, không nói thêm gì nữa, trực tiếp áp giải bọn họ vào trong xe mang đi, bọn họ còn liên thoảng hét không ngừng, người áo đen ngại phiền, liền nhét vào miệng mỗi một người một miếng vải, tránh khỏi nghe bọn họ dài dòng.

Chu Hoài cùng Chu Chỉ Vân lần này bị dọa sợ, bọn họ biết lần này đã đắc tội với người không nên đắc tội, vừa nghĩ tới có thể có một kết quả thật thảm hại, nước mắt liền ào ào rơi xuống, thân thể run rẩy như muốn nhũn ra, chỉ thiếu điều van xin, người áo đen thờ ơ ơ hờ.

Người áo đen nhìn bọn họ cười lạnh một tiếng, cùng một người khác trêu ghẹo nói, “Loại mặt hàng này, chưa gì đã phát run, lại còn dám uy hiếp anh hai, thật không muốn sống nữa mà, chưa bao giờ gặp qua kẻ kém cỏi như vậy, sẽ không tè ra quần chứ? !”

Trong xe tiếng cười lớn ha hả, cười vang một mảnh trời.

178. Chương 178: Chỉ Cho Phép Thắng Không Cho Phép Thua

Trình Quân Hạo rút thời gian đi tới Ứng Môn, vừa vào đến liền nghe thấy bọn đàn em đang thảo luận chuyện hai cha con Chu Hoài bị hãm dọa, sợ gần chết đến nỗi đứng ở trong địa lao khóc nhè, khóc thiên hôn địa ám, vô cùng bi thảm.

Trình Quân Hạo cười nhẹ một tiếng, hiện tại thật sự biết sợ, biết khóc rồi sao, sự dũng cảm lúc trước sớm đi chỗ nào rồi chứ? !

Trêu chọc ai không chọc, cố tình tới trêu chọc anh, thật là muốn tìm chết.

Quả nhiên, anh vừa vào địa lao liền nghe thấy một trận khóc than bên trong, hai cha con lão ta đang gào khan khàn cả giọng, mong chờ sẽ có người thả bọn họ đi ra ngoài.

Con Muối cau mày, “Thật sự là một mụ đàn bà phiền toái, quả rất muốn cắt đầu lưỡi bọn họ, mẹ nó.”

Trình Quân Hạo bước chân thông thả đi vào, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Chu Hoài cùng Chu Chỉ Vân.

Hai người bọn họ vừa nhìn thấy Trình Quân Hạo liền muốn nhào tới, nhưng bọn họ ở bên trong hàng rào, không có biện pháp nào đến gần được, mặt chỉ có thể dính vào trên hàng rào “Trình tổng, tại sao lại muốn bắt chúng tôi, chúng tôi có chỗ nào đắc tội với ngài, ngài là người quân tử không cần chấp nhặt lỗi lầm của tiểu nhân, bỏ qua cho tôi một lần đi.”

Trình Quân Hạo cười nhẹ một tiếng, “Bỏ qua cho các người? ! Tại sao? !”

Chu Hoài gằm nhẹ, “Ta là chồng của mẹ ngươi, ta là cha dượng của ngươi.”

Con Muối nổi trận lôi đình, “Mẹ nó, cái tên không biết sống chết này, dứt khoát cắt đầu lưỡi của lão đi, để đó lão lại nói lung tung.” Anh hai của bọn họ mà chỉ bằng một kẻ như lão cũng muốn khi cha dượng sao, mẹ kiếp.

Ánh mắt Trình Quân Hạo âm lãnh cười lạnh một tiếng. “Thật là không biết hối cải, nếu thả ông ra ngoài, không biết ra ngoài còn có thể nói lung tung những thứ gì nữa đây, chó điên là không thể thả ra ngoài được, tránh đi loạn rồi cắn người ta chết thể nào cũng không biết.”

Con Muối đã sớm không nhìn được, “Anh hai, xử trí như thế nào? !” Anh ta nhìn chằm chằm Chu Hoài, hung thần ác sát.

Đuôi Chu Hoài cũng mềm luôn rồi, biết mình nói sai, lão không nên cùng Trình Quân Hạo làm thân, lần này thật là quá nóng nảy, vội vàng nhìn về phía Chu Chỉ Vân.

Chu Chỉ Vân cũng vô cùng không cam lòng, cô ta giãy giụa nói: “Nhị thiếu, thả em đi, em so với Tâm Á xinh đẹp hơn nhiều, anh có thể thích người phụ nữ Tâm Á kia, nhất định sẽ thích em hơn.”

Trình Quân Hạo mặt lạnh hoàn toàn, một đôi mắt lạnh lẽo như từ địa ngục nhìn chăm chăm Chu Chỉ Vân, cười lạnh một tiếng, “Chỉ bằng người, cũng muốn nói Tâm Á? ! Không có tư cách.”

Anh cũng lười nhìn bọn họ thêm nữa, phân phó nói, “Con Muỗi, nghe bọn chúng nói hươu nói vượn thật phiền, đừng để cho ta ở thành phố A nhìn thấy bọn chúng nữa, nhưng cũng đừng giết chết.”

Con Muỗi mừng rỡ, âm hiểm cười một tiếng nói: “Hiểu, anh hai, em sẽ làm cho cái lười của bọn chúng không thể nói loạn được nữa, lập tức xử lý. Sau đó bán sang Thái Lan, còn có thể làm hay với gái điếm. Rất thích hợp với cha con bọn họ.”

Bọn đàn em sau lưng liền cười vang cả lên, ồn ào lên nói: “Rất đúng rất đúng, loại mặt hàng này cũng chưa đủ tầm để mà ở lại thành phố A. Ha ha.”

Các anh em ở Ứng Môn đã sớm không ưa rồi, từ sau khi bắt bọn họ trở về, một mực nói bọn họ là cha đẻ của anh hai, còn người đàn bà đó nói lộn xộn cái gì đó, bọn họ liền hận không được cắt đầu lười của bọn chúng.

Hiện tại anh hai đã lên tiếng, bọn họ tất nhiên rất cao hứng.

Trình Quân Hạo nghe bọn họ nghị luận, cười nhẹ ra tiếng, coi như là cam chịu.

Nhấc chân bước đi, ra khỏi địa lao.

Chu Hoài cùng Chu Chỉ Vân bị dọa sợ, chân như nhũn ra, miệng cứng đờ, hoàn toàn không biết làm sao, bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng sẽ xảy ra tình huống như thế này, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của bọn họ, vốn tưởng rằng chỉ cần uy hiếp một chút rồi lại để bọn họ rời đi.

Hiện tại vừa nghe đến chuyện vừa cắt lười vừa bán đi Thái Lan

Hoàn toàn sợ đến bấp dề mềm nhũn rồi, lập tức run run cầu xin tha thứ.

Con Muỗi vừa nghe xong cũng mất hết kiên nhẫn, “Sao còn để cho bọn chúng phát ra âm thanh, phiền chết được, nhanh chóng làm xong rồi trực tiếp đưa đến Thái Lan đi, hai cha con này, thật là ghê tởm.”

Con Muỗi liền có chút ghét.

Bọn đàn em đáp, không kịp chờ đợi liền đi làm việc.

Con Muỗi đi theo sau lưng Trình Quân Hạo ra ngoài, nói, “Anh hai, còn chuyện khắc phục hậu quả công ty Chu thị? !”

“Ừ, ta đã phái người đi sắp xếp, Chu thị chỉ là một công ty nhỏ, nhiều lắm là hai ngày, là có thể đem bán.” Trình Quân Hạo thần nhiên nói: “Hai cha con này lưu lại cũng là một mối họa, dứt khoát bắt đi, cũng thanh tỉnh hơn.”

Con Muỗi gật đầu một cái, Chu thị quá nhỏ, anh hai cũng nhìn không thuận mắt, không thể nào lại nhận lấy rồi tiếp phát triển, duy nhất có thể dùng chỉ có là bán tháo đi.

Bảy năm trước, anh hai đã rót tiền đầu tư rất nhiều vào Chu thị, cho nên, liền trở thành Đại Cổ Đông của Chu thị, hiện tại muốn thu lại hoàn toàn, là chuyện rất dễ dàng, năm đó nếu không phải nhờ Trình Quân Hạo, cũng không thể có Chu thị bây giờ.

Trình Quân Hạo không nhận được chính là cha con Chu thị luôn lấy mẹ mình cùng Tâm Á ra mà nói chuyện, làm anh thật sự là không thể tha cho bọn họ được, đây cũng là bọn họ tự tìm.

Trình Quân Hạo tuyệt không thể để mẹ cùng Tâm Á bị thương tổn, cho nên anh không thể mạo hiểm, nhất định phải cẩn thận mà xử lý, dù là đối với cha con Chu thị quả thật là có hơi ác độc chút.

Đối với việc xử lý công ty Chu thị anh sẽ khiêm tốn hơn một chút, chỉ là, nghĩ đến Vương lão rất có thể cũng sẽ biết rõ, cho nên, Trình Quân Hạo quyết định chuyện này nhất định phải tốc chiến tốc thắng rồi.

Lúc này tuyệt không thể để Vương lão chui chỗ trống mà tới công kích công ty cùng cuộc sống của anh.

“Lúc đưa ra ngoài chú ý một chút.” Trình Quân Hạo nhàn nhạt phân phó, nếu quả thật không như vậy, sẽ dẫn đến bút dây động rừng, điểm này, Con Muỗi cũng biết rõ, hẳn trình trọng gật đầu một cái, “Anh hai yên tâm.”

Bán đi Thái Lan, cũng coi như là đối với cha con bọn họ rất nhân từ rồi.

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, ra khỏi Ứng Môn, chuẩn bị trở về công ty, Con Muỗi lo lắng nói, “Anh hai, gần đây phải cẩn thận, em sẽ giám sát chặt chẽ bên Phó Vũ Hoàng, chỉ cần hắn bắt động, Ứng Môn chúng ta cũng không động, chỉ là chuyện anh hai cùng Vương lão. Tất cả cẩn thận là trên hết.”

Đối với chuyện này, bọn họ muốn giúp, cũng không giúp được.

Hiện tại Ứng Môn cùng Hồ Bang thật sự là thời kỳ hết sức nhạy cảm, chỉ cần một động tĩnh nhỏ cũng sẽ chặn động toàn cục.

Vốn trên phương diện phân chia ích lợi Ứng Môn cùng Hồ Bang cũng có chút không hợp, nếu như Ứng Môn động, Hồ Bang có lẽ sẽ không tuân thủ cam kết thừa dịp cháy nhà mà hôi của, mặc dù chuyện công ty của anh hai bọn họ cũng muốn giúp một tay, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể sử dụng kế sách Bất biến ứng vạn biến thôi.

“Ừ, các cậu cũng phải chú ý an toàn, bây giờ là thời kỳ cực kỳ nhạy cảm ở thành phố A, bất kỳ thay đổi nào, cũng có thể lần nữa tạo nên một trận thành trì.” Trình Quân Hạo thản nhiên nói.

Con Muỗi gật đầu một cái, khẽ cảm động, đưa mắt nhìn Trình Quân Hạo lái xe rời đi.

Trình Quân Hạo chau mày lại, đang lái xe, liền nhận được điện thoại của An Bình.

Giọng nói của con trai bảo bối thật thấp, có chút nặng nề, “A lô, tôi muốn giúp ông giải quyết chuyện này một chút, cho ông một tài khoản tiền lưu động, chính ông cùng Vương lão giải quyết một lần luôn đi, chỉ cho phép thắng không cho phép thua.”

Trình Quân Hạo sửng sốt, thật sự muốn Tên nhóc này, “Làm sao con biết? Chuyện này con đừng nhúng tay vào.”

An Bình liếc mắt, “Chuyện này tôi không có ý định nhúng tay vào, nếu tôi nhúng tay vào, ngân hàng Vương thị có khi còn bị tôi móc rỗng, bất quá, thôi, động tới một chỗ lớn như vậy sẽ kinh động cục cảnh sát, giống trống khua chiêng, quá kinh động, không có lời, tôi chỉ cho ông ít tiền, thêm chút lợi thế, không có ý định tham dự chuyện khác.”

179. Chương 179: Không Cho Phép Trêu Chọc Mẹ

Trình Quân Hạo cứng họng, tên nhóc này. Ý tứ của tên nhóc này chính là, ỉn ít tiền, còn bản thân mình phải tự chơi ván cờ này. Còn nó lại đứng một bên xem cuộc chiến, mẹ nó.

“Cái tên nhóc nhà người.” Trình Quân Hạo vô cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể thốt ra được câu này, anh biết đoán chừng tên nhóc này từ giá cổ phiếu đã nhìn ra tình huống hiện tại thế nào rồi, anh cũng không biết mình sinh ra một đứa con thiên tài có tính là chuyện tốt hay không nữa, tóm lại dù có bất cứ chuyện gì cũng không thể gạt được nó.

“Tóm lại, ông đừng khách khí với tôi, tôi không thiếu tiền, không đủ thì cứ việc hỏi tôi.” Tên nhóc này nói cũng rất cuồng ngạo, khiến Trình Quân Hạo dở khóc dở cười. Mẹ nó.

Sao mà lại thấy có chút khó chịu thế nhỉ ? !

Ý ở đây chính là, ông dùng hết sức mà đấu, dùng có mà thua, chớ làm cậu mất hết mặt mũi. Trình Quân Hạo nghĩ đến hình ảnh này liền vạch đen rơi đầy đầu.

“Ông cứ từ từ mà đấu đi, tút.” An Bình lưu loát cúp điện thoại, một câu nói bái bai Trình Quân Hạo cũng chưa kịp nói ra khỏi miệng được, làm anh bị đả kích rất lớn.

Chuyện này. Cũng làm ột người làm cha như anh bị đả kích rất lớn, lại còn phải tiếp nhận hào tâm tài trợ của con trai nữa chứ.

Trình Quân Hạo nắm điện thoại đột nhiên có chút tò mò, đến tột cùng nó nói một chút nhỏ tiền là bao nhiêu? ! Quá mức tò mò, có một câu nói rất hay, tò mò hại chết con mèo, lời nói kinh điển này có lúc áp dụng rất chính xác.

Cho nên, khi Trình Quân Hạo gọi điện thoại tới ngân hàng Thụy Sĩ yêu cầu tra cứu tài khoản của mình lúc này liền phát hiện bên trong nhiều hai mươi tỷ RMB *, mẹ nó. Trình Quân Hạo còn bị đả kích nhiều hơn nữa.

(RMB: Là đồng nhân dân tệ được viết tắt theo quy ước quốc tế, ngoài ra còn có cách viết tắt khác theo tiêu chuẩn ISO-4217 là CNY. Biểu tượng chung là ¥. Đồng tiền này được sử dụng tại Trung Quốc nhưng không được sử dụng chính thức tại Hong Kong và Ma Cau. Hiện tại tỷ giá 1 nhân dân tệ = 3380 VNĐ)

Một chút nhỏ tiền lẻ bằng hai mươi tỷ. . . Tên nhóc nhà người, so với cha người còn trâu bò hơn.

Trình Quân Hạo cảm lạnh rồi.

Không biết nên cao hứng hay là nên than thở nữa.

*

Vương lão nghe được tin tức, công ty Chu thị giống như bị chuyển đổi, mà hai cha con bên Chu thị cũng không thấy bóng dáng đâu, điều này làm lão có chút nôn nóng, “Hai người giữ thanh thiên bạch nhật lại đột nhiên biến mất được hay sao? ! Là chuyện gì xảy ra với Công ty Chu thị? Có phải muốn bán hay không? !”

“Nghe tin tức hình như là vậy.” Quản gia trả lời.

Vương lão giẫm chân mà thầm than, “Lại bị tên nhóc họ Trình đi trước một bước.”

Công ty Chu thị tuy nói là một công ty nhỏ, thế nhưng đem bán đi cũng có được một số tiền lớn, tương đương với việc vừa mới giúp Trình Quân Hạo một tay, cho nên, trong lòng Vương lão liền sinh ra không vui.

Xem ra cha con Chu thị đã bị Trình Quân Hạo giết chết.

Cũng không phải Vương lão quan tâm tới kết quả cả cha con Chu thị, cái lão quan tâm là thế nào để tin tức được tung ra ngoài, với việc khi nào thì làm vậy, hiện tại cha con Chu thị không thấy, có phải đây chính là một tín hiệu hay không? !

“Lão gia, làm sao bây giờ? !” Quản gia hỏi lão.

Vương lão trầm ngâm một tiếng, “Xem xem tình huống ngày mai như thế nào, nếu như hấn phản công mãnh liệt liền lập tức tung ra, đây là con át bài chủ chốt cuối cùng của ta rồi, tuyệt không thể thua nữa.”

“Hiểu.” Quản gia nhỏ giọng lên tiếng.

*

Trình Quân Hạo tuy nói có chút bị đả kích, nhưng tiền này xác thực có thể giúp anh rất nhiều, giá cổ phiếu phải cần tiền bạc rót vào, mà phải liên tục không ngừng, nếu không một khi nguồn vốn bị gián đoạn, cũng rất có thể sẽ thất bại trong gang tấc.

Cho nên, hiện tại trong lòng Trình Quân Hạo có một nỗi lo rất lớn.

Hơn nữa, trước kia, tất cả những chuyện mà Vương lão đã làm, cũng chỉ vì muốn đả kích anh, nhưng cuối cùng cũng bị anh hóa hiểm thành lành, Ôn Tâm. Lâm Khả Nhân. Tất cả mọi chuyện cùng với việc sau khi kế hoạch thất bại, Vương lão cuối cùng cũng không nhận nhin được nữa.

Lúc này mới khởi xướng việc đánh chính diện.

Cho nên, Trình Quân Hạo rút ra bài học từ kinh nghiệm dĩ vãng của mình, anh cho rằng Vương lão nhất định sẽ làm ra một ít chuyện gì đó khiến cho anh ứng phó không kịp, mà xét hết tất cả, cũng chỉ có chuyện của anh với Tâm Á mà thôi.

Trình Quân Hạo phòng ngừa chu đáo, liền sớm một chút mà chuẩn bị mọi thứ.

Để ngừa những sự kiện có thể xảy ra vào ngày mai, có thể đúng lúc ngăn cản, hơn nữa còn tung ra tin tức khác.

Thủ không bằng công a.

Còn có An Bình An Tĩnh, bên cạnh hai cái đứa bé này có Bộ Phi Yên cùng Đêm 13, ngược lại lại có thể khiến anh an tâm, nghĩ rằng Vương lão cũng không dám nhổ lông trên đầu lão hổ.

Hổ Bang cũng đã có Con Muỗi theo dõi sát sao.

Cho nên, đến cuối cùng, cũng chỉ còn có chính anh cùng Vương lão tỷ thí kẻ sống người chết mà thôi.

Trình Quân Hạo luôn luôn làm việc không chừa đường lui, anh tính toán ngày mai không phải lão chết thì chính là mình chết, ngân hàng Vương thị đấu với CBD, dù sao cũng không phải chỉ cần làm ột trong hai con hổ bị thương là đủ, Trình Quân Hạo tính toán thắng liền nhất cử lưỡng tiện nuốt luôn ngân hàng Vương thị, không bao giờ lưu lại hậu hoạn.

Không phải anh không muốn tha cho người ta, mà là, anh bị buộc nhất định phải nuốt trọn kẻ địch không thể buông tha, nếu không hậu hoạn khó lường.

Thương trường như chiến trường, không được phép có nửa điểm nhân từ.

Hơn nữa Vương lão cùng ông ngoại còn có thù hận sâu xa.

Một đêm đó Trình Quân Hạo cũng không trở về biệt thự, chỉ phân phó người coi chừng biệt thự, bảo vệ người cả nhà bọn họ. Lại gọi điện thoại cho An Tâm Á, nói cô buổi tối cùng với cặp song sinh đi ngủ sớm một chút, mới cúp điện thoại.

Anh chưa bao giờ có tâm tình tràn đầy thỏa mãn như vậy bao giờ, chỉ cần nghĩ tới trong nhà có người thân đang chờ anh trở về, thì anh lại có tinh thần tràn đầy cùng dũng khí cực kỳ lớn muốn mau sớm kết thúc tất cả chuyện này, để trở lại bên cạnh bọn họ.

Bọn họ là hậu phương vững chắc của anh, chống đỡ cho anh.

Trình Quân Hạo ở công ty chuẩn bị cả một đêm, chỉ chờ ngày thứ hai, để hai bên tỷ thí sống chết một trận.

Sống hay chết, chỉ ở một ngày ngày mai mà thôi.

*

An Tâm Á có chút ngủ không được, mới vừa nghe điện thoại của Trình Quân Hạo nói cô đi ngủ sớm một chút, nhưng cô làm sao cũng không ngủ được, trong đầu loạn tào tào, đều chỉ là một chuyện.

Cô cùng Trình Quân Hạo là quan hệ anh em họ sao? !

Cha con Chu thị như thế nào rồi? Không biết sẽ bị chỉnh thành cái dạng gì, cũng biết cái tên Trình Quân Hạo biến thái này tính tình nhất định có những hứng thú rất tẻ nhạt, làm cô cũng có chút tò mò.

An Tâm Á trợn tròn mắt, giống như mắt mèo mở lớn sáng ngời, An Bình đi vào phòng liền không nhận được nói, “Mẹ, Trình nhị thiếu chỉ mới một đêm không về, mà mẹ đã có bộ dáng này rồi sao? Thiệt là, người lớn thật là không thể lý giải được mà.”

An Bình bĩu môi khinh thường, bộ dạng trong rất chảnh chọe, khiến cho An Tâm Á đỏ mặt, lại hàm hực nổi trận lôi đình, tay phải vung một cái liền véo mặt của cậu, “Tên nhóc chết tiệt, gần đây sao con lại nói chuyện nghe khó chịu thế chứ? Âm dương quái khí? ! Hả? Ai dạy con? !”

“Ô, mẹ, đau.” An Bình nói thầm nói , “Còn ai dạy được nữa chứ? Mẹ còn không nhìn ra sao, đây là di truyền từ Trình nhị thiếu.”

o()o

Lời đáp trả kinh điển này, khiến An Tâm Á không còn lời nào có thể nói được nữa. Mẹ nó, thật không tìm được lời nào để mà phản bác.

“Cái tên nhóc chết bầm nhà người. . . .” An Tâm Á nín nửa ngày, mới rầm rì nói, “Về sau không cho phép trêu chọc mẹ, nếu không mẹ đánh cái mông con. . . .”

An Bình không thèm đếm xỉa gì tới, bò lên giường, nhào vào trong ngực cô, hỏi cô, “Mẹ, tại sao mẹ không ngủ được? !”

“Ừm, do có rất nhiều việc phải nghĩ. . . .” An Tâm Á hừ hừ.

“A, về việc kết hôn? !” An Bình hỏi cô.

“. Ừ, cũng có việc đó.”

“Cái này mẹ nguyện ý không? ! Muốn gả cho ông ấy sao? !”

An Tâm Á sững sốt một chút, nhìn chằm chằm An Bình, “Con không phải thích hẳn ư, hay là đối với hẳn vẫn còn có ý kiến? !”

Giọng điệu này nghe rất dè dặt cẩn trọng.

An Bình nghe liền đau lòng, “Không có, đã sớm hết giận rồi, chỉ là muốn cùng mẹ nói một tiếng, Lẳng Lẳng thích ông ấy, con cũng vậy nên không còn có trở ngại nào nữa rồi, mẹ muốn gả liền gả thôi. . . .”

An Tâm Á nghe hiểu, An Bình sợ cô còn băn khoăn, nên tới an ủi cô đẩy mà. Cô cảm động đến sắp khóc rồi, ở trên má phải cô liền hôn một cái “Bảo bối ngoan, thật sự là một người bạn tri kỷ tốt nhất của mẹ. . . .”

180. Chương 180: Giáp Mặt Giao Chiến Bắt Đầu

An Bình đỏ mặt, vui sướng hài lòng thầm nói, “Thật là giống cái người nào đó à, cái tính cứ thích ai là lại thích làm mây hành động thân mật. . . .”

An Tâm Á là rất cảm động, đoán chừng là An Bình sợ trong lòng cô suy nghĩ lung tung, cho nên, mới nghĩ tới đây giúp cô tiêu trừ áp lực trong lòng đẩy mà. Đứa bé này thật rất sâu sắc.

Những lời nói của cậu giống như là cho An Tâm Á một liều thuốc trợ tim vậy. Tất cả lo lắng cũng tan mất, quan tâm chỉ tới cái chuyện anh em họ hay không phải anh em họ, chỉ cần quan tâm tới chuyện kết hôn là tốt rồi, cùng lắm thì về sau không sinh con nữa là được rồi, cô đã có Trữ Trữ cùng Lẳng Lẳng rồi, có nữa hay không cũng không sao cả.

Hai mẹ con nằm chung trên một cái giường o o ngủ, An Tâm Á có An Bình ở bên người quan tâm, rất nhanh liền chìm vào mộng đẹp.

An Bình mơ mơ màng màng nghĩ, Lẳng Lẳng đã ngủ cùng bà ngoại, về sau Trình Quân Hạo lại cùng ngủ với mẹ, chẳng lẽ về sau cậu phải một người ngủ một cái phòng? ! Mẹ nó, tại sao cậu lại bị bỏ qua một bên mất rồi.

*

Trình Quân Hạo chuẩn bị cả đêm, sáng sớm thị trường chứng khoán ở Newyork của Mĩ vừa mới mở cửa quả nhiên bị công kích, nhanh chóng, mãnh liệt, lại rất quả quyết. Nguồn vốn lưu động liên tục không ngừng, chỉ chăm chăm đánh vào một loại cổ phiếu của ngân hàng Vương thị này.

Rất nhanh cũng có các nhà đầu cơ cũng nhìn thấy dấu hiệu này, nhìn thấy tình hình không ổn, diễn biến tình huống ban đầu không đúng, lập tức cũng bắt đầu bán tháo cổ phiếu của ngân hàng Vương thị, trong lúc nhất thời thị trường vô cùng rối loạn.

Tin tức truyền vào trong nước, ngân hàng Vương thị lập tức rơi vào trong khốn cảnh, rất nhiều cổ đông lớn của ngân hàng, từng người từng người một rít rít gọi điện thoại tới hỏi lý do tại sao, cùng với những khách hàng đang có tài khoản tiền gửi ở ngân hàng Vương thị cũng bắt đầu rối loạn náo động lên, thành phố A lập tức rơi vào loạn cảnh.

Mới sáng sớm Vương lão đang ở trong giấc mộng bị nhao tỉnh, Quản gia thở hồng hộc có chút gấp gấp chạy tới đây, kêu lên, “Lão gia, không xong rồi, Trình Quân Hạo ở thị trường chứng khoán Newyork tiến hành phát động đợt công kích đầu tiên rồi, chỉ sợ một khi bắt đầu phiên giao dịch đầu tiên trong nước, thì thị trường chứng khoán trong nước sẽ là trận địa cho đợt công kích thứ hai, phải làm sao đây? !”

Ngân hàng Vương thị được xem là ngân hàng mạnh nhất nước, cho nên lúc đưa cổ phiếu của mình ra thị trường chứng khoán Newyork ở bên Mĩ thì cũng chỉ những người có tài lực mạnh mẽ mới có thể mua nổi, cho nên muốn dùng kế để tác động đối với giá cổ phiếu bên đó cũng rất khó khăn.

Nếu như, thị trường trong nước vừa mới mở cửa giao dịch cũng gặp phải thế công như vậy, thế cục hai mặt giáp công này, lão còn có thể cầm cự được đến ngày mai sao? !

Wương lão vừa nghĩ xong, mồ hôi lạnh liền toát ra toàn thân, “Tại sao lại như vậy? Làm sao hắn có thể có nguồn vốn hùng hậu như vậy?”

“Nghe nói đây vốn dĩ là nguồn vốn sẵn có của riêng bản thân hắn, không có liên hệ gì tới khoản tiền lưu động hiện tại của CBD cả, bây giờ mới lấy ra toàn bộ để đánh vào thị trường, chưa kể đến thực lực của CBD, chuyện này. Cái này căn bản chính là trò chơi dùng tiền, hiện tại giá cổ phiếu của ngân hàng Vương thị chúng ta đang lao dốc không phanh rồi, lão gia.” Chóp mũi của Quản gia nhanh chóng đỏ mồ hôi hột, mơ hồ còn có thể nghe tiếng chuông điện thoại dồn dập trong thư phòng.

Wương lão còn chưa có suy nghĩ được gì, liền nghe cửa trước có người đến kêu cửa, các trưởng bộ phận lớn trong ngân hàng toàn bộ đều tập trung tới đây, cũng muốn hỏi xem phải làm thế nào? ! Bọn họ cũng là mới sáng tinh mơ liền bị một đám khách hàng từng người từng người một gọi điện thoại tới đánh thức dậy, từng người một ai nấy cũng đều chưa tỉnh táo không hiểu ra làm sao cả, chỉ có thể làm được duy nhất một chuyện đó là chạy tới đây hỏi tình huống một chút mà thôi.

Từng người một đều không biết phải làm gì, nhất là, bọn họ hoàn toàn không biết là chuyện gì xảy ra, chỉ biết là giá cổ phiếu đang rơi xuống, một lượng khách hàng lớn đang muốn lấy lại tiền trong tài khoản ngân hàng, còn có cổ phiếu, cùng với Bất Động Sản tất cả những gì bọn họ ký gửi tại ngân hàng, còn có tất cả châu báu trong tủ bảo hiểm... Vật phẩm quý giá, đây quả thực giống như đang nghĩ đến chuyện ngân hàng Vương thị sắp phá sản đến nơi vậy, một đám người vừa nổi nóng vừa giận dữ đến đây trước tiên chỉ muốn nhanh chóng lấy lại những tài sản thuộc sở hữu của mình mà thôi.

Hơn nữa không chỉ có những khách hàng nhỏ không thôi, mà những nhân vật có mặt mũi cũng có mặt tại đây, trong lúc nhất thời các quản lý cao cấp của ngân hàng đều có chút loạn.

Wương lão trầm ngâm một hồi, trấn định lại, gọi điện thoại, chuẩn bị phản đòn trở lại. Lão cũng có tiền bạc, ít nhất vẫn có thể xoay sở ra một con đường sống.

“Các người bình tĩnh một chút, chờ giá cổ phiếu ổn định trở lại, bọn họ sẽ trấn định lại thôi.” Vương lão nói chắc chắn. Nhưng thật ra thì trong lòng cũng rất lo lắng.

Tất cả trưởng bộ phận hai mặt nhìn nhau một lần, lại lo lắng nói: “Sắp đến giờ mở cửa làm việc rồi, chỉ sợ trước cửa ngân hàng tập trung không ít người dân, độ tin cậy đối với ngân hàng chúng ta không chừng sẽ giảm xuống rất nhiều, nếu bọn họ muốn lấy lại tiền gửi ngân hàng thì phải làm thế nào? ! Nhiều người như vậy rất dễ dàng gặp sự cố, hơn nữa còn có các ký giả của các tờ báo, chỉ sợ. Sẽ tạo thành ảnh hưởng xấu, một truyền mười, việc tốt không ra tới cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, chỉ sợ người tới lấy tiền sẽ càng tới càng nhiều, sự cố sẽ tái diễn.” Tuần hoàn không có hồi kết, sự việc sẽ chuyển biến càng ngày càng xấu. Ngân hàng Vương thị nhất định chết chắc.

Trưởng bộ phận dừng lại một chút, rồi nói tiếp, “Còn nữa. Số lượng nhân viên của chúng ta có hạn, chỉ sợ cũng đáp ứng không kịp.”

Wương lão uy nghiêm mà lạnh lùng nghiêm túc nói: “Không làm được cũng phải làm được cho ta, hiện tại chủ yếu là phải duy trì chữ tín của ngân hàng, để ọi người xếp hàng rút tiền, bất kể lấy bao nhiêu, tất cả đều đáp ứng cho ta, sắp xếp mười chiếc xe chở tiền qua đó, trước tiên ổn định lòng người, để cho bọn họ an tâm lấy tiền, từ từ xếp hàng, không được rối loạn. Bên chỗ ký giả nhất định phải sắp xếp thật tốt, tuyệt đối không thể để phát sinh những ảnh hưởng tiêu cực, hiểu chưa? ! Nếu như không ổn định được an ninh, yêu cầu 110 đến hỗ trợ, đây cũng là chức trách của bọn họ, ngộ nhỡ thành phố A xuất hiện hỗn

loạn, bọn họ cũng chịu trách nhiệm không nổi đâu, lập tức đi làm cho ta, thay vì dây dưa ở đây, không bằng chuẩn bị người cho đầy đủ, đi làm xong mọi việc cho ta.”

Các trưởng bộ phận vừa nghe xong, giống như tỉnh ra, nói, “Vương lão, chúng tôi hiểu, ngay lập tức đi chuẩn bị.”

Đoàn người lại oanh oanh liệt liệt rời đi.

Quản gia nói: “Lão gia, hiện tại.”

Vương lão nổi giận, “Tên nhóc họ Trình kia thế nhưng lại dám bắt ngờ chơi ta một ván như vậy, ta nhất quyết phải cùng hắn đấu một trận, triệu tập mọi người, giữ vững toàn bộ cho ta, ta cũng không tin với sự chuẩn bị hơn hai mươi ba năm của ngân hàng Vương thị này, lại không đối phó được một CBD, hừ.”

“Dạ” Quản gia vội vã đi gọi điện thoại.

Bên thị trường chứng khoán Newyork lại xuất hiện dao động, Trình Quân Hạo không ngừng đập tiền vào, Vương lão cũng không ngừng cung tiền vào thị trường, tư thế cổ phiếu ngân hàng Vương thị hiện ra chợt cao chợt thấp, chỉ là, dần dần tiết trời cũng ấm lại, chỉ là có vẻ hơi khó khăn, dù sao Vương lão phản kích đã hơi muộn một chút.

Giá cổ phiếu chợt cao chợt thấp, cũng đang chậm rãi tăng trở lại.

Vương lão nhìn màn ảnh lớn, hừ lạnh một tiếng, nói: “Chỉ bằng cái tên nhóc như người, mà dám đùa bỡn ta trong lòng bàn tay sao? Tìm chết, đem tin tức thả ra ngoài cho ta, nói về tất cả lời đồn của CBD cùng Trình nhị thiếu, An Tâm Á, An Như Ý, tung ra ngoài hết cho ta, cách nói càng chân thật càng tốt.”

Quản gia thấp ứng, “. Vâng”

Vương lão hừ lạnh, Trình nhóc con, bằng mày, mà cũng muốn chơi trên cơ của tao sao? ! Sức mạnh của dư luận, khi lời đồn lan rộng, mày có thể chơi qua tao được sao? ! Tao chính là muốn lợi dụng lời đồn đùa chết mày.

Vương lão cực kỳ tự phụ, lão thấy phần thắng ở phía trước là rất lớn, vẫn thích đùa bỡn người khác trong lòng bàn tay, lão chưa bao giờ thua, cho dù là Trình Quân Hạo.

Ban đầu, bất kể là An thị, hay là Trình lão, cùng với tất cả bọn họ. Lão cũng là thắng, hiện tại chỉ còn lại Trình Quân Hạo, mặt dù hắn chưa lần nào thất thủ trên tay lão, nhưng càng như vậy lão càng thấy kích thích, càng thú vị. Nếu cuộc sống mà không có đối thủ, chẳng phải là rất không thú vị sao?

P/s: Để giải thích về quá trình đánh nhau trên thị trường chứng khoán của Trình Quân Hạo và Vương lão mình sẽ giải thích sơ lược chút ít (Cái này không ảnh hưởng đến nội dung truyện nên các bạn không đọc cũng không làm đứt mạch truyện đâu ^^!).

Hành động của Trình Quân Hạo mình không nhớ tên gọi là gì (vì đã học lâu rồi nên quên mất ^^!) nhưng đại khái cũng có thể hiểu là làm cho giá cổ phiếu của một công ty giảm xuống thật thấp để mình mua vào với giá rẻ nhằm đầu tư công ty đó.

Trước tiên Trình Quân Hạo muốn làm vậy anh ta phải có một số lượng cổ phiếu khá lớn của ngân hàng vương thị trên thị trường chứng khoán Newyork, Mỹ. Nếu anh ta không có nhiều anh ta phải thuyết phục được người nắm giữ một lượng lớn cổ phiếu của ngân hàng này cùng vào chơi trò mua bán này với anh ta. Đầu tiên anh ta phải bán cổ phiếu ngân hàng Vương thị với giá thật thấp, thấp ở mức làm mấy nhà đầu tư bắt đầu cảm thấy có vấn đề, có thể họ nghĩ ngân hàng có vấn đề tài chính, nợ xấu nhiều, lỗ nặng, có tin tức ảnh hưởng xấu đến hình ảnh ngân hàng..... nên mới bán thấp như vậy (tất nhiên giá này khiến anh Trình bị lỗ không nhỏ ^^). Những nhà đầu tư ngoài này bắt đầu sợ và bán hàng loạt cổ phiếu nhỏ lẻ của Vương thị do mình nắm giữ cũng với giá thấp như vậy. Thế là anh Trình của chúng ta sẽ mua lại với giá thấp đó. Cứ như vậy giá cứ càng ngày càng thấp và người ta càng ngày càng sợ ^^!.

Khi Vương lão nhảy vào mua nhiều với giá cao hơn, thì giá sẽ được đẩy lên cao trở lại. Vương lão làm như vậy nhằm làm tăng giá trở lại cũng nhằm để không làm mất hết cổ phần nhỏ lẻ vào tay một người.

Tất nhiên đây chính là trò chơi với tiền. Anh Trình muốn làm vậy thì anh phải có một số tiền rất lớn mới dám mua à bán thấp, tiền anh bán ra không đủ để anh mua vào các cổ phiếu khác nên anh phải có tiền sẵn có của mình để bù vào. Anh làm vậy nhằm đẩy giá Vương thị đến thấp nhất rồi mua vào để thu tóm công ty Vương thị. Và tất nhiên khi giá nước ngoài dao động lớn như vậy trong nước cũng biết và thế là họ bán ra hàng loạt với giá thấp, còn anh Trình nếu có đủ tiền sẽ mua vào hết. Thế là Vương thị sẽ thuộc về anh nếu anh đủ tiền và tiền này là của An Bình cho =)).

181. Chương 181: An Ủi Của Con Trai

Thành phố A không ít người là loại sống chết mặc bay, chuẩn bị xem cuộc vui, nếu được thì không chừng còn thừa dịp cháy nhà mà hôi của một phen, đây là một trong những hành vi làm thương nhân cần thiết phải có, cho nên khi CBD tranh đấu với ngân hàng Vương thị, thì khí thế của họ lại hùng hực, nhìn vào một cách say sưa thềm thường.

Trình Quân Hạo không hề chớp mắt nhìn chăm chăm biến động của giá cổ phiếu, giá cổ phiếu bên bàn nhảy lên, nhìn giá cổ phiếu ngân hàng Vương thị chậm rãi tăng trở lại, cười lạnh một tiếng, “Lão già, quả thật cũng không phải là kẻ thiếu tiền.”

Vậy thì lại một lần nữa chơi đùa với lão thôi, chỉ sợ càng kéo dài đối với ngân hàng của ông càng bất lợi, ngân hàng dù sao cũng không giống các công ty khác, khi tin tức về ngân hàng được đưa ra, một khi mất đi năng lực chống đỡ, mất đi sự tín nhiệm của công chúng, như vậy thì chỉ còn một con đường là đóng cửa mà thôi.

Đến lúc đó, các khoản vay nợ tín dụng, tất cả đều chỉ là những con số chết nằm trên sổ kế toán, còn tiền gửi ngân hàng thì các hộ gia đình sẽ đồng loạt muốn rút ra hết, cũng không tin người có thể chống đỡ được bao lâu? !

Trình Quân Hạo cười lạnh một tiếng, tiếp tục đập tiền vào thị trường, nhìn qua đồng hồ đã là chín giờ sáng rồi, thị trường chứng khoán trong nước cũng đã bắt đầu phiên giao dịch đầu tiên, tin tưởng thành phố A cũng sắp khí thế ngất trời rồi.

Điện thoại vang lên, Trình Quân Hạo nhận lấy, là một người có năng lực tốt do anh sắp xếp phòng trường hợp đột biến có thể xảy ra, “Trình tổng, bên Vương lão quả thật đã tung ra tin tức, các trang web lớn cùng tòa soạn báo cũng nhận được không ít, cũng may chúng tôi đã kịp thời cướp lại.”

Đôi mắt như chim ưng của Trình Quân Hạo nhíu lại, lạnh lùng nói, “Được lắm, lão già muốn lợi dụng cái này để chỉnh tôi sao, Trình nhị thiếu tôi là quả hồng mềm mặc lão muốn bóp thì bóp chắc ? ! Tung tin tức ra cho ta, nói rằng có một Tập Đoàn lớn muốn đánh đổ Vương thị, nhằm thu mua thôn tính lại, rồi mang ngân hàng Vương thị ra bán, để xem các nhà đầu tư của lão có phải rộn lên hay không, tạo lời đồn càng giật gân càng tốt cho ta, ta muốn tất cả các công ty nhỏ cùng các nhà kinh doanh nhỏ tại thành phố A, còn có lượng lớn dân chúng toàn bộ sẽ đến đó mà thêm cho lão vài phần náo nhiệt nữa, để xem lão còn có thể không lo lắng nữa hay không.”

Một chiều này quả là vô cùng ác độc.

Hiện tại Trình Quân Hạo xuống tay vừa nhanh chóng, hung ác, lại chính xác, tuyệt đối không tính nường tay nữa.

“Hiểu, Trình tổng.”

Cúp điện thoại xong, Trình Quân Hạo lại tiếp tục nhìn chăm chăm vào giá cổ phiếu, tối hôm qua cả đêm anh đều không ngủ, chuẩn bị cả một đêm, tính toán sao cho không để lại bất kỳ sơ hở nào, bất kể là tòa soạn báo, truyền thông, hay các trang web mạng, mọi phương tiện toàn bộ anh đều sắp xếp trước với bọn họ, tất nhiên cũng không thiếu được phần lợi ích dành cho bọn họ, nửa mua chuộc nửa uy hiếp nhằm đem tất cả tin tức bất lợi đối với anh chuẩn bị chặn lại hết, thấy một chiều này rất hữu hiệu.

Các hãng truyền thông lớn cũng không dám trêu chọc vào Trình Quân Hạo, mặc dù tin tức rất có giá trị, nhưng nếu đưa tin lên, nếu không có ảnh hưởng gì, thì may ra Trình Quân Hạo còn bỏ qua cho, nhưng nếu là tin tức bất lợi đối với anh, thì Ứng Môn sẽ. Không chút nào nương tay.

Cho nên, khi nhóm truyền thông thấy có cái khác tốt hơn để làm, có sao mà không làm chứ, chứ khi không tự nhiên ai lại dám đi đắc tội Trình Quân Hạo cùng Ứng Môn chứ, người của thành phố A là những người rất biết nắm bắt thời thế, hơn nữa mắt thấy ngân hàng Vương thị có nguy cơ đóng cửa tới nơi, bất cứ ai cũng không dám mạo hiểm.

Không thể làm gì khác hơn là bỏ qua một bên những thứ tin tức lộn xộn lung tung này.

Trong trường hợp này, Trình Quân Hạo lại cho bọn họ một chút tin đồn giật gân chưa từng thấy, tất nhiên truyền thông cũng sẽ thừa dịp cháy nhà mà hôi của, ai cũng tìm mọi cách làm sao để hấp dẫn mọi người đọc thấy cái tin tức giật gân mới nhất này.

Huống chi hiện tại ngân hàng Vương thị đang ở trên đầu sóng ngọn gió, rất nhanh chóng lấy được sự chú ý của dư luận, nên những tin đồn không đáng giá khác, cũng sẽ nhanh chóng mất đi sự hấp dẫn.

Cho nên, những tin đồn này cơ hồ lấy tốc độ gió lốc mà truyền bá nhanh chóng trong thành phố A.

Mặc dù ngân hàng Vương thị đã cố gắng hết sức để duy trì hình tượng của ngân hàng, nhưng những gian nan vẫn là bước tiếp bước mà đến, thật sự có chút chống đỡ không được nữa.

Trình Quân Hạo đang ở phòng làm việc, ánh mắt phấn khởi, điện thoại lại vang lên, lần này là điện thoại di động của anh, anh bắt máy, là An Bình gọi tới.

“Tối hôm qua một đêm không ngủ sao? !” An Bình giọng nói nhàn nhạt, nhưng Trình Quân Hạo vẫn nghe ra ý tứ quan tâm trong đó.

“Ừ, nhưng vẫn còn có thể chịu đựng được.” Trình Quân Hạo sợ cậu lo lắng, chủ động nói ra.

“Vậy ông cố gắng lên.” An Bình thản nhiên nói: “Tiện tay tôi sẽ giúp ông cướp mấy cái tin tức mà người của lão muốn phát ra rồi, các trang web lớn vừa có động tĩnh, tôi sẽ phong kín tin tức. Ông yên tâm.”

Không cần phải lo lắng chuyện ở phía sau.

Trình Quân Hạo trầm mặc thật lâu, An Bình. Biết? ị“Con không tò mò sao? !”

An Bình trầm mặc một hồi lâu, hỏi, “Có mấy phần là thật? !”

“Ba phần.” Trình Quân Hạo thấp thỏm.

“A, tôi tin ông.” An Bình cũng không muốn truy cứu chuyện bọn họ có phải là anh em ruột thật hay không, quản chi mấy chuyện khỉ gió đó.

Trình Quân Hạo thở phào nhẹ nhõm, đứa nhỏ An Bình này thật thông tuệ, chuyện không nên hỏi, không muốn hỏi, cậu cũng không hỏi.

“Tối hôm qua tôi đã nói chuyện với mẹ rồi.” An Bình nhàn nhạt nói xong, lòng của Trình Quân Hạo lại trực nhảy lên, haiz, cũng chỉ có cái tiểu tổ tông này, mới có thể khiến nội tâm anh thấp thỏm.

“Hôm nay mới biết thì ra là mẹ phiền não chuyện này.” An Bình thản nhiên nói: “Nhưng mà mẹ thực sự rất muốn gả cho ông.”

“Có thật không!” Trình Quân Hạo vui mừng .

“Tôi đã khuyên mẹ một chút rồi, muốn gả liền gả, chớ suy nghĩ quá nhiều.” An Bình trầm lặng nói: “Cho nên, ông phải tốc chiến tốc thắng, đừng làm ẹ phải đợi quá lâu, càng để mẹ nghĩ nhiều, càng xảy ra vấn đề.”

Đây là cậu bé đang an ủi anh phải không, đây là muốn cho anh có thêm động không phải sao, Trình Quân Hạo vừa mừng vừa sợ, cái này so bất cứ cái gì cũng có khả năng tăng lực hơn nhiều.

“Trữ Trữ, cảm ơn con, bảo bối.” Trình Quân Hạo cười có chút ngu ngốc, An Bình nghe thấy liền bĩu môi, mặt khề ửng hồng, “Chớ có ngây ngô ra đó, ông nhất định phải thắng, tôi với ông còn chưa xong đâu.”

“Biết rồi, bảo bối, cha nhất định sẽ đánh một trận đánh vừa đẹp vừa hoành tráng cho con xem.” Trình Quân Hạo cười híp mắt.

An Bình vui vẻ, rất muốn cười, nhưng cứng rắn nhịn được, giả vờ ngây thơ, làm bộ dạng giọng nói của người lớn thản nhiên nói: “Đúng rồi, sợ ông không đủ tiền, nên đã chuyển thêm một khoản tiền nữa qua tài khoản của ông rồi đó, ông kiểm tra một chút đi, nếu lại không đủ, nói với tôi một tiếng, dù sao đều là người một nhà.”

Giọng điệu khí phách ngất trời này, ý tứ chính là ông đừng khách khí, dù sao cũng là tiền của con trai ông mà.

Trình Quân Hạo vạch đen đầy đầu, chỉ với một điểm này, đã làm cho anh bị đả kích rất lớn.

An Bình sợ anh ngượng ngùng, bị mất hết mặt mũi đàn ông, vội vàng nói, “Cúp đây, ông làm việc đi, bye.” Tốc độ của cú cúp điện thoại này cũng rất nhanh, cái này làm cho Trình Quân Hạo càng thêm dở khóc dở cười.

Ngay cả một câu từ chối cũng không kịp nói. Mẹ nó, rất đả kích nha.

Trình Quân Hạo trầm mặc cúp điện thoại, mặc dù có chút không thoải mái, nhưng mà vẫn rất vui vẻ, rốt cuộc thì bây giờ An Bình cũng coi như là đã thừa nhận anh, còn biết gọi điện thoại động viên anh nữa, chỉ với một điểm này, đã có thể tha thứ một chút xiu nhỏ thái độ khi dễ của cậu bé đối với mình rồi. Lặng yên.

Trình Quân Hạo tiện tay, lần nữa kiểm tra tài khoản, lại bị đả kích thật lớn một lần nữa, bốn mươi tỷ. Tay anh run lên, có chút cảm lạnh, con anh rốt cuộc là người hay là quỷ a, chỉ mới sáu tuổi thôi, sáu tuổi, có được hay không? !

Lúc anh sáu tuổi chỉ có biết chịu đựng bị đánh, ngay cả cơm cũng ăn không đủ no, ngày ngày bị Trình Quân Hoa bắt nạt.

Mà hiện tại. Con trai có chỉ số thông minh so với anh cao hơn, mà tiền nhất định cũng nhiều so với anh.

Trình Quân Hạo đổ mồ hôi. Tóm lại, chỉ một câu nói, chính là trò giỏi hơn thầy, suy nghĩ một chút, cũng là con trai của mình, thôi, bỏ qua đi.

182. Chương 182: Thắng Trực Diện

Anh nghĩ, về sau Trữ Trữ nhất định có thể làm Ông trùm xưng bá ở thành phố A, chỉ riêng với một phần trí tuệ cùng năng lực này, toàn cầu có thể có mấy ai địch nổi chứ? ! Con của anh rất cường hãn, về sau có năng lực xử lý CBD cùng Ứng Môn dùm anh, đoán chừng cũng chỉ cần rèn luyện một chút mà thôi.

Nhưng anh cũng có thể nhìn thấy viễn cảnh, về sau lúc anh đem sự nghiệp giao cho An Bình, tên nhóc kia nhất định sẽ nghech mặt lên chảnh chọe nói không hứng thú, ánh mắt khinh thường đó, dù còn nhỏ như bây giờ nhưng đã rất có khí tức, do vậy anh cũng có thể tưởng tượng ra được tương lai sẽ như thế nào, vừa nghĩ tới đây, Trình Quân Hạo liền bị đả kích vô cùng lớn.

Lúc trước anh vì muốn đoạt lại CBD, đã mất bao nhiêu hơi sức.

Có con trai có năng lực như vậy, người làm cha như anh đây cũng không thể để bị coi thường không phải sao, cho nên, nhất định phải cố gắng một chút, ít nhất phải thâm tóm được ngân hàng Vương thị, để có thêm được một thành quả vào sự nghiệp của mình, về sau cũng không đến nỗi bị con trai khinh thường.

Lặng yên.

*

Vương lão chống đỡ được một buổi sáng, đã gần như là cố gắng hết sức, lão hùng hùng hổ hổ, sắc mặt có chút tái nhợt rống giận, “Cái tên Trình nhị thiếu này rốt cuộc đã tích trữ bao nhiêu vốn lưu động chứ? ! Làm sao lại có thể kiên trì đến tận bây giờ? Sao giá cổ phiếu vẫn không đi lên được? !”

Một khi giá cổ phiếu tăng lên không được, người khác sẽ không có lòng tin đối với lão, khi không còn lòng tin với lão, chuyện này liền trở thành một vấn đề lớn.

Quả nhiên.

Quản gia ở bên cạnh cũng càng ngày càng lo lắng gấp gấp hơn, “Lão gia, có mấy Đại Cổ Đông nói muốn rút vốn đầu tư, đoán chừng là bị thế cục này dọa cho sợ hãi rồi, còn có các thành viên hội đồng quản trị đang đòi gấp bằng được lão gia nữa.”

“Bên phía ngân hàng cũng sắp không chống nổi nữa rồi, mặc dù đã mời cảnh sát tới giúp một tay, nhưng dân chúng đã càng ngày càng nhiều, hình như nói rằng có Đại Tập Đoàn nhắm trúng ngân hàng Vương thị, muốn thu mua thôn tính, mọi người không biết làm sao, chỉ biết ùn ùn kéo tới ngân hàng đòi rút tiền. . . .”

“Còn nữa, lão gia sai tôi đem tin tức tung ra ngoài, không biết chuyện gì xảy ra, nhưng một mẫu tin nhỏ cũng không thấy, có khi đã bị Trình nhị thiếu phong tỏa hết rồi, ngược lại mấy tin đồn bất lợi cho ngân hàng Vương thị chúng ta rốt cuộc lại bay đầy trời, khiến tình trạng xôn xao diễn ra ở khắp nơi.”

“Hiện tại Trình nhị thiếu khẳng định đang rất bình thân mà theo dõi chúng ta, chắc chắn như vậy, bên CBD căn bản không có động tĩnh gì, rất trầm tĩnh.”

“. Vốn hiện có của Ngân hàng sắp trở nên căng thẳng rồi, các đại cổ đông kiên trì muốn rút tiền, còn có tiền trong các khoản nợ tín dụng ứ đọng, cũng chuẩn bị lấy ra hết.”

Nhóm Đại Cổ Đông cũng không muốn tiền của mình bị Vương thị dùng hết sạch như vậy, hơn nữa ai mà dám dùng tiền của mình trên thị trường chứng khoán chứ cái đó chẳng khác gì lấy muối bỏ bể cả, cho nên từng người một liền sốt ruột vô cùng.

“.”

Từng người một ai cũng đều lo lắng mà nháo đến bên tai Vương lão, có người không cam lòng mà gầm nhẹ, vừa lo lắng, lại không có nhẫn nại, còn có rất nhiều người tinh thần thấp thỏm.

Trong lúc nhất thời, trước mặt Vương lão bỗng tối sầm, liền nằm ngã trên đất, Quản gia lập tức chạy lại đỡ, Vương lão tức thì nóng giận công tâm, một búng máu liền phun ra ngoài.

“Lão gia.”

“.”

Vương lão thở hắt ra một cái, nhắm mắt lại, được đỡ lên trên ghế sa lon, sắc mặt lão tái nhợt, bờ môi run rẩy, “Những người này. Thật sự sẽ thừa dịp cháy nhà hôi của, nghĩ tới cả đời này của ta cũng chỉ biết phấn đấu ở nghề ngân hàng mà đi lên, đã kiếm cho bọn họ biết bao nhiêu tiền trong lòng bọn họ không nhìn thấy sao? Hiện tại chỉ là khó khăn tạm thời, liền lập tức muốn bỏ quên ta. Ha ha.”

Lão cười khổ, lại không có nhận nại nói, “Không chấp nhận già cũng không được nữa rồi, xương cốt thân thể này chung quy cũng là già rồi.”

“Lão gia.” Quản gia chau mày lại, “Tôi cho người đi gọi bác sĩ.”

Vương lão kéo hắt lại, mở mắt thở ra một cái nói, “Tạm thời không chết được đâu, thời điểm như thế này ta. Căn bản không thể ngã bệnh, ta vẫn không tin, ta không đầu lại một tên nhóc.”

“Lão gia, không cần cậy mạnh à.” Quản gia thấy cực kỳ bất đắc dĩ, Vương lão dù sao cũng đã lớn tuổi, lại không bị thua quá mấy lần, lần này, chịu đả kích lớn như vậy, lại còn cậy mạnh.

“Lão gia, không bằng dừng tay đi, cùng Trình Quân Hạo giải hòa đi, lần này nếu cứ tiếp tục hao tổn như vậy nữa, đối với người nào cũng không có chỗ tốt.” Quản gia bất đắc dĩ nói: “Trình nhị thiếu đã

vùng trộm tìm người động tay chân, mấy cổ đông đó người không bị khiêu khích cùng bị kích thích, hấn lại còn giở trò lôi kéo không ít quan chức quyền thế, chuẩn bị đối phó với chúng ta.”

Quản gia nói tới đây liền không nói nên lời được nữa, Vương lão có lúc lòng dạ độc ác một chút, nhưng tình cảm chủ tớ bọn họ nhiều năm như vậy không phải là giả, khó tránh khỏi sẽ suy nghĩ cho lão.

“Dừng lại không được.” Vương lão cười nhạt một tiếng nói: “Thế cục này đến hôm nay, ông cho là Trình nhị thiếu sẽ dừng tay sao, cho dù hiện tại ta nói ngừng, hấn cũng sẽ không để ý lời ta nói, đánh cuộc lần này, thật không phải là người chết chính là ta chết.”

Quản gia than thở một tiếng.

Wương lão cười lạnh một tiếng, ngửa mặt lên trời cười dài, “Thôi, thôi, cứ coi như dốc hết năng lực ột lần cuối cùng này đi, nếu mất hết tất cả cũng không có gì phải nuối tiếc, dù sao ta cũng đã tranh đấu cả đời rồi, cũng không có con trai hay con gái để nối dõi mình, tuyệt tử tuyệt tôn rồi mà.”

“Lão gia.” Hốc mắt Quản gia đỏ lên.

“Thôi, nếu ta thua, cùng lắm thì chỉ là đi xuống dưới đoàn tụ với trai mình thôi, tránh cho tro tàn cốt lạnh, làm cô hồn dã quỷ lẻ loi hiu quạnh một mình con dưới mặt đất.” Ý tưởng bây giờ của Vương lão đã có chút tiêu cực, vừa nghĩ tới con trai của mình, nước mắt liền muốn xông ra.

“Lão gia, ngàn vạn đừng nghĩ như vậy, nếu thiếu gia ở dưới đất biết được, đối với lão gia cũng không yên tâm.” Quản gia khuyên lão.

Wương lão thuận miệng cười, nhận lấy khăn tay lau miệng, “Ăn oán của ta cùng với An gia liền từ này chấm dứt đi, bất kể đây là thua hay thắng.”

Quản gia thở dài bất đắc dĩ một tiếng, cuối cùng vẫn không thể tránh khỏi trận chém giết không tiếng động này.

Ngân hàng Vương thị khốn khổ chống đỡ, đến buổi chiều, Trình Quân Hạo đột nhiên tăng mạnh công kích, ngân hàng Vương thị rất nhanh liền thất bại thảm hại, ngã xuống không dậy nổi.

Wương lão khi biết tin tức này thì ngã xuống đất lại phun ra một búng máu nữa, được đưa vào bệnh viện, thậm chí cũng không kịp phản kích.

Khi giá cổ phiếu rớt đáy thì tập đoàn của Trình Quân Hạo bắt đầu thu mua lại cổ phiếu ngân hàng Vương thị trên quy mô lớn, dĩ nhiên các công ty khác ở thành phố A cũng chia được một chén canh, chỉ là không dám thu mua quá nhiều, sợ chọc giận Đại Cổ Đông sau này là Trình Quân Hạo.

Một trận đánh này của Trình Quân Hạo vô cùng đẹp mắt cùng kiêu ngạo, sau khi anh đã khoá động giá cổ phiếu cho xuống đáy một trận xong, lại lập tức đi ra thu thập tàn cuộc. Phái người đi ổn định dân tâm, thu xếp hoàn tất tất cả các nghiệp vụ của ngân hàng, bởi vì có CBD tham gia, ngân hàng Vương thị sau thời gian giây giụa lại rất nhanh liền trở lại bình thường. Từ từ đi vào ổn định.

Hiện tại ngân hàng Vương thị nên sửa lại họ Trình rồi.

Trình Quân Hạo cười nhạt một tiếng, anh an bài rất tốt, nhân viên toàn bộ tập hợp đầy đủ, không quá mấy ngày, ngân hàng Trình thị của anh, đã có thể cải tử hồi sinh.

Thắng, một trận chiến rất đẹp, nhưng cũng phải dùng của Trữ Trữ hết sáu mươi tỷ, nếu không anh sẽ không thể nhanh chóng thay đổi được cục diện như vậy. Trữ Trữ cùng Lăng Lăng thật là ông trời đã nhân tứ đối với anh, Trình Quân Hạo cảm thấy rất thỏa mãn.

Còn có Tâm Á, làm xong tất cả, bọn họ đã có thể kết hôn rồi. Trình Quân Hạo rất tò mò mà trông đợi.

Con Muối gọi điện thoại tới, hưng phấn nói: “Anh hai, anh quá tuyệt vời.”

Trình Quân Hạo cười nhạt một tiếng, “Thắng trực diện, nhưng mà, một chút nanh vuốt của Vương lão liền giao cho cậu xử lý đó.”

Con Muỗi cười hì hì nói: “Hiểu, em nhất định em thắm quét sạch những rắc rối còn lại, tuyệt không lưu một hậu hoạn.”

183. Chương 183: Về Nhà Giúp Anh Ngủ

Những người sau lưng Vương lão, hẳn đã sớm điều tra rất rõ ràng, hiện tại chỉ cần ra lệnh một câu, bọn họ cũng giống như là hòa thượng chạy được chứ miếu chạy không được, quét sạch là chuyện sớm hay muộn, không có ngân hàng Vương thị làm bảo đảm, những người này đối với hắn cũng chỉ là con cọp không có móng vuốt và răng nanh mà thôi, không đủ khả năng gây nên bất kỳ sự sợ hãi nào.

Cho nên, Con Muỗi vui mừng chạy đi làm chuyện xấu.

Mà ở thành phố A, lúc này sự tồn tại của Trình Quân Hạo cũng chẳng khác quái nhân là mấy, giống như một chuyện thần thoại, chỉ giơ tay, đã đem Chu thị xách bán mất. Nâng chân nhấc tay, liền đem ngân hàng Vương thị biến từ họ Vương thành họ Trình

Công ty Chu thị cũng không coi vào đâu, ở thành phố A chỉ là một công ty nhỏ không thể nhỏ hơn được nữa, xách bán liền bán, nhưng mà, ngân hàng Vương thị ở thành phố A đứng vững vàng hơn ba mươi năm, một ngân hàng quốc gia lớn như vậy, không biết làm sao lại đột nhiên đổi họ? !

Mọi người đối với Trình Quân Hạo tràn đầy suy đoán, càng hiểu kỳ chính là, rốt cuộc anh có thực lực đến thể nào mới đấu thắng được ngân hàng Vương thị, giống như là có thần thánh giúp đỡ vậy.

Trong lúc nhất thời, người đối với anh vừa kính vừa sợ chiếm đại đa số.

Anh là Môn chủ Ứng Môn, vừa là bang phái buôn bán đầu sỏ số một số hai tại thành phố A, lần này lại thôn tính được ngân hàng Vương thị, trước mắt anh chính là người giàu số một tại thành phố A, mà tính trên cả nước thành phố A là thành thị thuộc vào loại cấp một, tương đương với việc anh chính là người giàu nhất cả nước.

Mà mọi người đối với việc đến cùng anh có bao nhiêu tiền đều không ai đoán được, thần bí không biết bao nhiêu lần.

Càng không biết, càng tràn ngập tò mò cùng sợ hãi, cho nên, trong thời gian ngắn ngủi Trình Quân Hạo liền từ một người phong lưu lãng tử thiếu gia nhà giàu trong miệng mọi người biến thành đầu rồng đứng đầu trong lĩnh vực kinh doanh, người người kính sợ.

Chỉ với một điểm này thôi, cũng đã làm Trình Quân Hạo có chút kinh ngạc.

Phó Vũ Hoàng nghe tin tức từ bên ngoài, đã có chút cực kỳ kinh ngạc, hẳn hướng về phía quân sư nói: “Trong vòng thời gian một ngày rưỡi? Thực sự chỉ có thời gian một ngày rưỡi thôi sao, ngân hàng Vương thị liền họ đổi thành Trình rồi hả ? !”

“Đúng vậy.” Quân sư trầm ngâm, nội tâm sôi trào kinh ngạc.

Phó Vũ Hoàng lại vị hù dọa cho sợ rồi, hẳn nghĩ người ba giây, “Đến tột cùng hẳn là người hay quỷ chứ? ! Có phải có người ở sau lưng giúp đỡ hẳn hay không? Làm sao có thể? Chuyện này là không thể nào.”

Quân sư nói, “Bên ngoài đều có những lời đồn đãi nói rằng tiền tài của hắn cực kỳ hùng hậu, Phú Khả Dịch Quốc, ngân hàng Vương thị một công ty tầm cỡ quốc gia lớn như vậy cũng bị thu mua thôn tính rồi, tôi thấy khả năng này hơn phân nửa là sự thật.”

“Hắn có thể tiêu hóa được ngân hàng Vương thị sao? ! Ăn được không đó? !” Trong lòng Phó Vũ Hoàng liền có chút không kiên nhẫn.

“Hiện tại thì không có vấn đề gì cả giống như tiêu hóa vô cùng tốt, Vương thị, không, hiện tại phải nói là ngân hàng Trình thị rồi, bây giờ đang được người của Trình nhị thiếu xử lý, bằng tốc độ nhanh nhất đi vào quỹ đạo hoạt động.” Quân sư trầm ngâm nói, “Tên Trình nhị thiếu này quả thật không hề đơn giản, tất cả chuyện này, giống như ban đầu đã có chuẩn bị thật tốt rồi, chỉ chờ một ngày này để đến đích, sau đó thu hoạch thành quả mà thôi, trừ hắn ra, bất kỳ công ty nào cũng không thể lấy tốc độ nhanh như

vậy mà tiến hành chỉnh đốn công ty, còn thành công đi vào quỹ đạo ổn định như hần được, cái tên Trình nhị thiếu này quá đáng sợ. Anh hai, chúng ta.”

Phó Vũ Hoàng hí hóp mắt lại, sắc mặt lạnh lẽo.

Câu nói kế tiếp Quân sư không cần phải nói, hần cũng hiểu, nếu như Trình Quân Hạo muốn đối phó bọn họ, có phải cũng chỉ cần một ngày rưỡi như vậy hay không. Một ngày rưỡi thần kỳ hay là. Một ngày rưỡi đáng sợ đây? !

Trình Quân Hạo nhanh chóng tiêu diệt hết ngân hàng Vương thị, chính là một thần thoại, một truyền thuyết, nếu như.

Phó Vũ Hoàng nghĩ tới cũng toát mồ hôi lạnh toàn thân, quân sư ngáp ngừng nói, “Nghe nói Vương lão cũng giận đến tăng huyết áp rồi, ở trong bệnh viện thiếu chút nữa chảy máu não mà chết, đoán chừng tuyệt vọng sắp chết rồi, hơn ba mươi năm tâm huyết. Nghe nói Con Muối cùng Ứng Môn đang quét sạch thế lực cuối cùng của lão, bọn họ có thù hằn rất sâu, thừa lệnh mà báo thù mấy tên tiểu nhân, một phút cũng ngại muộn.”

Thấy Phó Vũ Hoàng không lên tiếng, quân sư còn nói, “Anh hai, chúng ta cùng hần đấu như vậy, có phải hay không. Không quá sáng suốt à? !” Hần ngáp ngừng, rốt cuộc đem lời nói trong lòng hần nói ra. Thật sự có chút không khống chế nổi.

“Nếu như chúng ta không có lựa chọn thì sao? !” Phó Vũ Hoàng lạnh mặt nói, “Nếu như Trình nhị thiếu ép chúng ta không có lựa chọn nào khác nữa thì sao? !”

Quân sư cũng nghiêm túc mặt, hồi lâu cũng không lên tiếng.

Rất nhiều chuyện, thật sự đó là vấn đề lập trường, nếu như lập trường của ban đầu của bọn chúng là theo chân bọn họ, có lẽ cũng sẽ không có nhiều chuyện xảy ra như thế không phải sao.

Nếu như, thật sự phải có một ngày như vậy, có lẽ chính bọn chúng cùng sẽ có kết quả giống như Vương lão, nhưng hần cũng muốn liều đến lười rách cá chết, không thể không người chết ta sống được.

Hoặc phải nói là, trên trận chiến ích lợi, cuối cùng cũng sẽ phải có một ngày kia thôi. Bởi vì dục vọng của con người là không hề có giới hạn.

*

Ngày hôm nay cuối cùng cũng kết thúc, Trình Quân Hạo rất buồn ngủ, sau khi phấn đấu 48 giờ, nhưng ngay khi anh đã thắng lợi một cách hoành tráng trên chiến trường không khói lửa, anh lập tức gọi một cú điện thoại cho An Bình, “Bảo bối, nhìn thấy thành tích của cha không? !”

“Cũng không tệ lắm.” Giọng của An Bình vẫn cứ thủy chung nhàn nhạt, làm Trình Quân Hạo bị đả kích thật lớn.

“Ông vẫn chưa về nhà ngủ?” An Bình khí phách rống lên một tiếng, “Ông muốn mệt chết sao? !”

Cậu có thể tưởng tượng được bây giờ trong đôi mắt của Trình Quân Hạo khẳng định dày đặc tia máu, mắt sưng thâm, nhất định rất dọa người.

“Cha cũng sắp về rồi, buổi tối các con không có việc gì cũng trở về sớm chút.” Trình Quân Hạo căn dặn một tiếng, ngáp một cái, liền có chút không khống chế nổi.

Sai tài xế lái xe đưa anh đi đến trước trường quay đón An Tâm Á, đến nơi, anh khí phách bắt lấy An Tâm Á liền nhét vào trên xe, nghênh ngang rời đi, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Jack lửa giận lên cao, “Tên đáng chết, quá tùy hứng, đây là cách nó đầu tư vào điện ảnh sao, có muốn kiếm tiền nữa hay không a a. Tức chết tôi mà.”

Trường quay một mảnh sôi trào. Gào khóc ~~~ Trình tổng quả thật là khí phách nghiêng trời lệch đất không phải sao? !

Sau khi Jack rống giận một trận xả tức xong, hầm hừ tuyên bố ngày mai tiếp tục quay, lửa giận này trong lòng hắn, vốn là một ngày đã có thể nguôi ngoai cho qua hết chuyện, kết quả ngày mai lại nghe được còn phải thêm một ngày nghĩ nữa, mẹ nó, làm sao mà chịu nổi chứ? !

An Tâm Á trợn mắt hốc mồm nói, “Này, anh cũng quá bá đạo rồi đó, anh có phải muốn liên lụy em ngày mai bị Jack mắng chết không.”

Trình Quân Hạo bất kể, gắt gao ôm lấy cô, ở trên nơi mềm mại của cô cọ xát, “Ngày mai anh sẽ chống đỡ cho em, hôm nay trước hết để cho anh ngủ một giấc rồi lại nói.”

Vọt.

An Tâm Á đỏ mặt, thì ra hiện tại anh tìm đến cô, chính là vì muốn kéo cô về nhà bởi anh ngủ. Này.
. Vậy sao lại cứ như vậy mà làm người ta hiểu lầm như vậy chứ? !

“Tâm Á, gần kết thúc rồi.” Trình Quân Hạo cúi đầu nói nhỏ, “Anh thật sự muốn chuẩn bị hôn sự rồi, bất kể, em nhất định phải gả cho anh.”

“ Ừ.” An Tâm Á ngượng ngùng ừ một tiếng.

Trình Quân Hạo nhắm mắt lại hì hì cười một tiếng, rồi anh thật sự chìm vào giấc ngủ.

Trong xe rất yên tĩnh, anh vùi ở trên vai cô mà ngủ an lành, mãi cho đến lúc đến biệt thự, cô mới đỡ anh lên lầu, một con sói nào đó liền nhào tới, coi cô như gối ôm, gắt gao ôm cô mà ngủ.

An Tâm Á đau đầu, có người nào ôm người khác ngủ như vậy sao? ! Ô ô, nhưng mà, nhìn khuôn mặt tiều tụy của anh, đôi mắt sưng đỏ, cái gì cũng không nói ra được, bởi anh ngủ đến lúc tỉnh rồi hãy nói, nói cho cùng, tối hôm qua cô cũng mất ngủ thật lâu, cũng buồn ngủ vô cùng, đầu vừa dính vào gối cũng chìm vào mộng đẹp.

184. Chương 184: Các Người Muốn Kết Hôn?!

Đêm 13 nhìn tin tức trên mạng, mọi người đem câu chuyện Truyền Kỳ của Trình Quân Hạo lan truyền càng lúc càng huyền hoặc hơn, vô cùng thần kỳ, khiến cho Đêm 13 phải chắc chắn miệng.

“Oa, Trữ Trữ, cha cậu cũng thật dũng mạnh và tài giỏi nha, trước kia sao không thấy được vậy kìa? !” Hân cười hì hì hỏi cậu.

“Ừ, gần đây ông ấy giác ngộ được tương đối nhiều.” An Bình nhàn nhạt nói xong, trên tay lại động thủ chơi đùa với một cây súng nhỏ.

“Chắc chắn, chỉ trong vòng một ngày rưỡi, thật là đáng sợ.” Đêm 13 trêu ghẹo nói, “Trước kia giống như còn có rất do dự, hiện tại xuống tay thật là cực kỳ hung ác mà chính xác, không hổ là cha của cậu nha.”

“Cái đó là đương nhiên.” Giọng điệu này của An Bình mặc dù nhạt, nhưng lại nói cực kỳ tự nhiên, vô cùng bình tĩnh cùng kiêu ngạo.

Đêm 13 chậm rãi tiến lại gần nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu, hạ thấp giọng, “Trữ Trữ, gần đây cậu thay đổi.”

An Bình bị giọng nói của hắn làm cho cả người nổi hết cả da gà, “Ta thay đổi thế nào? !”

“Ừ.” Đêm 13 hừ một tiếng, trầm ngâm nói, “Gần đây cậu càng ngày càng thừa nhận sự tồn tại của Trình nhị thiếu rồi, cậu đối với hắn cũng bị mê luyến rồi hả ? !”

An Bình liếc mắt, “Nói nhảm, ông ấy là cha ta, ta vốn đã mê luyến.”

“Ừm, nhưng mà lần trước cậu vẫn còn có chút buồn bực.” Đêm 13 than thở mà nói: “Vốn người ta còn tưởng sẽ còn có cơ hội có thể làm cha cậu nữa đấy.”

An Bình trừng mắt, “Cút.”

“Trữ Trữ, ô ô, cậu thật không phúc hậu, có cha quên sự phụ.” Đêm 13 làm bộ che mắt khóc.

An Bình không thêm quan tâm.

Đêm 13 đi ôm An Tĩnh khóc, “Chỉ có Lăng Lặng là tốt nhất, anh của cậu thật sự rất kỳ quặc mà, rõ ràng lần trước nói hay lắm, nào là không bao giờ còn muốn để ý tới Trình nhị thiếu, vậy mà ô ô.”

An Tĩnh dụ dỗ hấn, “Sự phụ, đừng giận anh hai nha, anh hai đây là chọc người chút chơi thôi mà.”

Chọc mình chút chơi.

Câu nói này liền siêu cấp kinh điển, làm Bộ Phi Yên ngồi một bên bị chọc cười đến đau cả bụng, quét mắt một vòng Đêm 13, “Bản thân mình tự tìm à.”

Trữ Trữ có sự tự ý thức về bản thân rất lớn, Lăng Lặng lại có lúc rất ngây thơ, nhưng hai cậu vẫn còn là những đứa bé, cho dù có sáng nắng chiều mưa thay đổi như chong chóng đi chẳng nữa, cũng không có ai nói cái gì, huống chi Trữ Trữ đối với Trình Quân Hạo cũng chỉ là tức giận tạm thời, cũng sẽ có lúc hết giận, hiện tại cũng không phải là đã hết giận rồi sao, mà Đêm 13 này chẳng lẽ lại không biết cái này, thật là làm chuyện khôi hài.

Đoán chừng trong lòng tên này ghen tỵ với vận khí tốt của Trình Quân Hạo nên mới nổi điên làm loạn chút ấy mà, sự ghen tỵ này, tuyệt chẳng có chút bộ dạng gì giống thần trộm cả. Trong đôi mắt Bộ Phi Yên tràn đầy ý cười.

Cuộc sống như thế, tựa hồ thú vị hơn nhiều, so với cuộc sống trước kia luôn trên đường ranh sống chết đánh giết giết, hiện tại nhẹ nhõm tự tại hơn nhiều.

*

Trình Quân Hạo đánh một giấc ngủ đến tận khi trời sáng, ngoài cửa sổ ánh mặt trời chiếu rọi vào, anh nhìn đồng hồ, đã là ngày hôm sau rồi, tối hôm qua vừa trở về liền đi ngủ, ngủ thẳng một mạch không hề tỉnh, hiện tại rốt cuộc ngủ đủ rồi, An Tâm Á cũng nằm ngủ say bên cạnh, còn chưa tỉnh.

Tối hôm qua Trữ Trữ Lăng Lặng trở về lúc nào, anh cũng không biết, thời điểm này, chắc cũng đã phải đến vườn trẻ rồi.

Trình Quân Hạo sờ sờ cái trán của cô, tự nhủ: “Nha đầu này, đoán chừng bị chuyện quay phim làm cho rất mệt mỏi, đến giờ còn chưa có tỉnh.”

Anh rón rén đứng dậy, đánh răng súc miệng xong, mặc quần áo, để lại một tờ giấy nhắn cho cô rồi ra cửa.

Còn có một chút chuyện vặt phải xử lý.

Sớm xử lý mọi chuyện vẫn quan trọng hơn.

Khi An Tâm Á tỉnh lại, Trình Quân Hạo đã đi rồi, cô vừa nhìn đồng hồ liền khẩn cấp vùng đứng lên, nguy rồi, Jack nhất định mắng cô đến chết.

Điện thoại di động không biết khi nào đã bị tắt nguồn, cô vội vàng mở máy, liếc một cái tờ giấy trên tủ đầu giường, cô lấy lại nhìn, là bút tích của Trình Quân Hạo: tỉnh lại thì hãy đi làm, anh đã gọi điện thoại cho Jack rồi, không cần phải gấp gáp, tài xế ở dưới lầu, để cho anh ta chở em đi.

An Tâm Á cảm thấy lòng mình ấm áp, cảm thấy một sự ân cần săn sóc trước nay chưa từng có.

Anh thật rất cẩn thận.

Mở máy, rửa mặt, sửa sang bản thân thật tốt, xuống lầu, chỉ thấy tài xế cùng một đám hộ vệ xông tới, cùng nhau kêu, “Chị dâu.”

Khiến An Tâm Á cứng đơ .

Dẫn đầu tiến lên, đem bánh bao trong túi giấy cùng sữa tươi đang còn nóng trên bàn ăn đưa cho cô, “Anh hai trước khi đi đã cố ý phân phó nhất định phải nói chị dâu ăn điểm tâm, có thể mang theo ăn trên đường.”

“A, tốt, cảm ơn” Mặt An Tâm Á đỏ hồng, thật ngại quá.

“Vây. Đi thôi.” An Tâm Á lên xe, đoàn người liền hộ tống cô đến trường quay, trường hợp này có chút khiến người khác kinh sợ. An Tâm Á tâm trạng không tình nguyện xuống xe để bị một đám người tò mò vây xem.

Người áo đen tựa hồ bắn khoắn đến tâm tình của cô, ghé vào lỗ tai nhỏ giọng nói: “Chị dâu, xin tha thứ một chút, gần đây là thời kỳ cực kỳ hỗn loạn, anh hai nói không thể để xảy ra cái gì không may.”

An Tâm Á thở phào nhẹ nhõm, “Tôi hiểu.”

Lấy dũng khí xuống xe, yên lặng đến gặp tổ quay phim, nhân viên làm việc cũng cẩn thận nhìn cô. Cô đã tới trễ lại còn phô trương như vậy mà tới đây, rất kinh người nha.

Tóm lại, không khí hôm nay rất quái lạ.

Jack đi tới, tìm cái ghế ngồi xuống, híp đôi mắt màu xanh dương nhìn chằm chằm cô, An Tâm Á cả người tê dại, “Đạo diễn, thế nào. Rồi hả ? !”

“Nghe nói cô sắp phải kết hôn với cậu ấy? !” Jack tò mò hỏi cô, giọng nói không mặn không nhạt, tựa hồ có chút không thể tin, mang theo nghi vấn.

“Ừm, có lẽ thế...!” An Tâm Á đỏ mặt, không tình nguyện lẩm trả lời câu hỏi của anh ta.

“Mẹ kiếp.” Jack có chút phản ứng thái quá, “Thằng nhóc ấy lại muốn kết hôn, thật là không thể tưởng tượng nổi, buổi sáng nhận được điện thoại của nó, mình còn tưởng rằng lỗ tai mình có vấn đề, An Tâm Á, cô thật giỏi.” Anh ta giơ ngón tay cái lên, ý vị rõ ràng.

An Tâm Á bất đắc dĩ than thầm, bị người ta vây xem coi như xong đi, còn phải bị hỏi chuyện kết hôn, mẹ nó.

Jack tiếp liền thở dài, “Thôi, cô đã tới trễ thì cũng đã tới trễ rồi, tóm lại kể từ sau khi tôi nhận làm đạo diễn bộ phim này, tình trạng này mỗi ngày đều thấy xảy ra, thành quen rồi, cảm lạnh thôi, dù sao cũng sắp hoàn thành bộ phim này rồi mà, chậm một chút cũng không sao, tóm lại người đàn ông của cô cảm thấy không có vấn đề gì là được, dù sao cậu ta cũng đâu có cần quan tâm chuyện tiền vốn này thu hồi nhanh hay là chậm đâu, ngày hôm qua tôi cũng đã nhìn thấy tin tức, thằng nhóc ấy thế nhưng thật là trâu bò, mẹ nó, lão tử mệt sống mệt chết bị cậu ta kéo tới Trung Quốc quay phim, kiếm tiền cho cậu ta, cậu ta lại quay qua đi kiếm món tiền còn lớn hơn, hoàn toàn không quan tâm sự thành bại của cái vụ điện ảnh này, thật là làm cho người ta phát giận mà.”

o()o

An Tâm Á có chút cứng họng, nói nửa ngày, nguyên lai là do trong lòng không thẳng bằng.

“An Tâm Á, cô thật tinh mắt, chọn đàn ông thì bản lĩnh phải là tiêu chí đầu tiên, Bất Phi Tắc Dĩ, Nhất Phi Trùng Thiên (không làm thì thôi, đã làm thì phải làm sao cho kinh động đất trời), thật là hành động kinh người.” Jack cảm thán sờ sờ cái cằm, nghĩa một cái mấy người áo đen coi chừng cách đó không xa.

Cái này cho thấy Trình Quân Hạo đối với cô gái này thật đúng là rất quan tâm, buổi sáng còn cố ý gọi điện thoại cho anh, chỉ vì An Tâm Á, nhìn tin tức của cậu ta, hiện tại đúng là thời kỳ cực kỳ hỗn loạn, ở trường quay là cực kỳ loạn , mà Trình Quân Hạo không chê phiền toái, vẫn để cho cô tới đây, đã nói lên cậu ta rất để ý An Tâm Á, đối với người bạn Jack này cũng rất để ý, cũng để ý tới bộ phim điện ảnh này, cùng với mọi người ở trường quay.

Trình Quân Hạo này quả thật có chỗ cũng không giống người thường.

An Tâm Á đỏ mặt, “Đúng à, anh ấy đúng là tốt vô cùng.”

185. Chương 185: Bảy Năm Trước

Jack cười hắc hắc, “Lại còn rất yêu cô nữa có đúng không?”

“Anh đừng trêu ghẹo tôi.” An Tâm Á vẻ mặt xấu hổ, gần đây những người bên cạnh tựa hồ cũng luôn tỏ ý trêu ghẹo cô, điều này làm cho cô thật sự rất là bất đắc dĩ, haizz.

Jack cười hắc hắc, rồi rời đi.

Phó Vũ Hằng đi tới, nụ cười có chút buồn bã, mặc dù bọn họ sẽ kết hôn là chuyện trong dự liệu, nhưng lại không ngờ sẽ tới nhanh như vậy, “Chúc mừng cô, Tâm Á, tu thành chính quả rồi.”

“Ách.” An Tâm Á bất đắc dĩ nói: “Câu này nói còn có chút hơi sớm à, chờ tới lúc thực sự kết hôn rồi hãy nói, cũng đã chậm trễ mấy ngày rồi, nhanh chóng hoàn thành chuyện quay phim vẫn quan trọng hơn.”

“ Ừ.” Phó Vũ Hằng gật đầu một cái.

Hai người cố gắng loại bỏ tạp niệm, mới có thể chân chính nhập vai, thật là rối rắm mà.

*

Trận đấu giữa Trình Quân Hạo với Vương lão thật vô cùng đẹp mắt, rất dữ dội. Cuối cùng, Trình Quân Hạo thắng, Con Muỗi cũng đem tay chân của Vương lão xử lý một cách nhanh chóng, tin tưởng rất nhanh là có thể quét sạch toàn bộ.

Mà cái đã từng là ngân hàng Vương thị, cũng đã đi vào quỹ đạo, chuyện này kể từ thời điểm ngân hàng Vương thị sửa họ mà chấm dứt, lấy sự thảm bại của Vương lão mà thành kết cục.

Nhưng trong lòng Trình Quân Hạo vẫn còn có nỗi băn khoăn, cho nên, anh lại tới bệnh viện gặp Vương lão.

Bên người Vương lão chỉ còn có một mình lão quản gia chăm lo, những người khác tất cả đều đã rời đi, tan đàn xẻ nghé, Vương lão của hôm nay, còn có ai nguyện ý dựa vào lão nữa chứ.

Không bỏ đá xuống giếng, đã coi như không tệ rồi.

Lão quản gia rất tiêu tụy, nhìn Vương lão trong lòng đã nguội lạnh, lão gia tranh đấu hơn ba mươi năm, cướp đoạt, mưu đồ. Toàn bộ đã hóa thành mây khói.

Kết cục lại còn rơi vào ốu đau bệnh tật, haizz. Nhưng cái gì hắn cũng không nói ra lời được, chuyện có thể làm chỉ là trông coi chăm sóc mà thôi.

“Lão gia, ăn canh.” Lão quản gia dứt cháo gà cho lão.

Vương lão tránh ra, hai mắt lão vô hồn nói: “Nếu con trai ta vẫn còn sống, làm sao có thể rơi vào kết quả như vậy.”

Lão quản gia trầm mặc không nói gì.

“Tối hôm qua ta lại mơ thấy con trai ta.” Vương lão thì thầm tự nói chuyện, ý thức không được tỉnh táo lắm.

“Lão gia.” Lão quản gia kinh hãi.

Lúc này Trình Quân Hạo gõ cửa, lão quản gia nghi ngờ, tới mở cửa, vừa nhìn thấy Trình Quân Hạo cũng rất kinh ngạc, run rẩy đôi môi, “Anh, anh đến đây làm gì? !”

Mặt Trình Quân Hạo không chút thay đổi, kéo cửa ra, “Có chút việc muốn hiểu rõ.”

“Anh, chớ vào.” Lão quản gia bất đắc dĩ nói: “Lão gia cũng đã như vậy rồi, anh còn muốn như thế nào nữa? !”

Trình Quân Hạo không để ý đến, trực tiếp đi vào, nhìn một Vương lão đã từng rất hăng hái nhiệt huyết, không ai bì nổi, biến thành một lão già bình thường bệnh tật, nhất thời lặng im.

Lão quản gia lau lau nước mắt, “Lão gia đã như vậy, dù có nói gì cũng đâu còn có ý nghĩa gì nữa? ! Ai.”

“Vương lão.” Trình Quân Hạo giọng nói nhàn nhạt, “Ông còn nghe được rõ ràng lời nói của tôi không? !” Nhìn dáng vẻ của lão, hoàn toàn giống với triệu chứng si ngốc của người già. (Là bệnh Alzheimer, hội chứng mất trí nhớ của người già)

Vương lão quay mặt qua, hồi lâu mới nhìn rõ là Trình Quân Hạo, lão mệt mỏi mà nói: “Thế nào? Tới đây để cười một lão già già yếu thất bại như ta đây sao? Ta đã già. Nhưng còn không đến mức nghe không hiểu tiếng người.”

Giọng điệu của lão vẫn rất ngang ngược bất cần, tràn đầy khí thế nhàn nhạt.

Trình Quân Hạo nhìn bộ dáng của lão, tâm trạng tức giận đã bình ổn không ít, giọng nói của anh chuyển sang nhàn nhạt, “Tôi vẫn không hiểu, tại sao ông vẫn cứ một mực bắt tôi không buông tha, Ôn Tâm, Lâm Khả Nhân, Trình lão. Tất cả tất cả, toàn bộ đều là nhằm vào tôi, tại sao? ! Tôi chưa từng có thù oán gì với ông.”

Trình lão thăm đạm cười một tiếng, “Nhằm vào mày? ! Trình nhị thiếu, mày không khỏi quá mức tự đề cao bản thân rồi. Đối tượng mà tao nhắm tới chính là thứ sau lưng mày, cái CBD mà mày dựa vào.”

Trình Quân Hạo cau mày.

” An thị Năm đó, do An lão đầu làm chủ hấn rất có tài, hấn rõ ràng có hai đứa con gái, lại đem công ty để lại cho con gái thứ hai cùng với đứa con rể, đó là cha mẹ của mày, lại cũng không chịu để lại cho con trai tao cùng với con gái đầu của hấn, ha ha.” Vương lão cười nhẹ , tràn đầy châm chọc, Trình Quân Hạo trợn to hai mắt, cả người ngẩn ra, “Ông nói là dì lớn cùng với con trai ông? ! Ông có con trai lúc nào chứ ? !”

“Nó đã chết.” Vương lão cười lạnh một tiếng, “Chết trong một tai nạn.”

“Cho nên tao hận An lão đầu, hận Trình lão, còn mẹ của mày nữa, còn có cả mày nữa.” Vương lão cười lên ha hả, “Bảy năm trước, thật sự tao nên một lần lấy xe tông chết mày, đều tại tao nhất thời không nhẫn tâm độc ác được, nếu không cũng sẽ không có kết quả như ngày hôm nay.”

Trình Quân Hạo lần nữa ngậy ngẩn cả người.

“Bảy năm trước.” Anh cười khổ, thì ra chuyện bảy năm trước là do Vương lão, thật sự là do Vương lão, khiến cho anh cùng Tâm Á bỏ lỡ bảy năm. Nhưng hận sao? !

Đã không còn hận, bởi vì Tâm Á đã trở lại bên cạnh anh. Anh lại tiện nghi được thêm một cặp sanh đôi. Huống chi tai nạn xe cộ bảy năm trước đối với anh cũng không tạo thành ảnh hưởng sâu sắc nào, chỉ mất đi một chút trí nhớ mà thôi, không đáng kể chút nào.

Lòng anh máy động, đôi mắt đột nhiên sáng lên, hỏi Vương lão, “Dì lớn cùng con trai ông ở chung một chỗ sao? !” Vậy Tâm Á có phải Tâm Á có phải Anh trợn to đôi mắt, cảm giác cực kỳ khó tin.

Làm sao có thể? !!!

Vương lão sẽ là ông nội của Tâm Á sao? !!!

Hiện tại cả người Trình Quân Hạo đều rét run.

Vương lão giống như lọt vào trong ký ức, “Lão già họ An đó vẫn cứ luôn thiên vị, chỉ yêu thương mỗi một đứa con gái ruột thịt của mình, lại không hề chịu chăm sóc một chút nào cho đứa con gái lớn là con gái riêng của tình nhân của lão lưu lại, mặc dù không phải ruột thịt, nhưng rõ ràng vẫn có tình cảm cha con, nhưng lại chỉ một mực cưng chiều đứa con gái thứ hai, hừ, Trình lão thật là được đại tiện nghi, cái tên lòng lang dạ sói đó, có được thứ cần lấy liền quăng mẹ mày đi, chỉ đáng thương cho con trai ta.”

“Đợi chút.” Trình Quân Hạo kích động, “Ông nói cái gì? ! Dì lớn không phải là con gái ruột của ông ngoại sao? !”

Vương lão trừng mắt nhìn anh, “Dĩ nhiên, hừ, lão già họ An đó vẫn luôn hoài nghi huyết thống của con bé, tuy là đứa bé do tình nhân mang về nhận thân thích, nhưng trong lòng lão vẫn luôn nghi ngờ, từng len lén tìm người xét nghiệm DNA, chỉ do bận tâm chuyện mặt mũi, vẫn không dám nói con bé không phải là con

gái ruột mà thôi.” Nói đến đây, Vương lão liền cắn răng nghiêng lợi , “Tao cũng là sau này mới biết, lão già họ An đó thật rất biết cách lừa gạt, sớm biết vậy con trai ta nên đi tranh giành An Như Ý mới đúng, đúng là đồ khốn kiếp”

Vương lão nói đến chuyện năm đó thì tỏ ra hận thù thật sâu.

Lần này, Trình Quân Hạo nghe rõ.

Anh và Tâm Á. Không phải anh em họ, không phải, không phải. Chỉ sợ ngay cả mẹ cũng không biết dì lớn không phải là ruột thịt của ông ngoại, mà sợ là chính dì lớn cũng không biết chuyện này.

Mà bây giờ, chuyện này trong lúc vô tình lại để cho anh biết được, tương đương với việc trao cho anh và Tâm Á một khối kim bài miễn trừ gánh nặng trong lòng. Trình Quân Hạo mừng rỡ như điên, chuyển đi này thật không hề uống phí .

Bất kể như thế nào, chuyện đã qua thì cứ cho nó qua, đối với Vương lão, anh cũng không còn cần thiết phải làm gì thêm nữa.

Lão lại có liên hệ máu mủ với Tâm Á, riêng một điểm này, cũng đã không cần phải đuổi tận giết tuyệt nữa.

Mất thấy Vương lão có chút dấu hiệu nổi điên, quần gia tới ngăn Trình Quân Hạo lại, không vui nói: “Không nên hỏi cái gì nữa, lão già khi nhắc tới chuyện năm đó sẽ không được bình thường lắm, anh muốn cái gì cũng đã có được rồi, bỏ qua cho lão già đi.”

186. Chương 186: Anh Chơi Xấu

Trình Quân Hạo liếc mắt nhìn lão quần gia, hỏi hẩn, “Bác sĩ nói tình trạng gần đây của ông ấy như thế nào?”

Đôi mắt Lão quần gia đỏ lên “Còn có thể nói thế nào? Bị kích thích, tuổi lại lớn, lại thường không nhớ ra được những chuyện lúc trước, bác sĩ, có thể là bệnh mất trí nhớ của người già.”

Trình Quân Hạo trầm mặc, hồi lâu, nói, “Cứ an tâm để ông ấy ở đây, phương diện trị liệu ở bệnh viện, tôi sẽ an bài, ông không cần phải lo lắng.”

Lão quần gia kinh ngạc liếc mắt nhìn Trình Quân Hạo, “Anh.”

Vương lão cùng anh ta là có thù oán, lại làm nhiều chuyện cho ông ấy như vậy, anh ta làm như vậy là có mục đích gì? !

Trình Quân Hạo thản nhiên nói: “Ông đừng nghi ngờ, hiện tại cái bộ dáng này của ông ấy, tôi cũng không đến mức sẽ làm gì đối với ông ấy? ! Chỉ là.” Vì Tâm Á, mà bỏ ra một chút xíu tâm ý thôi.

Lão quần gia thở dài, nói, “Cũng được, liền nghe anh vậy, hữu ích đối với lão già, ta sẽ không cự tuyệt , bất kể là anh có tư tâm gì.”

“Ừ.” Trình Quân Hạo gật đầu một cái, ra khỏi phòng bệnh, tìm bác sỹ cẩn thận hỏi tình huống của ông ta.

Bác sỹ nói mười phần là bị hội chứng mất trí nhớ.

Hiện tại chỉ mới bị nhẹ, nhưng từ từ sẽ càng ngày càng nặng, cho đến khi mất đi tất cả trí nhớ cùng với sự nhận thức.

Tâm trạng của Trình Quân Hạo khẽ nặng nề, nhưng mà ngược lại trong lòng lại thấy an tâm, có lẽ mất đi trí nhớ, đối với Vương lão lại tốt hơn, nếu cứ mãi không quên những chuyện đau buồn đã qua, cũng không có lợi gì.

Hơn nữa, nếu như ông ta tỉnh táo trở lại, không biết ông ta lại sẽ làm ra chuyện gì, nhất là sau khi ngộ ngộ biết được Tâm Á là cháu gái của ông ta.

Tâm tình của Trình Quân Hạo rất tốt, trở lại CBD, thấy mọi người tâm tình cũng rất phấn chấn, mới vừa thu mua được một nhà ngân hàng, nhân viên nào có thể mất hứng được chứ? ! Hơn nữa, nếu kết quả làm

việc càng tốt, tiền lương cũng sẽ từ từ mà đi lên, nhân viên ai cũng rất vui vẻ, nhất là bây giờ lại chính là thời điểm cần dùng người, cho nên, tất cả mọi người càng cao hứng cực kỳ.

Trình Quân Hạo còn có một số chuyện công việc cần phải xử lý, mở hội nghị, bận cho đến tối, sau đó đi thẳng về nhà.

An Tâm Á cũng đã được bọn cận vệ đón về rồi, An Như Ý cũng ngồi ở trên ghế sa lon ăn trái cây, cùng Tâm Á nói chuyện phiếm, chỉ là hai cậu nhóc vẫn còn chưa trở về.

Trình Quân Hạo do dự một chút, vẫn quyết định đem chuyện này nói ra, nếu như không nói, Tâm Á có lẽ sẽ có vướng mắc trong lòng cả đời không vui vẻ được.

An Như Ý cùng An Tâm Á ngây ngẩn cả người.

“Không ngờ tới, thật sự là không ngờ” An Như Ý thở dài một cái, “Chuyện này ba chưa từng nói với mẹ, chẳng qua mẹ quả thật cũng đã từng rất nghi ngờ tại sao cha lại đem công ty chỉ truyền lại ột mình mẹ. Nguyên lai là bởi vì có việc như vậy.”

An Như Ý cầm tay An Tâm Á, ý muốn an ủi cô, thì ra thân thể Tâm Á lại rối rắm như vậy. Quá mức rối rắm rồi, sợ là ngay cả bà cũng sẽ không nghĩ ra.

An Tâm Á lại cảm thấy như trút được gánh nặng, thì ra là cô cùng Trình Quân Hạo nửa xu quan hệ cũng không có.

Ha ha, cô cười cười, “Cha đẻ của con lại là con trai của Vương lão sao? Chết? !”

Trình Quân Hạo gật đầu một cái, “Nói chính ra, Vương lão là ông nội của em.”

Anh chăm chú nhìn nét mặt của cô, chỉ sợ bỏ sót chút biểu cảm nào.

Cha chết sớm, mẹ cũng chết sớm. Vương lão lại là ông nội, vốn tưởng rằng An Như Ý là mẹ ruột, sau chuyển thành dì, bây giờ lại chuyển biến thành không có bất kỳ quan hệ gì, anh sợ An Tâm Á không chịu nổi cái thân thể rối rắm này.

“Uh.” An Tâm Á nhàn nhạt cười cười, “Dù thế nào đi nữa ông ấy cũng không biết, vì vậy em cũng không quan tâm, coi như em cũng không biết gì vẫn tốt hơn.”

Trình Quân Hạo cùng An Như Ý cũng không nói gì, nhưng vẫn nắm chặt tay của cô.

“Tâm Á, con vĩnh viễn là con gái mà ta thương yêu nhất.” An Như Ý an ủi cô, đau lòng nói.

“Mẹ, con hiểu mà.” An Tâm Á mỉm cười, chỉ là nụ cười này cũng có chút kinh ngạc.

Trình Quân Hạo đau lòng , “Tâm Á.”

Anh chỉ có thể lựa chọn một chuyện, đó là nói cho cô biết, biết là Tâm Á sẽ khó xử nhất thời, nhưng nếu không nói cho cô biết sự thật, chỉ sợ cô sẽ rối rắm một đời, cho nên, anh lựa chọn nói ra, nhưng bây giờ nhìn thấy nụ cười này của Tâm Á, anh cũng vẫn rất đau lòng.

“Em hiểu mà, anh không cần phải lo lắng cho em.” An Tâm Á quan tâm cười với Trình Quân Hạo.

Cũng may cô với Trình Quân Hạo không có liên hệ máu mủ, rốt cuộc sau này cũng không cần phải mang cái gánh nặng ác cảm này mà sống chung với nhau, cô cảm thấy gánh nặng trong lòng như đã được cởi bỏ rồi, rất nhẹ nhàng.

Những chuyện khác, vốn đâu ai có biện pháp lựa chọn nơi ra đời.

Trình Quân Hạo nắm chặt tay của cô, nói: “Anh sẽ sắp xếp thỏa đáng cuộc sống sau này của Vương lão, để cho ông ta có cuộc sống nửa đời sau thật tốt không cần lo nghĩ gì”

“. Ừ” An Tâm Á gật đầu một cái.

“Tâm Á, ông ta dần dần về sau sẽ chuyển thành nghề nghệch, biến thành một ông lão bình thường.” Trình Quân Hạo trấn an cô nói, “Nếu sau này em muốn đi gặp ông ta, cũng có thể.”

“. Ừ” An Tâm Á gật đầu một cái, vẻ mặt nhàn nhạt.

Lần trước những lời nói mà Vương lão nói với cô, rất ác độc. Thật sự tạm thời cô không có cách nào đem ông ta đặt lên ngang bằng với hình tượng của một người ông nội hiền từ cả.

Dù sao cũng chưa từng chung đụng, không có tình cảm gì, cho nên cách nhìn của cô tương đối nhạt nhòa, không nhất định phải nhận thân thích, sau này hãy nói đi.

Nhìn vẻ mặt thân nhiên của cô, lúc này Trình Quân Hạo mới thả lỏng.

Tâm tình của anh đột nhiên tốt không thể tốt hơn nữa, cực kỳ an tâm.

Trình Quân Hạo lại nghĩ đến An Bình đã đoán được cái gì, sợ cậu nhóc cũng có gánh nặng trong lòng, liền muốn giải thích rõ ràng với cậu, chỉ là An Bình lập tức liền bạo nói tục, “Mẹ nó, nói như vậy, cái lão họ Vương đó lại là ông cố ngoại của tôi sao, mẹ kiếp, có làm hay không.”

Giọng của An Bình có vẻ rất không vui mừng, cực kỳ khó chịu.

Cái này khiến Trình Quân Hạo rất vui vẻ, cười ha ha.

Chuyện quá khứ cuối cùng cũng trôi qua như vậy.

*

Đêm đó, thừa dịp tâm tình An Tâm Á đang tốt, Trình Quân Hạo liền hướng cô cầu hôn lần nữa, mà lần này lại rất long trọng, anh móc ra chiếc nhẫn, được đặt hàng riêng tại Pháp, viên kim cương này là loại kim cương hiếm thấy được khai thác ở Nam Phi, anh rất trịnh trọng quỳ một gối, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

Làm cho An Tâm Á phải đỏ mặt không biết làm sao.

“Tâm Á, chúng ta kết hôn đi.” Vẻ mặt của Trình Quân Hạo cực kỳ nghiêm túc. Anh đưa chiếc nhẫn lên, bắt lấy tay An Tâm Á muốn đeo nhẫn vào.

An Tâm Á giận dữ, bắt đầu giãy giụa, đỏ mặt nói, “Không được, anh cũng còn chưa có nhớ ra được chuyện bảy năm trước, làm sao kết hôn được à? !”

Trình Quân Hạo dở khóc dở cười, “Chẳng lẽ người mất trí nhớ thì không thể kết hôn sao? !”

“Không thể, có rất nhiều chuyện đã xảy ra lúc trước do anh không nhớ được.” An Tâm Á bĩu môi, “Tóm lại, anh phải nhớ lại chuyện đã qua mới có thể kết hôn.” An Tâm Á giống như cố ý làm khó anh.

Trình Quân Hạo lần này thật sự nổi nóng, “Tâm Á, em cố ý có đúng không? ! Chuyện đã qua thật quan trọng như vậy sao? ! Chúng ta phải biết nhìn về tương lai.”

Anh bắt kếp, bắt được ngón tay của cô, liền đem chiếc nhẫn đeo vào, “Cầu hôn thành công, em đã đeo nhẫn của anh, không thể đổi ý.”

“Anh, anh chơi xấu.” An Tâm Á tức giận, nghĩ tới chuyện rút chiếc nhẫn ra, Trình Quân Hạo lạnh tay lẹ mắt, lập tức đẩy cô ngã lên giường, hung hăng hôn cô, “Là chơi xấu đó, như thế nào? Dù sao anh cũng sẽ nhanh chóng trở thành chồng của em rồi, vô sỉ chút thì cũng được thôi mà.”

187. Chương 187: Đàm Phán Thành Công

“Ừm.” An Tâm Á thật muốn phát giận, mẹ nó, người này thể thể nhưng lại dám tự xưng là mình vô sỉ, cô thật đã không biết tìm từ nào chính xác để mắng anh

Anh lạnh tay lẹ mắt nhanh chóng đem quần áo của cô cởi hết sạch.

An Tâm Á dở khóc dở cười, tức giận nhưng lại muốn cười.

Trình Quân Hạo nôn nóng sốt ruột bắt đầu cởi quần áo của mình ra, “Anh đã nhẫn nhịn đủ rồi, chết tiệt, kể từ khi biết chúng ta có thể là anh em, rồi anh em họ, anh vẫn khắc chế, hôm nay phải bồi lại cho đủ.”

“Cái người này. Ừm. Ách a.” An Tâm Á đỏ mặt, bị anh xuyên qua mà vào.

Nơi nào đó bị lấp kín tràn đầy, gần như bị giày vò đến muốn phát điên.

“Tâm Á. Tâm Á.” Trình Quân Hạo một mặt hôn khắp nơi, một mặt nỉ non bên tai cô, còn thân dưới lại vẫn động một giai điệu nguyên thủy.

“Á á. Khốn kiếp.” An Tâm Á muốn nổi điên, bản lãnh giày vò của người này đúng là hạng nhất, vừa mới lên tới trên giường nếu không đem xương cốt người ta nghiền nát ra, thì anh quả thật không phải là Trình Quân Hạo.

“Em nói anh khốn kiếp thì chính là khốn kiếp.” Lời nói của Trình Quân Hạo đã có chút không mạch lạc, “Gọi Quân Hạo.”

“Không gọi.” An Tâm Á mạnh miệng.

Người nào đó ngay lập tức giống như nổi điên muốn hành hạ cô, “Gọi không? !”

“Anh lại chơi xấu.” An Tâm Á kêu rên, cắn môi.

“Gọi không? !” Người nào đó bất ngờ đập mạnh vào cô.

“. Quân Hạo.” An Tâm Á thỏa hiệp.

Trình Quân Hạo vui vẻ, hài lòng mà cười, nhưng động tác ở thân dưới vẫn không hề chậm lại, “Tâm Á. Bà xã, gọi một tiếng ông xã cho anh nghe nào.”

“. Ông. xã.” Mẹ nó, cô lại chỉ muốn gọi anh là ông Công Công thôi.

“Bà xã. Ngoan.” Trình Quân Hạo quyết định, lập tức. Lập tức sắp xếp chuyện kết hôn. Chậm trễ lại sinh ra sự cố.

*

Mấy ngày nay, mắt thấy sự nghiệp của CBD giống như mặt trời ban trưa, chuyện xử lý càn quét của Ứng Môn cũng rất suông sẻ, khiến Phó Vũ Hoàng có chút đứng ngồi không yên, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì thành phố A này sớm muộn gì cũng là của Trình Quân Hạo.

Chính tại lúc hân hoan náo nức thì người của Trình Quân Hạo lại tới hẹn hân gặp mặt, Phó Vũ Hoàng có chút chần chờ, nhưng trong trường hợp này lại không thể không đi.

“Bữa tiệc này không phải là Hồng Môn Yến đó chứ? !” Hân do dự hỏi quân sư.

Hôm nay lấy thể lực của Trình Quân Hạo, nếu nghĩ đến chuyện diệt trừ hân tựa hồ cũng rất dễ dàng, dù hân đến, trực tiếp giết chết, hưởng chi anh ta lại còn có Bộ Phi Yên ở bên người.

Quân sư liền hỏi bữa tiệc tổ chức ở đâu, người tới đáp là một tầng nhà hàng Lệ Tinh.

Quân sư do dự một hồi, nói, “Hóa ra là ở một tầng, vậy rất dễ dàng phá vòng vây, nếu quả thật đó là Hồng Môn Yến, anh hai, chúng ta không thể không đi, hôm nay lấy vị thế của hân, nếu chọc giận hân đối với chúng ta không có gì tốt.”

Phó Vũ Hoàng cũng do dự một chút, lập tức cắn răng nói: “Mẹ nó, tao đây sẽ đi dù có bất cứ chuyện gì, tao cũng không tin hân thật sẽ động thủ với lão đầu tao đây.”

“Hiện tại thế cục hỗn loạn, em thấy Trình nhị thiếu không nhất định sẽ chọn lựa biện pháp cực đoan như vậy.” Quân sư trầm ngâm nói.

“Tốt, đi gặp đi.”

Phó Vũ Hoàng dẫn theo không ít người, đi thẳng đến nhà hàng Lệ Tinh, vừa gặp mặt đã có chút gương cung bạt kiếm, Con Muỗi ở bên ngoài nhà hàng Lệ Tinh ngăn bọn họ lại, nói: “Anh hai nói rồi, chỉ có thể mang theo một người đi vào, chúng tôi cũng đều canh giữ ở bên ngoài.”

Phó Vũ Hoàng cùng quân sư liếc mắt nhìn nhau, hơi có chút do dự.

Con Muỗi hừ lạnh một tiếng, “Đường đường là Bang chủ Hồ Bang, chẳng lẽ còn sợ anh hai chúng ta. . . .”

Phó Vũ Hoàng vừa nghe xong rất muốn nổi giận, hấn tức giận dùng dùng kéo quân sư, nói: “Chúng ta đi vào. . . .”

Con Muỗi nhìn bóng lưng của hắn, nhú nhú mày, hừ lạnh một tiếng, đường đường là ông trùm của một bang phái mà cũng không chống cự nổi một câu khiêu khích cùng chề cười của người khác, đoán chừng hắn cũng là đã chịu áp lực đến cực hạn rồi.

Trong phòng ăn sang trọng, Trình Quân Hạo ngồi, chỉ một mình một người, đơn độc ngồi hút thuốc, nhìn bọn họ đi vào, chỉ vào vị trí đối diện, “Mời ngồi.”

Phó Vũ Hoàng ngược lại sững sốt, thật không ngờ tới bên trong thực sự chỉ có một người anh ta, nhưng hắn vẫn rất cảnh giác hướng những nơi kín đáo nhìn lướt qua, mới cùng quân sư ngồi xuống.

Trình Quân Hạo cười, rất vui sướng, “Phó tiên sinh, tôi bảo đảm đây không phải là Hồng Môn Yến. . . .” Trong ánh mắt của anh có sự tán thưởng, dám cứ như vậy mà tới, không hổ là Phó Vũ Hoàng.

“Chỉ mong là đúng như vậy.” Phó Vũ Hoàng giọng nói không nhanh không chậm, “Tìm tôi tới có chuyện gì? !”

“Cùng anh nói chút chuyện.” Trình Quân Hạo đẩy hộp thuốc lá qua, nói: “Nói một chút chuyện về thành phố A của chúng ta.”

Quân sư nhú nhú mày, mang theo đề phòng.

Phó Vũ Hoàng cau mày, rất tức giận mà nhận lấy hộp thuốc lá đốt một điếu, “Mời nói.”

“Tôi chủ yếu là nói một chút chuyện của Ứng Môn cùng Hồ Bang.” Trình Quân Hạo cười nhạt, nói: “Từ trước đến giờ Ứng Môn cùng Hồ Bang là nước giếng không phạm nước sông, gần đây mới có chút xung đột, chúng ta khôi phục lại như trước kia không tốt sao? !”

Phó Vũ Hoàng sững sốt. Kinh ngạc nhìn Trình Quân Hạo.

“Tôi buôn bán vũ khí của tôi, còn anh buôn bán ma túy cùng gái điếm của anh.” Trình Quân Hạo nói: “Chỉ cần Hồ Bang nguyện ý cùng tôi ký hiệp ước, về sau không can thiệp chuyện buôn bán cùng địa bàn của đối phương, chúng ta bắt tay giảng hòa như thế nào? !”

Trình Quân Hạo biết rằng Phó Vũ Hoàng vẫn muốn thâm tóm lĩnh vực buôn bán vũ khí của anh, nhưng hiện tại cũng biết trong lòng hắn có điều cố kỵ.

Phó Vũ Hoàng quay đầu lại nhìn quân sư ở bên cạnh một cái, hai người cũng chau mày lại không có lên tiếng.

Chuyện này cũng nằm ngoài dự liệu của bọn họ, từ trước đến giờ các bang phái hắc đạo luôn muốn sống mái với nhau để tranh đoạt địa bàn, cho nên, bọn họ còn tưởng rằng Trình Quân Hạo nhất định sẽ theo chân bọn họ mà đòi chia địa bàn, lại không ngờ tới lại là loại đàm phán này.

Chuyện này. Giống như đã có thể coi là một hiệp định cực kỳ có lợi, Trình Quân Hạo bây giờ đã không phải là Trình Quân Hạo trước kia nữa rồi. Thế lực sau lưng hắn đáng giá để khiến người khác phải suy nghĩ.

Phó Vũ Hoàng trầm mặc một hồi, lại hỏi, “Cho tao hỏi một câu, mày cũng không muốn can thiệp vào chuyện buôn bán của Hồ Bang sao? Vì sao? !”

Trình Quân Hạo cười nhạt, “Vẫn là câu nói kia, ma túy cùng gái điếm tao không đụng tới, hiện tại tao chỉ để ý Ứng Môn cùng chuyện buôn bán của công ty, không phải tao tỏ ra thanh cao, tao chỉ muốn, có thật mọi người cùng nhau chia không phải rất hòa hài sao, nếu như nhất định phải làm cho tất cả mọi người đều không có thịt ăn, chẳng phải là phá hoại thăng bằng của thành phố A, đến lúc đó cảnh sát chắc chắn cũng sẽ muốn vào cuộc, bọn họ tuyệt sẽ không tha ột mình tao độc đại, hiện tại, mày, tao, cảnh sát, ba bên thăng bằng, đó là một thế cục ổn định nhất. Cho mày mấy ngày để suy nghĩ, không cần ngay lập

tức phải trả lời tao, tao nghĩ Phó tiên sinh cùng quân sư đều là những người thông minh, tao Trình Quân Hạo nói chuyện từ trước đến giờ luôn giữ lời, đã ký hiệp ước, nhất định tuyệt không nuốt lời.”

Phó Vũ Hoàng cùng quân sư liếc mắt nhìn nhau, đều đã có quyết định, Phó Vũ Hoàng cười nhạt, “Không cần, tao muốn ngay lập tức ký kết luôn, Trình nhị thiếu là hạng người gì, trong lòng chúng ta ai cũng rõ ràng, nhị thiếu yên tâm, về sau tụi tao cũng tuyệt không nuốt lời.”

Trình Quân Hạo cười một tiếng, đứng lên vươn tay, nói: “Vậy thì ký hiệp ước. Về sau, nếu như có chỗ cần hợp tác, có thể cùng nhau kiếm tiền.”

Phó Vũ Hoàng cũng mỉm môi cười một tiếng, “Hợp tác vui vẻ.”

Hai bên đàm phán hoàn thành, đạt thành sự nhận thức chung, ký kết hiệp ước.

188. Chương 188: Đại Kết Cục

Ba tháng sau, tại thành phố A có hai tin tức lớn được lan truyền khắp nơi. Dĩ nhiên, nhân vật chính của tin tức này đều là An Tâm Á.

Tin tức thứ nhất là, phim “Yêu Như Ý” do An Tâm Á cùng Phó Vũ Hằng làm diễn viên chính đã thành công vang dội, doanh thu phòng vé đạt tới ba tỷ nhân dân tệ, chuyện này là điều chưa từng có ở trong nước từ trước đến nay, mà CBD đã làm thành công. Mà kỹ thuật diễn của An Tâm Á lại xuất thần nhập hóa, đi sâu vào lòng người, đã chinh phục được lòng của rất nhiều khán giả khó tính.

Đây là một thời đại nói chuyện phải có thực lực, cho nên những tin tức xì căng đan cũng với phỉ báng trước kia tất cả đều biến mất, chỉ được xem như là một chút chương ngại ngần trở trước khi thành công của cô mà thôi.

“Yêu Như Ý” vẫn đông khán giả như thường, các rạp chiếu phim người xem tấp nập, doanh thu của CBD không ngừng tăng lên.

Mà Phó Vũ Hằng cũng từ diễn viên nam hạng hai, trực tiếp nhảy vào hàng ngũ những diễn viên nam chính hạng nhất, nổi tiếng vô cùng. Thù lao đóng phim cũng tăng ba lần trở lên, lời mời đóng phim cùng với hạn quay quảng cáo không ngừng gọi tới.

Anh ta với An Tâm Á chính nhờ bộ phim này mà đã trở thành cặp bạn diễn vô cùng nổi tiếng, thật sự đi vào lòng người.

Nhưng đối với những chuyện này Trình Quân Hạo vẫn luôn nhìn với một bộ mặt khó chịu, vừa nhìn thấy, vừa nghĩ tới. Nụ hôn của bọn họ khi đóng ở trong phim lại tình nồng ý đậm như vậy, liền ghen tỵ vô cùng.

Chuyện này làm cho An Tâm Á hơi có chút phiền não, “Yêu Như Ý” càng ngày càng nổi tiếng, thì người nào đó lại càng ngày càng dễ dàng tức giận, thật không biết phải nói gì =.=!

Mẹ nó, đã kiếm tiền cho anh, anh lại còn không vui vẻ, thật không có thiên lý mà.

Chỉ có Jack và đạo diễn Lưu là cười muốn lệch miệng.

Đây là tác phẩm đầu tiên mà Phó Đạo Diễn Lưu thành công như thế, quá xuất sắc.

Jack lặng lẽ cùng Trình Quân Hạo kêu gào, “Nhiệm vụ của tớ đã hoàn thành, công thành danh toại lui thân về nước Mỹ, cậu kết hôn, tớ sẽ gửi quà tặng tới. Ha ha.”

Điều thứ hai là, vào tháng này An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo sẽ kết hôn, hôn lễ đã trù bị thỏa đáng, chuyện này đã tạo thành một chấn động lớn cho các thiếu nam cùng thiếu nữ, quả thực giống như một quả bom lớn nổ trong thành phố, người thì tán thành Trình Quân Hạo, người thì ủng hộ An Tâm Á, không bên nào nhường bên nào. Cũng có người chúc phúc cho họ, ở trên mạng nháo thành một mảng lớn.

Trình Quân Hạo là một doanh nhân thành công một con rùa vàng điển hình, phụ nữ say mê anh đến không hết, mà An Tâm Á với kỹ thuật diễn xuất sắc cùng với tài năng của mình, đã khiến cho số lượng phái nam mê luyến gần như đếm không hết, cho nên, trên các trang web gần như là muốn nổi lửa vì chuyện này, chỉ có hai người trong cuộc là hoàn toàn không để ý.

Sau đó, khi hôn lễ còn chưa được cử hành, lại có một tin tức khác được tuyên bố ra ngoài, oanh tạc thành phố A không có một ngày yên tĩnh.

An Tâm Á mang thai, hơn nữa vì dưỡng thai, tạm thời ngừng diễn xuất, còn rất có thể sẽ rời khỏi làng giải trí.

Các nam thành nữ tú của thành phố A, thiếu chút nữa muốn bạo loạn.

Sau đó lại có người tuôn ra hình chụp của hai đứa con trai song sinh của bọn họ, nhất thời lực chú ý của mọi người lại chuyển dời lên trên người hai cậu nhóc, quá đáng yêu, mầm non của mỹ nam tương lai, đã đốn ngã không biết bao nhiêu trái tim của người xem.

Đây quả thực là phiên bản thu nhỏ của An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo.

Vì chuyện này, mà đã khiến cho An Bình An Tĩnh có chút phiền muộn, hiện tại bất kể bọn họ đến nơi nào đều có người nhận ra, rất phiền não.

Ngày hôn lễ, An Bình liền có chút buồn bực nho nhỏ, “Thật là, từ lúc nào mà chúng ta lại trở thành nhân vật của công chúng rồi, đi đâu đều có thể bị nhận ra, phiền chết đi được.”

An Tĩnh lại cười híp mắt nói, “Như vậy không hay sao? ! Được rất nhiều bá trai bác gái cho quà tặng nha.” Mà bọn họ chỉ cần bán một vài thứ là có tiền ăn quà vật rồi, rất có lời mà.

An Bình liếc mắt, thật không biết nói gì, nhưng mà, thôi kệ coi như đây là niềm vui thú nho nhỏ của An Tĩnh cũng được, cậu cũng không muốn làm cậu em cụt hứng, không thể làm gì khác hơn là phối hợp vậy, chỉ là tương đối bất đắc dĩ.

Hôn lễ rất xa hoa, còn long trọng chưa từng có.

Áo cưới rất sang trọng lại là hàng được đặt riêng, khiến An Tâm Á giống như một công chúa của hoàng thất vậy.

Trình Quân Hạo vô cùng tuần tú, cả ngày hôm nay vẫn luôn cười toe toét, cười muốn lệch miệng. Đây là ngày hạnh phúc nhất đời anh, cùng An Tâm Á cử hành hôn lễ, mẹ cùng các con đều ở đây, còn nhanh chóng sẽ có tiểu công chúa ra đời, cuộc đời của anh còn gì hạnh phúc hơn được nữa.

Ngày này tít trang đầu của tất cả các báo tại thành phố A đều là hình kết hôn của hai người, rất mỹ lệ, vô cùng xứng đôi, làm ọi người nhìn thấy mà hâm mộ không thôi.

Tóm lại, thành phố hôm nay, tất cả đều là tin tức của hai người.

Dù sao thì tổ hợp trai tài cùng gái sắc, luôn rất thu hút sự chú ý của người khác, hơn nữa, bọn họ cũng đều là những nhân vật nổi tiếng như thần thoại vậy, một là người đầu tiên trong lịch sử chỉ trong vòng một ngày rưỡi đã hoàn toàn tiêu tốn ngân hàng lớn nhất trong nước, một người là tiên phong trong chuyện đưa phim ảnh trong nước lên trường quốc tế. Cái tổ hợp này thật là quá mức kinh người.

Hơn nữa, lại có hai đứa con song sinh tuyệt sắc. Muốn không làm người ta hâm mộ cũng khó.

Phó Vũ Hoàng phái người đưa quà tặng qua, đó là mấy viên kim cương hiếm thấy, gia công thật tốt rồi tặng cho cô dâu An Tâm Á. Khoản thời gian này, quan hệ giữa anh ta cùng với Trình Quân Hạo chuyển biến tốt hơn, hợp tác rất thoải mái, Trình Quân Hạo có lúc cũng sẽ giúp đỡ hần ta một chút, lúc thỏa thuận giao dịch anh cũng sẽ hữu ý vô ý che chở một chút, đối với chuyện này, Phó Vũ Hoàng rất cảm kích, dịch ý cũng đã biến mất hơn phân nửa, hơn nữa, sau khi hợp tác với Ứng Môn, tiền hần ta kiếm được quả thật gia tăng không ít, lại còn không cần phải phí tinh lực vào chuyện đấu tranh giữa hai bang phái nữa. Thành phố A trở nên yên bình hơn.

Phó Vũ Hằng cũng nhờ vào sự vun trồng của CBD mà thành công, vì thế, anh ta cũng rất cảm kích An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo, sắp xếp đi tham gia hôn lễ, tặng hoa tươi còn mang theo quà tặng, nhưng

mà sắc mặt của Trình Quân Hạo lại không tốt lắm, có thể nói là rất đen, ghen tức vẫn nồng đậm như cũ. Chuyện này làm cho Phó Vũ Hằng phải bật cười, ít nhất điều này chứng tỏ rằng tình cảm của anh ta là chân thật, đối với An Tâm Á rất quan tâm, yêu tận đáy lòng.

Anh thua cũng tâm phục khẩu phục.

Sau khi hôn lễ kết thúc, An Tâm Á liền bật cười, nhìn sắc mặt của người nào đó vẫn còn rất đen, cười híp mắt nói: “Đừng nói là anh đang tức giận nha? ! Không đến nỗi đó chứ? !”

“Anh ghen.” Trình Quân Hạo hào phóng thừa nhận, “Trên web đều nói nụ hôn của em và anh ta rất thâm tình.”

An Tâm Á liếc mắt, “Anh cũng quá để ý chuyện không đâu rồi, thật là.”

“Bất kể, anh muốn hôn em, cũng muốn chụp hình đăng lên để trên web.” Trình Quân Hạo liền nhào tới hôn, An Tâm Á giãy giụa, “Em cũng đâu có muốn bị mọi người ở trên mạng thưởng thức, hơn nữa. Đâu có ai lại đi phơi bày chuyện ân ái trên mạng chứ. Ừm. Anh, anh. Em với anh ta chỉ là diễn thôi mà, anh đừng ăn dấm chua nữa mà.” An Tâm Á chặt vật không chịu nổi, bị anh áp dưới thân, chỉ biết tự đáng thương ỉn.

Gần đây, bộ phim càng nổi tiếng, cô chịu liên lụy càng đáng thương, mỗi ngày đều phải trình diễn một màn hôn môi này với anh. A a, muốn điên rồi.

Trình Quân Hạo quệt miệng, rõ ràng rất không cam tâm.

Bây giờ An Tâm Á mới biết người này ghen tuông thật là đáng sợ, có lúc tính tình như một đứa trẻ vậy, càng hiểu nhiều càng muốn đánh anh, rất biết cách chơi xấu, bộ dạng sau đó so với Trữ Trữ Lăng Lăng còn vô tội hơn, có lúc thật làm cho cô dở khóc dở cười.

Cô vội vàng nói sang chuyện khác, “Chúng ta tới mở quà xem một chút đi, em rất hiếu kì mọi người sẽ tặng quà tặng gì á.”

Trình Quân Hạo bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đứng lên theo cô mở quà.

An Tâm Á mở ra từng cái từng cái một, tràn ngập tò mò.

Đạo diễn Lưu, Ngụy Mạn, nhân viên trong công ty đều tương đối bình thường một chút, Con Muối vô cùng trịnh trọng, tặng một bộ y phục nhỏ cho công chúa nhỏ tương lai, rất dễ thương, khiến An Tâm Á rất vui mừng, mắt cũng sáng cả lên, đối với đứa bé, cô tràn đầy mong đợi.

Trình Quân Hạo cũng rất vui mừng, nhếch miệng, “Cái tên Con Muối này, có đầu óc, ha ha.” Đưa quà rất phù hợp tâm ý của chủ nhân. Đoán chừng mất rất nhiều tâm tư.

Con Muối một mình thay anh xử lý sự vụ Ứng Môn, còn phải suy nghĩ chuẩn bị quà tặng kết hôn cho anh, quà tặng một chút cũng không tục khí, hiển nhiên là rất thành tâm chúc phúc cho bọn họ, đối với một điểm này, Trình Quân Hạo đối với hắn là rất cảm kích, càng muốn lấy tình cảm anh em mà đối đãi.

An Tâm Á hì hì cười một tiếng, “Một người đàn ông lại có thể nghĩ tới quà tặng như vậy, chắc là phải tốn công suy nghĩ rất nhiều rồi.”

“?” Trình Quân Hạo không hiểu.

An Tâm Á cười giống như kẻ trộm, “Có thể có suy nghĩ như vậy, nói lên rằng anh ta đang yêu, ha ha, cho nên. Anh nghe nói không, lần trước anh ta tới công ty tìm người, trong lúc vô tình gặp được Ngụy Mạn.”

Khóe miệng Trình Quân Hạo giật giật, trong đầu tưởng tượng ra một Con Muối lưu manh sánh cùng Ngụy Mạn nghiêm trang, nghiêm túc mặt lạnh như tiền. Mẹ nó, cái hình ảnh này.

An Tâm Á giống như một con chuột nhỏ, nhìn chằm chằm bộ quần áo nhỏ nhắn, cười híp mắt, “Xem ra Con Muối trùng độc không nhẹ đâu nha, cũng rất mong đợi chuyện có em bé rồi. Ha ha.”

Trình Quân Hạo bị tiếng cười kia làm cho nổi hết cả da gà, tóm lại, anh không có cách nào có thể tưởng tượng được cảnh Con Muối cùng Ngụy Mạn đi chung với nhau, đoán chắc Ngụy Mạn nhất định sẽ làm cho Con Muối nếm mùi đau khổ không nhẹ đâu, người phụ nữ kia, quá nghiêm túc.

Lặng lẽ đợi chuyện phát triển, quyết định lần sau gặp Con Muối, phải hỏi khéo mới được. Lặng yên

~Tiếp theo là An Như Ý, An Bình, An Tĩnh, Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên .

Cái này làm An Tâm Á rất cảm động, bên trong là hình chụp của hai cậu nhóc, dáng vẻ nghiêm túc khi bọn họ học quyền đạo, phía dưới còn có nét chữ viết Trung văn non nớt: mẹ, chúng con sẽ nghiêm túc học võ, nhất định sẽ bảo vệ thật tốt mẹ cùng với em gái nhỏ.

An Tâm Á nhìn thấy mắt liền có chút đã ướt, “Hai đứa nhóc này tiểu quỷ mà, quá sến rồi.” Khóe miệng lại vẽ ra một nụ cười rõ ràng.

Trình Quân Hạo mỉm cười, gần đây, bọn họ quả thật tiến bộ thần tốc, cũng hơi mệt cho Đêm 13 cùng Bộ Phi Yên đang dạy bọn họ, nhưng anh lại vẫn rất yên tâm khi để hai anh em bọn nó ở bên cạnh họ.

Trình Quân Hạo phải thừa nhận, anh rất cảm kích bọn họ. Sự cố gắng dạy bảo của bọn họ đối với An Bình An Tĩnh, chính là quà tặng tốt nhất.

An Như Ý tặng món quà rất đơn giản, là một bộ gối đầu uyên ương hỷ thủy do chính mình khâu, rất đẹp, rất hòa hài, rất có cảm giác mẫu tử, An Tâm Á ôm vào trong ngực liền bĩu môi nói, “Mẹ cũng thật là, hiện tại thị lực đã không được tốt, còn đi khâu bộ áo gối đầu này, thật là làm khổ mẹ rồi.”

Trình Quân Hạo ôm bả vai của cô, hôn một cái vào tai cô, không nói gì, anh cũng rất cảm động, quà tặng như vậy hiện tại còn được rất ít người, huống chi còn là tự tay khâu, đây chính là lời chúc phúc đầu bạc răng long chân thành nhất dành cho bọn họ.

“Buổi tối chúng ta sẽ dùng nó gối đầu ngủ.” Trình Quân Hạo hì hì cười, An Tâm Á mặt ửng đỏ, gật đầu một cái.

Cuối cùng là quà tặng do Jack gửi tới, một cái hộp lớn siêu cấp, khiến cho An Tâm Á phải lẩm bẩm, “Bên trong là cái gì, mà lại phải dùng cái hộp lớn như vậy.”

“Chúng ta tới mở ra xem một chút, cái tên Jack đó, đoán chừng cũng không đưa món đồ gì tốt đẹp đâu.” Trình Quân Hạo bĩu môi.

Quả nhiên, dùng hết sức lao lực mở ra, bên trong lại là một đồng lớn đồ chơi tình dục kỳ lạ, đồ dùng nơi khuê phòng, còn có một lượng lớn áo lót nhạy cảm An Tâm Á cùng Trình Quân Hạo ngay lập tức như bị sét đánh giữa trời quang.

“Mẹ nó, tên Jack đáng chết đó, mình nhất định phải gọi điện thoại mắng chết cậu ta.” Trình Quân Hạo liền bạo nói tục tại chỗ.

Muốn gửi cũng không cần phải gửi nhiều như vậy chứ? ! Một hộp lớn tất cả đều là những thứ này, ngốn ngang chiếm hết mặt thảm trong gian phòng. Cái này có chút nhìn thấy mà ghê. An Tâm Á cũng vô cùng đau đầu , thấy bên chân có một tờ giấy, liền nhặt lên xem, trên đó viết: chúc mỗi ngày đều là một đêm xuân, tình thú viên mãn trăm năm.

o()o

Cái này giống như là lượng áo lót mà cả đời bọn họ cần dùng đều đã mua đủ hết mà đưa tới đây? ! Cô thật cười như mếu, hơn nữa, loại áo lót này, làm sao cô dám không biết xấu hổ mà mặc lên người chứ? !

Câm nín ~.

~Trình Quân Hạo nhặt lên một bộ nội y bé xíu bên chân, mặt ửng đỏ, quay mặt lại kỳ quái liếc mắt nhìn An Tâm Á, “Bà xã.” Cả người An Tâm Á da gà lập tức dựng đứng, tên này lại có ý nghĩ xấu xa gì rồi đây? !

“Sao vậy? !”

“Khó được có dịp khiến Jack phải bỏ ra một phen suy nghĩ, nếu vậy chúng ta buổi tối thử một lần đi? !”

(_) Anh nha quả nhiên chính là một tên háo sắc.

“Không được” An Tâm Á đỏ mặt, cự tuyệt tại chỗ, “Em mệt mỏi.”

Rất không muốn chơi loại trò chơi tình thú này, quá ngưỡng chừng, sẽ phun máu mũi mất thôi. “Anh muốn mặc thì anh mặc đi, em không mặc đâu.” Ai muốn mặc cái đó chứ, ai lại muốn mặc cái loại áo lót mà mặc cũng như không mặc này chứ? !

Trình Quân Hạo nuốt nước miếng một cái, cầu khẩn nói: “Bà xã, thử một chút nha, đời chỉ có một đêm tân hôn.”

“Không được.”

“Bà xã.”

“Em không muốn.”

“Bà xã, nếu không anh mặc trước, chúng ta cùng nhau mặc nha, anh thật sự rất hiếu kỳ đó, thử một lần, có được hay không? ! Anh chưa từng thử qua.”

“.” An Tâm Á có chút động lòng, nhìn vẻ mặt cầu khẩn đáng thương của anh, liền có chút dấu hiệu mềm lòng.

Trình Quân Hạo không ngừng cố gắng, bắt đầu tới cởi lễ phục của cô ra, còn khí thế nói, “Bà xã, mặc lễ phục cũng rất mệt nha, nhanh chóng thay quần áo đi, chúng ta cùng nhau tắm rửa.”

An Tâm Á không biết nói gì nữa rồi, tên này quả thật là một người rất kiên trì mà, kể từ lúc nhìn thấy mấy cái áo lót gợi cảm xong là một mực dụ dỗ rồi năn nỉ đến tận bây giờ, đàn ông quả nhiên đều háo sắc.

Nhưng mà cô chỉ còn biết chấp nhận, không có biện pháp, người đàn ông này nếu lại nổi trêu chọc thì sẽ rất vô sỉ, nói lí lẽ với anh là vô dụng.

Có lúc sẽ ngang ngược đến mức cô không chống đỡ nổi, hơn nữa gần đây, anh lại hay nổi cơn ghen, có lúc cũng làm cho An Tâm Á cảm giác mình giống như bị đuổi lý.

Giống như mình đã làm anh bị uất ức thật vậy.

An Tâm Á bắt đắc dĩ, chỉ có thể mềm lòng.

Nếu nói ai diễn trò giống như thật nhất, chắc anh sẽ đoạt vị trí dẫn đầu.

Vào đến phòng tắm, tay người nào đó liền không an phận rồi, nhưng mà trong bồn tắm, không nán được bao lâu, người nào đó liền sốt ruột khó nén nhanh chóng đứng lên lau khô thân thể mặc vào bộ nội ý gợi cảm, biểu tình nôn nóng sốt ruột này, gần như khiến An Tâm Á cứng họng không biết nói gì. Trong trường hợp này, đành ép buộc bản thân bắt đắc dĩ thật mặc vào.

An Tâm Á thật rất muốn tìm một cái lỗ nào đó mà chui vào, a a, chẳng lẽ đêm tân hôn nào cũng phải khiến người ta xấu hổ như vậy sao.

Đang lúc người nào đó đang rất vui sướng hài lòng, cặp mắt sáng lên, đang thời điểm như sói như hổ muốn nhào tới, điện thoại di động của anh lại không đúng lúc vang lên.

Trình Quân Hạo ảo não rên một tiếng, nhìn điện tới nhắc nhở, lại không thể không nhận.

“Alo.” Giọng nói của anh rất khó chịu, rất bất đắc dĩ nói, “Trữ Trữ, chuyện gì? !”

“A, thông báo cho cha một tiếng.” An Bình thần nhiên nói: “Dựa vào tình hình hiện tại của mẹ, nếu cha muốn tiến hành thì nhớ hiện tại mẹ đang mang thai, cha nên chú ý một chút, chớ giằng vò quá mạnh mẽ.”

o(_)o

Trình Quân Hạo thật rất muốn chửi thề, hiện tại là lúc nào đây chứ? ! Không biết phải tìm đâu ra cái lỗ để mà trốn vào đó nữa? ! Mẹ nó, chuyện như vậy má cũng bị con trai gọi đến nhắc nhở, thật quá mất mặt

An Tâm Á cũng nghe được cuộc nói chuyện qua điện thoại, muốn ngắt ngay tại chỗ, xấu hổ quá đi thôi, a a, ngày mai thật không còn mặt mũi nào nhìn mặt con trai nữa mà.

(Hết trọn bộ)

—————oOo—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/me-sac-ben-mua-mot-tang-hai>